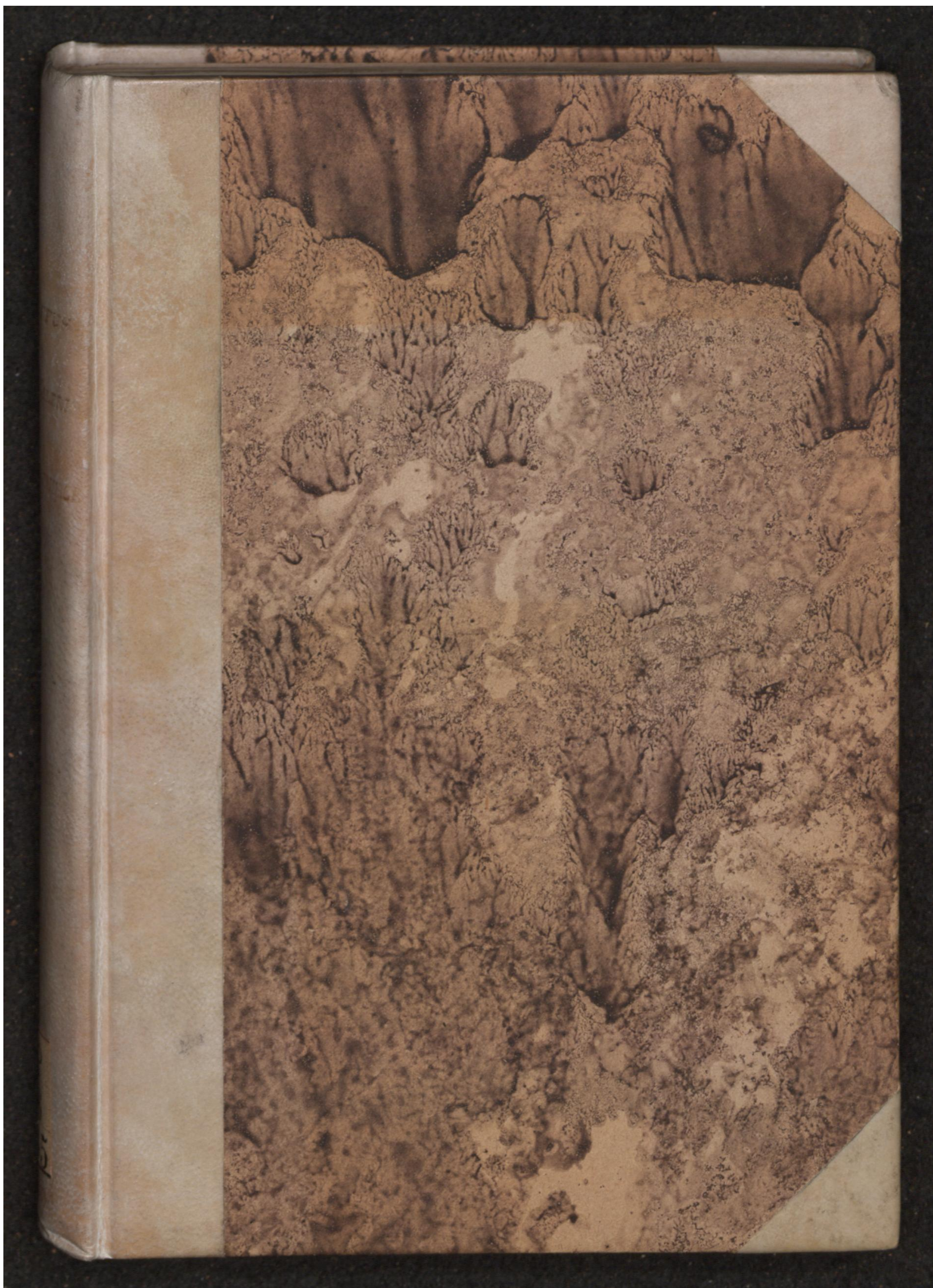

P
6
35

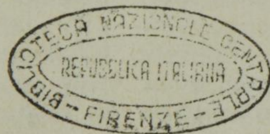

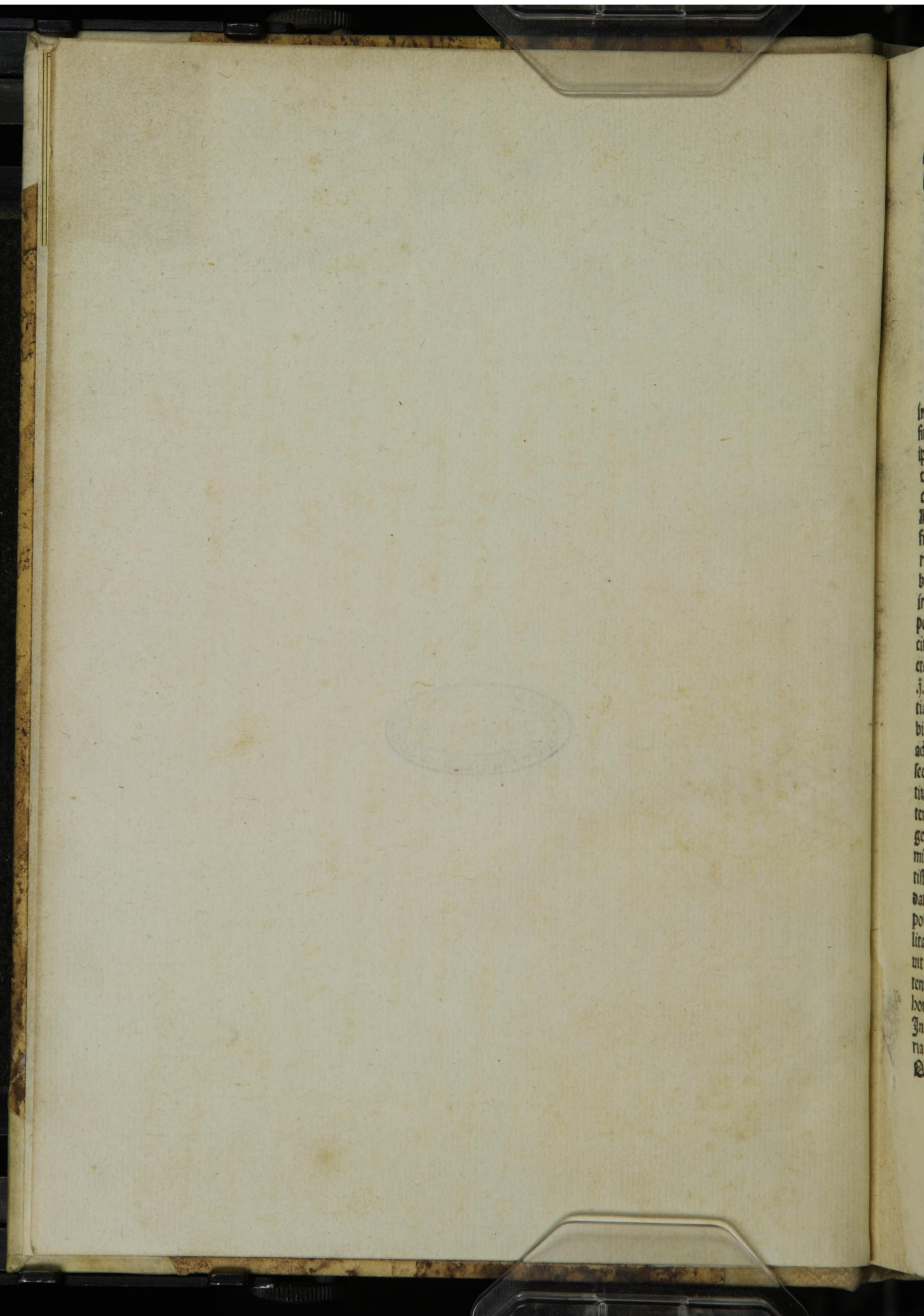

Philippus de Monte Calerio

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
REPUBBLICA ITALIANA
FIRENZE

¶ Incipit quadragesimale Fratris Fili
pi de monte Calerio. ordinis minorum.

c Um ieiunatis. Nolite
fieri sicut ypocrite tri
stes. Math. 6. Ratio
naturalis nos docet: ⁊
huic ars medicine cō
cordat ꝙ infirmitates
per eis ꝯ̄ria curantur:
sicut igitur est in natu
ralibus: sic est suo mō
in spiritualibus. ¶ Cum igitur in anima
sit spūalis infirmitas. peccatum mortale
ipsius curatio per suum oppositum dꝫ eē:
cui s̄nie concordans Grego. In quodam
omel'. vbi sic ait in omelia de vno martir̄.
Nam sicut arte medicine calida frigidis:
frigida calidis curantur. ita dn̄s noster ꝯ̄
ria opposuit medicaméta peccatis. vt lu
bricis ꝯtinétiam: tenacibus largitatem:
iracundis mansuetudinem: ellatis perci
peret humilitatē: lꝫ aūt peccata multipli
citer distinguant̄. tñ quātum ad p̄ns spe
ctat. generaliter reducunt̄ ad tria. d̄ qbus
.j. Jo. 2. Omne ꝙ est i mūdo: concupiscé
tia carnis est. ⁊ cōcupiscétia oculoꝝ ⁊ sup
bia vite. Per quorū primū homo incliat̄
ad quascunqꝫ delectatōes carnales. Per
secundum ad mūdanas diuitias. Per ter
tium erigitur ad alta. ¶ Sancta igit̄ ma
ter eccl'a que de suis spūalibus filijs curā
gerit solicitā vidés aliquos peccatoꝝ ifir
mitatibus languidos volens hoc sacra
tissimo q̄dragesimali tépore mederi: ipis
dat tria remedia dictis tribus vitijs op
posita. ¶ Nam ꝯ̄ superbiam docet humi
litatem: dum super hoīum capita ordina
uit cineres poni. vt sic se morituras cogi
tent sibi dicendo illud Gen̄. 3. Meméto
homo qꝛ cinis es ⁊ in cinerem reuerteris
In cuius recordatōem dr̄ Job. 13. Meō
ria nr̄a compabitur cineri. Et Eccl'ci. 10.
Quid superbis terra ⁊ cinis. ¶ Contra
luxuriam docet austeritatē: dum ad ieiu
nandum inducit. Contra vo auaritiā docet paupertatem: dum ꝓhibet in mundo
thesaurizare. de quibus duobus vltimis
spāliter fit mentio in euangelio hodierno
in quo xp̄s tria tangit. s.
Carnis maceratiōem: vicia cōprimétem.
Mundi despectōem: supflua abdicātem.
Mentis locatōem: dilecta ꝯsequētem.
¶ Primū probat delitiaꝝ subtractio. Se
cundū diuitiaꝝ desertio. Tertiū distātiaꝝ
situatio. P^{m} i p̄n°. 2^{m} ibi nolite thīzar̄ ⁊c.
3^{m} ibi. vbi é thaurus tu⁹ ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad primū. vbi tangit ⁊c.
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit. Cum ieiunatis
⁊c. Ubi sciendū. ꝙ qꝛ sicut dictuꝫ
est. auaritia ꝯtrariat̄ libertas. q̄ cognoscit̄
per el'yarū largitudiné: superbie hūilitas
que cognoscit̄ per deuotā oratōeꝫ. luxurie
vero castitas. q̄ nutritur ꝑ corporis mace
rationé. iuxta ꝙ Raphael angel⁹. docuit
tob. d. Tob. 12. Bona é oratio cū ieiunio. ⁊
elymosina magis q̄ꝫ thauros auri ꝯdere.
ideo xp̄s ybis verus magister ⁊ pius con
tra ꝑdictam auaritiaꝫ dicit Mat. Estote
misericordes sic̄ ⁊ pr̄ vr̄ misericors est. ⁊
Ambrosius Ois autꝫ summa discipline
xp̄iane in misericordia ⁊ pietate é. ¶ Cō
tra supbiaꝫ dic̄ Mat. Discite a me qꝛ mi
tis sum ⁊ hūilis corde. Cōtra vero luxu
riaꝫ dic̄ in euāgelio hodierno. Cū ieiunatꝫ
nolite fieri sicut ypocrite tristes vñ Cri.
super Mat. Quia oratio illa fortis é que
fit in spū humili ⁊ corde cōtricto. qui āt
delitijs fruit̄. spiritū hūilem ⁊ cor ꝯtrictū
hr̄e nō pōt. ¶ Manifestū est ꝙ oratio si
ne ieiunio gratil' é infirma. ⁊ ideo q̄ncūqꝫ
sancti pro aliqua necessitate voluerūt ora
re ieiuniū cum oratiōe miscuerūt. vñ con
uenienter dn̄s post doctrinā de oratione
subiūxit doctrinā de ieiunio. d. Cū ieiuna
tis ⁊c. ¶ Sciendūꝫ est āt ꝙ aliq̄ sunt opa
de sei ta mala ꝙ nullo mō possunt bñ fie

ri.sicut blasphemare deū. inhonorare parentes adulteriū ⁊c. ⁊ talia ñ indigēt nisi ꝓhibitione ne fiant. ¶ Aliqua sunt q̄ nō possunt male fieri sicut diligere deū ⁊ ꝓximū ⁊c. ⁊ talia nō indigent nisi admonitōe vel mādato vt fiant. ¶ Aliqua vero sunt d̄ genere bonoꝝ q̄ possunt bene ⁊ male fieri sicut dare elymosinā. orare. ieiunare. ⁊ h⁹i que q̄uis de se sint bona. tñ possunt bōa ⁊ mala intentōe fieri. ⁊ talia indigēt regulatiōe qualiter hēant fieri. vt sint meritoria. lꝫ igitur ieiunium sit de se bo^m. tamē q꞉ depravari pōt per malā intentiōem. iō xp̄s d̄ vtroqꝫ modo ieiunādo nos reddit attentos scd̄m h̄ igitur hic duo possum⁹ ꝯsiderare secundum ꝙ xp̄s tangit duplicem ieiunādi modū. s.

Pernitiosum ⁊ detestandū.

Fructuo^m. ⁊ assequēdum.

¶ Quātū ad p^m dicit. Cum ieiunatis ⁊c. In h̄ eniꝫ pnitioso ieiunādi modo q̄ttuor possumus cōsiderare. s.

Actum simulatum.

Modum ostentatum.

Affectum depravatū.

Fructum denegat^m.

¶ Quantū ad p^m dicit. Nolite fieri sicut ypocrite tristes. lꝫ enim ieiuniū minuat i hoīe tēporalem letitiā. tñ hoc nō dꝫ aliqs in suo iei⁹ querere vt per ipsius iei^m ostēdatur. iuxta ꝙ d̄ quolꝫ dr̄ Is. 42. Nō erit tristis nꝫ tribulētus. ⁊ ideo signāter xp̄s dicit. nolite fieri tristes. nō aūt dixit nolite esse tristes. h̄ scd̄m Criso^m. sup Mat. ¶ Quātū ad mo^m ostentatū dicit exterminant enim faties suas. i. extra termios hūane condictōis ponunt nam extra comuneꝫ mo^m hominū faties suas diversificant cū ꝓlixa barba. cum colore palido. ⁊ facie dimissa cum gestibus simulate devotionis. Nam scd̄m Greg. 8. mor. Ora palescūt corp⁹ debilitate q̄tit pectus interrumpētibus suspirijs vrget. nihilqꝫ tanto labore aliud nisi extimatio humana cogitat vt sic verificet de ipsis illd̄ Sap. 5. Ab itinere iusto abierūt i exterminiū. i. iustum iei^m mutauerūt ad vanā gloriaꝫ. vñ Leo papa i sermone de iei⁹ nō sunt iquit casta ieiunia que nō de ratione veniūt cōtinentie sed de arte falatie. ¶ Quantū ad affectū depravatū dic̄ vt appareant hominibus ieiunātes. Modus enim ypocritarū est hoium gloriā q̄rere. ⁊ ideo iuxta illud Mat. 33. Oia opera sua faciunt vt videant ab hoibus. videri aūt ab hoibus nō est malum q̄ñ homo sic vult videri vt laudet deus ⁊ hedificet proximus. iuxta ꝙ xp̄s dixit discip̄lis Mat. 5. Sic luceat lux vr̄a coram hominibus vt videant vr̄a bona opera. ⁊ glorificēt patrem vr̄m qui i celis est. Sed tūc est malum q̄ñ sic aliqs vult videri vt ab hoib⁹ laudet vñ Aug. de sermone dñi in mōte. Non āt ab hoib⁹ videri nephar est. sed ideo h̄ agere vt ab hoibus videaris. ¶ Quantū ad fructum denegatū dicit. amen dico vob̄ recepunt mercedem suā. vnum qdem opus non dꝫ habere nisi vnū stipendiū. Cum igit̄ iei^m ypocritarū habeat remuneratōem vnam. q꞉ laudem hoium querūt ergo non debet vlterius remunerari a deo vñ Cri. super Mat. Quid aūt a d̄o recipies q adeo nihil dedisti. q. d. nihil. ¶ Q.^m ad secunduꝫ s. mo^m ieiunādi fructuosum ⁊ assequēduꝫ dicit tu aūt cum ieiunas ⁊c. In h̄ eni fructuoso modo ieiunādi quattuor possum⁹ considerare. s.

Actum tēperatum.

Modum ordinatum.

Affectum regulatum.

Fructum condonatū.

¶ Quantū ad primū dicit tu autem cuꝫ ieiunas. ieiuniū qdem quātū est de se est qdam actus tēperantie. vt aūt sit meritorium dꝫ esse opibus mie fulcitū debitꝭ circūstantijs regulatū. Nā s̄m Greg. i omel. Illd̄ enim iei^m. d̄s approbat ꝙ añ oculos ei⁹ man⁹ elȳarū leuat. h̄ ergo ꝙ tibi sibtra

his alteri largirẽ vt vñ tua caro affligit
inde egẽtis ꝓximi caro repet. ¶ Hoc aũt
iei^m meritoriũ quilꝫ debꝫ assumere singu
lariter hoc q̃dragessimali tp̃e. ab hĩ spãli
ter ab eccl'a instituto cõsiderans ꝙ iuxta
illud Ber. sermone.38. bo^m ⁊ salubre iei^m
quo euadunt eterna supplicia dum redi
munt peccata nõ solũ ablutio est peccato
rum ſꝫ extirpatio vitioꝝ nõ obtinet veniã
sed meret gloriam nõ solum peccã pterita
que cõmissimus ſꝫ repellit futura q̃ cõmit
tere poteram⁹ vt merito sic dr̃e possit il
lud Nee.i. Cũ audissem verba testimonij
hui⁹ sedi. fleui. ⁊ luxi. dieb⁹ multis ⁊ ieiu
nabã ⁊ orabã ante faciem dñi ce^l. ¶ Naꝫ
re vera qñ homo audit bona q̃ secunt ad
iei^m. multum dꝫ aniari ad meritorie opan
dum vel ieiunãdum. ad ꝙ nos ortat dñs.
Joel. Cõuertimini ad me i toto cord̃ vr̃o
i iei^o. ⁊ fletu ⁊ plãctu. ⁊ scindite corda vr̃a.
⁊ nõ vestimẽta vr̃a sic enim ieiunãdo effi
citur fructuosum iei^m vr̃m ⁊ a dño mere
tur recipe veniã de offensis. ¶ Hoc aũt
fuit figuratũ Jone.3. vbi de niniuitis sr̃ialr̃
dr̃. Quod cuꝫ pp peccata eoꝝ deus misit
ſꝫ ionã ꝓphã ad pdicandũ subuersiõeꝫ
ciuitatis niniue. ꝙ hĩ audiẽtes niniuite pre
dicauerũt ieiuniũ. ⁊ surrexit rex de solio
suo. ⁊ abiecit vestimentũ suũ a se ⁊ vestit⁹
est sacco. ⁊ sedit in ciner̃ ⁊ pcepit ꝙ absti
nerent hoies ⁊ iumẽta. ⁊ ꝙ oẽs clamarẽt
ad deũ in fortitudine sua misericordiã po
stulando. ⁊ cõuerterent d̃ vijs suis malis
ꝙ ⁊ fecerũt ⁊ vidit deus ꝙ cõuersi sunt de
via sua mala ⁊ misertus est eis. ¶ Ubi
sciendum ꝙ per niniuitas qui deuꝫ offen
derant intelligi possunt peccatores hui⁹
mundi per Jonã vero ꝓphã intelligi
potest quilꝫ predicator annũtians verita
tem. Jste annuntians peccatoribus ciuita
tis. i. mundi excidium quando eis labili
tatem mundi denũtiat. ⁊ penã eis pro pec
catis debitam ꝙ quidem audiens pecca
tor miserrimus multum debet timere, ⁊
instar niniuitarũ predicare. i. in semetipso
ieiunium verum assumere. ⁊ ab omnibus
illicitis abstinendo quia secundum Ber.
sermone.38. Ab omnibus in quibus d̃liq
sti in omnibus membris debes ab omni
bus abstinere vt verum ieiunium cõpro
bet. ¶ Jnstar autem regis debet d̃ solio
suo surgere ⁊ ad yma descendere per pro
fundam humilitatem ⁊ vestimẽtum a se
abicere per mundi despectiõem. ⁊ indui
sacco per carnis maceratiõeꝫ. ⁊ sedere in
cinere per mortis meditationem. ⁊ homi
nes ⁊ iumẽta. i. tam aĩa signata ꝑ homies
q̃ꝫ corpus designatũ per iumẽta abstiner̃
per vitioꝝ celationem clamare ad dñm ꝑ
misericordie postulationem ⁊ deuotã ora
tionem ⁊ sic dũ a uia sua mala. ⁊ opera vir
tuosa cõuertitur meretur de ꝯgruo a do
mino exaudiri vt sic dr̃e possit cũ ps. Ad
dñm cum tribularer cla. ⁊ exaudi. me. ⁊ in
star niniuitaꝝ deus penitus hominis mi
seretur. Nã iuxta illud eccl'i.12. Altissim⁹
odio habet peccatores ⁊ misertus est pe
nitentibus. ¶ Quantum ad modum or
dinatum dicit vnge caput tuum ⁊ fa. tuaꝫ
laua. in palestina mox erat ꝙ homines in
festiuitatibus vngebant capita sua aliqui
bus vnguentis in signum festiuitatis. ⁊
gaudij. ⁊ ad ꝓcurandum refrigerium cõ
tra solis ardorem. iuxta q̃ꝫ consuetudineꝫ
hic xp̃s loquitur de capitis vnctione.
¶ Moraliter autem loquendo dicere
possumus homo qui vult ordinate ⁊ me
ritorie ieiunare debet inter alia habe
re tria. s.
Purgatõem inficiẽtis culpe.
Diffusionẽ redolẽtis fame.
Subuentiõem reficiẽtis mie.
¶ Primum vero in lotionem faciei. Se
cundum ⁊ tertium in vnctionem vnguen
ti. ¶ Primo ergo debet homo lauare fa
ciem suam. i. conscientiaꝫ per purgationeꝫ
inficientis macule, ⁊ hĩ est ꝙ nos admo
net dominus Js. Lauamini mũdi estote.

auferte malū cogitam vestraꝝ ab ocul'ue
stris .qescite peruerse agere. discite bn̄fa
cere. ℭ Ad q̄ȝ vero q̄ȝ qs dȝ se lauare est
fluuius lachrimarum de quo dic̄ ps . La
boraui in gemitu meo: lauabo per sin.no.
lectū meū lacrimis meis stra.m. rigabo ꝛ
ℭ Hō igitur q sic ꝯscientiam pri9 ifectaȝ
lauat pōt figurari per filiam pharaonis
regis egypti .de qua sinial'r dr̄ Exo.2. Ms
descendebat filia pharaonis regis egypti
vt lauaret in fluuio vbi inuenit Moy .i
phystela stipea linita bitumine ꝛ pice po
sitū in carepto fluminis vagiētē. ℭ Ubi
sciendum ꝙ p pharaonem q interpretat
denudauit viꝝ: intell'r dyabolus q virum
denudare dr̄ quādo suis malis suggestio
nibus decipiēs hoiem facit ꝺ labat i pec
catuȝ mortale: pp ꝙ nudari dr̄: q: amittit
grām aias vestientem : qui signanter dr̄
rex egypti .que interpretatur tenebra. quia
dr̄ rex iferni. qui iuxta illud Job. Est ter
ra tenebrosa ꝛ operta mortis caligine: ter
ra miserie ꝛ tenebrarum. ℭ Per filiā aūt
h9 intell'r q̄libȝ aia peccatrix non p crea
tōem sed q: obediuit peccādo . Nam ᵬm
Ambrosium in quodā sermone. Cui9 opa
qs q̄ facit eius ꝛ filius vocat. ℭ Cogitās
miser peccator vilitatem q̄ȝ per peccatuȝ
intrauit: q: ipsius aia que prius erat filia
dei fcā est filia dyaboli. dȝ ad cor suū p cō
punctōem ꝯuerti ad animā suam alloqui
d. Jere.2. Quam vilis fcā es nimis itine
rās vias tuas malas. ꝛ ab egypto .i. a dya
bolo rege inferni si in peccatis perseuera
ueris ꝯfunderis. h aūt considerādo pecca
tor dȝ peccata dimittere. ꝛ instar filia pha
raonis ad fluuium descendere vt ibidem
lauet . ℭ Ubi sciēdum ꝙ illō fluuium in
telligitur lachrimaꝝ ꝓfluxus in quo qui
prius p supbiam peccauerat dȝ se humili
ando descēdere ꝛ aiam a peccato lauare.
iuxta admonitōem sibi a dn̄o fcām . Jere.
4.d. Laua a macula cor tuum ierm vt sal
ua fias. ℭ Quid aūt ad fluuium dscēden
do inueniat audi qd seqtur . nā dr̄ ꝙ repit
Moy .i physt ella stipea vagiētē. ℭ Ubi
sciēdū ꝙ per Moy . vno mō interptatur
dei filius. p phistellā vero stipeā linitam
bitumie ꝛ pice intell'r hūanitas q̄ȝ di fili9
assūpsit in q̄ fuit velud i fistella q̄ signāter
stipea siue vincea dr̄. q: sic vinc9 nō hȝ no
dus: sic assumpta humāitas a dei filio nul
lum hȝ oi o peccatū. vt dr̄e potuerit illud
Jere.2. Absq̄ȝ peccato ꝛ innocēs ego suȝ.
ℭ Dicitur āt phistella ista linita bitūine
ꝛ pice. q: ipsam quantū ad corpulētaȝ sbaȝ
que accepit de adam qui dformatus ꝙ si
gnatur i bitumine terra tenaci ꝛ subiectā
humanis passionib9 ꝛ mortaleȝ. ꝙ signat
i pice coloris nigri. vt dr̄e potuerit illud
Sap.7. Sum quidem ꝛ ego mortal' homo
simul hoibus ex genere terreno illius q
prior fact9ē ꝛ in vētre mr̄is fact9suȝ caro.
ℭ Inuenit aūt xp̄m ybm istar Moy. po
situs in carepto ripe fluminis vagiētem.
ℭ Ubi sciendū ꝙ per careptuȝ qui ē loc9
vbi nascunt herbe acute ꝛ aspere ꝛ sindē
tes. intelligi pōt penalitas ꝛ mortalitas
vl' austeritas. quas ꝓ nob xp̄s assumpsit
puta exurire sitire ꝛ fatigari ꝛc. ꝛ ideo va
giens dr̄. quia i signū istaꝝ penalitatū vt
ceteri pueri voluit nascēdo plorar vt dr̄e
potuerit illud Sap.7. Primā vocem silēȝ
hoibus emisi plorans vel p istam phistel
lam factā loco nauicl'e intelligi pōt crux
xp̄i in qua volens de mūdo trāsfetare ad
p̄rem fuit pro nob redimēdis positus in
qua dedit mirabile vagitū q̄n sicut habet
Mat.27. Clamās voce magna emisit spi
ritum. ℭ Secundo homo dȝ vngere cap
per diffusioné redolētis fame. ꝛ subuētio
nem reficiētis misericordie vt p ipm pos
sit sibi ab alijs dici illō Cant.i. Oleū effu
sum nomē tm. ideo adolescētule dilexerūt
te . trahe me p9 te i odorem vnguentoꝝ
tuoꝝ. ℭ In sigm vero ᵬi dicitur ď discipu
lis. quos misit xp̄s Mat. Ms exeūtes p
dicabant vt penitentiā agerēt. ꝛ dmonia

eiciebant.⁊ vngebãt oleo multos ⁊ sana
bant.¶ Per cap̄ vero intelligi pōt xp̄s
de quo Eph̄.i.Deꝰ pr̄ dedit ip̄m cap̄ sup̄
omnem eccl'am que est corpꝰ ipsius.Istō
igitur cap̄.i.xp̄s vngit᷑ quādo pro amore
ipsius pauperibꝰ subuenit᷑.de q̄bus dictu
rus ē in finali examine. vt habet᷑ Mat.
29.Am̄ dico vob̄ q̄ꝫdiu fecistis vni ex his
fratribus meis minimis mihi fecistis.
¶ Uel ꝑ cap̄ intelligit᷑ anima que instar
capitis dꝫ p̄heminere ⁊ dominari in hoīe
que tunc vnguēto vngit᷑ quādo virtutibꝰ
deo redolētibus adornat᷑.¶ Uel ꝑ istam
vnctiōem fiendaꝫ in capite intell'r sp̄ūalis
letitia q̄ꝫ homo dꝫ habere in anima q̄ñ fac̄
aliqua op̄a deo grata vt dici possit de ip̄o
illud p̄s.Unxit te d̄s deus tuꝰ oleo letic.
¶ Ad lotiōem ⁊ vnctōem p̄dictam quilꝫ
admonet Ruth.3.Lauar̄ ⁊ vnger̄ ⁊ indue
re delitiorībꝰ veritatis ꝙ si q̄dem homo
fecerit meritoriū est suū ieiuniū ⁊ poterit
de dyabolo.⁊ vitijs triūphare.¶ Hoc āt
fuit figuratū Judith.x.vbi sentential'r dr̄
Quod cum Olophernes cū suo exercitu
obsideret ciuitatē betulie Judith exuit se
vestimētis viduitatis ⁊ lauit corpꝰ suū ⁊
vnxit se mirto optimo ⁊ discrinauit crinē
capitis sui ⁊ iposuit capiti suo mitram. ⁊
induit se vestimētis iocūditatis ⁊ sic orna
ta iuit ad Olofernem inimicū obsidētem
ciuitatem betulie.⁊ abscidit sibi cap̄ ⁊ vni
uersuꝫ exercitū eius fugauit.¶ Ubi sciē
dum per Judith q̄ interp̄tat᷑ confitens
siue glorificans intelligi pōt quelibet ani
ma que p̄cipue isto quadragessimali tem
pore debet sua ꝯfiteri peccata ⁊ deū glori
ficare iuxta illud eccl'i.17.Uiuus ⁊ sanus
confiteberis ⁊ laudab̄ dominum ⁊ glorifi
cab̄ in miseratōibus illius que signanter
dicitur vidua.quia quando labitur in pec
catum mortale amittit xp̄m sponsum suū
spirituale vt lamentādo dicere possit illō
2.Ro.14.Heu mulier vidua ego sum.
¶ Per holophernē autem cū suo exerci
tu qui interp̄tat᷑ infirmās vitulū sagina
tum intell'r dyabolus cū vniuersitate pec
catoꝝ qui pro tanto dr̄ infirmās vitulum
saginatū quia hoīes se ip̄os ꝑ d̄litias cor
poris ip̄inguātes infirmat dum eos allic̄
ad peccādum vt cōquerendo dr̄e possit il
lud peccator.2.Esdre.1°.Ego eniꝫ infirma
tus sum valde.¶ Per betuliā aūt ciuita
tem intelligi p̄t totus hō qui istar ciuita
tis habētis multos h̄itatores hꝫ multas
potentias in q̄bus esse vnitas.⁊ alie potē
tie ratōi d̄ꝫ obedire:⁊ rō soꝫ d̄o.¶ Signā
ter aūt dicitur h̄ betulia q̄ interp̄tat᷑ vir
go dñi siue casta q̄r totus homo debꝫ esse
purus ⁊ mundus ⁊ continens vt sit acce
ptus d̄o.Istam aūt ciuitatem dr̄ obsider̄
holophernes cū suo exercitu.q̄r dyabolꝰ
cum vitioꝝ multitudine nō cessat hoīem
ip̄ugnare vñ pª pe.5.Aduersariꝰ vr̄ dyabo
lus tanq̄ꝫ leo ru.circuit querēs quem de
uoret.cognoscēs āt Judith.i.anima obsi
dionem tam validam dꝫ vires assumer̄ ⁊
ornata modo debito dꝫ ꝯstanter accedere
cōtra dyabolum ⁊ peccata ⁊ sic cum diuio
auxilio obtinebit victoriā vt sic dicer̄ pos
sit deo regratiādo illud Cor.15.Deo autē
gratias.qui dedit nob̄ victoriam per dñꝫ
nostrum yh̄m xp̄m.¶ Qualiter auteꝫ ho
mo ornatus debeat accedere audi quid d̄
Judith dr̄.Nam p̄mo dr̄ ꝙ exuit se vesti
mentis viduitatis:sic aīa volēs pugnare
contra dyabolū ⁊ vitia dꝫ se vestimētis vi
duitatis exuere ⁊ ꝑ peccatoꝝ abdicatōeꝫ
iuxta ꝙ sibi dicit᷑ Baruch.5.Jerm exue
te stolla luctus.i.pccō parans homini lu
ctum ⁊ penam eternaꝫ.¶ Secūdo dicitur
ꝙ lauit corpꝰ suū per ꝙ intelligo puritas
mentis ⁊ corporis q̄ꝫ q̄deꝫ homo dꝫ habe
re.iuxta ꝙ nob̄ dicitur Geñ.18.Lauentur
pedes vr̄i ⁊ quiescite sub arbore.i.s̄b xp̄i
passione ip̄sam iugiter meditādo.¶ Ter
tio dr̄ ꝙ vnxit se mirto optimo:ꝑ mirtuꝫ
enim ꝙ erat vnguentū i quo ponebat᷑ mi
ram rōne vnguēti liniti̇ui intell'r puritas

⁊ misericordia q̄ȝ penitēs dȝ haberꝫ si vl't a deo misericordiā inuenire. q: Mat. 5. Beati misericordes qm̄ ipsi miꝑicordiaȝ ꝯsequentur ratione vero mire amarꝫ intelligitur cōtrictio ⁊ amaritudo q̄ȝ penitēs debȝ hr̄e d̄ offensis iuxta ꝙ sibi dr̄ Jere. 6. Luctū vnigeniti fac tibi plāctum amarꝫ vt sibi dr̄e possit dn̄s illud trenorū. 2. magna ē velud mare cōtrictio tua. ¶ 4° dr̄ ꝙ discrinauit crinē capitis sui. p capillos enim q ex supfluitate hūoribus generantur intelligunꝫ res tēporales quas hō ꝑ ter necessitatē que instar capilloꝝ dicunꝫ discrinari. i. ordinate ꝯpōi. quando paupibus indigētibus largiunꝫ vt sic iuxta illō Luc. 7. Exēplo marie Magd. capill' suis tergat pedes yh̄u. ¶ 5° dicitur ꝙ iposuit mitram capiti suo p q̄ȝ intelligiꝫ diuina gratia animā adornāteȝ instar corone cap adornātis q̄ȝ quidem hō debet iponere capiti. i. anime sui ꝑncipali pti bonis opib⁹ insistendo. ¶ 6° dr̄ ꝙ induit se. vestimētis iocūditatis: p vestimēta enim corp⁹ adornantia ⁊ exterius apparētia intell'r pulchra ⁊ honesta ꝯuersatio q̄ȝ dȝ habere virtuose viuēdo. ¶ Si igiꝫ dictis modis hō instar Judith se ornauerit secure poterit accedere cōtra Holophernē. i. dyabolū ⁊ suū exercitū. i. ꝯgregationem vitioꝝ. q: d̄ ipsis victoriā obtinebit qua habita possit dicere illud ꝙ dixit Judith Olopherne deuicto ill' de ciuitateȝ betulie Judith. 13. Viuit dn̄s deus nr̄ quoniā custodiuit me angelum eius. ⁊ hinc euntem ⁊ ibi cōmorantem. ⁊ inde huc reuertētem. ⁊ nō pmisit me dn̄s ancillā coinquinari: sed sine polutione pcci reuocauit me vob̄ gaudentem in victoria sua nō. dicit sua non mea quia proprijs viribus non potest resisterꝫ. ¶ Quantū ad effectum regulatum dicit ne videaris ab hominibus ⁊c. sed patri tuo qui est in abscondito ⁊c. tibi homo q deȝ in suis bonis operibus nō debet querere laudem humanā sed diuinā vt a deo ꝑmietur. vn̄ Glo. patri tuo celesti ieiuna qui ē inuisibil' vel q habitat in corde per fidem tale dȝ esse tuū iei^m^ vt tibi sit meritoriū ⁊ quō Glo. Deo autē ieiunat q pro amore eius se macerat. ⁊ ꝙ sibi subtrahit alteri largiꝫ. ¶ Quantū ad fructum ꝯdonatum dicit ⁊ pr̄ tuus qui ē in abscōdito ⁊c. tibi q: igitur scōm Aug. Nullū maluȝ impunitū ⁊ nullum bonū i remuneratū. d̄s q magis vl't misereri q̄ȝ vlcisci d̄ bōis que facim⁹ nos ꝑmiat vltra ꝯdignum vn̄ dicit ipe Apoc. 15. Da altissimo scd̄ȝ datū eius ⁊ in bono oculo ad inuentiōeȝ facito magnū tuaruȝ qm̄ retribuēs est ⁊ septies tanto reddet tibi.

Secunda pars.

Equiꝫ nolite thare vob̄ ⁊c. vbi tangit mūdi despectiōeȝ supflua abdicātem. q ꝓbat diuitiarū de sertio. vbi sciendū ꝙ duplex est thaurizatio. vna terrēa. ⁊ alia celestis. ꝑma pnitiosa ⁊ exposita mētis piculis. ꝯa fructuosa ⁊ colocata cuȝ angel' scōm h̄ igitur duplicem tangit modū thaurizādi vȝ.

Pernitiosum ⁊ inutilem.
Virtuosum ⁊ fertilem.

¶ Quantū ad primū dicit nolite tha. ⁊c. in ista qdem picula intēdit talem ratōeȝ de re vili trāsitoria ⁊ amisibili n̄ debȝ hō esse solicitus sed res mūdane sunt hui⁹. ergo maior pȝ. Minor ꝓbatur q: res mūdane vel consumunꝫ rubigine vl' erugine vt dicit i textu. ergo dicit nolite vob̄ tha. q: iuxta illud Cor. Nō Habem⁹ hic ciuitatē manētem ȝ futurā ingrim⁹ lȝ āt sic d̄beret esse tam̄ mlt̄i faciūt oppo^m^ cor suū dantes terrenis qb⁹ dr̄ Jacobi. 5. Thaurizatis vob̄ irā in nouissimis diebus. epl'a ttestis sup terrā i luxurijs enutriuistȝ corpa vr̄a. ¶ Tales pn̄t figurari p Noe: de q̄ dr̄ sinial'r gen̄. 9. Qd̄ cepit noe vir agricola exercere terrā ⁊ plātauit vineā b bēsqȝ vinuȝ inebriat⁹ ē ⁊ nudatus i tabernaclō suo. ¶ Vbi sciēdū. ꝙ p noe exercēteȝ trā

intelligit quib3 deditus terrenis.q tunc dr plantare vineã quando ↄgregat multitudinez diuitiaꝝ tunc aũt dicitur vinũ bibere qñ acqsitis diuitijs ad voluptatez vtit sensualitaté ad quez qdem vsum tc ebrietas sequit.qñ dimisso rationis iudicio sensualitas dominat nõ aduertés mih.ꝙ sic fuit Noe post ebrietaté nudat⁹ corporalr sic ipse sensualitaté sequẽdo spoliat diuina grã.⁊ sic spiritualr remanet totus nudus de quib3 tali dicit ps.thaurizat ⁊ ignorat cui ↄgregabit ea.re vera sic est vnde salõn eccles.4.Reperiã vanitaté sub sole vn⁹ est ⁊ sm non h3 filium nõ fratrem ⁊ tñ laborare nõ cessat nõ satiant oculi ei⁹ ditijs nõ cogitat.d.cui laboro ⁊ fraudo animam meã bonis i h ergo vanitas ⁊ afflictio pessima.vñ d talib⁹ ↄquerit dñs.Baruch.3.d.vbi st pncipes gentiũ ⁊ q dominant sup bestias terre q sunt sup terrã q i volucribus celi ludũt.q argentũ thaurizãt ⁊ auꝝ in quo cõfidunt hoies ⁊ nõ est finis acquisitionis eoꝝ.⁊ respondet ibidem exterminati sunt.⁊ ad inferos descẽderũt ⁊ alij loco eoꝝ surrexerũt.¶ Sciẽdum ẽ ꝙ moraliter loquẽdo d tiea ⁊ erugine ꝙ p eruginem ↄsumẽtem metalla ⁊ segetes intelligi põt pccm auaritie.ꝙ h3 hoies cõsumere.⁊ ideo dr eccli.10.Auaro nihil est scelestius q̃3 amare pecuniã p tineã vero q de veste nascit ⁊ ipam consumit intelligi põt pccm luxurie ꝙ d carne nascit.⁊ h3 hoiez eneruare.vñ sa Pe. Et mlti secunt eorũ luxurias p quos via veritatj blasfematur ¶ Per fures aũt intelligunt demones qui hoies tẽptantes p inanẽ glam ⁊ superbiaz ipsos furari dicunt vt verificet d dyabolo illud Jo.4.Fur nõ venit nisi vt furetur ⁊ mactet ⁊ perdat vt de ipo dicatur figuratiue illd Job.24.Mane primo cõsurgit cũ homicida interfecit egenũ ⁊ pauperem per noctem vero est quasi fur. ¶ Ubi sciendum ꝙ per istum homicidaz intelligit dyabolus de quo Jo.8.Jlle homicida erat ab initio ⁊ i veritaté non stetit.Jste mane surgere dr quando primo temptat hoiem ⁊ in ista tẽptatione interficit egem.⁊ paupem.quia hominem non firmũ in diuina grã trahit ad suas blanditias qui sic tractus mori dicit quia amittit grãm animã viuificãtem signant autez dicit per noctem esse quasi fur.q2 dum instar noctj tenebre excecãt hoiem ne regat recto iudicio rõnis furat ipsius animã dũ labit in pccm.¶ Quantũ ad 2m.s.moduz thaurizãdi virtuosuz.⁊ fertilẽ dic the.autẽ ⁊c.vbi xps inuit talem ratõem de re ptiosa eterna ⁊ inamissibili cõgregandi d3 hõ multũ esse solicitus sed thauros cõgregare i celo p opera mie ⁊ alia virtuosa sunt hui⁹.ergo ⁊c.maior p3.Minor pbat quia thaurus in ce°nec p eruginez nec p tineaz ⁊c.amittit ergo ⁊c.⁊ tob.admonebat filiũ suũ Tob.4.d.Si multũ tibi fuerit habũdant tribue si exiguũ t' fuerit ⁊ exiguuz libenter iptiri stude.pmiũ enim bom tibi thaurizas in die necessitatis quoniam elymosina ab omni peccato ⁊ a morte libat ⁊ non patitur animam ire in tenebras exteriores.

Tertia pars.

s Equit.vbi ẽ enim thaurus tu⁹ ⁊c.vbi tangit mentis locationez dilecta sequentem.ꝙ probat distantiarum situatio:anima enim ibi esse dicitur vbi amat.vnde Augusti.confess.13.ponderibus suis augentur omnia.⁊ loca sua pondus meum amor meus.ego feror quocũq3 feror secundum igitur diuersitatem obortum dilectoruz est diuersitas situationis cordis ⁊ animorum:⁊ h est ꝙ Christus dicit vbi est thesaurus tuus ibi est ⁊ cor tuuz si igitur thaurizas in terra cor tuuz erit terrenum.si vero in celo cor tuum erit celeste ⁊ munduz. Cum igitur melius sit habere cor celeste q̃3 terrenuz.q2 cor celeste ↄiungit do:terrenũ vo dya°igitur thauriza in ce°.⁊ nõ i terra vt dfe

possis eum ps. In toto corde meo exquisiui te ne repellas me a mādatis tuis. ⁊ de te dicat illud eccli. 4. De omni corde suo laudauit dn̄m ⁊ dilexit deū q fec illum. ❡ Sciēdum est aūt quādo dr̄ vbi est thaurus tuus ibi est ⁊ cor tuū ꝙ nō solum scd̄m Jeronimum. h dicitur pp diuitias s pp omnia alia ad q aliquis inclinat sciendum ē etiam scd̄m Criso. ꝙ ex h ꝙ dr̄ vbi est thaurus tuus ibi est ⁊ cor tuū dat nob intelligi q̄nti fructus sit elya quia hō qui fac elymosinā non curans thare in terra pōt hr̄ spem vt sibi retribuat in celo. ⁊ h est ꝙ dixit tob angelus Raphael Tob. 12. Elya a morte liberat ⁊ ipsa ē que purgat pecā ⁊ facit inuenire vitam eternā. Ad q̄m vitā ⁊c.

❡ Feria quinta cinerum.

c Cum introisset yhus capharnaū accessit ad eū centurio rogans eū ⁊c. Mat. 8. Actus prudentie cognoscit i hoie ꝙ q̄n sentit se desolatū ⁊ indigentem alterius auxilio solicite recurrit ad illum quem sentit potentem suis indigētijs subueīre. in accedēdo aūt ad ipum dz hr̄e coueniente modū vt. s. accedat cū reuerētia ⁊ fiducia obtinēdi ꝙ petit ꝙ si accesserit ad deuz debito mō. ꝙ postulat ipe trabit liberaliter: ⁊ h est documentuz bti Jaco. in canonica sua. c. Si qs autez vr̄m indiget sapia. postulet a deo q dat oibus affluenter ⁊ nō iproperat ⁊ dabitur ei: postulet autez in fide nihil hesitās. ❡ Officiuz aūt hois misericordis ē si pōt indigētibus ꝯuenire vn̄ tob. filio suo tob. 4. Quo modo poteris ita esto misericors. q: igitur ꝓpter peccata cōmissa tēpore pterito indiget subleuari diuio auxilio. ideo ad ipz misericordē ⁊ pium dz accedeē vt spūalē ꝯsolōnez accipiat ⁊ medelā. nā sic dr̄ eccli. 2. Quis inuocauit illum ⁊ despexit eum. q. d. nullus cuius cām assignans subdit ibidē q̄m pius ⁊ misericors ē ⁊ remittit i tribulatione peccata. ⁊ ꝓtector est oibus inquirentibus eum in veritate vn̄ Js. 18. Tunc inuocab ⁊ dn̄s exaudiet clamab ⁊ dicet ecce adsum q: misericors sum dn̄s ds tuus: secūdū h igit beatus Mat. in isto euan°. 6. tangit. s.

Calamitatē penaliter affligētem.
Benignitatē misericorditer inclinātem.
Humilitatem virtualr̄ ꝓmerētem.
Fidelitatem singulariter roborantem.
Diuersitatem localiter distinguētem.
Potestatem iperceptiblr̄ operātem.

❡ Primū probat ꝯdictio infirmitatis. 2m ꝯdescēsio bonitatis. 3m suspensio dignitatis. 4m adhesio fraternitatis. 5m diuisio capacitatis. 6m ꝯsecratio sanitatis. pm i pn. 2m ibi ⁊ ait illi yhs ⁊c. 3m ibi ⁊ respōdens cēturio ⁊c. 4m ibi audiēs yhs ⁊c. 5m ibi amen dico vob. ⁊c. 6m ibi. ⁊ dixit yhs cēturiōi ⁊c.

Prima pars.

q Quantū ad pmū vbi tangit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dic. Cū introisset yhs ⁊c. postq̄z enim xp̄s istruxit discipulos ex̄us i monte ⁊ post montē descēsuz sanauit leprosuz q erat de gēte iudayca venit i caphar. vt ibi ēt in gentibus scd̄z Cris. miracla faceret. q vtrosqz erat saluaturus. h aūt. 3. possumus ꝯsiderare. s.

Continētis scitum.
Postulantis actum.
Infirmantis modum.

❡ Quantum ad pm dicit. Cuz itroisset yhs ⁊c. Caphar. āt erat ciuitas cuius habitatores erant multum reuerentes xp̄o. ⁊ ad fidez recipiendam dispositi. Ideo xp̄s i ea multa miracula fecit: iuxta illd Luc. 4. Quāta audiuimus fcā i caphar. fac ⁊ h in patria tua. ❡ Quantum ad 2m dicit accessit ad eū centurio ⁊c. Centurio qdem fm remigiū dr̄ q centū militibus pest: q: vero illa terra tūc erat subiecta romanis. Jō erat fm Augu. Iste centurio ꝓ romanis q ⁊ ipse erat gentilis. ❡ Sciēdū ē fz Aug. ꝙ iste

centurio non accessit ad xp̄m corporalit:
sed tantum mentaliter:⁊ per nuncios:vel
ẜm aliquos. Primo vt habetur Luc. 7.
Premisit seniores iudeorum. postea aūt
sequutus fuit eos.⁊ sic saluatur ꝙ hic dr̄
ꝙ accessit. ¶ Q^m ad 3^m dic̄ puer meus
ia.in do.para.⁊ ma^c.tor. centurio ei istuƷ
infirmum lƷ essƷ seruus ip̄m nō vocat ser
uum:sed puer vel rōne humilitatis ẜm
Criso.vel rōne itime dilectōis. Sciēdum
est ēt ꝙ centurio de misericordia xp̄i nō
petit ẜm Criso.ꝙ seruum suum sanet:sed
tm̄ infirmitatem insinuat credēs firmiter
ꝙ diuina misericordia nulli ipam humilit
petenti denegatur. ¶ Sciēdum ē aūt cir
ca istā ꝑtem loquēdo moralr̄ ꝙ per istuƷ i
firmū paraliticum intllr̄ qlibƷ pccōr:circa
quē q^m ad p̄ns spectat .6. possum⁹ ꝯside
rare .s.
Calamitatē captiuantem.
Infirmitatē affligētem.
Cōditōem aggrauantē.
Locū continētem.
Donum impetrantem.
Modū ꝓmerentem.
¶ Primo circa pccōrem possumus cōsi
derare calamitatem captiuantem. q: ser
uus.lƷ enim deus fecerit hoiem rectum
⁊ liber vt viuat ẜm rectum iudiciū ratio
nis.tn̄ se multis imiscuit vāitatibus sen
sualitatē sequēdo:ex quo d̄ libero seruus
efficit ⁊ miserabilr̄ captiuat. Nā iuxta il
lud xp̄i Jo.8. Ois q fac̄ pccm̄:seru⁹ē pec
cati:⁊ ꝑ ꝯ̄ns dyaboli:q: āt ista captiuatio
in q̄ hō icidit seruilit per pccm̄ a sensuali
tate p̄ncipalr̄ trahit originē. iō applican
do sp̄ali⁹ dicere possumus ꝙ per istū ẜuū
intllr̄ corpus hois siue sensualitas: que d̄
beret instar serui rōni subici ⁊ ei vt p̄sidē
ti in omnib⁹obedire:iuxta ꝙ rōni dr̄ gen̄.
4. Sbtus te appetit⁹ ei⁹.s.sensualitatꝭ ⁊ do
minaberis eius. Nō āt dƷ sensualitas dn̄a
ri rōni.q: iuxta illud ꝓuer .19. Nō d̄cent
stultum delitie:nec ẜuum dn̄ari p̄ncipib⁹.
¶ Si āt ecōtrario ꝑmitteret hō sensuali
tatē rōni dn̄ari foret res mōstruosa: ⁊ or
do ꝑuersus ⁊ multū ꝑiculosus sicut figura
tiue dic̄ Salon. ꝓuer .30. Ubi inqt ꝑ tria
mouet terra ⁊ q̈rtū ꝙ nō pōt sustinere ꝑ
seruum cū regnauerit:per stultū cū satura
tus fuerit cibo.ꝑ odiosam mlierem cū in
mr̄imoniū fuerit assumpta:⁊ ꝑ ancillā cū
fuerit hr̄s dn̄e sue. ¶ Ubi scien̄.ꝙ i hoie
sunt p̄ncipalr̄ due ꝑtes .s.corpus siue sen
sualitas ⁊ aia siue ratio.ꝑ seruū qdem q
dƷ esse obediens dn̄o suo intelligit sensua
litas q̄ dƷ esse obediens rationi ⁊ etiam ꝑ
stultum ⁊ mulierē que iō odiosa dr̄ quia
cōtrariat in suis actibus ratōi.iuxta illd̄
Ro.7.video aliā legem i membris meis
repugnātem legi mentis mee: ⁊ captiuā
tem me in lege peccati q̄ est in membris
meis. ¶ Designat ꝑ ancillam. ¶ Con
tigit aūt aliqn̄ ꝙ sensualitas dn̄at rōni: si
cut pƷ in deordinato appetitu honor: ⁊ tc̄
seru⁹ regnat:aliqn̄ sensualitas delectatur
in illicitis degustatōibus. ⁊ tunc stult⁹ sa
turatur cibo.aliqn̄ delectat in illicitꝭ tacti
bus.⁊ tunc mr̄ odiosa est in mr̄imonium.
⁊ ista faciūt cōmotōem in terra .i. deordi
natōem in hoie sensualitatem sequentem.
¶ Sed quartum ꝙ ancillam sit hr̄s dn̄e
sue.i.ꝙ sensualitas hēat hr̄ditatem vite
eterne:que debētur p̄ncipalr̄ rōni h̄ eē n̄
pōt.q: impossibile est sequentē sensualita
tem ⁊ carnem vitam eternam possideri
possit qm̄ ẜƷ apl'm.i.cor.15. Caro ⁊ sāguis
possidere nō possūt regnū dei. sƷ tales po
tius acqrunt mortem.q: Ro.8. Si ẜƷ car
nem vixeritis moriemini. ¶ 2° ꝯsiderare
possumus infirmitatem affligētem: quia
paraliticus.paralisis quidem ē lesio hūa
ni corporis cum diminutōe sensus vl' mo
tus vel vtriusqƷ:per quā qdem infirmita
tem intellr̄ peccator quantum ad corpus
⁊ sensualitatem: ⁊ specialiter accidiosus
qui in actibus sp̄ualibus vel deuotionem
non sentit vel vtroqƷ priuatur. ¶ Sciēdū

est aūt ꝙ paralisis ex diuersis casibꝰ cau
saẜ in hoīe ꝑ quas intellr̄ diuersitas vicio
rum. ¶ Ubi sciēdum ꝙ alr̄ causatur ex
nimio humore in homīe ex cibo ⁊ potu ni
mio generaẜ ex quibus necessario seqtur
oppilatō neruoꝝ. ⁊ in hoc intellr̄ gula ⁊ lu
xuria. q: gula hꝫ luxuriā ꝓuocare. ¶ Ali
quādo causatur ex nimio calore consumē
te neruos sensibiles corrugāte. ⁊ in hoc i
tellr̄ auaritia. q: auarus semper ardet vt
ignis. ¶ Aliquādo cātur ex frigiditate.
neruos astringēte. ⁊ in hoc intellr̄ inuidia
in qua est carentia amoris ⁊ caritatis sed
semper frigida. ¶ Aliquādo causatur ex
vulnere incidente vel diuidēte. in hoc ītel
ligitur superbia que fuit p̄mū pccm̄ diui
dēs a deo creaturā intellectualem sicꝫ pꝫ
de angelis apostaticis. ¶ Aliqñ extermi
nus alterius morbi. puta polisie que ē opi
latō neruoꝝ cerebrum vniuersalr̄. ⁊ sic im
pedit rōnem. ⁊ in hoc designaẜ ira: que q
dem oritur ex motu sanguinis circa cor.
⁊ ē rōnis impeditiua. iuxta illud poeticū.
Jra impedit aīum ne possit cernere veꝝ.
⁊ sic pꝫ ꝙ ad causandū pccm̄ accidie signa
tum ꝑncipalr̄ ꝑ palisim: cetera peccata cō
currunt ex qbꝰ hō fit piger ad degustādū
diuina. ¶ Unde talis paraliticus pōt fi
gurari ꝑ Alchimū. de quo sīnaliter ꝑmo
Macha. 9. Qd̄ cum essꝫ in malis opibus
faciēdo destrui domos sancte interioris ⁊
opa ꝓphetaꝝ ꝑcussus est a dn̄o ⁊ impedi
ta sunt opa eius ⁊ ꝯclusum ē os eius ⁊ dis
solutus ē palisi: nec vltra potuit loꝗ vbū
nec mādare d̄ domo sua: sed mortuus est
in tpe iº cū tormēto magno. ¶ Ubi scien
dū ꝙ ꝑ Alchimū q interꝑtatur fermētū
vani ꝯsilij. intellr̄ pccō: sequēs sensuali
tatē. vanū cōsiliū. fremētare dr̄. ex eo qd̄
sequēs carnis desideria q̄ videnẜ dulcia.
ad accidiā tn̄ admiscet pēaꝝ aggritudinē
iuxta illud ꝓuer. 14. Extrema gaudij lu
ctus occupat. Jste āt malꝰ opibus īsistere
dr̄ destruēs ⁊c. q: pccō: dū laxat se ad illi
cita apiendo fenestras exterioꝝ sensuum
qbus valaẜ aīa ipos destruit. ⁊ ad aīaꝫ fra
ctis muris mors sbintrat. vt vificeẜ illud
Jere. 9. Ascēdit mors per fenestras nr̄as
⁊ ingressa ē domꝰ nr̄as. ꝓphaꝝ quoqꝫ dr̄
destruere opa. dū nec ꝑceptꝭ nec consilijs
ad q̄ seruāda nos īducunt suis ꝓphetijs.
vt d̄ ipo dicaẜ illud ꝑs. Uerba oris eiꝰ ini
qtas ⁊ dolus noluit intelligere vt bn̄ age
ret. ¶ Dr̄ āt ꝙ huiꝰ Alchimi impedita
sunt opa ⁊ os eiꝰ cōclusum est ⁊c. q: pecca
to: pp peccata sua īpediẜ i opibus virtuo
sis. nec pōt debite dūm laudare ⁊ fit īsensi
bilis ad dīa. Signāter āt dr̄ ꝙ vltra loqui
nō potuit nec ⁊c. q: pccō: dū vixit ⁊ perse
uerauit in vitijs in fine qñ moriẜ nō pōt:
vel saltem d̄ facili aīam suā digne dispōeẜ
vn̄ Aug. i ꝓmōe inoc. hac aīaduersiōe per
cutiẜ pccō: vt moriēs obliuiscaẜ sui: q duꝫ
viueret oblitus est dei. vn̄ sequiẜ d̄ Alchi
mo ꝙ mortuus ē tormēto magno. sic re
verā ē de pccōre: vt d̄ ipo vificetur illud
Luc. 16. Mortuus ē diues ⁊ sepultus est
i iferno. ¶ 3º ꝯsidera ꝯditōeꝫ aggrauāteꝫ
q: puer ⁊c. vbi tangit duas malas ꝯditio
nes. s.
Fatuitatē excecātē: respectu ītellectus.
Peruersitatē obliquātem: respcū affcūs.
¶ Qm ad pm dicit puer. Ubi sciēduꝫ ꝙ
pueri vt plimū pp d̄fectū etatꝭ ꝯsueuerūt
eē fatui cōmutātes ꝑtiosa ꝓ vilibꝰ. ⁊ hoc
faciūt pccō: es sensualitatē sequētes. quod
cognoscēs apl's nos admonet. 1. cor. 14. d.
Frēs nolite fieri pueri sensibus: sꝫ malitia
puuli estote: sensibus āt ꝑfecti. ¶ Qm ad
2m dic. Jacet i domo. tūc eim hō iaceẜ dr̄
qñ nō hꝫ affectū directum in deum: sꝫ ad
terrēa ꝓcliuū. vt de ipo dicaẜ illud. 4. Re.
4. Ecce puer mortuꝰ iacebat in lectulo. s.
pigritie. Un̄ talꝰ pōt figurari ꝑ Noe. de q̄
sīnalr̄ dr̄ gen̄. 9. Qd̄ cepit Noe vir agri
cola exerceẜ terrā ⁊ plantauit vineam bi
bensqꝫ vinū iebriatus ē. ⁊ nudus iacebat ī
tabnaculo in q̄ denudatōe discopuit sua
pudēda. ¶ Ubi sciēn̄ ꝙ ꝑ Noe inquātum
agricola ⁊ plātans vineā intellr̄ hō d̄ditus

auaritie ⁊ rebꝰ mūdanis: inquātū vo bibēs vinū iebriatus itll'r hō deditus gule i cen tia luxurie. qbus deditus iacere dr̄: quia affectū ad celestia deberet hr̄e rectuʒ ad caduca recuruat. ¶ Signanť autem diciť nudatus pp p̄dcā pccā expoliať diuia grā aia vestiente. ex qbus ondit pudenda. q: in die iuditij peccata q̄ ppetraŕ nō erubu it: erūt oibus manifesta. ¶ Q^{m} ad 3^{m} di cit. ⁊ male tor. hō quidē deditus terrenis ⁊ anxietate torqueť interius ⁊ exterius p diuersos labores. q: sap. ij. Per q̄ peccat homo per h ⁊ tormētať. ⁊ h temporal'r ⁊ eternal'r. ¶ 4° cōsidera locū ptinētē quia Caphar. Caphar. iterp̄tať ager piguedis vel villa ꝯsolatōis. Signant āt dr̄ iste pa raliticꝰ. i. pccōr i Caphar. eē dr̄: q: i cōsola tōibꝰ mūdanis ⁊ carnalibꝰ hō moriť spūal'r ⁊ sepiꝰ ifirmať. vn̄ i^{a}. thy. 5. Vidua q̄ i dli tijs ē: viuēs mortua ē. Vn̄ tali sic infirmā ti figuratiue dr̄. Naū p̄. Infirmatꝰ ē bassā ⁊ carmelꝰ ⁊ flos libāi elanguit. ¶ Vbi sci endū q p basā qui iterpretať pinguedo: ⁊ carmelū qui interp̄tať molis: itll'r hō qui se dat dlitijs corpis. ⁊ sequiť molitiē car nis: Ex quibus dr̄ p pccm̄ spūal'r infirma ri. p florē vo intll'r humana ꝓspitas q̄ elā quere dr̄: q: pax durat: iuxta illō Jacobi p̄. Exortus ē sol cū ardore ⁊ arefecit fenū ⁊ flos eiꝰ dcidit ⁊ decor vultꝰ eiꝰ deperijt. ita diues in itineribus suis marcesſʒ. ¶ 5° cōsidera donū impetrātē. q: cēturio. Per cēturionē quidē qui p̄ncipabať militibꝰ in tell'r in hoie aia siue rō: qui dʒ corpi p̄nci pari. vt d ipo dicať illō act. 10. vir āt quidē erat i Cesarea noie Corneliꝰ cēturio chor tis q̄ dr̄ Italia religiosus ⁊ timēs deū cū oi familia sua faciēs elÿas multas. ⁊ dep cauit dn̄ʒ semp. ¶ 6° cōsidera modū ꝓme rētē q: accessit rogās: vbi cōsideraŕ possu mꝰ q̄ttuor q̄ iste fec: q̄ quilibʒ faceŕ dʒ: qui vult grām ab aliq̄ impetrare. s.

Nā p̄mo iuit p̄sonal'r.

Scdō reuerēter petijt.

Tertio ptātem cognouit.

Quarto necessitatē exp̄ssit.

¶ Q^{m} ad p^{m} dr̄ q accessit. Nā qui vult aliq̄ʒ grām a dn̄o obtinere dʒ p̄sonal'r ad ipm accedere. vel si n̄ reputat se dignum pp trāsgressionē dʒ saltē p sāctos ⁊ bonos hoies tāq̄ʒ p ipsiꝰ mediatores ⁊ digniores eo accedere vt possint faciliꝰ grām impe trare. vn̄ p̄s. Accedite ad eū ⁊ illuminami ni ⁊ facies vr̄e non cōfundentur. ¶ Q^{m} ad 2^{m} dr̄ q rogauit. Nam qui vult grām obtinere q̄ʒ petit dʒ ipam cum reuerētia postulare: q: eccl'ci. 22. Pro reuerentia ac cedet tibi bona grā. ¶ Q^{m} ad 3^{m} dic q ptātem cognouit: ⁊ iō vocauit eū dn̄ʒ. Nā iste dn̄s de q̄ p̄s. Scitote q: dn̄s ipe d̄us. ¶ 4° necessitatem exp̄ssit. ⁊ iō infirmita tem exposuit. vn̄ in p̄sona infirmantis po terat dr̄e cum p̄s. Miserere mei ds qm̄ i firmus sum.

Prima pars.

s Eqť. Et ait illi ihs veiā ⁊c. vbi tāgit bēignitatē misicordiť icli nātē: q pbat ꝯdescēsio bōitatꝭ. ihs āt vidēs fidē cēturiōis ⁊ ifirmantꝭ ne cessitatē ex sua bēignitate b̄ʒ Jero. se pro mittit ituꝝ ⁊ ipʒ sanatuꝝ. vn̄ seqť. ego vēi aʒ ⁊ curabo eū. Scien̄. ē āt circa ptē istam: loq̄ndo moral'r q xp̄s ihs ex sua bēigni tate pccōri signato p illū suū ⁊ infirmuʒ. ¶ P° vēit ad ipm p grām p̄uēiētē: q̄ʒ q libʒ dbet peteŕ. d. cū p̄s. Veiat sup me mi sericordia tua dn̄e. Cui libal'r rn̄det exo. 10. vēiā ad te ⁊ bn̄dicā tibi. ¶ 2° curat ipʒ p grāʒ sbseq̄ntē q̄ʒ curatōeʒ qlibʒ dbet pe teŕ. d. illō Jer. 17. Sana me dn̄e ⁊ sanabor: Saluū me fac ⁊ saluꝰ ero qm̄ laus mea tu es. ad qō faciēdū admōet eccl'ci. 28. vbi dr̄ Filij in tua infirmitate: ne dspes teipsum sed ora dn̄m ⁊ curabit te. vn̄ pōt xp̄s figu rari p Rachelē āgelū q fuit missus ad cu rādū tob. a cecitate q̄ʒ icurrerat dixit sibi tob. Misit me ds vt curē te. ¶ Vbi sciē. q p tob. cecū ⁊ ifirmū itll'r pccōr p malitiā excecatꝰ: q: sap. 5. Excecauit. n. illos mali tia eoꝝ. Per raphaelē āt āgelū q iterp̄tať sanās dn̄o: vel medicia dei itell'r xp̄s ihs

q̄ est efficatissima medicina oīum sanati
ua. Nam ps. Ipe est q̄ sanat oēs infirmi
tates nr̄as. hunc āt misit ds pr̄ in mūduz
vt sanaret infirmos .s. pccōres a suis lāgo
ribus. iuxta illud ps. Misit v̄bū suum ⁊
sanauit eos ⁊ eripuit eos de interitōib9
eoꝝ. ¶ De aduētu aūt huius medici dic̄
Ber. venit medicus ad egrotos : redem
ptor ad vēditos. ad errantes via: ad mor
tuos vita. ⁊ h̄ ē ꝙ ipe dic̄ Jo. 10. Ego vēi
vt vitā hēant. ¶ Mod9 q̄ curat pccōrez
fuit figurat9. 4. Re. 20. in Ezechia rege : de
quo sn̄ialr̄ dr̄. Qd cū ifirmaret ad morte :
⁊ ds pp pccā sua cominat9 sibi fuisse mor
tē. ꝯuersus ad seipm fleuit d pccis ei9. cu
ius ꝯtritōem ds acceptās misit Jsaiaz ꝓ
phaz vt curaret eū. q̄ iusit sibi afferri mas
sam ficoꝝ: ⁊ faciēs emplaustrū posuit sup
vlce. eius ⁊ curat9 ē. ¶ Ubi scien̄. ꝙ p eze
chiā ifirmū intllr̄ q̄libz pccōr: q̄ ꝓ tāto rex
dr̄. q: fact9 ē a deo vt habeat regnū eter
nū nisi se p̄uet eo p opa mala. ꝙ q̄dem fa
cit peccādo. ⁊ isti cominari ds dr̄ mortem
q: q̄ fac̄ pccm̄ dign9 ē morte eterna: iuxta
illd Ro. 6. stipēdia pcci mors. ¶ Uidens
igit̄ miser pccōr iminere sibi piculum : dz
ad ꝯsciētiam suā ꝯuerti cogitādo pcci ma
gnitudinē ⁊ offensam diuinā ⁊ tūc flet. d.
cū ps. Iniq̄tatē meā ego cognosco ⁊ pec
catū meū ꝯ me ē semp. cui9 ꝯtritōem dus
pi9 acceptās: mittit sibi medicū sapiētissi
mū Jsaiā ꝓphetā. Per Jsaiaz eim q̄ iter
p̄tat̄ dn̄i salus: intllr̄ yh̄s xp̄s q̄ saluator i
terp̄tatur: vt dicere possit illd gen̄ . 45. ꝓ
salute vr̄a misit me ds. ¶ Qualr̄ ds sāet
peccatorem audi q̄d sequitur. nā dicit̄ ꝙ
Jsaias fecit sibi d ficubus emplaustrum
⁊c. p ficus eim dulces ad comedēdum in
tellr̄ diuina gr̄a q̄ dz eē pccōri dulcissima:
q̄ posita sup vlce. pcci hō recipit sanitatē
ꝙ cognoscēs apl's dicebat ad Tymoth. 3.
Appuit benignitas ⁊ hūanitas saluatoris
nr̄i dei non ex opibus iusticie q̄ fecimus
nos: sed s̄m suam misericordiā saluos nos
fecit. p lauacrum regeneratōis ⁊ renoua
tionis spiritus sancti quē effudit in nos
hn̄dū p yh̄m xp̄m saluatorē nr̄m: vt insti
tuti gr̄a ipsius hr̄des simus s̄m spem vi
te eterne in xp̄o.

Tertia pars.

s Eqtur. Et rn̄dens centurio ⁊c.
vbi tangit humilitatem virtua
liter ꝓmerentem. ꝙ ꝓbat puipē
sio dignitatis. tūc ei in hoie est v̄a humili
tas ꝓmerēs ap deū cūse vilē cognoscit ⁊
diuinam maiestatē rōnabilr̄ ꝯfitet. Scdm
hoc igitur hic tria possumus ꝯsiderar̄ .s.
Proprie vilitatis ꝯfessionē.
Diuine potestatis ꝓtestatōem.
Conducte exemplaritat̄ deductōem.
¶ Qm ad pm dicit. ⁊ rn̄dēs centurio ⁊c.
in isto. n. cēturione nō fuit solū fides q̄ cre
didit seruū suū posse a xp̄o sanari: sz ⁊ pro
funda hūilitas s̄m Jero. q: vt xp̄s domū
intrare nō reputauit se dignum. Moralr̄
āt loquendo exēplo huius cēturionis: qli
bz homo suam p̄stinā ꝯuersatōem conside
rās: si fuit aliq̄n̄ i peccat̄ dz se humiliare :
⁊ ꝙ xp̄s i domū suā. i. in aīam suā itret p
gr̄am: dz se putar̄ idignū : istar filij ꝓdigi
q̄ recessit a pr̄e: ad quē reuertēs humilit̄
dixit Luc. 15. pr̄ peccaui in celū ⁊ coraz te
iā nō sū dign9 vocari fili9 tuus. ⁊ sic instar
huius quē pr̄ recepit ad osculū poterit i
uēire misericordiā: q: ipe dic̄ Apoc. 3. Ecce
sto ad hostiū ⁊ pulso: si qs audierit vocez
meā ⁊ apuerit ianuam itrabo ad illū ⁊ ce
nabo cū illo ⁊ ipe mecū. ¶ Et talis se sic
humilians pōt figurari per Dauid : de q̄
sn̄ialr̄ dr̄. 1. Re. 18. Qd cū rex Saul vellet si
bi dare filiā suam in vxorem nō reputās
se dignū: q̄zuis ipaz appeteret dixit Sauli
Quis ego sum: aut q̄ est vita mea: aut co
gnatio patris mei in Jsrael vt fiam ge
ner regis. quam tamen habuit in vxorē.
¶ Ubi sciendum ꝙ per Saulē regem q̄
iterp̄tat̄ postulatus a dn̄o itllr̄ xp̄s yh̄s
q̄ ab ātiqs pr̄ib9 postulatus. Per Dauid

aũt q interp̃taẽ manu fortis vel decoris
aſpectu itelligitur quilibet chriſtianus q
debꝫ eſſe decorus aſpectu per hõeſtaꝫ con
uerſatõem : ⁊ manu fortis per virtuoſam
operatõem. Per filiam vero Saulis itel
ligitur diuina gratia que ſolum hoibus p
yeſum a deo procedit. de quo Ro.i. Per
quem accepimus gr̃am ⁊ apl'atuꝫ ad obe
diẽdum fidei in omnibus gentibus ꝓ no
mine eius in quibus eſtis ⁊ vos vocati
yh̃u xp̃i dñi noſtri. ¶ Cum enim Saul.i.
xp̃s filiam.i.gr̃am ſuam offert dd̃.i.hõi d
bet homo inſtar dd̃ cognoſcẽdo ſuam mi
ſeriam reputare indignum. ⁊ dicere quis
ego ſum ⁊c. q.d. a dñe yeſu q offers gr̃aꝫ
tuam. lꝫ ip̃am cordaliter appetam : tñ con
fitendo qd in me ſum: ⁊ quid in vita mea
q: tibi non ſeruiui, ⁊ quid a parentibꝰ me
is habeam: q: in peccatis conceptus ſum:
non reputo me tue gr̃e dignum. tamẽ me
tue bonitati cõmitto. Cuius humilitateꝫ
reſpiciẽs ds ſibi ꝯfert gr̃aꝫ ſuã. q: Jaco.
ſup̃bis ds reſiſtit humilibꝰ dat gr̃am ſu
am. ¶ Q^m ad ſecũduꝫ. ſ. diuie ptãtis ꝓte
ſtatõeꝫ dicit. ſꝫ tm̃ dic v̾bo ⁊ ſanabiẽ puer
meus. lꝫ. n. cẽturio xp̃m videret homiem:
tñ ip̃m deũ verꝫ ⁊ dñꝫ intellexit ƀm Jero.
In q̃ ipſius fides ⁊ ſapiẽtia nob̃ potuit i
timari. ⁊ id̃ ƀm Criſo. credidit ip̃m poſſe
oia op̱ari. fidẽ igiẽ huiꝰ ꝯmẽdat Beda. d.
Magna fides q̃ dei dr̃e credit eẽ facere.
Nã iuxta illd̃ p̃s. Ip̃e dixit ⁊ fcã ſunt: ip̃e
mãdauit ⁊ creata ſunt. ¶ Sciẽdũ ẽ ãt hic
vbi fit mentio d̃ v̾bo ꝙ iuẽio iſtud v̾buꝫ.
Creatiuum non empti^m.
Sanatiuũ languentium.
Saluatiuũ p̱euntium.
¶ P° ẽ creatiuũ nõ ẽpti^m. Nã oia cũ ni
hil eẽnt ds p̱ ip̃ꝫ creauit: iuxta illd̃ geñ.i.
In p̃n° creauit ds celũ ⁊ terrã ⁊c. ⁊ Jo.i.
Oia p̱ ip̃ꝫ fcã ſunt ⁊ ſine ip̃o fcm̃ ẽ nihil.
¶ 2° ẽ ſanatiuũ lãguẽtiũ: iuxta ꝙ dr̃ ſap̃.
16. ⁊ ei neqꝫ herba neqꝫ malagma.i. ẽplau
ſtrũ ſanauit eos: ſꝫ tuꝰ dñe ƀo q ſanat oia.

¶ Tertiũ eſt ſaluatiuũ p̱euntium. naꝫ exi
ſtentes in tribulatõe ⁊ periclis ip̃m inuo
cãtes ſaluat. iuxta illud p̃s. Iſte paup̱ cla
mauit. ⁊ dñs exaudiuit eum. ⁊ de oibꝰ tri
bulatõibus ſaluabit eum. vnde dr̃ Jaco.i.
Abicientes oẽm imundiciam. ⁊ habũdã
tiam malitie in manſuetudine ſuſcipite i
ſcitum v̾bũ ꝙ põt ſaluar̃ animas veſtras.
¶ Ubi cõſidera conuenientem modum
informationis apoſtoli. ad recipiendum
hoc verbum ꝙ ſi volumus ipſum in cordi
bus noſtris recipere. oꝫ ꝙ prius amoueã
ur ꝯ̃ria. vt ſic de nr̃a anima abiciamus vi
tia ⁊ peccata. ⁊ ideo dicit. abitiamꝰ oẽm
imundiciam ⁊ habundantiam malitie.
¶ Quantum ad tertium. ſ. adducte exẽ
plaritatis deductõem dicit. Nam ⁊ ego
homo ſum ⁊c. vbi ſciendum ꝙ iſta littera
poteſt dupliciter exponi. ¶ Prio vt iſta
deductio centurionis ſit ſimilitudinarie:
ſic deducendo ſuum exemplum. ſic ⁊ ego
homo ſub poteſtate Ceſaris conſtitutꝰ:
hñs non a me ſed ab alio poteſtatem mi
litum ſub me. ⁊ dico huic vade ⁊ vadit ⁊
mihi obediunt omnes: ſic tu inquantum
homo es ſb̃ ptãte p̃ris. iquãtũ v̂o ds ha
bes a te ſb̃ te ⁊ oĩs alias creaturas tibi
ad nutũ p̱entes. multomagis p̃t p̃cipere
⁊ fcm̃ erit. ¶ Alia deductio ƀm Aug. eſt
compatiua a minori: ſic deducẽdo. ſi ego
lꝫ ſim ſub ptãte ſolo impio v̾bi ꝙ dico ſb̃
ditis meis hoc faciũt: quãtomagis tu q
ſb̃ nullius ptãte es ⁊ oia tibi ſubſunt po
tes impare. q.d. multomagis. q: d̃ te ſcri
biẽ in p̃s. Oia ſbieciſti ſb̃ pedibus eius.
¶ Moral'r ãt loquẽdo p̱ ƀuos cẽturiõis
intll'ntur hois bõe vel male cogitatõnes
vnde Aymo. poſſunt per ſubiectos centu
rionis bone vl' male cogitatões. malis ãt
dicamus vt recedant ⁊ recedent. ſed bo
nas vocemus vt veniant ⁊ venient. ⁊ ſer
uo quoqꝫ noſtro: hoc eſt corpori vt ſubi
ciatur voluntati diuine.

Quarta pars.

Equitur audiens aũt yesus ₇c.
s Ubi tangit felicitaté singulr̃ ro
borãté. ꝙ probat adhesio frñi
tatis. Christus enim fuit admiratus. i. se
cundum Aug. sup geñ ꝯ máicheos ꝑ mo
dum admirantis se habuit. vel q: fecit ali
um admirari. ❡ Sciendum est aũt ꝙ qñ
xp̃s dicit ꝙ non inuenit tantam fidem in
israel: sicut fuit fides centurionis ꝙ h̃ pót
intelligi multiplr̃. ❡ Primo de pfectiõe
fidei. vt sit sensus ẜm Jero. ꝙ non inuenit
ita perfectam fidem in israel: ₇ h̃ loq̃ndo
de pñtibus non de preteritis. ❡ Secun
do mõ pót intelligi de facilitate credédi.
vt sit sensus ꝙ non inuenit tantá fidé. i. tá
tá facilitatem ad credédum in israel.

Quinta pars.

Egtur. dico aũt vobis ꝙ ₇c. vbi
s tangit diuersitatem localiter di
stinguentem. ꝙ ꝓbat diuisio ca
pacitatis. Judei qdem q: fuerunt xp̃o in
creduli q̃z gentiles dignum fuit vt eoꝝ
demeritis exigétibus priuarentur celesti
patria. ₇ deputarentur eternis supplicijs
q: v̓o gentiles ad credendum xp̃o facilio
res fuerunt: diuina ꝓuidentia loco iudeo
rum sunt celesti pr̃ia subrogati. Scd̃m h̃
igitur hic tria possumus ꝯsiderare. s.
Adhesionem alienoꝝ.
Abiectõem domesticoꝝ.
Expressioné suppliciꝫ.
❡ Q^m ad primũ dicit. dico aũt vobis ₇c.
ꝑ oriétem enim ₇ occidétem que sũt due
ptes p̃ncipaliores mundi totius intellr̃. d̓
quo ẜm Aug. de verbis dñi: lꝫ non omnes
tamé multi alij iudei sicut fuerũt gétiles
erant ad fidem venturi. ❡ Dicunt autez
recumbere cum Abraham. ysaac ₇ Jacob
in regno celoꝝ ẜm Orig. Quia ibi requie
scét feliciter epulaturi cum xp̃o vt verifi
cetur illud saluatoris. Luc. 21. Beati serui
quos cũ venerit dñs inuenerit vigilátes.
Amé dico vob̃ ꝙ p̃cinget se ₇ faciet illos
discũbere. ₇ trásiens ministrabit illis.

❡ Sciedũ ẽ aũt ꝙ iter alios noiauit istos
tres patriarchas: q: eis spáliter facta est
repromissio de dei filio incarnando. Naz
de Abraham dr̃ geñ. 21. In te benedicent
cognatõẽs vniuerse terre. De ysaac autẽ
dicit dñs Abrahe geñ. 21. In Isaac vocabi
tur tibi nomé vel semé. De Jacob v̓o le
gitur ipꝫ nunciasse ꝓphetice de stirpe sua
xp̃m nasciturum: qñ in benedictõe Jude
filij sui dixit geñ. 28. Non auferet sceptrũ
de Juda ₇ dux de femore eius donec véi
at q mittédus est. ₇ ipe erit expectató gẽ
tium. i. expectatus a gentibus. ❡ Q^m ad
2^m dicit. filij aũt re' eici. in te. ex. ꝑ filios q
dem ẜm Criso. intelligunt iudei. Ubi dr̃
Jero. filij re' dr̃ iudeos: q: in eis d̓s ante
regnauit. vel q: ad regnum dei primitus
sunt vocati: iuxta illud Ro. i. Glia ₇ pax
omni operanti bonum iudeo primũ ₇ gre
co. lꝫ autem iudei prius filij re' fuerint tñ
eoꝝ demeritis exigétibus ip̃o priuati fue
runt. Et iõ dr̃ ꝙ' in tenebras exteriores.
❡ Q^m ad tertiũ dicit. erit ₇ stridor den
tium: vbi datur nobis intelligi duplex ge
héna vel pena q̃z hébunt reprobi i iferno
s. caloris intensissimi. ₇ algoris accerbissi
mi. Unde Job. 24. Ab aquis niuium ad
calorem nimium. ₇ vsqꝫ ad inferos pecca
tum illius.

Sexta pars.

Equitur. Et dixit yesus céturio
s ni ₇c. vbi tangit potestatez ipre
ceptibiliter operantem: ꝙ ꝓbat
ꝯsecutõ sanitatis: tũc eim aliqs cõsolatur
qñ petit aliq̃z gr̃am. si ille a quo petit ipꝫ
verb̃ confortauit: ₇ hñs acceptuz ꝙ petit
ꝯfert ꝙ postulabat. Scd̃m hoc igitur hic
tria possumus ꝯsiderare. s.
Ex pte p̃sidentis: actũ cõfortatiuũ.
Ex parte postulantis: modũ impetratiuũ.
Ex pte infirmãtis: effectũ rigidituum.
❡ Q^m ad p^m dic. yh̃s céturiõi vade. xp̃s
eim céturioni petéti sanitaté ꝓ puero nõ
rñdet supbe sꝫ alacriter cũ ꝓposito facien

di q ab ipo postulabat. ꝛ iō dixit sibi. Va
de eo mō quo dixit mr̄i emoroyse. Mat.
5. Vade inqt in pace ꝛ esto sana a plaga
tua. ¶ Qm ad 2m dic̄. ꝛ sicut credidisti fi
at tibi. q: .n. iste ad xp̄m cū magna fide ac
cessit ꝛ postulandi modū debitum habuit
Ideo meruit audir̄ sicut credidisti fiat ti
bi. q: iuxta illud Math .8. Omnia possi
bilia sunt credēti. ¶ Qm ad 3m dicit. ꝛ sa
natus est puer ex illa hora: ꝛ i qdez aduer
tere possumus ƀm Rabanū q non solum
fides ꝑpria ꝑmeretur hōi beneficiū sꝫ ꝛ
aliēa. Nā fides huius ꝑmeruit vt seruus
suus infirmus reciperet a dn̄o sanitatem.
Cuius simile hēmus Luc̄ .5. De hoibus
portantibus ad xp̄m paraliticum iacētez
in lecto deprecantibus vt ip̄m ab infirmi
tate curaret: quoꝝ fidem videns dixit hō
remittunꝭ tibi peccata tua: ꝛ quē vt ibidē
dr̄ corporal'r liberauit. ¶ Possumus ēt
aduertere ƀm Crisosto. misericordiaꝫ xp̄i
ꝛ potētiam qꝫ tribuebat infirmis ꝑ suo li
bito sanitatem. ꝛ iō dr̄ q sanatus ē puer
ex illa hora. vt sic verificetur illud sap̄ .9.
p sapiētiā sanati sunt qcunqꝫ placuerūt ti
bi dn̄e a p̄ncipio. ¶ Nā p xp̄m dei pr̄is
sapiētiā oēs accepti deo sananꝭ. dum me
rito passiōis ei9 cl'pa dimissa īfundiꝭ in p̄
senti gr̄a. vt habeaꝭ in futuro gl'a. Ad qꝫ
gl'am ꝛc.

¶ Feria sexta cinerum.

Udistis q: dcm̄ ē antiquis
diliges ꝑximum ꝛc. Mat.
a 5. Scd̄m sniam Aristo. ꝑmo
metha. sapiētis est ordina
re. cui9 rō pōt eē q: cū ordi
natio p̄suppōat cognitōem: oꝫ q ille q ali
qd ordinat ip̄m cognoscat: ꝛ p ɔn̄s sapiēs
sit. Christus igiꝭ q ƀm Apl'm .1. cor .1. est
dei virtus ꝛ sapiētia. oꝫ ꝛ pōt cetera prin
cipal'r ordinare. Cū igitur hō pp q dei fi
lius vēit i mūdū essꝫ multipl'r deordiat9.
oportuit q xp̄s ip̄ꝫ dirigeret ꝛ i suis acti
b9 vt virtuose ꝛ n̄ culpabil'r viueret regu
laret. ¶ Sciēdum ē aūt q q: peccatū est
qdā deordinatio. pccm̄ qdē ɔsistit p̄n̄mō
in actu volūtario ellicito vl' impato. q: ƀꝫ
Aug. pccm̄ adeo ē q: volūtariū q si nō sit
volūtariū nō ē pccm̄. iō deordiatio culpa
bilis pōt attēdi in hoie circa duo p̄ncipa
liter. s. circa actū ipsius volūtatis ellicitū.
vel circa actū ipsi9 alijs potētijs ipatum.
¶ Circa hō istos duos actus deordiatō
dupl'r pōt cōtingere. vel ex mala ɔsuetu
dine: vel ex malo itellectu alicuius regu
le sibi date. ¶ Xp̄s igiꝭ sicut bon9 magi
ster ꝛ prudēs viuēdi regulā intellectam
nō meritorie dirigit vt sit meritoria. affe
ctum simul ꝛ effectū hois regulat vt pos
sit ex actibus suis meritorijs celestem pa
triā adipisci. ꝛ h̄ facit in euangelio hodier
no i q̄ q̄ttuor dirigit. s.

Affectōem supnatural'r ɔiungētem.
Intentōem sp̄ūal'r ꝑmerentem.
Subuētōem tēporal'r sbleuantem.
Deuotōem mental'r erigētem.

¶ Pm ꝑbat eruditio virtuosa. 2m affecu
tō fructuosa. 3m elargitio copiosa. 4m dep̄
catio gr̄osa. pm i p̄n9. 2m ibi. Attēdite ne
iusticiā ꝛc. 3m ibi. Cū ergo facis el'yaꝫ ꝛc.
4m ibi. Et cū orat̄ ꝛc. Prima pars.

Uātū ad pm vbi tāgit ꝛc. q pro
q bat ꝛc. dic̄. Audistis ꝛc. Respcū
qdē ꝑximi erat lex mosayca im
pfecta. ꝛ iō d̄buit p xp̄ꝫ pfici q dic̄ d̄ seipo
Math. 5. Nō vēi soluer̄ legē sꝫ adimpler̄
ƀm h̄ igiꝭ h̄ duo possum9 ɔsiderare. s.

Impfectōem legis mosayce.
Perfecōem legis euāgelice.

¶ Qm ad pm dic̄. Audistis ꝛc. Q: cū in
lege mosayca p̄cepat dn̄s dilectōeꝫ ꝑximi
d. Leuiꝭ. 19. Diliges amicū tuū sic teip̄m.
arguebāt iudei more iuristaꝝ a ɔ̄trio sensu
q ex q̄ amic9 erat diligēdus inimic9 obe
diēdus: q qdē argumētū videbaꝭ aliquē
colorē h̄itat̄ h̄re ex aliqb9 q̄ d̄s dixerat
moy. ꝛ pp'lo ysrl'itico in scriptura. Nā d̄s
dixit loquēs d̄ āgelo quē misit p̄cessorem
pp'li ysrl'itici suis aduersarijs. Exo 23.

a 8

Si audieris inqt vocē eius ⁊ feceris oīa
que loquor inimicis tuis inimcꝰ ero. ⁊ af
fligentes te affligā. ⁊ infra nō inibis ē eis
fedus nec cū dijs eorū. 2. Deutero. 7. dr̄.
Cū introduxerit te dñs deus tuꝰ i terra
q̄ȝ possessurus ingredieris ⁊ deleuerit gē
tes multas corā te. nō inib cuȝ eis fedus
nec misereberis earū sed sociab cum eis
iurgia. ¶ Licet aūt ecōtrario sensu iudei
arguerēt. tamen scdm veritatez illatio q̄ȝ
inferūt non inueniꝛ expressa in scriptura
diuina. s. q odiendus sit inimicus. ⁊ ideo
signanter in textu poniꝛ audistis q: dcm̄
est. ne per h intelligaꝛ vtraqȝ pars a deo
fuisse tradita tanq̄ȝ pceptuȝ prībus vete
ris testamēti. vñ scdm Aug. de sermone
dñi i monte. h vox nō est accipiēda vt iu
bentis iusto sed vt pmittentis ifirmo. vñ
glo. in toto legitur. nā est scriptum odio
habeb inimicū. sed h dr̄ quantū ad tradi
tionez scribaꝝ quibꝰ visum ē h addendū.
quia dñs pcepit filijs Isrl' pseq inimicos
⁊ delere Amalech de sb ceº. ¶ Sciendūȝ
est aūt moraliter loquēdo q in hoie duo
possumus ɔsiderare. s. naturā ⁊ vitiū. sm
naturā secunduȝ Aug. de doctrina xpiana
nullus ē odiendus. sed quilȝ diligēdus vt
frater. nā teste xpo. Mat. 23. Omnes vos
fratres estis. sm vo vitiū aliquis pōt odi
ri. ita q odium nō cadat sup hoieȝ inquā
tum hō. sed sup vitiuȝ suū ⁊ h est cōclusio
Aug. huius qstionis cōtra faustū. ¶ Vel
per istum inimicū qui dȝ odiri pōt intelli
gi dyabolꝰ hūani generis inimicus queȝ
qdem odire debemus ipm fugiēdo ⁊ ad
herendo deo. iuxta sentētiā apli. d. Ro. 3.
Odiētes malū adherētes bono. ¶ Quā
tum ad hȝ dic ego aūt dico ⁊c. xps quideȝ
vo'ens pficere legem mosaycā per legem
euāgelicam h talem ratōem intēdit. bonꝰ
discipulus dȝ perfectōem ⁊ bonitatem di
scere a magistro ⁊ filiꝰ ad h q veraciter
sit filius. h idem a pre vt igiꝛ scitis veri
filij dei p bona opa. cuius estis filij p natu
ram. oȝ q adiscatis ab ipo pfectionez esto
te pfecti sicut ⁊ pr̄ vr̄ celestis pfectus ē.
¶ Sȝ pfectio dilectōis que ē actꝰ iterior
ptinens ad affectū non ē solūmodo i di
ligendo ppinquos ⁊ amicos. q: h faciunt
ethnici ⁊ publicani q sunt impfecti. sȝ ma
gis cōsistit in diligēdo inimicos psequen
tes nos ⁊ calūniātes: igitur vt scitis pfci
oȝ vos inimicos diligere. ¶ In ista ratio
ne xps sic pcedit q: ponit.
Primo actū virtuosum.
Scdo fructum gratiosum.
Tertio expssionem exēplarem.
Quarto deductōem rationalem.
Quinto cōclusionem salutarem.
¶ Quantū ad p^{m}. dicit ego aūt dico vb
⁊c. vbi quātū ad psens spectat q aliqs pt
nob inimicari tripliciter. Primo i affcū.
⁊ sic diciꝛ nos odire. Scdo in ore i affatu.
⁊ sic dr̄ nos calūniare. Tertio in effectu. ⁊
sic dr̄ nos psequi. omnes aūt istos si volu
mus eē pfecti debemus diligere. vñ dici
tur q debemus diligere quantū ad odiē
tes in cord. q debemꝰ orare quantū ad ca
lūniātes in ore. q: debemꝰ bñfacere quā
tum ad psequētes in ope vt sic reddātur
singl'a singlis. ⁊ h ē q dicit ego autē dico.
¶ Sciendū est aūt ad euidentiā huius p
cepti d diligēdis inimicis. q diligēdo ini
micos loquēdo general'r pōt esse dupli
ter vel affectu inocētie sibi nocer̄ nolēdo
vel affectu beniuolētie sibi bo^{m} optādo.
¶ Primo modo teneꝛ qlȝ a^{m} diliger̄. q:
nullus dȝ velle alteri nocer̄. ¶ Scdo mō
pōt esse dupl'r vel optando sibi bo^{m} spūa
le sicut grām ⁊ gloriaȝ ⁊ sic quilȝ tenetur
diligere a^{m}. vel optādo sibi bo^{m} tēporale
⁊ h pōt esse dupliciter. q: vel est psonalis
vel cōis sic non teneꝛ hō optare sibi bonū
tēporale: nisi in articulo necessitatis. opta
re enim sibi bonū temporale est bonū per
fectum non necessarium: si aūt sit ecclesie
inimicus non tenetur sibi bonum tempo
rale nisi sciret ex hoc ipm meliorari. Sil'r

in effectu pōt esse dupliciter .s. inocentie nō sibi nocendo: ⁊ ad hoc oēs tenentur: vel beniuolentie: ⁊ tunc aut est inimicus personalis. ⁊ tunc homo non tenet ipsum diligere nisi in articulo necessitatꝭ. si autē fac̄ h est perfectōis non necessitatis: nisi crederet ex hoc ipm̄ conuerti. ¶ Qᵐ ad fructum gratiosum dic̄. vt scitis filij p̄ris vr̄i qui est in celis: quanto .n. precepto est pfectius tanto debet obseruans ipm̄ am plius p̄miari. q: igit preceptum de diligē dis inimicis ꝑm Criso. in oml̄. est magni meriti obseruantibus. iō ꝑm ipm̄ magnū denunciat p̄miū: q: filiatio. ¶ Et qr̄ quan do alicui actui virtuoso ꝓmittit aliqd̄ pre miū magnū: hō citius inducitur ad illum exercēdū. iō vt homo citius ad diligēdū tam amicos q̄ȝ inimicos inclinetur. Xp̄s enim magnum premium ostendit .d. Vt scitis filij patris vestri qui est in celis.

¶ Quantum ad expressionem exempla rem dicit. qui solē suum ⁊c. In isto enim exemplo xp̄s intendit sic nos inducer̄ ad omnes diligendum vos debetis in vr̄is operibus exemplum accipere ab opibus dei qui dicitur principaliter pater noster: sed deus omnia beneficia cōicat omnibꝰ. qui solem suum fac̄ oriri sup̄. igitur vos d̄ betis opera vestra ⁊ actus omnibus com municare. ⁊ sic diligere taȝ amicos q̄ȝ ini micos. ¶ Spiritualiter loquendo d̄ his exempli sole ⁊ pluuia. per solem munduȝ illuminantem intelligi potest illustratio sapientie ⁊ veritatis, de qua Sap̄ .7. Est enim h speciosior sole ⁊ super omnem stel lam dispositionem luci comparata inueit̄ prior. ⁊ hanc deus non cōmunicat malis. iuxta ꝙ legitur impios dixisse. Sap̄ ij. Errauimus a via veritatis ⁊ iusticie. lu men non illuxit nobis. ⁊ sol intelligentie non est ortus nobis. ¶ Per pluuiam ve ro terram fecundantem intelligi potest collocatio gratie ⁊ bonitatis. ⁊ hanc non dat terrenis deditis. Unde Augu. in ser mone domini in monte dicit. Iniqui in li bro sapientie plangunt sol non est ortus nobis. ⁊ de pluuia spirituali dicit. manda bo nubibus meis ne pluuant super eam. Uel per solem intelligit Christus yh̄s: ⁊ pluuiam doctrine veritatis q̄ mundum. Unde Augu. de sermone domini in mon te. Potest autem per solem intelligi nō iste visibilis: sed ille de quo dr̄ vobis: qui timetis nomen meum orietur sol iusticie: ⁊ per pluuiam irrigatio doctrine veritatꝭ qr̄ ⁊ bonis ⁊ malis appuit. ⁊ euangeliza tus est Christus. ¶ Quantum ad dedu ctionem rationalem dicit. si enim diligitꝭ eos qui vos dili. ⁊c. In ista quidem parti cula talem rationem intendit. Conueniēs est ꝙ homines qui debent esse perfecti ī actibus suis excedant imperfectos si vo lunt a domino premiari. Sed imperfecti sunt ethnici ⁊ publicani eos ipos diligen tes: ⁊ ex hoc non debentur a domino pre miari: q: hoc faciunt solum naturali dile ctōe moti. igit perfecti non solum debent amicos diligere ⁊ proximos salutare: sed ēt inimicos ⁊ extraneos vt mereantur a domino premiari. Ethnici ꝑm Rabanum sunt gentiles. Nam ethnos grece latie di citur gens. ¶ Quantum ad conclusioneȝ salutarem dicit. Estote ergo vos perfecti ⁊c. quia enim vltimus gradus in dilectō ne meritoria quantum ad proximum: est inimicos diligere. Ideo ꝑm Remigium. postq̄ȝ dominus precepit inimicos dilige re. Subiungit. estote igitur perfecti sicut ⁊ pater vester celestis perfectus est. Ista autem similitudo perfectionis nostre ad deum non est intelligenda ꝑm Remigi um secundum equalitatem: sed secūdum imitationem. ¶ Sciendum est auteȝ cir ca istam partem principalem in qua fit mentio de dilectione ꝙ homo inter alia principaliter debȝ diligere tria .s. deum se ipsum ⁊ proximum. Quia vero homo se ipsum naturaliter diligit: non fuit datum

sibi preceptum de sui dilectõe.q: Vo circa
dilectõem dei ⁊ proximi é multotiés tepi
dus.ideo circa istoꝝ dilectõem dantur si
bi duo mandata.iuxta illud Math.22.di
liges dñm deum tuũ ex toto corde tuo. ⁊
ex tota mente tua.⁊ ex tota anima tua . h
est maximum ⁊ pmum mandatum.Secũ
dum aũt sile est huic.diliges ꝓximuꝫ tuũ
sicut teipsum.¶ In dilectõe autem istoꝝ
trium est ordo.q: homo dꝫ pmo deum di
ligere.secũdo seipm.tertio ꝓximum.vt se
ipm.i.ad illud ad qđ seipm dꝫ diligere .s.
grãm ⁊ gliam.⁊ de tali dilectõe sic ordia
ta dic apls Ro.13.plenitudo ergo legis é
dilectõ.¶ Primo igitur debemus super
omnia deum diligere.iuxta ꝙ dixit moy.
pplo Isrl.deutero.6.Diliges dñm deum
tuum ex toto corde tuo : ⁊ ex tota anima
tua.⁊ ex tota fortitudine tua. ꝙ exponés
Ber.super cant.dicit.Non abduci blandi
tijs nec seduci fallatijs.nec iniurijs frãgi.
toto corde:tota aia:tota virtute diligere
est.¶ Sciẽdum est aũt ꝙ ad dilectioneꝫ
dei quattuor inter alia nos inducunt .s.
Natura dilectõis reciproca.
Receptio bñficioꝝ magnifica .
Institutõ antiquoꝝ saluifica.
Conditõ natural intriseca.
¶ Primo natura dilectõis reciproca.nã
de natura vere dilectionis est vt diligat
diligentem . iuxta ꝙ dicit sapientia đ se
ipsa prouer.8.Ego diligentes me diligo.
Quia igitur deus propter suam bonita
tem nos dilexit ⁊ lauit a peccatis nostris
in sanguine suo Apoc.primo . Ideo debe
mus ipꝫ diliger.vnde.1.Jo.4.Nos ergo
diligamus deum quoniam ipse prior dile
xit nos.¶ Secundo receptio beneficioꝝ
magnifica . Nam per ipsum habemus eẽ
nature .esse gratie.esse glorie. Et ideo ip
sum super omnia debemus diligere tan
ꝗ̃ꝫ creatorem potentissimum.Unde Aug.
de spiritu ⁊ anima .Miser ego quantum
deberem diligere deum meum.fecit cum
non essem.redemit cum perieram . Non
enim eram ⁊ de nihilo fecit me . non lapi
dem.non arborem.non aliquod de anima
libus:sed hominem me esse.⁊ dedit mihi
viuere.sentire ⁊ discerner.reduxit me de
exilio.redemit me đ seruitio.vocauit me
nomine suo . ⁊ vt memoriale suum super
esset apud me.vnxit me oleo letitie : quo
erat ipse vnctus.vt ab vncto essem vnctꝰ
⁊ a Christo dicerem christianus. ¶ Ter
tio ad dilectõnem dei nos inducit institu
tio antiquorum . Nam antiqui patres co
gnoscentes iquantum deo obligabantur .
istruebant eos ad eius dilectõnem iuxta
ꝙ de Jos.legitur.23 .Ꝝ. Confortans po
pulum dic.Domius deus noster pro nob
ipe pugnabit sicut policitus est . hoc tan
tum diligentissime precauete vt diligatꝭ
domium deum vestrum. Unde Augu. đ
laude caritatis. Breue preceptum tibi ꝑ
cipitur dilige ⁊ fac ꝙ vis.siue taceas dile
ctõe taceas.siue clames :dilectõe clames:
siue emendes dilectõe emẽdes. siue pcas
dilectõne parcas. Radix sit itus dilectio
nis:non potest de ista radice nisi bonum
exire.¶ Quarto ad dilectõnem dei nos
iducit conditõ naturalisi triseca. Nam si
cut videmus i rebus omnibus vnaqueqꝫ
res bonum appetit ⁊ suum đbitum fineꝫ .
homo igitur appetitu rationali preditus:
debet deum a quo precessit in esse.⁊ i qué
debet requiescere vt in proprium finem.
Nam iuxta illud apostoli. Ro.ij. Ex ipo
⁊ per ipsum ⁊ in ipso sunt omnia.quod co
gnoscens ps.dicit .Diligaꝫ te domine for
titudo mea . dominus firmamentum me
um ⁊ refugium meum. ¶ Sciendum est
autem secundum Augustinum ꝙ in hoc
mundo deum perfecte diligere non possu
mus ipsum perfecte cognoscere . ⁊ nihil
amatur nisi cognituꝫ.sed in futuro in glo
ria.quam perfectam dilectionem futuraꝫ
habere nõ possumus.nisi hic exerceamuꝫ

in operibus bonis. Nam sicut dicit act. 14. Propter multas tribulationes opor tet nos intrare regnum celorum. ⁊ hoc ē ꝙ Christus inuit Math. ij. A diebus Io hānis Baptiste vsq3 nunc: regnum celoꝝ vim patitur: ⁊ violenti rapiunt illud. vbi Jeronimus. Grandis violentia est gene ratos in terra celum querere ⁊ possidere per virtutem. Ad ꝙ non deuenimus per naturam. ¶ Hoc autem fuit figuratum geñ. 2. Ubi sententialiter dicitur ꝙ Labā habuit duas filias: vnam que vocabatur Rachel que erat speciosissima quam dile xit Jacob: ⁊ vt sibi copularetur coniugio: seruiuit pro ea. 7. annis. Aliam vero que vocabatur Lia que erat lympis oculis. ⁊ erat prior tempore Rachele. Cum igitur Jacob vellet coniungi Racheli: non nisi prius coniungeret Lye. q: sic mox erat re ligionis: vt priores: nuptui traderentur. seruiuit igitur ꝓ Lya alijs. 7. annis. ⁊ sic post copulatōem Lye coniunctus est Ra cheli. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Laban qui interpretatur candidus: intelligitur deus qui iuxta illud sap. 7. est candor ⁊ lucis eterne: ⁊ speculum sine macula. Iste dici tur habere duas filias, vnam q̄ significat vitam actiuam in hoc mundo. aliam que significat vitam contemplatiuam in glo ria paradisi. ¶ Prima igitur significatur per Lyam que erat lympis oculis ⁊ inter pretatur laboriosa: quia dum in hoc mun do viuimus deum clare videre non possu mus ⁊ simus in continuo labore. q: Job. 7. Militia est vita hominis super terraȝ ¶ Secunda vero vita designatur ꝑ Ra chelem pulcherrimam que interpretatur videns: quia in illa celesti patria erit om nis decor pulchritudinis: ⁊ diuina visio facialis: vt ibi quilibȝ possit dicere illud geñ. 32. Uidi dominum facie ad faciem ⁊ salua facta est anima mea. ¶ Per Jacob autem qui interpretatur luctator vel sb plantator: intelligitur quilibet homo q dum hic viuit habȝ luctari cum mundo: carne ⁊ dyabolo: quos debȝ sbplantare ⁊ vincere vt sit de numero illorum: de qui bus dicitur hebr. ij. Sancti per fidem vin cerunt regna: operati sunt iusticiaȝ: adep ti sunt re. Iste dicitur dilexisse Racheleȝ quia omnes vitam eternam diligunt: quia secundum Augustinum. Omnes vo lunt esse beati. Sed diligenter aduerte ꝙ instar Jacob qui septem annis vt copula retur Racheli seruiuit Laban: omnem hominem anteq̄ȝ cōiungatur illi vite bea te oportet septem annis seruire: per nu merum quidem septem annorum qui vni uersitatem ⁊ perfectionem significat: intel ligitur perfectum seruitium quod homo debet facere si vult celestem patriam adi pisci. ⁊ sicut Jacob coniungi Racheli nō potuit nisi prius copularetur Lye. Sic homo ad celestem patriam non potest ī gredi: nisi prius in vita actiua se perfe cte exercitauerit: quia meritum debet ꝓ cedere premium. Unde. 1. Tymoth. 2. Nō coronabitur nisi qui legitime certauerit. ¶ O quanti sunt qui deum non diligunt sed odiunt. Receptis tamen tantis bene ficijs: de quibus conqueritur per psalmi stam. Posuerunt aduersum me mala pro bonis: ⁊ odium pro dilectione mea.

¶ Secundo homo debet diligere seipsuȝ quia enim secundum apostolum Ephe. 5. Nemo vnq̄ȝ carnem suam odio habuit. patet ꝙ suimet dilectio est naturalis: ve ra autem dilectio est vt homo magis sibi vtilia. ⁊ quia huius sunt virtutes ⁊ bona opera per que de congruo gratiam me retur ⁊ gloriam. Ideo quantum ad illa maxime se debet diligere vt sit virtuosus ⁊ deo gratus. Unde Augustinus octauo de trinitate. Seipsum homo debȝ amare aut quia iustus est. aut quia iustus fuit Qui enim aliter se diligit iniuste diligit.

¶ Sȝ lȝ sic deberet esse, tamen multi se carnaliter diligentes faciunt oppositum. de quibus .2. tymoth. 3. In nouissimis die bus erunt homines seipsos amantes. cupi di. elati. superbi. blasphemi. parentib⁹ nõ obedientes. ingrati. scelerati. sine affectõe sine pace. criminatores incontinẽtes. imi tes sine bẽignitate. ꝓditores. proterui. tu midi. voluptatum amatores magis q̃ꝫ dei Re vera si discutiamus de omnibus istis: sic est hodie de hominibus huius mundi ¶ Tertio homo debꝫ diligere ꝓximum. Ad q̄ nos admonet Io. in canonica sua 4. d. Karissimi diligamus inuicem: quõiã caritas ex deo est. ad quam dilectioneȝ dꝫ bẽt inducere quattuor. s.

Auctoritas ṗncipal'.
Conformitas natural'.
Utilitas singularis.
Unanimitas generalis.

¶ Primo auctoritas ṗncipalis. Ad istaȝ enim dilectõnem habendam ille qui prin ceps est omnium xp̄s deus ⁊ homo astri git nos suo mandato. d. Io. 15. Hoc man do vobis vt diligatis inuicem. ¶ Secun do conformitas naturalis. naȝ similitudo est cã dilectõis. ⁊ ideo videm⁹ cõmuniter q̄ iter q̃ ẽ maior assil'atio vt pl'imũ maior ẽ dilectõ. ¶ Cũ igiṫ inṫ quẽlꝫ hoĩeȝ ⁊ suũ ꝓximũ sit maxĩa silitudo q: sũt eiusdẽ na ture. iõ quilꝫ dꝫ ꝓxiᵐ diligere ⁊ h̄ ẽ q̄ dr̄ Eccli. 13. Oẽ anial diligit sibi sile. ⁊ sic ois hõ ꝓximũ sibi. ¶ 3⁰ vtilitas singlaris. nã per dilectõem seruamus legem diam. iu xta illud Ro. 3. Qui diligit ꝓximuȝ legẽ impleuit. ⁊ iõ ex hac ds̄ i nob̄ habitat. h̄ p grãꝫ ⁊ in futuro per gl'iã. iuxta illud. 1. Io. 4. Si diligamus nos inuicẽ deus in nobis mãet. ⁊ caritas in nob̄ perfecta est. ¶ 4⁰ vnanimitas general'. Nã videmus general'r q̄ in reb⁹ aĩatis q̃ꝫ inaĩatis: tam in sensib⁹ q̃ꝫ isensibus ⁊ intellectualibus ẽ amor ⁊ dilectõ suo mõ. ergo nõ dꝫ hõ de gñaṙ a suo ṗnᵒ. nec ab aliȷs reb⁹ creatis: ĩmo vnus alteri debꝫ ꝑ dilectõem ꝯiũgi. Cui⁹ eius dilectõis signum in semetipso põt auertere. q: tanta est ad inuicẽ mẽbro rum dilectõ q̄ ꝑ defensiõe capitꝭ manus ꝑiculo se exponit. ⁊ hoc est q̄ nos admo net beatus Io. 1. canonica sua. 4. d. Sicut ds̄ dilexit nos ⁊ nos d̄bemus alter alteru trum diligere. sꝫ q̃liter audi. 1. Io. 3. Filio li mei nõ diligamus v̄bo neqꝫ lingua sed ope ⁊ v̄itate. vñ Greg. suꝑ eze. Amorẽ nr̄ꝫ circa proximũ plus bõa oꝑa loquatur q̃ꝫ lingua.

Secũda pars.

Egtur attẽdite ne iusticiã vr̄aꝫ ⁊c. Ubi dirigit intẽtõem spũal'r ꝑmerentem. q̄ probat assecutio fructuosa. hõ eim in suis virtuosis opib⁹ nõ dꝫ q̃rere gl'iam ꝓpriaꝫ nec alioꝝ laudẽ sꝫ tm̄ gl'iam dei vt dicere possit illõ Io. 8. Ego gl'iam meã nõ q̃ro. exemplo apl'i. d. gallat. 1. An q̃ro hoibus placere. q. d. non. cuius cãm assignãs s̄biungit. si adhuc ho minibus placerem xp̄i seruus non essem. ⁊ iõ. 1. cor. 10. Oia i dei gloria facite. ¶ In ista igiṫ pte xp̄s itendit talem rõnẽ. hõ q faċ aliq̄d opus de genere bonoꝝ. dꝫ ipꝫ fa cere tali mõ q̄ de ipo remũereṫ a deo. igi tur illud ꝑꝑ laudẽ hũanam non dꝫ facere sꝫ ꝑꝑ diuinam. Minor ꝓbatur sic. vnum opus nõ dꝫ hr̄e nisi vnũ ṗmiũ: sꝫ opus fc̄ꝫ ꝑꝑ laudem humanã. habita tali laude: ha buit suũ ṗmium. ergo. ¶ 2⁰ sic ab illo dꝫ qs ṗmiari cui seruiuit. sꝫ q faċ op⁹ bonuȝ vt videaṫ ab hoibus: nõ seruiuit deo sꝫ ho minibus. ergo nõ dꝫ premiari a d̄o sed ab ipsis. ḃm h̄ igiṫ h̄ duo possum⁹ ꝯsideraṙ. s.

Documẽtũ obseruandũ.
Detrimẽtũ metuẽdum.

¶ Qᵐ ad pᵐ diċ. Attẽdite ⁊c. Inṫ alia eim vicia q̄ solẽt ipugnaṙ scõs hoies ẽ pec catũ vanagl'e cui⁹ rõ ẽ. q: q̃si natural'r in sertum ẽ hõi saltẽ p⁹ lapsum vt ꝯplacẽtiã habeat cum laudaṫ. ⁊ q̃n inter alios gra dum aliquem obtinet eminẽtem. iuxta q̄ dixit Ioseph fratribus suis. geñ. Nũcia

te patri meo vniuersam gl'iam meam. ⁊
ꝯcta que vidistis in egypto. ⁊ ideo sicut ꝓ
pter naturam corruptaʒ quasi naturaliter
homines laudes appetunt: sic fuit necessa
rium. vt ad euitandā mundi gl'iam istrue
rentur ſm Criso. ❡ Sciēdum est autem
ꝙ facere opera coram hoībus pōt esse du
pliciter. vno modo vt ip̄e videat̄ ⁊ laudet̄
⁊ hoc est hic ꝓhibituʒ. Alio mō ꝙ non ip
se: ſʒ opa videant̄: nec ip̄e p̄ncipal'r laudet̄
sed d̄s: ⁊ hoc non est ꝓhibitum: ſʒ acceptuʒ
iuxta illd̄ Math. 5. Sic luceat lux vr̄a co
ram hoībus vt videāt vr̄a bona opa ⁊ gl'i
ficent pr̄em vr̄m q in celis est. ❡ Q^m ad
2^m dic̄. Alioqn mercedem nō ꝛc. q: enim
sic dcm̄ est faciens opera pp laudeʒ hoīuʒ
non remunerat̄ a deo. quia iuxta illd̄ eccl'.
9. Nō hēbūt vltra mercedē. magnū detri
mētum est eis. ⁊ iō fuit necessarium. vt d̄
hoc instruerentur a xp̄o ſm Augu. de ser
mone dn̄i in monte. vt igitur hoīes remu
nerentur a deo debent opa bona pp ipsiꝰ
laudeʒ facere ⁊ non hoīuʒ: vt de ipsis pos
sit dici illud sap̄. 5. Justi autem in perpe
tuum viuent: ⁊ apud dn̄m est merces eoꝝ
⁊ cogitatō eoꝝ apud altissimū: iō accipiēt
regnū decoris d̄ manu dn̄i.

Tertia pars.

Eqtur. Cuʒ facis elymosinā ꝛc.
vbi tangit. Subuentōneʒ tempo
raliter subleuanteʒ. ꝙ ꝓbat elar
gitio copiosa. postq̄ʒ enim Christus gene
raliter ostendit ꝙ opera nostra non debe
mus facere propter laudem hominum.
Nunc descendit secundum Augusti. de ser
mone domini in monte ad opera speciali
ter: vt documentum melius capiatur.
❡ Quia āt i quolibʒ actu duo iter alia re
grunt̄. s. actꝰ ⁊ modꝰ. ⁊ a mō actꝰ de se bo
nus reddit̄ meritoriꝰ vel demeritorius.
Jdeo xp̄s vtrūqʒ modū oñdit. vt ex hoc
cognoscamus opera nostra facere debito
modo vt acceptentur a deo. Scd̄ʒ hoc igi
tur hic duo possumus cōsiderare. s.

Modi idebiti ꝓhibitōeʒ.
Modi debiti persuasioné.
❡ Q^m ad p^m dic̄. Cū facis elymosinam
ꝛc. qn̄ ei aliqs actꝰ ē d̄ se melior tāto pl's
hō dʒ cauer̄ ne p aliqd frementet̄: vt ipsi
us meritū amittat̄. q: v̂o el'yam dare est
actꝰ d̄ se notabiliter bonꝰ: pp ꝙ xp̄s dixit
Luc. ij. Date el'yam ⁊ oia mūda sunt vob.
iō dʒ hō multū cauere ne pp modū idebi
tū amittat tm̄ bonū. vbi Ambro. Ois aūt
sūma discipline xp̄iane in mīa ⁊ pietate ē
⁊ ideo ab el'ya incipit. d. Cuʒ ergo facis
ꝛc. actus eniʒ idebite factus ēt itentione n̄
recta. lʒ de se sit bonus: tam̄ non est dignꝰ
a d̄o premiari. ⁊ ſʒ hoc igit̄ h duo tāgit. s.
Condictōeʒ actus indebiti.
Exclusioné fructus premij.
❡ Q^m ad p^m dic̄ cū facis ergo el'yaʒ ꝛc.
vbi tangit triplicē ꝯditōeʒ indebitā. s.
Q^m ad nom̄ diuulgatū.
Q^m ad locū designatū.
Q^m ad finé peroptatū.
❡ Q^m ad p^m dic̄. Cū ergo fa. ꝛc. ſʒ
ypocrite qn̄ volebant facere aliq̄ʒ el'yaʒ:
tunc tpis: tunc faciebāt forte ꝓclamare il
lud cū tuba vt plures conuenirēt ⁊ eoruʒ
el'yaʒ foret pluribus manifestata. ❡ Sciē
duʒ est ꝙ ypocrisis est clausio vicioꝝ cuʒ
sil'atione virtutū. ⁊ ideo dicitur ab ypo ꝙ
est super. ⁊ crisis ꝙ aurū: quasi superaura
tus exterius: quia in superficie ⁊ exteriꝰ
videtur bonus cuʒ sit interius malus. Vn̄
a Christo cōparantur sepulchris dealbat̄ꝭ
Math. 23. Ve vob̄ scribe ⁊ pharisey ypo
crite qui similes estis sepulchris dealbat̄ꝭ
que afforis parent hominibus spetiosa.
intus autem plena sunt ossibus mortuo
rum. ❡ Quantuʒ ad locuʒ designatuʒ dic̄
Jn synagogis ⁊ vicis. ypocrite quando
elymosinam faciebant cupientes videri
ipsaʒ faciebant in synagogis vbi conueniē
bant simplices ⁊ parui: vt sic ab homini
bus viderentur. ❡ Quantuʒ ad finem ꝑ
optatuʒ dicit. vt honorificentur ab homi

nibus:tota enim intentio ⁊ finis quem in
tendunt ypocrite in operibus suis est vt
ab hominibus honorent᷑.iuxta illō math.
23. Omnia autē opera sua faciunt vt vi
deantur ab hominibus.¶ Quantum ad
exclusionem fructus premij dicit. Amen
dico vobis:receperunt mercedem suam.
vbi Hieronymus. Receperunt non dei
mercedē sed suā. Laudati ab hominibus
sunt ēt quoꝝ causa exercuerūt virtutes.
¶ Quantum ad secundū.s.modi debiti
persuasionem dicit. te autem faciente ⁊c.
quando enī aliquis de suis operibꝰ ma
gnam remuneratōnem expectat si ipsa de
bito modo faciat. Si vero indebite nullā.
multum debet conari ipsa modo debito
vt possit a deo p̄miari. Scōm hoc igit᷑ hi
duo tangit.s.

Modi d̄biti meritoriā persuasionē.
Conferēdi p̄mij satisfactoriā remūeratōē
¶ Quantum ad primū dicit.te autē faci
ente ⁊c. Homo enī qui vult ꝙ opus suū
sit deo acceptum non debē cum laude di
uina significata per dexterā que potenti
or est.propter q̄ꝫ debet illud principaliter
facere.miscere humanam per sinistram d̄
signatam.quia prouer.4. Vias que a de
xtris sunt nouit dominus. peruerse vero
que a sinistris sunt.¶ Quantum ad secū
dum dic̄.⁊ pater tuus qui est ⁊c. multum
enim debet mouere hominem ad non pe
tendum laudem humanam sed dei. Ex hi
ꝙ Christus omnia que fiunt in laudē ipsi
us premiat habundanter. iuxta ꝙ d̄ ipso
dicitur sap.10. Reddet deus mercedem
laborum suoꝝ ⁊ deducet eos in via mira
bili:⁊ fuit illis in velamento diei ⁊ in lu
ce stellarum nocte.¶ Sciendū est autē
circa istam partē in qua fit mentio d̄ ely
mosina:ꝙ elymosina debito modo facta
habet hominē a peccatis purgare. iuxta
illud ecclesiastici.3. Ignē ardentē aqua: ⁊
elymosina resistit peccat̄.fac̄ ēt fuger̄ mor
tem ⁊ perduc̄ ad vitā.iuxta illud Tob.12.
Elymosina a morte liberat.ipsa est q̄ pur
gat peccata ⁊ fac̄ inuēire vitā eternam. ⁊
ideo eccl'astici.29. Include elymosinā i si
nu paupis.⁊ hⁱ p̄ te orabit ab oī malo. vn̄
q: elymosina fac̄ tot bōa dedit Daniel p̄
pheta ꝯsiliū Nabuc̄.regi: vt sibi inuēiret
deū p̄pitium de elymosina facienda. Vbi
simil' d̄r in figura ꝙ Nabuc̄.vidit quādā
arborem in medio terre altam nimis atti
gentē vsq; ad celum.⁊ erat arbor fortis.
cuius aspectus erat vsq; ad termios vni
uerse terre.⁊ habebat folia pulcherrima
⁊ fructum nimiū. sbter q̄ꝫ habitabāt ani
malia ⁊ bestie.⁊ in ramis eius ꝯuersaban
tur volucres celi.⁊ post hanc visionē mi
rabilē audiuit vocem vigil̄. descēdentem
de celo ⁊ clamant̄ succidite arborē ⁊ preci
dite ramos eius.⁊ excutite folia eius. ⁊
dispergite fructus eiꝰ.fugiant bestie que
sbter ea sunt.⁊ volucres d̄ ramis eiꝰ.verū
tamē germen radicū in terra finite. ⁊ alli
get̄ vinculo ferreo.⁊ cum feris sit p̄s eiꝰ.
cor eius ab humano mutet̄.⁊ cor fere det̄
ei.⁊ septē tēpora mutent̄ super eū.¶ Cū
q; Nabuc̄.quereret expositōem huiꝰ vi
sionis a Daniele p̄pheta.⁊ Daniel expo
suiss; ei:ꝙ per istā arborē intelligebat̄ ipse
Nabuc̄.q lz essz magnus ⁊ potēs: tamē p̄
pter pccā sua essz a domino puniēdus: sb
iunxit.d.q̄ꝫobrem rex consiliū meū place
at tibi pccā tua elymosinis redime. ⁊ iniq
tates tuas misericordijs pauperꝝ forsitan
ignoscet deus delictis tuis.¶ Vbi scien
dum ꝙ lz quantū ad l̄ram per istam arbo
rē intelligatur Nabuc̄.rex.tamē loquēdo
spūalit̄ intelligi potest qlibz homo in ma
gnis dignitatibus constitutus. Secundū
eim phm. Homo igit̄ d̄r arbor versa. iste
ita potens signatus per arborē dicit̄ esse
in medio terre propter dignitatē excellē
tie que p̄t in situ medio designari vt pos
sit dicere illud.4.Re.4. In medio mei ego
habito.¶ D̄r ēt hr̄e magnā altitudinē.
attingētē vsq; ad celū p̄p supbiam:i digni

fatibus exaltātē contra consiliū apostoli
d. Ro.xij. Noli in altū saper̄ sed time. dicit
ēt eē fortis pp potētiam alios opprimētez.
iuxta q impij dicūt Sap .2. Opprimam9
inquiunt paupem iustū & non parcam9 vi
due: nec reuereamur canes multi tempo
ris. sit autem fortitudo nostra lex iusticie
¶ Dicit autem q aspectus eius est vsqz
ad terminos vniuerse terre: vel q2 vult vi
deri ab omnibus. vel q2 vult omnia ample
xari. ¶ Dicit aūt hr̄e folia pulcherrima
pp iactantiā quā habz d rebus mūdanis:
parētibus: pulchritudinē corporis &c.
¶ Dicit etiā hr̄e fructū nimiū propt ha
bundantiā rex tēporaliū & delitiax. Non
aduertēs illud prouer .15. In fructib9 im
pij conturbatio. Dicit etiā q animalia &
bestie stant sub arbore: quia homo prepo
tens vult q omnes sint sibi subiecti: & q
volucres conuersant i ramis: q2 habz ali
quos magnatos sibi complices qui conuer
santur cum ipso: vt dicatur illud ps. Sup
ea volucres celi habitabunt. ¶ Licet aūt
homo instar arboris habeat conditōes p
dictas: consideret tamen quid sequit in fi
gura. Nam dr̄ q audita fuit vox &c. Ubi
sciēdum q per istū vigilē itellr deus qui
semper vigilat. iuxta illud Jere.1. Uigila
bo ego super verbo meo vt faciam illud.
¶ Iste dicit clamare q succidatur arbor
quando cominatur homini superbo mor
tem. vt verificet illud Jb.10. Excelsum sta
tura succindent & humiliabunt. ¶ O q̄z
validus est iste clamor mortis sententie.
cui pot entia nonpotest resistere. quam di
uitie non possunt redimere. quam blandi
tie non possunt allicere: nec alique mine
terrere: quam etas non potest euadare:
nec conditio quecunqz vitare. h sm Ber.
vnde addit q in rebus mundanis certi9
morte: & quid incertius hora mortis iuēi
tur. ¶ Cum autem iste clamor aduenerit
audi quid sequitur. Nam precingūtur ra
mi &c. q2 post mortem auferetur ab homi
ne omnis potentia quam volebat omnia
amplecti omnis inanis iactantia qua glo
riabatur inaniter: omnes eius diuitie q
bus superflue habundabat. hac fugiunt
omnes ab ipo tanqz a re putrida & feten
ti. ¶ Sed aduerte q germen radicum di
mittitur in terra .i. anima hominis que
dat vitam corpori sicut radix. quia & si cor
pus corrumpatur. Anima tamen remanet
incorruptibilis: receptura post mortez sti
pendium de suis operibus penam vl' glo
riam: que signanter dicitur alligari vin
culo ferreo. q2 in mortali peccato descen
dens in inferno crutianda perpetuo dpu
tetur. ¶ Ubi pars eius cum feris erit. q2
habebit demones socios per feras crude
lissimas designatos: super quem dicunt
septem tempora mutari .i. duratio perpe
tua. vt autem Nabuc .i. peccator euadat
tam durum supplicium: dat Daniel consi
lium: q peccata elymosinis redimat. quia
enim diuitibus est difficile ieiunare &c. q2
delicati: saltem debent elymosinas facer̄
vt possint misericordiam inuenire: & pe
nas eternas fugere: quia Tob .14. Ely
mosina ab omni peccato & a morte liberat
& nō patit aiaz ire in tenebras.

Quarta pars.

s Equitur. Et cum ieiūnatis non
eritis &c. Ubi tangit deuotionez
mentaliter erigentem. quod pro
bat deprecatio gratiosa: quan
to enim actus est proximior: tanto in
diget maiori dispositione in homine fa
ciente. Et quia oratio est actus elleuās
mentem in deum. Ideo debes orare de
bite. debet quantum ad seipsum esse dis
positus per desertionem omnium vicio
rum: quia sicut Ecclesiastici .15. Non
est speciosa laus in ore peccatoris. Et

ideo dicit ibidem añ oratiõem ꝑpara ani
maꝫ tuam ⁊ noli eſſe quaſi hõ qui tẽptat
deũ. huiꝰ aũt ꝑparatio inter alia fit per
opera pietatꝭ. ſcõm hͦ igitur hic duo poſſu
mus conſiderare. ſ.
Mõi idebiti orãdi ꝓhibitõeꝫ attẽdendã.
Modi debiti ꝑſuaſionem exercendã.
¶ Quantũ ad p^{m} dicit ⁊ cũ oratis nõ eri
tis ⁊c. vbi duo tãgit. ſ.
Cõditõeꝫ actꝰ idebiti vt caueat.
Excluſiõeꝫ fructꝰ ꝑmij vt timeat.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Cũ oratis ⁊c.
vbi tãgit triplicẽ ꝯdictõeꝫ indebitã. ſ.
¶ Q^{m} ad ſbꝫ ꝯdictõeꝫ ſimulatã.
Q^{m} ad ſitũ oſtẽtatiõem ꝓpalatã.
Q^{m} ad effectũ intentõem deprauatã.
¶ Quantũ ad ꝯdictionem ſimulatam dic̃ ⁊
cum oratis ⁊c. ypocrita enim aliud ẽ quia
bonus. ⁊ aliđ ſimulat quia ſe bo^{m} vbi Au
gu. de ſermone domini in monte. Non au
tem hic monet nos vt oremus ſicut nec
ſuperius vt faciamus elymoſinã ſed quo
animo faciamus. ¶ Quantũ ad oſtenta
tionem ꝓpalatam dicit. ⁊ qui amant in ſy
nagogis ⁊ anglis platearuꝫ ſta. orare vbi
Criſo. In angulis plateaꝝ orabant vt vi
derent abſconſe orare. ⁊ ſic dupliciter lau
darentur. ⁊ quia orant ⁊ quia abſconſe ſic
orant vel ſecundum $Criſo^{m}$. ſuper Mat.
per ſynagogas ⁊ angulos platearum in
telligi poteſt omnis deordinata intentio
que poteſt in oratione haberi quantũ ad
intentionem orantis. ¶ Quantũ ad intẽ
tionem deprauataꝫ dicit vt videantur ab
hominibus: tunc enim intentio eſt praua
quando in ſuis actibus bonis non inten
dit principaliter laudeꝫ dei: ſed humanaꝫ.
¶ Quantũ ad excluſionem fructus pre
mij vt timeatur dicit. amen dico vob̃ rece
perunt mercedem ſuam vt cuilibet dici
poſſit illud Luc. 16. Recepiſti bona in vi
ta tua. ¶ Quantũ ad ſecundum. ſ. modi
orandi debiti ꝑſuaſionem exercendam di
cit tu autem cum oraueris ⁊c. vbi duo tan
git. ſ.
Modi debiti orandi perſuaſionem meri
toriam.
Conferẽdi premij remũerationem ſatiſfa
ctoriam.
¶ Quantũ ad primũ. tu autem cũ oraue
ris ⁊c. vbi 3ª tãgit.
Cõuertionem ſcẽ meditatõis.
Excluſionẽ praue intentõis.
Regulatõem ſupne deuotõis.
¶ Quantũ ad primũ dic̃ tu ãt cum oraue
ris: ꝑ introitũ ei cubili loci ſecreti itlli po
teſt cõuertio hominis ad interiora mentꝭ
ſue: vir dꝫ ſe recoligere cum ceteris ſuis
potentijs exñtibus inquiete. vnde Aug.
De oratione dominica. In habitis enim
locis orare magis cõuenit fidei vt ſciamꝰ
do^{m} vbiqꝫ eſſe preſenteꝫ. ⁊ maieſtatis ſue
pulchritudinẽ occulta pen:trare. ¶ Quã
tum ad excluſiõem praue intentiõis dicit
⁊ clauſo hoſtio. per clauſuram quidem ho
ſtij intelligit excluſio cuiuſqꝫ laudis hũa
ne q̃ꝫ debet homo vitare vnde Jero. hic
ſimpliciter in te^{m} erudit auditores ⁊ va
nam orandi glãm fugiat. ¶ Quantũ ad
regulatiõem ſuperne intentiõis dicit ora
patrem in abſcondito: ad hͦ enim ꝗ oratõ
noſtra ſit regulata debet ad patrem diri
gi qui eſt $prin^{m}$ ad ꝗ omnia intrinſeca re
ducuntur. ⁊ ideo Chriſtus Mat. 6. Cum
ergo vos orabitis dicite pater noſter qui
es in celis ſanctifi. nomẽ tuũ. ¶ Quantũ
ad conferendi premij remuneratiõem ſa
tiſfactoriam dicit ⁊ pater tuus qui eſt in
abſcõdito re. tibi. Deo enim bo^{m} quantũ
cũqꝫ fiat ocultum quantum ad homines
cui omnia patent eſt publicuꝫ pro quo cui
libet reddet mercedem ſuam ſignanter
autem ſecundum $Criſo^{m}$. in ol. dicit red
det tibi ⁊ non dabit tibi. vt homines ad
bene operandum magis alliciat. q̃ꝫ obli
gans ad retributionem condignam.
¶ Sciendum eſt autem circa parteꝫ iſtaꝫ
vbi fit mentio de oratione ꝗ quantuꝫ ad

presens spectat oratio .est
Remissiua peccatorum inficientium.
Debellatiua inimicorum inuadentium.
Procuratiua beneficiorum dotantium.
Curatiua infirmorum languentium.

¶ Prior oratio est remissiua peccatorum inficientium. Nam si homo infectus aliqua peccati macula debet se ad deum conuertere per orationem deuotam quod si deuote orauerit merebitur exaudiri a domino. Hoc autem fuit figuratum in manasse rege de quo sententialiter dicitur .2. Paral. 33. Quod cum fecisset malum coram domino et vinctus ductus fuisset in Babil. in angustia positus orauit ad dominum deum suum et egit penitentiam. et exaudiuit dominus orationem suam et misertus est eius reduxit eum in ierusalem in regnum suum. ¶ Ubi sciendum quod per manassem regem qui interpretatur obliuiosus qui fecit malum coram domino intelligitur peccator qui oblitus sue salutis dat se vitijs et peccatis. ex quo sequitur quod sit vinctus in babil. i. in peccato ipsum confusibiliter ad infernum ducentem. ¶ Cognoscens igitur miser peccator sic se vinculatum debet pre angustia tremere. et de commissis conteri et postea instar manasse orare ad dominum veniam postulando. et vt ipsum facilius inclinet debet agere penitentiam dicendo illud Job. 42. Auditu auris audiui te. id circo me reprehendo et ago penitentiam in fauilla et cinere. et merebitur a domino exaudiri vt dicere possit illud ps. Ad dominum cum tribularer cla. et exau. me. ¶ Secundo oratio est debelatiua inimicorum inuadentium. Nam quia spiritualiter impugnatur ab hostibus debet ne succumbat in orationibus vigilare iuxta illud Christi. Mat. 16. Uigilate et orate vt non intre. in temptationem. et sic victoriam obtinebit. ¶ Hoc autem fuit figuratum primi Machabeorum .4. in iuda machabeo de quo sententialiter dicitur quod cum lysias cum exercitu magno veniret contra populum domini orauit ad dominum iudas et oratione facta processit ad prelium et victoriam obtinuit triumphalem. ¶ Ubi sciendum quod per lysiam cum suo exercitu impugnantem populum domini intelligitur dyabolus impugnans homines cum exercitu vitiorum. ¶ Per iudam qui interpretatur confitens siue glorificans intelligitur quilibet Christianus fidelis qui debet deum confiteri et in suis actibus collaudare. s. illud ps. Confitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua. Cum igitur aliquis fidelis impugnatur a dyabolo debet instar iude ad orationem conuerti. et sic de ipso victoriam obtinebit. ¶ Tertio oratio est procuratiua beneficiorum dotantium iuxta illud xpi Mat. vij. Dico omnia quecunque orantes petieritis credite. quia accipietis et euenient vob. ¶ Hoc autem fuit figuratum primo. Re. primo. vbi dicitur sententialiter quod cum anna non haberet filios orauit ad dominum flens largiter et postulauit a domino filium quem deus exaudiuit que concepit filium samuelem. ¶ Ubi sciendum quod per annam que non habebat filium quem tamen habere desiderabat intelligitur quilibet carens aliquo dono quod vellet habere si vero deuote dominum exorauerit instar anne merebitur obtinere illud. ¶ Quarto est curatiua infirmorum languentium. Nam si aliquis infirmatur corporaliter vel spiritualiter debet per orationem sanitatem a domino postulare. iuxta illud ecclesiastici .38. c. Fili in infirmitate tua ne desperes te ipsum sed ora dominum. et curabit te. Nam iuxta illud Jacobi. 5. Oratio fidei saluabit infirmum et alleuiabit eum dominus. et si in peccatis fuerit dimittentur ei. ¶ Hoc autem fuit figuratum in ezechia de quo sententialiter dicitur .4. Re. 20. Quod cum egrotasset vsque ad mortem et nunciatum fuisset sibi per Ys. prophetam quod

debebat mori.cōuertit faciem suaȝ ad pa
rietem ⁊ orauit dominū fleuitqȝ fletu ma
gno cuiꝰ misertꝰ dn̄s dixit ei audiui ora
tionem tuam ⁊ lachrimā tuaȝ ecce sanaui
te.⁊ die 3° ascēdens tēpluȝ ⁊ addaȝ diebꝰ
tuis.15.annos cuius signum fuit. ꝙ vm
bra que dscēderat per.x.gradus in horo
logio achaȝ totidē reuersa est.¶ Ubi sciē
duȝ ꝙ per ezechiā vsqȝ ad morteȝ egrotan
tem intelligit quilibȝ existens in peccato
mortali ꝙ dispōit hoieȝ vt in inferno eter
nalr moriat. Sic āt peccatori existenti in
infirmitate tā graui.alr̄ mittitur nūtius
i.aliqua bona interior inspiratio.vel exte
rior admonitio vt a pccō resurgat.⁊ tunc
hō instar Ezechie dȝ se ꝯuertere ꝑ oratio
nem ad dn̄ȝ.⁊ sua peccata deflere .vt dici
possit d ipso illud Gen̄.29.Elleuata voce
fleuit:sic aūt flenti ꝑcit misericors ds ⁊ sa
nat infirmitatē eius.qꝛ iuxta illd ps.Ipe
ē q sanat cōtrictos cord.⁊ alligat ꝯtrictio
nes eoꝝ cui ds non soᵐ confert grāȝ sed
etiam ꝓmittit ꝙ die 3° tēpluȝ ascendet.i.
ꝙ in grā ꝑseuerauerit qn̄ moriet.qꝛ mors
dieȝ 3ᵐ signat.qꝛ prius est ingressus.secū
dus ꝓgressus tertius egressus ꝑuenīet
ad celestem gloriā per tēpluȝ deū designa
tam.cōsidera tam̄ huius sanationis sigᵐ
cōueniens: quia oȝ ꝙ vmbra q̄ per.x.gra
dus descenderat suꝑius reuertat.¶ Ubi
sciendūȝ ꝙ vmbra est modice stabilitatis
⁊ entitatis intelligit quilibet hō qui pro
pter pccm̄ factus est instabil'⁊ multis pe
nis subiectus.Nam Job.13.Hō natus d
muliere breui viuēs tēpore repletus mul
tis miserijs.⁊ quasi flox egredit ⁊ cōteri
tur ⁊ fugit velud vmbra ⁊ nūq̄ȝ in eodeȝ
statu ꝑmanet. ¶ Per.x.autem gradus
intelliguntur.x.precepta:igitur qui trans
gressus ea que trāsgressio intelligit per
descensum graduȝ. dbet per totidem gra
dus ascendere ipsa inuiolabilr obseruan
do quia Mat.19.Si vis ad vitam ingre
di ẜua mandata.Ad q̄ȝ.

Sabbato cinerum.

Cum sero fcm̄ esset ⁊ ip̄s so
lꝰ in terra ⁊c.Mat.6.Nos
c videmus ꝑ expientiā.ꝙ hō
in labore aliq posítꝰ si sibi
videat ꝓpinquuȝ ꝑsidiuȝ le
uius portat laborem.si vo in timore posi
tus videat sibi ꝯfortatiōem ad esse fortiꝰ
animet si etiam s labore videt futuꝝ pre
miū libentius sustinet.¶ Quia igit i sta
tu pnie inuenimus laborem indigemꝰ ad
iuuāteȝ ⁊ ideo debemus ip̄m petere.d.cū
ps.Deus i adiutoriū meū intēde.dn̄e ad
adiuuādū me festina.¶ Quia vo iuēimꝰ
timorem.indigemꝰ confortātem ⁊ iō dȝ q
libet ad ip̄m recurrere.d.illud . Phi.4.
Oia possum i eo q me cōfortat.Quia vo
sumus stipēdiarij indigemꝰ ꝑmiante.⁊ iō
ip̄m petere debemus.d.cū ps.Retribue
ẜuo tuo vi.me ⁊ cu.sermōes tuos.¶ Qr
igitur his indigemꝰ ad ꝯsolationē nr̄am
inuenimꝰ vigorosum dn̄m in adiuuando.
Nam ip̄e dic̄ ne timeas qꝛ ego adiuui te
in cōfortando.qꝛ ipse dic̄.Is.41.Cōforta
ui te ⁊ auxiliatus sum tui.In premiando
quia de ipso dicitur illud.i.Re.16 . Domi
nus retribuit vnicuiqȝ secundū iusticiam
suam ⁊ fidem.quia habemus dominuȝ in
predictis adiuuante ideo iugum peniten
tie licet videatur difficile debemus liben
tius supportare.H autem omnia beatus
Mat.ostendit in euangelio hodierno in
quo.6.tangit.s.
Statū laboriosi ꝑiculi.
Solatiū amorosi cōsortij.
Inditiū timorosi animi.
Suffragiū virtuosi ꝑsidij.
Premiū glosi stipendij.
Fastidiū vigorosi dn̄ij.
¶ Primuȝ probat exercitatio tempesta
tis.Secunduȝ exhibitio maiestatis.Ter
tium excitatio veritatis . Quartum con
fortatio pietatis.Quintum assecutio feli

citatis. Sextū operatio ꝑtātis. Primū in prin°. Secundum ibi. ⁊ circa quartā vigiliā ꝛc. Tertium ibi: at illi vt viderūt eum ꝛc. Quartum ibi ⁊ statim est eis ꝛc. Quintū ibi ⁊ cum trāsfetassent ꝛc. Sextū ibi: ⁊ cū egressi essent ꝛc.

Prima pars.

q Uantū ad primū vbi tangit ꝛc. ꝙ ꝓbat ꝛc. dicit. Cū sero ꝛc. xp̄s enim exn̄s in quodā loco deserto ⁊ volēs ire bethsaidā cū discipl' iussit eos nauē ascēdere ⁊ ip̄m p̄cedere in quo quidem transitu xp̄o ꝑmittente discipuli fuerunt in magno periculo multis casibus occurrentibus que hic tangunt. vnde hic .5. possumus ꝯsiderare. s.

Tēporis obtenebratōem.
Loci indispositōem.
Auxilij destinatiōem.
Corporis fatigatōem.
Flatus oppositōem.

¶ Quantū ad primū dicit. Cum sero factū ꝛc. tēpus enī serotinū quia inchoant tenebre ē ineptū ad laborandū. vnde ps. Exhibit hō ad opus suū ⁊ ad operationē suam vsq; ad vesperā. ¶ Quantū ad secundū dicit erat nauis i medio mari: mare enim est locus magni ꝑiculi. iuxta illud. Eccli. 43. Qui nauigant mare enarrant pericula eius. quia igitur discipuli erant cū tēpestate in mari multū poterant timere. ¶ Istud autem mare non erat mare salsum sed quedam congregatio aquarū dulcium. ¶ Quantum ad tertium dic̄ ⁊ ip̄s solus in terra ꝛc. causa enim magni timoris est quādo aliquis est in periculo ⁊ videt adiutorē absentem. quia igitur Christus erat in terra ⁊ discipuli sine ipso in naui cum tēpestate multū poterant timere ⁊ dicere illud ps. Tribulatio proxima est ⁊ non est qui adiuuet. ¶ Quantū ad quartum dicit. ⁊ videns eos laborare in remigando. discipuli existentes in loco ꝑiculoso volentes periculū euitare fortiter remigabāt ad ꝙ sequebat̄ fatigatio corporalis. ¶ Quantū ad quintum dicit erat enim eis ventus cōtrarius: causa enim timoris nauigātibus est qn̄ habent ventū cōtrarium q: ex h' iminet eis ꝑiculū. permisit aūt secundū Theo^m xp̄s i mari ꝑiclitari discipulos vt ꝓbaret patientiam q̄ magis probat̄ in aduersitatibus q̄ꝫ in prosperitatibus iuxta illud Ro. 5. Tribulatō pacientiā operatur. patientia autem probationem. probatio vero spē. ¶ Sciendū est autē circa partē istam loquendo moraliter ꝙ per istū transitū quem nauigādo fecerunt discipl'i. vt de loco deserto venirent bethsaidā intelligi pōt trāsitus q̄ꝫ debemus facere de mundo ad gl'aꝫ vnde hic. 7. possumus considerare. ¶ Primo terminū in quo sumus ⁊ qui derelinq̄tur. s. desertū. i. mundus quia iuxta illud Cor. 13. Non habemus hic ciuitatē manentē sed futuram inquirimus. ¶ Secundo terminū ad quē qui acquiritur. quia bethsaida. que interpretat̄ domus frugū. ⁊ signat celestem patriā in qua est omniū bonorū habundantia q̄ꝫ quidē debemus appetere. tanq̄ꝫ nostrū habitaculū sempiternū exēplo ps. d. Unā petij a domino hanc requirā vt inhabitē i domo domini. omnibus diebus vite mee. ¶ Tertio modum per quem terminus ꝑcipitur quia per nauē per q̄ꝫ intelligit̄ penitētia cuius ratio est q: sicut sine naui hō non pōt trāsire ꝑ mare nec ad portū venire sic hō viuens in h' mundo non pōt tutū venire ad portum salutis. nec ad celestē patriā nisi cū naui penitentie. ⁊ ideo Mat. 3. Penitentiā agite appropinq̄bit re^m celoꝝ. ¶ 4° locū. ista nauis cernit̄ q: in mari ꝑ ꝙ mūdus intell'r q: sicut i mari sunt m'lta ꝑicula ⁊ m'ti submergunt̄ sic i mūdo isto in q̄ m'lti s̄bmergunt̄ i c'lpā ⁊ penā. vn̄ Ambro. In huius itaq; mundi pelago voluptatibus valde pertimescendū est. ne nauem nr̄aꝫ aut procella tēpestatis abrupiat aut

b^c

fluctus ab sorbeat aut in eterná predaz pi
rata crudelis abducat aduersus hui⁹ mū
tiformis seculi mala castigatis. ⁊ castis
actibus restamus. ¶ Signanter aūt dici
tur q existentib⁹ discipulis in mari solus
yhs erat in terra. qz sicut terra est firma
⁊ solida. mare ṽo instabi' sic xp̄s in h mū
do sol⁹ firmus ⁊ stabil' fuit. ⁊ in omni vir
tute solidus q non potuit peccare nec ab
aliquo peruti. ná iuxta illud. i. Thy. 6. Ipse
est q solus hz immortalitaté ⁊ lucez. ¶ 5°
ɔsiderare possumus tépus quo nauis du
citur qz de sero. p q quia in eo nó pfecta
claritas nec total' obscuratio intelligit té
pus quo sumus in mundo qz hic nó clare
videmus dominū nec sumus totaliter in
obscuro. sed hémus lumen fidei. sic etiam
de ṽo incipit obscuritas. cui de mane suc
cedat claritas. ¶ Sic licet dum sumus
viatores obscuritatem aliquam habemus
tamen succedet claritas visionis dum eri
mus comprehensores. quia prima cor. 13.
Uidemus nunc per speculum in enigma
te: tunc autem facie ad faciez. ¶ Istud
igitur tépus est aptū ad nauigandū. i. ad
penitentiaz fa ciédū. ⁊ ideo apostol⁹ Gal.
6. Duz tépus habemus operemur bonum
⁊ maxime in hoc sacratissimo tépore qua
dragesimali. quia ecce nunc tempus acce
ptabile: ecce nunc dies salutis. 2. cor. 6.
¶ Sexto considerare possumus grauedi
nem que in penitentia conspicitur. quia la
borabant in remigando: per quem laboré
intelligitur difficultas que multotiés sen
titur in statu penitentie. Nam laboriosuz
est homini ieiunare: vigilare orare ⁊c. vn
de dicit apostolus. 2. cor. ij. q erat in labo
re ⁊ erumna in vigilijs multis. in fame ⁊
siti ⁊c. licet autez status penitentie videa
tur laboriosus: tamen propter fructū qui
sequitur. s. superna felicitas debet facilius
tollerari. ⁊ hoc est q considerans sapiens
ecclesiasticus dicit ecclesiastici. 51. Modi
cum laboraui ⁊ inueni multaz requié: que
quidé est premiū eternū. de quo Christus
Math. ij. Uenite ad me omnes qui la
boratis ⁊ onerati estis. ⁊ ego reficiaz vos.
¶ Septimo considerare possumus vnde
grauedo penitentie oritur: quia erat con
trarius ventus: per quaz intelligi possunt
diuerse temptatóes existentes in penité
tia impugnantes. Unde talis ventus po
test figurari per ventū de quo dicit Job
1. Filijs tuis ⁊ filiabus vescentibus ⁊ bibé
tibus vinum in domo fratris sui pmogéi
ti repente ventus vehemens irruit a re
gione deserti ⁊ concussit quattuor águlos
domus que corruens oppressit liberos tu
os ⁊ mortui sunt. ¶ Ubi sciendū q p Job
qui interpretat patiens: intelligitur deus
qui in multis patientiá suá ostendit. de quo
ps. Miserator ⁊ misericors dominus pa
tiens ⁊ multū misericors. ¶ Per pmoge
nituz aūt intelligi potest Christus yhs q
est pmogéitus in multis fratribus. Ro.
8. ⁊ ô quo dn̄s in ps. Primogéitū ponam
illū excelsuz p regibus terre. ¶ Per fili
os át ⁊ filias Job. itelligunt oés fideles.
Per domus huius primogeniti. i. xp̄i in
tell'r fides catholica in qua istar domus
hó oz habitare ptegi ⁊ defendi. Per qt
tuor águlos itelligi pnt illa ex qb⁹ fides
catholica itegrat quoz aliq ad diuinitaté p
tinét aliq ad hūanitaté: ⁊ loquédo gnalr
pmi tres águli trinitaté psonaz respiciūt
qrtus ṽo filiū icarnatū. In ista domo co
meder ⁊ bibere cū xp̄o pmogéito oés fi
deles ṽi. dū corp⁹ suū ⁊ ptiosuz sanguinez
sumūt in sacro altaris. ¶ Attédédum est
át ⁊ diligenter pcauédū q sequit. Ná dr
q filijs ⁊ filiabus vescentibus ⁊c. Ubi scié
dum q per regioné deserti intelligi pōt
infernus. vbi est desertio omnis boni: ab
illa igitur regione in qua habitant spirit⁹
reprobi véit vétus vehemés. i. téptatio
nes fortes qs imittūt hoibus. ¶ Aliqñ
ei é ita forti téptató q angulos domus cō
cutit quando homo temptatói consentit: ⁊

a bonis opibus desistit p que fides i hoie cõseruatur.q2 fides sine opibus mortua ẽ Jacobi.5.Sic aũt ↄcussis angulis i domo destructa amttit grãm vitã anime spũalẽ vt de ipso dici possit illud.1.pal'.10.Mor tu9 est Saul.1.abutens grã ppter iniqta tes suas eo q̃ puaricatus sit pceptũ dñi.
¶ Sciendũ est aũt q̃ in scriptura reperit multiplex ventus.s.
Uehemẽs sup^c extollẽtis.
Urens inuidie desicãtis.
Turbinis ire ↄmouentis.
Aquilonaris pigritie ↄpescentis.
Pestilens aua^c ingetantis.
Austral' gule dissoluẽtis.
Calidus luxurie eneruãtis.
¶ Primo vehemẽs sup^c extollẽtis sup bia quidem instar vehemẽtis vẽti fac ho minẽ de magna psumere ⁊ vltra sua me rita sup quos exaltari iuxta illõ q̃ sibi dr̃ Abdie.1.Sup^a cordis tui extlit te habitã tem in fisuris petrar qui dicis in cord t^o quis detrahet me in terra.¶ Nã supb^9 extollit se arrogãter in altũ qui p tãto dr̃ habitare in fisuris petrar q2 in suis mali tijs in qb^9 latere desiderat instar lapidis indurat ⁊ despic alios tanq̃3 nihil.d.quis detrahet me in terra.q.d.quis ẽ filis qui possit mihi nocere.¶ Secũdo reperit vẽ tus inuidie desicãtis.inuidia instar vẽti vrentis.q2 semp facit hominem tristem ideo h3 ipm desiccare q2 Prouer.17.Spi ritus tristis exsiccat ossa ⁊ ideo fac eum putridu3 ad omne opus bo^m pp q̃.Pro uer.14.Putredo ossiũ inuidia.¶ Tertiõ reperit ventus turbinis ire cõmouentis. Nam ira hominem ad omne opus bonũ perturbatur vnde ps.Conturbatus est in ira oculus meus anima mea ⁊ venter meus.¶ Quarto reperitur ventus aqui lonaris qui est frigidus ⁊ sicus.facit ho minem pigrum ad omnia opera bona vn de accidia ab acceto dicitur quia sicut ac cetum non est dulcis gustui sed asperum sic accidioso spiritualia nullum delectabi lem habent saporem vnde Ber.in episto lis.Accidia est animi quidam langor cu3 legere nõ libet orare nõ delectat medita tiones sancte sollicite ñsentiunt.¶ Quin to reperit ventus pestiles auaritie inge tantis.Nam auarus nunq̃3 cõtentatur d̃ habitis s3 anelat ad alia ⁊ sic anxius sem per est inquietus vnde recte de ipso põt dici illud Prouer.15.Cõturbat domum suam qui sectatur auaritiam.¶ Sexto re peritur ventus austral' gule dissoluentis. gulla enim instar venti australis calidi ⁊ humidi dissoluit hominem ad nimiũ cibũ ⁊ potũ cui vitio in tantum aliqui sunt de diti q̃ ventrem faciunt deu3 suũ quorum misera3 vitam deplorans apostolus dicit Phy.3.Multi ambulant quos sepe dice bam vob.nunc aũt ⁊ flens dico inimicos crucis xp̃i quoru3 finis interitus est quo rum deus venter est ⁊ gl'a in confusione ipsorum qui terrena sapiunt.¶ Septimo reperit vent^9 calidus luxurie eneruãtis. luxuria enim instar venti calidi eneruat ⁊ consumit hominem ⁊ fac ipsum effemi natum ⁊ vilem vnde Augu.de doctrina xp̃iana.Luxuria est inimica deo.inimica virtutibus perdit omnem sbam.¶ Hõ igitur deditus supradictis septem vitijs per uẽtos designatis potest figurari per hominem de quo loquitur xp̃s Mat.d. Omnis qui audit verba mea h ⁊ non fa cit similis est viro stulto qui hedificauit domum suam supra arenam.⁊ descendit pluuia ⁊ venerunt flumina ⁊ flauerũt vẽ ti ⁊ irruerunt domum illam.⁊ cecidit ⁊ fuit ruina eius magna.¶ Ubi sciendum q̃ tunc hõ dr̃ hedificare domum suam su pra arenam quando spem suam ponit in temporalibus ⁊ non in deo cui cõminan do dicitur Je.17.Maledictus homo qui confidit in homine ⁊ ponit carnẽ brachiũ suum ⁊ a domino recedit cor eius sic au tem domũ supra arenam posita.quia nõ

habet stabile fundamentũ veniũt pluuia
flumina ⁊ venti .i. temptationũ diuersitas
ipsum impugnantium. ¶ Uel per carna
lem cõcupiscentiam per pluuiam designa
tam vel per temporalem auaritiam signa
tam per flumina quia sicut flumina suo i
petu terram rodent. ⁊ sic auarus vult om
nes spoliare vel per superbiam per uẽtũ
designatam quia sicu t ventus elleuatur
in aere sic superbus semper appetit exal
tari sic autem occurrentibus diuersis tẽ
ptationibus quia male fundatus est ho
mo peccatis non resistit sed ipsis consen
tit ⁊ sic de vno peccato ruit in aliud do
nec fit in eo magna ruina quando suis de
meritis exigentibus profundatur in ifer
no cruciandus vnde Sophonie .i. ruine
impiorum erunt. ⁊ disperdam homines
a facie terre dicit dominus vel vt ait Be
da. Mistice autem labor discipulorum in
remigando ⁊ ventus contrarius labores
sancte ecclesie designat quo inter vndas
seculi aduersantes immundorum flatus
spirituum ad quietem patrie celestis per
uenire conantur.

Secunda pars.

s Equitur ⁊ circa quartam vigi
liam noctis ⁊c. vbi tangit sola
tium amorosi consortii ꝙ ꝓbat
exhibitio maiestatis. Magnum enim
solatium est indigenti quando conspicĩ si
bi confortantem ad esse: videntes igiť di
scipuli qui erant in periculo Christuz ve
nientem vt eos erueret multum poterãt
confortari. Secundũ h igitur hic tria pos
sumus considerare. s.
Temporis cõgruentiam.
Itineris efficatiam.
Flãminis differẽtiam.
¶ Quantum ad primum dicit ⁊ circa
quartam vigiliam noctis venit ad eos.
per quartam enim vigiliam intelligitur
hora matutinalis. Nam Christus nõ sta
tim quando discipuli fuerunt in periculo
succurrit eis sed permisit laborare diuti⁹
quia non in principio noctis sed in fine
die illuscente ad eos venit ex quo secun
dum Glo. patet eos tota nocte labo
rasse ⁊ dilucl'o appropinquante auxilium
habuisse vt discipulorum patientiam com
probaret. ⁊ isto modo multociens deus
probat amicos suos sicut patet in tob.
cui dixit angelus Tob .21. quia acceptus
eras deo necesse fuit vt temptatio proba
ret te: ⁊ de sic temptato dicitur Jacobi .i.
Beatus vir qui suffert tẽptationem quo
niam cum probatus fuerit accipiet coro
nam vite q̃z repromisit deus diligentib⁹
se. ¶ Sciendum est autem loquendo spi
ritualiter ꝙ prima vigilia potest dici cõ
temptus rerum temporalium. ⁊ ista habz
tres horas. s. contemptum diuitiarum. de
litiarum. ⁊ honorum. ¶ Secunda vigilia
dici potest mortificatio vitiorum carnaliũ
⁊ ista habet tres horas. s. victus tenuita
tem: vestium asperitatem: ⁊ laboris assi
duitatem ad quem nos admonet aposto
lus Cor̃ .3. mortificate ergo membra ve
stra que sunt super terram: fornicationẽ:
immunditiam: libidinem: cõcupiscentiaz ⁊c.
¶ Tertia vigilia põt dici appetit⁹ dono
rum ⁊ virtutũ. ⁊ ista habet tres horas. s.
elargitõem el'yarum: effusionẽ lachrimaꝝ
⁊ instantiã orationum. q: Tob. 22. Bona ẽ
oratio cum el'ya magis q̃z thauros auri ꝯ
dere. ¶ 4ᵃ vigilia põt dici desideriũ eter
noꝝ celestiũ. ⁊ ista hz tres horas. s. deside
rium visiõis clare: intentiõis firme. ⁊ frui
tiõis summe. vñ teste xp̃o Jo. 17. Hec est
vita eterna vt cognoscãt te soᵐ deũ verũ
⁊ quẽ misisti yħm xp̃m. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ di
cit ãbulãs s̃ mare vñ illõ Eccli. 24. In flu
ctib⁹ maris ãbulaui ꝙ admirãs dic̃ apl's
Ro. ij. O altitudo ditiaꝝ sapiᶜ ⁊ scie di. q̃z
icõprehẽsibilia st iudiⁿ ei⁹. ⁊ inuestigabiles
vie ei⁹. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ dic̃ ⁊ volebat ꝑteri

re eos: xps aut appropinquans discipulis naufragatib⁹ visus fuit velle preterire eos nō qp preterire vellet ꝛ derelinqre in piculo sed hic ondebat vt ipos ad inuocandū ipi⁹ adiutoriū fortius aiaret ꝛ sic ad modū vo lentis se hūit appareter vt sm Glo. libe ratō eorum gratior appareret. vn cuil; eo rum poterat dre illud Is. 54. Ad punctū in modice derelinq te. ꝛ i miseratōib⁹ ma gnis pgregaui ad te i mōento indignatō nis abscōdi facié meā parū. ꝛ i mia sempi terna misertus sum tui.

Tertia pars.

Sequit at illi viderūt eū ꝛc. vbi tangit inditi^m timorosi aī qp p bat esitatio veritatꝫ: discipli enī videntes xpm sup mare ambulātez nūdū pfecte cognoscētes ipsius deitatꝫ potēriaꝫ dubitauert qs esset. ꝛ nō credētes qp xps cū vero corpe hūano possꝫ sup aquas am bulare crediderūt illud esse fantasma ex quo i ipis generabat timor ex q̄ timore p territi clamar cepunt: nā iuxta illd ps. ipi videntes admirati cōturbati sunt cōmoti sunt timor apprehēdit eos. ¶ Sciendum est autez hic loquēdo moraliter qp homo quando se videt in angustia positum de bet ad deum clamare auxilium misericor diter postulādo qp si debite petierit mere bitur exaudiri. Nam ipse dicit ps. Cla mauit ad me ꝛ e⁹ exaudiam eum cum ipo sum in tribulatione eri. eum ꝛ glo. eum. ¶ Hoc autem fuit figuratū in Josaphat rege iuda de quo sententialr dicitur. Pa ral. 18. Quod cuꝫ essꝫ in bello ꝛ rex syrie pugnaret cōtra eum circūdederunt eum principes regis syrie vt caperēt eum. at ille clamauit ad do^m qui auxiliat⁹ est ei⁹ ꝛ auertit illos ab eo. ꝛ liberatus fuit. ¶ Vbi sciendum qp per Josaphat regez iuda que interpretat confessio vel glorifi catio intelligitur quilibet Christianus fi delis qui debet deum firmiter confiteri ꝛ glorificare dicendo cum ps. Cōfitebor do mino nimis in ore meo. ꝛ i me⁹ multorū laudabo eum. ¶ Iste dicit fuisse in bello q: dum hō viuit in mundo est in cōtinua pugna q: Job. 7. Militia est vita homis sup terram. ¶ Per regem aūt syrie q in terpretat sublimitas ꝛ signat superbiā in telligit dyabolus de quo dr Job. 41. Mō ē rex sup oēs filios supbie: p pncipes aūt eius intelligunt diuersa genera inimicoꝝ a qbus hō multiplr ipugnat de qbus ps. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea. Nā a iuuētute vsqꝫ ad senectutē hō ipu gnat continue a dya⁰. ꝛ a pec. cum hō aūt sic ipugnat debet p deuotā orationeꝫ cla mar ad do^m. ꝛ ab ipo exaudit vn ps. Ad te clamauerūt ꝛ salui fci sunt i te sperauē runt ꝛ nō sunt pfusi.

Quarta pars.

Sequit ꝛ stati locut⁹ ē eis ꝛc. vbi tāgit suffragiū virtuosi psidij qp pbat pfortatio pietatꝫ: ds enī sua pietate qguis videat suos fideles alīi ad tps deserer finalr ipos nō deseit. si spē in ipm ponāt corde nō ficto. vn ps. Sperēt i te q nouerūt nom t^m qm n dreliqsti qrē tes te dne. vn cū xps vidissꝫ eos. s. discipu los timētes stati pfortauit eos n so^m vb. sꝫ opib⁹ vigorosis h igit. 3. possum⁹ psi. s. Cōfortationem amorosaꝫ.

Liberatiōem vigorosam.

Admiratiōem timorosam.

¶ Quātū ad primū dicit. ꝛ stati locutus est ꝛc. xps enim stati vt vidit discipulos pre timore clamātes eis assistit confortan do nam iuxta illud ps. iuxta est dominus his qui tribl̄ato sunt corde ꝛ humilis spi ritu saluabit non solum autem psonaliter assistit sed in signum amoris familiariter locutus est eis. vnde quilibet eorum pote rat dicere illud Cant. 5. Anima mea liq̄ facta est vt dilectus locutus est: quid aūt ad eorū psolatōem dixit subiūgit. cōfidite nolite timere ego suꝫ vbi pfert solatium. Aufert dispendium. Offert psidium.

¶ Primo confert solatiuz.d.Confidite.
Nam hô in picul' positus dz spem suaz in
dño ponere.d.cû ps.In te dñe speraui nô
confundar in eternû in iustitia tua libera
me ⁊ eripe me.vñ cuilibet dr̃ Eccli.ij.Cô
fide in dño ⁊ mane i loco tuo.i.in humili
tate qꝛ bñdict⁹ vir q cõfidit in dño ⁊ erit
dñs fidutia ei⁹.¶ Secûdo offert ꝑsidiuz
d.ego sum.vñ quilz eoꝛuz poterat dr̃e illô
ps.Nam si ambulauero in medio vmbꝛe
moꝛtis nô timebo mala q^m tu mecuz es.
¶ Tertio aufert dispédiû.d.nolite timer̃
xp̃s enim disciplis aufert timoꝛez vt foꝛ
tius animenť vnď pôt figurari p Joseph
de quo sniał'r dicitur Gen̄.50.Quod cum
fratres eius pp offensaz q̃z fecerât sibi qꝛ
vendiderât ipm timuerût.venerût ad euz
humil'r petentes veniâ.⁊ offerêtes se sibi
d.serui tui sum⁹ qbus respondit Joseph
d.nolite timere ego pascâ vos ⁊ pul'os ve
stros ꝯsolatusq̃z ê eos ⁊ blande locut⁹ ê.
¶ Ubi sciêdû ꝙ p Joseph qui interp̃tať
accrescês intell'r xp̃s ybs.qui ideo accre
scens dr̃.quia in ipo circuit nr̃a hûanitas
cuz fuit deitati ꝯiuncta.p fratres autê Jo
seph.i.xp̃i intelliguntť discipuli ⁊ oês ho
mines huius mundi qui fratres ei⁹ dici
possût.pp cõfoꝛmitatez nature vt dr̃e pos
sit illud Gen̄.37.Frater enim ⁊ caro nr̃a
est.vel pp confoꝛmitatê voluntatis.q̃z dz
habere cû eo vñ ipse dicit Mat.21.Qui
cûq̃z fecerit volûtatem p̃ris mei qui in ce
lis est ipe meus frater ⁊ soꝛoꝛ ⁊ mr̃ est.
¶ Si igitur al'n cõtingat ꝙ hô iniuriam
deo faciat istar fratrem Joseph.debet ad
ipm hûiliter culpâ cognoscêdo accedere
⁊ veniam petere.d.cû ps.Fac cû seruo t°
scđm misericoꝛdiâ tuam.cui sic se hûilian
ti dicit p Js.seru⁹ meus es tu.elegi te ⁊
non abieci te ne timeas ego tecû sum con
foꝛtaui te.⁊ auxiliatus sum tui.⁊ suscepit
te dextera mea quid autez post ꝯfoꝛtatio
nem addat audi quid sequiť dixit Joseph
fratribus suis .ego inquit pascâ ⁊ puulos
vr̃os.¶ Nam xp̃s hoies volêtes ad ipz
cõuerti pascet in pꝛesenti donis gratuitis
⁊ in futuro gloꝛiosis p̃mijs. ¶ Quâtum
ad 3m.s.liberatôez vigoꝛosaz dic̃.⁊ ascêdit
ad illos in naui ⁊ cessauit ventus p ventû
enim ipugnâtez discipulos trâseuntes ma
re intelliguntť tribulatiôes impugnâtes
hoies dum in h̃ mûdo viunt que al'n sunt
ita valide ꝙ quasi nô possunt vel cû diffi
cultate poꝛtari.⁊ ideo in talibus dz petere
diuinû auxiliuz ⁊ adiuuabuntť. vñ Beda.
In quocûq̃z enim coꝛde p grãm suam ad
ê.mox vniuersa vitioꝝ ⁊ aduersitatis mû
di siue spûum malignoꝝ bella ꝯpꝛessa qe
scût.¶ Quâtû ad 3^m.s.admiratiôez timo
rosaz dic̃ . ⁊ pl's magis intra se stupebât
⁊c.qꝛ igitur discipuli viderût ꝙ stati quâ
do xp̃s ascêdit in naui cessauit ventus q
erat eis cõtrari⁹ merito poterât admira
ri.⁊ ideo dr̃ ꝙ stupebât sicut aût stupebât
disci' de sbita cessatiôe venti sic dz hoies
spûaliter admirari qñ vident ꝙ ds p suâ
potentiâ in ipso mitigat ipugnâtes têpta
tiôes ⁊ tribulatiôib⁹ dat eis foꝛtitudinê.

Quinta pars.

s Equiť.⁊ cuz trâsfetassent ⁊c.vbi
tangit p̃miû gloꝛiosi stipêdij.ꝙ
ꝓbat assecutio felicitat̃ q^m vn⁹
quisq̃z a ds p̃miaturus est ꝫm opa sua.iu
xta illud.1.coꝛ.3.vnusq̃sq̃z aût ꝓpꝛiaz mer
cedem accipiet ꝫm suû laboꝛem hinc ê se
cundum Glo. ꝙ signâter dr̃.ꝙ discipl'is
multos laboꝛes quos in mari sustinuerût
venerût in terrâ genesaret q̃ vno modo i
terpꝛetať initiû natiuitat̃ ⁊ signat celestê
p̃riam in q̃ hoies qñ ad ipsam de isto mû
do trâseunt incipiût veraciter nasci i cui⁹
signû trâsitus sanctoꝝ de h̃ mundo ad pa
triam natiuitas appellať secundû raba^m
genesar interpꝛetať oꝛtus pꝛin^m tunc aût
plene tribueť tranqlitas nob̃ quâdo padi
disi per xp̃m nob̃ restituetur hereditas.
¶ Uñ qlz talis pôt figurari p Jacob d̃ q̃
snial'r dr̃ Gen̄.31.Quod cuz diu laboꝛassz

in aliena terra solicite custodiēdo oues. Laban dicit q angelus domini apparuit .d. Surge & egredere de terra hac: reuertere in terram natiuitatis tue. ¶ Ubi sciendum q per Jacob existentem in terrā alienā i tell'r quilibet viator qui est i mundo i aliena terra dr esse: quia iuxta illud Hebr.13. Non habemus hic ciuitatem manentem sed futuram inquirimus. per Laban autem qui interpretatur candidatio: intelligitur deus qui est candor & lucis eterne. sap.7. p oues vero ipsius intelliguntur potentie tam sensitiue q̄z intellectiue quas dedit homini qui instar ouium debēt esse fructifere per opera bona: vt de ipsis dici possit illud gen.31. Oues tue & capre steriles nō fuerunt. postq̄z autem homo significatus p Jacob solicite laborauit: instar oues custodiendo si non offensa diuina & cum operibus apparet angelus domini: qui dicit q surgat ab isto mundo labili. & vadat i terram natiuitatis sue .i. in gloria paradisi.

¶ De peccatore āt moriēte ecōtrario dr Jere.22. plangite eum qui egreditur: q: non reuertetur vltra: nec videbit terram natiuitatis sue.

Sexta pars.

s Equitur cum egressi &c. vbi tāgit fastigium vigorosi dñi. q pbat operatio pietatis quando fuit notū hominibus Genesaret q Christus illuc venerat cognoscētes eius potētiam i miraculis faciēdis: portabant ad eum infirmos: quos Christus sua potestate sanabat. Scdm h igitur h duo possumus psiderare .s.
Populi sedulitatē in accedēdo.
Xpi virtuositatē in sanādo.

¶ Qᵐ ad primum dicit. Cum egressi essent &c. Hic ostēditur magna fides illorū de Genesaret: q: non solum personaliter ipsi accedebāt ad xpm: sed alios adducebāt. q Math. clarius exprimit .d. q miserūt p vniuersam regionem illā & obtulerūt ei oēs male hñtes. Uñ potuerūt dicere eis illud Osee .6. Uenite & reuertamur ad dominū. q: ipse cepit & sanabit nos. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dicit. & quotquot tangebebant salui fiebant. vbi datur intelligi virtus Christi in sanando infirmos. ¶ Spūaliter autem loquendo per regionem istam ad q̄z venit xps potest intelligi iste mundus: h dcm fit superius q per ipam itelligit celestis patria: q: vt dcm est Genesaret initium natiuitatis interpretatur. & in hoc mūdo homo habet initium sue prime natiuitatis. ¶ In istū igitur mundum dei filius veniens multos infirmos reperit: q: totum genus humanū pp peccatum primorum parentum. vt dicere potuerit illud .i. cor. 4. Inter vos sūt multi infirmi & imbecilles & dormiūt multi. licet autem sic fuerint infirmi: tamē ad tactum fimbrie vestimenti Christi recipiunt sanitatem. ¶ Per fimbriam quidem vestimenti Christi intell'r eius humanitas q̄z tunc aliquis tangere dicitur quādo credit veraciter dei filium incarnatū. & quotquot ipm tangūt sanantur per eius collatā gratiam. & efficiuntur eius filij adoptiui: iuxta illud Jo. primo. Quotquot autem receperunt eum dedit eis ptātem filios dei fieri. vnde Beda. Mistice autem fimbriam vestimēti xpi intellige assumptōnem carnis. per quā venimus ad verbum dei. & illius fruamur postea maiestate. Ad quam maiestatē ille &c.

¶ Feria .2ª. dñice pme in q̄dragesima.

c Um venerit filius hominis i maiestate sua & oēs angeli eius cum eo &c. Math.25. Nos videmus p expiētiā q sunt iter alia tria q̄ inducūt hoiem ad bonū & ipm retrahunt a malo .s.
Exemplum alliciens.
Amor inclinans.
Timor humilians.

¶ Qñ eim aliqs videt aliū bñ opantem.

maxime si sit ꝑsona notabil' ad sil'e allicit
citi^{9} q̃z si nll'm sibi ꝓpóeret. ¶ Exéplu3 si
mil'r. cũ aliqs aliũ diligit ad faciédũ pla
cibile facili^{9} icliat. ¶ Cũ ét qs timet ali
um. ꝯ ip̃m supbire nó audet: sꝫ magis hũi
liter suis bñplacitꝫ coaptat. ¶ Scã igitur
mr̃ eccl'a cui é diligés cura ꝺ filijs suis:
vidés eos ex fragilitate nature pigros
ad opa pnie bóa. tanq̃z mr̃ pia ipos ad pe
nitétiã nũc allicit ex^{o} nũc amore icliat nũc
timore hũiliat. ¶ Nã in euãgelio esterno
ex^{m} notabile fuit nob̃ ꝓpositũ. s. xp̃s y h̃s
q desertũ pnie é ingressus. In ista ãt. xl^{a}.
ꝺ passióe sepe fit métio. ꝙ fuit signũ maxi
mi amoris ad hoies. In hodierno ãt euã
gelio nob̃ timorẽ ꝛ hũilitatem incutit ꝓ
ponendo dié iuditij rõabl'r nos terrétem
vt sic salté timore ad pniã hó ꝓuocetur.
¶ Induc̃ etiã ṗmiũ bonoꝝ vt facilius in
clinent in isto igit̃ eua^{o}. q̃ttuor tangit. s.
Christi ꝑsentia admiráda.
Ppl'i assistentia intuéda.
Districta meritoꝝ examinatio.
Diuersa stipendioꝝ retributio.
¶ Primũ ꝓbat regal' accessus. Secũdũ
generalis ꝯcursus. 3^{m} iudicialis ꝓcessus.
4^{m} final' successus. p^{m} in prin^{o}. 2^{m} ibi. ꝛ ꝯ
gregabunt ante eũ ꝛc. 3^{m} ibi. tũc dicet rex
ꝛc. 4^{m} ibi: ꝛ hi ibunt ꝛc.

Prima pars.

Quantũ ad p^{m} vbi tãgit ꝛc. ꝙ ꝓ
bat ꝛc. dic̃. Cũ venerit fili^{9} hois
ꝛc. lꝫ ei xp̃s i ṗmo suo aduentu i
mũdũ venerit cũ hũilitate magna ꝛ hũani
tate passibili: tñ i ƀo aduẽtu ad iudiciũ ve
niet cũ hũanitate gl'ificata ꝛ ipassibili: ꝛ si
cut rex potés dñs. vñ Greg. in ol'. In po
testate ei ꝛ maiestate visuri sũt qué i hũi
litate positũ audir̃ noluerũt. ꝛ virtuté ei^{9}
táto tũc districti^{9} sentiãt: quãto nũc ceruí
cé cordis ad patiétiã nó iclinãt. h igit̃ tria
possum^{9} ꝯsiderare. s.
Dignitatem generosam.
Societaté gratiosam.
Potestaté vigorosam.
¶ Q^{m} ad p^{m} dicit. Cum venerit fili^{9} ho
minis in maiestate sua: per filiũ qdé hois
intll'r xp̃s y h̃s: q ió fili^{9} hois dr̃: q: vacit
fuit fili^{9} beate ṽginis q^{m} ad hũanitatem
assumptã: q ió magne dignitatꝫ dr̃. q: ei^{9}
humanitas fuit deitati ꝯiuncta. Iste dicit
venire in maiestate sua: q: véiet cũ huma
nitate gl'ificata. ¶ Q^{m} ad 2^{m} dic̃. ꝛ oés
ãgeli ei^{9} cũ eo. xp̃s ei nó véiet ad iudican
dũ mũdũ sol^{9}: sꝫ gr̃osa ꝛ magna comitiua
spuũm beatoꝝ. Nã sic in ṗmo aduẽtu mi
sit discipl'os ad vocãdũ hoies ad ṽitatem
fidei. sic i ƀo mittet ãgelos suos vt oés ho
mies ꝯgregét vt ꝺ ꝓprijs factꝫ reddant ꝺ
bitã róné. iuxta illꝺ ꝙ dr̃ Mat. 24. Mit
tet ãgelos suos cũ tuba ꝛ voce magna. ꝛ
ꝯgregabũt electos ei^{9} a q̃ttuor ventꝫ a sũ
mis celoꝝ vsq3 ad termios eoꝝ. ¶ Q^{m} ad
3^{m} dic̃. tũc sedebit super sedé maiestatis
sue. sicut videmus in humão iudicio ꝙ iu
dex ferés sniam sedet. vt ex h snia oñdat
firmior. sic xp̃s qñ véiet ad iudiciũ: sede
bit sup nubé cãdidã: cuius snia ita firma
erit ꝙ non poterit reuocari: de qua sede
Apoc̃. 4. Ecce sedes erat in celo ꝛ supra se
dem sedens. ¶ Iste aũt aduentus ad iu
diciũ fuit figuratũ Apoc̃. 14. vbi dicit̃. Ui
di ꝛ ecce nubé candidam ꝛ super nubé se
dentem similem filio hois habétem in ca
pite suo coronam auream: ꝛ in manu sua
falcem acutam. ¶ Ubi sciendum ꝙ i ista
filia. ¶ Primo tangit ꝑsonam véientem
cui dic̃ filio hois. Nam ꝑ similem filio ho
minis intll'r xp̃s filius virginis q veniet
iudicare mundũ. ꝛ ió ipemet dic̃ Luc̃. 21.
Estote ꝛ vos parati q: qua hora non puta
tis filius hois veniet. ¶ 2° tãgit thronũ
sustentatum: cum dicit nubem cãdidam.
Nam filius hominis vt iustus ꝛ potens
iudex in die iuditij ad lr̃am sedebit super
nubem candidam. q: superius in altitudi
ne aeris erit sedes eius ad modum thrõi
nubei eminens super oés. ¶ Tertio tan

git modũ differentem cũ dicit ꝙ in capi
te habebit ⁊c. per coronam enim auream :
intelligitur xp̄i regalis dignitas ⁊ eius
bẽignitas ⁊ mirabiliter coronabit electos
per falcẽ vo acutam q̃ȝ in manu tenet : in
telligitur eius iustitia qua puniet peccato
res i iferno eternal'r puniendi .

Secunda pars .

Equitur. Et congregabunt ante
⁊c. vbi tangitur ppl'i assistentia
intuenda . ꝙ ꝓbat generalis oc
cursus. In finali qdem iudicio omnes q
fuerunt ab Adam vsqȝ ad illam horaȝ su
scitabuntur per diuinã potentiã ꝫm Gri.
Ministerio angelorum: h̄ igitur tria pos
sumus considerare .s.
Cõitatem pñtatõis.
Claritatem distinctõis.
Diuersitatẽ suscitatõis.
¶ Q^m ad p^m dicit. Et congrega. ante eũ
oẽs gẽtes. ⁊ h̄ est valde ꝯueniens. q: sicut
incarnari ⁊ pati ꝓ oĩbus voluit. ⁊ q^m i se
fuit oẽs redimere voluit . Quia ipe vult
oẽs hoies saluos fieri ⁊ ad agnitõem ve
ritatis venire. 1. tymoth .2. Sic general' iu
dex oium dȝ esse ⁊ oẽs ante eũ general'r
congregari vt merito dicat illd̄ Zach .10.
Sibilabo eis ⁊ congregabo illos q: rede
mi illos . ¶ Q^m ad 2^m dicit. Et sepabit
eos ab inuicem ⁊c. q̃ȝdiu homines sunt i
hoc mundo habitant sil' bonis cũ malis.
sed in die iuditij sepabit xp̄s eos omniũ
merita discernẽdo: vt merito possit dicere
illud Ezech. Ecce ego iudico inter pecus
⁊ pecus: arietem ⁊ yrcum. ¶ Sciendum
est autem ꝙ per oues timidas: innocẽtes
mansuetas. fecundas. intelligunt iusti q
fuerunt in hoc mũdo timidi. per merito
riam humiliationem: ⁊ inocentes per san
ctam itentõem: mansueti per perfectaȝ cõ
uersatõem. fecũdi ꝑ virtuosam opatõnem
vt sint oues: d̄ qbus dr̄ Jo .10. Oues mee
vocẽ meam audiũt ⁊ ego agnosco eas ⁊ se
quunt me: ⁊ ego vitã eternã do eis. ⁊ non
ꝑibunt in eternum: ⁊ nõ rapiet quisq̃ȝ de
manu mea. ¶ Per edos ãt intelligũtur
mali: tum ꝑꝑ velocitatem: q: sicut edus ẽ
velox ad currendũ: sic mali effrenate cur
runt ad malũ ⁊ festinãt vt effundant san
guinẽ. ꝓuer .1. tum ꝑꝑ stolliditatem : quia
sicut edus stollidus ascẽdit cacumia mõ
tiũ ad pascẽdũ nõ ꝯsiderãs iminẽs sibi ꝑi
culũ si inferius caderet: sic peccator vt d̄si
derium satiet pl'ibus periculis se exponit
⁊ tñ ignorat ꝙ ad vincula stultus trahat:
ꝓuer .7. tũ ꝑꝑ feditatẽ. q: sicut edus ⁊ yr
chus est fetidus sic peccator fetet quatri
duanus in monumento. Jo .ij. tum ꝑꝑ ste
rilitatem: q: edus ẽ infructuosus . sic pec
cator nõ facit acceptabilẽ deo . ¶ Quan
tum ad tertium dicit. ⁊ statuit oues ⁊c. ꝑ
dexteram vero itelligi potest eterna bea
titudo per sinistram eterna miseria. secun
duȝ igitur Glo. statuit oues. i. iustos a dx
tris . i. in eterna beatitudine edos. i. ma
los a sinistris. i. in dãnatõe ⁊ miseria sem
piterna. ¶ Ista cõgregatio hominũ ante
xp̄i fiendam quantũ ad locum ⁊ quantum
ad multitudinem in die iuditij fuit ꝓpha
ta Joel .3. vbi dicitur ⁊ potest esse verbuȝ
xp̄i. d. in tempore illo' cõgregabo gentes
⁊ deducam eas i valle Josaphat ⁊ dispu
tabo ibi cuȝ eis. ⁊ h̄ est ꝙ cognoscens apo
stolus .2. Cor .5. Omnes enim vos oȝ ma
nifestari ante tribunal Christi vt referat
vnusquisqȝ propria corporis sui pro vt ges
sit siue bonũ siue malũ quid igitur facies
o miser peccator quãdo iudex qui omnia
nouit disputabit tec̃. d. illud Luc̃ .16. Red
de rationem vilicationis tue vbi non solũ
de operibus sed de locutõibus oportebit
te reddere. quia omne verbum ociosum
ꝙ locuti fuerint homines reddent deo in
die iuditij Mat. Quam igit' ratõeȝ pote
rũt redder' supbi: inuidi: iracũdi: accidiosi
auari. gulosi luxuriosi. re uera non bonam

⁊ iõ poterit dicere illud Math.22. Ligatꝫ pedibus ⁊ manibus mittite eũ i tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ stridor dentiũ. ¶ O miser q̃lis snia istõ iudiciũ ⁊ gñalis assistentia hoium fuit figuratũ Apoc .20. vbi dr̃. vidi thronũ magnum candiduȝ ⁊ sedentem super eum cuiꝰ aspectus fugit terra ⁊ celum. ⁊ locꝰ nõ ẽ inuẽtus ab eis. ⁊ vidi mortuos magnos ⁊ pusillos stãtes i ꝯspectu throni: ⁊ libri ap̱ti sunt. ⁊ aliꝰ ap̱tus est q est vite. ⁊ iudicati sunt mortui ex his que scripta in libris ƀm op̱a eorũ. ¶ Ubi sciẽdum ꝙ beatus Jo. i ista visione figuratiua .5. tãgit q̃ in finali iudicio poterunt rep̱iri. ¶ Primo p̃sidentiam dñatõis: qꝛ vidit iudicẽ sedẽtẽ sup̱ thronum. ¶ Nam tunc xp̃s sicut iudex dominans super nubem candidam sicut in throno sedebat: ⁊ tũc verificabit̃ illud p̃s. Fecisti iudicium meũ ⁊ cãm meam. sedisti sup̱ thronum q iudicas iusticiam. increpasti gẽtes ⁊ perijt impius nomen eoꝝ delesti in eternum ⁊ in seculum seculi. ¶ Secundo tangit carentiam absconsionis. qꝛ celũ ⁊ terram fugient ⁊ non inueniẽt locuȝ. ¶ Nã per celũ intelligunt̃ boni q hic viuendo fuerunt celestes. per terram ꝟo mali: terrenis deditι. ⁊ omnes isti timebunt quando videbunt iudicem venientem: sȝ diuersimode. qꝛ boni timebunt timore reuerentie ⁊ admiratiõis. mali vero timore pene ⁊ afflictionis. ⁊ ideo vellent fugere sȝ nõ poterunt. vt verificetur illud trenorum 2. Et non fuit qui effugiet in die furoris domini. ¶ Tertio tangit assistentia congregationis cum dicit ꝙ mortui pusilli ⁊ magni stabant ante thronum. Nam tunc resurgent omnes homines qui priꝰ erant mortui. ante Christum iudicem presentabuntur: ipsius sententiam audituri. Unde Ro.14. Omnes stabunt ante tribunal Christi. ¶ Quarto tangit diligentiaȝ distinctionis: quia libri aperti sunt. Nam tunc xp̃s apiet librũ suũ q dr̃ liber vite in quo cognoscet oia fcã hoium. ⁊ oẽs cogitatões: ⁊ oẽs hoies libros suos aperient in quibus omnia que cogitauerũt: locuti fuerunt ⁊ operati apparebunt ⁊ oia discutientur a xp̃o vt verificet̃ illud Dañ.1. Iudicium stetit ⁊ libri aperti sunt. O ꝙ ibi inuenient̃ ⁊ q reddet dñ rõnem. ¶ 5º tãgit sẽtẽtiam dãnatõis cuȝ dic̃ ꝙ ex his que scripta erant in libris eoꝝ iudicati sunt mortui ƀm opera eoꝝ. Nam Eze.7. Iudicabo te ƀm vias tuas ⁊ imponam tibi omnia scelera tua. ⁊ non parcet oculus meꝰ ⁊ nõ miserebit̃. ⁊ ideo dabit̃ eis mors q̃ debet̃ peccatꝫ. qꝛ stipendia pcci mors. Ro.6. vñ recte poterunt dicer̃ illud p̃s. Collocauit me in obscuro sicut mortuos seculi: anxiatus est in me sp̃s meus in me turbatum est cor meũ. ⁊ iõ quilibȝ illud iudicium deberet timere ⁊ dicere illud Jeronimi sup̱ Math. Quotiẽs illum diẽ cõmemoro toto corpore ꝯtremisco: siue enim comedo siue bibo: siue aliqd aliud facio semper vr̃ illa tuba terribilis sonare in auribus meis. Surgite mortui venite ad iudiciũ.

Tertia pars.

Sequit̃. Tunc dicet rex ⁊c. vbi tãgit districta meritoꝝ examiatio ꝙ ꝓbat iudicial' ꝓcessus. xp̃s eni op̱a bõs iustoꝝ discutiet vt eos p̃miet. ⁊ op̱a mala iniquoꝝ vt ip̃os pũiat. vnde dic̃ apoc.22. Ecce vẽio cito ⁊ merces mea mecũ est reddere vnicuiqȝ ƀm op̱a sua. Scdõȝ ħ igit̃ hic duo possumꝰ ꝯsiderare .s.

Disceptatõem pietatꝫ: qᵐ ad electos.

Disceptatõem seueritatꝫ: qᵐ ad reprobos.

¶ Qᵐ ap pᵐ dic̃. tũc dicet rex ⁊c. qꝛ eim iusti aliqd i se hẽbũt vñ ꝺbeãt a xp̃o p̃miari de ꝯgruo tñ sp̱ p̃miat vltra ꝯdignuȝ: cũ ex ħ cader̃ possit i hoibꝰ admiratõ ip̃os illuiat vt iudicãt ꝟitatẽ. ƀȝ ħ .4. pos. ꝯsi. s.

Exp̃ssionẽ p̃mij quietantis.

Allegatõem meriti ꝓmerentꝫ.

Admiratõem prodigij excellentis.

Delectatõem elloquij excitantis.

¶ Quantum ad p̃mnm dic̃. tũc dicet rex
&c. in premio eiꝫ ꝙ daẗ ab aliquo tria poſ
ſumus ꝯſiderare. ſ.
Dantem.
Recipientem.
Munus.
¶ Secũdum ħ igitur i collatõe p̃mij bea
torum tria poſſumus ꝯſiderare. ſ. Bonuꝫ
ſublimitatis magne. Collegium capacita
tis digne. Premium ſuauitatis mire.
¶ Quantum ad danteꝫ ſublimitatis ma
gne dic̃. tunc dicet rex. ad perfectõem eiꝫ
dominij regritur ꝙ dñs ſubditos gubnet
leget: ordiet: p̃miat obſeruatores. puniat
tranſgreſſores. & ſm hoc ſortitur tria no
mia. ¶ Jnquantum ſubditos gubernet
dr̃ rex. Jnquantum leges ordiat ſm q̃s
dꝫ viuere dr̃ legifer. Jnquantum vero ob
ſeruatores legis p̃miat & tranſgreſſores
punit dr̃ iudex. ¶ Quia igitur xp̃s i die
iudicij p̃miabit legis obſeruatores & pu
niet tranſgreſſores põt dici rex & iudex.
¶ Quantum ad collegium capacitatꝭ di
gne dic̃. hi q a dextris eius erunt. ¶ Nã
per dexteram xp̃i q eſt pars corporis for
tior daẗ itelligi opera virtuoſa. de q̃ dxte
ra dic̃ p̃s. Secũdum nom̃ tuum ds ſic & la
us tua in fines terre: iuſticia plena ē dxte
ra tua. ¶ Oportet exñtes ad eius dxterã
eſſe virtuoſos & iuſtos. ſic aũt ad dexterã
eius exñtes xp̃s ſaluat & remunerat per
ſuam potẽtiam. ad ꝙ non ſufficerẽt vires
hois naturales. vñ p̃s. Nec eniꝫ in gladio
ſuo poſſederunt terrã: & brachium eorum
non ſaluabit eos: ſed dextera tua & brachi
um tuum: & illuminatio vultus tui qm̃ cõ
placuiſti in eis. ¶ Qm̃ ad p̃miũ ſuauitatꝭ
mire dic̃. Uenite bñdicti &c. ¶ Jn iſto
qdem p̃mio. ¶ Primo tangit munificen
tiam inuitantem cum dic̃. Uenite iſtd eſt
iuitatorium ſuauiſſimum q̃ xp̃s nos vo
cat ad refectõeꝫ eternã: iuxta ꝙ dic̃ math.
ij. vẽite ad me omnes q laboratꝭ & onerati
eſtis & ego re. vos. ¶ 2º tãgit gr̃am deco
rãtẽ cum dic̃. benedicti p̃ris mei. Nam ꝑ
iſtã bñdictõem itellr̃ diuia gr̃a: q̃ ds hõi
ſe ad ipam recipiẽdã diſponẽti. d qua pro
uer. ij. Benedictõ dñi ſuper caput iuſti.
vñ Rabanus. Uocantur benedicti qbus
bonis operib9 debetur eterna beatitudo.
¶ 3º tangit gloriam quietantem cum dic̃
poſſidete regnum. iſtud regnum eſt cele
ſtis patria q̃ iuſti eternaliter poſſidebũt
& hoc eſt ꝙ xp̃s predixit Math. 13. tunc
iuſti fulgebunt ſicut ſol i regno p̃ris eoꝝ.
Signanter aũt dic̃. poſſidete non accipite
vt p hoc ſm Criſo. in oml̃. detur itelligi
ꝙ regnũ celoꝝ iuſtis ex hr̃ditate dbetur.
Tyt. vt iuſtificati gr̃a ipi9 hr̃des ſcimus
ſm ſpẽ vite eterne. ¶ 4º tangit ſapientiã
preſidentem cũ dic̃. paratum vobis a con
ſtitutõe mundi. Deus qdem a conſtitutõ
ne mundi ſꝫ ẽt ab eterno cognoſcit omnes
quos elegit vt hẽrent vitam eternã. Naꝫ
Ro. 8. quos predeſtinauit hos vocauit. &
quos vocauit: hos & iuſtificauit & hos &
magnificauit. ¶ Qm̃ ad allegatõem me
riti p̃merentis dicit. & exuriui &c. opera
enim bona que facit homo dum viuit me
rentur de congruo p̃mium remuneratõis
eterne. Nam vnuſqſqꝫ ppriã mercedeꝫ ac
cipiet ſꝫ ſuũ laborem. 1. cor. 3. Ut igiẗ xp̃s
ſm Criſo. in oml̃. oñdat q̃liter iuſtos pre
miabit. tã magno p̃mio ſic̃ eſt regnum ce
loꝝ allegat opa miſericordie q̃ fecerunt ĩ
mũdo q̃ ꝯtinenẗ i his v̄ſibus. viſito. poto.
cibo. redimo. recũdo. colligo. cando. ſed de
ſeptimo nõ fac̃ mẽtõeꝫ ħ. q: ħ ei ponũtur
ſm Augu. Opa miſericordie niſi q̃ ſuſcipẽ
entib9 poterũt pficere & ex ſepultura que
eſt 7m̃ ſepultus nõ recipit. ¶ Sciẽduꝫ ē
ãt ad euidẽtiã. 6. opum miſericordie d qui
b9 fit ħ mẽtõ ꝙ mia loquẽdo gnãliẗ ꝯſiſtit
i reuelatõe miſie. ¶ Repiunẗ ãt. 6. miſie
hois corporal's. nã aliq̃ ſunt naturales: aliꝫ
que accidẽtales. Miſia nãlis põt eē duo
b9 mõis. vel a corruptõe iteriori. & ſic eſt
exuries & ſitis. vel ab exteriori. & ſic ē idẽ

gētia vestiū ⁊ hospitij. ¶ Miseria vō ac
cidētal' ē duplex:q: vel est ex corruptōne
nature sicut ē infirmitas vel ex uiolentia
⁊ sic est carcer. xp̄s igit̄ in die iudicij:com
mēdando iustos ḋ opibus misericordie q̄
fecerūt. pp̄ ꝙ dabit eis regnū celoꝝ. all'an
do cām tāti beneficij. dicet eis. Exuriui
⁊c. excutiēdo de singulis. ¶ Q^m ad mise
ratōem ꝓdigij excellentis dicit. tūc rn̄de
bunt ⁊c. Justi enim q in mundo xp̄m non
viderūt ꝑsonal'r indigētem obsequijs a q
bus se tn̄ dicet recepisse multa beneficia
mirabunt̄. vn̄ dr̄. tunc rn̄debūt iusti. d. ⁊c.
¶ Uel ista admiratō ꝯm Rabanū ꝯsur
get i ellectis ex sublimitate maiestatꝭ xp̄i
⁊ ex magnitudie premij ex paruis opib⁹ i
ꝯparatōe remuneratōis eterne ꝯm illud
apostoli. Non sunt cōdigne passiones hu
ius temporis ad futuram gl'iaȝ que reue
labitur i nobis. ¶ Q^m ad declarationem
eloquij ex citantis dic̄. ⁊ respondens rex
dicet ill' ⁊c. Licet enim iusti tanq̄ȝ reuerē
tes se nesciāt qn̄ ista obsequia exhibuerūt
xp̄o :lȝ cognoscēt se opera illa fecisse. xp̄s
tn̄ declarat q̄liter vba q̄ dixerat sunt itelli
genda. d. ꝙ vni ex minimis ⁊c. ¶ Sciēdū
est aūt ista. 6. opa misericordie pp̄ que iu
sti exaltabuntur in celesti p̄ria possunt fi
gurari per. 6. gradus qbus ascendebatur
ad solium Salomonis. de quo dr̄. 3. Re. 10.
Q̇ fec̄ rex Salomon de ebore grandem
thronum ⁊ vestiuit eum auro fluo nimis:
que habebat. 6. gradus. ¶ Ubi sciendum
ꝙ per regem Salomoneȝ intell'r xp̄s ma
gnus domin⁹ ⁊ rex magnus sup omnes
deos vel super omneȝ terram in p̄s. Per
thronuȝ queȝ fecit intelligitur ce^m empi
reuȝ ꝙ principal'r dicitur sedes dei. iuxta
illḋ ꝙ dicit Js. 66. Celū mihi sedes mea
est ⁊ terra scabellum pedū meoꝝ. ¶ Jste
thronus grandis dr̄. quia ibi est habita
tio oium beatoꝝ: que signāter dr̄ ḋ ebore
⁊ vestitus de auro fluo. ad designādū pu
ritatē q̄ ē ibi designata p̄ ebur. q̄ ē cādidū:
⁊ caritatē perfectissimā in auro ḋsignatā ⁊
ad istum thronū ascēdit̄ per. 6. gradibus
q: . 6. opib⁹ misericōdie supradictꝭ. ¶ Q^m
ad 2^m. s. disceptatōeȝ seueritatis q^m ad re
probis dic̄. tunc dicet rex his q a sinistris
eius erunt. xp̄s enim dans sn̄iam contra
reprobos cām illius sn̄ie assignans: ⁊ quia
ip̄am nō intellexisse fatentur cām in ter
minis eis declarat. Scd̄m hoc igit̄ h quat
tuor possum⁹ ꝯsiderare. s.
Sentētiam affligentem.
Culpā exigentem.
Excusatōis all'onem.
Locutōis expositōem.
¶ Quantum ad p̄mum dicit. tunc dicet
rex ⁊c. sicut enim xp̄s iustos ad se voca
bit. d. venite benedicti. sic reprobos a se
repellet. d. discedite a me maledicti ⁊c. in
ista autem sn̄ia erit dura afflictō peccato
ribus propter duo. ¶ Primo pp̄ violen
tam sepatōem. Nam homo naturaliter di
ligit bonum. ⁊ quanto magis bonum. tan
to plus diligit̄. ⁊ per ꝯsequens i adeptōe
illius est maxima delectatio. q: igit̄ tunc
peccatores in illa sn̄ia sepabunt̄ a deo sum
mo bono. ideo erit afflictō maxima. ¶ 2°
erit afflictiua pp̄ maledictōem: q: erunt i
maledictōe: taȝ culpe inficientꝭ q̄ȝ pene af
fligentis. vnde p̄s. Increpasti superbos
maledicti qui declinant a mandatis tuis.
¶ Tertō pp̄ perpetuam duratōem: quia
ibunt in ignem eternū. vnde Js. 66. Uer
mis eoꝝ non morietur ⁊ ignis non extin
guetur. ¶ 4° pp̄ ꝑuersam dn̄atōem. q2
hēbunt dyabolum regē. Nam ip̄e est rex
sup oēs filios supbie. Job. 41. ¶ Quinto
pp̄ malignā societatē: q: poterunt dicere
illud Job. 30. Frater fui draconū ⁊ socius
structōum. ¶ Q^m ad culpā exigētē dic̄.
Exuriui ⁊c. Carētia qdē opum misericor
die erit cā q̄re reprobi dānabunt̄ nec reꝓ
hēdunt̄ ꝯm Criso. i oml'. ꝙ in vno pecca
uerūt sȝ ꝙ general'r i misericordes fuerūt
¶ Q^m ad excusatōis all'onē dic̄. tūc rn̄de

bũt ipſi ⁊c.vbi ſcied̄ũ ſɱ Orig. ꝙ repꝛo bi oĩa opa miſericoꝛdie ſimul colligũt ſe excuſantes volẽtes eoꝝ malitias abſcon dere.¶ Q^m ad locutõis expꝛſſioñ dicit. ⁊ tũc rñdét illꝰ⁊c.q: repꝛobi dũ vixerunt i mũdo nõ fecerũt miſericoꝛdiá indigẽtibꝰ reputat xp̄s ꝙ ſibi miſericoꝛdiá non fece runt.⁊ q: i miſericoꝛdes fuerunt eſt cõuẽi ens vt miſericoꝛdiam a xp̄o non iueniãt. Nam Jacobi.2. Judicium ſine miſericoꝛ dia fiet ei qui non fecit miſericoꝛdiam.

¶ Conſidera igit̃ miſer peccatoꝛ ſniaꝫ tá duram ⁊ tamẽ eá fugere nõ põt.vnde An ſelmꝰ de ſilitudine dic̄. A dextris erunt peccata acucuſãtia: a ſiniſtris infinita de monia.ſubtus hoꝛrẽduꝫ chaos inferni.de ſuper iudex iratus.foꝛis mundus ardẽs: intus ꝯſciẽtia vrens.ibi vix iuſtus ſalua bitur.heu miſer pccõꝛ ſic dp̄ꝛehẽſus vbi fugiet latere eſt impoſſibile . appere itol lerabile.

Quarta ps .

s Equtur.Et ibunt hi in ſupplitiũ eternum ⁊c.Ubi tangit̃ diuerſa ſtipẽdioꝛum retributõ . ꝙ ꝓbat finalis ſucceſſus:vbi duo poſſumus conſi derare.ſ.

Stipẽdium afflictõis doloꝛoſe.
Premiũ glificatõis gaudioſe.

¶ Q^m ad p^m dic̄.⁊ ibunt hi in ſuppliciũ eternũ.cõpleto qdẽ iudicio ibunt omnes hoies ad loca que meruerunt . ⁊ q: repꝛo bi ꝑꝑ eoꝝ mala opa meruerunt eternale iudiciũ vel ſupplitium . ideo ad ip̄m dſcẽ detur.vnde tales poſſunt figurari per da tam ⁊ abirõ cum familijs ſuis de quibus ſnialiter dr̃ Numeri.16.ꝙ cũ contẽpſiſſẽt Moy.dirupta eſt terra ſub pedibꝰ eoꝛũ ⁊ aperuit os ſuum ⁊ deglutit eos cum ta bernaculis ſuis ⁊ vniuerſa ſubſtãtia ſua deſcẽderuntqꝫ viui in infernum opti hyr mo ⁊ pierũt d medio multitudis. ¶ Ubi ſciẽdũ ꝙ ꝑ datá ⁊ abirõ cũ familijs ſuis ꝯ tẽnẽtes p̄ceptũ Moy.itllĩt oẽs hoies cõ tẽnẽtes dia p̄cepta.d qbꝰ dr̃ Judith. Cõ tẽpſerũt impiũ meũ.⁊ q: ſic ꝯtẽpſerũt duꝫ vixerũt i mũdo.iõ in die iudicij apiet̃ ter ra ſb̄ pedibꝰ eoꝝ:data ſnia: dſcẽdent in ꝓ fundum inferni ⁊ ſepabunt̃ a cõſoꝛtõ bea toꝝ:vt d quolibꝫ impleatur illa ſnia dñi . dicẽtis Numeri.15.Anima que per ſuper biam aliquid cõmiſerit: ſiue ſeruꝰ ſit ille ſiue peregrinꝰ quando aduerſus dominũ rebellꝰ fuerit peribit de populo ſuo . Verbuꝫ enim domini contempſit ⁊ pꝛeceptum illi us fecit irritum.ideo delebitur ⁊ poꝛtabit iniquitatem ſuam . ¶ Quantum ad ſecũ dum dic̄.Juſti vero in vitam eternam . ſi cut enim repꝛobi ꝑꝑ eoꝛum mala opera damnabuntur:ita iuſti ꝑꝑ eoꝛũ bõa ope ra peꝛcipere gaudium eternum.Nã gallꝰ. 6.Que ſeminauerit homo h ⁊ metet. ⁊ q ſeminat in carne ſua de carne ⁊ metet coꝛ ruptionem.q autem ſeminat in ſpiritu de ſpiritu ⁊ metet vitam eternam. ¶ Ad ſa ciendum autem vt hanc habeamꝰ vt ad monet quilibꝫ figura tiue deutero .30. vbi dr̃ ꝙ Moy.dixit populo iſraelitico.elige vitam vt viuas ⁊ ſemen tuum ⁊ diligas dominum deum tuum.atqꝫ obedias voci eiꝰ.⁊ illi adhereas:ipſe enim eſt vita tua ⁊ lõgitudo dieꝝ tuoꝝ vt habites in terra ꝓ qua iurauit dominꝰ pr̄ibꝰ tuis Abꝛahã Iſaac ⁊ Jacob.¶ Ubi ſciẽdum ꝙ ꝑ pplꝫ iſraeliticum q tunc erat populꝰ domini.i tellr̃ populꝰ xp̄ianus q inter alios oẽs po pulos eſt xp̄i pplꝰs ſpãlis quẽ alloqt̃ bẽs Petrꝰ p̄ma ca.ſua.d. Uos ãt genꝰ ellec tum.regale ſacerdotium.gens ſancta : po pulꝰ acqſitõis vt virtutes ãnuntietꝭ eius q de tenebꝛis vos vocauit in admirabile lumen ſuum.q aliqñ nõ pplꝰs. nunc auteꝫ populꝰ domini.huic autem dat̃ ꝯſilium a Moy.i.ab aliqua inſpiratõe interna vel eruditõe externa ꝙ eligat vitã vt viuat ⁊ deum diligat:vt dicat cum p̄s. Diligã te domine foꝛtitudo mea . debet inſuper obedire voci eius : vt dicere poſſit illud deutero , vigeſimoſexto . Obediui voci

dñi mei feci oia que pcepisti mihi dz etiá
sibi adherere. vt dicat illud ps. Adhesit
aia mea post te me suscepit dextera tua
ꝛ si dicta feceris dabit tibi dñs terraz san
ctis patribus repromissaz d qua ps. Por
tio mea dñe sit in terra viuentiũ.

¶ Feria .3. dñice pme in .xlª.

c Um itrassz yhs ierosolimá
cómota é vniuersa ciuitas
ꝛc. Nos videmus p expien
tiá. ꝙ qñ aliqs hó de cuius
aduentu ad ciuitatez aliqz
pus non erat mentio venit ad ipaz cũ ma
xima cóitiua ꝙ eius fama. Pº in pplo cũ
admiratióe ciuiũ diuulgat. 2º si post eiꝰ
ingressũz aliqd nouũ faciat ꝙ videat pre
tendere in ipso magnũ dominiũ. tunc ipiꝰ
fama prius habita celeriter ꝯfirmat. 3º si
aliquos emlos in ciuitate héat qui sibi i
uidcant qñ vident eũ magis famosum tá
to ipsorum inuidia malignius stimulat.
¶ Cum igit xps quadá vice venissz in ie
r^{m}. ꝛ occurrissz sibi maxia mltitudo ppli.
cũ qua ciuiaté itrauit eius aduétus diuul
gatus fuit in pplo. ꝛ qr in ipsa fec multa
mira ptédentia ipsius dominiũ. ex h fuit
eiꝰ fama celebrius ꝯfirmata. ¶ Quia ve
ro phey ꝛ scribe cũ summis sacerdotibꝰ i
uidebant xpo ꝛ eius opibus. ex h ipsoruz
inuidia comulabat. qr autem sm sniaz scó
rum ois xpi actio é nra instructio. ió scá
mr eccla i hodierno euº. de xpo aliqua fa
cta nob narrat vt ad silia faciéda nos ad
monet. In isto igit euº beatꝰ Mat. quat
tuor tangit. s.
Officiũ pietatis inducentis.
Fastigiũ dignitatis excellentẜ.
Prodigiũ ptãtis psidentis.
Inditiũ prauitatis inuidentis.
¶ Primũ probat generosa cómendatio.
2^{m} gratiosa purgatio. 3^{m} vigorosa curató
4^{m} vitiosa emlatio. P^{m} in pnº. 2^{m} ibi in
trauit yhs in tép^{m}. 3^{m} ibi. ꝛ accesserũt ad
eũ ceci ꝛc. 4^{m} ibi vidétes aũt pncipes ꝛc.

Prima pars.

q Uantũ ad primũ. vbi tangit ꝛc.
ꝙ pbat ꝛc. dic. Cũ intrassz yhs
ꝛc. Cũ enim xps post suscitatio
nem Lazari. ꝙ fuit factũ valde famosum
in pplo veniret Jerosolimá hoies ciuita
tis ierũt sibi obuiá cum ramis palmaꝝ p
sternétes vestimta sua i via ꝛ cũ magnis
laudibus eũ regem Jsrl appellabát. hic
2º possumus ꝯsiderare. s.
Admiratióez maiestatẜ honorate.
Expressionem sanctitatẜ dedicate.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Cum intrassz
yhs ꝛc. ciues enim ier^{m}. vidétes xpm cũ
multitudine hoium ciuitaté intrare ꝙ añ
cũ tanta solénitate nó viderant ignorátes
huiꝰ facti misteriũ merito cómoti ꝛ mira
ti fuerũt. d. qs est hic. q. d. iste q sic intrat
magnifice q rex ab hoibꝰ nominat quis
é. ¶ Quantũ ad 2^{m} dicit ppli át dicebát
hic é yhs ꝛc. Lz enim scribe ꝛ phey inui
derent xpo. tñ ppls simplex vidés mira
bilia q faciebat i doctria ꝛ miraculꝭ ipꝫ ve
nerabant. d. hic est yhs pphа a Nazaret
gallilee. hic inqz. qr pp eius singularez ex
cellentiá. quia nó est silis sibi. Ná Baruc
3. Hic é ds nr ꝛ nó extimabit alius ad eũ.
est yhs pp eius pietaté ꝛ miaz yhs salua
tor interpretat. ꝛ ipe sm miam suá saluos
nos fec tyt. 3. ppha pp eius claritaté. ꝛ sa
pientiá. qr ipe oia nouit vñ ppha magnꝰ
surrexit i nob Luc. A nazaret galilee q iter
pretat flos. pp eius puritaté ꝛ inocentiaz.
vt ipletũ sit ꝙ dcm fuit p pphas qm Na
zareus vocabit. ¶ Sciendũ est circa istaz
ptem in qua fit mentio de aduentu xpi in
ier^{m}. ꝙ p istam ciuitatez intelligit iste mũ
dus qui pt dici ciuitas ier^{m} q visio pacis
interpretat. quia in ipso dz esse pax ꝛ con
cordia per amorem vt sit in terra pax ho
minibus bone voluntatis Luc. 4. ad istaz
ciuitatem venit yhs vnde dicit Jo. 15. Exi
ui a patre ꝛ veni in mundũ. tunc vidit. ꝛ
comota é terra, i ps. Quia tũc magna co

motio et admiratio potuit esse vbi factus est deus hõ. et homo deus. vbi et visus fuit panis exuriens fons sitiens gaudium vagiens. et vita moriens. ¶ Iste mundus significatus per istam ciuitatem pt figurari per ciuitatem puam de qua loquitur Salõn Eccli. 9. d. Hanc quoqz vidi sub sole sapientiã. et putaui prudentiã maximã. ciuitas pua et pauci in ea viri. venit cõtra eam rex magnus et valauit eam. et extruxit monitiones per gyrũ et pfecta est obsidio. inuẽtus est aũt in ea vir paup et sapiẽs et liberat vrbez per sapientiã suam. et nllus deinceps recordatus est hois illius paupis. ¶ Ubi sciendũ quod per istam ciuitatem intellr mundus qui pro tanto ciuitas pua dicitur et pauci i ea viri quia mundus cum suis habitatoribus pua ciuitas ẽ respectu citatis supne. ¶ Per regem aũt magnuz cum suo exercitu qui venit cõtra ciuitatez istam intelligitur dyabolus cum multitudine vitiorũ. qui ideo magnus et potens dicitur quia iuxta illd Iob. 41. Non est sup terram potestas que comparetur ei. qui factus est vt nllm timeret. omne sublime vi. ipse ẽ rex sup omnes filios supbie. ¶ Iste igitur tanq̃ rex magnus et potens hanc ciuitatem valauit per gyrum mũitiones extruxit. quia ante xpi aduentũ ex omni pte nũc obtinens vitiuz occulorũ. nunc auriuz. et sic de singulis mẽbris homines ipugnabat pfecta vero fuisse obsidio dicitur. quia sugererẽ dyabolo ad tantum fuerat mundus deductus quod sequẽtes homines tẽptationes ipsius eis ppinquũ excidium imminebat. Nam sicut dicitur Geñ. 6. Omnis qppe caro corrupit viam suam. Sic autem mundo existente i tam magno piculo subuenire voluit diuina clementia ne periret misit filium suuz quem voluit pro liberatiõe hominum incarnari vnde Gal. 4. At vbi venit plenitudo tẽporis in quo misit deus filium suũ factum ex muliere factuz sub lege vt eos qui sub lege erant et adoptionem filiorum recipemus. et tunc in hac ciuitate inuẽtus est vir paup et sapiens. i. xps yhs qui dr vir a virtute. ipse ẽ enim dei virtus et sapientia xps. i. Cor. 2. et ideo etiam sapiens dicitur. etiaz paup quia ipse dic Mat. 4. Uulpes foueas habent et volucres celi nidos filius autem hominis nõ habet vbi caput suũ reclinet. ¶ Iste igitur per sapientiam suam liberauit hanc vrbẽ qñ in ligno crucis triũphans de dyabolo a seruitute ipius mundus eripuit. et tradidit libertati sed tñ auerte ingratitudinem tãti beneficij. Nã dr quod nullus deinceps recordatus ẽ hoibus illius paupis. ¶ Nam re uera sic est quia licet hoies a xpo tantuz beneficiũ receperint. tñ sic ingrati nõ recordantur de ipso qn potius sequẽtes mundi et carnis desideria se ipsos subiciũt seruituti dyaboli. et eternaliter cõfunduntur quorũ miserã vitam deplorans apls Phy. 3. Multi ambulant quos sepe dicebam vob. nunc aũt et flens dico inimicos crucis xpi quoruz finis interitus est quoz deus venter est et gloria in ꝯfusione eorum q terrena sapiunt o q̃m m... dicum recordantur lasciui auari etc.

Secunda pars.

Equitur et intrauit yhs in tẽplum etc. vbi tangit officium pietatis inducẽtis quod pbat purgatio gratiosa sacerdotes enim legis tempore moysyce in qua offerebantur deo animaliũ sacrificia ducti auaritia. vt pl'es possent hr̃e hostias ne aliquis possz se excusare de offerendo sacrificio iuxta exigentiã sui status ordinauerũt secundum Ieronimum. quod in primo atrio templi animalia que apta erant ad sacrificia venderentur. et vt h possent facere comodius ordinauerũt quod essent cãpsores siue numularij qui non habẽtibus prestarent pecuniam vel cãbirent. ¶ Christus igitur intrans tẽplum et videns secunduz Ieronimum in ipso fieri negociatiõem indebi

tam expulit ea de templo rationabilez su
per hoc assignans causam secundū h igit
hic tria possumus ꝯsiderare.s.
Ingressum inuitabilem.
Effectū admirabilem.
Processuz rationabilem.
¶ Quantū ad primū dicit ⁊ intrauit ihs
in tēplum dei. Cōsuetudo quidez xpi erat
quando ibat ierm intrare tēplum domini
⁊ ibi populum instruebat vbi Criso. Hoc
erat proprium boni filij vt ad dominū cur
reret patris ⁊ illi honorem redderet. ⁊ in
h secundum Crisom. dedit nob exempluz
vt libenter eccl'az visitemus. ¶ Quantuz
ad secundum dicit ⁊ eiciebat omnes ⁊c. in
h enim ꝙ xp̄s tria genera hominuz eiecit
de templo dat nob intelligere ꝙ templuz
non debet esse locum emptionis nec vēdi
tionis sed orationis ⁊ deuotionis. ⁊ ideo
causam assignans subdit. d. Nolite facere
⁊c. ¶ Quantū ad tertium dicit scriptum
est domus mea ⁊c. ex h enim ꝙ domus dī
domus orationis nō autem negociatiōis
ostendit xp̄s in expellendo negociatores
de tēplo dñi rationabl'r processisse. ꝙ scri
ptum sit domū dei esse domus orationis
audi Is. Is. 6. Domus mea dom⁹ oratio
nis est ꝯctis populis. ait dominus deus.
⁊ h est ꝙ xp̄s reduc̄ scripturaz ad memo
riam. d. scriptum est ⁊c. dicūtur autem fe
cisse domū orationis spelūcam latronum
quia sicut latrones habitant in cauernis
⁊ spelūchis vt depredent̄ alios ⁊ pecuniā
auferant sic isti tam sacerdotes qui illud
sustinebant in tēplo fieri q̄z seculares qui
talia faciebāt vt tēporaliter lucrarētur in
quo secundum Origenem nō debent ven
dere ⁊ emere sed orationibus tantū vaca
re. qui congregant̄ quasi in domo oratio
nis. ¶ Sciendū est aūt circa istam ꝑtem
loquēdo moral'r. ꝙ ꝑ illud tēpluz ꝙ dom⁹
oratōis dr̄: intell'r q̄lz hō. q per inhabitā
tem diuinā grām dz esse tēplum ⁊ dom⁹
dei iuxta apl'i. i. Cor. 3. vos estis tēplū dī

viui. Cū vero istud tēplum dom⁹ oratio
nis dr̄. ideo dz hō insistere diuinis laudi
b⁹ ⁊ oratōi dicēdo cū apl'o. i. Cor. 14. Ora
bo spū orabo ⁊ mēte. ¶ Licet āt istud tē
plū sic sanctū deberet esse tñ ipm mltoc.
poluūt per pccā vñ. 2. Esdre. i. Poluerunt
tēpluz dñi ꝙ sanctum erat i ierm. Naz sic
dr̄. 2. Mach. 6. tēpluz luxuria ⁊ ꝯmesatiōi
b⁹ plenū erat. ⁊ ideo dr̄ ꝙ ihs inuenit in
tēplo ⁊c. quos oēs eiecit d̄ tēplo. vbi sciē
dū ꝑ emētes ⁊ vendētes itelligi possunt
pccm̄ nimie solicitudinis tēporal'ꝑ numu
larios aūt siue cāpsores intelligi p̄t pccm̄
istorū qui ꝓ tēporalibus eterna cōmutant
spetial'r viri ecclesiastici de quibus Ro. i.
Qui cōmutant veritatem dei i mendatiū
⁊ colluerūt ⁊ seruierunt creature potius
q̄z creatori. ¶ Per vendētes aūt colum
bas intelli potest pccm̄ symonie que ven
duntur spūalia pro tēporalibus. ⁊ istud ē
peccatuz tam ex ꝑte vendentiū q̄z ex ꝑte
ementiū displicibile deo. vendentes autez
ꝓprie dicunt̄ giezite a giezi faml'o helysei.
qui pro sanitate Naamā quez eliseus vir
tute diuia curauerat voluit hr̄e tēporalez
mercedem vt pz. 4. R. 4. ꝓpter ꝙ factus
fuit leprosus vt pz ibidem. ¶ Emētes au
tez ꝓprie dicunt̄ symoniaci a symone ma
go dicti q a petro ⁊ ab alijs apostolis vo
luit emere grām spiritus sancti. vt habet̄
Act. 8. Cui petrus dixit pecunia tua tecū
sit in ꝑditionez qm donū dei extimasti pe
cunia possideri istos aūt omnes expellit
xp̄s de templo per ꝙ datur nob intellige
re ꝙ de nob ipsis qui debemus esse tem
plum dei expellamus omnia vicia. iuxta
illud Augu. in sermone d̄ dedicatōe eccl'e
d. Quantū possumus cuz dei adiutorio la
boremus ne deus noster in templo suo h
est in nob ipsis inueniat ꝙ occl'os sue ma
iestatis offendat. sed habitaculum cordis
nostri euacuet̄ vitijs ⁊ virtutibus replea
tur claudatur dyabolo. ⁊ aperiatur xp̄o.
¶ Qualiter autem debeat ornari vt sit

dignũ templũ dñi fuit signatum.4.Re.4. Ubi dicitur sententialr.q̃ cũ elyseus fre quenter trãsiret per quãdam regionem q̃ vocabat suna diuertit ad domũ cuiusdam mulieris sunamitis vt comederet panem que videns istũ pphiam ad se frequẽter venire dixit ad virũ suũ animaduerto q̃ vir dei sanctus ẽ iste qui trãsit frequẽter per nos faciamus ergo ei cenaculum puũ ꝛ ponamus enim in eo lectulũ ꝛ mensam ꝛ selam ꝛ candelabrũ.vt cum venerit ad nos maneat ibi.q̃ ꝛ factum est vt mulier illa dixit. ❡ Ubi sciendum q̃ p mulierẽ sunamitem qui interpretat misera vel ca ptiua seu mortificãs vel mortificata intel ligi potest peccator qui primo miser dici tur quia caret diuina gratia d̃ quo Apoc. 3. Dicis q̃ diues es ꝛ locupletatus ꝛ nul lus egeo.ꝛ nescis quia tu es miser ꝛ mise rab.l' pauper cecus ꝛ nudus. ❡ Secũdo dicitur captiu⁹ quia per peccatũ ligatus a dyabolo captiuat. ❡ Tertio dicit morti ficans seu mortificatus.quia in se mortifi cat diuinam gratiam vitam hominis spi ritualem ꝛ ideo est etiã mortificatus vn de tali cominando dicit dominus Apoc. 3. Scio opera tua quia nomen habes q̃ viuas ꝛ mortuus es. ❡ Per heliseum q̃ deus meus saluator interpretat intelligi tur Christus yhs qui verus de⁹ ꝛ homo ꝛ noster saluator scimus quia hic est vere saluator mundi Jo.4. Jste venire frequẽ ter dicitur ad hominem peccatorem quan do sibi bonas inspiratiões immittit vt cõ uertatur ad statũ gratie.si igitur sentiẽs ꝛ cognoscens Christũ ad se tam benigne ꝛ misericorditer venientem debet instar mulieris huius alloqui virum suũ:per vi rum enim in homine intelligitur ratio q̃ sicut vir domum regit sic ratio in homi ne debet ipsum in suis actibus regulare quando vero proponit vt Christo fiat ha bitaculum non debet resistere sed vt xp̃s in eius anima hedificetur paruũ habita culum cõsentire in quo debem⁹ quattuor ponere instar illoꝝ quattuor q̃ in cenaclo elisco pparato fuerũt posita.s.

Lectulũ puritatꝭ ꝛ munditie.

Mensa pietatis ꝛ mie.

Sellam hũilitatis ꝛ obediẽtie.

Candelabrũ rectitudinis ꝛ eui^e.

❡ Primo lectulum puritatis ꝛ mundi^e. Nam homo debꝫ purgare animã suã ab omni peccato vt possit dr̃e illud Cañt.2. Ecce tu pulcer es dilecte mi ꝛ decorus.le ctulus nr̃ floridus.i.ab omni peccato mũ dus ꝛ purus. ❡ Secũdo debemus pone re mensã pietatꝭ. ꝛ mĩsicordie ad q̃ nos faciendum dꝫ mouere illud Mat. Beati misericordes qm̃ ipsi misericordiã cõseqn tur vnde xp̃s Luc.6. Estote misericordes sicut ꝛ pr̃ vester misericors est. ❡ Ter tio debemus ibi ponere sellam siue scãnũ hũilitatis ꝛ obedientie. Nam hõ debet se dere sup virtutem hũilitatis que ẽ alioꝝ fundamentũ virtutũ ꝛ inde respicere qd sibi p hũilitatẽ eueniat q: exaltatio i gl'a padisi.quia q̃ se hũiliat exaltabit Luc.14. vñ Ambrosius. Quisq̃s cupit deitatꝭ eter ne fastigia hũilitatis yma sectet. Nam se cundũ Aug.sup Johãnẽ. Excelsa ẽ p̃ria humil' est via ergo q̃ querit p̃riam qd re cusat viã.q.d.ñ dꝫ hũilitatẽ renuer q̃ vult p̃riam obtinere. ❡ 4^e debem⁹ ibi ponere cãdelabꝛ rectitudinis ꝛ eui^e. Nã p cãdela brũ inq̃tũ est rectũ intell'r intẽtio recta.i q̃tũ deo sup eũ ponit lum̃ itell'r eui^a.puer satõis honestate vt sic fit cãdelabꝛ d̃ q̃ dr̃ zach.4. Uidi inq̃t ꝛ ecce cãdelabrũ aureũ ꝛ rectũ ꝛ lãpax est sup cap̃ ei⁹.ꝛ septẽ lu cerne.sup illud rectũ inq̃ p rectitudinẽ i tentõis lãpax sup cap̃ p honestatẽ puersa tiõis.ꝛ.7. Lucerne.i.virtutes quas hõ dꝫ in se hr̃e.

Tertia pars.

S Equitur ꝛ accesserũt ad eum ce ci ꝛ claudi ꝛc. Ubi tangit prodi gium potestatis presidentis.q̃ probat curatio vigorosa. Christus enim

existēs in templo vt se verū deum ꝛ regē ondēderet sicut turba clamauerat in ipsius introitu in ciuitatem sua ꝓpria virtute fecit multa miracula inter q̄ cecos illuminauit ꝛ claudos erexit. ¶ Sciendū ē autem loquendo moraliter ꝙ homo per peccatū excecatur in intellectu. ꝛ sic cecus dicitur iuxta illud sap. 2. Excecauit eniꝫ illos malitia eorum. Recuruatur in affectu ꝛ efficitur claudus. vnde de ipsis conqueritur dñs. d. per ps. Filij alieni mentiti sunt mihi. filij alieni inueterati sunt ꝛ claudicauerunt a semitis suis. ¶ Isti sic ceci ꝛ claudi in introitu regni celoꝝ priuantur ꝙ sic it figuratum 2. R. v. vbi dr̄ ꝙ cec⁹ ꝛ claudus non intrabit in templum dñi. p istud igitur templū intellr regnum celoꝝ. d̄ quo ps. Dñs in templo scō suo: dñs in celo sedes eius. ad istud templū ceci ꝛ claudi .i. peccatores intrare non possunt nisi pri⁹ visum recipiant aut i cesū. Illuminationem aūt ꝛ gressum recipit peccator ꝑ aduētuꝫ xpi yhū in cuius signum dr̄ ꝙ in templo sanauit cecos ꝛ claudos.

Quarta pars.

Sequitur. Et videntes aūt principes sacerdotum ꝛc. Ubi tangit iudicium prauitatis: ꝙ ꝓbat emulatio vitiosa. Ualde qdeꝫ rōnabile est. vt qñ aliqs bonus doctor ꝛ magnus stat cuꝫ aliqbus ꝛ ipm nolunt audire sꝫ ipm dspiciūt: ꝙ ipos tanq̄ indignos eius p̄sentia deserat ꝛ ad alios se transferat ei⁹ doctrina cum reuerentia libētius audientes.
¶ Quia igit̄ principes sacerdotum ꝛ scribe inuidentes xpo non libenter ipm audiebant conueniens fuit vt ipsis relictis ad alios se transfretet. ſm hoc igitur hic duo possumus considerare. s.
Collegij persequentis pturbatōem.
Xpi patientis absentatōem.
¶ Quantum ad primum dicit. Uidētes autem principes ꝛc. vbi duo tangit. s.
Collegij malignitatem in increpādo.
Christi sagacitatem in r̄ndendo.
¶ Qm̄ ad primum dicit. videntes autem principes ꝛc. vbi ipoꝛuꝫ malignitas i duobus exprimit̄. s.
In cogitatōe cordis puersa.
In expressione oris indebita.
¶ Quantum ad primum dicit. Uidētes autem ꝛc. Principes autē sacerdotum ꝛ scribe qui principaliores erant non solum viso illo facto mirabili. s. ꝙ Christus de templo sine contradictione tantam expelleret multitudinem hominum non crediderunt in ipsum sicut fecerunt ceci ꝛ claudi qui venerunt vt curarentur ab ipso: sed nec etiam videntes alia que fecit mirabilia: cecos illuminando: claudos erigendo: nec etiam cantus puerorum innocentium audiendo conuersi fuerunt ad Christum: sed contra ipsum ex inuidia fortius indignati vt de ipsis dici potuerit illud. 4. R. 3. Facta est indignatio magna in. ¶ Qm̄ ad expressionem oris indebitam dic̄. Et dixerunt audis quid isti dicunt. Res qdeꝫ vehementer in corde concepta vix potest retineri quin verbo exprimatur. Et ideo quia principes sacerdotum ꝛ scribe fortiter in corde conceperant contra Christuꝫ tanq̄ magis accēsi inuidia ex ipsius operibus verbis exprimunt eorum malignū conceptum. ꝛ ideo indignati quia laudabatur a pueris: dicunt non audis qd isti dicunt. q. d. ex quo audis quid isti dicunt non deberes sustinere h̄. cum tu sis homo ꝛ te laudant vt deum. ¶ Quantum ad Christi sagacitatem in respondendo dicit. yhs autem dicit eis ꝛc. q. d. audio quid dicūt ꝛ intelligo. sꝫ h̄ non reprehēdo: q: h̄ ꝓphetatum erat d̄ me. ꝛ iō dicit nunq̄ legistis ꝛc. Inquantum autem dic̄ ꝓphetia ex ore infantium ꝛ lactentiuꝫ pfecisti laudem. nō est intelligēdum ad lrām ſꝫ Crisos. sup Math. cum tales non possint loq: sed est intelligēdum spiritualiter ꝓ pueris simplicibus delectationeꝫ sentientib⁹

in mirabilib⁹ xpi vnde hic scdm Criso. lac pro suauitate mirabiliũ xpi accipitur. ¶ Quantũ ad secundum.s. xpi patientie absentatõem dic. ⁊ relictis ill' abijt ⁊c. vbi duo possumus cõsiderare.s.
Desertiõem psequentiũ.
Instructiõem adherentiũ.
¶ Quantũ ad primũ dicit ⁊ relictis illis quia scdm Crisoᵐ. sup Mat. malũ hoiem melius locũ dãdo põt aliquis vincere q̃ respondẽdo q: malitia non instruit sermonibus sed excecat. ⁊ ideo xp̃s recedendo cõpescere studuit quos respondendo nõ cõpescuit. ¶ Sciendũ est aũt q̧ q: xp̃s erat pauperrimus ⁊ paupes sapiᶜ ad nutibus despitiunt non inuenit in ierᵐ qui reciperet eũ ad hospitiũ. ⁊ ideo scdz Jeroᵐ. iuit bethaniã vbi fuit reuerẽter recept⁹. ¶ Quantũ ad instructiõem adherentiuz dicit ⁊ docebat eos de reg⁹ di. xp̃s enim licet magnos suis imeritis exigentibus debat tñ bonos ⁊ humil's instruit qual'r possint ad celestem patriã puenire quos inuitat ad se p ps. d. Venite filij audite me timorem dñi docebo vos qs est homo q vult vitam ⁊c. ¶ Moraliter aũt loquendo per pncipes sacerdotũ ⁊ scribas quos xp̃s reliqt intelligunt auari superbi ⁊c. per illos autez qui erant in bethania qui interpretat domus obie intelligunt obedientes ⁊ humil's de quibus dr̃ Mat. 19. Sinite puulos venire ad me ⁊ nolite prohibere eos talium enim est reᵐ celoꝝ ad q̧ nos ⁊c.

¶ Feria q̃rta dñice pme i q̃dragesima.

Accesserunt ad ỹhm quidaz de scribis ⁊ phẽis. d. magister volumus a te signum videre Mat. 12. Bonus doctor ⁊ pastor debet solicitaz uram habere de discipulis suis. ⁊ subdiṫꝫ vt eos ad viaz veritatis instruat ⁊ ad meritorie operãdum inducat. h aũt squantũ ad presens spectat quadrupliciter debet esse. ¶ Primo ipsoꝝ nimiam psumptionem ⁊ audatiam reprehẽdendo. ¶ Secũdo peccati penã ⁊ ignominiã intimando. ¶ Tertio bonoꝝ operum pseuerantiã admonendo. ⁊ recidiuatiõis periculũ ostendendo. ¶ Quarto pmissionis premij magnitudinem pponendo. ¶ xp̃s igitur bonus pastor ⁊ doctor in eua⁰ hodierno oia predicta fac ⁊ per ꝯsequens nos perfecte ad boᵐ induc. ⁊ secundũ h beat⁹ Math. in hoc eua⁰ quattuor tangit.s.
Tẽptantium rephensiuũ inditiũ.
Recidiuantiũ periculosum flagitiũ.
Peccantiũ ignominiosum iudiᵐ.
Adherentiũ amoroᵐ consortiũ.
¶ Primũ probat mortal' figuratio. Secũdum finalis condẽnatio. Tertium culpal' cumulatio. Quartum cõsanguineal' coniunctio. Primũ in prin⁰. Secundũ ibi niniuite ⁊c. Tertiũ ibi cũ immund⁹ spũs ⁊c. Quartũ ibi adhuc eo loquẽte ⁊c.

Prima pars.

Quantũ ad primũ. vbi tangit ⁊c. q̧ probat ⁊c. dicit. Accesserunt ad ỹhm ⁊c. scribe quidez ⁊ pharysei tanq̃ inter alios magis inuidentes xp̃o ⁊ eius operibus videntes q̧ in curatione infirmoꝝ ⁊ resuscitatiõe mortuoꝝ operabat supra naturam humanã non cognoscentes deitatem ipsius. cum tamen admirari debuissent ⁊ ipsuz deum cognoscere secundũ. experiẽtia volue runt ab eo vnde ista mirabilia faciebat ⁊ ideo quidã ex ipsis accesserũt ad eum vt sup his q̃ faciebat daret aliqđ sigᵐ. scdm h igit hic duo possumus ꝯsiderare.
Collegij tẽptantes malitiosaz interrogationem.
Christi rephendenṫꝫ sniosaz solutiõem.
¶ Quantũ ad primũ dicit accesserũt ⁊c. vbi sciendum q̧ scribe ⁊ phĩeꝝ tanq̃ simulatores credẽtes ex verb adulatorijs xp̃z

facilius inclinare ip̃m vocant magistruꝫ cum tñ nolebant esse discipuli. ꝛ ꝙ simulatorie ipsum magistrũ vocauerint pꝫ quia pauloante ĩ eodem capº secundũ Mat. dixerũt ꝙ ipse eiciebat demones in virtute belzabub pn̄cipe dmonioꝝ. ¶ Licet aũt scribe ꝛ pħei vidissent xp̄m mlta mirabilia facienteꝫ tñ secundũ .illa mirabilia nõ reputabãt. ꝛ ideo sigm de ceº querebant. s. ꝙ helyas feč ad cuius inuocationẽ sicut habet primo. Re. 18. Cecidit ignis de ceº vel tonitrua ꝛ fulgura ꝛ pluuias ꝯtra morem p̃rie sicut feč vt habetur. 1. Re. 12. vel ꝙ mãna d̃ celo descẽderet sicut fuit factum tẽpore Moy. vt habet Exo. 16.

¶ Quantũ ad scd̃ꝫ dicit. Qui respondẽs ait ill' ꝛc. quãdo aliquis bonº ꝛ sapiẽs ab aliq̃bus mal' temptat vt ipsorum detestet malitia dꝫ ipsos rep̄hendere ꝛ ad q̃stionẽ factaꝫ ƀm eoꝝ exigentiã respondere quia igit scribe ꝛ pħei nõ erant digni signũ diuitatis xp̄i videre nisi i suis miraculosis effectibus. ideo rep̄hẽdit ipsoꝝ audatiã. respondens quale sigm malitiose petẽtibus ẽ daturus. ꝛ secunduꝫ ĥ hic q̃ttuor possumus cõsiderare. s.

Austeritatem obiurgatõis.
Curiositatem postulatiõis.
Ueritatem determinatõis.
Claritatem solutionis.

¶ Quantũ ad pm dicit generatio mala ꝛ adultera ꝛc. q: enim ƀm Crisom. isti cuꝫ adulatõe loquebant xp̄o vocãtes ipꝫ magistrũ. ideo d̃s eos vehemẽter arguit. ꝛ inuocat eos generatõeꝫ malam ꝛ adulterã: malam ꝑpter eorum mala opera: generationeꝫ quia cũ recepissent a xp̄o secundũ Crisom. mlta beneficia erant ingrati: adulteraꝫ vero quia cũ d̃s generatõeꝫ ꝛ gentẽ iudeoꝝ eligissꝫ sibi i speciale pplꝫ eis multas g̃ras faciendo puta legẽ ip̃os ꝯseruãdo. ꝛ de ipsis nascendo pp ꝙ ip̃m i spãleꝫ dom h̄re debuissent scd̃m Jerom. Jp̃m despexerũt ĥ est generatõ d̃ q̃ d̃r. Deutero. 32. Generatõ eiꝫ p̃uersa ẽ ꝛ infidel's filij. q̃ꝫ describit salõn. Prouer. 30. d. Gnãtio q̃ patri suo maledič. ꝛ m̃ri sue non benedič. ecce blasphemi. generatõ cuiº excelsi sunt oculi ꝛ palpebre eius i altũ surrecte. ecce supbi generatõ q̃ ꝑ dẽtibº gladios habẽt ꝛ cõedit molaribº suis vt comedat de terra inopes ꝛ paupes ex oĩbus ecce auari.

¶ Quantũ ad curiositatẽ postulatõis dicit sigm querit vt sic dicat illõ Judith. 6. Da mihi signũ ꝙ tu vis q̃ loq̃ris ad me.

¶ Quantũ ad veritatem determinatõis dicit ꝛ signum nõ dabit ei nisi ꝛc. scribis ꝛ pħeys petẽtibº sigm a xp̄o de ceº deitatis sue tanq̃ꝫ idignos ƀm rabanũ dare noluit sič dedit ap̄lis sed som dat eis signuꝫ mortalitatꝫ. ꝛ sepulture sue cuius signuꝫ p̄cesserat in iona. ¶ Quantũ ad claritateꝫ solutõis dicit sicut enim fuit ionas ꝛc. Jn ĥ enim dicto d̃ iona figuratiuo xp̄s scd̃m Rabanũ dat eis sigm sue mortalitatis q: pro nob̃ fuit mortuº ꝛ positus i sepulchro inde postmodũ resurrexit instar ione. q̃ ꝑiectº in mari ꝛ receptus a pisce postmodum viuº ad aridã est ꝑiectus. ¶ Ad exponẽdaꝫ aũt istaꝫ figurã sciendũ est ꝙ quãtuꝫ ad p̄sens spectat ad n̄rm propositũ. ꝙ per mare in quo erat tẽpestas valida irelligitur iste mũdus in quo est tẽpestas magna ꝛ sicut in mari multi piclitantur ita mlti in ꝯflictu vitioꝝ succũbunt ꝙ cognoscens ps. dicit. ĥ mare magnuꝫ ꝛ spatiom manibº illic reptilia quorũ non est numerus. anima pusila cũ magnis per quem secunduꝫ Ambro. intelligit diuersa genera inimicorũ que secundum nostrarũ virium quãtitatem cõpensato nobiscuꝫ agone luctantur. ꝛ ideo nos cautos reddens subiũgit in huius itaq̃ꝫ mundi pelago voluptatibus nob̃ valde ptimescendum est ne nauem nostraꝫ. aut procella tẽpestatis abripiat. aut fluctus absorbeat aut in eternaꝫ predam pirata crudel' abducat. ꝛ nob̃ dãs consiliũ addit aduersus ĥ ergo multi for

ma seculi mala castigatis.⁊ castis actib⁹
resistamus.⁊ sic illic naues pertrãsibunt
in ps.❡ Licet autem in isto mundo etiã
nunc sit grandis tẽpestas.tamen ante ad
uentum xpi in mũdum tanto maior erat
q̃zto fortius sub iugo ɔ̃tinebatur peccati.
❡ Per ionã autem qui interpretat̃ colũ
ba siue dolẽs intelligit̃ xp̃s yhs.sup quez
spiritus sanctus in colũbe spẽ apparuerit
quãdo fuit a Johãne in iordane baptizat⁹
qui ẽt pro nob̃ moriens in cruce dolores
nostros ptulit.❡ Iste igit̃ exñs eternali
ter in solio diuinitatꝫ tẽporalr̃ est piectus
quãdo in mundum veniens in vtero vir
ginis voluit incarnari.tunc aũt fuit in vẽ
tre ceti receptus qñ post mortem suã fuit
positus in sepulchro in quo iacuit tribus
diebus ⁊ tribus noctibus instar ione tũc
vero fuit viu⁹ proiectus in aridã.quãdo
sue diuinitatꝫ potẽtia se die tertia suscitauit
piecto igitur ĩ mundũ dei filio.⁊ in sepul
chro posito facta fuit in mũdo magna trã
quilitas q: per mortem suã nos recõcilia
uit deo iuxta illd̃.i.Ro.5.Cũ inimici esse
mus deo recõciliati sumus pp mortem fi
lij eius.❡ Ista aũt recõciliatio.⁊ trãqui
litas p xp̃z facta fuit nob̃ figurata Geñ.
19.vbi sñialiter dicitur.Quod cum d̃s p
pter peccata hominũ iratus fuissꝫ generi
humão.⁊ misissꝫ diluuiũ in quo omnes ex
cepto Noe ⁊ vxor eius cum tribus filijs
⁊ vxoribus eoꝝ submersi fuerunt volens
postmodũ cum hoibus pacẽ facere dedit
signũ.d.archũ meum põaz in nubibus ce
li ⁊ erit sigm̃ federis inter me ⁊ inter ter
ram.❡ Ubi sciendũ ꝙ per iraz q̃z habuit
deus ppter peccata hoium contra genus
humanũ intelligit̃ ira q̃z habuit cõtra ip̃z
ppter peccata primorũ parentũ.ppter q̃z
omnes submersi vt nullus cem̃ ascẽderet
sed quilꝫ descendebat ad limbũ volens ãt
d̃s ex sua benignitate pacẽ facere cuz ho
minibus dedit eis signũ mirabl̃e.s.archũ
in nubib⁹.per archũ enim q est armatura

belica cõuenienter intelligit̃ dei fili⁹.quia
sicut pugil venit in mundũ ⁊ sup lignum
crucis cõtra dyam̃ pugnans viriliter ip̃z
deuicit.iuxta visionem mirificã q̃z vidit.
Johes Apoc.6.❡ Uidi inqt ⁊ ecce equ⁹
albus ⁊ q sedebat sup eum hẽbat archuz
⁊ data ẽ ei corõa ⁊ exiuit vincẽs vt vince
ret.❡ Iste archus.i.d̃i filius tũc positus
fuit i nubibus qñ pro nob̃ fuit elleuat⁹ in
cruce.⁊ tũc fuit signũ veruz.⁊ efficax nr̃e
redemptõis vel reconciliatõis cum deo.
❡ Istud igitur est signum ꝙ dat nobis
xp̃s sue mortalitatꝫ.❡ O quale signum ẽ
istud.quis eim vnq̃z audiuit simile.s.ꝙ
xp̃s moriendo nos viuificaret a seruitute
dyaboli nos liberaret ⁊ deo p̃ri reconci
liaret.istud est de numero signoꝝ d̃ quo
dixit dñs Exo.24. Signa faciam q̃ vnq̃z
visa sunt super terrã.❡ Istud signũ põt
figurari per vnum de signis de quib⁹ sen
tentialr̃ dr̃ Jere.32.Eduxisti pplm̃ tuum
israel de terra egypti i signis ⁊ prodigijs
⁊ in manu robusta.⁊ dedisti eis terraz flu
entem lacte ⁊ melle ⁊ possederunt eam.
❡ Ubi sciendum ꝙ per egyptum intelli
gitur status hois in peccato mortali faci
entem tenebrosum de quo nos eduxit.q:
nos per mortem suam redemit: p q̃z etiã
nobis iãua paradisi aperuit vt possidea
mus terram illam delectabilem. de q̃ p̃s.
Portio mea dñe sit in terra viuentium.
dicat igitur quilibꝫ fidelis xp̃ianus illud
Dañ.3.Signa ⁊ mirabilia fecit apud me
deus excelsus. Scd̃a pars.

Egtur viri Niniuite ⁊c.vbi tan
git peccantiũ ignominiosum iu
diciũ.ꝙ pbat finalis ɔdẽnatio'.
pecm̃ qdẽ p pniaz delet̃:p sapiẽtiã euitat̃.
❡ Judei igit̃ reprehẽdunt̃ a xp̃o sꝫ Ro
banũ.⁊ iprobabit̃ eis in finali iudicio.qa
ad p̃dicatõem noluerũt facere pniam sic
fecerũt niniuite ad p̃dicatõem Jone:nec
eius sapientiam audire vt peccata vita
rent sicut fecit regina Sabba que venit

audire sapientiã salõnis. ¶ Sciendu3 est aũt hic vbi fit mentio de pnia ꝛ cõuersione niniuitarũ ꝙ Jona p̄dicante subuersionem ciuitatis inter alia niniuite tria fecerunt. ¶ Nam ieiunauerũt cõtra carnis d̄litias. vestiti sunt saccis: cõtra mũdi blãditias. clamauerũt se hũiliãdo: cõtra superbiam excellẽtias. vt sic p pᵐ fuerint casti. per s̄m paupes. per 3ᵐ humil'e ad q̄3 conuersionem nos admonet beatus Petrus 3.c. penitimini igit̄ ꝛ ꝯuertimini vt deleãtur peccã v̄ra. Na3 Eccl'i.12. Altissim⁹ odio h3 peccatores ꝛ misertus ẽ penitentibus. ꝛ h̄ ꝙ ipse dicit Ezechil'.18. si aũt ipius egerit penitentiã de omnib⁹ peccatis suis q̄ operatus ẽ ꝛ custodierit oĩa p̄cepta mea vita viuet ꝛ nõ morief. ¶ Hoc aũt fuit figuratum.2. Paral'.33. in manasse rege de quo sĩial'r dicitur. Quod cum ip̄e fuit malus ꝛ etiam seduxit habitatores ierᵐ vt facerent malum qui nolens audire correctionẽ dñi captus fuit a p̄ncipibus exercitus assirioꝝ aduersantes pp'lo dñi que3 iũctus cathenis ꝛ cõpedibus duxerũt in babil'. vbi ex̄ns in aff lictõne ꝛ angustia orauit ad dñm deu3 suũ. ꝛ egit penitẽtiã vald̄ coram deo que3 tandẽ exaudiens dñs reduxit in ierᵐ. in reᵐ suũ. ¶ Ubi sciendũ ꝙ p manassem regẽ q̄ interpretaf obliuio sus qui fuit malus ꝛ ẽt alios induxit ad malũ qui correctõe3 dñi audire noluit intelligif peccator q̄ multoc. nõ soᵐ fac̄ malum sed ẽt alios fac̄ peccare nec vl't correctionem alicui⁹ audire de quo. ꝛ suis similibus dic̄. Jb.29. Peccare faciebãt hoies in verbo ꝛ arguentẽ in porta supplãtabãt ꝛ declinauerũt frustra a iusto. ¶ Per p̄ncipes vero r̄gis assirioꝝ inimicãtes pp'lo dñi intelligunf demones q̄ sunt p̄ncipes exercitus siue multitudinis vitioꝝ hũani generis inimici. d̄s igif exigẽtibus meritis pmittit ꝙ dyabolus ipm ligent cathenis ꝛ cõpedibus ꝛ ducant in babil'. q̄ interpretaf confusio q: peccator ligatus dicif quia nõ potest in deũ placibilitẽr affectu3 suũ dirigere nec meritorie operari. ꝛ in ꝯfusione dr̄ quia nõ viuit s̄m rectum ordinem quo sensualitas d3 subici rõi. ¶ Cõsiderans aũt miser peccator sic ex̄ns i miseria ꝛ angustia ꝙ pp sua peccã. deus pmittit eum aff ligi. debet instar regis manasse de peccatis cõteri ꝛ p orationem miam petere dicendo cũ p̄s. Miseref mei dñe qm̄ tribulor. ꝛ vt oratio sit d̄o magis gratior de pccis debet pniam agere vt dicef possit illud Jere.31. Postq̄3 ꝯuertisti me egi pniam. ꝛ signanter dic̄. postq̄3 cõuertisti me quia ꝓprijs viribus nõ poss3 resurgere a pcº. ¶ Si aũt sic ad deũ humil'r se cõuerterit d̄s pius absoluẽdo a peccatoribus vinculis liberabit eũ a seruitute dyaboli. ꝛ sibi restituet reᵐ suũ. quia i p̄senti dat sibi grãm. ꝛ si p̄seuerauerit in futuro dabit gl'am. ꝛ h̄ est ꝙ dic̄ nob x̄ps Mat. 13. Tũc iusti fulgebũt sicut sol in regno patris eoꝝ. ¶ Quantũ ad exẽplum regine sabba. dicit Jero. eodẽ modo cõdẽnabit reginam austri pp'los iudeoꝝ quo condẽnabũt viri niniuite Jsral'c incredulum. Nam multa hic tanguntur cõmendantia istam reginã ꝛ aggrauãtia pp'lo iudeoꝝ. s.

Sexũ fragilitas: q: erat mlr.

Cultus dissi̅litas. q: non s̄b lege.

Uie ꝓlixitas. q: venit a finib⁹ terre.

Personaꝝ diuersitas: quia ad salomone3 puꝝ hominem.

Finis pluralitas. quia vt audiret sapientiam mundanã.

¶ Judei aũt erant viri legẽ habebant ꝓping erant x̄ps erat d̄s loquebaf eis x̄ps de celestibus ꝛ de misterijs scripturarũ. ꝛ ideo subdit ꝛ ecce plusq̄3 Salõn hic. Nã x̄ps plusq̄3 Salõn. q: Salõn fuit rex tẽporal' x̄ps aute3 eternalis v̄n Dañ.3. Regnũ est reᵐ sempiternũ. ꝛ ptãs ei⁹ a gñatõe i ge. ¶ Fuit x̄ps illo sapiẽtior q: ipse virtus ꝛ sapiᵃ x̄ps vl' d̄i. i. Cor. i. ¶ Fuit etiam ditior q: Ro.10. Jdem dñs oĩu3 d

nes in omnes qui inuocant illum. fuit eti
am fortior. q: Job.9. Si fortitudo querit
robustissim⁹ est. fuit etiā pulchrior: q: ip
se speciosus forma p̄ filijs hominū in ps.
Fuit etiam pior. Nam Salomon fratrem
suū adonia fec̄ interfici. vt habetur.3.Re.
2. xp̄s autem ꝓ peccatorib⁹ mortem susti
nuit iuxta illud p̄ma Pe.3. Christus sel'
pro peccatis nostris mortu⁹ est: iustus ꝓ
iniustis: vt nos offerret deo. mortificatos
quidem carne viuificatos autem spiritu.

Tertia pars.

Equitur cum imund⁹ spirit⁹ ⁊c.
s vbi tangit recidiuantium picu
losum flagitium. ꝙ probat culpa
lis cumulatō. ¶ Ista q̄dem parabola pri
mo introductiue pōt exponi allegorice d̄
populo gentili ⁊ populo iudeoꝝ ad h̄ fu
it spāliter a xp̄o itroducta s̄m Jero. Nō
vt q̄dam volunt dicer̄ ad hereticos litte
raliter applicanda ꝙ sat̄ pōt patere ex se
quentibus in q̄bus xp̄s eam applicat ad
pplm̄ iudeoꝝ. Scd̄m hoc igitur hic duo
possum⁹ considerare.s.
Parabole ꝓpositōem generalem.
Ipsius applicatōem spālem.
¶ Exponendo p̄mo allegorice d̄ populo
gentili ⁊ iudeoꝝ simul. ¶ Sciendū ꝙ pri
mo dyabol⁹ habitauit in iudeis tempore
legis nāe ꝫ postmodū post circūcisionem
⁊ legis susceptōem recessit ab eis ⁊ venit
ad gentiles. sed quia postmodū gentiles
receperunt fidē xp̄i ⁊ iudei ip̄m spreuerunt
recessit ab eis ⁊ reuersus est ad iudeos ⁊
nūc in eis dr̄ habitare. ⁊ sic intelligēdus
ē iste passus. ¶ Q̄m ad 2m dic̄. sic erit ge
neratōi huic ⁊c. xp̄s eīm ꝑabolice loq̄ns
iudeis crudelib⁹ ⁊ ipsuꝫ despitientib⁹ ap
plicat ad ip̄os dictā parabolā vocās eos
gn̄atōem pessimā. vt sic sit generatō illa
q̄ p̄s. Generatō praua ⁊ exasperans. gene
ratō q̄ nō direxit cor suū ⁊ nō ē credit⁹ cū
d̄o sp̄s ei⁹. ¶ Sciēdum ē aūt moral'r lo
q̄ndo vl' exponēdo istā p̄tē d̄ q̄libꝫ peccōre

a q̄ recesserit dyabol⁹ p̄ baptim: vl' p̄ pē
tētiaꝫ ⁊ ad ip̄m vult redire ꝙ h̄ q̄nqꝫ pos
sum⁹ ꝯsiderar̄.s.
Demōis egressuꝫ appetēdum.
Progressum vagabūdū.
Egressum attēdendum.
Ingressum metuēdum.
Successum detestandum.
¶ Q̄m ad pm dic̄. Cū imūd⁹ sp̄s exi. ab
hoie ⁊c. dyabol⁹ quidē dr̄ imūd⁹ sp̄s: vel
formal'r q: ip̄e i se hꝫ pcc̄i macula. vl' effe
ctiue q: sibi assentiētē p̄ culpā d̄format.
Iste aliq̄n dr̄ exire ab hoie q̄n p̄ pniāꝫ vl'
p̄ baptm virtute diuia absoluit a peccatoꝛ
iuxta ꝙ d̄s ꝓmisit Zach.13.d. spiritū imū
dū auferā d̄ terra.i.d̄ hoie terrēo. ¶ Q̄m
ad 2m dic̄. ambulat per loca arida ⁊c. per
loca q̄dem arida. itelligunt corda fideliuꝫ
in q̄bus desicatus est humor carnalis la
sciuie q̄ resistūt dyabolo ⁊ mētes suas ser
uāt in temptatōibus dn̄i castas. ⁊ in istis
s̄m Rabanum non pōt dyabolus inueniꝛ
reqē. ¶ Q̄m ad 3m dic̄. ⁊c dic̄ reūtari do
mū meam ⁊c. dyabol⁹ ei versutus videns
ꝙ bonos ⁊ iustos tēptare non pōt: ꝑꝑ eoꝝ
fortitudinem ⁊ cōstantiam in tria se cogi
tat tu aliq̄n temptasti talem peccatorem
a quo existi per pniam ex quo non potest
in istis fortiorib⁹ ꝑficere reuertaris ad il
lum: al's debilem inuenisti. Si forsitan ip
sum iteꝝ possis decipe vt i pcc̄m labatur.
veniens autem contigit aliq̄n ꝙ iuēit ho
minem ociosum ⁊ per pniam p̄stinaꝫ a vi
cijs mundatum. ⁊ aliqua simulata virtu
te ornatum. sic de ipso secunduꝫ Rabanū
Victoriam sperat habere. Nam iuxta illō
ecclesiastici.33. Multam malitiam docuit
ociositas. ⁊ ideo ad ipsam vitandam nos
admonet Hieronymus.d. Semper aliq̄d
operis boni facito vt dyabolus te occupa
tum inueniat. ¶ Quantum ad quartuꝫ dī
cit. tunc vadit ⁊ assumit ⁊c. per illos quī
dem septem spiritus intelligitur vniuer
sitas vitioꝝ. dicunt āt ista septē vitia nega

ra dyabolo.q: plus nocent hõi q̃3 dyabo. q: omnes dyaboli non possunt vnam ani mam sine peccato mortali in inferno dam nari:qđ tamen fac peccatum mortale:quã tũcunq3 sit.⁊ sic pccm̃ nequius dyabolo di ci potest.vnde eccl'astici.17.Quid nequi9 q̃3 q cogitat caro ⁊ sanguis.q.d.nihil est nequius q̃3 peccata procedentia a cogita tõne hñs quo originale dr̃ caro ⁊ sãguis q: per sensualitatem ad peccatum anima inclinatur. ¶ Quãtum ad 5m dicit: ⁊ fiũt nouissima hõis illius peiora prioribus. Nam sicut videm9 in ifirmitate corporali q recidiuatõ est peior p9 infirmitate:sic i spũalibus ex tali recidiuatõe homo assue fit peccatõ ⁊ peior fit ad peccãdum. ¶ 2o q: in pa transgressione homo forte pecca uerat vno pccõ in recidiuatõe xo in mul tis:q: pccõ q cõmisit ⁊ pccõ ingratitudis quo peccat. ¶ Dyabolus autem cum sep tem vitijs capitalibus potest figurari p dracoñe rufum quẽ vidit Johes Apoc.21. habentem capita septem ⁊ cornua.10.⁊ in capitib9.7.dyademata: qui cauda sua tra hebat tertiam partem stellaz celi ⁊ dimi sit eas. ¶ Ubi sciendum q per 1m rufum itell'r dyabol9 venenosus ⁊ iracũdus hu mano generi vt hoies ad peccãdum indu cat.per.7.autem capita itelligũtur .7. vi tia capitalia.per.x.cornua.x. transgressio nes preceptoz de quibus homies tẽptat. qui signanter dr̃ habere in capitibus dya demata:q: sicut dyadema caput ornat:sic dyabolus qñ vult temptare hoiem de ali quo vicio ipm decorat ostendendo in ipo aliquam delectatõem vt melius ipm alli ciat. ¶ Per caudam xo p q̃3 cães aliqñ hominibus solent applaudare : intelligit suggestio :que dyabolus blanditur homi ni vt sibi consentiat.sed tamen sicut canis aliqñ blandit ⁊ postea mordet. sic dyabo lus l3 applaudat hõi tñ ipm mordet ⁊ in fine p pccm̃. ¶ Per stellas ãt itlliĩ hoies q istar stellaz d3 eẽ puri ⁊ lucidi vt ex ip sis instar stellaz ornetur celestis patria ⁊ sed tñ suis suggestiõibus dyabolus velõ cauda eos alliciens pcutit ad terram ter tiam ptem trahit dum dimissis celestib9 in quibus deberent animum hre fixum in curuantur ad mũdum ẽm desideria car nis viuere quos postea secu3 trahit in p fundum inferni.⁊ vtinam nisi tertiã pte3. ¶ Ista xo septem vitia d quibus tẽptat hoies possunt per septem funes figurari quibus Sanson fuit ligatus. de quib9 dr̃ simil'r Judic.16.Qđ Dalida alligauit Sã sonem septem crinibus neruiceis adhuc humectẽtibus nundum perfecte siccis. ¶ Ubi sciendum q per Dalidam qui in terptatur paupercula intell'r dyabolus q pauperculus dr̃:q: caret diuina grã:⁊ vt dicat illud ps.Ego sum pauper ⁊ dolens. Per Sanson aute3 qui interpretat sol for tis intelligitur quilib3 homo qui instar solis d3 esse in se lucidus per claritatem sapientie vt alijs illustretur per honesta tem vite.deb3 etiam esse fortis per firmi tatem ⁊ constantiam vt possit dicere cum ps.Fortitudinem meam ad te custodiam q: dus susceptor meus es.vbi sibi dicitur illud pmo.Re.18.Esto vir fortis ⁊ preliare bella dñi.Dalida igit.i.dyabolus septem funibus ligat Sãsoñe.i.hoiem qñ fac ip3 cadere in.7.vitijs predictõ.vñ ps.Abscon derũt supbi laqueũ mihi ⁊ funes extende rũt in laqueũ iuxta iter scãdalum posue rũt mihi. ¶ Signanter isti.7.funes dicũ tur neruicei ⁊ humectẽtes q sunt tractabi les:q: dyabol9 volẽs hoiem tẽptare d p dictõ vitijs oñdit eis tractabilitatẽ ⁊ moli tiẽ vt eũ ad pccm̃ facili9 inducat.

Quarta pars.

Sequitur adhuc eo loquẽte ⁊c. vbi tangit adherẽtium amorosum ꝯ fortiũ.q pbat ꝯsanguineal' ꝯiũ ctõ.vbi qm ad qõnem tẽptatiue xpo ppo sitam tria possumus considerare.s.

Occasioné appentem.
Relatióem inclinantem.
Responsionem exprimétem.
¶ Q.m ad pmum dicit adhuc eo loquen te ꝛc. Cū xp̄s in synagoga predicaret po pulo ꝛ essꝫ ibi maxima multitudo. mater eius ꝛ fratres venientes vt sibi loqueren tur, non potuerunt pp multitudinem in trare synagogam: sed expectabant foris. ex hoc aūt accepta fuit occasio initiandi xp̄o. de matre ꝛ fratribus suis ipm q̄ren tibus. vt exprimerentur modum pp pen tes dimittere opus predicatóis vel non: vt si dimittat possint eum arguere φ ni mis esset carnalis ꝛ parentes proponeret deo. si vero non dimittat possint eum ar guere tanq̄ impium ꝛ transgressorem le gis cum mandatum sit a deo. Exo. 20. ho nora patrem tuum ꝛ mr̄em tuam. nota φ per fratres xp̄i intelligūtur eius germa ni. Nam scriptura consanguineos germa nos ꝛ nepotes consueuit vocare fratres. ¶ Q.m ad 2m dic. dixit āt ei qdaꝫ ꝛc. vbi Hieronymus vr̄ mihi iste q nūciat ñ for tuitu ꝛ simpl'r incitare: sed insidias tédēr vtrum opi carné ꝛ sanguiné pferat. tres aūt pditóes exprimit ad iclinādū xp̄ꝫ ad hoc citi⁹ faciédū. Primo gradū ppingta tis. q: mr̄ tua ꝛ fr̄es tui. Scdo statū péali tatis. q: foris stāt. 3° sedulitatis: q: q̄ren tes te. ¶ Q.m ad 3m dic. at ipe rñdés ꝛc. xp̄s eim p suā rñsioné reprimit audatiam ꝛ malitiā hui⁹ denunciatóis sibi facte de mr̄e ꝛ fr̄ibus. ¶ Primo p modū qónis reprehédétis. 2° p modū determiationis explicantis. ¶ Q.m ad pm dic. At ipe re spódens ꝛc. Nā xp̄s ẜm Hieronymum. lꝫ p qónem q̄ꝫ fecit incitanti implicite ipm rephéderit vtpote q: volebāt ipꝫ a bono spūali pp cognatóem carnalem auertere: nō tñ mr̄em ꝛ fr̄es nō despexit: sꝫ ōdit no bis exm vt pp cognatóem carnalé nō di mittam⁹ spūalé bonū: iuxta φ dixit math. 10. Qui amat pr̄em aut mr̄em plusq̄ꝫ me nō ē me dignus. ¶ Q.m ad modū determi natóis explicantꝫ dicit. Et extédés manū ꝛc. vbi tangit duplicé explicatóem. s. spiri tualem qm ad discipulum. ¶ Q.m ad pri mam dicit. Et extendens manum ꝛc. Nā discipuli xp̄i ꝛ successores eorum pdican tes ꝛ conuertentes homines ad fideꝫ xp̄i ꝛ oñdentes eis viaꝫ salutis eterne possūt dici mater eoꝝ quasi eos spiritualiter ge nerantes: iuxta φ apostol⁹ scribit ad cor. 2. cor. 4. d. In xp̄o yh̄u per euangeliū ego vos genui. fratres aūt dicuntur dum ipsi us fidem firmiter confitent. vñ apostolus ad hebr. 1. Ait non confunditur fr̄es eius vocare. d. nunciabo nomen tuum fratrib⁹ meis in medio eccl'e laudabo te. ¶ Q.m ad explicatóem iustoꝝ oīum dic. quicunqꝫ eim fecerit voluntatem pr̄is mei ꝛc. Naꝫ xp̄s iō de fratre ꝛ sorore fac mentóem vt intelligatur φ omnes vtriusqꝫ sexus pos sunt consanguineitatem habere spiritua lem cum ipo. Nam sicut dicitur act. 17. Ipsius enim ꝛ genus sumus. ¶ Sciéduꝫ est autem quantum ad presens spectat φ ẜm triplicem adimpletionem diu ne vo luntatis per humilitatem ꝛ obedientiam contra superbiam sortitur nomen fratris adimpletionem voluntatis diuine p mun ditiam ꝛ castitatem sortitur nomen soro ris adimpletionem voluntatis diuine p misericordiam: ꝛ pietatem contra auariti am sortimur nomen matris. ¶ Pro pri mo dr̄ de xp̄o. humiliauit semetipsum fa ctus obediens vsqꝫ ad mortem: morté au tem crucis. phi. 2. vt ideo vt simus assimi latione fratres eius dicit Math. 5. Disci te a me quia mitis sum ꝛ humilis corde. o quanti faciunt totuꝫ contrarium. ꝛ ideo 2. cor. ij. Periculis in falsis fratribus. ¶ Pro secūdo dicit apostolus Thy. suo discipulo. pmo Tyt. 5. Obsecro iuuencu las vt sorores in omni castitate. hanc au tem sororem sic castam alloquitur Chri stus vt sibi aperiat cordis habitaculū de

xpo meditando ꝛ ipm recipiēdo. Cant.5. Ꝺ. api mihi soror mea: colū. mea ima. mea: qꝫ inuitatōem oꝫ animari deuotius: ꝛ cuꝫ ꝓmptitudine dicere ꝙ sequitur. surrexi vt apirem dilecto meo. O quanti tamen sūt qui faciunt contrarium. de quibus figura tiue dr̄ Jere.3. Preuaricatrix soror eius non timuit sꝫ abijt ꝛ fornicata est ꝛ meca ta cum ligno ꝛ lapide. Nam homo q per puritatem deberet esse soror xpi yhu. for nicatur cum ligno ꝛ lapide quando spreto xpo fratre suo dat se vanitatibus. cum li gno autem arido ꝛ lapide duro. q: fit ari dus a gratia ꝛ induratur in peccatis.

¶ Tertio vt sit mater xpi debet esse pi9 ꝛ misericors quoniam ipsi misericordiam consequentur. vt sic sit mater pulchre dile ctōnis ꝛ timoris ꝛ agnitiōis ꝛ sancte spei ꝛ sic sit mater. tunc misericordiam ꝯseque tur in presenti per gratiam ꝛ in futuro ꝑ gl'iam. Ad qꝫ ꝛc.

¶ Feria quinta dominice prime in .xla.

Egressus yhs secessit i partes Tyri ꝛ sidōis ꝛc. Math.5. Nos vide mus ꝑ expientiam ꝙ aliqs infirmus essꝫ re prehēsibil's hēret me dicū sapiētē ꝛ piū. ꝛ tps essꝫ oportunum ꝛ hēret modū accedēdi ad cū: si forte negli gēs ď sua salute q̄rēda. ad h igit ꝙ homo xp̄ns infirm9 in aia possit sanitatē recipe. Sancta igit mr̄ eccl'a in hodierno euāge lio ōndit nob piū medicū. s. xps. tps con gruum: q: qn̄ dei fili9 naturā assumpsit hu manā. Modū debitū: q: ꝑ orōnē deuotaꝫ. ad ꝙ qdē vt melius nos alliciat inducit exemplum mulieris fragilis cananee: vt sic nullum excusare possit: sed fortius ani metur. Scdm h igitur beat9 Math. tria tangit in hoc euangelio. s.

Redēptoris dignatōem mirabilē.
Peccatoris reductōem ꝯmēdabilem ꝛ
Saluatoris miseratōem appetibilem.

¶ Pm ꝓbat ꝓdigiū amorosum. 2m desi derium viscerosum. 3m bn̄ficium copiosuꝫ. pm in prin. 2m ibi. ꝛ ecce mr̄ ꝛc. 3m ibi. tūc rn̄dens yhs ꝛc.

Prima pars.

Quantum ad pm vbi tangit ꝛc. ꝙ ꝓbat ꝛc. dic̄. egressus yhs ꝛc. Tyrus enim ꝛ sidon ſm Remi gium fuerunt ciuitates gentilium. Nam Tyrus metropol'. fuit cananeorum. sidon termin9 cananeoꝝ respiciēs ad aquiloneꝫ. xpo igitur exn̄s in genesar q̄ erat regio iudeoꝝ venit ide in partes Tyri ꝛ Sido nis ciuitatum gentilium. vbi Remigius. ꝑ h eim dn̄s relictꝫ scrib ꝛ phēis venit in ptes Tyri ꝛ Sydōis p̄figurabatur ꝙ reli ctur9 erat iudeos ꝛ transitur9 ad gētiles.

¶ Sciēdū ē āt loquēdo spūaliter ꝙ i isto egressu xpi de genesar in partes Tyri ꝛ si donis. cognoscere possum9 dignatōem re demptoris admirabilem: q: dei fili9 ꝑ no bis incarnari voluit. ꝛ signat sanctam tri nitatem in qua eternaliter est natiuitatis initium: quia ab ipa procedit filius a pa tre ex qua omnis paternitas ꝛ filiatio na tiuitatis nomen sumpsit: iuxta illud apo stoli Ephe.3. Flecto genua mea ad prēꝫ domini mei yhu xpi. ex quo omnis pr̄ni tas in celis ꝛ in terra nominatur. ¶ Ty rus vero interpretatur plasmatio siue an gustia. Sydon vero interpretatur vēatio Christus igitur de Genesar. i. de solio tri nitatis venit in partes Tyri ꝛ Sydonis. quando venit in mundum: vt sic in Tyrū inquantum est ꝙ plasmatio venerit quan do descendens in vteruꝫ virginis fuit vir tute spiritus sancti factus homo. inquan tum vero ꝙ angustia quando in corpore suo nostras penalitates assumpsit volēs exurire ꝛ sitire: fatigari ꝛ finaliter mori pro nobis: vt sic merito dicere potuerit

Illud ſap.7.Sum quidem ⁊ ego mortalis
homo ſimilis hominibus.venit etiam in
ſidonem que interpretatur venatio . quia
Chriſtus vt redemptor humani generis
fuit noſtre ſalutis venator ſolicitus:dum
nos pp peccatum primoꝝ parentum p̄di
tos ad viam ſalutis reduxit ⁊ diligenter
queſiuit.Iſte egreſſus filij dei fuit figura
tum per egreſſum fluuij d̄ loco voluptatꝭ
de quo dr̄ gen̄.3. Fluuius egrediebat̄ de
loco voluptatis ad irrigandum paradiſuȝ
qui inde diuiditur in quattuor capita:quo
rum nomen primi Phyſon. nomen ſecun
di Gyon.nomen tertij tigris. Fluuius át
quartus iṗe eufrates.¶ Ubi ſciendu ꝙ
per locum voluptatis intelligitur ſancta
trinitas in qua eſt omnis delectatio ⁊ per
fecta ſpiritualis voluptas:vt ſic iuxta il
lud Joel.2. Sit quaſi ortus voluptatis.
Nam ibi inſtar orti in quo naſcuntur vi
rentia.glorioſa trinitas eſt origo omniuȝ
gratiarum. ¶ Per paradiſum auteȝ ter
reſtrem intelligitur eccleſia militans : ſi
ue congregatio veroꝝ fidelium:qui digne
deo viuentes dn̄ militant. lȝ corporaliter
ſint in terra:ſunt tamen ſpe ⁊ deſiderio i
celo.Unde Phy.3.noſtra conuerſatio in
celis eſt. ¶ Per fluuium autem de loco
voluptatis egreſſum paradiſum.i. ſanctā
matrem eccl'am irrigantem intelligitur
Chriſtus qui propter plenitudinem q̄ȝ i
ſe continet donis ⁊ gratijs nos irrigat ⁊
fecundat.Unde Johan.1.Uidimus glori
am eius gloriam quaſi vnigeniti a patre
ple.gratie ⁊ veritatis.de cuius plenitudi
ne nos omnes accepimus gratiam ꝓ gra
tia.¶ Iſte igitur de paradiſo celeſti exi
ens irrigauit ſanctam matrem eccleſiam
operibus gratijs ⁊ doctrina:vt iuxta illō
ps.Fuerit irrigās montes de ſuperiorib⁹
ſuis.¶ Dicitur autem h̄ fluuius in q̄ttu
or capita diuidi.quia ad vniuerſitateȝ om
nium hoīum ſe extēdit irrigatio eius. vn̄
ſciendum ꝙ humanigeneris generaliter
ſumpti ſunt due dr̄ie . Nam aliqui ſunt q̄
grām nullo modo pn̄t recipe ſicut dānati
in inferno.⁊ iſti dimittunt̄. Aliqui ſunt q̄
lȝ grām habent.lȝ poſſint ipſam recipere
⁊ iſti ſunt in quadruplici dr̄ia.¶ Nam q̄
dam ſunt peccatores tn̄ viatores: ⁊ iſti lȝ
non habeant gratiam : tamen ipſam pn̄t
recipere.¶ Quidam auteȝ ſunt iuſti via
tores actiui.qui ſe exercent in operibus
pietatis .quidam vero iuſti viatores con
templatiui.qui quaſi terrenorum obliti ce
leſtia contemplantur.⁊ omnes iſti ſunt in
gratia per quam ſpiritualiter deo viuūt.
¶ Quidam aūt boni ⁊ comprehenſores .
⁊ iſti ſunt in gratia cōſumata que dicitur
gloria ſempiterna.¶ Ad omnia autē iſta
quattuor genera hominum irriganda ve
nit iſte fluuius xp̄s yh̄s gratia plenus .
Signanter autem dicitur iſte fluuius qui
diuiditur in quattuor capita ſortitur quat
tuor nomina iſtis quattuor generibus ho
minum adaptanda.¶ Nam phyſon qui ī
terpretatur oris imutatio vadit ad pecca
tores quos tunc imutare dr̄ . dum de pec
catis conterunt cōmiſſis: ⁊ ad penitentiā
conuertunt̄:vt ſic dicat peccator penitens
Ecce nunc cepi h̄ mutatio dextre excelſi .
Gyon aūt interp̄tat̄ luctatō . vadit ad iu
ſtos actiuos quoꝝ eſt luctari ⁊ preliari ꝯ
vicia ⁊ ipa ꝺuincere inſtar patriarche Ja
cob.de quo dr̄ gen̄.32.ꝙ vir luctabat̄ cum
eo vſqȝ mane:q̄ cum videret ꝙ eum ſupe
rare nō poſſȝ tetigit neruū femoris eius :
⁊ ſtatim emarcuit.Sic re vera hō ipugna
tus ab hoſte virilr̄ ſe dȝ defendere . ⁊ ſic
vincēs neruū fēoris dȝ emarcure vt .ſ.ha
bite victoria nō ampli⁹ ſentiat delectatio
nem peccati . ¶ Tygris qui interpretat̄
velox vadit ad iuſtos cōtemplatores. q̄ꝛ
ē ex aſſuefactōe ꝯtinua p ꝯtemplatōem ī
d̄um faciliter elleuari.q̄bus eccli̅ci.31.In
oībus opibus tuis eſto velox ⁊ nō occur
ret tibi oīs īfirmitas.¶ Eufrates át q̄ in
terp̄tat̄ accreſcēs ſiue frugifer vadit ad

beatos quos crescẽtes facit ⁊ frugiferos. q: adepti sunt eternam glãm in qua diui nitatꝫ fructu suauissime recreãtur : vt gli bet eoꝝ dicat illud cant.3.Sub vmbra illi us q̃ꝫ desideraueram sedi ⁊ fructus eius dulcis gutturi meo.pꝫ igitur qualiter iste fluuius.i.dei filius de trinitate exiens pa radisum.i.sanctam mr̃em ecclẽam irriga uit. Secũda pars.

Equit.Et ecce mlr cananea ⁊c. vbi tangit peccõꝛis reductõnem cõmendabilem. qꝫ probat ꝯside rium viscerosum.Ista quidem mulier ca nanea lꝫ gentilis esset: tamen indigens di uino auxilio cũ magna fide venit ad xp̃ꝫ: desiderans sibi in necessitatibus subueni re in qua ꝭm Orig.in omĺ.designabat cõ uersio gentilis ppli ad fidem xp̃i:queꝫ iu dei pp eoꝛum malitiam deserebant : i ista autem muliere venientẽ ad xp̃m tria pos simus considerare.s.

Fidem pfectissimam in ꝯfitendo.
Patientiã ꝯstantissimam i pseuerãdo.
Humilitatẽ pfundissimã i rñdendo.

¶ Q̃m ad pm dic̃.Ecce mlr ⁊c. ad fidẽ q dem pfectam nõ solũ reqritur credulitas cordis sed ⁊ cõfessio oꝛis:iuxta illud Ro. 4.Corde enim credit ad iusticiam:oꝛe ãt confessio fit ad salutem. In fide igit isti mulieris duo possumus considerare.s.

¶ Primo sedulitatem actõis pcedẽteꝫ ex cordis credulitate.
¶ Secũdo integritatem locutiõis proce dentẽ ex oꝛis ꝯ̈acitate.

¶ Q̃m ad pm dic̃.Et ecce mulier ⁊c.ex h eim cõmẽdãda ẽ fides hui9 mlieris:q: cũ sexũ esset fragil'q: mlr.⁊ essꝫ gẽtilis nõ in structa in lege:tñ cũ tãta pmptitudie ad xp̃m accessit vt sic illa pphia Is.d.Is.55. Ecce gẽtes q̃s nesciebas vocabis.⁊ gẽtes q̃ nõ nouerũt te ad te currẽt. ¶ Q̃m ad i tegritatẽ locutõis pcedẽtẽ ex oꝛis ꝯ̈acita te dic̃.clamauit.d.⁊c. in xp̃o eim erat ꝯ̈a deitas ⁊ ꝯ̈a hũanitas q̃ duo hũiliter ꝯfite tur.¶ Nã deitatẽ ꝯfitet cũ dic̃ dñe.Nam iuxta illd ps.Ipse ẽ ds magn9 ⁊ rex ma gn9 sup oẽs dos hũanitatẽ ꝯfitet: cum di cit fili dd.Nã iuxta illud Ro.1.Factus est ex semine dd ꝭm carnẽ.hui9 dei ⁊ homis misericoꝛdiam petit p filia sua h nomine tñ pp:io.d.miserere mei. ⁊ vt tu dñe ad miserendum facili9 inclineris eam tibi la crimabilit explico: q: filia mea a dmõio vexat ⁊ tu dñe potes eã mundar.¶ Q̃m ad 2m dic̃ q nõ rñdet ei ⁊c.xp̃s eniꝫ appa renter nõ vr curare de ista muliere: quia noluit sibi rñdere. ⁊ qr non rñdet põt eẽ triplex cã.¶ Pꝛima vt ipsius fidem pro baret.¶ 2ª vt ad rogãdũ p ipa discipl'os induceret oñdens ꝭm Glo.esse necessariũ pces sanctoꝝ ad aliqd impetrandum. ¶ 3ª cã ẽ doctrinã q̃ꝫ dederit discipulis obseruaret qbus dixerat Math.10.in vi am gẽtiũ ne abieritis.⁊ in ciuitates sama ritanoꝝ ne intraueritis : sꝫ potius ite ad oues que perierunt domus Isrl'. Q: igit h mulier gentilis erat cum qbus nõ com municabant iudei:ideo xp̃s tunc sibi non rñdet.Scd̃m h igit h quattuoꝛ possumus considerare.s.

Dissimulatõem appentem.
Intercessionẽ inducentem.
Excusatõem euidẽtem.
Depꝛecatõem reuerentem.

¶ Q̃m ad 2m q: d pmo dcm̃ ẽ.dic̃.qꝫ acce dẽtes discipli ei9 ⁊c. vbi Hiero. discipuli adhuc illo tpe misteria dñi nesciẽtes: vel mia cõmoti rogabãt p mlier chana.vl'im poꝛtũitatẽ ei9 carere cupiẽtes.¶ Q̃m ad excusatõem euidẽtẽ dic̃.ipe ãt rñdẽs ait: nõ suꝫ missus nisi ⁊c.p qꝫ qdem intlli pñt oẽs hoies hui9mũdi q oues dicunt:iuxta illd ps.Ipe ẽ dñs ds nr̃ nos ãt ppl's ei9 oues pascue ei9.¶ Lꝫ ãt oẽs homies sint oues di:tñ spãlr ppl's isrl'oues ei9dicunt q: legẽ eis dederat ⁊ circũcisionẽ p q̃ di stiguebant a ceteris pplis:iuxta qꝫ eis dñs dixerit moy.deutero.14. ppl's sanctus es

dño deo tuo ⁊ te elegit vt sis ei pplm pe culiarem d cūctis gētibus q̄ sunt sup ter ram.q2 igit͛ oēs oves iste pierūt:iō ds fili um suū misit in mundū.℄ .Qm ad dp2eca tōem reuererētē dic.at illa vēit ⁊ ado2auit ⁊c.Ista.n.mlier vidēs q̄ ñ d lōge clamās nec ēt ad intercessionē discipulo2 exaudi ta fuit.tūc p̱xim9 vēit ado2ās ⁊ dicēs dñe adiuua me:vbi tria possum9 ꝯsiderare .s.
Diligētiam in accedēdo.
Reuerētiā in collendo.
Sapiētiam in postulando.
℄ .Qm ad pm dic.at illa venit.Venit qui dem ad xp̄m vt ad fontem mie sciēs illd Osee.6.Veni ⁊ reuertamur ad dñm:q2 ip se cepit ⁊ saluabit nos.℄ .Qm ad reuerē tiam in collendo dicit.⁊ ado2auit eū. Ista enim mlier iā facta de fidelis:cognoscēs xp̄m dum esse:obtulit cultum cum reuerē tia eū ado2ādo vt impleret illud deutero. 10.Dñm deū tuū ado2abis ⁊ illi soli serui es.℄ .Qm ad sapiētiā i postulando dicit. Dñe adiuua me.Ista mlier sciēs xp̄3 du3 nō dixit roga p me:s3 sic hñs potentiam adiuua me:vt sic dicat illud ps. Adiuto2 me9 es tu ne derelinquas me neq3 despiti as me ds salutaris meus. ℄ .Qm ad 3m s.hūilitatē p̱fūdissimā i rñdēdo dic. Qui rñdēs ait.nō ē bonū ⁊c.magna qdē hūili tas fuit hui9 mlieris qñ se sic vidit a xp̄o dspectā q̄ ꝯparauit eā cāibus q̄ in nullo fuit cōmota:s3 āpli9 se despexit. vñ h duo possum9 ꝯsiderare.s.
Xpi obiurgatōem despectiuam.
Mlieris rñsionē placatiuā.
℄ .Qm ad pm dic.nō ē bonū ⁊c. p panem ei itlli pōt sacra scriptura:q2 sic pāis ē om nib9 alijs cibis cōio2 ⁊ sāio2 ita sacra scri ptura ē ceťis sciētijs cōio2 dcō2 vtilitate sapidio2 supno2 suauitate ⁊ sanio2 ꝯtēpto rū ditate.2° mō p panem itlli pt dia gr̄a aia3 nutriēs ⁊ ꝯfo2tās.p filios isrl' itllit͛ iu dei q iter alios pplōs filij di singlr voca bant.p cāes vo itllit͛ gētiles q tūc erant cāes imūdi p luxuriā latrātes p ydolatri am:⁊ furibūdi p p̱secutōis seuitiā. ⁊ iō tc erāt extra ꝯso2tiū gregis di.vult igit͛ xp̄s dīc q̄ ñ erat bonū sūer panē.s.sacrā scrip turā:vl' diuā gr̄am vl' plēitudinē miraclo rū q pncipalr dbebat͛ iudeis ⁊ dat͛ ea gēti lib9.℄ .Qm ad mlieris rñsionē placatiuā dic.at illa dñe ⁊c.Ista qdē mlr tanq̄3 con stās ⁊ hūil' ⁊ p2udēs nō dspans d dia mia multiplicat p̄ces hūilr.ex m d cāib9 qbus ꝯpata fuerat adducēdo.⁊ iō dñe.q.d.ve2 ē q̄ dicis q2 cāis sū.⁊ nō solū cāis: s3 min9 ē catell9.s3 tu dñe.⁊ si pāis iteger ñ dat͛ ca nib9 catelli tñ cōedūt d micis q̄ cadūt de mēsa dño2 suo2.si igit͛ mihi mis̄er͛ tanq̄3 idigne nō vis itegrū panē po2iger͛ facien do mihi mlťa miracula:tu tñ mihi p tuā miam aliq̄3 puā michā tribue mee filie sa nitatē dādo q̄ michā dici pt:respectu mi raculo2 mltitudis q̄ opat9 es iudeis:⁊ sic ista mlr istar Lazari cupiebat satiar͛ d mi cis q̄ cadebāt d mēsa diuitj.℄ Moālr āt loq̄ndo circa istā ptē.sciē.ē q̄ p istā mlrē hñtē filiā dmōiacā:itllr glib3 exñs i pcc° mo2tali.℄ Qui p̄ pōt dici mlr a molitie. molitiē carnis ⁊ delitias seq̄ndo:d q̄ dr p uer.18.Qui molis ⁊ dissolut9 ē i ope suo fr ē sua opa dissipantj.℄ 2° pt dici chana ne9 q̄ interp̄tat͛ negotiato2.q2 igit͛ dditus terrēis p auaritiā ñ curās de celestib9.iō pt dici canane9 : vt d ip̄o possit dici illud gñ.12.Canane9 tc erat i terra.℄ 3° pccō2 pt dici hr̄e filiā dmōiacā. Nā p filiā itellr ei9 aia q̄3 tener͛ dberet dilig͛er͛ sic mr̄ filiā ⁊ i gr̄a p̱seuerar͛:s3 l3 sic deberet eē:tñ mul toc.accidit q̄ efficit͛ demōiaca.qñ.s.hō cō mittit pccm̄ mo2tale:q2 tc dat͛ i ptāte a q̄ multiplr vexatur male.℄ Al'n p supbiā tumor͛ dñandi:alis tumo2e luxuriādi : al'n amo2e ditādi p auaritiam : ⁊ sic de alijs.
℄ Cōsiderās igit͛ pccō2 miser o3 istar mu lieris cananee ab ip̄omet p veram pniam egredi:⁊ ad Christum accedere qui vēit in mūdum peccato2es saluos facere . ad

quem accessum dulciter euȝ inuitat. Geñ. 27.d. Accede ad me ⁊ da mihi oscl'm fili mi tunc enim xp̄s osculat̃ peccatoré quando ip̄m recipit in gratiam. ¶ Hoc auteȝ debȝ dupliciter a peccatis egredi. ¶ Primo eis non ꝯsentiendo sed ea fugiédo iuxta illõ Eccli. 21. quasi a facie colubri fuge peccata hoc aũt fuit figuratũ in Joseph de quo sentential'r dicitur Geñ. 39. Quod cum q̃dam mulier ip̄m duceret ad peccã dum ⁊ ip̄m app̄hendiss; per vestimentuȝ suũ nullo mõ cõsentire voluit sed relicto in manu eius palio fugit. ⁊ egressus est foras. ¶ Ubi sciendum ꝙ p Joseph qui interpretat̃ filius accrescés ⁊ decorus aspectu intell'r anima intellectiua in hoie cuȝ suis potétijs q̃ȝ d̃us decorã creauit. q: ad ymaginem suã que d̃beret in h̃ mũdo crescere p opera virtuosa p mulierem intelligitur corpus siue sensualitas cũ potentijs suis que multoc. allic̃ rationem vt ipsius sequatur blãditias instar mulieris allicié tis ad cõcupiscentias iuxta illud Eccli. 25. A muliere initium factũ est peccati ⁊ p illaȝ omnes morimur. q: sensualitas si in se homo pmittat dominari puertit totuȝ ordinem ideo homo debet esse valde solicitus ne decipiat̃ ab ipsa ⁊ instar Joseph foras egredi. palio derelicto. p palium q̃dem corpus ornans intelligi potest aliq̃ apparens delectatio sic sensualitas ornat suas cõcupiscentias vt ad ipsas sectãdas homo fortius animet̃ quas tamen vt vir fortis debet derelinquere ⁊ non assentire iuxta illud Cor. 6. Fugite fornicatõem.

¶ Secundo homo debet egredi a peccatis in eis non pseuerando sed ipsa dimittendo. iuxta cõsilium Eccli. d. Eccli. 21. Fili si peccasti ne aditias iterum. sed d̃ pristinis cogitare vt tibi dimittant̃ ad h̃ autem figuratiue admonet dominus quemlibȝ peccatoré Geñ. 12. d. Egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua ⁊ de domo patris tui. ⁊ veni in terram q̃ȝ monstrauero tibi faciamq; te in gentem magnã. ⁊ benedicam tibi ⁊ magnificabo nomen tuũ erisque benedict⁹. ¶ Ubi sciendum. ꝙ peccõr quantũ ad presens spectat tripliciter põt deordinari quantũ ad effectũ. s.

¶ Q^m ad affcm̃ téporalé respectu m̃di.
¶ Q^m ad affcm̃ pétele respectu ꝓximi.
¶ Q^m ad affcm̃ corpalé respectu sui.

¶ Primus datur intelligi p terram. secũdus per cognatõeȝ. tertius per domũ ab istis aũt tribus homo debet egredi si vl't ipsi⁹ animã a deo diligi. ꝓpter ꝙ dicit p̄s. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam. ⁊ obliuiscere populũ tuũ ⁊ domũ patris tui ⁊ cõcupiscet rex decorem tuũ. quoniã ipse est dominus deus tu⁹ talem auté sic egredientem deus remũerat benedicédo per donorum colationeȝ multiplicãdo per meritorum cumulatiõem magnificãdo per p̄miorum exaltatiõem de primo Prouer. x. Benedictõ dñi super cap̄ iusti. De secũdo. Deutero. x. Ecce non multiplicauit te dñs deus tu⁹ sic̃ astra celi. de tertio Jos. 4. In illa die magnificauit dñs Jos. 1. hominem iustum coram omni Isr'l. 1. coram omnibus sanctis qui sunt in p̃ria. ¶ Sciẽdum est aũt ꝙ homo volés egredi vt dictum est de statu culpe ⁊ venire ad statuȝ gratie debet inter alia exéplo huius mulieris chananimitis tria facer̃ que ip̄a dicitur fecisse. s.

Deũ p operatõeȝ d̃uote inuocare.
Aliorꝫ oratõés in suũ auxi^m ꝓcurare.
In petendo assidue pseuerare.

¶ Quantũ ad primum dicit. ꝙ clamauit miserere mei ⁊c. instar huius peccator in sua oratione debȝ.

Extollere diuinã potentiã oib⁹ p̄sidenté.
Cognoscere Christi clementiaȝ omnibus assistentem.
Inspicere propriaȝ miseriã letaliter affligentem.

¶ Et tunc inuocare liberal'r indulgentiã. nam de ipsius potentia dicit̃ in p̄s. Dñe

ipse est dñs in cuius dictione cuncta sunt
posita ⁊ non est q possit resistere volũtati
sue hester.13.De secũdo Jſ.55.Seriã vob
cũ pactum sempiternũ misericordias dñ
fidel'.¶ De tertio dicere debet illud ps.
Miserere mei deus secundũ magnaȝ mi
sericordiam tuam.⁊ secundũ multitudineȝ
miserationũ tuarum dele iniqtatem meã.
¶ Secũdo dȝ instar hui⁹ mlieris alio
rum oratiões in suũ auxilium prouocare.
Nam peccator ꝯsiderans ꝙ non meretur
a dño exaudiri.quia non est speciosa laus
in ore peccatoris Eccli.15.ideo debȝ ad bo
nos recurrere vt pro ipso apd deum inter
cedant.vnde quilȝ admonet Job 5.vbi di
citur voca si est q te respondeat .⁊ ad ali
quem sanctoꝝ cõuertere.¶ Hoc aũt fuit
figuratum 2.R.14.vbi sententialr dicitur
ꝙ cum absalon ꝓpter offensam patri suo
interficiẽti propriũ fratrem amodo nõ au
deret ire ante facieȝ dñ.cognoscẽs ꝙ per
seipsum nõ poterat recõciliari voluit h
per itermediũ impetrare.⁊ ideo dr ꝙ mi
sit Joab militem dñ amicũ regis.qui loq
retur pro ipso cũ rege ⁊ pro ipo grãm im
petraret ꝙ qdem Joab fideliter faciens i
uenit gratiam.⁊ ipsum recõciliauit cum
patre.¶ Ubi sciẽduȝ ꝙ p absalon q fuit
pulcherrim⁹ de q̃.2.R.14.Porro sicut ab
salon vir nõ erat pulcer in omni Jsrl' ⁊ de
corus nimis a vestigio pedis vsqȝ ad ver
ticem in eo nõ erat vlla macula.intelligit
quilȝ homo quẽ dñs quantũ ad animã crea
uit nobilissimũ.⁊ pulcerrimũ q: ad suam
ymagineȝ sine cõtagione peccati.¶ Per
Amon aũt q interp̄tat donãs vel donat⁹
vel nutriẽs aut mr̃is fet⁹ itellr xp̄s yh̄s
nob a pr̃e donat⁹ q quantũ ad hũanitateȝ
virginis mr̃is fet⁹ ⁊ fili⁹ nos nutrit spũa
liter suã grãm nob donãs.nã Jo.1.Jpe ẽ
plen⁹ grã.⁊ ṽitate d cui⁹ plẽitudine oẽs
nos accepim⁹ grãȝ ꝓ grã iste fr̃ dr Absa
lon.i.cuilȝ hois quãtũ ad hũanitatẽ vt de
ipo dr̃e possum⁹ illd Geñ.37.Fr̃ nr̃ ⁊ ca
ro nr̃a est.¶ Per dñ auteȝ regem qui d
corus aspectu ⁊ manu fortis dr:intelligit
deus pr̃ qui rex est omniũ in quo est oĩs
pulchritudo q fortissimus est ⁊ potens d
quo p̃mo.R.3.Non ẽ fortis sicut dñs nr̃
iste igit licet multoć.filios adoptiuos ha
beat q: omnes p̃destinatos ad vitam . tñ
habet vnum filiũ primogenitũ amõ.i.xp̄ȝ
quem ab eterno sibi genuit in sb̃a coequa
lem.lȝ autem Amon.i.xp̄s frater fuerit
Absalon.i.hois tamen cõtigit multoć.ꝙ
homo xp̄m fratrem suũ interfić ꝙ qdem
tunc fać qñ peccat mortaliter.ꝓpter ꝙ in
dignationem dñ.i.dei incurrit ⁊
exul ab aspectu eius efficitur timens co
ram eo p̃sentialiter apparere nõ audet in
cuius figura dixit adam deo Geñ.2.voceȝ
tuam audiui in padi°.⁊ timui eo ꝙ nud⁹
essem.q: vero homo pro peccato nõ debȝ
desperare.si nõ sit p seipsum sufficiẽs vt
inueniat indulgentiã debet aliquoꝝ alioꝝ
auxiliũ implorare vt saltem dñs multipli
catis intercessorib⁹ indulgentiaȝ largiat.
vnde p Joab militem dñ intelligit quilȝ
miles xp̄i probus in aggrediendo ardua
strenu⁹ i sustinẽdo aduersa ad quẽ dȝ pec
cator recurrer ⁊ sic instar huius merebit
obtinere.

Tertia pars

Equit tunc respondens yh̄s ait
o mlr ⁊c.vbi tangit saluatoris
miseratõem appetibilẽ ꝙ ꝓbat
beneficiũ copio^m deus aln permittit qd
hoies aliqua patiãtur dispendia si deuote
cum pseuerantia reuertãt ad ipsum tãq̃
pius paternalr eos consolat.⁊ h est ꝙ co
gnoscẽs illa duota ⁊ patiẽs sarra dicebat
Tob.3.Nõ eniȝ do^e delectaris in pditioni
b⁹ nr̃is q: post tẽpestatẽ tranqllũ facis.⁊
p⁹ lachrimatiõeȝ ⁊ fletũ exultatiõeȝ infun
dis xp̄s igit lȝ istam in tribulatõe ꝓpter
filie infirmitatem aliq̃ȝtulũ dimiserat tam̃
postea misertus filiam liberauit.hȝ h igit
hic.3.possum⁹ ꝯsiderare.s.
Cõmendationem laudabilem.

Cõdescensionem affabilem.
Cõsecutionem mirabilem.
¶ Qm ad pm dic tũc rñs yhs ꝛc. Sꝫ eniꝫ
apoⁱⁿ ebr. sine fidꝫ ipossibile ẽ placere dõ
iõ oꝫ ꝙ iᶜ q vlt a deo exaudiri hẽat veraꝫ
fidẽ.q: igit ista mlr magnã fidẽ hũit ideo
xp̄m ꝯueniẽter potuit rogare vñ potuit
sibi dr̃e xp̄s illud Trenoꝝ.3.Noui dilucu
lo magna ẽ fides tᵃ.¶ Qm ad 2m dic fiat
tibi sic vis.¶ Qm ad 3m dic ⁊ sanata ẽ fi
lia ei⁹ ex iᵃ hora vt dõ ipo dicat illõ Sap.
16.⁊ ei neqꝫ herba neqꝫ malagma sanauit
illos sꝫ tu⁹ doᶜ sm̃o q sanat oia.¶ Sciẽ
dum ẽ aũt circa istã pteꝫ loquẽdo moralr
ꝙ sic h mlr cũ deuotõe ad xp̄m veniẽs.⁊
rogãs xp̄m ꝓ infirma fiᵃ meruit exaudiri
sic hõ ꝑ pccm̃ infirm⁹ si hũiliter ⁊ deuote
ꝑseueranter deũ rogauerit merebit exau
diri.¶ Hoc ãt fuit figuratũ pᵒ.R.25.vbi
sententialr dr̃ ꝙ cũ quidã vir noie Nabal
despexissꝫ regem dõ.⁊ suos nũtios iratus
ꝯtra ip̄m dõ cũ determiauerat interficere
ꝙ audiẽs Abygail vxor eius mulier pru
dentissima occurrit regi dõ cum mũerib⁹
⁊ ꝓcidit coraꝫ eo in faciem suã ⁊ adorauit
suꝑ terram ⁊ cecidit ad pedes eius roga
uitqꝫ illum ne respiceret ad fatuitateꝫ na
bal sed ad benignitatẽ suam ⁊ ꝙ nõ inter
ficeret euꝫ.qui videns hui⁹ mulieris pru
dentiam acceptans munera ipsius ⁊ reue
rentiam pepercit Nabal ⁊ ipsuꝫ nõ inter
fecit ⁊ postmodum Abygail in cõuiuium
coplauit.¶ Ubi sciendũ ꝙ per Nabal.q
stultus est dictus intelligit homo: stult⁹
dicitur quãdo sequit sensualitatẽ dimisso
recto iudiᵒrationis .de quo ps.Homo cũ
in honore esset non intellexit cõparatus
est iumẽtis insipiẽtib⁹ ⁊ simil fact⁹ est il
lis.vt dicatur Prouer.30.Stultissimus
viroꝝ ⁊ sapiᵃ hoium nõ est mecũ.¶ Per
regẽ ãt dõ intellr dõs de quo ps.Qm rex
ois terre dõs psalite sapiẽter.ꝑ abygail võ
q̃ erat mlr pulchra.⁊ sapiẽtissima itellr rõ
in hoie.q̃ pulchra ẽ.q: spũal sba ⁊ sapien
tissima.q: ad ipaꝫ principalr ꝑtinet sapiẽ
tiam ⁊ cognitõem hr̃e.que ideo vxor ho
minis dici põt.quia sic inter virũ ⁊ vxorẽ
est iuge cõtubernium sic rõ naturalr ho
mini copulat contigit sibi alñ ꝙ homo se
quens sensualitatẽ deum offendit ⁊ suos
nũtios.i.bonas inspiratões internas vel
eruditiões externas despiciẽs propter ꝙ
cõtra ipsum iuste irascit ⁊ ei morteꝫ comi
natur eternã.ꝙ cognoscẽs ratio que debꝫ
hominem in actibus suis dirigere dꝫ ad
dõ.i.ad deum accedere ⁊ sibi offerre mũe
ra oratõis deuote.⁊ ip̄m cognoscẽdo dom
ad pedes ipsius hũiliter se ꝓicere veniaꝫ
postulãdo.d.deo cũ reuerẽtia.ꝙ nõ atten
dat ad hoiem q tanq̃ꝫ fatu⁹ sensualitatem
fuit secut⁹.sed attẽdat suã miaꝫ ⁊ ꝑcat mi
sero peccatori.ꝙ si dõs in ratiõe hominis
viderit ipsius peccatoris miserebit ⁊ sibi
animã eius in spũalem cõiugium per gra
tiam copulabit in p̄senti ⁊ postmodum.si
ꝑseuerauerit eam sibi copulabit ꝑ gloriã.
Ad q̃ꝫ gloriam ꝛc.

¶ Feria.6.dñice p̄me in quadragessima.

Erat dies fest⁹ iudeoꝝ ascẽ
dit yhs Jerosolimã ꝛc.Jo.
5.q̃tuor sunt inter aᵃ q̃ꝫtuꝫ
ad p̄sens spectat q̃ ꝑtinent
ad bom medic.vt possit co
mẽdari.Primũ est ꝙ hẽat scientiaꝫ vt co
gnoscat infirmitatẽ.Scdm ẽ ꝙ sicut pius
cõpatiatur infirmo.Tertiũ est ꝙ ꝯtra ĩfir
mitateꝫ sciat dare remedia sanitatꝫ.Quar
tuꝫ ẽ ꝙ reddat infirm⁹ cautũ postq̃ꝫ reme
dia adhibuerit ne vtat nocti⁹ ꝑꝑ recidiua
tionis ꝑiculuꝫ.¶ Xp̄s igit nr̃ spũalis me
dic⁹ vt sapiẽs nr̃as ĩfirmitates cognoscit
⁊ nob vt pi⁹ ꝯpatit ⁊ vt exꝑtus remedia
sanitatꝫ appõit ⁊ vt ꝓuido ne recidiuem⁹
i posterũ nos esse cautos admonet ⁊ attẽ
tos.⁊ h ẽ ꝙ beat⁹ Johãnes i euaᵒ hodier
no nob inuit in quo q̃ttuor tangit.s.

Curatiuā cōgruentiā peccatoris.
Portatiuā efficatiā saluatoris.
Detractiuā malitiā reprehensoris.
Instructiuā diligētiā redēptoris.
¶ Pᵐ probat. 2ᵐ volūtatē adipletio. 3ᵐ mental' excecatio. 4ᵐ exēplaris informatio. Pᵐ in prin°. 2ᵐ ibi erat aūt hō q dā &c. 3ᵐ ibi erat aūt sabbā &c. 4ᵐ ibi yhs aūt declinauit &c.

Prima pars.

Quantū ad primū. vbi tangit &c. q p'pbat &c. dicit erat āt dies &c. Cum enim hō p̄stet duplici sba f. Corporali & spūali & in vtraqз pōt pati defectū hinc est q̄ d̄s instar sapientis patris familie sic puidet i necessarijs circa defectus cōtingentes tam ex pte corporis q̄з ex pte anime remedia semp adhibuit suis fidelibus. ¶ Naз qualiter defectus corporis subuenerit i filijs Isrl' quos existentes in vasta solitudine quantuз ad vitam corporis pauit māna de ce° p̄stito. & potauit aqua fluēte d̄ petra. ¶ Qualiter etiam subuenerit d̄fectus anie pз. q: nūq̄з i aliqua lege siue nature siue scripture vl' gratie dimisit humanuз genus sine remedio ablutiōis peccati q: in lege nature sacrificia in lege scripture circōcisionem in lege gratie baptᵐ cui° filia p̄cessit i multis locis veteris testamenti. & ēt in nouo in piscina pbatica in qua loti sanabanē infirmi vt d̄r in hac pte in qua quattuor possumus p̄siderare. s.
Actum imittabilem.
Locum admirabilem.
Cetum miserabilem.
Effectum appetibilem.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄. Erat dies &c. vbi sciendū q̄ xp̄s duplici de cā in die festo voluit ascēdere ierᵐ l3 nō teneref q: supra legeз erat. ¶ P° pp legis approbatōēз nā q: i lege p̄ceptū erat vt in trib° festib° hoīes se p̄sentarēt i ierᵐ xp̄s q nō vēit legē soluere s3 adiplef. ierᵐ cū ceteris ascēdebat. ¶ 2° pp sue doctrine maiorē māifestatione. Nam q: in die festo pl'es p̄currebāt in ierᵐ q̄з i alijs dieb° poterat suā doctrinā meli° publicare. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic̄ erat ierosolimis piscina &c. vbi circa istū loc̄ duo possumus p̄siderare. s.
Nominatiōem p̄gruentē.
Dispositiōem euidentem.
¶ Quātū ad pᵐ dic̄ erat āt Jerosolimis in ierᵐ ppe tēpluз erat q̄dam p̄gregatio aquaꝝ pluuialiū & ibi lauabanē carnes aialium q̄ offerebanē deo & vocabaē loc° iste trib° noibus. ¶ P° noiabaē piscina p cōtrariū q: nullos pisces hēbat. ¶ 2° vocabaē piscina pbatica. nā pbaton grece ideз ē q̄ ouis latie. q: igiē sacerdotes ibi lauabantur carnes aialiū q̄ offerebanē inter q̄ maxie erāt oues ideo pbatica dicebaē. ¶ 3° i lingua ebraica dicebaē Betsaida i latio dom° pecude vl' dom° peculial' q: i° lauabanē carnes p̄dcē. ¶ Qᵐ ad dispositiōeз euidētem dic̄. s. portic° hn̄s. naз illa piscina hēbat. s. portic° cui° rō p̄t eē vt sacerdotes ibi starēt comodi° ad lauādum corpa bestiaꝝ q̄ i sacrifi° ponebanē. & forte vna portic° deputabaē aliqbus aialib° & alia alijs. f̄m diuersitatē aialiū. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ d̄r i his iacebat ml'titudo &c. aq̄ ei hui° piscine aliquo tpe talē virtutē hēbat q̄ ille q tc̄ iacebat si erat infirm° sanabaē p̄cē & iō ml'ti pp h̄ d̄ diuersis locis p̄fluebāt infirmi. circa istuз igiē cetū duo possumus cōsiderare. s.
Cōgregationem societatis.
Postulatiōem sanitatis.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄ i his &c. vt d̄ eis dicaē illō Judith. 9. Ecce de montib° ml'titudo ascēdit. ¶ Qᵐ ad postl'atiōēз sanitatē dic̄ expectātiū aq̄ motū vt sic potuerūt d̄re illud Ro. 8. Qd̄ nō videm° spam° p paciaз expectam°. ¶ Qᵐ ad 4ᵐ dic̄ angel° aūt dn̄i &c. aq̄ qdē h° piscie l3 hr̄et virtutē p° motionem angl'i oēm ifirmitatē curādi in aliquo nō tam in oibus sil'. sed soᵐ in illo

q̄ñ: prior post motũ em intrabat. ℭ Sciẽ dum est at circa partẽ istã loquẽdo spiri tualiter ꝙ per istã piscinam sanatiuã ifir mitates corporaliũ itell'r remediũ ifirmita tum spũaliũ hoibus datum. ℭ Ubi sciẽn dum ꝙ loquẽdo general'r duplex spũalis infirmitas in hoie reperit: s'm ꝙ generali ter est duplex gen⁹ pcci. ℭ Nã quoddam est pccm̃ originale ꝙ hẽmus a ꝑmis pen tibus: aliud est pccm̃ actuale ꝙ ꝯhitur a nr̃is actibus malis. ad medelam autem istorum duorum defectuum datum est ho minibus duplex remedium. s. sacramẽtuz baptismi ⁊ sacramẽtum pnie: quoꝝ quili bet suam uirtutem h₃ a passiõe xp̃i. Scõꝫ h igitur per istã piscinam ista tria intelli gi pñt. s. baptismus pnia ⁊ passio yh̃u xp̃i ℭ Primo p istã piscinaꝫ intll'r baptism⁹ q: sicut in illa piscina sanabat homo cor poral'r sic in baptismo sanat homo spũal'r a pccõ. hui⁹ aũt piscine sunt. v. portic⁹. qua ruꝫ ꝑma est minister ꝯferens. s'a hõ susci piẽns. tertia materia ꝯuẽiens. quarta ver bum exprimens. q̃nta regulans. ℭ Ad istum baptismũ si qs per peccatuꝫ spũaliter infirmus conuenient accesserit recipiet sanitatem. Nam iuxta illõ math. 16. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit sal uus erit. sine ipo vero saluari non potest. iuxta sniam Christi. d. Jo. 3. Nisi quis re nat⁹ fuerit ex aq̃ ⁊ spũ scõ non põt introi re in regnũ dei. ℭ 2° p istã piscinã itell'r pnia: q: sic in piscia naturali lauabant ani malia q̃ offerebant deo: sic pccõr q vult se offerre dõ dignũ sacrificiũ d₃ seipm̃ lauar in piscia pnie corp⁹ suũ p austeritatem ⁊ ieiunia macerãdo. ℭ Qual'r at p pniam d₃ effici holocaustũ dõ fuit figuratum Le uit. ꝑmo. Ubi snial'r dr̃ ꝙ q̃n aliquo aiali debebat fieri sacrificiũ dõ. P° interficie bat. Scdõ excoriebat ⁊ dabat pell' sacer doti. 3° diuidebat mẽbrati i frustra. 4° la uabatur i piscina. 5° offerebatur. 6° igne cremabat ⁊ sic erat holocaustũ placibile deo. ℭ Ubi sciendũ ꝙ pccõr sequẽdo sen sualitatem vixit bestialiter si effici dõ ac ceptum sacrificiũ. ℭ Debet primo seipm̃ interficere mortificando in se vicia p ama ram ꝯtritõem: iuxta illud. 1. pe. 2. Peccatꝭ mortui iusticie viuamus. vnde apl's coll'. mortificate membra vestra que sũt super terram: fornicatõem. imunditiam. libidieꝫ concupiscentiam malam: ⁊ auaricia que ẽ ydolorum seruitus: pp que venit ira dei i filios incredulitatis in q̃bus ⁊ vos ãbula tis aliq̃n cum viueritis in illis. ℭ 2° d̃bet excoriari p apertam confessionem. Nam sicut tracta pelle caro que subtus latebat appareret, sic per confessionem peccata q̃ latebant in anima debẽt manifestari pro prio sacerdoti. ℭ 3° d₃ diuidi membratim per frustra: p peccatorum districtam arti culatõem singulatim ea cum eoꝝ circon stantijs exprimendo. ℭ 4° d₃ lauari i pi scinã p lachrimaꝝ effusionẽ dicẽdo cũ ps. Lauabo p singulas noctes lec. meum la crimis meis stratum meum rigabo. vñ Trenoꝝ. 3. Deduc q̃si torrentẽ lachrimas p diem ⁊ noctem non des requieꝫ tibi: ne q₃ taceat pupilla oculi tui. ℭ 5° deb₃ offer ri deo per ꝓfundam humilitatem. Nam q̃ñ peccator cũ contritõe ⁊ pnia coraꝫ deo se humiliat tale sacrificium est acceptabi le deo. Unde psalmista. Sacrificium deo spiritus contribulatus cor contrictum ⁊ humiliatum deus nõ d̃spicies. ℭ Sexto debet igne cremari per ardentem dilectõ nem. Nam peccator sic ex premissis con uersus ad dominum d₃ ipsum ex toto cor de diligere: que dilectio designatur per igneꝫ: iuxta illud Christi Luc. 12. d. Jgnẽ veni mittere in terram: ⁊ quid volo nisi vt ardeat. q. d. Caritas in homine semp deb₃ ardere. ℭ Jstius piscine. s. peniten tie quinq₃ porticus sunt. i. quinq₃ conside rationes per quas homo d₃ allici ad pẽi tentiam faciendam.

Cōsideratio reatus ꝓprij.
Seueritatis iuditij.
Opoꝛtunitatis tēpoꝛis.
Incertitudinis moꝛtis diei.
Incertitudinis status ꝓprij.

¶ Primo cōside°est reatus ꝓprij. Nam peccatoꝛ dꝫ conscientiā suā examinare peccatum suū aggrauare nō supbe se excusarē ſꝫ in timoꝛe se hūiliare cōsiderando quē offendit qꝛ deum ꝙ amisit quia glīam paradisi quid acqsiuit qꝛ penā eternā inferni ⁊ ꝓpter quid ista fecē qꝛ ex dilectione vili vñ cuilꝫ anime peccatrici dr̄ Iere. 5. Quō dicis nō sum cōtaminata .i. poluta post baalym nō ambulaui vide vias tuas in conuale scito qd feceris. q. d. O aīa peccatrix noli te excusare de tuis malitijs ⁊ cognosce te infectam ⁊ deturpatā totaliter propter carentiā gratie defoꝛmatā nec dicas nō ambulaui post balaym .i. post tēptationes demo^m sed potius cognosce te deliqīsse factoꝛem tuū. ⁊ pete ab eo veniam ⁊ iō vide vias tuas in cōuale humiliatiōis ꝓfunde considerādo facta tua. ⁊ scito quid feceris .i. cognosce reatum tuū. ⁊ sic ipsum deploꝛa p amaram cōtrictionem reuella per apertam cōfessionem. ⁊ emenda p debitam satisfactōem. ¶ Secūda cōside°est seueri iuditij. Nam peccatoꝛ debet cōsiderare ꝙ sicut secundū viam iusticie nullū bo^m irremuneratū nullum malum impunitum remanet. Nam xp̄s omnes hoīes iudicabit. ⁊ oībus retribuet secundū opera sua. cōsidera igitur o miser peccatoꝛ ꝙ nullam delectatiōem cōtra voluntatē diuinam habueris. de qua in inferno nō toꝛmenteris. ⁊ iuxta cōsilium ps. Declina a malo ⁊ fac bo^m. ¶ Tertia cōside°est opoꝛtunitatis tēpoꝛis ⁊ loci. Nam peccatoꝛ debet considerare dum in hoc mundo viuit est locus ⁊ tempus penitentie post moꝛtem autem retributōis ⁊ pene vel pꝛemij ⁊ sic de ꝓpꝛatis malitijs penitere vnde i. Coꝛ. 6. Ecce nunc tempus accepta^e. ecce nunc dies salutis nemini dantes vllam offensionem vt non vituperet ministerium nostrum sed in omnibus exhibeam⁹ nos sicut dei ministros in multa pati^a in vigilijs in ieiunijs in castitate in caritate non ficta in verbo virtutis. ¶ Quarta consi°est incertitudinis moꝛtalitatē diei. Nā homo debet cōsiderare ꝙ ineuitabilr̄ ē moꝛiturus. ⁊ tamen ignoꝛat diem ⁊ hoꝛam vñ Ber. Quid certius moꝛte ⁊ incertius hoꝛa moꝛtis. quia igitur hoꝛa moꝛtis sic est incerta hoībus. ideo semp debent esse parati Ber. certū est ꝙ moꝛieris sed nescis quādo aut vbi moꝛs enim semp ⁊ vbiqꝫ te expectat tu quoqꝫ si sapiens fueris vbiqꝫ eam expectabis. iuxta admonitiōem xp̄i d. Mat. x. Vigilitate itaqꝫ qꝛ nescitis diē neqꝫ hoꝛam. vt ergo illud piculū moꝛtis eterne fugiamus vigilemus in operibus penitētie. nam iuxta illud eccli. 2. si penitētiam nō egerimus incidemus in manus dei ꝙ quidē ē eternalr̄ cruciari. ¶ Quinta conside°est incertitudinis status ꝓprij nam status hoīs sic est incertus ⁊ occult⁹ ꝙ homo nescit certitudinalr̄ vtrum sit acceptus deo vel non nisi hoc sibi voluerit ds̄ reuelare. Nā iuxta illud Ecclī. Nescit homo vtrum odio an amoꝛe dignus sit ſꝫ omnia in futurum seruant̄ incerta. qꝛ igitur non habet certitudinē status sui debꝫ quantū in se est facere que ipsū disponūt de congruo ad recipiendam diuinam gratiam inter que singulariter est opus penitentie per q̄ꝫ delent̄ peccata vnde Act. 3. Penitimini igitur ⁊ ꝯuertimini vt deleātur nostra peccata. ¶ Hoc autē fuit figuratum Apoc. 2. vbi sententialr̄ dicitur ꝙ dn̄s dixit Io. ꝙ scriberet ex parte ipsius angelo ephesi .i. epo. d. habeo aduersū te ꝙ caritatē reliquisti. memoꝛ esto itaqꝫ vnde excideris ⁊ age penitētiam ⁊ pꝛima opera fac. si autē venio tibi ⁊ mouebo cā delabꝛum de loco suo nisi penitentiā egeris. ¶ Vbi sciendum ꝙ per istum epm

dictum angeluz intelligi pōt quilz homo quantū ad intellectiuā animā q̄z deus in star angeli creauit intellectualē: et beatitu dinis sic capacez huic de⁹ in bap⁹ confert suam grām et caritatem. q̄z tunc amittit quādo peccat mortal'r. et tunc horribiliter cadit. quia p caritatem erat cōiunctus cū deo q: iuxta illud ps. est altissimus super omnem terram. ¶ Per pecm̄ vero cadit ad infima q: penis infernalibus deputa tur sic igitur misero ad infima dephenso mittit sibi deus ꝑpatiendo Johānis. i. ali quā bonā ispiratōez internā vel eruditōez externā. d. q̄ memor sit sui casus taz flebil' et datur sibi cōsilium q̄ agat penitentiā sz si facere voluerit ipm iterum recipiet in gratiam. si aūt non sibi penaz cominatur d. q̄ candelabruz amouebit de loco suo in quo debebat manere p istud enim cādela brum cui supponit lumen et q̄ est erectuz in altum totus homo intelligitur quem deus fecit vt in se recipiat lumen gratie. et per contéplationem celestium elleuetur in altum locus autez huius candelabri ē: quantū est ex bonitate diuina est celū em pireum in quo ē homo si bona fecerit col locandus. de isto igitur loco amouet do minus si penitentiā non egerit et in infer no collocat dicat igitur peccator cui sic co minatur a domino illud Job. 42. Auditu auris audiui te. nunc oculus meus videt te. idcirco me ipsuz reprehendo et ago pe nitentiam in fauila et cinere. ¶ Predicta quintuplex consideratio q̄z debet habere peccator pētēs fuit figurata Exo. 38. vbi dicitur q̄ Moy. fecit altare holocausti de lignis seti. 5. cubitorum per quadrum. ¶ Ubi sciendum q̄ per Moy. qui inter pretatur assumptus d aquis intelligitur homo qui prius existens peccator et per inspirationem diuinam eleuatus a mun dialibus signatis per aquas labil's incip autem de celestibus contéplari. vt autem digne contemplari possit celestia debet se ipsum holocausti altare facerē per morti ficationem vitiorum. et offerre se deo holo caustum purum quantum ad corpus et animam. ¶ Istud autem altare dz esse li gnis seti. q̄ quidem dicitur esse lignuz le uissimum et iputribile instar cuius homo debz esse leuis. i. exhoneratus a vitijs vt per contéplationem celestium ascendere possit in altum. debet etiam esse imputri bilis vt non corrumpatur per peccatum. amittendo gratiaz animā integrantem et conseruantem. ¶ Istud autem altare. 5. cubitos per quadrum dicitur habere. vt sic derelictis vitijs in statu gratie perse ueret. ¶ Ad istam piscinam penitentie si quis spiritualiter accesserit. infirmus sanitatem recipiet. et instar istorum infir morum iacentium iuxta illam piscinam q dicuntur fuisse in quadruplici differétia. Nam quidam erant languidi quidam ce ci. quidam claudi. quidam aridi. ¶ Ubi sciendum q̄ peccatum mortale fac homi nem languidum ad operandum vtilia. ce cum ad cognoscendum salubria. claudum ad diligendum celestia. aridum ad de gustandum suauia. ¶ Uel aliter sic secun dum sanctos homo potest peccare qua druplici[ter]. s. ex passione ex ignorantia. et certa malicia. et h dupliciter vel ad tépus vel perseueráter. consuetudinarie per lan guidos designati qui peccant ex passione per cecos qui peccant ex ignorantia. per claudos qui peccant ex certa malitia. ad tempus per aridos ex certa malicia con suetudinarie. ¶ Licet autem homines sint sic diuersimode peccatis irretiti. tam̄ quia dum in h mundo sunt eis non clau ditur via salutis ideo deus ordinauit pi scinam penitentie de qua Augusti. dicit. Langores sanat leprosos curat mortuos suscitat sanitatem auget gratiam conser uat claudis gressum aridis copiam cecis restituit visum vitia fugat virtutes exor nat mentem munit et roborat. ¶ Tertio

per piscinam intelligitur passio Christi a qua baptismus ⁊ penitentia hab; virtutem. Nam sicut in piscina materiali lauabantur animalia sic Christus dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo Apoc.3. ¶ Hoc autem fuit figuratum exo.47. vbi dicitur sententialiter ꝙ de latere dextro templi egrediebatur aqua que tāte virtutis erat ꝙ omnia que tangebat viuificabat ⁊ sanabat que aqua visa fuit attingere prophia; vsq; ad talos secundo vsq; ad genua. tertio vsq; ad renes quarto factus est torrens que non potuit trāsuadari. ¶ Ubi sciendu; ꝙ per illud templum intelligitur humanitas xpi que dicitur templu; deitatis. de latere autem eius egressa fuit aqua. quando tēpore suē passionis aperto eius latere dextro exiuit sanguis ⁊ aqua. sanguis vt nostre redēptionis pretium. aqua vero animarum nostrarum lauacrum. ¶ Ista aq̄ de eo egrediens significans habundante; gratiam tante virtutis dignoscuntur ꝙ si sit infirmus per peccatum mortale vel mortuus. ⁊ ista tangatur aqua. i. recipiet in se diuinam gratiam statim vitam spiritualem recipit. ⁊ sanitatem. Nam. i. Cor. 15. Sicut in adam omnes moriunt ita ⁊ in xpo omnes viuificabūtur. ¶ Considera igitur mirabiles effectus huius aque. i. gratie. Nam primo irrigat pedes. secūdo genua ⁊c. q: gratia q̄; habemus per xp;. Primo irrigat pedes per desideriū eternorum cōtra auaritiam. Secundo genua per humilitatem contra superbiam. Tertio renes per castitatem contra luxuria;. Quarto factus est torrens qui nō potuit trāsuadari. quia postq̄; fecerit hominem perfectum in virtutibus irrigando vt supra duc illum ad gloria;. que dicitur gratia consumata q̄; nullus vadebit. i. a qua nullus exhibit. ꝙ cognoscens ps. Dicit. Inebriabunt ab vbertate dom⁹ tue. ⁊ torrente voluptatis tue potab eos huius piscine sunt. 5. portic⁹. i. 5. vulnera xpi ad istā piscinam si quis spiritualiter accesserit p fecte sanabit vnde Ebr. 13. pꝑter q ⁊ ihs vt sanctificaret p suū sanguine; extra portam passus est.

Secunda pars.

Erat aūt quidā homo ⁊c. vbi tangit potestatiuā efficatiā saluatoris. ꝙ pbat voluntatj adipletio per opera qdem in h dignoscit ꝙ ad nutum suū omnia disponit. nā ps. Ipse dixit ⁊ facta sunt. hic igit quattuor possumus cōsiderare. s.

Calamitatem affligētem.
Pietatem miserāte;.
Potestatem iperantem.
Sanitatem roborātem.

¶ Quantū ad primū dicit erat ⁊c. infirmitas q̄to plixior tāto grauior est infirmo sed aliis habentib⁹ curā de ipso vn̄ Eccl'i. x. Langor plixior aggrauat medicū. quia igit iste lāguid⁹ longō tpe fuerat infirm⁹ tō magis affligebat. vn̄ poterat dīc illud ps. Infirmata ē in pauptate virt⁹ mea ⁊ ossa mea cturbata sunt. ¶ Q.m ad 2m dic̄ hūc cū vidiss; ⁊c. xps enim cpatiēs isti lāguido q̄siuit ab ipo si vellet sanari vt ex interrogatōe magis ip; familiarē faceret ⁊ sic fiduciali⁹ ſm Criso.m respōdere. ⁊ ſm h igit hic tria possumus csiderare. s.

Cōpassionem inclinātem.
Interrogatōem excitāte;.
Responsiōem euidentem.

¶ Q.m ad pm dic̄ hūc cū vidiss; ⁊c. ista q dē visio d̄signat affcm̄ cpassiuū que; xps ad istū lāguidū hūit vt d̄ ipo dici possit illud. i. Paral'. 21. Uidit dñs ⁊ misert⁹ est. ¶ Q.m ad interrogatōe; excitātē dic̄. dic̄ ei vis san⁹ fieri xps ei n̄ tāq̄; ignorās ſm Criso.m. interrogat s; vt ex rn̄sione sua cognoscat ei⁹ pati.a q tot annis steterat ad piscinā ⁊ vt māifestaret liberatōis gr̄e desideriū. ¶ Quātū ad rn̄sioné euidētē dic̄ respōdit ei languidus ⁊c. q: enim iste lan

guidus nõ habebat ip̃m ponẽtē i pisciaꝫ
ꝛ erat destitutus viribus iõ.30.annis ibi
fuit in infirmitate. ¶ Quantũ ad quartũ
dicit ꝛ statim sanus sanctus est ꝛc. Iste q
dem languidus audiens ꝙ xp̃s iperaue
rat ꝙ surgeret nõ derisit nec fecẽ questio
neꝫ qualiter h̃ possꝫ esse sed statim sanita
tem sentiens fecẽ ꝙ sibi fuerat impatum.
¶ Sciendũ est aũt ꝙ circa istam ꝑtem lo
quẽdo moralr̃ ꝙ ꝑ istum hoiem longo tẽ
pore languidũ intelligi potest quilꝫ pccõr
inueteratus i malitijs in illꝰ senis ipudi
ci cui dixit Dañ.13. Inueterate dierũ ma
lorum nũc venerũt peccata tᵘᵃ que opaba
ris prius iudicans iudiᵃ iniusta inocẽtes
opprimẽs ꝛ dimittens noxios dñte dño i
nocentem ꝛ iustum nõ interficies. quem q
dem peccatorem rephẽdit dñs Baruc.3.
d. Quid ẽ Isrl' ꝙ in terra inimicoꝝ es in
ueterasti in terra aliẽa coingnatus es cũ
mortuis deputatus es cũ descẽdentibus
i infernũ. q.d. o miser peccator q deberes
esse Isrl'.i. videns deum in h̃ mundo ꝑ fi
dem ꝛ deuotã contẽplationem. vt postea
videres eum in p̃ria per clarã visionem.
quid ẽ ꝙ te video in terra inimicorũ.i. in
mundo mundialr̃ viuendo sub ꝑtãte dya
boli princeps mũdi cõstitutũ qui es mor
tuꝰ per pccm̃ coingnatus ꝑ culpaꝫ. ꝓpter
q̃ es cum istis his qui descẽdunt i infer
num deputatus tuis demeritis exigenti
bus. ꝛ qr̃ h̃ respondet ibidem. qꝛ derelig
sti fontem sapiᵉ. Nam si in via dei ambu
lasses habitasses vtiqꝫ in pace. ¶ Lꝫ aũt
sic hõ inueteratꝰ in vitijs qꝛ tamen iuxta
illud Ezechiel'. Deus nõ vlt̃ mortem pec
catoris: sed vt magis cõuertatur ꝛ viuat.
ideo sua cõsueta misericordia quantũ est
in se vlt̃ ipsuꝫ ad statũ gratie reducere vt
sibi sanitateꝫ cõferret. vbi no. ꝙ hõ in pec
cato exñs. ¶ Primo dr̃ iacere sic homo
iacet versus terrã prosternit̃ sic peccator i
clinat se ad ista tẽporalia. ¶ Secũdo xp̃s
interrogat si vlt̃ sanꝰ fieri.i. si de statu cul

pe vult redire ad grãm ꝑ q̃ꝫ recipit sani
tateꝫ sic aũt interrogatus. homo nõ debꝫ
pigrescere sed statim dimissa ꝯuersatiõe
pristina dꝫ ad xp̃m accedere. ꝛ lumẽ grẽ
humiliter postulare. ¶ Sed no. ꝙ iste lã
guidus interrogatus a xp̃o respõdit dñe
hoiem nõ habeo vt cuꝫ turbata fuerit aq̃
mittat me in piscinã. dum venio enim ego
alius ante me descẽdit. vbi sciendũ ꝙ hõ
ponens hoiem in piscinã penitentie ꝑnci
paliter est cõtrictio de pccis q̃ꝫ quidẽ cõ
trictioneꝫ aliq nullo modo hñt ꝛ sunt ob
stinati totalr̃ aliqui aũt sunt qui hñt ip̃aꝫ
difficiliter sicut sunt inueterati ꝛ in vitijs
enutriti. Nam tl's qꝛ peccar̃ est eis quasi
in naturam cõuersum cõteri non possunt
de facili sed cũ magna difficlt̃ate. ¶ Aliq
vero cõtrictionem hñt faciliter sicut qui
nõ peccant cõsuetudinarie sed aliñ vel ex
ĩfirmitate vel ex ignorãtia ꝛ tl's veniẽdo
ad piscinaꝫ penitẽtie ꝑueniunt obstinatos
inueteratos si igitur inueterati debeãt in
trare piscinã saluatoris. cum h̃ sit eis diffi
cile maxime indigẽt diuina grã. ꝛ po. vñ
signanter dr̃ ꝙ xp̃s dixit isti infirmo sur
ge tolle lectum tuũ. ꝛ ambula. ¶ Nã pec
cator dꝫ surger̃ vitia dserẽdo tollere gra
batum.i. cor suũ ꝑ abstinentiã macerare.
ꝛ ambulare se in bonis operibus exercer̃
vñ sibi dicitur Ephe.5. surge q dormis ꝛ
exurge a mortuis ꝛ illũinabit te xp̃s.

Tertia pars.

Equit̃ erat ãt sabbatũ ꝛc. vbi tã
git detractiuã malitiã rephẽso
ris. ꝙ ꝓbat mental' excecatio.
qñ enim aliqs vlt̃ rephendere aliqueꝫ oꝫ
ip̃m habere aliquã causam iustam vel sal
tem apparẽtem. ille aũt qui reprehẽditur
põt esse actor negotij tanq̃ꝫ minister alte
rius vel sic principal' in rephensione quã
tum ad h̃ ꝙ languidus a xp̃o de mãdato
suo tollebat grabatuꝫ hic tria possumus
considerare.s.

Causam apparentem.
Ministrū exequētem.
Dn̄m īparantem.
¶ Quantū ad pm dicit erat aūt sabbm i die 1a sabbz enim ſm legem mosaicā erat dies sanctificatus iuxta illud Exo.25.Se primus dies erit nob ſanct9.ꝛ ideo ſm iu deos illo diz nullū opus licebat facere ſz q operabat aliqd debebat pūiri iuxta ꝙ precepit dn̄s Exo.35.d.Custodite sabbm meū est enim nob ſcm̄ qui poluerit illud morte morieꝛ qui fecerit in eo opus pibit aīa illius.¶ Quia igiꝛ iste portabat le ctum suū in sabbo cām apparētem lz non veram hēbant ipm reprehēdendi ꝛ illum cuius impio faciebat.¶ Sciendum ē aūt quantum ad p̄sens spectat ꝙ inuenio tri plex sabbm.ſ.
Vitiorꝫ ꝛ illud ē detestandū.
Meritorꝫ ꝛ illud est imittandū.
Premiorꝫ ꝛ illud ē appetendū.
¶ Primo vitiorꝫ detestandū nam qdam sunt qui querētes regem corporis vacant delitijs carnis ꝛ alijs voluptatib9 mundi qbus increpādo dicit dn̄s Eze.22.Sāctua ria mea sp̄reuistis.ꝛ sabba mea poluistis: nā talia sabba deo nō placēt.¶ 2° ē sabbz meritorꝫ imittādi.nam qdam sunt q lz in h mūdo hēant contēplando celestia regē mentis.tñ vt melius possint vacaꝛ contē plationi affligunt carnē rebellē ſpūi per abstinentiā de quo sabbo dicit dn̄s veris viatorib9 Leuit.16.Sabbm enim regetio nis est ꝛ affligetis aīas vr̄as religione p petua.¶ 3° est p̄miorꝫ appetēdum.Nam q in h mūdo celebrauerūt 2m sabbz post mom p̄miabunꝛ magnitudine p̄miorū de quo dꝛ Js.66.Sic celi noui ꝛ terra noua que e° facio staꝛ corā me dicit dn̄s sic sta bit ſcm̄ vr̄m.ꝛ nom̄ vr̄m ꝛ erit mensis ex mēse.ꝛ sabbm ex sabbo.ꝛ veniet oīs caro vt adoret corā facie mea dic̄ dn̄s.¶ Qm ad secūdū dicit dicebāt ergo iudei ꝛc.vbi duo possumus ꝯsiderare.ſ.
Judeorꝫ increpatōem.
Portantis excusatiōem.
¶ Qm ad pm dic̄ dicebāt ergo ꝛc.Nam iudei intelligētes obseruatōem sabbi sup ficialr̄ q̄ꝫtū ad lr̄am.vidētes ꝙ iste lectuz portabat illo die icrepabāt eū.¶ Qm ad portanꝫ excusatōez dic̄ r̄ndit eis q me ꝛc. q.d.qꝛ nō recipem visiōem a quo recepi sanitatē.¶ Qm ad 3m dic̄ interrogauerꝛ ergo eū ꝛc.vbi duo possum9 ꝯsiderare.ſ.
Malignā diligentiā in iquirēdo.
Obscurā ignorantiā in cognoscēdo.
¶ Qm ad pm dic̄ ꝛ interrogauerūt ergo ꝛc.Nā xp̄s duo fecerat in sabbo.qꝛ p9 de derat sanitatē infirmo.2° ꝙ dixerat ꝙ tol leret grabatū iudei tanq̄ſ ſbdoli nō inter rogāt qs sanauerat eū qꝛ de sanatōe infir morꝫ in sabbo fuerāt ab ipo rationabl'r su pati vt pꝫ Luc.13.ſꝫ Criso.iterrogāt qs p̄ cepit grabatū tolleꝛ vt ex h xp̄z cp9 opā tē i die sabbi possent euidēti9 increpare.

Quarta pars.

Equiꝛ ȳs āt declinauit a turba ꝛc.vbi tangit instructiuā diligē tiam redēptoris ꝙ ꝓbat exēpla ris informatio redēptoris.qꝛ eniꝫ xp̄s vt bon9 magister nos instruit verbo ꝛ ex°. iuxta ꝙ dixit discipl'is Jo.13.Exm eniꝫ de di vob vt quemadmom ego feci ita ꝛ vos facietꝫ.nos ab ipo instructi debem9 ipm bn̄dicere ꝛ laudaꝛ hic.3.possum9 ꝯsi.ſ.
Vt i bōis nr̄is actib9 gl'azhūanā vitem9.
Vt peccata declinemus.
Vt deū de receptꝫ bn̄ficijs collaudem9.
¶ Qm ad pm dic̄ ȳs aūt declinauit a tur ba cōstituta i loco.xp̄s qdē fcō miraclo a turba declinauit.¶ P° vt ex h accipiam9 exm vitandi vanagl'am si volumus a dn̄o de nr̄is bōis operib9 p̄miari.iuxta ꝙ ipe dic̄ Mat.5.Attēdite ne iusticiā vr̄am fa ciatꝫ corā hoib9 vt videamini ab eis alio qn mercedē nō hēbitis ap p̄rem vr̄m.q ē in celis.¶ 2° ſm Criso.vt nos istruēt ꝙ i bōis factis nr̄is vitem9 occl'os iudeorū

ne ex hoc demus eis mã aplꝰ iuidendi.
¶ Q^m ad 2^m dicit. postea inuẽit eũ yhs
⁊c. Nam postq̃ȝ xp̃s se a turba abñtaue
rat ⁊ languidus sanus effectus a piscina
recesserat. xp̃s inuenit eum in templo: ⁊
dedit sibi salutarem doctrinaȝ. d. Ecce sa
nus factus es iã ⁊c. Nam postq̃ȝ d̃s fecit
tantam grãm homini ꝙ de statu culpe re
duxit eũ ad statum grẽ. homo debet esse
valde solicitus ne iterꝝ recidiuet. q: iuxta
sñiaȝ xp̃i Luc. 9. Nemo mittens ma^m ad
aratrũ ⁊ aspitiẽs retro aptus est reº dei.
¶ Sciendum est aũt ꝙ in illo documẽto
dato infirmo sanato xp̃s primo remẽorat
beneficiũ grẽ secũdo interdic̃ recidiuũ cul
pe 3º cominãt suppliciũ pene. ¶ Primo
rememorat beneficiũ grẽ. cũ dic̃. ecce sa
nus factus es ⁊c. Circa sanitatem quidẽ
spũalem ꝯsiderare possumus medicinam
preparatiuam. purgatiuam. conseruatiuam.
¶ Primo preparatiuam. ⁊ ista est contritõ
cordis. nam qñ pcc̃or conterit̃ disponit se
vt deus sanet eum: iuxta ꝙ d̃ pcc̃oribus ꝯ
tritis ipe dicit Osee. 14. Sanabo inquit ꝯ
tritões eorꝝ diligam eos spontanee. quia
aduersus est furor meus ab eis. ¶ 2º cõ
siderare possumus medicinam purgati
uam. ⁊ ista est grã diuina. q: aia non põt
esse simul cum culpa ⁊ grã qñ cõfert grãȝ
aie tunc ipam purgat a culpa: ⁊ sic spũalr̃
sanat. vñ dicit ipe Jere. 30. A vulneribus
tuis sanabo te. ¶ 3º considerare possumꝰ
medicinam conseruatiuaȝ. ⁊ ista est obser
uantia mandatorum ⁊ exercitatio in ope
ribus bonis. vñ d̃ istis dr̃ ꝓuer. 4. Ne re
cedãt ab ocl'is tuis custodi ea i medio cor
dis. vita sunt iuẽiẽtibus ea vniuerse car
nis sanitas. ¶ 2º xp̃s interdicit recidiuũ
culpe cũ dic̃. iã noli peccare ꝺm auctorem
de fide ⁊ legibus pccĩi bȝ. 6. malas ꝯditõ
nes ꝑꝑ quas homo dȝ vitare ne ipm faci
at: vl'ne i ipȝ aplꝰ recidiuet. ¶ Nã ꝑ pccȝ
ẽ q̃dã spũal' vulneratõ d̃bilitãs hoiem in
naturalibꝰ ⁊ expoliãs ipȝ gratuitꝭ donis.

¶ 2º ẽ q̃dã spũalis excecatõ. vñ sap. 2. Ex
cecauit eiȝ illos malitia eorꝝ ⁊ sophõie .i.
ambulant vt ceci q: domino peccauerũt.
¶ 3º ẽ qdam spũalis cãus. vñ de lucifero
Ezech. 28. peccaui ⁊ cecidi d̃ monte sancto
dei. ¶ 4º est quoddam vinculũ ne homo
possit meritorie opari. vñ Jere. 5. Pecca
ta ꝓhibuerunt bonum a vobis. ¶ 5º est
quoddã furtũ spũale. Unde Trenorum. 3.
Oculus meꝰ d̃predatus ẽ aiam meam.
¶ 6º ẽ q̃dã emptõ infernaliũ tormẽtoruȝ.
vñ Ro. 6. stipẽdia pcci mors. ¶ 3º cõminãt
supplitiũ cum dic̃. ne deterius aliqd tibi
cõtingat. qdẽ si postq̃ȝ de statu culpe vẽit
ad statum grẽ iterum labitur in peccatuȝ
peior efficitur ⁊ dignus maiori pẽa iuxta
sñiam xp̃i Math. 12. in parabola illa imũ
di sp̃s exientis ab hoie: q postmodũ ad ipȝ
reuertẽs cũ. 7. spiritibꝰ nequioribus se ha
bitant ingressi ibi. ⁊ fiũt nouissima hois il
lius peiora prioribus. ¶ Q^m ad 3^m dicit.
abijt ille hõ ⁊ nũciauit iudeis. lȝ ei q bene
opat̃ nõ d̃beat q̃rere laudẽ ꝓpriã: tñ ille q
recipit dȝ eẽ gratus ⁊ cõferentem laudar̃
¶ Quia igit̃ lãguidꝰ curatus fuit a xp̃o
lȝ xp̃s exẽplariter hũanam laudem fuge
rit se absentando a turba ipo cognito nõ
debuit tacere. ⁊ iõ dr̃ ꝺm Aug. ꝙ istud nũ
ciauit iudeis. ¶ Exẽplo igit̃ huius sanati
lãguidi discamus in oibus nõ solũ vt ipse
in prosperis sed in aduersis deum humilr̃
ter laudare: ad quod faciendũ nos admo
net Crisosto. de simbolo. d. Moneo vos
vt dominum semper benedicatis: si vene
rint mala benedicite ⁊ dissoluentur mala:
Si prospera venerit: benedicite ⁊ prospe
ra perseuerabunt. Dicamus igitur cum
psalmista. Benedicam dominum in om
ni tempore semper laus eius in ore meo.
vt sic semper benedicendo ipsuȝ perseue
ret nobiscum donec perueniamus ad euȝ
in gloriam sempiternam. Ad q̃ȝ.

¶ Feria ꝺa dominice secũde in. xlª.

e Go vado ⁊ queritis me ⁊ i
peccato vestro moriemini
⁊c. Jo.8. Nos videmus per
experientiam ꝙ homo ꝑꝑ
timorem retrahit multociēs
a malo ope. ⁊ h̄ dupl'r. vel ꝑꝑ mīas sibi fa
ctas. vel ꝑꝑ periculum ꝙ sibi oñditur im
minere: vt si latroni minet̄ aliq̄s ⁊ ipm̄ re
prehēdat de suis malis opibus: vel osten
dat sibi iminere suspensionis periculum
si furtum faciat. ¶ Simil'r amore induci
tur ad aliquod bonum operandum opus
⁊ h̄ dupliciter. vel q: res est preciosa ⁊ ex
cellens in se: vel q: ab alio amatur. ⁊ natu
ra veri amoris est reciproca vt qui diligit
diligatur. ¶ Quia igitur xp̄s in se est bo
nus ⁊ excellens. q: verus deus ⁊ homo.
⁊ q: nos dilexit intensissime merito ipm̄
debemus diligere toto corde ⁊ ipm̄ īquan
tum possumus sequi per opera sibi placi
bilia. ¶ Sancta igitur mater eccl'a cui ē
cura de filiis suis in h̄ sacratissimo q̄dra
gessimali tempore volēs nos a malo re
traheř ⁊ incliař ad bonū ⁊ timore nos du
pl'r trahit. ⁊ amoř nos induč ⁊ spāl'r i euā
gelio hodierno in q̄ xp̄s q̄ttuor tangit. s.
Austeritatē iuste rep̄hēsionis.
Sublimitatē die ꝯditōis.
Seueritatē future discussiōis.
Veritatē dñice passionis.
¶ Pᵐ ꝓbat infernalis cominatō. 2ᵐ eter
nalis ꝓcessio. 3ᵐ finalis exaltatio. 4ᵐ pena
lis crucifixio. pᵐ in prin. 2ᵐ ibi. Dicebant
ergo. tu q̄s es ⁊c. 3ᵐ ibi mlta hēo d̄ vob̄
⁊c. 4ᵐ ibi. dič ergo eis si exaltatus ⁊c.

Prima pars.

q Uantū ad pᵐ vbi tāgit ⁊c. ꝙ ꝓ
bat ⁊c dič. Ego vado ⁊c. hō q̄dē
pōt corrigere aliquando de suis
defectibus tripl'r. s.
Promissionibus allicientibus.
Rōnibus inducentibus.
Cominatōibus deterrentibus.
¶ Quia vero mali ⁊ obstinati vt plīmuȝ
retrahuntur a suis malis operibus cōīna
tionibus magis q̄ȝ promissionibus: ideo
xp̄s cognoscens phariseos obstinatos in
malitiis suis: q: nolebant promissionibꝰ al
lici: nec rōnibus assentire eos terret coīa
tōibus vt malitiis desistāt h̄ tria possumꝰ
considerare. s.
Indebitam inq̄sitionem.
Consortii priuatōem.
Periculosam cominationem.
¶ Quantum ad pᵐ dicit. Ego vado ⁊ q̄
ritis me ⁊c. Christus q̄dem iturus ad pa
trem per passionem suam: cognoscens iu
deos in sua infidelitate mansuros nec ip
sum debite quesituros: h̄ ipsis denunciat
penam etiam cominando. s̄m h̄ igitur h̄
tria possumus ꝯsiderare. s.
Absentationem saluificam.
Inquisitionem maliuolam.
Denunciatōem pestiferam.
¶ Quantum ad p̄muȝ dič. Ego vado ⁊c.
xp̄s enim inuens se voluntarie passurum
ꝓ redemptōe humani generis ⁊ iturꝰ ad
p̄rem vt nob̄ viā pāderet intrandi celum
dič. ego vado non vocatus sed voluntarie
vñ Js.53. Oblatus est q: ipe voluit: ⁊ nō
apuit os suum. ¶ Qᵐ ad inq̄sitōem ma
liuolam dič. ⁊ q̄ritis me ⁊c. vbi Aug. Que
ritis me inq̄t ergo nō desiderio sed odio.
Nā ⁊ illum postea q̄ȝ abscessit ab oculis
hoium inquisierunt ⁊ qui oderūt ⁊ q̄ ama
bāt. Illi ꝑseq̄ndo. illi hr̄e cupiēdo. ¶ Qᵐ
ad denūciatōem pestiferā dič. ⁊ i pccō vr̄o
moriemini. iudei q̄dē q: xp̄ȝ male q̄sierūt:
nec ad fidē ꝯuerti voluerūt: sȝ ꝑmāserunt i
suis erroribꝰ: idō in pccis suis morituri di
cunt̄ s̄m Aug. vñ de ipsis dici potuit illd̄
Job.36. Morient̄ i tēpestate aia coꝝ: ⁊ vi
ta coꝝ int̄ effemiatos. ¶ Scič. ē āt h̄ vbi
fit mētō d̄ q̄reř xp̄m ꝙ loquēdo moral'r ꝙ
aliqui sunt q̄ nō q̄rūt dñm: nec ipm̄ iueni
unt. Aliq̄ sūt q̄ q̄rūt ipm̄ sed nō sič debēt:
⁊ isti ēt ñ inueniunt. Aliq̄ q̄rūt ipm̄ sič de
bent ⁊ ipm̄ iuēiunt. ¶ Prio aliq̄ ñ q̄rūt

dominum nec iueniunt sicut confidentes i
temporalibus ⁊ in ipsis spem suam ponē
tes ⁊ deum obliuiscentes quoꝝ cuilibꝫ dr̄
deutero.32.Deum qui te genuit dereliqui
sti ⁊ oblitus es domini creatoris tui. Vñ
tales possunt figurari per regem Assa.de
quo dr̄.2.paral'.16.Egrotauit Assa dolore
pedum vehementissime . nec in infirmita
te sua quesiuit dñm:sed magis in medico
rum arte ꝯfixus est:de quo tñ ibidem dr̄:
ꝙ non obstante medicoꝝ auxilio mortu
us est.¶ Ubi sciendum ꝙ per regē Assa
ɋ interpretatur factura itelligi potest hō
qui est factura dei:iuxta ꝙ ipe dixit geñ.
1.Faciamus hominem ad ymaginem ⁊ si
militudinem nostram :ɋ dr̄ rex qui in ce
lesti patria regnare debꝫ:lꝫ autem sic ho
mo creatus fuerit vt regnet in celo.tamē
instar Assa infirmatur dolore pedum gra
uissime .per pedes enim intell'r ꝓm Aug.
Desiderium hois:qꝛ sicut corpus mouet
localiter pedibꝰ:sic anima mentaliter mo
uet affectibus :isti autem pedes.i.affectꝰ
infirmari dicuntur quando derelicto deo
qui deberet super omnia diligi homo ad
heret mundanis:qꝛ vero multi taliter in
firmantur.ideo dicit apl's prima cor.ij.In
ter vos multi sunt infirmi ⁊ imbecilles.i.
debilitati qᵐ ad spiritualia ꝑꝑ amorē tē
poralium.⁊ dormiunt multi .i. nihil senti
unt de dulcedine dia.⁊ ideo de ipsis ꝯque
ritur dñs.Jere.2.Me dereliquerunt fon
tē aque viue.merito ergo dr̄ ꝙ Assa mor
tuus est:qꝛ conueniēs est vt mortem iuēi
at qui vitaꝫ dereliquit.⁊ iō Ro.1. Qui ta
lia agunt digni sunt morte.Et ideo Jere.
17.Maledictus homo ɋ confidit i hoie ⁊
ponit carnem brachium suum.⁊ a dño re
cedit cor eius.¶ 2° aliqui querunt xp̄m:
sꝫ non sicut d̄bent:⁊ isti qꝛ querunt in deli
tijs corporalibus ⁊ in peccatꝭ vbi xp̄s non
est non inueniunt:vt de quolibꝫ tali verifi
cetur illud ꝓuer.17.Qui peruersi cordis
est non inuēiet bonum.vñ tales possunt fi
gurari ꝑ aiam q̄rētē spōsum suum.i.xp̄m
ɋ dic̄ d̄ seipa cant.3.In lectulo meo q̄siui
ꝑ noctes quē diligit aīa mea:q̄siui eū ⁊ nō
iuēi.surgā circuibo ciuitatē ꝑ vicos ⁊ pla
teas q̄rā quē diligit aia mea:q̄siui eum ⁊
non inuēi.inuenerunt me vigiles ɋ custo
diunt ciuitatem:non quē diligit aia mea
vidistis ⁊ ibi supple non inuenit :⁊ cū pau
lulum pertransissem eos :iuēi quē diligit
aia mea:tenui eum:nec dimittam.vbi tria
possumus ꝯsiderare .s.
Inuestigatōem solicitam .
Adeptōem saluificam.
Possessionē ꝯtinuam.
¶ Primo inuestigatōem solicitā cū dr̄ i
lectulo meo ⁊c.vt dcm̄ ē : sponsa ast aia:
sponsus est xp̄s.Ista āt aia dꝫ multū solici
te xp̄m spōsum q̄rer̄:vt sit generatō q̄rē
tiū dñm:q̄rētiū faciē dei Jacob in p̄s.sed
tñ aduerte ꝙ i tribꝰ locis dr̄ spōsa spon
sum quesisse.⁊ in illis ip̄m non inuenisse
s.in lectulo in circuitu ciuitatis ⁊ inter vi
giles.¶ Ubi sciē.ꝙ ꝑ lectulū ɋ ē locꝰ cō
sol'onis corpis:itll'r oēs delectatōes car
nales.In ill' igitur o aia peccatrix xp̄m ñ
inuēies:sed scis quid in lecto miserie car
nalitatis inuenies :re vera malitiam i co
gitando praua desideria in appetendo im
pudica verba ⁊ oꝑa in exercendo: ⁊ sic in
talibus carebis p̄ñtia spōsi tui ɋ tibi da
ret vitam per gratiam :in illis āt existēs
mortem incurreris per culpam . vt de te
v̄ificetur illud.4.Re.4. Ecce puer mortu
us iacebat in lectulo. ¶ Per circuitū āt
ciuitatꝭ itll'r pcc̄m vanagl'e ⁊ sup̄bie ꝑꝑ ap
petitū idebitū dñandi ml'ri circuūt : ⁊ ꝑꝑ
vanāgl'am ml'res spāl'r circuūt vt videāt
ab hoibꝰ.O aia peccatrix i talibꝰ ñ iuēit
xp̄s:sed scis ꝗd iuēies.certe qᵐ ad pcc̄m
vanagl'ie.Colli ꝓtēsionē oculoꝝ mutatio
nē:vāos icessus.curiosos applausus:allici
entes gestꝰ.Indumētū ꝓtiosum:ornatū cu
riosū ⁊c.ɋ hoies ad vāitatē iducūt : sꝫ ad v̄
tat misera aia:sniaꝫ q̄ꝫ sibi dñs cōinat Jh.

3.d.p eo q ellevate sūt filie syon. et abula uerūt extēto collo: et nutib⁹ oculoꝝ ibāt. et pedib⁹ suis cōposito gradu icedebāt. decal uabit dñs verticē filiaꝝ syon et crinē earū denudabit: vbi aduerte cōfusionē. ¶ Naȝ p caluatōem capilloꝝ caput ornatiū: intelligit denudatō die gr̄e. aiam ornātis qua ꝑuaberis: p cries q̄ accipiunt h̄ p alienis capillis. qbus aliqñ solent mulieres adornare: itllnt scōꝝ suffragia qbus aia exñs in gr̄a adornat. qb⁹ pticeps fit oiuȝ bonoꝝ q̄ ōs p scōs hoies opat. sȝ ꝑdicta seqns oibus ꝑuat: cui cominādo dic dñs Nauū.3. Reuelabo pudēda tua in facie tua. et ostēdam gentibus nuditateȝ tuā et regis ignominiā tuā et proiciā sup te abhominatōes et ꝯtumelijs te afficiā et pōam te in exemplū. ¶ Q.ᵐ ad pecm̄ supbie iuēies ꝯtētiones. emulatōes. odia. rixas et discordias. vñ de talibus dr̄ ps. In circuitu ipij ambulant. ¶ Per vigiles qt itllnt peccatuȝ auaritie et detractōis: q: auari sp vigilāt quō pñt cumulare pecūiā et dtractores int ꝯgregatōes hoium semp ꝯponūt mala verba. nō aduertētes miseri illud q dr̄ puer. 24. Cogitatō stulti pecm̄ est et abhominatio hoium detractoꝝ. ¶ In istis igitur o aia peccatrix: si qras sponsum nō iuēies: sed si qd qᵐ ad pecm̄ auaritie repies exactōes indebitas. vsuras iniustas. rapinas violentas et furta. ¶ Q.ᵐ ad peccatum d tractōis reperies falsas adinuentiones ocultorum publicationes bonorum murmurationes: malorum augmentationes. in istis igitur omnibus non inuēitur xp̄s ¶ 2° ꝯsiderare possumus adeptiōem saluificam: cum dr̄ paululum ⁊c. Nā postq̄ʒ homo transiuit carnis delitias p puritatem mundi excellentias per humilitateȝ et mundi diuitias per paupertatem. tunc Christum sponsum reperit vt possit sic cōsolatorie sibi dici illud eccl'ci.ij. Post multa tempora inuēies illum. ¶ Tertio considerare possumus possessionē ꝯtinuam. cum dr̄. tenui euȝ nec dimittā. Nā postq̄ʒ hō dimissis vitijs ad statum gr̄e venit. in q̄ xp̄m sponsum suum iuenit: doȝ ipsum tenere firmiter. q quidem fac qñ pseuerat i bōis opib⁹ nec reuertitur ad peccata. vñ sibi dr̄ Apoc.3. tene q habes. dicat igitur illud Iob. non dimittā te neqȝ derelinquā ¶ 3° alij querunt xp̄ȝ debito modo. et isti inueniunt. et qualiter reperitur audi Ber. sermone .24. Si nolum⁹ non frustra querere dñm. queram⁹ veraciter. queram⁹ frequenter. queram⁹ pseueranter. vt nec queram⁹ p illo aliquid. sed ab illo aliqd conuertantur. facili⁹ est enim celū et terrā trāsire. q̄ʒ vt sic querens nō iueniat: sic petēs nō accipiat. et sic pulsanti non apiatur. vt igitur dñm solicite qram⁹ dr̄ Is.55. Querite dñm dum inueniri pōt. inuocate eum dum ppe est. ¶ Q.ᵐ ad consortij ꝑuatōeȝ dic. q̄ ego vado ⁊c. vbi tria possum⁹ ꝯsi .s. Xp̄i ppositōem sepantem.

Collegij hesitatōem pturbantem

Dicti declaratōem euidētem.

¶ Quantū ad pᵐ dic. quo ego vado vos non potestis venire. Nā p istā potētiam q̄ʒ xp̄s dixit iudeis incredul' dat nob itelligi ppetua sepatō q̄ sepabuntur a xp̄o. et hoc est q dic Io. qritis me et non inuēietis vbi sum ego vos non potestis venire.

¶ Quantum ad collegij hesitatiouem pturbantem dicit. Dicebant ergo iudei ⁊c. Iudei enim ꝺm Augu. tanq̄ʒ carnales non intelligentes spiritualiter q dictum erat a Christo inter se quesierunt. si xp̄s seipsum vellet interficere. quia dixerat q ipsi non poterant ire quo ipse ibat. q̄ʒuis fatua esset ista cogitatio. cum et ipsi essent morituri. ex quo datur intelligi q ipe loquebatur de regno celorum ad quod erat iturus post mortem. ¶ Quantum ad dicti declarationem euidentem dicit. et dicebat eis. vos deorsum ⁊c. xp̄s quidem declarando dictum suum intendit talem rationem res habentes ꝯrias ꝓprietates n̄

pñt ire ad eundem locū.sicut p3 de graui bus ⁊ leuibus: sed ego ⁊ vos hẽmus ḋri as ,ppꝛietates.ergo ,pbo maioꝛem: q vos p peccata vr̄a grauati estis deoꝛsum.⁊ de hoc mundo.ego autem sum de superius ⁊ non ḋ hoc mundo: q: mundane sicut vos non viuo. ¶ Q^m ad 3^m dicit. Dixi ergo vobis ⁊c.vbi duo possum⁹ ꝯsiderare.s.
Cominatóem aggrauātem.
Rónem sufficientem.
¶ Q^m ad p^m dicit.dixi ergo ⁊c.Nā xp̄s ḃm Aug.non cominaṫ iudeis ꝙ peccatu3 hērent: q: istud est cōe omnibus. vñ ps. Qm̄ ego in iniquitatibus concept⁹ sum. ⁊ in peccatis͂ concepit me mater mea: s3 q: moꝛituri erant in peccatis͂ eoꝛu3. ¶ Q^m ad rōnē sufficiētem dicit .si enim non credideritis ⁊c. Nam illud ꝙ xp̄s dixerat iudeis.s.moꝛiemini in peccatis vestris.hoc euidenter ,pbat.d.si enim non credideritis͂ q: ego sum: moꝛiemini in pccō vestro. ex quo pōt rō talis foꝛmari .qui caret vita aptum natum hr̄e vitam est moꝛtu⁹ sicut p3 de carente anima.sed vos caretis vita gratie.ergo estis moꝛituri. qḋ autem caretis vita gr̄e p3: q: vita aīe ē fides cū caritate.iuxta illḋ Abacuch.2.Ecce q incredul⁹ est non erit recta aīa ei⁹ in semetipso iust⁹ āt in fide sua viuit.sed vos caretis͂ fiḋ q: ñ credidistis. q: ego sim ille q.pmissus su3 in lege vētur⁹ nec credidistis me deū esse nec creditis mee doctrine .igitur caretis vita aīe.⁊ per ꝯñs eritis͂ moꝛituri: ⁊ q: i ifidelitate vr̄a pseuerabitis͂ moꝛiemini in pccō. Nā iuxta illḋ xp̄i Mar. Qui ñ crediderit ꝯdēnabiṫ.

Secūda pars.

Egtur. Dicebāt ergo ei tu quis es ⁊c.vbi tangit sblimitate3 diuie ꝯditōis.ꝙ pbat eternal'pro cessio.q: oēs hoies nā scire ḋsiderāt p̄ me thaphi.hic ē ꝙ qñ aliqs videt vel audit aliq̄ magna ḋ aliq: ignoꝛās vñ ,pcedit.ḋ ip sis certificari ḋsiderat vt ei⁹ aīm⁹ geteṫ.

¶ Quia igiṫ xp̄s potestatiue iudeos reꝑhendit q: nō credebāt ii͂p3: nō diē expꝛ se qs ipm interrogāt qs sit vt clari⁹ ip3 cognoscāt: qb⁹ xp̄s quis sit rñdet. s3 hoc igiṫ hic duo possum⁹ ꝯsiderare .s.
Judeoꝝ anxiam interrogatiōem.
Xp̄i lucidam rñsionem.
¶ Q^m ad p^m dicit.dicebant ergo tu qs es. Nam qñ aliquis de seipso p̄sumēs reꝑhenditur aliquo quē3 ignoꝛat multoē indignatur. ⁊ ideo q̄runt ab ipo cur ista faciat.⁊ quis sit ipe. q: igitur xp̄s iudeos acriter repꝛehendit ,d. ꝙ moꝛientur i peccato suo indignati ꝙ eos repꝛehenderat ḃm Augu. Dixerant ei tu qs es. ¶ Q^m ad 2^m dicit. Dixit eis yh̄s pn^m ⁊c. Xp̄s ei interrogatus a iudeis quis ess͂3. cum ḋus ver⁹ ⁊ hō ess͂3 ꝛndit eis aliqua p deu3 ⁊ hoiem se demonstrauit. Nam.d. se pꝛincipium oñdit se foꝛe deum.d. āt se loqui se verum hoiem indicauit. ¶ Sciēdum ē āt ꝙ pꝛincipiū duob⁹ modis accipiṫ. vno modo psonal'r.eo modo ꝙ dicim⁹ est pñcipium toti⁹ deitatis͂.⁊ isto modo non dicit fili⁹ se foꝛe pncipiū cum habeat natiuitatis͂ sue pncipium pr̄em. Alio modo pncipiu3 accipitur essential'r. Et isto modo filius se diē pncipium.⁊ de isto pncipio possumus exponere illud coll'.1. Oia per ipm ⁊ in ipo creata sunt.⁊ ipe añ omnes ⁊ oia i ipso constant.⁊ ipe cap̄ coꝛpoꝛis eccl'e qm̄ ē pncipiū pmogēitus ex moꝛtuis. vt sic in oibus ipe pncipatū tenēs. q: in ipo cōplacuit oē3 plēitudinē habitaṫ.⁊ p eū recōciliare oia siue q̄ i terris sunt. vbi inter alia q̄ttuoꝛ possum⁹ ꝯsiderare .s.
Pꝛimitatē in essendo.
Auctoꝛitatē i p̄sidēdo.
Foꝛmalitatē in influendo.
Pietatē in cōcoꝛdando.
P⁹ pmitatē i essendo: cū dr̄ ꝙ ipe ē ante oēs. Nā ipe tā oium creaturaꝝ pn^m ex ñs añ oia h3 duratōe3 eternā. vt sic dr̄e potuerit illḋ Js.43. Añ me nō ē foꝛmat⁹ ḋus ⁊

ꝑost me non erit: ego sum dñs ⁊ non est absq; me saluator. ¶ 2° ꝯsiderarẽ possum⁹ auctoritatẽ i presidendo: cum dic. ⁊ ipe caput corporis eccl'e. oẽs qdẽ fideles cũ xp̃o faciũt vnũ corpus. cui⁹ caput ẽ xp̃s: ⁊ qlib; fidelis est mẽbrũ hui⁹ corporis. iuxta ꝙ ꝺ ip̃o loquens apl's dic̃ Eph.1. Ipsu;. s. xp̃m dedit. s. de⁹ caput sup oẽm eccl'am q̃ est corp⁹ ipsi⁹. ¶ 3° ꝯsiderare possum⁹ fõtalitatẽ in influendo: cu; dr̃ ꝙ in ip̃o complacuit oẽ; pleĩtudinẽ gr̃e. ⁊ q: ip̃e caput eccl'e. ⁊ ꝺ natura capitꝭ ẽ influere in cetera mẽbra. iõ xp̃s vt cap̃ suoꝝ fidelium i ip̃os vt in ipsi⁹ mẽbra sp̃ũalia gr̃a ifluit habũdãter: iuxta illud Io.p̃. Vidim⁹ gl'ia; ei⁹ gl'iam q̃si vnigẽiti a p̃re plenũ gr̃e ⁊ ꝟitatis. ⁊ infra. ꝺ cui⁹ plenitudine nos oẽs accepim⁹ gr̃am pro gr̃a. ¶ 4° ꝯsiderare possum⁹ pietatẽ in ꝯcordando cum dr̃ pacificãs oia ꝑ sanguinem ⁊c. ante aduẽtum qdem xp̃i in mundũ magna guerra erat ꝑꝑ pecc̃m ꝑmoꝝ parentum inter deu; ⁊ humanum genus. sed xp̃s per suum ꝑtiosu; sanguinem pacem inter eos ꝓcurauit. iuxta illud Eph.2. Nũc aũt in xp̃o yh̃u vos q eratis aliqñ longe: f̃ci estis prope i sanguine xp̃i. ip̃e eni; est pax nr̃a q fec̃ vtraq; vnum.

Tertia pars.

Egtur multa hẽo ꝺ voƀ loq ⁊c.
s vbi tangit seueritatem future
discussionis. ꝙ ꝓbat finalis exa
minatõ. Ille enim qui ꝺ; aliũ iudicare: ꝺ; eẽ iust⁹ ⁊ verax vt suũ iuditiũ ꝑꝑ aliquẽ nõ ꝑuertat: iuxta ꝙ dr̃ Exo.23. Nõ sequeris turbã ad faciẽdũ malũ: nec i iudiciũ pl'imoꝝ acqesces snie vt a ꝟo ꝺuies. xp̃s igit̃ q ꝟax ẽ cũ rectitudie iudicabit. iuxta illꝺ p̃s. Iust⁹ es dñe ⁊ rectũ iudiciu;. ꝫm h igit̃ h tria possum⁹ ꝯsiderare. s.

Discutientꝭ exaĩatõem.

Sentẽtiantꝭ rectificatõem.

Iudeoꝝ excecatõem.

¶ Q^m ad p^m dicit. multa hẽo de vobis ⁊c. q: eim xp̃s venit in mũdũ vt̃ saluator hũani generis: nõ aũt vt iudex: iuxta illꝺ Io.3. Nõ enim misit ꝺus filiũ suum i mũdum vt iudicet mũdũ s; vt saluet̃ mund⁹ ꝑ ip̃m. In fine ꝟo mundi vt iudex veniet ⁊ distincte discutiẽs merita ⁊ ꝺmerita singulorum, hinc est ꝙ iudeis nõ dixit multa de vobis iudico in p̃ñs: s; hẽo iudicare in futuꝝ. ¶ Q^m ad 2^m dicit: sed q me misit ⁊c. tunc qdem snia alicui⁹ ꝺ; ratificari qñ est ꝓlata veraciter ⁊ nullam ꝯtinet falsitatẽ: vt ergo xp̃s oñdat suam sniam esse ratam ⁊ firmam oñdit ꝙ in sua snia nulla falsitas põt esse. Nam cum ip̃e nõ loquat̃ nisi ꝙ audiuit a p̃re: ⁊ suum loq ⁊ audire sunt idem ꝙ a patre procedere ꝫm Alciuium. ⁊ ipse procedit a patre qui est veritas per essentiam non potest cadere falsitas. ꝯsequens ẽ ꝙ snia data per Christu; sit totaliter vera. ⁊ sic possumus dicere illud Io.17. sermo tu⁹ veritas est. ¶ Q^m ad 3^m dic̃. ⁊ non cognouerunt q: patrem eis dicebat deum. Christus enim mentionem faciens de illo qui misit eum. d. q me misit verax est. dabat intelligere patrem qui misit eum in mundum: sed iudei velud ceci hoc non intellexerunt. Nam iuxta illud Sap̃.2. Excecauit aute; illos malitia eorum. ¶ Sciendum est autem hic vbi fit mentio de Christo mundum iudicaturo. ꝙ in extremo habebit ml'ta ꝺ peccatorib⁹ iudicare. s.

Cogitatões cordium.

Locutões orum.

Malignitates operum.

¶ Primo cogitationes cordium: iuxta illud p̃s. Ip̃e scrutans corda ⁊ renes deus. non erit enim aliqua cogitatio q̃; habuerit homo contra volũtatem diuinam quã ip̃e non iudicat ⁊ clare intueatur. ⁊ iusto iudicio iudicet. Quid igitur peccator miserrime respondere vel dicere poteris dño: cum tuum cor intuebitur in q̃ nõ inueĩet suam ymaginem. i. gr̃am: nec

supscriptiōem suam.i.bonas cogitatiōes ꝛ virtutes insertas ꝛ interrogabit.cuius est ymago h ꝛ supscriptō Mat.22.Ne uera nō restabit aliqua rñsio nisi que sequit ibi.s.ꝙ te a veritate coactū oportebit respondere.ꝙ h ymago.i.ania tua ē cesaris i.dyaboli cui⁹ es secutus in instinctu, q: responsione vellis nollis sic facta qd aliō restabit miser peccator.nisi vt cōtra te ꝓferatur sententia q̄ȝ dñs dedit ibidem.s. reddite ergo q̄ sunt cesaris cesari.i.te peccatorem q fuisti dyaboli dyabolo ꝑpetuo cruciādū.ꝛ qr q: Eccli.3.Cor neq̄ȝ grauabit doloribꝰ vbi sbdit cor dur male hēbit ī nouissimo.cor igitur tuū o peccator ipe nitens.ꝙ fuit neq̄ȝ ꝑ malas cogitationes ꝛ durum ꝑ obstinatiōem in nouissimo.i. in die iudicij malū habebit.q: penis eternis cruciabit. ¶ Secundo iudicabit locutiones eoꝝ.Nam nihil erit locutum ꝯtra volūtatem diuinā de qua nō oporteat homines reddere ratiōeȝ.ꝛ h est ꝙ ipe dicit Mat.12.Dico āt vob ꝙ de oi verbo ocioso ꝙ locuti fuerint hoīes reddent ratiōeȝ in die iudicij ex verb tuis iustificaberis ꝛ ex verb tuis condēnaberis. ¶ Cōsidera igit o miser pccōr qualē ratiōem reddere poteris.de piurijs .de detractōibus ꝛ diffamatiōibus.cuȝ tibi dicat ps.Tota die i iusticiā cogitauit lingua tua sic nouacula acuta fecisti dolū dilexisti malitiā sup benignitatem iniqtateȝ magis q̄ȝ loq equitatē dilexisti oīa verba ꝑcipitationis lingua dolosa re ad istis sic tibi obiectī male poteris respōdere.ꝛ iō cōtra te ꝓferet illa sniā q ibidē seqt.ꝑpterea ds destruet te in finem euellet te ,ꝛ emigrabit te d tabernaculo tuo.ꝛ radicē tuā de terra viuētiū. ¶ 3° iudicabit malignitates opeꝝ.s. cuih illud Luc.16.Redde ratiōem vilicatiōis tue.q̄ȝ ratōeȝ reddere poteris o miser peccator qñ angelus q dat⁹ erat ad iusticiā loquet ꝯtra te testimoniū.s.xp̄o iudici illō Jo.7.Ego testimoᵐ ꝑhibeo de illo q: opa eius mala sunt q̄ audito o miser pccōr cōtra te iudex dabit sniam.s.illud Mat.22.Ligatis māibꝰ eius ꝛ pedibus mittite eū i tenebras exteriores ibi erit fletus ꝛ stridor dentiū. ¶ Iste iudex fuit figuratus Apoc.19.vbi dr vidi ceᵐ apertū.ꝛ ecce equ⁹ albus ꝛ q sedebat sup eum vocabat fidelis ꝛ verax.ꝛ i iustiᵃ iudicat ꝛ pugnat occuli āt ei⁹ sic flāma ignis ꝛ in capite eius dyademata multa hñs nomē nouū scriptū ꝙ nemo nouit nisi ipse.ꝛ vestitus ē veste aspsa sanguie.ꝛ vocabat nomen eius verbū dei.ꝛ exercitus q sunt in celo sequebant in eqs albis vestimēti bysum albū ꝛ mundum.ꝛ ex ore eius ꝓcedit gladius acutus vt in ipo ꝑcuteret gētes ꝛ hȝ in vestimentū ꝛ in femore suo scriptū rex regnū ꝛ dñs dominantiū vbi.5.possumus cōsiderare.s.

Situatōeȝ purissimā.

Nominatiōeȝ mirificā.

Gloriosum ornatum.

Generosum principatū.

Gratiosum comitatū.

¶ Primo situatōeȝ purissimā cum dr ꝙ sedebat sup equū albū.Nam ꝑ equū albū intelli pōt vno modo.illa nubes candida sup q̄ȝ xp̄s ad iudicādum sedebit alio mō per equū albū itelligi pt xp̄i hūanitas tota mūda ꝛ purissima in q̄ deitas dici pōt sedere. ¶ 2° ꝯsiderare possum⁹ noiatōem mirificā cum dr ꝙ vno mō vocabat fidelꝭ ꝛ verax ꝛ alio noie verbū dei.ꝛ ꝙ hēbat nom̄ ꝙ nemo nouit nisi ipe. ¶ Ubi sciendū.ꝙ in xp̄o ē duplex natura:diuia.s.ꝛ humana scōm naturā diuinā vocabat verbū dei ꝭm aūt humanā vocabat fidelis ꝛ verax tot⁹ aūt ꝭm ꝙ xp̄s cōplectit naturaȝ diuinā ꝛ humanā dr hr̄e nom̄ ꝙ nēo scit nisi ipe vel q: ꝑ naturā nō est nobis inuestigabilꝭ tā mirabilꝭ vnio vlꝭ q: ab infidelibus xp̄s nō cognoscit.ſȝ tm̄ ab ipsi⁹ fideȝ hñtibus q dicunt vnū cū ipo vt sic potuerit sibi dici ds pr̄ illud.ps.Feci tibi nom̄

grãde iuxta nomen magnorũ qui sunt in
terra. ¶ Tertio ꝯsiderare possum⁹ orna
tum gl'osum q fuit multiplex ꝑmo dr̃ ꝙ
oculi eius sunt sicut flãma ignis ꝑ quos
intell'r eius clara ⁊ ifallibilis cognitio.ꝑ
q̃z scit omnia general'r tam bona q̃z mala
vñ Eccl'i.23. Oia videt ocl's ei⁹. ¶ Scđo
dr̃ ꝙ habebat in capite dyademata mlťa
ꝑ que intelligunt diuersa ꝑmia.que scđm
diuersi meritorũ iusti retribuet vt sic pos
sumus dr̃e de quol; illud Cor. x. Posui
sti domine sup cap̃ eius coronã de lapide
ꝑtioso. ¶ Tertio dr̃ ꝙ erat vestit⁹ veste
aspsa sanguine.ꝑ q̃z intell'r corp⁹ xp̃i yhu
pro nob̃ vulneratus in cruce.ꝙ fuit suo ꝓ
prio sanguine rubricat⁹. ¶ Quarto dr̃ ꝙ
ex ore eius ꝓcedebat gladius acutus .ꝑ
quẽ intell'r seuera sñia de qua ꝑcutiet pec
catores.⁊ iõ dr̃ ꝙ in ip̃o ꝑcutiebat gẽtes
i.gentiliter ⁊ sine lege viuẽtes. ¶ Quar
to possum⁹ cõsiderare generosum ꝑncipa
tũ cum dr̃ ꝙ habebat in vestimẽto ⁊c. Nã
ꝑ vestimentũ corpus cooꝑiens intell'r ei⁹
hũanitas xp̃i nob̃ deitatẽ occultans.q: in
xp̃o so^m videbat hũanitas sub q̃ latebat
deitas ꝑ femur vero corp⁹ substẽtans hu
manitatem xp̃s igit in vestimẽto.i.in hu
manitate habebat scriptũ rex regum . q:
de stirpe regia.i.dauitica fuit natus in fe
more etiaz in deitate scriptũ hẽbat reguz
⁊ domin⁹ dominantiũ quia ꝫm naturã di
uinam ipse ds̃ magnus ⁊ rex magn⁹:ma
gnus sup omnes deos. ¶ Quinto possu
mus ꝯsiderare gratiosum cõitatum.cuz di
citur ꝙ exercitus sequebat eum in albis.
Nam ꝑ istuz exercitũ albatorũ sequentiũ
xp̃m intelligit multitudo iustoꝝ qui post
finale iudi^m ibunt in ꝑadisum cũ xp̃o.de
quo admiratiue querit Apoc.7. Hij qui
amicti sunt stoll' albis.q sunt ⁊ vnde vene
runt cui questioni respondet ibidem cum
subdit hij sunt qui venerũt de tribulatiõe
magna ⁊ lauerũt stollas suas ⁊ dealbaue
runt eas i sanguine agni.

Quarta pars.

Equit. Dixit ergo eis yhus ⁊c.
o Cũ exaltat⁹ fuero.vbi tangit di
tatez dñice passionis ꝙ ꝓbat pe
nalis crucifixio vbi tria possum⁹ ꝯside.s.
Mortalitatẽ hũanitatis assumpte.
Sublimitatẽ deitat̃ excelse.
Utilitatem pluralitatis cõuerse.
¶ Quantũ ad primũ dic. Dixit ergo eis
yh̃s ⁊c. Naz tunc exaltari dici potuit xp̃s
qñ pro nob̃ fuit elleuatus in cruce vñ Au
gu.exaltat⁹ est qñ pẽdebat in ligno. Ista
aũt exaltatõ xp̃i fuit causa nr̃e saluatõis.
Nam xp̃s ꝑ passionez nos redimẽs de in
fimis vbi eram⁹ ꝓpter pccm̃ prostrati tra
xit nos ad suꝑna.qñ nos sibi per fidem ⁊
gr̃am copulat.iuxta ꝙ ipse ꝑdixerat Jo.
12. Ego si exaltatus fuero oia trahã ad me
ip̃um ⁊ h̃ est ꝙ significatiue loquẽs dixit
Jo.3. Sic Moy.exaltauit serpẽtem in d̃
serto ita exaltari oz filium hois.vt omnis
qui credit in ip̃o non ꝑeat sed hẽat vitaz
eternã.de h̃ autem serpẽte dicitur sñial'r
Numeri.21.ꝙ qñ Moy.ducebat ppl'z do
mini per desertũ vt irẽt in terrã ꝓmissio
nis murmurauer̃t ex itieris longitudine
cõtra dñm.q̃z obrem misit dñs ignitos s̃
pentes in ppl'o ipsos mordẽtes aculeis ⁊
grauiter affligẽtes q veniẽtes ad Moy.
dixit erũt peccauimus.q: locuti sumus ꝯ
tra dñm ⁊ te:ora vt tollat a nob̃ serpẽtes
orauit igitur Moy.pro ppl'o cui dñs di
xit fac serpentem eneum ⁊ pone eũ pro si
gno sup colũnam ligneã.quem aspiciẽtes
ꝑcussi ab ignitisq̃z serpentibus sanabant.
¶ Ubi sciẽdum ꝙ ꝑ ppl'm domini intelli
gitur totum genus humanũ.qui dei po
pulus dici potest.iuxta illud ꝑs. Ipse est
domin⁹ deus noster nos autem populus
eius ⁊ oues pascue eius per desertum igi
tur itelligitur iste mũdus.quia instar de
serti ab hominib⁹ per mortem deseritur
per terraz vero ꝓmissionis intell'r celest̃
patria d̃ q̃ ꝑs. Portio mea dñe sit i terra

viuentiũ.homines igitur in h mũdo pere grinantes vt vadant ad terram ꝓmissio nis.i.ad patriam celestem murmurare di cuntur dum nõ cognoscẽtes diuina bene ficia sibi regratiari pigrescũt quos deus videns sic pigros dr̃ sibi mittere serpen tes ignitos quãdo ꝑmittit ꝙ demones s pentes venenati eos tẽptant isti serpẽtes i.demones habẽt aculeos ꝛ venem cõiun ctum cũ aculeo est ꝯsensus cõiunctus sug gestioni ex quo deliberate cõsensu quãdo homo ꝺ aliquo peccato mortali ꝯsentit in star veneni inficiẽtis corpus inficit ꝑ pec catum ꝛ sicut venenati ab ill' serpentibus grauiter affligebant in corpe sic mlto ma gis venenati ꝑ peccatum in aĩa tãto pl's deberẽt affligi.q̃ꝫ aĩa nobilior est q̃ꝫ cor pore sic aũt afflicti peccatores debent ad deuꝫ recurrere sperãtes in eius mĩa ꝛ cul pam sue igratitudinis cognoscẽtes ꝛ dñe peccauimus.q: locuti sumus cõtra dñm non regratiãdo sibi ꝺ beneficijs suis.ꝛ vt melius exaudiat a domino debent haber̃ recursũ ad Moy.i.ad aliquẽ mediatoreꝫ bom.ꝛ deo acceptũ vt pro ipso debeat ora re cui orãti respondet a domino qualiter possit curari.cuius infirmitatis medicina est serpẽs ene9 positus sup lignũ. ¶ Nã per serpentem eneũ positum sup ligm in telligitur xp̃s yhus pro nob ellevatus in cruce.Nam serpẽs eneus habꝫ formã ser pentis.sed nõ habet venem serpẽtem au tem de sua natura videt signare pruden tiam.iuxta ꝙ dixit xp̃s discipulis Mat. 10.Estote prudẽtes sicut serpentes.prudẽ tia vero ꝛ astuª serpentis quãtum ad pre sens spectat cognoscit i duob9. ¶ Primo dum audit vocem incantatoris vnam au rem ponit in terrã.ꝛ aliam claudit cauda ne possit vocem incãtantis audire.cuius exemplo dum homo audire incipit incan tantis.i.sentire tẽptationes dyaboli vnaꝫ aurem debet ad terram ponere ꝛ sic eam claudere cõsiderando propriaꝫ vilitatem quia de terra est in terram debet reuerti. Aliam vero debet cum cauda claudere ꝯ siderando ꝙ in h mundo finem habet vi uendi per finis datur intelligi ꝑ caudam que est vltima pars animalis ꝛ sic non ꝯ sentire dyaboli suggestiõibus. ¶ Secun do cognoscit serpenꝫ prudentia.quia quã do sentit grauatum pelle vetusta mollifi cat ipa per aq̃ꝫ.molificata intrat ꝑ artũ fo ramen aliquod lapidis ꝛ sic pelle vetusta dimissa eggredit cum alia renouata ꝛ sic efficitur abilior ad reptãduꝫ. ¶ Cui9 exẽ plo peccator habens vetustam vitiorum ipsum grauãtium debet se molificare per aq̃ꝫ lachrimarum sua ꝺplorãdo peccata.ꝛ sic foramen angustũ austeritatꝫ intrare peni tentie.ꝛ ibi vetustã pelleꝫ.i.peccata dimit tere per integrã confessionẽ.ꝛ sic accepta noua pelle gr̃e efficit habil' ad exercẽdũ se in operibus virtuosis. ¶ Venem autẽ signat peccatũ quia igitur ꝑ serpentem si gnatur prudentia.per venenũ autem pec catum serpens eneus qui est sine veneno signat prudentiã xp̃i qui fuit sine pccõ q: igitur scđm Apom.i.Cor.i.xp̃s ẽ dei vir tus ꝛ sapiª qui iuxta illđ.i.Petri.2.Pec catum nõ fec nec inuentus ẽ dolus in ore eius ꝑ serpentem eneum cõuenienter pt designari. ¶ Hic autem serpens eneus i.yhs tunc in deserto fuit sup palum in si gnum positus qñ in isto mundo fuit elle uatus in cruce sicut igit tunc a morsi erãt a uenenatis serpẽtibus.aspiciẽtes serpen tem enem sup palum positũ curabant sic ꝛnunc quicũqꝫ propter peccatũ se venena tuꝫ senserit.si xp̃m elleuatũ in cruce respe xerit passionẽ eius meditãdo in corde re cipiet sanitatem quis enim peccator tam miser ꝛ plenus sceleribus cogitans pre tium redẽptionis sue ꝙ quidem fuit pre ciosum sanguinem xp̃i yhu non conuerta tur ꝺ via sua mala ꝛ reuertat ad dominũ vt sui misereat.ꝛ animã suam seruet mun dam.re vera nullus nisi sit insipiens.

¶ Quantû ad secundû dicit tc cognoscetis quia ego ꝛc. Nam quia yhs non soluȝ erat homo sed ds. ꝛ essentialr idem cû patre ideo eius sblimitas est excellētie magne vñ quantû ad eius sublimitatem .5e possumus ꝯsiderare .s.
Sublimitatem in essendo.
Ueritatem in docendo.
Natiuitatem i ꝓcedendo.
Societatem in adherēdo.
Cōfortantem in volendo.
¶ Quantû ad primû dic tunc cognoscetis q: ego sum entitas xpi nō fuit entitas participata sed p essentiā iuxta ꝙ dixit Moy. exo.2. Sic dices filijs Jsrl. qui ē misit me ad vos. ¶ Quantû ad veritatē in docendo dic sicut docuit me pr̄ si loquor. Nam q: filius ꝙ docuit hȝ a patre ꝛc. pr̄ cum sit veritas non possit nisi vera dr̄e ideo xpi doctrina vera fuit. ¶ Quantû ad natiuitatem in ꝓcedendo dic. a me ipo facio nihil in diuinis enim pr̄ solus ē a se ipso. q: est prinm nō de prinº. ꝛ ideo dicitur totius prinm vnde Aug. A me ipso nō sum. filius enim est de patre ds. ¶ Quantû ad societatem in adherēdo dicit ꝛ q me misit mecum est ꝛ nō relinqt me som propter veritatem qdem essentie pr̄is cum filio semp pr̄ est cû ipso ꝛ ipse cû patre. iuxta illd ꝙ Jo.d.10.4. Si iudico ego iudim meû veꝝ est q: solus nō suȝ ȝ ego ꝛ q misit me pr̄. ¶ Quantû ad ꝯformitateȝ in volendo dicit. q: ego que placita sunt ei facio semp. ꝛ h̄ est ꝙ dic Jo.8. Meus cibus ē vt faciaȝ volūtatem eius q misit me vt pfitiaȝ opus eius. ¶ Quantuȝ ad tertium dicit h̄ illo loquente multi crediderunt in eum magna quidem vtilitas fuit audientibus p̄dicationem xpi ad viam veritatis cōuerti. Nam sicut ipsemet saluator dicit Jo.3. Pater diligit filiûȝ ꝛ omnia dedit in manu eius. qui credit in filium habet vitam eternam. Ad q̄ȝ ꝛc.
¶ Feria tertia dñice scde in .xlª.

t Unc locutus ē yhs ad turbas ꝛ ad discipl̄os .d. super cathedrā Moy. sederunt scribe ꝛ phey oia ergo que cûqȝ dixerint vob seruate ꝛ facite ꝛc. Mat.23. Ratio naturalis nos docet officiû esse boni agricole tēporalis bonas herbas ꝛ plātas in orto suo semiare plātare ꝛ fouer̄ ꝛ malas aût euellere ꝛ extirpar̄. sic suo mō officiû spūalis agricole .s. doctoris ꝛ spūalis pastoris ē in grege sibi subdito vel cōmisso virtutes inserere ꝛ vitia extirpar̄. ¶ Or igitur xps est spūalis agricola cuius ortus aīa nostra instar bonoruȝ operum vel seminû nititur seminare virtutes ꝛ grām. ꝛ instar malorû vitia extirpare. ꝛ alh per se ipsum nos edocens alh per suos predicatores ministros licet aût ipse cum nos docet verbo doceat ꝛ exēplo. tamen cum docemur per ministeriû hominû alh verbo docemur licet non exēplari cōuersatione vel vita multi multa dicunt ꝛ faciunt valde pauca in quibus vitam malam non debemus respicere sed doctrinam. ꝛ ideo yhs in presenti euāgelio instruit ꝙ q̄zuis predicator vel pastor sit malus si tamen bonum loquit̄ verba sequi debemus non vitam in quo .5. tāgit .s.
Defectum bone exercitationis per negligentiam.
Excessum debite correctiōis per inmiaȝ.
Aspectû vane intentōis p inanē gl'aȝ.
Affectû ellate ambitiōis p supbiam.
Profectum virtuose cōdictionis per obedientiam.
¶ Primum probat carentia operis. Secundum penitentia iportabil. Tertiuȝ apparentia fauinis. Quartû excellētia culminis .5m existētia humil. pm in prinº .2m ibi alligāt eniȝ onera ꝛc .3m ibi oia vero opera sua ꝛc. Quartû ibi amant enim primos acubitus ꝛc. Quintû ibi vos eniȝ nolite vocari rabi ꝛc.

Prima pars.

Qantum ad p^{m} vbi tangit ⁊c. ꝙ
q ꝓbat ⁊c. dic̄ túc locut⁹ é ihs ⁊c.
vbi q̄ttuoꝛ possum⁹ ꝯsiderare. s.
Collectōem familiaré i audiédo.
Códictōem pastoꝛalem i ꝑsidédo.
Monitōem salutarem in obsequédo.
Rónem moꝛalé in cōfirmando.

¶ Q^{m} ad p^{m} dic̄: tunc loquutus est ⁊c. lʒ enim scribe ⁊ phei insidiarent xp̄o, tam̄ turba ⁊ discipl'i eius tanq̄ʒ magis familia res libenter audiebant eum. ¶ Q^{m} ad se cundum dicit. super cathedram Moy. ⁊c. scribe qdem vocabantur qui legé sciebāt. phey ꝟo q interꝑtant diuisi erant qdeʒ hoies qui tanq̄ʒ habitu erant cōitate di uisi oñdétes se int̄ alios hr̄e vitaʒ religio sam ⁊ sanctam. ad ista ꝟo duo genera ho minum. pertinebant inter alios instruere pplm simplicem de lege Moy. ⁊ diuinis mandatis. ⁊ ió dñr a xp̄o sedere super ca thedram Moy. dum doctrinam ⁊ legem Moy. docebant populum ꝙ per sessioné designatur. Naʒ ꝫm Jeronimū per cathe dram doctrinam intelligimus. ¶ Quan tum ad 3^{m} dicit. oīa ergo q̄cunqʒ ⁊c. q: eiʒ lex illo tpe bóa erat. ⁊ scribe ⁊ phei istrue bant de lege illa debebant in lege seruar̄. ⁊ operibus exercere. sed q: h̄ nó faciebāt. ideo Christus admonebat turbas ⁊ disci pulos vt eoꝛum doctrinam audirent. non tamen eis in operibus cóicarent. Unde Orige. ⁊ ideo ne existiment ꝙ q: debent eos audire non in operibus imittari: sub dit ꝫm vero opera illoꝛum nolite facere.

¶ Quantum ad quartum dicit. dicunt enim ⁊ non faciunt. sufficiens quidem ra tio ad hoc ꝙ scribe ⁊ pharisey lʒ debeant audire docendo, non autem imittari in operando: quia ipsi non faciebant quod alios docebant. ¶ Nam bona docebant ⁊ mala faciebant. de quibus repꝛehédé do dicit Augu. bona loqui ⁊ mala facere. non aliud est q̄ʒ seipsum iudicare. ¶ Isti tales solum habentes verba ⁊ non opera possunt figurari per illam arboꝛé cui ma ledixit dominus. de qua sententialiter di citur Math. 21. Quod cum Christus se mel veniret ad ciuitatem Jerusaleʒ ⁊ exu riret: videns arboꝛem fici secus viam ve nit ad eam: ⁊ nihil inuenit in ea nisi folia tantum: cui maledixit ait nunq̄ʒ ex te na scantur fructus in sempiternum: ⁊ arefa cta est continuo ficulnea: ⁊ videntes disci puli mirati sunt dicentes quomodo conti nuo arefacta est. ¶ Ubi sciendum est ꝙ per ciuitatem Jerusalem intelligitur mū dus in quo instar ciuitatis deberet esse ci uium vnitas. ⁊ instar Jerusalem pax ⁊ cō coꝛdia animoꝛum: sed lʒ sic deberet esse, ta men est totum oppositu3. vt sic loquendo de mundo ⁊ ipsius conditóibus possit di cere dominus qñ multa narrauerit illud Ezech. 7. Fac conculcationem qm̄ terra ple na est iudicio sanguinum ⁊ ciuitas plena est iniquitate. ¶ Per exuriem ꝟo Chꝛi sti itll'r desiderium ꝙ xp̄s quantum in se est hʒ vt oés hoies saluentur: iuxta illud ꝑma Thy. 2. Ipe vlt oés hoies saluos fie ri ⁊ ad agnitōem veritatis venire. in isto igitur mundo quilibʒ instar arboꝛis debʒ fructificare cui⁹ fructum sunt opera bóa. Sʒ lʒ sic d̄beret esse: tamen multoc̄. accidit ꝙ Christus inuenit arboꝛem. i. hominem iuxta viam habentem soluʒ folia sine fru ctu. ¶ Ubi sciendum ꝙ per arboꝛem sec⁹ viaʒ intelligi potest homo. cuius coꝛ istar vie patétis âbulantibus est apertuʒ ⁊ pa ratum omnibus cogitationibus occurrē tibus omnes vitioꝝ cogitationes vl' tem ptationes recipiens ante missas. ¶ Per folia vero decoꝛantiam arboꝛeʒ intelligū tur fallerata verba que multoc̄. habet mi ser peccatoꝛ. se simulando bonum ⁊ fala citer commendando. ¶ Ad istam au tem foliatam idest hominem Christus veniens ⁊ salutem eius querens: fru ctus non inuenit bonoꝛum operū sʒ inuenit

totalr ſterilem.ſ multoč.de ſanctitate ſe
iactet tñ aduertat ſe miſer.ꝙ ſibi iſtar ar
boris maledič dñs.d.nunq̃ꝫ ex te fructus
naſcaẗ.⁊ ſic ſtatim areſcit.¶ Nam ꝑ iſtaꝫ
maledictõem q̃ꝫ xp̃s dat peccatori qñ mo
ritur ⁊ ex tunc nõ poteſt amplius in ſem
piternũ fructus bon⁹ facere.⁊ ſtatim are
ſcit ⁊ efficiẗ ignem inferni pabulũ ſempi
ternũ videntes aũt angeli ⁊ ſancti q ſunt
in pñia cõtra peccatorem datam diuinam
ſniam admirãtes ſimul ⁊ comẽdantẽ diui
nam iuſticiaꝫ inſtar aplõrum poſſunt dñe
ecce qũo cito aruit.vt ſic de ipſo ⁊ de ſuis
ſimilibus dici poſſit illud Trenoꝝ.4.Ad
heſit cutis eorũ oſſibus aruit ⁊ facta eſt
quaſi lignũ ne igitur iſtam tam duraꝫ ſen
tentiam maledictõis xp̃i ⁊ penalitatuꝫ in
ferni incurrant hoies ex defectu bonoruꝫ
operum admoneñ Luč.3.vbi diciẗ facite
ergo fructus dignos penitẽtie.⁊ ne cepe
ritis diceř patrem habemus habraã.q.d.
ꝙ null' demeritis celorũ ⁊ virtuoſis ope
ribus debꝫ gloriari inaniter ſicut ſanctita
te patriarche habraam gloriabanẗ iudei
nec eorum vita debet eſſe ſoluꝫ in verbis
falleratis ⁊ pulchris ſ ⁊ in opibus bõis.

Secunda pars.

Equiẗ alligant enim honera ⁊c.
o vbi tangit exceſſuꝫ debire corre
ctionis. ꝙ ꝓbat pẽitẽtia iporta
biľ.Nam ſcribe ⁊ phei volentes ſe iuſtifi
care coram populo imponebant ſimplici
bus hominibus onera grauia cogebant
eos ad eorum obſeruantiã.⁊ ſic ſecundum
Criſo^m^.dupliciter erant reprehenſibiles
ſ.ꝙ nimis erant auſteri ſubditis.⁊ ſibi ni
mis remiſſi.¶ De talibus p̃ſidentibus ⁊
ſubditis indebite p̃cipientib⁹.⁊ ipos gra
uis oneribus aggrauantibus loquitur
pulcerrime Criſo.ſuper Mat.d.Tales
autem ſunt qui graua pondus venienti
bus ad penitentiam imponunt.⁊ ſic dum
pena preſens fugitur contẽnitur pena fu
tura.⁊ ponit exemplum ſubdens.ſi enim
faſſum ſuper humeros adoleſcentis queꝫ
non poteſt baiulare poſueris neceſſe ha
bet aut ipſum reiciat aut ſub pondere con
fringantur.¶ Sic ⁊ in homini graue põ
dus penitẽtie ponis neceſſe eſt vt aut pe
nitentiam reiciat aut ſuſpiciens dum face
re non poteſt ſcãdalizat⁹ amplius peccet
⁊ inducens nos ad miſericordiam magis
q̃ꝫ ad auſteritateꝫ ſubdit deinde ſi eram⁹
modicam penitentiã imponentes. nonne
melius eſt propter miſericordiã reddere
rationem q̃ꝫ propter crudelitatem.⁊ ad h̃
addit rationem ſubdens. vbi paterfami
lias largus eſt diſpenſator non debet eſſe
tenax.ſi deus benignus vt quid ſacerdos
eius auſterus. ⁊ ſubdit optimũ documen
tum.d.vis apparere ſanctus circa tuam
vitam eſto auſterus:circa aliorũ benign⁹
audiant te homines pauca mandantem ⁊
grandia facienteꝫ.¶ Nam nimis aggra
uãtes ſuos ſubditos poſſunt figurari per
roboam de quo ſentẽt taliter dicitur.3.Re.
12.Quod omnis multitudo Iſrl' vẽit ad
ipſum vt alleuiaret eos a iugo ⁊ onere
impoſito eis per patrem ſuũ regem Sa
lomonem.d.pater tuus duriſſimũ iugum
impoſuit nob̃ tu itaqꝫ paululũ minue de
impio patris tui duriſſimo qui impoſuit
⁊ ſeruiem⁹ tibi qui habito conſilio ſenio
rũ qui magis experti erant conſuluerunt
ꝙ ꝯdeſcẽderet petitioni populi ⁊ loquere
tur ad eos verba leuia vt ſic poſſꝫ eos in
amore ſibi retinere ipſe vero tanq̃ꝫ fatu⁹
relicto conſilio ſeniorum habuit conſiliuꝫ
iuuenũ qui fuerant cum eo nutriti ⁊ erãt
inexperti qui conſuluerũt ſibi.d.ſic loque
re poplõ huic.⁊ locupletatiſũt ad te.d.pr̃
tuus aggrauauit iugum noſtrum tu rele
ua nos : minimus digitus me⁹ groſſior ẽ
patris mei ⁊ nunc pater meus poſuit ſu
per vos iugum graue.ego autem addam
ſuper iugum veſtrum pater meus cedit
vos flagell'. ego autem cedam vos ſcor
pionibus.cumqꝫ populus audiſſet reſpon

e7

tionem tam durã turbati fuerunt.⁊ sic a suo dominio recesserũt. ¶ Ubi sciendũ qꝫ per regem roboam qui dure respondit poplo sibi subdito ipso oneribus volens aggrauare intelligitur quilibet dominus temporalis q̃ spiritualis qui aggrauat i debite populum sibi subiectum tempora lis per talias ⁊c.spiritualis per excõmu nicationes vnde signãter hic rex dictus est roboam qui interpretatur dissipans po pulu3.quia multoꝛ.per talia indebita gra uantia desolatus populus considera tam̃ cur rex roboam fuit passus . quia derelin quendo consilium seniorum.i.iudiciu3 ra tionis adhesit consilio iuuenũ.i.affectiõi sensuali ⁊ crudelitati.

Tertia pars.

Sequitur omnia vero opera sua faciunt ⁊c.vbi tangit aspectum vane intentiõis qꝫ probat appa rentia3 faminis.vbi Criso.supra domin⁹ arguerat scribas ⁊ phĩeos crudelitatis.⁊ negligentie ꝯsequenter arguit manis glo rie q̃ facit eos a dõ recedere ƀ3 h̃ hic duo possumus ꝯsiderare.s.

Reprehẽsionem generalr̃ facta3.
Reprehẽsione3 spãliter explicatã.

¶ Quantũ ad primum dicit omnia ope ra ⁊c.Nam scribe ⁊ phĩei opera que facie bant l3 aliqua de se essent bona.tamen ea inficiebãt inanem glãm admiscẽdo.q: illa faciebãt vt viderent ab hoib⁹ ideo p̄mo in generali rep̄hẽdunt a xp̄o.¶ Quantũ ad scõm dicit dillatant phylateria sua ⁊c. Nam scribe ⁊ phĩei tanq̃ ypochrite erant rep̄hensibil's q: in duobus p̄ncipalr̃ ostẽ debãt pplo sanctitatẽ.s.i mandatoꝝ apti obseruatõe.qꝫ dicit in phylaterioꝝ dilatõ ne ⁊ in ipsorum iugi recordatiõe qꝫ osten dit in fymbriaꝝ magnificatõe xp̄s igitur ne instar scribarũ simus ypochrite admo net nos Mat.6.d.Cum ieiunatis nolite fieri sic ypochrite tristes exterminãt eni3 facies suas vt appareant hoibus ieiunan tes.quib⁹ tamen cominatur nẽ dãnatiõis eterne.d.Mat.23.Ue vob̃ scribe ⁊ phĩei ypocrite qui sil's estis sepulchris dealba tis que afforis apparent hoibus specio⁹ intus vero plena sunt omni spurcitia ⁊ os sibus mortuoꝝ.

Quarta pars.

Sequitur amant ẽt p̄mos acubitus ⁊c.vbi tangit affectũ ellate am bitiõis per superbiã qꝫ ꝓbat ex cellentia culminis vbi quattuor possum⁹ cõsiderare sed scribe ⁊ phĩei honoris inde biti quadruplicem inordinatũ appetitum habebant.s.

In cõuiuijs corpora reficiẽdo.
In eccl'ijs alijs p̄dicando.
In locis publicis iusticiã simulãdo.
Ubiq3 sapientiã generalr̃ p̄tendendo.

¶ Quãtũ ad pᵐ dĩc amant ãt p̄mos acu bitus in cenis.Nam i cenis ⁊ in cõuiuijs tractant illa que ptinẽt ad corpus.⁊ q: in talibus cõueniunt scribe ⁊ phĩei.volebãt colocari in locis p̄ncipalioribus.tũ vt me lius seruiret eis.tũ vt pre ceteris viderẽ tur digniores.contra tamen doctrinã xp̄i Luc.18.Dũtes cum inuitatus fueris ad nuptias nõ discũbas in p̄mo loco.¶ Qᵐ ad ƀm dicit primas chatedras in synago gis.Nam in synagogis ꝯueniebãt hoies quantũ ad spũalia.quia ibi docebant in le ge:⁊ ibi erant multe chatedre quoru3 pri mas ⁊ principaliores appetebant scribe ⁊ phĩei.vt sic quil3 eorum fuerit ille sup̄bus princeps tyri de quo dr̃ Ezechiel.28.Qd ellevatũ est cor suũ ⁊ dixit deus ego sum ⁊ in cathedra dei sedeo.in corde maris.

¶ Quantũ ad tertiũ dicit ⁊ salutatiões i foro scribe qdem ⁊ phĩei tanq̃ se magnos ⁊ dignos reputãtes volebãt ƀm Criso.p̄ ueniri ab alijs in salutatiõibus nõ solum quantũ ad tp̄s ⁊ in loco cõi.ƀ ẽt cũ signis exterioribꝰ puta vt euidẽti sig° vocali vt ad alioꝝ p̄ueniret notitiã ⁊ cũ depositiõe capitij.⁊ inclinatõe capitij.⁊ alijs reuerẽtie

ſignis.vt quilꝫ dr̃et eis illud.ꝙ cuſi abſa lon.2.Re.16.Salue rex.¶ Quantũ ad 4ᵐ dic̃ ⁊ vocari ab hoībus rabi.Naꝫ ipi tãqꝫ ſupbi vbicũqꝫ eſſent nolebãt vocari noib⁹ ꝓprijs ſed noībus ſignificãtibus dignita teꝫ vñ Criſo.ſup Mat.Vocari volunt ñ eſſe appetũt officium negligunt.

Quinta pars.

Equit̃ vos ãt nolite vocari rabi ⁊c.vbi tangit ꝓfectum virtuoſe ꝯdictionis.ꝙ ꝓbat exñtia hũil'. aliqs aũt volens aᵐ a malo retrahere ⁊ ad boᵐ inducere dꝫ ſibi ꝓponere dãnum que ſequit̃ male faciẽdo.⁊ vtilitateꝫ q̃ꝫ ſe quit̃ boᵐ faciẽdo xp̃s igit̃ volẽs turbas ⁊ diſcipulos qbus loquebat̃ aſſimilari ſcri bis ⁊ phēis ſupbis iducit eos ad humili tatis virtutem oſtendens defectũ qui ſeq tur ad ſuperbiaꝫ ⁊ perfectum ſequentem hũilitatem ſecundũ h igitur h.3.poſſum⁹ conſiderare.ſ.

Diſſuaſiõem vanitatꝫ extollẽtis.
Perſuaſiõeꝫ hũilitatis decorãtis.
Exp̃ſſionem diuerſitatꝫ ꝯñtis.

¶ Quantũ ad primũ dicit nolite ⁊c.quã tum ad p̃ſens ſpectat homo põt propter tria inaniter exaltari.ſ.

Propter ſapiẽtiã in cognoſcẽdo.
Propter potentiã in p̃ſidendo.
Propter ſanctimoniã in cõuerſando.

¶ Et ſecundũ h hic triplicem diſſuaſionẽ ꝯſiderare poſſumus.ꝙ xp̃s diſcipulis fa cit ne inaniter extollant̃.ſ.p̃minẽtie veri tatis quantũ ad cognitõeꝫ.p̃minentie po teſtatis quantũ ad p̃lationem.p̃minentie bonitatis quantũ ad ꝯuerſationẽ.¶ Qᵐ ad primũ dicit vos autem nolite ⁊c.Naꝫ rabi idem eſt ꝙ magiſter de ratiõe auteꝫ magiſtri ẽ habere ſcientiã ⁊ veritatis co gnitiõem d̃ qua nullus ſecundũ Criſoᵐ. ſuper Mat.debet extollere nec inaniter gloriari cuius rationem aſſignat xp̃s.d. vnus eſt enim magiſter vr̃.Nam quia ꝓ prie in deo eſt ſapiẽtia ideo ſcdꝫ Criſoᵐ. ſup Mat.Ipſe ſolus dꝫ noiari magiſter de quo Is.50.Dñs mihi erigit aurem.⁊ audiã cuꝫ quaſi magiſtrũ.¶ Quantũ ad ſecundã diſſuaſionem dicit oẽs autem fra tres eſtis.Nam pr̃ eſt nomen honoris.⁊ p̃ſidentie.quia pr̃ filijs preeſt.Hanc aũt p̃ſidentiaꝫ nullus dꝫ appetere reſpectu al terius.⁊ ſi aliq pr̃ vel prelatus inter alios ordinet̃.extolli nõ debꝫ.iuxta illud Eccli. 32.Rectoreꝫ te poſuerũt.noli extolli eſto in ill' quaſi vnus ex ill'.cuius rationem aſ ſignat xp̃s.d.vnus ẽ enim pr̃ vr̃ qui i ce lis eſt.d̃ quo.Deuteronomij.33.Nunqd non ipſe eſt pr̃ tu⁹ qui poſſedit fec̃ ⁊ crea uit te.q.d.imo veraciter ipe eſt pr̃ tu⁹.nõ auteꝫ patres tẽporal's.¶ Licet aũt ſic d̃s ſit humani generis pr̃ ⁊ dñs tamen de fi lijs ꝯqueritur dñs Malach.1.Filius ho norat pr̃em ⁊ ſeruus dñm.ſi ergo pr̃ ego ſum vbi eſt honor meus ⁊ ſi dñs ego ſuꝫ vbi eſt timor meus.q.d.fili⁹ ex amore de bet honorare pr̃em.⁊ ſeru⁹ ex timore do minum ſed vos nec amore vt filij me ho neratis vt patreꝫ nec ex timore ſerui me timetis vt dominũ.ſed magis ſicut dege neres filij ⁊ proditores ſerui exhibetis ⁊ in reuerentiam dum mala cõmittere non deſiſtitis.non aduertentes miſeri ꝙ ſcri bitur Deutero.27.maledictus qui nõ ho norat patrem ſuum.¶ Quantum ad ter tiam diſſuaſionem dicit nec vocemini ma giſter.Nam ad magiſtruꝫ pertinet alios docere tam verbo veritatis q̃ꝫ exemplo humilitatis vel bonitatis ſuperi⁹ igitur ſuaſit diſcipulis ne vocarentur rabi quod idem eſt ꝙ magiſter.¶ Quantum ad magiſtrum pertinet docere verbo.ſi au tem inquantum magiſtrum pertinet do cere exemplo.in quo diſſuadet eis ne ali quis arrogetur preminentiam bonitatis quantũ ad cõuerſationem cuius ratiõem aſſignat.d.quia magiſter veſter vnus eſt Chriſtus de quo Luce vigeſſimoſe cundo Magiſter ſcimus quia verax es

⁊ viam dei in veritate doces. ¶ Quãtuȝ
ad secundum dic̄.igit̃ qui maioꝛ est vr̄m:
erit minister vester: ad perfectóem enim
moꝛalem hominis non sufficit ꝙ soluȝ ex
tirpent̃ vicia nisi iserant̃ virtutes.⁊ ió ẜm
Criso.in omel'.postq̃ȝ xp̄s dissuasit disci
pulis superbiam ⁊ inanem gl'iam.nūc eis
suadet humilitat̃ virtuteȝ.d. igit̃ q maioꝛ
est ⁊c. Nam ẜm Remigium. Quicunqȝ
vult fratrem p̄uenire regnando:necesse ē
vt illum p̄ueniat obseq̄ndo. ¶ Quantuȝ
ad 3ᵐ dic̄.q autem se exaltauerit ⁊c. Naȝ
stipēdium ꝙ sequit̃ per superbiam ⁊ ela
tóem erit humiliató ⁊ deiectó in inferno.
iuxta illud Js.2.Dies dn̄i sup̄ omnē sup
bum ⁊ excelsum ⁊ humiliabitur ⁊ arrogā
tem stipēdium ꝙ consequit̃ ex humiliató
ne per obediētiam ⁊ ministratónem erit
exaltató cum angelis in celo. iuxta illud
Job.Qui humiliatus fuerit erit in gl'ia.
⁊ q inclinauerit oculos suos saluabitur.
¶ Sciēdum est aūt ꝙ istud ẜbū q̇ se exal
tat humiliabit̃ ⁊c.ter ponit̃ in euangelio.
p̄ h̃.2° Luc̄.24.3° Luc̄.28.ad designandum
ꝙ hō dȝ triplicem hr̄e humilitatem.s.coꝛ
dis.oꝛis.⁊ operis.De p̄ia dic̄ xp̄s math̃.
21.Discite a me q: mitis sum ⁊ humil' coꝛ
de.⁊ h̃ est humilitas ꝙ persuadebat illa p
bissima Judith hominibus Betulie. De
secunda humilitate Judith.9. humilium
⁊ mansuetoꝝ semper tibi placuit depꝛeca
tio.De tertia dr̄ eccl'ci.25. Or̄o humilian
tis se nubes penetrat.⁊ Judith.8. Humi
liemus illi.s.deo aīas nostras.⁊ in spiritu
ꝯtrito ⁊ humiliato seruientes illi dicamꝰ
flectentes dn̄e vt ẜm voluntatem suaȝ fa
ciat nobis misericoꝛdiam suaȝ. ¶ De hu
militate op̄is dicit Dauid.2.Re.6.Vadaȝ
⁊ vilioꝛ fiam plusq̃ȝ factus sum ⁊ ero hūi
lis in oculis meis.h̃ humilitas est achab
p̄p̄ q̃ȝ sibi pepercit dn̄s.de quo Js. dixit
3.Re.21.Nōne vides Achab humiliatum
coꝛam me:q: igit̃ humiliatus est mecum
non ducam malum in diebus eius: h̃ sup

boꝝ humiliatio:⁊ humilium exaltatio de
qua fit hic mentó fuit figurata Dan̄.4.in
Nabuc̄.rege. Require in dominicali po
stilla.51.euāgelio p̄te.4. ¶ Ad hanc dcāȝ
triplicem humilitatem nos hoꝛtat̃ apl's
Eph̃.4.d.Obsecro itaqȝ fr̄es ego iūctus
in dn̄o vt digne ambuletis vocatóe q̄ vo
cati estis cum omni humilitate ⁊ mansue
tudine. soliciti seruare vnitatem spiritus
in vinculo pacis vt ip̄e nobis tribuat pa
cem i p̄n̄ti p̄ gr̄am:⁊ in futuro p̄ gl'iam.

¶ Feria.4ª.dominice secūde in.xlª

Scēdēs yh̄s ierosolimam
assumpsit.12.discipulos su
a os secreto. ⁊ ait illis. Ecce
ascendimus ierosolimaȝ ⁊c.
Math̃.20. Officium boni
pastoꝛis siue p̄lati est suos subditos ad
monere ne timeant futura pericula repꝛi
mere ⁊ coꝛrigere ipoꝛum pꝛesumptionem
⁊ audatiam.⁊ ip̄os instruere qualiter iter
se debeant moꝛalr̃ conuersari.pericula āt
minus timent̃ si anteq̃ȝ ꝯueniant nuncian
tur:iuxta illud Grego.i oml'.Minus eīȝ
iacula feriunt que pꝛeuident̃ ⁊ nos tolle
rabilius mundi mala suscepimus si ꝯ h̃
p̄ p̄uidētie clipeū monimur: p̄sumptó ẜo
⁊ audatia repꝛimitur quando audaci ⁊ p̄
sumptuoso sua conditio intimatur. ¶ Nā
ex hoc ꝙ aliq sunt qui cognoscunt seipsos
in pꝛesumptónem ⁊ audatiam:multoc̄.eri
guntur. de q̄bus gal'.6.Si quis existiat
aliqd esse cum nihil sit ip̄e seducit. Vita
ẜo moꝛalis ⁊ sotialis cōsistit in mutuo ob
sego.⁊ humilitat̃ exercitató vt sic sint iu
xta illud Ro.12. Caritatem inuicem fr̄ni
tatis diligentes.honoꝛem inuicem p̄uent̃
entes. ¶ Xp̄s igitur bonus pastoꝛ cuius
est futura cognoscere.erroꝛes coꝛrigere.⁊
moꝛes oꝛdiare sciens suis discipulis ex
passione sua futura iminere periculum ⁊
timoꝛem:ip̄am eis pꝛenuntiat vt minꝰ ti

meant. ⁊ eos arrogantes ⁊ indiscretos in postulationibus reprehēdit ⁊ corrigit ne permaneant in errore. sciens etiam eos adhuc inter se inuidos. ipos ad conuersationem humilem ⁊ caritatiuam inducit. hoc autem facit in euangelio hodierno i quo tangunt q̃ttuor. s.

Predicit occasio periculi iminētis.
Inducit petitō bñficij excellentij.
Corrigit p̄sumptō aīmi arrogantij.
Innuit ꝯditō collegij ꝯuiuentij.

¶ Pᵐ probat mortis expressio dolorosa Secūdum muneris postulatio viscerosa. Tertiū xp̄i responsio luminosa. Quartuʒ gregis informatō virtuosa. Primum in p̄nᵒ. ꝫm ibi. tunc accessit ad eum ⁊c. tertiū ibi. rñdens yh̄s ⁊c. 4ᵐ ibi. ⁊ audientes q̃druplicē idignati.

Prima pars.

Quantum ad p̄muʒ vbi tāgit ⁊c. ꝙ ꝑbat ⁊c. dic̄. Ascēdēs yh̄s ⁊c. xp̄s enim sua bēignitate non solum passionē suam iminētem discipl'is annunciat. d̄ qua non modicum turbant: sed ad eoꝝ ꝯsolōnem predicit eis suam resurrectōem futuram: vt sic eis dicere potuerit illud Jo. 16. Uos quidem tristitiaʒ habetis. Iteꝝ auteʒ videbo vos ⁊ gaudebit cor vestrum. Unde hic quattuor possum⁹ considerare. s.

Obsequium virtuosum ⁊ imittabile.
Collegium grosum ⁊ amicabile.
Suppliciū ignominiosum ⁊ cōpassibile.
Solatiū gaudiosum ⁊ delectabile.

¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄. Ascēdēs yh̄s ⁊c. Nam xp̄s exñs in iudea vltra iordanē q̃ respectu ierᵐ ē in ifimo situ: volēs ide ascēdere ieroᵐ. suā eis p̄dicat passionē. ¶ Sciē. est ãt loq̄ndo sp̄ūalr̄ ꝙ ꝑ ieroᵐ q̄ iterp̄tatur visio pacis intll'r ciuitas btoꝝ: i q̃ omnis pax ⁊ tranglitas repit. si ãt ad eã volum⁹ ire oʒ nos ñ d̄mergi p pccã. sʒ ascēdere p opa bōa. ¶ Mod⁹ ãt ascēdēdi ad illā ciuitatē supnā fuit figurat⁹. 4. R. 2. In ascēsiōe Elie i celū. vbi dr̄ snialr̄ ꝙ cū dñs vellet elleuare Eliam ⁊ ipm ducere in padisum terrestrē ꝙ ipe iter alia iuit ad tria loca. s. in bethel. in Jerico. ⁊ ad iordanem: ⁊ inde ascēdit in celuʒ. i. in paradisum terrestrem. ¶ Ubi sciēdū ꝙ si hō vult in celum ascēdere. ¶ Primo dʒ ire in bethel. Nā per bethel q interp̄tatur domus dei intll'r anima cuiuslibʒ hoīs q̄ dʒ eē domus dei ⁊ tēplum sp̄ūale p grāʒ. ad istā domū dʒ qlibet venire. i. aīam ⁊ consciētiam inuestigare. si in ipa sit aliq̄ macula pcci. vl' aliqd ꝙ displiceat deo. ⁊ omnia talia ab ipso expellere p amarā contritōem. integrā cōfessionem. ⁊ debitam satisfactōem. ¶ 2ᵒ d̄bet ire in iericho: que vno modo interpretatur odor: q: postq̄ʒ expulit vitia ꝙ designatur per iter in bethel: dʒ ire i iericho i. facere aīam suam odoriferam deo p sanctas cogitatōes ⁊ ornamentum. ¶ 3ᵒ d̄bʒ ire ad iordanem qui interpretat riuus siue fluuius illius q dʒ iudicare mundum s. xp̄i yh̄u q dic̄ de seipso Jo. 5. Quod dedit potestatem ei pater iudicium facere. q: filius hominis est. ¶ Fluuius igitur siue riuus eius est pretiosus sanguis ipsi⁹. q̃ʒ pro redemptōe humani generis effudit: qui dicit de seipso eccl'ci. 24. Ego quasi fluuius dorix que interpretat medicamtum. ⁊ sanguis eius fuit medicina humāi generis. postq̄ʒ igit homo peccata dimiserit ⁊ animam odoriferaʒ fecerit: vt supra debʒ iordanem. i. ad fluuium sanguis christi accedere passionem eius iugiter meditando. vt sic meditando animam suam lauet ⁊ purificet dum in hoc mundo viuit. vt postmodum instar Elie qui de iordāe ascendisse in celum de contemplatōe passionis Christi transferatur ad celestē patriam: vt sit de numero illorum de quib⁹ dicitur Apoc. 7. Hi sunt qui venerunt d̄ tribulatione magna. ⁊ lauerunt stollas suas in sanguine agni. ⁊ dealbauerunt eas. ideo sunt ante thronum dei. ⁊ seruiunt ei

die ac nocte in templo eius. ¶ Quantuȝ
ad secundum dicit. Assumpsit .12. discipu
los suos secreto. Nam Christus non as
sumpsit multitudinem ad predicanduȝ eis
suam passionem futuram. sed solū .12. apo
stolos tanq̄ȝ sibi intimiores ⁊ firmiores
animo. si enim passionem suam ꝓm Criso.
super Math. nuntiasset infirmis ⁊ debili
bus forsitan scandalizati fuissent. ¶ Uel
ideo assumpsit solum .12. apostolos quan
do ascendit ierosolimā ⁊ passionem predi
xit. ad designandum ꝙ non omnes ascen
dunt ad celestem patriam. significatam p
ierosolimam. nec oībus ānuntiaṫ xp̄i pas
sio. effectiue aperiens paradisi ianuam. sȝ
solum .12. apostolos .i. sequentibus more
apostolorum, p posse vitam Christi. si vis
igitur passionem Christi tibi fore proficu
am ⁊ in celū ascēdere: xp̄o ⁊ apostolis pos
sibiliter te conforma. dr̄ autem xp̄o assum
psisse. quia que pretiosa sunt non debent
publice reuelare. ¶ Quantū ad tertium
dicit ⁊ ait ill' ecce ascē. ierosolimā ⁊c. Naȝ
tunc aliqd ignominiosus dr̄ quādo circa
ipsum cōtigit pl'es aggrauātes circūstan
tias reperiri. q: igitur in passiōe xp̄i yh̄u
multa fuerūt ipsam aggrauātia ideo pōt
ignominiosum supplitium appellari. hic
igitur .6. possumus considerare que pas
sionem Christi quantum ad ignominiam
aggrauabant .s.
Loci sublimitatem.
Subiecti sanctitatem.
Modi malignitatem.
Collegij dignitatem.
Iuditij crudelitatem.
Scrutinij diuersitatem.
¶ Quantum ad primum dicit. Et ait ill'.
Ecce ascen. Ierosolimā. Nam quando in
iuria facta alicui. fit in loco sublimiori ⁊
notabiliori tunc est maioris vituperij. qa
igitur ciuitas Ierusalem erat inter om
nes alias insignis. Ideo cum Christus
ibi passus fuerit: sua passio ex loco fuit
obprobriosa. ⁊ tunc impletum est illð di
ctum Luc. 13. Non capit prophetam pire
extra Ierusalem. ¶ Quantum ad sbti sā
ctitatem dicit. Et filius hominis. Naȝ qn̄
persona cui fit iniuria est sanctior tanto
plus debȝ iniuria ponderari. Quia igitur
Christus erat sanctitatis eximie q: erat
filius dei: iuxta illud Math. 15. Uere fili
us dī erat iste. Ideo ꝓm Criso. sup math.
sua passio propter sanctitatem ipsius fuit
magis ignominiosa. ¶ Quantuȝ ad mo
di malignitatem dicit tradetur. Nam qn̄
aliqs traditur alicui ꝓditorie spāliter a
suo domestico: maior fit sibi iniuria: q̄ȝ si
aliter ⁊ ab alio traderetur. Quia igiṫ xp̄s
a suo discipl'o iuda traditus fuit prodito
rie. Luc. 22. Osculo filiuȝ hominis tradis.
ideo fuit magis detestabilis. ¶ Quātuȝ
ad collegij dignitatem dicit. Principibꝰ
sacerdotum ⁊ scribis. Nam quando perso
na maioris est dignitatis ⁊ gradus. ⁊ fac
iniuriam alteri. tunc est magis rep̄hensi
bile: q: abstinere deberet a faciendo iniu
riam propter dignitatem ⁊ gradum. Cuȝ
igitur principes sacerdotum ⁊ scribe in
ter alios maiorem dignitatis gradum te
nerent: quia presidebant alijs ⁊ erant i le
ge periti. ideo Christi passio ex parte col
legij tāto magis est aggrauāda. ¶ Quā
tum ad iuditij crudelitatem dicit. Et con
demnabunt eum morte. Nam quanto pe
na grauior ⁊ vitupabilior tanto maior est
verecundia patienti. Cum igitur princi
pes sacerdotum ⁊ scribe condemnauerūt
Christum ad mortem que est grauissima:
⁊ ad mortem que erat latronum suppliti
um. vt sic dicere potuerit illud Sap. ꝓo.
Morte turpissima condemnemus eum.
Ideo passio Christi ex crudelitate iuditij
magis ponderatur. ¶ Quantum ad scru
tinij diuersitatem dicit. ⁊ tradent eum gē
ti. ad illudendum ⁊ flagellandum ⁊ cru
cifigēdum. Nam quando alicuius negoti
um a pluribus discutitur spetialiter aliēi.

genis, tanto fit maior verecundia illi qui examinatur ab ipsis. Cum igitur Christus examinationi Pillati post examinationem sacerdotum traditus qui nõ erat de pplõ iudeoꝝ. Ideo Christi passio quã tum etiam ad hoc fuit magis dura.

¶ Traditus fuit autem Christus Pillato ad deludendum in preiuditium sapientie. Nam ipse erat dei virtus ⁊ sapientia p̃ma cor.i. vt sit pillatus draco ille quem formasti ad illudendum ei. in ps. Ad flagellandum in preiuditium innocenᵉ. Naꝫ ipse erat agnus sine macula. Exo.12. Et hoc est qꝫ dr̃ Jo.39. Quod apprehendit Pillatus yh̃m ⁊ flagellauit: vt potuerit Christus dicere illud ps. Fui flagellatus tota die. Ad crucifigendum in preiudiciuꝫ sanctimonie. Nam ip̃e est sanctus sanctoruꝫ. Dañ.9. ⁊ hoc est qꝫ dr̃ Math.15. Hõ erat hora tertia ⁊ crucifixerunt eum. ¶ Vl' ad deludendum verbis ⁊ contumelijs. flagellandum verberibus ⁊ percussionibus: ⁊ crucifigendum cum clauis ferreis: vl' ad illudendum in capite cum arundine percutiendo. calumnizando. ⁊ conspuendo: ⁊ flagellandum in toto corpore verberãdo. ⁊ crucifigenduꝫ in patibulo extremitates corporis perforando. ⁊ lancea latus aperiendo. ¶ Dicat igitur contemplator duotus stans ad arborem crucis ⁊ plorans. O bone yh̃u saluator misericors ⁊ omnipotens deus. cur dominetur tua potentia: deridetur tua sapientia. flagellatur ⁊ percutitur tua innocentia. pulchritudo ꝯspuitur. sanctitas crucifigitur. ⁊ vita moritur. ¶ Cur inqꝫ ista inaudita ⁊ mira fiunt in te domine yh̃u. nisi vt me faceres potentem in operando. sapientem in cognoscẽdo, patientem in sustinẽdo me decorares per veniam. sanctificares per gratiam. viuificares per gloriam. ¶ Per me igitur o domine Jesu non pro te passus es sꝫ ob probria. quia tu es agnus sine macula. ego autem in iniquitatibus conceptus sum: ⁊ in peccatis concepit me mat̃ mea in psalmo. ¶ Cur igitur o miser peccator dum ista audis non frangitur cor tuum sanguine quia sua virtuosa passio est nobis remedium in omnibus singulare. vnde Ber. super cant. sermone .22. passio tua domine yh̃u Christe vltimum refugium. singulare remedium. deficientes sapientia. iusticia non sufficientem succumbẽtibus meritis illa succurrit. cum tamẽ defecerit virtus mea non conturbabor: non desido: scio quid faciam: calicem salutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.

¶ Quantum ad quartuꝫ dic. ⁊ tertia die resurget. Naꝫ si Christus predixissꝫ discipulis: solum mortem suam ⁊ non resurrectionem cum ipsum multum diligerent. ⁊ absentia rei dilecte causas ⁊ tristitiã. maxime si non speratur habenda. hinc est qꝫ discipuli magnam tristitiam habuissent. quia vero predixit eis resurrectionem suam futuram in breui potuerunt passioneꝫ suam ⁊ mortẽ facilius sustinere. ⁊ sic aliqualiter consolari.

Secunda pars.

S Equitur. Tunc accessit ad eum mater filioꝝ zebedei ⁊c. vbi tãgit petitio beneficij excellentis. qꝫ probat matris postulatio viscerosa. Quia enim duos fratres Jacobum ⁊ Johãnem filij zebedei. audierant yhesum morituruꝫ ⁊ resurrecturum tertia die. credentes qꝫ post resurrectionem suam deberet regnar̃ temporaliter ambierunt regnum temporale: nundum enim erant confirmati quin possent peccare. ⁊ ideo miserunt matrem suam ad Christum. vt ꝓ ipsis peteret qꝫ optabant. venit igitur mater vt petitõeꝫ Christo pro filijs intimaret. ¶ Sciendūꝫ est autem qꝫ in petitiõe aliqua q̃ttuor possumus ꝯsiderare. s. Aliqua ex pte tpis in quo petitur. Aliq̃ ex parte ꝑsone a q̃ petitur. Aliqua ex parte persone petentis. Et

aliqua ex parte rei petite. ßm hoc igit̃ hic
q̃ttuor possum⁹ considerare.s.
Ex pte tp̃is i q̃ petit̃. adeũdi oportũitaté.
Ex pte psone a q̃ petit̃. largiédi ptâtem.
Ex pte psone petétis. accedédi ꝯgruitaté
Ex pte rei petite. iducédi rõnabilitatem.
¶ Quantum ad primum dicit: tunc acces
sit. Non enim omne tempus est aptuz ad
petédum aliquid: sed oz cadere tép⁹ oppor
tunum. nam iuxta illud eccl'ci .1. Omnia
tempus hñt ⁊ suis spatijs transeunt vni
uersa. ista igitur mater audita morte xp̃i
⁊ resurrectõe ipsius futura. credens ip̃m
regnare in mundo accessit vt grãm ꝓ fili
is impetraret. vnde Jero. Quia post oĩa
dixerat dñs. ⁊ tertia die resurget: putauit
post resurrectõem illico regnaturũ. ⁊ aui
ditate feminea pñtiam cap̃ immemor futu
rorum. ¶ Qᵐ ad secundum dic̃. ad eum
s. xp̃m ihm. Non enim a quocunqz debet
homo aliqd petere: sed solum ab illo qui
potest dare ꝙ petit. Ista igitur mater nõ
iuit ad quécunqz sed ad xp̃m qui poterat
donare ꝙ petebat. nam iuxta illud Ephe.
3. Ipse enim é qui põt omnia facer̃ supha
bundanter ꝙ petimus aut intelligimus.
¶ Quantum ad 3ᵐ dicit. Mr̃ filiorũ ze
bedei incongruite psone petétis quattuor
possumus ꝯsiderar̃. s.
Conuéiétiam psonalé.
Presentiam corporalé.
Reuerétiam singularé.
Innotescétiam vocalem.
¶ Qᵐ ad pᵐ dicit. Mr̃ fi. zebedei cuz fi
lijs suis. non eim quilibz est ꝯueniens ad
aliqd petédũ ꝓ aliquo: sz oz ꝙ aliqd sibi sit
qr̃ petat. inter alias eim personas ad ma
tré ꝯuéit rogar̃ ꝓ filijs. maxime qñ pñtes
sunt filij ⁊ appet necessitas. Nã mr̃ tener̃
diligit filios ⁊ eis cõpatit̃ qñ idigét ⁊ eis
necessaria ⁊ honorifica ꝓcurat pp ꝙ dicit̃
Is.49. Nunquid potest obliuisci mater i
fantem suuz ⁊ vt non misereatur filio vte
ri sui. q. d. non. q: mr̃is ad filium é natura
lis amor. ¶ Quantum ad presentiaz cor
poralem dicit. accessit homo eniz existés
in pñtia soliciti⁹ petit illud ꝙ vult q̃z face
ret si foret absens. ista igit̃ mater vt exp̃
meret ꝙ petebat persõal'r accessit ad xp̃z.
¶ Quantum ad reuerentiam singularez
dicit. Adorans ⁊c. homo eniz qui vult cap
tare beniuolentiam alterius ⁊ ipsuz ad se
inclinare. debz sibi facere reuerentiaz. ista
igitur mater vt xp̃m ad petitionem faci
lius inclinaret ipsuz reuerenter adorauit.
¶ Quantum ad inotescentiam vocalé di
cit. petens aliqd ab eo. Ista igit̃ mr̃ sciés
xp̃m dixisse Math.7. Petite ⁊ dabitur
vobis. audacter cum affectu ⁊ cum reue
rentia petijt a xp̃o. ¶ Qᵐ ad quartuz di
cit q dixit ei quid vis ⁊c. Ista quarta con
ditõ. s. ratõabilitas rei petite defuit i ista
petitõe. Nam ista mulier persuadere vo
lebat xp̃o. dñe cum credam te regnaturũ
post tuam resurrectõnem magnifice. ⁊ isti
duo filij mei sint consanguinei tui germãi
⁊ conueniens sit ꝙ pre ceteris debeas ho
norare tuos q̃z extraneos: rogo dic. q: tu
um dicere est facere. vt sedeant in regno
tuo. vnus ad dexteram tuam. ⁊ alius ad
sinistram tuam. i. vt ipsos pre ceteris fa
cias magnos ⁊ excellentes in regno tuo.
vbi tria petit. Primo qetem: q: vt sede
ant. Scdo honorem. q: vnus ad dexteraz
⁊ alius ad sinistrã. Tertio diuitias: q: i re
gno tuo. ex his pz ꝙ iª petitio non fuit ra
tionalis nec iusta. q: fuit in ordine ꝑuersi
tas. petebat enim premium ante merituz
quia fuit in intentione carnalitatis. q: pe
tit vt eis melius faciat: quia consanguiei:
quia fuit ibi magna vanitas q: petebat re
gnum temporale. ¶ Sciendum est autez
ꝙ circa istam partem loquendo moralit̃
ꝙ per istam matrem intelligi potest qui
libet homo fidelis bonus. Nam iuxta il
lud Christi Math.13. Quicunqz fecerit
voluntatem patris mei qui in celis est.
Ipse meus frater ⁊ soror ⁊ mater est.

¶ Per istos aũt duos filios intelligunt duo principalia in homine.s.corp⁹ ⁊ aia.sicut ẽt filius est pars matris: sicut ẽt mat diligit filios sic homo diligit corp⁹ ⁊ aiaȝ. vnde isti filij sunt d̃ quibus dr̃.2.Re.2. Cõfortent manus vestre ⁊ estote filij fortitudinis. Nam manus.i.opera debent cõfortari in seruitio diuino.⁊ corpus ⁊ aia d̃bẽt esse filij fortitudinis in aggrediendo difficilia ⁊ sustinẽdo aduersa. ¶ Debȝ igitur homo istar mulieris huius ad xp̃m accedere ⁊ ab ipso petere ꝙ duo filij.s.corpus ⁊ anima sedeant i regno suo.i. requiescãt in paradiso.vnus ad dexteraȝ ⁊ alius ad sinistram.s.anima a dextera contemplando diuinitatem.⁊ corp⁹ ad sinistram contemplando humanitateȝ in xp̃o glorificatam.q: ibi consistit beatitudo nostra.

¶ Ut aũt securius accedamus ad eum ⁊ petamus necessaria.ipse nos ꝯfortat Jo. 15.d.Si manseritis in me ⁊ verba mea in vobis manserint:qd̃cunqȝ volueritis petetis ⁊ fiet vobis. Nam teste Criso.super Math.petentis negligẽtia reprehẽditur vbi de dantis misericordia non dubitatur. ¶ Signanter autem euangelista nominauit tempus quo ista mulier accessit ad Christum:vt ab ipso aliquid peteret cum dicit.tunc ad designanduȝ nobis tempus congruum in quo debemus celestem patriam postulare. Nam ante passionem ⁊ mortem Christi quia nundum erat solutũ debitum nec satisfactum pro peccatis primorum parentum nullus quantũcunqȝ iustus poterat illo regno hr̃e. ¶ Quia xp̃o xp̃s in cruce moriens satisfecit pro nobis. ⁊ apuit padisi ianuã.tũc deiceps fuit tp̃s ꝯgruũ petẽdi. Nã tũc icepit latro pẽdens i cruce peter̃ qñ dixit.memẽto mei domine dũ veneris i regnũ tuum.cui fuit rñsũ amẽ dico tibi hodie mecũ eris in padiso. Luc.23.ꝙ qdẽ veꝝ fuit q^m ad clarã visioné trinitat deifice:localiter nõ:sȝ qñ in die ascẽsiõis dñi.aia ipsi⁹ i celũ ascẽdit cũ xp̃o

¶ Sciẽdũ ẽ ãt ꝙ lȝ oi tẽpore post passioné ⁊ mortẽ xp̃i possumus secure regnum eternum petere.q: ipe nobis acqsiuit sanguine suo ꝓtioso.Signanter aũt istd̃ sacratissimum tp̃s.xl.spãliter ad h̃ est ordiatuȝ vt per pniam faciendo pacem cuȝ deo: sic petitões nr̃as deuotissime porrigamus:d̃ quo tempore apostolus.2.cor.6. Ecce nũc tempus acceptabile .Ecce nunc dies salutis.Istud est tp̃s de quo figuratiue dicit Cant.2.Tp̃s putatõis aduenit.vox turturis audita est in terra nostra.ficus protulit grossos suos. ¶ Ubi sciendum ꝙ per vocem turturis gemebunda intll'r amara contritõ.ꝑ putatõem vero per q̃ȝ palmites superflui absciduntur itll'r confessio i quo homo falce lingue dȝ omnia peccata que dicuntur superflua in anima integraliter confitendo amputare. ¶ Per ficus vero itell'r digna satisfactõ qui debȝ fieri in opere ꝭm exigentiam delictoꝝ. ¶ Sciendum est ãt ꝙ ver⁹ pẽitẽs int alia debet petere tria.s.

Remissioné culpe ificient.
Infusioné gr̃e decorant.
Collõné gl'e gerant.

¶ P° remissioné culpe ificientis.exem⁹ illius deuotissime Sarre .d. Tob.3. peto dñe vt d̃ viculo iproprij hui⁹ absoluas me. ¶ 2° infusioné gr̃e d̃corant.nã ꝭm Apo. 2.cor.9.potẽs ẽ ãt d̃s oẽȝ gr̃aȝ habũdare ⁊ facer̃ in nob. ¶ 3° collõné gl'e gerantis Nam ps.Gr̃am ⁊ gl'aȝ dabit dñs. vñ ps. Uitam petijt a te , tribuisti ei longitudinem dierum i seculum seculi. ¶ Qui aũt sic postulat meretur a domino exaudiri. vnde quilibet talis potest figurari ꝑ Salomonem.de quo snialiter dicitur.2. pal'. Quod cum dominus dixisset Salomoni postula ꝙ vis vt dem tibi.postulauit sapientiam ⁊ intelligentiam ad regenduȝ populum sibi cõmissum.cuius petitioné acceptans dominus dixit ad eum:quia non postulasti diuitias ⁊ substantiam ⁊ gloriã

nec aias eorum q te oderunt.Sed neqꝫ di es in te plimos.petisti āt sapiētiam ꝛ sciētiam ad regēdum pplm.Ecce ꝙ sapientia ꝛ scientia data sunt tibi.diuitias āt sbam ꝛ gliam dabo tibi vt nullus in regibꝰ nec ante te.nec post te fuerit siis tui.❡ Ubi sciēdum ꝙ per regem Salomonem quem ds posuerat sup pplm suum vt ipm rege ret:intllr quilibet homo qm ad aiam ratō nalem q est factus a dño vt regat sensua litatem cū potētijs suis : p populum desi gnatam.hūc āt ds inuitat sua bēignitate ꝛ misericordia.d.ꝙ petat ꝙ optat.q sic in uitatus a dño:instar Solonis non dꝫ pe tere diuitias vt auarꝰ qm ad mobilia nec sbam qm ad imobilia:nec vt superbus dꝫ petere mundanam gliam.nec vt crudelis de inimicis vindictam:nec vt luxuriosus vel epycurus.qui non credunt aliam vitā nec longam vitam.Sed instar Salōnis petere sapientiam a dño.vt rō sensualita tem regat ne inducat homo ad aliq̄ inho nesta.si aūt deus viderit hoiem sic dispo situm.ꝛ sic iuxta suum beneplacitū postu lare non solum sibi tribuet sapiētiā ꝫ alia bona tēporalia.vt sic impleat̄ ꝟbum ꝙ di xit saluator. Math .6. Querite ergo p̄ mū regnum dei ꝛ iustitiam eius.ꝛ h oia adicient̄ vobis.

Tertia pars.

Egtur.Rñdens āt yhs ꝛc.vbi tangit p̄sumptō animi arrogan tis.ꝙ pbat xp̄i rñsio luminosa. vbi q̄ttuor possumꝰ ꝯsiderar̄.s.

Rephensionē idebite petitōis.
Reqsitōem tollerāde passionis.
Assertōem imittāde afflictōis.
Determiatōem apposite qōnis.

❡ Q.m ad pm dic.Rñdēs āt yhs dixit. Nescitꝭ qd petatꝭ.ꝛ h ē ꝙ xp̄s rñdet duo bꝰ frībus possumꝰ aduertere ꝺm Jerom. ꝙ mr̄ ad ipoꝝ istātiā fec̄ petitōeꝫ.❡ Sci endū ē āt ꝙ aliqs d aliq̄ petitōe q̄ꝫ fac̄ pt qm ad p̄ns spectat triplr̄ argui.s.

Qñ petit ꝙ nō dꝫ petere.
Qñ assignat cām q̄ꝫ assignare nō dꝫ.
Qñ nō obseruat ordiatum modū.

❡ Xp̄s igit̄ rephēdit istos duos fr̄es:q2 nō petebāt ꝙ petere dbebāt.Nā res q̄ꝫ nō hꝫ pmanētiam:q̄ꝫ ēt hitaꝫ nescit hō qm dbeat possidere.rōnabilr̄ peti non dꝫ: nulla aūt res tēporalis est pmanēs.q2.i. Jo.i.transit mundus ꝛ concupiscētia eiꝰ. ❡ Quia igit̄ isti duo fr̄es petebant res temporales.Jō xp̄s rñdet.nescitis quid petatis.vnde Criso.h aūt dic̄ dominus. q2 nihil sp̄ūale petebant.❡ 2º reprehēdit eos:q2 assignabant cām q̄ꝫ assignare non debebant.Nam isti duo fratres q2 erant consanguinei germani xp̄i.rōne cōsāgui neitatis petebant regnar̄ cū ipo.Si ergo ista petitō itelligatur de regno celoꝝ.tūc rñdet.nescitꝭ quid petatꝭ.q2 regnū celoꝝ nō pōt dari per humanitatē solam.ex q̄ estis mei consanguinei.sed p deitatē.ꝛ h est ꝙ dic̄ Jo.5.Non possum a meipso fa cere qcq̄ꝫ.❡ 3º reprehendit ipos ꝙ non obseruabant ordinatum modū petendi.or dinatus eim modus petendi quantū ad p̄ns spectat requirit duo.❡ Primum ē ꝙ hō prius petat directōem vie q̄ꝫ adep tōem termini.❡ Scōm ꝙ priꝰfaciat opa meritoria q̄ꝫ petat remuneratōem p̄mij.ꝛ q2 in his duobus deficiebant.igitur Chri stus dicit.Nescitis quid ꝛc.❡ Q.m ad se cundum dicit.potestis bibere ꝛc.Christꝰ quidem h per calicem intelligit passioneꝫ vnde Jero.Calicem in scripturis passio nem intelligimus.vnde in ps.Caliceꝫ sa lutaris accipiam ꝛ nomen dñi inuocabo: ꝛ statim infert ꝙ sit iste calix preciosa in conspectu domini mors sanctorum eius. ❡ Quantum ad tertium dicit.dicunt ei possumus.Nam multotiens accidit ꝙ il li qui non sunt experti aliquas tribulatō nes minus eas reputant.Et ideo quando interrogantur de ipsis respondent secun dum Criso.Audatius ignorantes accep

bitatem pene. ¶ Quantum ad quartum
dicit. Ait illis. Calicem quidem meuꝫ ⁊c.
vbi duo Christus terminat. Primo ipso
rum predicit passionem. Secundo ostẽdit
quorum sit regnum celorum. ¶ Quãtuꝫ
ad primum dicit, Calicem quidem meuꝫ
bibetis. Isti duo fratres dicuntur bibisse
calicem domini .i. passionem pro ipso por
tasse, quia Jacobus ad litteram pro Chri
sto fuit occisus. Nam sicut act .12. Misit
Herodes rex magnus vt affligeret quos
dam de ecclesia. occidit autem Jacobum
fratrem Johãnis gladio, Johannes vero
licet vitam suam per martirium nõ finie
rit. tamen dici potest bibisse caliceꝫ domi
ni. dum a Domitiano positus fuit in doli
um feruentis olei. a quo illesus exiuit.
¶ Quantum ad hoc ꝙ dicit: quorũ sunt
regnum celorum dicit. sedere autem ad
dexteram meam ⁊c. In Christo quidem
erant due nature. s. deitas ⁊ humanitas.
ratione autem humanitatis ſm ꝙꝫ erat
consanguineus illorum: regnum eternuꝫ
dare non poterat, sed rõne deitatis ſm ꝙꝫ
est essentialiter ideꝫ cum patre. Scõm h̃
igitur dicit ꝙ sedere ad dexteram suã vel
sinistram non est suum dare quantum ad
humanitatem: rõe cuius petebat: ſꝫ qbus
paratũ ẽ a pr̃e meo. q: ip̃e potẽs h̃ dare.
Nã omne datum optimũ. ⁊ omne donum
ꝑfectuꝫ de ſuꝫ ẽ dſcẽdẽs a pr̃e luminum
apud quem non est transmutatõ nec vici
situdinis obumbratõ, Jaco .i. Cur ãt xp̃s
talẽ r̃ñsionem dedit duobꝰ fratribus ⁊ ñ
simpl'r affirmatiuã vel negatiuã. d. sedebi
tis vel non sedebitis. audi Jero. diceteꝫ
Ideo tñ̃ non dixit neqꝫ nõ sedebitis. ne
duos confunderet: neqꝫ sedebitis ne ali
os irritaret. Quarta pars.

Equit. Et audientes decem indi
gnati sunt. vbi inuitur ꝯditõ col
legij ꝯuiuentiũ. ꝙ ꝓbat gregis in
formatõ virtuosa. Nã in fr̃nali collegio d̃
bet esse ad seruãdam pacẽ vniformis mo
dus viuendi. qñ vo aliq volũt prepõi alijs
est materia discẽsionis in collegio. ⁊ orit̃
multotiens iter eos indignatõ. ¶ Quia
igitur in collegio apostoloruꝫ isti duo fra
tres inter alios petebant preponi cõcussa
sunt alioꝝ corda vt ꝯ ip̃os fuerunt huma
nitus indignati: xp̃s autem sicut bonus
⁊ pius pastor ⁊ dominus eos paternaliter
reconciliat ⁊ ostendit eis formam virtuo
se viuendi. Secundum hoc igitur h̃ duo
possumus considerare. s.
Discipulorum ꝑturbatõem ruinosam.
Pastoris reductõem amorosam.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic̃. Et audientes .x. indi
gnati sunt de duobus discipulis, discipuli
enim qui nundum confirmati erant ĩ gra
tia. errare poterant ⁊ peccare. Unde Cri
so. super Math, sicut autem duo carnalit̃
petierunt. ⁊ .x. carnaliter indignati sunt.
Nam velle quidem esse super omnes vi
tuparabile est. sustinere autem alterum su
per se est nimis gloriosum. ¶ Quantum
ad secundum dicit. Jesus autem vocauit
eos ⁊c. Jesus quidem respectu discipuloꝝ
suorum erat magister ⁊ pastor. habebat d̃
uios congregare. inquantum vero magi
ster habebat inscios informare. ⁊ ſm hoc
igitur hic duo possumꝰ ꝯsiderare. s.
Gregis dispersi ꝯgregatõem.
Gregis inscij informatõem.
¶ Qᵐ ad pᵐ dicit, Jesus vocauit eos ad
se ⁊c. xp̃s qdem vidẽs gregem suum ꝑꝑ
ambitõem: inuidiam: ⁊ indignatõem dis
persũ ip̃m recoligit. ⁊ ad se ne dissipet̃ re
ducit: vt dicere possit illud Ezech .34. ꝙ
perierat requiram. ⁊ ꝙ abiectum erat re
ducam. ¶ Considera igitur huius pasto
ris xp̃i yh̃u pietatem solicitam ⁊ benignã
q: sic dispersos reuocat ⁊ adunat, ¶ Naꝫ
nisi ipse per suam peruenientem gratiam
vocaret. nullus ad ipsum venire posset.
Ip̃e vero vocante fiducialiter adire pos
sunt, ¶ Quis igitur miser peccator si vo
cem vocantis audierit non conuertat̃ ad

ipum re vera nullus nisi immemor sue salu
tis dicat sibi quilʒ dño illud Job.13.Uoca
me ⁊ respondebo tibi.Sed multi obstina
ti qui ad ipm nolunt venire qbus cōque
rendo loquit̄ Prouer.pmo.Uocaui ⁊ re
nuistis.extendi manū meam ⁊ non fuit q
aspiceret.si audiant nō audientes xpm co
minatiōem eis factam a dño deutero.18.
vbi dicit.Qui aūt verba eius q̄ loquet̄ in
nomie meo audire noluerit ego vltor exi
stam. ¶ Quantū ad gregis inscij infor
matōeʒ dicit.⁊ ait scitis q: principes ⁊c.tūc
enim pfecte aliquis informat aliqueʒ qñ
docet ⁊ doctrina eius ē vera.ideo xps di
cit act.i.q cepit yhs facere ⁊ docere.Naʒ
docere solūmodo verbo ⁊ ñ exēplo bono
est rephensibile i doctore.nā teste Greg.
in quodā ol'.Cuius vita dspicit̄ restat vt
eius pdicatio contēnatur.¶ Xps igitur
volens informare discipulos eos instruit
verbo ⁊ exēplo.⁊ primo eos regni tēpora
lis ⁊ eterni dissimilitudinē adducendo.se
cundo seipʒ hūilitatis exēplum pbendo.
¶ Quantū ad primuʒ dicit ⁊ ait ill'.⁊ po
test esse ratio talis rem temporale ⁊ eter
num rem sunt cōtraria ergo modo cōtra
rio hře debet homo in vno regno.⁊ i quo
sed quia in tēporali regno maiores domi
nantur.⁊ eis seruit̄ ab alijs.igitur per cō
trarium in regnū eternū.qui vult esse ma
ior ⁊ primus debet esse seru⁹ ⁊ humiliter
ministrare.⁊ h̄ est q dicit discipulis pnci
pes gentium ⁊c.¶ Quantū ad exēplum
humilitatis q in seipso propōit dicit sic
filius hominis nō venit ministrari ⁊c.vbi
xps induc̄ duplex exemplum.s.humilita
tis dum alijs ministrauit.Secūdo carita
tis dum pro redēptione humani generis
totius voluit crucifigi.¶ Quantū igitur
ad humilitatem intendit talem ratiōem
super exemplū fundatam bonus discipu
lus debet a bono magistro adiscere vos
estis discipuli mei.⁊ ego magister vr̄ igi
tur dbetis a me adiscere.sed ego sum hu
milis nō supbus.q: veni ministrare ⁊ nō
ministrari.igitur ⁊ vos humil's esse dbe
tis.nō aūt superbi ad quos eos admonet
Mat.5.Discite a me q: mittis sum ⁊ hu
mil' corde.¶ Quātū ad caritatē intendit
talem ratiōeʒ.ego ex dilectiōe ⁊ caritate
sum cōicatiu⁹.quia veni animā meam da
re in redēptionem pro multis iuxta illud
Jere.13.Dedi dilectā animā meam in ma
nus inimicoꝝ.igit̄ ⁊ vos debetis esse cari
tatiui.⁊ nō ad inuicem inuidere ⁊ sic cari
tate media veniamus ad regnum celorū.
Ad q rem ⁊c.

¶ Feria.5.dñice scde in.xla.

Omo qdaʒ erat diues ⁊ in
duebatur purpura ⁊ bysso
h ⁊c.Luc.16.secundū sentētiā
Augu.Nullum maluʒ ipu
nitū. ⁊ nulluʒ bom irremūe
ratū(vnde apl's sub methaphora seminan
tis dic̄.Gal'.6.Que enī seminauerit hō
h̄ ⁊ metet.qñ qui seminat i carne sua.i.q
fac̄ opa carnalia.de carne ⁊ metet corru
ptōeʒ.i.penā eternā.Qui āt in spū.i.q fac̄
opa spūalia de spū metet.i.accipiet vitaʒ
eternā.¶ Ut igit̄ hō ad memoriā pdicta
reducat xps in h̄ euao pponit pabolam d
pūitōe diuitis epycurij ⁊ rmūeratōeʒ Laza
ri paupis ⁊ mēdici.vbi xps tāgit q̄ttuor.s.
Statū vitiosum ⁊ culpabileʒ.
Statū virtuosum.⁊ cōmendabilē.
Statū glosuʒ ⁊ appetibilē.
Statū ruinosum ⁊ detestabileʒ.
¶ Pm pbat hñdantis malia.2m indigentis
paciētia.3m qescentis letia.4m seuiētis tri
stia.primū in pno. 2m ibi ⁊ erat qdā mēdi
cus ⁊c.3m ibi fcm̄ ē aūt vt moreret̄ ⁊c.4m
ibi mortu⁹ est aūt ⁊ diues ⁊c.

Prima pars.

Uantū ad pm.vbi tāgit ⁊c.q p
q bat ⁊c.dic̄ hō qdam.vbi d isto i
noiato hoie q̄ttuor tāgūt̄.s.Dd

erat diues. Qđ induebat purpura ⁊ byſ
ſo. Quod epulebat ſplendide. ꝙ cottidie.
¶ Per q̃ quattuor cõſiderare poſſumus
p̃mo pcc̃m cupiditatis ⁊ auarᶜ. Scđo pcc̃m
oſtentatiõis ⁊ vanaglᵉ. Tertio pcc̃m gule
⁊ intẽperantie. Quarto moduꝫ ꝯtinuatio
nis ⁊ pſeuerantie. ¶ Quantũ ad primuꝫ
dic̃ ꝙ erat diues. Nã diuites mũdani vt
plurimũ ſunt cupidi ⁊ auari. ad q̃ꝫ qdem
ſequit̃ ipietas ⁊ multiplex culatio vitioꝝ
ſicut pꝫ in iſto diuite q in tm̃ fuit ipius ꝙ
nõ ſoᵐ largas elᵉyas facere noluit paupi
Lazaro. Sꝫ nec ẽt đ micis ſibi ſupfluis da
re voluit quas canes comedebãt vt verifi
catũ de ipo fuerit illud Eccľi. ij. Si diues
fueris nõ eris imunis a delicto vñ Aug.
in ſermone. 29. Difficile ẽ vt nõ ſit ſupbᵘ
qui diues ẽ. ¶ Quantũ ad 2ᵐ dic̃. ⁊ indue
bat purpura ⁊ biſſo. purpura eni ẽ veſtis
regalis ⁊ p̃tioſa. biſſus vero ẽ genus lini
cãdidiſſimi ⁊ moliſſimi. q̃ȝ igitur iſte di
ues induebat talibᵘ veſtibᵘ dat intelligi
ꝙ p vanam gľam peccabat vñ Grego. in
olᵉ. Nemo autẽ extimet in fluxu abſq̃ꝫ du
bio p̃tioſarum veſtium peccatum deeſſe.
q̃ȝ ſi hec culpa non eſſet nullo modo dñs
Iohãnem de ꝓveſtimẽti ſui aſperitate lau
daſſꝫ. ¶ Quantũ ad tertium dicit ⁊ epu
lebat ſplendide. Nam p epulatiõem ſplẽ
didaꝫ intelligit̃ non ſoᵐ ſumptio cibi ad
ſuſtentatiõem nature que qdem ẽ licitum
ſed ſupfluitas tam in quãtitate q̃ꝫ i quali
tate ciboꝝ. Naꝫ mlťi ſunt qui nõ ad neceſ
ſitatem ſed ad ſupfluitatem comedunt vt
poſſint laſciuire. qbus ipos rep̃hendẽdo
dicit beatus Iacobus in Cañt. ſua. 5. epu
lati eſtis ſuper terram ⁊ in luxurijs enu
triuiſtis corda veſtra deberent tamen ad
uertere iſti miſeri epycurij. quantũ duret
delectatio gule quia modic̃ vnde. 1. Cor.
6. Eſca venter ventri. ⁊ venter eſcis. deus
autem ⁊ hunc ⁊ has deſtruet penis infer
nalibus deputandum. ¶ Deberent auteꝫ
aduertere quantũ dãnum ſequat̃. Naꝫ In
nocentiᵘ de uilitatis humane cõdictionis
dicit Gula padiſum clauſit p̃mogenita vẽ
dit ſuſpẽdit piſtorem decolauit Baptiſtã
ex quibus pꝫ ꝙ pcc̃m gule eſt homini cã
mortis hoc aũt fuit figuratuꝫ Iudicũ. 16.
Ubi ſentẽtialr̃ dicitur ꝙ cuꝫ p̃ncipes phy
liſtinoꝝ cõuenerunt in vnũ vt epularent̃
letantes ſed ⁊ ludentes p ꝯuiuia ſumptis
iam eplis p̃ceperunt vt vocaret̃ Sanſon
⁊ ante eos luderet. qui cum fuiſſꝫ addu
ctus apprehẽdit duas colũnas quibus in
nitebatur domus cum ambabus manibᵘ.
⁊ cõcutiens eas domus fortiter dirruit. ⁊
ſic interfec̃ circa tria millia hominũ. ⁊ mu
lierum. cum qbus etiam ipe fuit mortuᵘ.
¶ Ubi ſciendum ꝙ phyliſteos interpre
tantur cadentes potiõe. intelligunt̃ dedi
ti gule ꝓpter q̃ꝫ cadunt multoc̃. in pcc̃m
iſti dicunt̃ cõuenire ad cõuiuia. q̃ȝ quãdo
poſſunt delitioſe epulant̃ vt de ipſis dici
poſſit illud Eccľi. x. In riſum faciũt paneꝫ
⁊ vinum vt epulent̃ bibentes. ſigna auteꝫ
dicitur ꝙ per cõuiuia ludebant ⁊ letaban
tur. quia ad peccatum gulle ſecũtur laxi
uia ⁊ diſſolutio vana quibus multoc̃. per
peccatum ſe laxant vnde Exo. 32. Sedit
populus comedere ⁊ bibere ⁊ ſurrexerũt
ludere. Nõ autem vacat ꝙ ſequit̃ ꝙ ſum
ptis epulis illudebant Sanſoni corã ipis
ludentibus. ¶ Nam p Sanſon qui inter
pretatur ſol fortis intelligitur xp̃s yħus
qui iuxta illud Eccľi. 42. Eſt illuminãs q
p omnia reſpexit de quo Iob. 12. Ap ipm
eſt ſapientia. ⁊ fortitudo duꝫ igitur carna
libus dediti epulis vt animalia bruta
paſci ſunt ⁊ potati. tunc xp̃m deridere di
cuntur. taꝫ verbõ quam operibᵘ. quia mul
toc̃. ex ebrietate nimia ſe laxãt ad blaſphe
mias ⁊ iniurias ⁊ ad opera inhoneſta. ſꝫ
aduertant qd phyliſteis accidit ⁊ timeãt
ſeueritatem punitionis diuine nam ſicut
Sanſon apprehenſis colũnis eas cõcutiẽ
do manibus domus corruit ex cuius cãu
omnes interẽpti fuerunt ſic xp̃s yħs ho

minibus se delitijs corporis imergentib⁹ ꝑmissiue duas colũnas qbus homo debe ret sustentari corruit vel cõcutit dum .s.ꝑ mittit eos ĩfatuari vt bestias. ꝙ nec amo rem dei habẽt nec timorẽ. que qdem sunt due colũne que deberent hoiem sustentarꝫ stabiliter in operibus bonis. sic aũt istis cõcussis domus corruit ⁊ moriunt hoies. quia tunc in hoibus dissipatur toᵐ spũale hedifitium vt quantũ ad animã mortãtur spiritualiter vt tandem si ꝑseuerauerint i suis malitijs eternaliter puniant vt quilꝫ tal' sit lucifer cui insultãdo dicitur Is.14. Corruisti in terram qui vulnerabas gen tes non vacat etiam ꝙ Sanson epulanti b⁹ mori voluit. quia dñs noster yhs xp̃s licet peccatuꝫ nõ habuerit tamen pro pec catoribus mori dignatus iuxta illõ Ro. 5. Cum adhuc peccatores essemus xp̃s ꝑ nob mortuus est. ¶ Quantũ ad quartuꝫ dicit cottidie assiduitas eni in aliquo pec cato fortit ipsuꝫ aggrauat ⁊ reddit homi nem magis exosum . qꝛ igitur iste diues i suis epl'is erat assidu⁹ ideo poterat ma gis reprehẽdi non aduertens miser epu losus illud Prouer. 21. Qui diligit epl'as in egestate erit. ⁊ q amat pinguia ⁊ vinuꝫ mendicabit. ꝙ ad lr̃am potuit de isto diui te dici. cui fuit aque gutta vt patebit infe rius denegata.

Secunda pars.

Ed erat qdam languẽs Lazar⁹ vbi tangit statũ virtuosum ⁊ cõ mendabilem. ꝙ probat indigen tis pati⁹. Nam pauꝑtas ⁊ indigẽtia cum voluntarie ⁊ patienter portat. cum nõ sub leuetur ꝑ aliquos ẽ virtuosa. ⁊ meritoria. aꝑ deuꝫ iuxta illud Mat. 5. Beati paupe res spiritu. i. voluntarie quorũ ipsoruꝫ est regnũ celoruꝫ. ¶ Quia igit iste Lazarus pauper fuit q̃ꝫ pauꝑtatem patienter por tabat. licet epulosus ipam non subleuaue rit tanq̃ꝫ impius. ideo fuit acceptus deo tanq̃ꝫ virtuosus ⁊ bonus hic autem duo possumus ꝯsiderare. s.

Huius pauꝑis necessitatem.

Illius diuitis crudelitatem.

¶ Quantũ ad primum dicit ⁊ erat qdaꝫ ⁊c. vbi de isto paupere Lazaro tria tangũ tur meritoria oppõita tribus vitijs q̃ erãt in diuite reddentibus ipsum culpabileꝫ ⁊ dõ displicibilem. s.

Pauꝑiem euidentem.

Insaniem deturpãtem.

Exuriem affligẽtem.

¶ Quantũ ad pauperiem oppositã cupi ditati dicit ꝙ erat quidam mendicus no mine Lazarus licet enim auari ⁊ cupidi deo displiceãt tamen pauperes rebus tẽ poralibus dũmodo sint diuites virtutib⁹ deo placent iuxta illud Jacobi .2. Non ne dñs pauperes elegit in h mundo. diui tes autem in fide. ⁊ heredes regni ꝙ pro misit diligẽtibus se. q. d. de numero auteꝫ istorum erat iste Lazarus cuius pauꝑtas ostenditur euidens inquãtum est mendi cus. vt dicere potuerit illud ps. Ego autẽ mendicus ⁊ pauper sum ⁊ dominus solici tus est mei. ¶ Sciendum est auteꝫ ꝙ hic exprimit nomen huius pauperis. licet su perius non fuerit expressum nomen diui tis q̃ꝫuis quantũ ad mundanos homines sit cõtrarium. quia diuites nominant non pauperes ad designãdum ꝫꝫ Greg. ꝙ nul lus proprie nomen habet qui non est scri ptus in libro vite. ¶ Quantũ ad insanieꝫ deturpãtem oppositaꝫ vanaglorie dicit q iacebat ad ianuam eius vlceribus plen⁹. Nam pauper Lazarus vt diues non ha bebat vestimenta purpurea nec bissina. quia tunc apparuissꝫ i publicum sed sicut nudus ⁊ vacuus vlcera ipsum deforman tia ostendebat. vt sic saltem ex ostensione vlceruꝫ crudelitate diuitis ad misericor diã inclinaret. ne ãt ipsi diuiti. ꝫꝫ Cris. pa teret de miserando paupi excusatio. dr ꝙ añ ianuã eius iacebat. ¶ Qᵐ ad exurieꝫ ꝯtra pecc̃m gule dic cupiẽs saturari d mi

cis que ca.de mensa diuitis.in quo appa ret q nõn comedebat cottidie splendide sicut diues sed ,ppter pauptatem sustine bat famem z sitim ex quo p3 eius pena z miseria vñ Criso.Egrotatio habet aliqd solatium si opes habet.q3 ergo in illo pe na est in quo inter tanta vulnera non me tuit plagarũ dolores sed famez.¶ Quia vero iste pauper de his remuneratiõem expectabat a dño z omnia patiẽter porta bat q3 qdem remuneratiõem xps osten dit Luc.6.d.Beati qui nũc exuritis quia saturabimini.¶ Quantũ ad scõm dicit z nemo illi dabat zc.vbi quantũ ad crudeli tatem huius diuitis duo possumus psi.s. Denegatiõem tẽporaliũ beneficiox.
Cõparationẽ aialium brutox.
¶ Quantũ ad primũ dicit.z nemo illi da bat zc.in h enij cognoscit maxima crude litas huius diuitis.q: cum Lazarus esset in tanta pauptate nec eius ope appeteret sed solm micas panis.Ipse vero cu3 esset in tantis diuitijs z delitijs.tamen indigẽ ti paupi nõ subuenit faciens cõtra docuũ tum tob.Tob.4.d.Quõs poteris ita esto misericos.si multũ tibi fuerit habũdanter tribue.si exiguu3 tibi.etiam exiguũ liben ter ipartiri stude.nõ aduertens tamen q dr Jacobi.2.Iudim enij sine misericordia fiet illi qui ñ fec misericordiã.¶ Qm ad cõparationem aialium brutorũ dicit sed z canes veniebãt z lingebant vlcera zc.Nã animalia bruta maiora signa misericordie ostenderẽt isti paupculo q3 diues ille ipi9 du3 canes lingẽdo ipsius vlcera remouẽ do putredinem.cuius exuriem diues no luit releuare.

Tertia pars.

Equit factum est aũt vt morere tur mẽdicus zc.vbi tãgit statu3 glosum z appetibile3 q probat gescentis leti9.¶ Na3 spũaliter loquẽdo p sinũ habrae intellr celestis pria in q ẽ habraã cum oibus alijs iustis.vñ Criso. sinus habrae padisus ẽ. per Lazarũ vero paupculum reb9 sed virtutibus diues in telligit quil3 viator virtuosus z bonus.q signãter dr Lazarus.qui interpretat adiu tus a do q: nullus est q suis viribus pro prijs possit hre gratiã nec,puenire ad glo riam padisi nisi cũ diuino adiutorio spãli. iuxta q dr Jo.6.Nemo põt veire ad me nisi pr qui misit me traxerit eũ . q cogno scẽs ps.d.Adiuua me z salu9 ero z medi tabor in iustificatiõibus tuis semp.iustis aute3 cum diuino auxi° liberaliter datur regm celoru3 vñ Greg.in ol.Solis iustis debent celestis patrie pmia.z humil's ca sti misicordes ad gaudia eterna pueniãt ¶ Cõsideret autem fidelis quilibet circa genus humanũ.angelorum magnifica be neficia.z ad ipsos reuerentiã habeant sin gularem.Na3 sicut hic dicitur animã La zari in sinũ habrae portauerũt Criso.quia licet despectum iaceret nõ blasphemauit nec desperauit.d.hic diues in nequitia vi uens gaudet z tribulationes non patitur ego vero non optinere valeo necessaria3 escam.z qr dicantur fuisse plures angeli z non vnus audi eundem Criso.,ppterea plures angeli veniunt vt chorum letitie faciant . ¶ Sciendum est autem q circa genus humanũ inter alia inuenio q̃ttuor beneficia angeloru3.
Nam nos a peccatis retrahũt.
Nos ab inimicis defendunt.
Deo nras oratiões offerunt.
Animas nras i paradisum pducunt.
¶ Nam Jero.sup Mat.Magna digni tas animax vt queq3 hẽat ab ortu sue na tiuitat3 in custodia sui angelũ.¶ P° igit angli nos a pecis retrahũt.nam q: hõ ,p pter naturã corruptã magis ẽ ad malũ ,p nus q3 ad bom . iõ ds sibi deputauit vnũ angelũ.q quãtũ ẽ in se ptiue eũ a malo re trahit.z ad bom iducit.iõ Ber.in smõe d angl'.d.Quotiẽs aũt grauissima cernitur surgere tẽptatio z tribulatio vehemens

imīnere.inuoca angelū custodem tuū. dire
ctorem tuum.adiutorem tuum.in oportū
tatibus tuis:in tribulatōe vero neq3 dor
mitat neq3 dormiet.si qñ ad tempus dissi
mulat. ¶ 2° ab inimicis defendunt. Nam
q̄3diu viuimus sumus i contiuo bello. iu
xta illud Job.7. Militia est vita hois su
per terram. Nam hēmus pugnare cū car
ne,mundo.ꝛ dyabolo. q̄bus non possum⁹
resistere nisi diuino auxilio mediante qui
nobis mittit angelum suum defensorem.
iuxta illud ps. Immittit angelus dñi in
circuitu timentiū eū ꝛ eripiet eos. ¶ 3°
orones nostras deo offerunt. iuxta illud
ꝙ Tob,dixit angelus Raphael. Tob.12.
Quando orabas cum lachrimis ꝛ sepelie
bas mortuos ego obtuli orōnem tuā3 do
mino. ¶ 4° aīas nr̄as in paradisum ꝑdu
cunt:iuxta ꝙ ħ dr̄ de Lazaro ꝙ āgeli por
tauerunt eum in sinum Habrae.ꝛ hoc est
ꝙ dñs dixit Moy.Exo.23. Ecce ego mit
tam angelum meum qui precedet te ꝛ cu
stodiat in via ꝛ introducat in locū quem
preꝑaui idest padisī.

Quarta pars.

Egtur. Mortuus est autem di
ues ꝛc,vbi tangit statum ruino
sum ꝛ detestabilem. ꝙ probat si
tienkis tristitia.vbi tria possum⁹ ꝯside.s.
Priuatōem termini ingetanꝫ.
Passionem supplitij affligenꝫ.
Frustratōem desiderij appetenꝫ.
¶ Q^m ad p^m dic̃. Mortuus ē āt diues:
quāto ei3 q̄s plures pēas patif tāto plus
crutiaf.vt āt vehemēs crutiat⁹ ōñdatur
hui⁹ diuitꝫ.iō ipsi⁹ nob̄ pēa multiplex de
mōstraf.ħ igif.5.possum⁹ ꝯsiderare.s.
Habitatōem tenebrosi loci.
Inspectōem alterius boni.
Insinuatōem petiti bñficij.
Exp̄ssionē diri supplitij.
Allõnem diuersi stipēdij.
¶ Q^m ad p^m dic̃. mortu⁹ ē āt diues ꝛc.
Infern⁹ ei ē loc⁹ tenebrosus ꝛ obscur⁹. ꝺ
Job.x.ē terra tenebrosa terra miserie ꝛ
tenebraꝝ vbi vmbra morꝫ ꝛ nullus ordo
sed sempitern⁹ horror inhabitat.vbi iste di
ues mor.collocatus fuit.ꝺ q̄.ꝛ suis simili
bus dic̃ ps. Sic oues in inferno positi sūt
mors depascet eos.vnde Aug.de questio
nibus. Sepultura āt inferni pēaꝝ ꝓfundi
tas est.q̄ ꝛ supbis ꝛ imisericordes p⁹ hāc
vitam vocanf vel vorāt. ¶ Q^m ad inspe
ctōem alterius boni.dicit elleuans autem
oculos ꝛc. Nam qñ aliq̄s videt alium in
statu ꝯsolōnis ꝛ solatij. seip̄m āt videt in
pena ꝛ miseria cū ħ sciat ꝑꝑ sua ꝺmerita
tantum amisisse bonū ꝛ tātā miseriā cōse
cutum talis visio ꝫm Greg.5.mor.est si
bi augmentum calamitatis ꝛ pene. q: igi
tur diues iste vidit Lazaꝝ in loco quietis
seip̄m existētem in pena.talis visio suam
penā augmentauit.vnde Criso. Sic autē
paupi dū viueret grauiorē penā redōbat
iacere ante ianuam diuitꝫ.ꝛ aliena bona ꝓ
spicere.sic diuiti mortuo augebat extermi
nij acubitus i pēa ꝛ ꝓspectus delectatōis
Lazari ne sola tormētoꝝ nª. sed ꝛ collōne
honoris illius itollerabilius sentiret sup
plitium. ¶ Q^m ad insinuatōem petiti be
neficij dicit.ꝛ ip̄e clamabat.d.pr̄ Habraā
ꝛc. Nā qñ aliq̄s exñs i pēis clamat signū
ē desiderij vehemētis ꝙ habet de hñdo
remedio grauitatis penaꝝ.ex hoc igitur
ꝙ iste diues clamauit. datur intelligi ꝙ
desiderabat suffragiū ꝛ cruciabatur ama
re vt dicere potuerit illud Osee p̄. Ad te
dñe clamabo q: ignis comedit spetiosa de
serti.flāma succēdit ligna regionis. Nam
tunc in isto diuite ignis comedit spetio
sa: quando existens in igne fuit desica
tus.ꝛ pulchris vestibus denudatus.flam
ma vero ligna regionis succendisse di
citur quando existens in flamma fuit
omni sustentatione diuitiarum suarum
priuatus. ¶ Iste autem diues existens
in tormentis recursum habuit ad Habra
am nominans ipsum ꝛ patrem appel

lens vt sic eum magis alliceret ad miseri cordiá faciendum. tñ non fuit suꝰ filius q: nó fuit secutus eum in opibus bonis. ꝙ q dem veraciter fac filiuȝ alicuiꝰ teste xpo dñe Jo.8. Si filij estis habrae opera ha brae facite ⁊ qd petijt audi. naȝ dixit mit te Lazarũ vt intingat ⁊c. vbi considera o peccõꝛ ipenitens illud Greg. in ol'. Quid nimirũ diues eum cuius in hac vita mise reri nó voluit in suo iam supplitio positꝰ patronũ querit. ⁊ q vulnerato papi mése sue minime dare voluit in inferno positꝰ vsq3 ad minima queréda peruenit. Nam gutam aque petijt q micas Lazaro nega uit. O qualis é ista mutatio q eim conti nue splendide viuebat non petijt situlam aque sed soluȝ gutá: petebat aũt aq̄ȝ ad re frigeriũ lingue. q: i ligua maxime toꝛque batur secundum Criso. ⁊ Greg. in ol'. Q: ipse in lingua peccauerat quãtũ ad gustũ epulando continue splendide. ⁊ quãtum ad loquellá quia vt plurimũ post epl'as se quitur vana loquacitas. ❡ Quãtũ ad ex pressionem diri supplitij dicit quia crucioꝛ in hac flama. Nam p istam flamá intell'r pená ignis q̄ȝ in inferno habebat. ⁊ q̄ȝ ha bent oés dánati de q̄ flama dicit Grego. 9. moꝛ. Jlla vltrix flama vitioꝝ cócrema tioné h3 ⁊ lumen nó h3. q: quo illos flama gehéne deuoꝛát ⁊ amissione veri luminis cecat. vt ét foꝛas eos doloꝛ cóbustióis. ⁊ i tus péa cecitatꝭ obũbꝛet quatenꝰ q aucto ri suo coꝛpe ⁊ coꝛde dereliquerũt. fil' ⁊ coꝛ de ⁊ coꝛpe puniant ⁊ vtrobiq3 penas sen tiant q dum hic viuerent prauis suis dle ctationibꝰ ex vtroq3 seruiebant. ❡ Quã tum ad allegatióem diuersi stipendij dic ⁊ dicit illi habraá. Nam ds cui nota sunt omnia. ⁊ oés remunerat scdm opera sua. diuitem ⁊ Lazaꝝ q: diuersimode vixerũt in h mũdo. q: vnus i mundanis delitijs i qbus deũ offendit ⁊ sibi demeruit: alius in multis penurijs in qbus deo placuit. ⁊ sibi meruit diuersimóe pmia. ❡ Duplicẽ

aũt diuersitatem inter diuitem ⁊ Lazarũ possumus ꝯsideraꝛ. primá dum fuerũt in statu acquirédi. secundaȝ dum fuerunt in statu recipiédi. h totum p3 in lr̃a. ❡ Sed ꝯsidera o miser peccatoꝛ qualem respon sionem hic diues hũit ⁊ fuge vitia ne cuȝ ipso simil'r crucieris. naȝ q̄ȝuis ad habra.á multũ clamauerit tñ exauditꝰ nó fuit. vt potuerit dr̃e illud ps. Clamabo p diem ⁊ nó exaudies cuius ratóeȝ assignás Aug. in ol'. de diuite dicit ideo rogás diues nó exaudit in toꝛmétis. quia rogáteȝ paupe rem nó exaudiuit in terris. ❡ Quantuȝ ad 6m dicit. ⁊ in his oibus inter vos ⁊c. per illó enim chaos firmatũ inter bonos ⁊ malos 6m Magistrũ sententiarũ libꝛo quarto intell'r ex pte iustoꝛuȝ diuina iusti cia. ⁊ ex parte repꝛoboꝝ iniquitas q̄ nll'o modo possunt sotiari. ⁊ ideo semp rema nent sepata. ❡ Quantũ ad tertium dicit ⁊ ait rogo te pr̃ ⁊c. Nam erit dánatis ꝙ nunq̄ȝ habebũt desideriũ quietatũ nec ali quid poterũt petere ꝯsolationis ⁊ gaudij ꝙ possint aliq̄l'r obtinere iuxta ꝙ de ipis dr̃ Miche.3. Tunc clamabũt ad dñm ⁊ ñ exaudiet eos. ⁊ abscódet faciem suá ab eis in tépoꝛe illo sicut nequit egerũt ad inuẽ tionibus suis. vt quil3 illoꝛum possit dice re illud Job.19. Ecce clamabo vim faciés ⁊ nó exaudiet vociferaboꝛ ⁊ nó est q iudi cet semitá meá circũsepit ⁊ trásire nó pos suȝ. ⁊ in cale meo tenebꝛas posuit. ⁊ spolia uit me gloꝛia mea. ⁊ abstulit coꝛoná de ca pite meo destruxit me vndiq3 ⁊ peo. ⁊ q̄ si ense arboꝛi abstulit spém iratus contra furoꝛ eius. ⁊ sic me hũit quasi hostem suũ hic át duo possumus ꝯsiderare. s.

Diuitis postulatóem.

Patriarche responsioneȝ.

❡ Qᵐ ad pᵐ dic rogo ⁊c. Jste ei diues in toꝛmétis pósitus ductꝰ quodá naturali amoꝛe frĩbꝰ ꝯpatiꝛ ne patiant silia toꝛmé ta ⁊ ió petit vt eis ãnũciet p Lazaꝝ q̄ȝuis non fuerit exauditꝰ. ❡ Qᵐ ad pr̃iarche

rñsionē dicit ꝛ ait illi habraā.nam secūdū Greg.i ol'.neqȝ si qs ex mortuis surrexerit credent ei.q: verba legis despitiūt reprehēsoris.q ex mortuis surrexerit subtilio ra q̄zto sunt tanto h difficilius iplebunt. ¶ Iste diues q fuit auarus ꝛ ipius pōt figurari p illam miserā ꝛ ipiā mulierē stātez i medio amphoꝛ d qua zach.5.vbi sententialr dr quod ipe vidit q̄zdam amphoram.ꝛ i medio sedebat q̄daȝ mlr cui nom̄ ipietas ꝛ talentū pūbli missuȝ ē in os ei⁹ ꝛ due mulieres habētem allas quasi milui leuauerūt amphorā inter terraȝ ꝛ celū. ꝛ interrogauit quo dferēt illam amphorā cum muliere cū fuit rñsum q portabāt eā in terrā senar vt hedificarēt ibi sibi domū ad habitādū.¶ Ubi sciendū scdm Greg. q p illaȝ amphorā intelligit peccatū auaritie ista amphora hȝ os patulum p q intelligitur sitis auari.quia auarus semp sitit pecuniā ꝛ nunq̄ȝ satiatur.iuxta illud Eccli.5.Auarus nō implebit pecūia.Ista amphora hȝ duas alas. q: aua principalr cōsistit in duobus.s.in aliena indebite rapere.ꝛ i ppria tenaciter retinere.¶ Per mulierem vero sedēteȝ i medio amphore intelligit auarus retētus ꝛ sedens in peccato auaritie que mulier signāter dicitur impietas q: ois auarus vt plurimuȝ est i pius ꝛ crudelis ꝛ spāliter hic diues.q: videns Lazarū paupculum taliter q cupiebat saturari de miccis q̄ de mensa ei⁹ cadebāt ipse crudelis vnā sibi puam elymosinam nō porrexit.¶ Per plūbum auteȝ ponderosum ꝛ terrenū in os mulieris impositum intelligit pondus peccati aggrauans ꝛ ad aliud inclināns.Nā teste Greg. peccatū q p pēitentiā nō deluit mox suo pondere ad aliud trahit p duas aūt mlieres portātes istā mulierē cū āphora itelligunt duo genera vitioꝝ portātia auaritiā.s.supbia.ꝛ luxuria.Nam qdā sunt auari vt alijs possint dñari ꝛ tunc supbia auaritiam portat.qdaȝ h faciūt vt carnaliter delectent.tunc luxuria auaritiā portat de qbus dicitur Eccli.2.ve manibus male facientes ꝛ peccatori terrā ingerenti duab⁹ vijs.¶ Nam manus male faciens ē auarus expolians paupes.qui duabus vijs i gredit qñ vel p superbiā vel per luxuriā fit auarus ꝛ tali cominat deus.ve dānatōnis eterne.¶ Signāter āt auaritia hui⁹ diuitis portata fuit p duas mulieres pdictas. q: sicut de ipso dr purpura vestiebat ꝛ bisso.vt se absentaret supbe p alijs ꝛ epulebat cottidie splēdide.per q facili ter homo ad luxuriā inclinat.¶ Dicunt aūt iste due mulieres duas alas hre.Naȝ supbia duas allas hȝ.s.inflationem p indignationem ꝛ ellevatiōem ppter exhibitā reuerentiā:luxuria etiam hȝ duas allas.s. ipudicum aspectū. ꝛ inhonestuȝ affatum. ¶ Signāter autem dicunt allas hre miluī.q: pdicte sunt alle dyaboli p miluū d signati.q: sicut milu⁹ est auis circūuolās pullos rapiens ꝛ q̄rulose clamans sic dyabolus semp circuit tēptare homies vt in pccm̄ labant dicitur aūt q iste due mulieres.s.supbia.ꝛ luxuria leuauerūt mulierē cum amphora.i.auarū inter terram ꝛ celū quia ratione supbie se exaltat ad alta ratione vero luxurie se inclinat ad fetida sȝ tamen cōsidera. ꝛ expauesce o miser peccator quia iste mulieres deferūt muliereȝ cum amphora in terrā senar.nam p senar que interpretat fetor siue excussio dentiū intelligit infernus qui locus ē fetidus.iuxta illud Is.3.Erit pro suaui odore fetor vbi etiam iuxta illud Mat.8.Erit fletus ꝛ stridor dentiū in infernū igitur instar senar ducet auarus impius vt ibi.q: supb⁹ fuit:sit fetidus vt merito de ipso dicat illud Joel. Ascendet fetor eius ꝛ ascendet putredo eius quia supbe egit.q: vero luxuriosus fuit ibi dentibus strideat qui ipsos occupauit epistol'.ex quib⁹ luxuria nutritur vnde de isto diuite ꝛ suis simili bus dicit Greg.illud Mat.8.Eicietur in

tenebras exteriores eiicient inquit Greg. in tenebras exteriores vt illic dentes stri deant qui hic de edacitate gaudebant. ❡ Dicitur aũt qꝫ ibi hedificãt sibi domũ ꝑpter mansionem ꝑpetuam q̃ꝫ habebunt reprobi in inferno iuxta illud xp̃i Mat. 25. Discedite a me maledicti in igné eter num qui paratus est dyabolo. ⁊ angelis eius non aũt vos karissimi assimilemur huic diuiti misero qui fuit i inferno sepul tus sed magis paupculo Lazaro cui⁹ ani ma fuit p sanctos angelos in sanctoꝝ gl'a collocata. Ad q̃ꝫ gl'aꝫ ⁊c.

❡ Feria.6.dñice secũde in xlª.

Homo erat pr̃familias qui plantauit vineaꝫ ⁊ sepe cir cundedit eam ⁊c. Mat. 21. b Nos videm⁹ p expientiaꝫ qꝫ in ista politia mundana. inter hoies sunt grad⁹ distincti. Nã aliq sunt principãtes. aliqui seruiẽtes. ex pte principantiũ dꝫ esse qꝫ ipsi sua bona tã mo bilia q̃ꝫ imobilia cõmittant suis subditis vt d his lucrentur suis dñis ⁊ etiam sibi ipsis. Ex parte vero seruientiũ debet esse qꝫ ipsi sint fideles suis dominis ⁊ ecõtra illo nõ machinari malum nec ei iniuriam facere nec sibi cõmissas in alioꝝ vel suũ propriũ trãsferre dñiuꝫ sed debitã redde re rationem. qꝫ si ecõtrarium facerent cõ veniẽs essꝫ si se nollet corrigere qꝫ ab eis auferentur iam tradita ⁊ grauiter puni rentur. ❡ Sic suo modo é i politia diuia in qua deus est dñs presidens nos vero debemus hũiliter obsequẽtes. Deus aũt propter suã liberalitateꝫ nob̃ sua bona cõ municauit largissime multa bona gratui ta ꝯdonando. de ipsis ⁊ sicut serui soliciti debemus lucrari dũ viuimus ne possim⁹ vt serui inutiles de ignauia vel ingrati tudine reprehendi. ⁊ quanto plura recepi mus tanto plus obligamur. Nam teste Grego. in quodam ol'. Quanto augentur dona rationes etiam crescunt donorum. ❡ Ut igitur xp̃s tanq̃ꝫ solicitus pr̃ nos ad fructificãdum de donis receptis indu cat attentius penam ingratoꝝ nob̃ in h̃ euãgelio inuit cum ab eis auferri regnũ celoꝝ denũciat ⁊ fructificãtibus cõdonari in quo qdem xp̃s quattuor tãgit.

Cõdonantis benignitateꝫ cõmendabilé.
Recipientis malignitaté detestabilé.
Discuciẽtis sagacitaté admirabilé.
Aduersantis ꝑuersitateꝫ dãnabilé.

❡ Primũ probat exhibitio beneficij. Se cundum ꝑpetratio maleficij. Tertiũ reqsi tio ꝯsilij. Quartũ ꝑsecutio collegij. Pri mũ in prin°. Secundũ ibi cum autem tem pus fructuũ ⁊c. Tertium ibi cum ergo ve nerit dñs vinee ⁊c. Quartũ ibi ⁊ cum au dissent ꝑncipes ⁊c.

Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tangit ⁊c. q qꝫ probat ⁊c. dic̃ homo erat pr̃. Nam quãdo aliquis dat alicui donũ magis ꝯpletum ⁊ magis ꝓtiosum si gnũ est qꝫ d ipso cõfidit. ⁊ ipse largiẽs est cõmendand⁹. Quia igit̃ iste pr̃familias locauit agricolis vineam bene plantataꝫ ⁊ completam. vltra h̃ qꝫ visus est confide re d eis fuit nihilomin⁹ ꝯmendãdus. Fm h̃ igit̃ hic duo possumus ꝯsiderare. s.

Presidẽtis sapientiã in cõstruendo.
Exhibẽtis ꝯfidẽntiã in cõmittendo.

❡ Quantũ ad pᵐ dicit hõ erat pr̃. Qui ei vlt prudẽter ⁊ sufficiẽter aliquã vineã facere dꝫ ipaꝫ plãtare ad fructuũ ꝓductio nem dꝫ eã circũdare sepé ad eius ꝓtectio nem fodere torcular ad vini expssioné he dificar̃ turrem ad ei⁹ defensioné. ⁊ q: iste pr̃fa. de quo xp̃s hic loquit̃ pabolice ista seruauit. iõ sapienter ꝯstruxit vt sic fuerit noe de quo dicit̃ Gen̄. 9. Quod cepit noe vir agricola exercere terraꝫ ⁊ plãtauit vi neam. ❡ Quantũ ad scdm dicit. ⁊ locauit eam ⁊c. Nam sicut bonitati alicuius atte

statur qñ bõa sua cõicat alijs. ita attestat cõfidentie qñ in absentia sua bona in manibus alterius dereliqt. q: igitur iste pr̃ fami. nõ solum vineã locauit agricol'. sed etiam in eius absentia ipsam eis dimisit nõ solum bonitatem in ipso possumus arguere sed ⁊ cõfidentiam vt fuerit hõ ille de quo dr̃ Mat.15. Homo qdam pegre pficiscens vocauit suos suos ⁊ tradidit illis bona sua. ¶ Sciendũ est aũt circa istã ptem loquẽdo spũaliter. q p istam vineaz intelligi põt anima cuiuslib; hois q̃z deus loquẽdo realiter plãtauit in terra quãdo ipsam in corpore terreno infudit ⁊ sicut ĩ vinea sunt multe vites ipsam mirabiliter adornãtes. ¶ Loqndo vero spiritualiter tunc ds plantat hanc vineam. qñ de statu peccati cũ quo. ppter puaricatiõem pmorum parentũ nascimur educ̃ eam ad statũ gr̃e. vt merito possum9 sibi dr̃e illud ps. Vineã de egypto. i. de statu peccati transtulisti eiecisti gentes. i. demones ⁊ plantasti eam gr̃am ipsam viuificãtẽ conferendo. ¶ Per sepẽ vero circũdantem istaz vineã intell'r angeloꝝ custodia a domino sibi data vñ Jero. sup Mat. Magna dignitas animarũ vt vnaqueq; ab ortu sue natiuitatis in custodia sui angelum deputatum. ¶ Vel p istam sepẽ intelligi põt timor dñi per quem hõ custodit se ne in pccm̃ labat. iuxta illud Prouer.15. Propter timorez dñi omnis hõ declinat a malo. ¶ Vel p istam sepẽ intelligi põt intellectus vl' ratio cuius ẽ bona vel mala cognoscere. ⁊ sic debet hoiem custodire. vñ dicit per ps. Intel͞m tibi dabo ⁊ instruã te ⁊c. ¶ Per torclar etiam in quo cõprimũtur vue intelligi põt synderesis siue conscientia q̃ qñ homo peccat ipm remordet ⁊ torquet. vt sic peccator examinãs cõsciẽtiam suaz ⁊ ptimescens diui͞m iudi͞m dicat dño illud Job. Cõmuto faciem meã ⁊ dolore torquear verebor oĩa opa mea sciẽs q nõ parcis delinquẽtibus. cui sic examinanti pscientiam suã apparet angelus domini ipm dirigẽs ⁊ pfortans hoc aũt fuit figuratũ Judic.6. Vbi sentẽtial'r dr̃ q cũ Gedeõ purgaret frumentuz in torculari vt fugeret madianitas apparuit eiangelus cõfortans ipz de victoria. ¶ Vbi sciẽdũ q p gedeonez cui inimicabant madianite intell'r quilibet hõ cui madianite qui interpretant iniqui. i. demones inimicant per frumentũ vero q ẽ granũ excellenti9 inter alia intell'r anima q̃z ds excellentez creauit. q: ad sui ymaginem ⁊ sociaz angelorum. hanc igitur animã instar gedeõis d; purgare in torculari sue cõscientie ipaz examinãdo. ⁊ sic fugere dya͞m humani generis inimicũ cui sic purgãti astitit angelus dñi ipsum pfortans q de inimicis victoriam obtinebit. ¶ Per turrem aũt q est locus fortitudinis ⁊ psidij intell'r liberum arbitriũ siue voluntas in hoie q̃ ita fortis ẽ q nõ potest cogi per aliquã creaturam ad peccãdum nisi velit. nam scđm Aug. Peccatũ adeo est voluntariũ q nõ sit voluntariũ non ẽ peccatũ. ¶ Istã aũt vineã. i. animã suam debet quilibet instar vinee materialis.

Fodere suã conscientiã pscrutando.
Putare dignã penitẽtiã assumẽdo.
Extẽdere verã amicitiã exhibendo.
Ligare puram ptinentiã pseruando.

¶ Primo ipsaz fodere pscientiam pscrutando. Nam hõ non so͞m supficialiter sed profunde d; suaz pscrutari cõscientiã examinando omnia mala q̃ fecit cum oĩbus circũstantijs aggrauãtib9 iuxta q sibi dr̃ Jere.2. Vide vias tuas in cõuale. i. pfunde scito quid feceris. ¶ Secundo d; ipaz putare dignã penitentiã assumẽdo. Nam postq̃z homo mala cõsiderauit d; ipsa per penitentiã abicere istar putãtis. qui abscidit supfluos palmites vt vinea fruct9 afferat ampliores. ¶ Mod9 aũt putandi istam vineã nobi figuratiue spũs s. ondit Cañt.2. Flores apparuerũt ĩ terra nr̃a tps

putatõis aduenit.vox turturis audita ẽ in terra nostra.ficus ꝓtulit grossos suos vinee florentes dederunt odorem suum. ¶ Ubi sciẽdum ꝙ q vult appere flos ꝛ redolens coraꝫ deo oꝫ inter alia quattuor hr̃e que ad pñs spectat q̃ tangunt in hoc dcõ figuratiue.s.
Amaram contritõem.
Integram confessionem.
Perfectam satisfactõem.
Honestam conuersatõem.
¶ Nam ꝑ turturẽ auem gemebundam i tellr̃ amara contritio.ꝑ vocem q̃ꝫ aliquid ꝙ est in corde foris exprimit intellr̃ integra confessio.¶ Per ficum võ ꝓferẽtem grossos suos intellr̃ perfecta satisfactõ: sed per vineas florentes qui dederũt odorem suũ intellr̃ honesta cõuersatõ. ¶ Sꝫ lꝫ sic homo deberet putare vineam suam vt deo faceret fruct⁹ suaues.honesta.s.cogitando ꝛ virtuosa opando. tamen multi faciunt lambruscas per malas cogitatiões ꝛ peruersas operatões: de quib⁹ ipe conqueritur Is.5.d. Quid est ꝙ debui facere vinee mee ꝛ non feci.q.d. nihil ꝛ ex pectaui vuas vt supra ꝛ fecit lambruscas. ¶ Sed tamẽ aduertat miser peccator qd de ista vinea ꝯminando dicat dñs Is.5.d. Ostendam quid faciam vinee mee auferam sepẽ eius ꝛ erit in direptionem dirruam maceriam eius ꝛ erit in conculcatõnem ꝛ ponam eam desertam non putabit ꝛ non fodietur.ꝛ ascendent super eam vepres ꝛ spine ꝛ nubibus ne pluuãt.¶ Ubi sciendum ꝙ quando homo non vult se dare bonis operibus sed peccatis: tunc deus suis meritis exigẽtibus aufert ab eo sepem ꝛ dirruit maceriam:quia permittit ꝙ sancti angeli qui sibi dati erant ad custodiam instar sepis ꝛ maceriei conseruãtium vineam ab ipso recedãt ꝛ permittãt eam solitariam.ꝛ sic miser peccator remanens sine custodia in direptionem omnium virtutum remanet. ꝛ in conculcatõeꝫ omnium vitiorum. vt sic deserta scã nec putata per vitiorũ ablatõem:nec fossa ꝑ sui consideratõem super eũ ascendunt vepres ꝛ spine.i.cogitatiões male ad quas sequunt opera praua:ꝛ ꝙ omnib⁹ istis terribili⁹ ds mandat nubib⁹ ꝛc.q: non vult sancti qui sunt in patria significati per nubes elleuatas in altum sibi procurent ab ipo gratiam per quã possit anima misera instar vinee irrigari.¶ Deus igitur hõi locauit hanc vineaꝫ.vt solicite eam custodiat.vt sic fructus bonos ꝛ sibi acceptibiles faciat.tamen multoc̃.intantum est piger ꝙ nullum facit fructuꝫ: q̃ꝫ iubet abscidi ꝛ ignib⁹ infernalibus tradi.¶ Hoc ãt fuit figuratum in dicto parabolico. ꝙ dixit dominus Luc.13.vbi sententialiter dicitur ꝙ dixit talem parabolam: quidam homo habuit arborem fici plantatam in vineam suam ꝛ tribus annis consequent querens fructum in ficulnea ꝛ non inueniens dixit cultori vinee.ecce tres ãni sunt: ex quo venio querens fructũ in ficulnea: ꝛ non inuenio:succide ergo illam vt quid terram occupat.ꝛ dixit cultor vinee.domine dimitte illam hoc ãno vsqꝫ dum fodiã circa illam ꝛ mittam stercora:ꝛ siquidem fecerit fructum dimitte illam. sinautem i futurum succides eam.¶ Ubi sciendum ꝙ per vineam istam vt dictum est intelligitur anima cuiuslibꝫ hominis.per arborem autem positam in vinea intelligitur voluntas respectu cuius dr̃ bõus vel malus vel nullus.per cultorem vero intellr̃ intellectus vel ratio.que hꝫ hominem solicite gubernare.per dñm ãt vinee ds animam ipam ꝓducens q̃ꝫ productam dimittit eam in potestate sua.d. rõni vt hanc gubernet ꝛ regat ꝛ faciat ꝙ arbor.i. voluntas afferat bonos fructus:contigit tamẽ multoc̃.ꝙ ds veniens inuenit ꝙ trib⁹ annis ficulnea.i.voluntas nullum bonuꝫ fructum attulit elicitum vel exterius impatum.¶ Nam per istos tres ãnos intelli

guntur tres principales etates hominis in hoc mundo.s.iuuētus.virilitas ⁊ senectus .de⁹ igit querit in arbore.i. in voluntate p̄ āno.i.in iuuentute fructum ⁊ nullū inuenit bonū sed poti⁹ oppositū.q: totam suam iuuentutem expendit in laxiuijs ⁊ delitijs carnis.¶ Querit etiam in secundo anno.s.in etate virili.⁊ tunc ēt non inuenit s; oppositum.q: in tota etate virili n̄ cogitauit:nisi quomodo poss;ꝓmoueri ad dignitates mūdanas p superbiā.¶ Querit nihilominus 3⁹ āno.s.in etate senili . ⁊ tunc ēt non inuenit nullū bonum fructu; sed oppositum.q: tunc homo senescit.Sic naturaliter corpus ad terram deiecit , sic aīa ad terrena p auaritiam inclinatur.na; teste Jero.Cum cetera vicia cum homie senescente seuescant :sola auaritia iuuenescit .Sic igitur inuenta infructuosa trib⁹ ānis arbore ista precipit dñs cultori viee i.intellectui ꝙ s̄ arbor succidatur ⁊ mittat in ignem.ꝙ tunc fac̄ quādo intellectū hois excitat vt ꝯsideret diem mortꝭ.q̄ quidem ꝯsiderato ⁊ cognita pēa ꝓ pccis aīe dbitam.rogat dillatōem ꝓmittēs adhibere remediū vt arbor afferat fructū.s.ꝙ fodiet ⁊c.Nā p illud remediū ꝙ dic̄ se positurum intellect⁹ vt arbor fructificet .s. ꝙ fodiet circa eam ⁊ poneret stercora. Per fossionem intelli pōt consideratō mortis q̄; intellectus aṗponit volenti vt a terrenis delectatōib⁹ ⁊ delitijs ⁊ diuitijs elongetur.more fodientium q a radice arboris terram amouent quando ipsam fodiunt.¶ Per stercora vero fymum qui vilis est :intelligi pōt vilitatis consideratō ꝯditōis hois:q: d̄ terra ē ⁊ i terrā d̄b; reuerti:q̄; itellect⁹ volūtati ꝓpōit. ⁊ si his remedijs adhibitꝭ hō vult dolere d̄ perpetratꝭ vitijs ⁊ ad pniam ꝯuerti : tūc euadit ꝯbustiōis sniam.si Xo vult in malitijs pseuerare nullaten⁹ poterit snia; dinā euadere qn abscidat p mortē ⁊ tradat ignib⁹ infernalib⁹.nā iuxta illō Math.22. Rex .i. de⁹ dicet ministris.i. āgelis exeq̄ntibus iusticiā dinā.ligatꝭ pedib⁹ eius ⁊ manib⁹ mittite eū in tenebras exteriores ibi erit fletus ⁊ stridor dentium .

Secunda pars .

Equit.Cum aūt tp̄s ⁊c. vbi tangit recipientꝭ malignitatē dlectabilem . ꝙ ꝓbat ꝑpetratō maleficꝭ.tanto enim quis est reprehēsibilis magis quanto ab aliquo plā bn̄ficia recepit ⁊ cū male cognoscit.¶ Cū igit̄ ds multa beneficia ꝯtulerit ppl'o iudayco qui male cognouerunt.iō valde reprehēsibiles reddebant̄.hic autem tria possum⁹ ꝯsiderare b̄m ꝙ malitia iudeorum respectu ꝑsona; quibus fecerunt iniuriam tripliciter ostēditur aggrauando.s.

Propter sanctitudinem virtuosam.

Propter multitudinem numerosam.

Propter magnitudinem generosam .

¶ Quantū ad pᵐ dic̄.Cū āt tp̄s fructuū ⁊c.vbi tāgit bēignitatē in visitādo.iudeorum ꝑuersitatē in ꝑsequendo.

¶ Qᵐ ad pᵐ dic̄.cum āt tempus ⁊c.per istos eīm agricolas intelligi possunt iu dei quib⁹ vineam suam.i.populum suum locauit.per seruos autē suos primos q̄s misit intelligi pn̄t omnes prophete veteris testamenti:qui fuerunt eximie sanctitatis.istos de⁹ misit ad erudiendum suū populum:⁊ ad increpandum suis trāsgressoribus:ad quid autem misit eos exp̄ssit d.vt acciperent eius fruct⁹ q̄; fecisset .s. vinea eis locata.vt sic potuerint dicere isti serui pphete illud Cant.7. Uideamus si floruit vinea.si flores fruct⁹ parturiunt . q: Xo bis s̄ dn̄tur missi.Sciēdu; est ꝙ p p̄mos missos q pauci fuerūt intelligūtur Moy.⁊ Aaron quos p̄ misit vt rectores ppl'i d̄ qb⁹ dic̄ ps.Misit Moy. seruū suum ⁊ Aaron quē elegit ip̄m.¶ Alio mō itlli pn̄t ꝑncipaliores ꝓph̄as.q̄s ēt ds misit.¶ Qᵐ ad iudeo; ꝑuersitatē i ꝑseq̄n

Mo dic̃. 7 agricole' apphẽsis ill' 7c. ex h eim
aggrauatur iudeoꝝ malitia: q2 cũ ds sua
benignitate misisset suos nuntios. s. pphe
tas scõs eos tñ diuersimode afflixerunt.
q2 sicut Moy. 7 Aaron intelligatur audi
quid dicit ps. Exercebauerunt Moy. in
castris Aarõ sc3 dñi. si vero pricipaliores
intelligantur audi Jero. d. Ceciderũt q
dem vt Jeremiã. occiderunt vt Jsayam.
lapidauerunt vt Naboth. 7 Zach. quem i
terfecerũt inter templũ 7 altare. ❡ Qᵐ
ad 2ᵐ dicit. Iteꝝ misit alios 7c. vbi tãgit
dei benignitatem in visitando 7 iudeoru3
peruersitatem. ❡ Quantũ ad pᵐ dicit.
Iteꝝ misit alios 7c. Nam benignitas dei
fuit q nõ obstãte q iudeis suis pmis nũ
tỹs iniuriati fuissent. voluit tamẽ plures
prioribꝰ destinare per quos intellr s3 Ra
banum. Chorus oium pphãrum. ❡ Qᵐ
ad iudeoꝝ peruersitatem dicit. 7 fecerunt
illis siliter. Ex hoc enim aggrauat iudeo
rum malitia. q2 multos occiderunt. vt sic
merito potuerit eis dicere illud Mat.
Ecce ego mitto ad vos prophetas sapiẽ
tes 7 scribas 7 eis occidetis 7 crucifigetĩs
7 flagellabitis in synagogis vestris 7 per
sequimini de ciuitate in ciuitatem. vt vẽi
at super vos omnis sanguis iustꝰ q effu
sus est super terram a sanguine Abel iu
sti vsq3 ad sanguinem zacharie filỹ Bara
thie quem occidistis inter templum 7 al
tare. ❡ Quantum ad 3ᵐ dic̃. nouissime
autem misit 7c. vbi tangit Dei benignita
tem in visitando. iudeorum peruersitatẽ
in persequendo. ❡ Quantum ad primu3
dicit. Nouissime autem 7c. Nam magna
benignitas dei fuit q non solum iudeis
ad eorum profectum misit seruos suos p
phetas sed etiam suum filium predilectu3
Jesum Christum. Unde Ilarius. In fi
lio autem misso domini mei aduentus fi
guratur. ❡ Quantum ad iudeorum per
uersitatem in persequendo dicit. agricole
autem videntes filium 7c. Nam omnis
actus culpabilis est voluntatis ellicitus
vel impatus quem duplicem culpale3 ha
buerunt iudeorum erga xpm. s. In affcũ
appetẽdo. In effectu psequendo. ❡ Qᵐ
ad pᵐ dic̃. Agricole ãt videntes 7c. Judei
ãt ducti tam cupiditate q3 inuidia xpm i
terficere cogitabant. 7 hoc est q sequr 7
nra erit hrditas. Nam hrditas xpi i hoc
mundo fuit genꝰ humãum q acqsiuit suo
sanguine ptioso. de qua hrditate dixit si
bi p ps. Postula a me 7 dabo tibi gẽtes
in hrditatem tuam 7 possiouem tua3 ter
minos terre: q qdem cogitantes sm Je
ro. Principes sacerdotum timuerunt ne
afferret eis pplm quem q̃si hereditarium
reputabant. ❡ Qᵐ ad actum culpabile3
in effectu psequendo dic̃. Et apprehensu3
7c. vbi triplex actꝰ culpabilis iudeorum
tangit ɔ xpm. ❡ Pº dr apprehẽderunt
eum. de q̃ Luc̃. 22. Apprehẽdẽtes eũ addu
xerunt in domum pncipis sacerdotum.
❡ Secundo dicitur q eiecerunt eum ex
tra vineam. de quo Hebr. 13. Jesus vt san
ctificaret populum extra portam passus
est. ❡ Tertio dicitur q ociderunt eum: de
quo act. 4. Occiderunt eum suspendentes
in ligno. ❡ Uel loquendo moraliter dre
possumus q p illos agricolas intelligun
tur homines huius mundi quos deꝰ po
suit in mundo isto vt instar bonoru3 agri
colarum laborent fideliter in operibꝰ bo
nis. per nuncios ãt missos ad agricolas i
telliguntur sancte inspirationes quas de
us imittit hominibus vt operentur bonũ
❡ Istos autem nuncios. i. bonas inspira
tiones imissas deb3 homo audire 7 sequi
eorum instinctu. exemplo Abygail. de
qua figuratiue dicitur sententialiter. 1.
R. 25. Quod cum Rex Dauid misisset
sibi nuncios quod volebat eam accipere
in vxorem. quod surgens festinanter
Abygail: 7 ascendit super Asinum 7
quinq3 puelle ierunt cum ea pedice
che: cuius est sequuta nuncios Dauid 7

fcã est illi vxor. ¶ Ubi sciendum q̄ per Abygail que interpretat̃ pr̃is mei exultatio: intellr̃ quelib; anima fidelis que d̃bet esse talis q̄ de ip̃a deus qui est pr̃ eius ꝑ creatõem possit exultare. ¶ Per d̃d aũt regem qui manu fortĳ ⁊ d̃coris aspectu dr̃ intellr̃ deus apud quem est omnis d̃cor ⁊ insuperabilis. ⁊ fortitudo. ꝑ nuncios auté intelliguntur bone inspiratõnes: quas in star nunciorum mittit ad animam volés eã; sibi spirituali cõiugio copulare. quod quidem cognoscens fidelis anima deb; in star Abygail cito surgere ⁊ sequi diuinu; instinctum. ⁊ nuncios sibi missos .d. illud Cant. 3. Surgam ⁊ circuibo ciuitatem ꝑ vicos ⁊ plateas: queram quem diligit aĩa mea. ⁊ qualr̃ debeat sequi sequit̃ q̄ ascendit super asinum ⁊c. Nam per asinum intelligit̃ sensualitas super q̃; d; seder̃ ip̃a; sibi s̃biugãdo. per .5. autem pedisecchas intelligunt̃ .5. sensus corporis quem sequi d; iudicium rõnis. ¶ Si igit̃ anima sic obediens fuerit diuinis inspiratõibus, tunc David. i. de⁹ ipsam sibi sponsa; karissimã per caritatem ⁊ gr̃a; copulabit. Nã Osee 2. Sponsabo te mihi in fide ⁊ scies q: ego domin⁹. ¶ Per filium aute; missum ad agricolas intelligit̃ xp̃s ylis dei filius ⁊ virginis. q̃; tunc misit ad agricolas quãdo pro redemptõe humani generis ipsu; misit in mundum. Nam sic dr̃ Jo. 3. Sic de⁹ dilexit mundum vt filium suum vnigenitum daret. vt omnis qui credit i eu; nõ ꝑeat s; hẽat vitã eternã. vñ põt figurari ꝑ Raphaelé ãgelũ d̃ q̃ siml̃r dr̃ Tob. 3. Qd̃ cũ ess; i miseria magna q: cec⁹ effcũs ⁊ Sarra q: demõ. 6. viros suos occiderat orauerunt ambo ad dñm. quoꝝ cũ preces eoꝝ d̃s exaudiss; missus est ãgel⁹ dñi sanctus Raphael vt curaret ãbos. Ubi sciẽdũ q̄ per Tob. virum. ⁊ Sarram feminã i afflictõe positos intllr̃ totũ gen⁹ hũanũ q̄ ante aduentum Christi multum erat afflictu;. q̄ cognoscentes pr̃es veteris testamenti orabant ad dñm: misericordiam postulantes. quorum vota de⁹ ex alto prospiciens misit eis raphaelem qui interpretat̃ medicina dei. i. filium suum qui curauit a vitĳs tam viros q̃; mulieres vt de ip̃o dicatur illud Ecclci. 50. Curauit gentem suã ⁊ liberauit eam a perditõe. ¶ S; sunt multi q xp̃m ad se vẽiẽte; despiciũt d. illud Luc̃. 19. Nolumus hunc regem super nos sed deteri⁹ est. ipsum quantum ẽ in eis occidunt. Unde Rabã. Heredẽ q̃ntum ad se occidunt q filium dei conculcauerunt ⁊ sp̃ũi gr̃e contumeliam fecerunt.

Tertia pars.

s Equitur. Cum ergo venerit dominus vinee ⁊c. Ubi tangit discutientĳ sagacitatem admirabilẽ q̄ ꝓbat requisitõ consilĳ. xp̃s enim non tanq̃; ignorans interrogat iudeis quid sit faciendum de malis agricolis, sed secundum Orige. vt ex eorum dictis proprĳs ꝓferant sniam ꝯ ipsos. Scd̃; hoc igit̃ hic q̃ttuor possum⁹ ꝯsiderare. s.

Responsionem euidẽtem.

Declaratõem explicantẽ.

Applicatõem congruentem.

Cominatõem ꝑterrentem.

¶ Quantum ad primum dicit. Cu; autẽ venerit dñs ⁊c. vbi ponit̃ xp̃i iterrogatõ. 2⁹. iudeoꝝ rñsio. ¶ Quantum ad pᵐ dic̃. Cum autem venerit dñs ⁊c. Nam quia malum impunitum remanere non deb;. ⁊ diuersis offensis distincte debentur ⁊ pene propter q̄ dicit̃ Deutero. 25. Pro mẽsura pcci erit plagarum modus. hinc est q̄ Christus postq̃; diuersos modos peccandi agricolarum malarum iudeis proposuerat querit vt ip̃oꝝ sniam audiat q̃les sunt pene cõplectẽde. ¶ Qᵐ ad iudeorum responsioné dic̃. aiunt ill' malos male ⁊c. Nã l; hõi multoc̃. displiceat rñdere v̄itatẽ ad iterrogata. maxime qñ cogitat q̄ rñsio sit ꝯ ip̃;. tñ ab ip̃a v̄itate coactus rñdet v̄itaté. vñ Criso. q̄ ãt veꝝ rñderét

uō ē illoꝝ q iuste iudicauerūt sꝫ ipsi9 veri tas cui ipsi9 violētiā fac. ¶ In hac autez rñsiōe lꝫ inscij ꝓphauerūt de seipsis a qui b9 erāt tollēda diuia elloqa tanq̄ꝫ a repro bis ⁊ ad alios tanq̄ꝫ ad digniores transfe renda. ¶ Sciē.ē āt loqndo moralr q₎ per istos malos agricolas intelliguntur mali xpiani q bōas inspiratōes eis a dño mis sas interficiunt: dū eas nec corde ꝑcipere volunt: nec ope adimplere. quos tñ ds dr ꝑdet dū eos dānabit eternalr cruciādos: de qbus ps. Odisti oēs q opant iniquita tem: ⁊ perdes oēs q loqunt mendaciuꝫ: sic āt malis ꝑūitis locatur vinea agricol' alijs. de ipa fructuꝫ reddētib9. s. bōis opi bus se exercētib9. Nā puer. 2. Qui recti sunt habitabunt in terra ⁊ simplices ꝑma nebunt i ea. impij vo de terra ꝑdent ⁊ ini qui iniqua auferent ex ea. ¶ Ad 2m dic. dic ill' ybs nunq̄ꝫ leg. ⁊c. qꝛ eim xps iudeis adduxerat pabolam d viea ⁊ agri col'. q̄ꝫ forte iudei se dicerēt nō intelliger: nec p pñs fidē darēt. iō ſm Criso. Dictuꝫ pabolicū explicat p scripturā. qꝛ āt i locu tōib9 pabolicis multoc. accidit q₎ vna res varijs pabolis designat. iō ſꝫ Criso. licet supi9 iudei dci sunt agricole. nūc āt ⁊ mer cēarijs eos vocat. ¶ Per lapidē āt istuꝫ d quo fit h mentio sexus intlli voluit ſm Criso. quē reprobauerūt ⁊ despexerūt iu dei p duos ppl'os instar duoꝝ pietuꝫ. s. iu deos ⁊ gentiles adunauit ad veritatem fi dei: vt sic iuxta illō Eph. 2. Duos condit i semetipm in vnum nouum hoiem faciēs pacē. vnde Rabā. Loquēs de iudeis xpꝫ reprobantib9 ait. Sed illis nolētibus. Jō lapis caput anguli firmauit. qꝛ de vtroqꝫ pplo q₎ ipe sua fide coniunxit. ¶ Vel alr p lapidē fortem ⁊ firmuꝫ q vt sustēter he dificiū in fundamēto poit: intllr xps qui ē fidē xpiane. de quo p Cor. 3. Fundamen tū eiꝫ aliud nēo pōt pōere preter illud q₎ positū ē q₎ ē xps yhs. ¶ Jste fcūs ē i cap anguli: qꝛ ē cap oium veroꝝ fideliū. q ēt i oculis valde mirabil' fuit. Nam ſꝫ Ber. tria sunt inter alia mirabilia. s. q₎ ds icar nari voluit. q₎ virgo pepit. q₎ hō credidit ¶ Ad 3m dic. iō dico vobis ⁊c. q₎ au feret a vob ⁊c. p regnū qdē dei vno mō i tellr intelligētia psona scripturaꝝ sacraꝝ ⁊ ꝑdicatō ꝟitatꝭ. vel p regnū dei itllr xps yhs siue dia gfa p q̄ꝫ regnat in nob. de q̄ Luc. 17. Regnū dei int vos ē. vl' p regnū dei. itllr regnū celoꝝ. d quo. 2. thy. 2. ⁊ thy. 4. Libauit me dñs ab oi ope malo ⁊ saluū faciet in regnum suum celeste. ¶ Regnū igit dei inquantū signat diuinā grām vel celestē pñiaꝫ. auferet a malis agricolis. i. peccatorib9 q fructū nullū volūt facere ⁊ dabitur iustis ⁊ bonis opibus se exercen tibus: vt verificet illud Luc. 19. Habenti dabitur ⁊ habūdabit. ei āt qui non hꝫ ⁊ q₎ vr hre auferet ab eo. ¶ Jsta translatō re gni pōt figurari p translationem sacerdo tij ab Hely in Samuelē. de quo dr p. Re. 2. q₎ ds cominatus fuit Hely: qꝛ non incre pauit filios suos q faciebant mala q₎ au feretur a domo sua sūmum sacerdotium ⁊ daret Samueli qui erat iustus ⁊ bonus. vnde ibidem dr q₎ veniēs ad Hely. dixit ex parte dñi. Ecce dies veniunt ⁊ ꝑcidam brachium tuum. ⁊ brachium domus pris tui vt non sit senex in domo tua. ⁊ suscita bo mihi sacerdotē fidelē q iuxta cor meū ⁊ aiam meaꝫ faciet. ¶ Ubi sciēdū q₎ p he ly ⁊ filijs suis intellr hō cū potētijs a dño sibi datꝭ. contigit igit multoc. q₎ potentie instar filiorum Hely male faciunt. s. quau do ad illicita inclinant. vtpote visus ad videndum vana ⁊c. ⁊ tamen homo ipsas non corripit. ⁊ a tali regnum auferetur: qꝛ iuxta illud Ro. 14. Non est regnum dei esca ⁊ potus. q. d. q₎ homini ſm carnem vi uenti non dabitur. ¶ Per Samueleꝫ āt de quo dr p. Re. 2. Samuel autem mistra bat ante faciem domini puer accinctus ephot lineo: intelligitur quilibꝫ homo pu rus ⁊ inocens dans se in operibus virtuo

sis: ꝛ tali datur regnū celorum: iuxta ꝙ dixit xp̄s Math.19. Sinite paruulos venire ad me taliū ē regnū celoꝝ. ꝛ sic ablat⁹ a peccōribus datur hominibus iustis.

¶ Q.m ad 4m. dic. Et q ceciderit sup ꝛc. super lapidem enim iustum .i. xp̄m vl̄m. Aliq dicunt cadere .sup aliquos v̄o cadit. q āt cadunt super lapidem dicunt frangi. sup quos v̄o lapis cadit penitus ꝯterunt Nam ɓm Criso. super Math. Aliud est confringi aliud ē cominui. de eo eim ꝙ ꝯfrangitur aliquid remanet. ꝙ āt cominuitur q̄si in puluerem cōuertit. ¶ Sciēduȝ ē āt ɓm Glo. ꝙ ille qui credit ꝛ tām peccat cadit super lapidem. ꝛ talis non ꝯteritur sed ꝯfringitur. q: pōt adhuc resurgeř per verā pniam. ¶ Ille autem qui nō credit ꝛ super quem lapis cadit. ꝛ iste conteritur. q: nullo modo sine fide pōt resurgere ad statum pnie. q: iuxta illud Hebr .2. Sine fide impossibile est placere deo.

¶ Uel ille dr̄ cadere super lapidem qui peccat mortalr̄. non tñ obstinatus in peccatis. ꝛ tal' dr̄ frangi. super 1m v̄o lapideȝ cadit qui est in peccatis finaliter obstinatus: ꝛ talis totaliter conteri dicitur. ꝙ de ipsis penitentia totaliter desperatur.

¶ Iste lapis potest figurari per lapideȝ de quo sentētialiter dr̄ Dan.3. ꝙ Nabucdonosor vidit quandam statuam: cui⁹ caput de auro. brachia ꝛ pectus de argēto. venter ꝛ femora de ere. tibie ferree. pars pedum ferrea ꝛ pars fictilis: viditqȝ ꝙ lapis abscisus est de monte sine manibus ꝛ percussit statuam ēt pedibus suis cominuit eos. ꝛ tunc contrita sunt pariter ferruȝ ꝛ testa es argentum ꝛ aurum. ¶ Ubi sciendum ꝙ per istam statuam monstruosam. ex diuersis rebus compositam intelligit peccator: in quo regnat diuersitas vitioꝝ. quia multoc. habet caput aureum per superbiam. pectus ꝛ brachia de argēto per auaritiam. ventrem ꝛ femur de ere. per gulam ꝛ luxuriam. tibias ferreas ꝑ crudelitatem quos affligentem. vel per obstinationem in peccatis hominem detinētem. Sed tamen miser peccator sic irretitus consideret pedes suos. q: pars fictil'. Nam sicut ex ferro ꝛ terra non fit stabil' neqȝ firma compositō. sic q̄uis multoc. homo glorietur in peccatis predictis tñ i tantum est sua complexio fragilis ꝙ nescitur qm in istis mundanis consol'onib⁹ sibi placibilibus vel falsis ꝑsistat. ¶ Xp̄s igitur instar lapidis abscisi de monte sine manibus. q: de solio trinitatis descendit ꝛ in vterū virginis sine semine hō factus. istam monstruosam statuam .i. peccatorem percutiet sua dura sniā ꝛ ipȝ cominuet fūditus ꝛ a se abiciet. vñ dicit ꝑ p̄s. Cominuam eos vt puluerem ante faciem venti vt lutum plateaꝝ delebo eos.

Quarta pars.

Sequitur. Et cum audissent p̄ncipes ꝛc. Ubi tangit aduersariȝ ꝑuersitatem damnabilem. ꝙ probat persecutio collegij. Nam iuxta illud Jo. Quātus duro corde iudei propter incredulitatem essent tamen intelligebant contra se domini sniās. non tamē sicut dociles discipuli susceperunt doctrinam sed vt peruersi statim exarserunt in iraȝ nolentes eorum correctionem ꝛ increpatōeȝ xp̄i p̄rnam audire. quia iuxta illud prouer.13. Qui illusorem non audit cuȝ arguitur. Scd̄m hoc igitur hic quattuor possumus considerare. s.

¶ Inspectōem v̄itatȝ clare.
Increpatōem pursitatis dure.
Musionē malignitatȝ magne.
Allegatōem p̄clarítatȝ sūme.

¶ Q.m ad primum dicit. Cum audissent ꝛc. Nam p̄ncipes sacerdotum ꝛ pharisey licet publice forte ostenderent se Christū non intelligere veraciter cognouerunt ꝙ loquebatur de ipsis. ꝛ ideo reprehensibiles erant ꝛ inexcusabiles. quia nec xp̄m laudauerunt. nec sunt ad eius doctrinam

conuersi. vnde dē ipsis pōt dici illud Ro. i. Cum cognouissent non sicut deum glifi cauerunt aut grās egerūt: sed euanuerūt in cogitatōibus suis ⁊ excecatum est insci piens cor eoꝝ. dicentes. n. se sapientes eē stulti facti sunt. ¶ Quantum ad secūdū dic. ⁊ querentes eum tenere ⁊c. dṙia enim est inter bonos ⁊ malos ꝭm Criso. super Math. q: boni qñ reprehēdunt̄ d̄ aliquo peccato dolent ⁊ cogitant de emenda ⁊ il lum diligunt qui reprehendit eos: iuxta il lud prouer. 9. Argue sapientem ⁊ diliget te Mali v̄o quādo reprehēdunt̄ exardescūt in iram ⁊ odiunt increpantem. vnde dr̄ p uer. ix. Noli arguere derisorem ne oderit te. ⁊ q: isti erant mali ideo querebant euȝ tenere. ¶ Q.m ad 3m dic. timuerunt tur bas. Nam lȝ principes ⁊ phey xp̄m odio hērent. q: simplices tñ deuotōem hēbant ad ip̄m multoc. timebant ꝙ gerebant in corde operib⁹ adimplere. ¶ Quantū ad quartum dic. q: sicut prophetam eum ha bebant. Nam turba xp̄m sapientissimum reputabant. ⁊ ideo ip̄m sicut prophetā ha bebant. iuxta ꝙ post resurrectionem filij mulieris vidue dr̄ Luc. 7. Accepit oīs ti mor ⁊ magnificabant d̄um. d. ꝙ pp̄ha ma gnus surrexit in nobis: ⁊ q: de⁹ visitauit plebem suam: q vult igit̄ salu⁹ fieri oȝ ꝙ de xp̄o firmiter credat ꝙ ip̄e sit fili⁹ dei ad ꝙ nos inducit scriptura. Jo. 20. vbi dr̄ hec autem scripta sunt vt credatis qm̄ xp̄s yh̄s est filius dei vt credentes vitam ha beant in nomine eius. Ad q̄ȝ vitam ⁊c.

¶ Sabbato dominice 2e in .xl.e

Homo quidaȝ habuit duos filios ⁊ dixit adolescentior ex ill' pr̄ da mihi portioneȝ sb̄e que me ptingit ⁊c. Luc. 15. Inter alia mirabilia que deus operatur in mundo excellentissimū opus ⁊ mirabile est misericordia per quā peccatorem reuertentem ad ip̄m lȝ ip̄sum offenderit sibi reconciliat in filium adop tiuum. Nam ⁊ si opus fuerit creatō gene ris humani redemptō. infirmorum cura tio. mortuorum resuscitatō. tñ h̄ omnia ex cedit misericordia. per quaȝ iustificat pec catorem. vnde ps. Suauis domin⁹ vniuer sis ⁊ miseratōes eius super oīa opera ei⁹ ¶ Quia vero ꝭm Criso. petentis negli gentia reprehendit̄ vbi de dantis miseri cordia non dubitat̄. hinc est ꝙ lȝ homo se sentiat inuolutum diuersis pccīs. tamē cō siderando diuinam misericordiam despa re non debȝ: sed humiliter ad ipsum acce dere: misericordiam implorando: nec tam̄ si h̄ displiceat alicui. pp h̄ a misericordia postulanda desistere: sed potius ipsam hu militer inuocare. ⁊ hoc est ꝙ nobis inuit̄ i isto euangelio in quo beatus Luc. quattu or tangit. s.

Statum relinquentꝭ pnitiosum.
Modū penitentꝭ ꝯgruentissimum.
Actum miserantꝭ benignissimum.
Excessum inuidētis idignatissimuȝ.

¶ Primum probat calamitatis conditō. Secūdū viscerosa compūctō. Tertiū gau diosa receptō. Quartū q̄rulosa ꝯquestio. Primū in prin°. Secūdū ibi. i se āt reuer sus ⁊c. 3m ibi. Cum āt adhuc lōge eēt ⁊c. Quartum ibi. Erat āt filius eius senior i agro ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad pm vbi tangit ⁊c. ꝙ probat ⁊c. dic. l' ō qdā. Nā lȝ pec cator videat̄ delectari dū peccat tñ seq̄lā pcci pēa est ⁊ miseria. vñ Aug. ꝑ ꝯfess. visitasti dn̄e ⁊ sic est vt pena sit sibi omnis inordinatus animus. Scdm̄ h̄ igit̄ quantum ad istum filium ꝓdiguȝ duo pos sumus ꝯsiderare. s.

Insolētiā culpalr̄ euagantem.
Indigētiam realiter affligētem.

¶ Q.m ad primū dicit. hō qdā ⁊c. Nā ꝭȝ Augu. pccm̄ adeo est voluntarium ꝙ si

non est voluntariū non est pccm̄ depēdet ex libro arbitrio p q homo p̄sumit aliq̄ facere q̄ sunt cōtra volūtatem diuinā. propter q amittit diuinaʒ grām si habebat. scōm h igitur quātū ad insolentiā huius filij pdigi quattuor possum⁹ ꝯsiderare. s.
Presumptōem animi arrogātis.
Collatiōem arbitrij dominātis.
Perpetratōem flagitij sepantis.
Destructōem bn̄ficij decorātis.
¶ Quantū ad primuʒ dicit hō qdam ꝛc. Nam p istum hoiem intellr̄ deus q: sicut homo dʒ esse pius naturalr̄. ꝛ benign⁹ cuʒ sit animal mansuetū a natura. ideo d̄s qui circa genus humanū multipliciter suam pietatē ōn̄dit hō merito dici pōt p duos aūt filios. b̄m aliquos intelliguntur angeli ꝛ hoies. ita q p antiqoreʒ filium intelligā tur q prius fuerūt creati p iunioreʒ āt homines post angeloꝝ producti. ¶ Moraliter autem loquēdo dicere possum⁹ q per istos duos filios itelligunt generalr̄ oēs hoies huius mūdi qui in duo genera diuidunt. quia qdam sunt boni significati p filium antigorem. nam iuxta illud Job. 12. In antiqs est sapi⁹. ꝛ in multo tpe prudētia. qdam aūt sunt mali signati p filiuʒ iuniorē. Nam q: in iuuēibus regnāt sensualēs motus ipedientes trāquillitatem mentis que requirit ad sapientiā ideo constat eos nō esse sapientes de qb⁹ Baruc. 3. Juuenes viderūt lumen ꝛ habitauerūt super terram viam aūt sapientie. vel discipline ignorauerūt. neqʒ itellexerūt semitas ei⁹ a facie ipoꝝ facta ē longe. ppter aūt carētiā sapie multoc. in pditionem labunt. vt merito d̄ ipsis dici possit illō baruc. 3. Eo q nō h̄ñuerunt sapientiā pierunt pp suam insipientiā. ¶ Signāter aūt dr̄ q adolescentior fili⁹ petiuit ptem sbe sue q: pecōr d̄ se ipo p̄sumens vlt regi arbitrio pprio suo nolēs subicere volūtati die. Nā b̄m Bedā. sba est oē q agim⁹ viuim⁹ q sapim⁹ ꝛ cogitam⁹ ꝛ loqmur. hō q vlt agere. viuere sapere cogitare ꝛ loq. ꝛ sic de singulis actibus b̄m sue volūtatis iperiuʒ nō subiciendo se voluntati diuine nec ratio iudi⁹ rationis petit portōem sbe. ¶ Tales aūt insolēter petēs pōt figurari p filios Jsrl̄ de qb⁹ sententialr̄ dicit. pmo. Re. 8. Quod postulātes dixerūt Samueli cōstitue nob regē vt iudicet nos sicut vniuerse hn̄t nationes. qui scōo nō tam̄ displicuit Samueli sed ēt deo q dixit Samueli non te enim abiecerūt sed me ne regnarē sup eos. ꝛ tn̄ h nō obstāte pmisit q daret Samuel eis regem lʒ in maluʒ ipsoꝝ. Sic re uera multoc. accidit q homo petit aliqua q̄ deo displicent q: sunt mala. tn̄ pmittit alh q assequatur q desideret licet in dānum suū. ¶ Quantū ad collatiōeʒ arbitrij dominātis dicit ꝛ diuisit ill' sbam. Nā scōm theo^m in homine sba ratiōalitas est q̄ʒ cōitatur libertas. q: arbitrij. ꝛ simpliciter quēcūqʒ dct dn̄s nob pro sba nostra putabit vt celum. ꝛ terrā vniuersa creata. lex ꝛ prophe ex h autē nō potest deus rephendi tanq̄ʒ dans homini peccādi materiā. quia ex libertate arbitrij pcedit. vnd̄ possit homo meritorie operari ap deum. ꝛ ideo nulluʒ vlt cogere nec ad bo^m nec ad malum sed vtroqʒ sibi proposito q sibi pl's placet eligat nō coactus. nam iuxta illud Eccli. 15. Ante hoieʒ vita ꝛ mors bo^m ꝛ malum q placuerit ei dabit illi. ¶ Quantuʒ ad ppetrationem flagitij separantis dicit ꝛ non post multos dies ꝛc. Nam peccator signatus per filium pdigum ire dr̄ in regiōem longinq̄ʒ scōm Criso. Non qdem q recedere possʒ a deo localiter qui ē vbiqʒ sed culpaliter diuinū beneplacitū deserendo nam q̄ʒto quis pl's in prauo opere deliqt tāto pl's a diuina gratia. ꝛ p̄sentia elongatur. nam iuxta illud Prouer. 15. Longe ē dn̄s ab ipijs. ꝛ oratiōes iustoruʒ exaudiet ꝛ ps. Longe a pecōribus salus q: iustificationes tuas non exquisierūt. ¶ Quantū ad destructiōem beneficij decorant̄ dicit ꝛ

ibi dissi.substantiam suá viuendo luxuriose. Naz
p vitam luxuriosam nó intelligit speciał'r
pecm luxurie.sed omne peccatú generał'r
per quez homo gr̃am diuinam relinqués
que sibi esse deberet sb̃a interior ad exte
riora bóa se laxat ex quo ꝯsequitur vt ei⁹
sb̃a destruat.naz sicut dicitur Prouer.18.
Qui molis ⁊ dissolut⁹ é in opere suo fra
ter est opera sua dissipátis. ¶ Iste sic bo
na sua dissipás viuédo luxuriose pót figu
rari per i^m vecordez iuuenem de quo Sa
lomon loquit Prouer.7. Ubi sententiał'r
dicitur ꝙ vidit iuuenez vecordem tráseun
tem iuxta domú mulieris meretricis ad
uesperascéte die i noctis tenebris ⁊ caligi
ne q̃ sibi occurrens ornatu meretrico sibi
plaudet.d.veni iebriemur vberib⁹ ⁊ frua
mur capitis amplexibus allegans virum
in domo nó esse qbus verbis stati eam se
quit quasi bos ductus ad uictimá ⁊ quasi
agnus laxiuiens ⁊ ignorás ꝙ ad vincula
stultus trahat donec tráffugat sagita gu
tur eius. ¶ Ubi sciendú ꝙ per illuz iuue
nem vecordez intell'r quilibz homo vag⁹
exusus ad illicita.nó sequens recta iudi^a
rationis.sed dans se mundanis astutijs ⁊
carnis illecebris.vt viuat voluptuose.de
quo.⁊ suis similib⁹ cóquerendo dicit do.
Iere.4. Stultus ppl's me nó cognouit fi
lij isipiétes sunt ⁊ vecordes sapiétes sunt
vt faciant mala. bene aút facere nescierẽt.
¶ Per mulierem aút meretricem ⁊ blã
dam vno modo intelligit sensualitas que
rationi blandit.vt hoiem trahat ad illici
ta carnis delectabilia sugerédo.cuius mul
toc.allectus bláditijs instar iuuenis mł'ie
rem meretricez sequétem vadit post ipaz
licet ad mortem velud bos ductus ad vi
ctimá ⁊ vt lasciuiés agnus q̃z quidez mor
tem nó cósiderat misera ⁊ obcecata rató.
donec sagita sentétie diuine ꝑcutitur p q̃z
eternis supplitijs deputat. ¶ Alio mó p
mulieré intell'r ois illicita delecta^o spéał'r
luxuria.q̃ multoc.suis illecebris bláditur
hominí ⁊ ipz captiuauit.cui⁹ suggestiões
sequés homo miser vt agn⁹ laxiuiés.⁊ vt
bos ad victimá duct⁹ interficit q̃z mortez
nescire dr̃ oblitus sue salutis donec in infer
no penaliter cruciat. ¶ Quantú ad scdm
dicit ⁊ postq̃z omnia ꝯsumasset ⁊c.ná vires
tam aie q̃z corporis q̃z ét res alie homini
a deo ꝯcesse vt ipis vtat arbitrij suo libo
regulam habuit ⁊ mo^m qualiter ab hoie
vti debeant.s.ipsas laudabiliter ordinan
do quas sibi mó debito in deuz direxerit
satiatur i ipsis.si vero ipsas ad vanitatez
retraxerit egestatez in ipsis patiet.hic igi
tur.5.possumus ꝯsiderare.s.
Pauptatem edulij.
Prauitatem cósortij.
Uilitatem officij.
Auiditatez desiderij.
Uarietatem subsidij.
¶ Quantú ad primú dicit ⁊ postq̃z cósu
massz omnia ⁊c. Nam p istaz ꝯsumationez
bonorum téporalium signátem ꝯsumatio
nem gratuitoꝝ donoruz intelligit cópleta
⁊ cósumata mali^a in peccato per q̃z homo
efficitur dignus morte. Nam Iacobi.5.
vnusqsq; téptatur a cócupiscentia sua ab
stractus ⁊ illectus deinde ꝯcupiscentia cú
cóceperit ꝑit peccatum.pecm vero cuz có
sumatú fuerit generat mortez. ¶ Per fa
mem aút factam in regie intelligit caren
tia die gr̃e.p q̃z hó ꝯsumatis donis gratui
tis p pecm elongat a do ⁊ ét vbi di.ꝙ nec
audire vl't nec ope adiplere. ¶ Q^m ad p̃
uitaté ꝯsortij dic abijt ⁊ adhesit ⁊c. Naz p
ciues regiõis famelice significantur statum
pcci dicunt illi q se in malitijs suis stabi
liút. ¶ Int istos é vn⁹ pncipał'.s.dyabo
l⁹ vñ Glo.vn⁹ ciuiú é q cócupiscétijs ter
réis merito prauitatis sue ꝑposit⁹ pnceps
mdi vocat. ¶ Signáter át dr̃ ꝙ adhesit
ad designáduz ꝙ dyabl⁹ ñ hz ptátez i hoie
nisi quantú ex ꝑpria voluntate dat se sibi.
¶ Q^m ad vilitaté officij dic ⁊ misit illuz
i villá ⁊c. Ná p porcos itelligunt demões.

qȝ sic porcꝰ ẽ aial imũdum sic dyabolꝰ in
mundꝰ dr̃ pp pcci maculã dformãteȝ.⁊ qȝ
hoies induc̃ ad oẽȝ imũditiã vitioꝝ.istos
aũt demones pascere dicunt ois pccõr.qȝ
ipsoꝝ cibꝰ ẽ ⁊ cõplacentia ois imundiª vi
cioꝝ.qȝ in oibus tlibꝰ vt imũdus spũs d
lectat vñ Aug.d ꝯcordia euãgelistaꝝ por
ci sunt imũdi spũs:cuiꝰ villa ẽ ptãtis ipsiꝰ.
¶ Vel p istos porcos intelligunt hoies
in imũditijs viuẽtes in qbꝰ regnat rudi
tas intellic carnalitas ꝯcupic.⁊ cupiditas
auac.hos porcos ſm tehophym.pascit q
alijs pcelit i vicio vt sunt leões archipdo
nes ⁊ archipublicãi.¶ Vl' p porcos quos
pascit intell'nt ſm Criso.imũde cogitatio
nes quas peccatores i sua aia nutriũt de
qbus ps.Dñs scit cogitatões hoiuȝ qm̃
vane sunt.¶ Quantũ ad auiditaté dside
rij dicit ⁊ cupiebat iplere vẽtrem ⁊c.Naȝ
siliqua ſm aliquos ẽ fructꝰ arboris som
faciens dũ comedit vl' ſm Hugõem siliq̃
est genꝰ legũinis ꝙ porci i affrica cõedũt
de quo dicit Grego.siliqua ẽ genus legu
minis sonoris folijs ⁊ vacuis.ꝙ vẽtrem
magis onerant q̃ȝ reficiãt vñ siliquas in
telliguntur delectatões quas homo sen
tit peccãdo queȝ aliquid videat esse tam̃
in veritate nihil sunt sed potius amaritu
dies his igitur siliqs que sunt cibꝰ porco
rum.i.demonuȝ cupiunt ventrem iplere
peccatores miseri.quia Prouer.i.Letan
tur cũ male fecerint ⁊ exultãt in rebꝰ pes
simis quorum vitã miserã deplorãs apo
stolꝰ dicit Phy.3.Multi ambulãt quos
sepe dicebaȝ vob.nunc aũt ⁊ flẽs dico ini
micos crucis xpi quoꝝ finis interitꝰ quo
rum ds vẽter ẽ ⁊ gl'a in ꝯfusione ipsoꝝ q
terrẽa sapiũt.¶ Qm ad varietaté sbsidij
dic̃ ⁊ nemo illi dabat.Nã si peccator i ꝯso
lationibus tẽporalibus querat refectiõeȝ
nõ inueiet.ȝ potiꝰ defraudat.⁊ ds ſm Au
gu.libo ꝯfess.aliñ ipsas subtrahit vt p af
flictiões hoieȝ ad se reducat.¶ Nã hõ ml'
toc.exñs in ꝯsolationibus deũ obliuiscit i

tribulatõibus vero de ipo recordat.nam
sicut dicitur Js.18.Tantũmodo soª vexa
tio in cem dabit auditũ.

Secunda pars.

Equit.In se ãt reuersus vbi tã
git mom pẽitẽtis ꝯgruẽtissimuȝ
ꝙ pbat viscerorª cõpunctio mo
dus aũt cõueniens pccõris volẽtis redit
ad deum est ꝯsiderare miseriã q̃ȝ incurrit
peccãdo.⁊ sic se de pteritis vicijs castiga
re instar huiꝰ ad veraȝ ãt penitentiã tria
principal'r reqruntur.s.Cordis cõtrictio.
Oris cõfessio.Operis satisfcõ ſm h igit
quantũ ad mom penitẽdi pccõris tria pos
sumus considerare.s.
Cõtrictionis amaritudiné dolorosam.
Cõfessionis plenitudiné puderosam.
Satisfactõis pmptitudiné operosam.
¶ Quantũ ad pm dicit i se aũt reuersus
⁊c.naȝ qdem se cognoscẽdo peccasse:dolet
debet d peccatis cõmiss. ⁊ inter aª dȝ cõsi
derare tria q̃ hic tangunt.
Internam ꝯscientiam.
Felicitatem amissam.
Calamitatem pprisam.
¶ Quantũ ad pm dicit . In se aũt reuer
sus hõ enim qui peccãdo a seipo'.⁊ a deo
recesserat dȝ penitendo ad seipȝ ⁊ ad deũ
reuerti cui dr̃ Js.55.Derelinquat ipius
viaȝ suã.⁊ vir iniquꝰ cogitatões suas.⁊ re
uertat ad dom.⁊ miserebit eius ⁊ ad deũ
nr̃m qm̃ mltus ẽ ad ignoscẽdum.¶ Qm
ad ꝯsideratõem felicitatꝭ amisse dic̃ dixit
q̃zti mercenarij ⁊c.Nã qñ pccõr ꝯsiderat
ꝙ in celesti pr̃ia mlti cũ do delctant.q̃ fe
licitate suis demeritꝭ se cognoscit esse pua
tũ multũ dolere dȝ.d.cũ ps.Circũdedert
me dolores mortꝭ.⁊ torrẽtes iniqtatꝭ ꝯtur
bauerũt me.¶ Sciendũ est aũt ꝙ differẽ
tia ẽ inter filiuȝ ⁊ seruũ.Nam filiꝰ ſuit ex
amore cui dr̃ Eccli.4.Eris velud filiꝰ altis
simi obediẽs ſuꝰ aũt ſuit ex timore qbꝰ
dr̃.i.Petri.2.serui sbiecti estote i omni ti
more dñis non tm̃ bonis ⁊ modestis ȝ ét

discolis mercenari⁹ āt fuit ex spe rcipiēde mercedis de q̄ dr̄ Job.7. Sic̄ coru⁹ dside rat vmbraʒ. ⁊ sic̄ mercenari⁹ postulat frē opis sui. sic ego hūi mēses vacuos. ⁊ no ctes laboriosas enumeraui mihi. ¶ Quā tū ad ɔsideratiōeʒ calāitatꝫ ꝓprie dic̄ ego aūt hic fame peo. Nā pccō: q caret diuia gr̄a. ⁊ sapi^a. ⁊ doctrina q̄ sunt cib⁹ spūalis aie merito dr̄ fame pire. de q̄ ⁊ suis filib⁹ dicit trenorum. 4. Melius fuit occisis q̄ȝ interfcis fame. Nam re vera meli⁹ ē cum diuina gr̄a mori gladio q̄ȝ sine ipsa inter fici fame spūali vñ deus cōpatiendo pccō rib⁹ dic̄ Ezechiel'.18. Nolo mortē pccōris sȝ vt magis cōuertat ⁊ viuat. ¶ Q^m ad 2^m dic̄ surgā ⁊c. nam multociēs accidit ꝙ peccatores exñtes in tpalib⁹ hñdantijs ñ cōuertunt ad lāita pnie q si tāgant a dō p aliquas tribulatōes pmissas icipiūt pe nitere vñ ps. Afflictus sum ⁊ hūiliat⁹ suȝ nimis rugiebā a gemitu cordis mei i cui⁹ signū ẜm Greg. hic dr̄ de fi° ꝓdigo. ꝙ q̄ñ vidit se fame pir̄ ꝓposuit ad patrē redir̄. ¶ Sciendū est aūt ꝙ in vera confessione peccator iam ɔcepto bono ꝓposito accusa re dȝ quia ipius deuȝ offendendo indign⁹ diuino cōsortio ipm derelinquēdo ad deū tñ recurrē dȝ humiliter miaȝ cognoscēdo ẜm h̄ igit̄ hic quattuor possum⁹ cōside.s.

Volūtatem inductiuam.
Equitatem offensiuam.
Indignitatem repulsiuā.
Humilitatem placatiuā.

¶ Quantū ad p^m dic̄ ẜgā ⁊c. vbi ɔsidera quantū ad pcci desertōeʒ dic̄ surgā. Nam in pccō exñs iacere dr̄ q̄si ad terrena cur uatum. huic rephendēdo dic̄ dñs Job.7. Surge cur iaces ꝓnus in terra. q sic rep hensus a dño dȝ ad se rediens dr̄e illud Cañt.3. Surgā ⁊ circuibo ciuitatem p vi cos ⁊ plateas querā quē diligit aīa mea. ¶ Q^m ad ꝓpositi executiōem dic̄ ⁊ ibo. Nā postq̄ȝ pccō: pccā deseruit p verā con tritōeʒ ⁊ aliqual'r p ɔtēplatiōeʒ ascēdit in deū adiutus a dño exercitare se dȝ in opi bus bōis. vt d̄ ipo dici possit illd̄ ps. Ascē siones suas disposuit i valle lachrimaꝝ in loco quē posuit ⁊ eniȝ bñdictiōeȝ dabit le gislator: ibūt d̄ virtute in virtutē videbit̄ ds deoꝝ in sion. ¶ Q^m ad obi cōdictiōeȝ dic̄ ad p̄rem meū. q: enim d̄ natura p̄ris ē diligere filiū. de ratōe vero diligētis est misereri dilc̄to. De⁹ aūt pr̄ nr̄ ē ⁊ nos ca re diligit. q: ipe pr̄ amat nos Jo.16. Hic ē ꝙ ad pniaȝ redire volētibus miseret̄ vñ Eccli.12. Altissim⁹ odio hȝ pccōres ⁊ mis̄ tus ē penitentib⁹. ¶ Q^m ad eqtatē offē siuā dic̄ ⁊ dicaȝ illi pr̄ peccaui ⁊c. Nam q: iuxta illud Jo. Ois q fac̄ pccm̄ seru⁹ est peccati. ⁊ q inıqtateȝ fac̄. ⁊ pccm̄ ē iniqui tas. ⁊ ds dic̄ p ps. Iniqtatem odio hūi ⁊ abhoīatus sum. ió qui fac̄ pccm̄ fac̄ illud ꝙ ds odit. ⁊ sic illū offendit. ⁊ p ɔ̄ns eter na hereditate puat̄. ¶ Hō igit̄ q sic deuȝ offendit dȝ suā culpam cognoscere dicēdo peccaui signāter āt dr̄ peccaui. q peccādo offendit̄ est ds dñs oiuȝ taȝ celestiū q̄ȝ ter restium q dicit de se ipso Js.66. Celuȝ se des mea ē ⁊ terra scabellū pedum meoꝝ vel p pccm̄ in ce^m intell'r ẜm Criso. pccm̄ in pxi^m per pccm̄ vero p̄re intell'r deum ⁊ in his peccat qui nō diligit deum super omnia. ⁊ proxi^m sic̄ se ipm. ¶ Quātū ad indignatiōeȝ repulsiuā dic̄ iam nō sum di gnus vo. filius tu⁹. Nā q: ẜm apo^m Ro. 8. Quicūqȝ spū di agunt̄ hi filij di sunt cō sequēs est vt h̄ noie ois peccator indign⁹ sed magis iuxta illd̄.2. Thy.2. est hō pcci. ⁊ filius pditionis. ¶ Quantū ad hūilita tem placatiuā dic̄ fac me sic̄ vnū d̄ merce narijs tuis iter alias eni virtutes deū pla cātes ē virt⁹ hūilitatꝫ p quā verus humil' exaudiri meret̄. Nā iuxta illud Eccli.35. Oro hūiliātꝫ se nubes penetrat pccō: igit̄ istar hui⁹ corā deo hūiliari se dȝ vt miaȝ i ueniet. ¶ Q^m ad 3^m dic̄ ⁊ surgēs vēit ad p̄rem suū. Nam q: so^m ꝓpositum bñfacien di ad salutē non suffic̄ nisi ponat̄ in opere.

iuxta q xps indit. Math.7.d. Non ois qui dicit mihi Dñe domine: intrabit i regnum celorum:sed q facit voluntatem pris mei qui in celis est. hic est q postq posi tum fuit ppositum filij prodigi d reddé do ad patrem nūc pōit eius effectus. iō dr q surgens 7c. Nam per istā surrectionem sm Aug. in li. solliloquiorum: itllr actual' peci desertio que est satisfactōis initium pro pecis. sed q: sm Grego. Minus é mala non agere nisi quisq3 suadeat 7 bonis operib9 isudare ptinus addit. 7 venit ad prem suū. vt d ipo 7 suis filibus possit dici illud Is.60. Venient ad te q dtrahebāt tibi 7 adorabūt vestigia pedū tuorum. Sciendū é āt q inter alia p q recedit pccōr a deo sunt septem. ¶ Pm est obliuio. Nā qñ pccōr deum non h3 p oculis 7 ipi9 obliuiscit. facili9 labitur in pccm q est valde rōnabile. q: cū tūc non hēat sustentatōem ex pprijs naturalib9 p9 lapsum inclinet ad vitia pñs é vt in pccm labat. ¶ 2m est incuruatō desiderij. Nam post lapsum sic h3 desideriū ad temporalia curuatum. q est nimio glutio colligatus. q cognoscens ps. dic. Humiliatus est in terra vent nr. ¶ 3m é dispersio animi. Nā pccōr postq est diuisus a deo in quo deberet velud in solio fundato firmari. vagatur multiplr per illicita caduca. temporalia pcurando vt de ipo 7 suis similibus dici possit illud Exo.5. Dispersus est populus super terrā oēm egypti ad colligendas palleas.

¶ 4m est ingratitudo diuini beneficij. Nam peccator cui ds cōfert multa beneficia: cum de ipsis deberet deum laudare potius ex ipsis erigitur in superbiam d quo 7 suis similibus dic Apls.2. Thy.3. Erunt homines seipos amantes. cupidi. ellati. superbi. blasphemi. parentibus nō obedientes ingrati scelesti. sine affectōne sine pace. ¶ Quintum est delectatō seculi. Nam peccator nesciens contemplari celestia: sed magis mūdanis deducit i ipsis vt i placibilib9 delectatur. ¶ 6m est ppetratō peccati. nam q: pccōr non formidat diuinam sententiam q3 imediate cum peccauit fluminare nō sentit. ideo laxatur ad vicia ideo Eccli.8. Et enim quia non profertur cito contra malos sententia absq3 nullo timore filij hominū perpetrāt mala ¶ Septimū est inconsideratio sui. Nam peccator suam vilitatem non cōsiderās p sumit de se grandia: 7 tñ inimicis vallat9 vndique ignorat suum pículum. ¶ Quia vero videm9 in motu naturali q vbi motus rect9 finitur ibidem reflexus incipit. sic d3 esse in regressu peccatoris ad deum vt vbi finiuit recedendo ab ipo ibidem incipiat in re. ¶ Primo igitur debet peccator seipsum cognoscere q: vilis est. Nam geñ.3. puluis es 7 in puluerē reuerteris. debet ét psiderare qd amisit: q: celestem priam. quid acqsiuit: q: penam eternam. tps q deficit 7 mortem q sibi cominatur. ¶ Secūdo d3 pccm dimittere. Nam peccator psiderans q pp pccm offendit deu3 amittit gliam acqrit penā d3 dsisteř a peccato: iuxta illd eccli.d.eccli. Fili peccasti ne aditias iterum: sed d pstinis precař vt tibi remittanť. ¶ 3° d3 delectationes seculi sperneř. Nā pccōr psiderās q iuxta illd Jo.2. Mūdus transibit 7 cócupiscentia ei9: nō d3 i tpalib9 dlectari. vñ.1. Jo.2. Nolite diligere mūdū neq3 ea q i mundo sunt. ¶ 4° d3 de bñficijs receptis a deo grās reddere. Nā pccōr vidēs q ds creauit ip3 redemit. oia bōa tēporalia sibi tradidit 7 ad sempiternam gliam ordinauit. d3 sibi in oibus regratiari. ¶ 5° d3 animū suum in vnum colligere dispersum per illicita. Unde Eph.3. Soliciti seruare vnitatem spiritus in vinculo pacis. vnu3 corpus 7 vnus spiritus. sicut 7 vocati estis i vna spe vocatōis nostre. ¶ 6° debet desiderium suum in deum dirigere. per contéplationem deuotam. d. illud. 1. Tob.3. Ad te domine faciem conuerto. Ad te domie

oculos meos erigo. ¶ Septimo dz eum méoriter portare vt possit dīe illō Joñ. 3. Cum angustiaret in me anima mea dñi recordatus sum vt veniat ad te orō mea.

Tertia pars.

Equit. Cum aūt longe esset ꝛc. vbi tangit actū miserantis benignissimū. qꝫ probat gaudiosa receptō vbi. 3a quantū ad misericordé pr̄em filium recipiétem possumus ꝯsiderare. s.
Benignitaté in suscipiédo indigm.
Pietatez in vestiendo nudū.
Liberalitaté in reficiédo famelic̄.
¶ Quantū ad primū dicit. Cū adhuc ꝛc. Nam peccator qui vl't a deo in gratiaz suscipi non dz ad ipsum arroganter accedere. sed humiliter ꝛ deuote. q: superbis d̄s resistit hūilibus dat grām Jacobi. 4. hic autez duo possumus cōsiderare. s.
Clementiā patris fim suscipiétis.
Reuerentiā filij se ipz accusantis.
¶ Quantū ad primū dicit cum autez ꝛc. signū magne clemētie fuit qꝫ pr̄ filij prodigij ab ipso elongāti sibi dicitur occurrisse ꝛ signa pacis dedisse. per q̄z patrem intelligitur d̄s. ꝛ per filiuz homo reus p qꝫ datur intelligi maxima dei clemētia q̄z hz ad peccatorez actus aūt mirabil' dei circa peccatorem elongatū ab ipso grām requirit triformé. s. p̄uenientem ꝯmittantem. ꝛ subsequétez secundu3 h igitur hic. 5. possumus considerare. s.
Culpam separātem.
Gratiam p̄uenientem.
Clementiā inclinātem.
Gratiam cómittantem.
Gratiam subsequétem.
¶ Qm ad pm dīc cū ār lōge ꝛc. Nā cl'pa elongat a d̄o ꝛ p ꝯñs a sua salute vñ p̄s. Lōge apeccōrib9 sal9 q: iustificatōes tuas nō exq̄sierūt. ¶ Qm ad grāz p̄uemētem dīc vidit illū pr̄ ipsi9 ꝛc. Nā p istā visiōez intell'r dīa grā q̄ p̄uenit pccōres vt ad penitentiā ꝯuertant. iuxta qꝫ ipe dīc de filijs Isrl' Exo. 15. Uidi afflictōez ppl'i mei q est in egypto. ꝛ descendi vt liberaré eū. Ánō Aug. de questiōibus euāgelistaꝝ loq̄ns d̄ filio ꝓdigo dicit. Cū iam pie quer̄t vidit illum pr̄ ipsius. ꝛ subdit ipsos enim ꝛ superbos nō conueniēter videre dicit̄. tanq̄z añ occl'os nō hñs. añ enim h̄ri nō nisi q dili gunt̄ dici solent. ¶ Quantū ad clemétiaz inclinātem dicit ꝛ mīa motus ē. Nam d̄s pius vidés peccatoré ad se velle cōuerti miseret̄ eius iuxta illud Eccl'i. 2. Pius ꝛ misericors est d̄s ꝛ remittet i tpe tribulationis peccā hominib9 exq̄rentib9 se in veritate. ¶ Quantū ad grām cōitantez dic̄ ꝛ occurrit ꝛ cecidit sup collum ei9 ꝛc. vbi Ambrosi9. Sup filijs cecidit dū leue iugū dilectōis iposuit qd autez ꝛ qualiter dñs occurrat peccatori audi Criso. d. Quid ei est aliud qꝫ occurrit nisi q: peccatū ipedit̄ tib9 nostra virtute ad deum p̄uenire non possum9. ¶ Quantū ad gratiam subseq̄ntem dicit. ꝛ osculat9 est eum. Nam p osculum in quo est cōiunctio labiorū ꝛ qꝫ est signum pacis. intell'r ꝑfecta pacificatio cuz deo p q̄z sibi peccator cōuersus cōiungit̄ per gratiam subsequétez. ¶ Hoc aūt fuit figuratū in recōciliatione absalon. q: interfecerat fratrem suū amō. de quo senté tialiter dicit̄. 2. R. 14. Quod cū absalon q: interfecerat fratrem suū amō nō possz faciem p̄ris sui d̄ cōspicere. tandem recursum habés ad Joab ꝓbissimū militez d̄ ipso ꝓcurante meruit pacificari cum pr̄e de quo dicit̄ qꝫ vocat9 absalon ꝛ intrauit ad regem ꝛ adorauit sup faciem in terraz osculatusq̄z é rex absalon. ¶ Ubi sciendū qꝫ p Absalon qui fratrez suū interfec̄. intelligitur peccator que quādo peccat mortaliter xp̄m fratrem suū interficere dicit̄. quia facit quantū est in se vt iterum xp̄s crucifigat̄ ꝑpter qꝫ iram d̄ regis. i. d̄i patris incurrit. ꝛ quia ad ꝓcurandum pacez se nō sentit digm. quia iuxta illō Eccl'i. 15. Non est speciō9 laus in ore peccatoris. dz

ad aliquem sanctũ in ce° vel ad aliquē iu stum in terra instar Joab .pbum recurre re. vt pro ipso ad do^m interecedat iuxta illd Job. 5. Uoca inqt si est q tibi rñdeat ⁊ ad aliquem sanctorꝝ cõuertere. Isti⁹ aũt mediatoris interueniẽtibus pcibus mul totiẽs accidit q de⁹ peccatori placat. ⁊ tunc vocat peccator per pueniẽtem grãm in trat ad regem p cõmittantem cui oꝫ face re reuerentiã qua exhibita ds ipsum oscu latur benigne. ⁊ sic perfecte pacificat per gratiam subsequẽteꝫ. ❡ Quantũ ad 2m dic. dicit ei filius ⁊c. qñ enim peccator peccat offendit totaliter totã trinitatem quia contẽnit. Patris potestatem oĩbus psidentem Filij veritatem oĩa speculãteꝫ. Spiritus sancti benignitatẽ oĩbus influẽ tem. ❡ Hoc autẽ debet se peccator peni tens cognosceꝛ cõmisisse instar huius re uertentis ad patrem ⁊ dicentis pr̃ pecca ui ⁊c. Quantũ igitur ad contẽptum pote statis omnibus psidenteꝫ dicit dixitqꝫ ei filius pr̃ peccaui in ce^m ⁊c. Nam per ce^m regens omnia intellr̃ diuina potestas ap plicata pr̃i que habꝫ omnia pducere ⁊ gu bernare. in h aũt q dicit peccaui iam inci pit actu sua cõfiteri peccata. ❡ Quantuꝫ ad contẽptum veritatꝭ filij omnia speculã tis dicit ⁊ corã te. quia enim illa q coram aliquo sunt sibi mãifesta dicuntur p veri tatem aũt ⁊ sapientiã que applicat fi° res oẽs sunt ei mãifeste. ideo in h q dr̃ coram deo peccasse intelligit contẽptus veritatꝭ ⁊ sapientie filij. ❡ Quantũ ad contẽptuꝫ bonitatis spũs sancti oĩbus influẽtem dic iam nõ sum dignus vocari filius tu⁹. q q dem dicit 2m Augu. Quia filius p grãm que se dignuꝫ p merita fatet. ❡ Quantuꝫ ad scđm principale dicit ⁊ dixit autem pr̃ ad seruos ⁊c. Nam peccator duplicem nu ditatem dicitur hr̃e. s. interiorẽ q accidit pp carentiã grẽ eius honestatꝭ. iõ indiget duplici vestimẽto grẽ salutaris. ⁊ eius exẽ plaris. ⁊ scđꝫ h hic duo possum⁹ psideraꝛ. iuxta duplex indumentũ filio reuertẽti. s. Amicũ interioris puritatis. Ornatũ exterioris honestatis.

❡ Quantũ ad p^m dic: dixit pr̃ ⁊c. ❡ Nã p stollaꝫ primã intelligit interior puritas qꝫ homo oꝫ habere cũ qua prim⁹ hõ fuit creatus a deo vñ Beda. Stolla pma ve stis est inocentie in qua prim⁹ homo odi tus ẽ. sed post culpã nudum se nouit ⁊ pe liziũ. i. mortale sumpsit idumentũ. ❡ 2^m ad ornatũ exterioris honestatis dic. ⁊ da te illi ãnulũ. Nam p ãnulum q dat in sig^m fidelitatis spõsis intellr̃ fides qꝫ quilꝫ oꝫ hr̃e. quia iuxta illud Ebr̃. ij. Impossibile est sine fide placere deo. q signanter dicit poni in manu p quem signat operatio. qꝛ sicut dicit Jac. 2. Fides sine operib⁹ mor tua est vñ Beda. Date ãnulum in manu eius. i. in operatõe per opa fides clarescit ⁊ p fidem opera pfirmantur. ❡ Per cal ciamenta vero q dantur i pedibus intellr̃ obediẽtis pmptitudo vel p calciatos pe des. intelligit firmitas in bonis operib⁹ p virtuosos gressus ne. s. homo labatur i vitijs animã deturpãdo instar calciamen ti cõseruantis pedem ne fedetur in luto. dirige gressus meos in semitis tuis vt ñ moueant vestigia mea in ps. ❡ Quantũ ad tertium dicit ⁊ adducite vitulum ⁊c. Nam ordo pueniens est vt post remissio nem culpe ⁊ ornatum gratie sequat spiri tualis refectio deuotiõis interne que in duob⁹ consistit. s. in psideratõe diuini amo ris q pro nob mori voluit. ⁊ in redẽptiõe hũani generis p sanguineꝫ xpi saluati. se cundũ h igit hic duo possum⁹ psideraꝛ. s. Mortẽ ⁊ passionẽ xpi ppositam. Redẽptionẽ hũani generis i effcũ põitã.

❡ 2^m ad p^m dic ⁊ adducite vituluꝫ ⁊c. vbi duo cõsidera. s. Passionis meditatiõem. Cõsolationis resurrectiõem.

❡ 2^m ad p^m dic. ⁊ adducite ⁊c. p istũ ei vituluꝫ saginatũ intellr̃ xps. qꝛ sic carnes

vituli hoibus danť in cibū.vitulus ēt erat animal ymolatič deo sic xp̄s cottidie dať nob in refectiuū pabulum i sacraméto altaris quo spūaliter reficimur.⁊ nutrimur ⁊ ēt pro salute totius hūani generis fuit ymolatus in cruce.vñ Criso.Adduč ⁊ illi vitulum saginatū ad iugulādū cōuiuij exhibitōe.i.in dom nr̄m yhm xp̄m qué vitulum nomiat pp hostiā corporis imaculati saginatū autez dixit q: pinguis ⁊ optimus in tm̄ est vt p totius mūdi salute sufficiat. ⁊ subdit non aūt ip̄e pater sed alijs ymolandum tradidit.pmittente pr̄e psentiēs filius ab hoib9 crucifixus é istum āt vitulum ƀm Aug.de q̄stionibus euāgelistarū Jubet adduci vt ipsius passioné homo d̄ notius mediteť ⁊ pdicet. Quantū ad psolationis refecióem dicit.⁊ māducem9 ⁊ epulemur.Nā iste vitulus yh̄s xp̄s ad cōsolatiōem nr̄am nob proponiť vt māducemus nō qdem carnalr̄.sed spūaliter oib9 abiectis vitijs.⁊ virtutib9 introductis.d̄ q̄ māducatōz.i.cor.5.Pasca nr̄z ymolat9 é xp̄s itaqz eplemur ñ i fremēto veti neqz i fremēto malitie ⁊ negtie sed i azimis sinceritatis ⁊ veritatis. Quantū ad redéptioné hūani generis in effectu iā positā diť q: hic fili9 me9 ⁊c.vbi duo psidera.s.
Redéptionis adipletionem.
Refectiōis psolationem.
Quātū ad pm dicit.q: hic fili9 ⁊c.Naz p totum gen9 humanū generalr̄ loquédo mortuū dici potuit pp peccatū ade.q tamē xp̄s moriens viuificauit vñ.1.Cor.15.Sič in adā oés moriunť ita ⁊ i xp̄o oés viuificabunť qlibet ēt hō mortu9 dr̄ qñ é i peccō mortali.qué ēt xp̄s viuificat gr̄az pferendo.⁊ h é q d̄ se ipo diť Jo.5.Sič ei pr̄ suscitat mortuos ⁊ viuificat sic ⁊ fili9 quos vlt viuificat. Qm ad refectiōis cōsolatōez diť ⁊ cepūt oés eplari p istaš ei eplaš intellr̄ ei gaudiū.q dz oib9 d̄ pccōre puerso.iuxta illud q diť xp̄s Luč.15.Gd gaudiū est corā angelis dī sup vno pccōre pēitentiaz agente vt sic dici possit illud tob. ij.q epulātes oés cuz gaudio magno gauisi sunt. Quarta pars.

Sequiť.erat aūt filius ei9 senior i agro ⁊c.vbi tangit excessum inuidétis indignatissimū q pbat querulosa pquestio.Nam mortalr̄ loquédo p istos duos filios intelli possunt duo genera hominū.s.iustoz qui significātur p senioré.⁊ peccatoz qui fignātur p iuniorem filiū.vbi sciendū q secūdum aliquos q ista indignatio nō accipiť pro indignatione dicta proprie vt sonat i viciū.sed p quadam admiratōe diuine misericordie que tanta é q nullū ad se respuit venientem sed omniū misereť. Uel si accipiať pro indignatōe dicta ppie nō est itelligēdum ƀm Criso.sup Mat.q boni inuidētur de mificordia magna fcā peccatorib9 penitētibus nec q bonis ipsoz inuideant sed q tāta é circa ipos diuina mia q si foret possibile q i eis esset indignatio vel inuidia.possz i eis merito grauari nec oz ƀm Criso.q oia que dicunť i paral'.intelligaň ad litteram sed accipiať intētio propter q̄z fuit parabola cōpilata'. Sciendum é q quando aliquis prudens homo fač aliquod bonū opus q alii est alicuius non intelligētis idignatōis occasio debet ipsius indignatōem blande reprimere.q si nolit acquiescere verbis dulcibus debz ostendere ratiōabiliter qualiter indignať iniuste suū factum cōfirmando.ƀm h igť hic.6.possumus psiderare.s.
Occasionem inducétem.
Turbatiōem incitātem.
Inuitatōem demlcentem.
Excusationem arrogātem.
Deductiōem euidentem.
Cōfirmationem pfirmantez.
Qm ad pm diť erat filius ei9 senior in agro ⁊c.vbi sciē.q iter a q̄ d̄āt occōné inuidis vt ƀbeť pm é qñ se reputāt meruisse mlta d̄ qb9 ñ pmiaň vt pvellet.2m é qñ audit famā alteri9 qué ñ tm̄ q̄ztū se reputat diulgari.3m é quādo videt aliquem plus

gratias psecutuz scōm h igitur in occasio ne huius indignatiōis tria psiderare.s.
Laboriosuz obsequiū in operādo.
Gaudiosum pcōium in exultādo.
Copiosum beneficiū in pmiando.
¶ Quantū ad primū dicit erat aūt filius eius in agro p istum aūt filium seniorem qui dz esse sapientior. q2 ceteris pibus sa pientiores sunt antiqores iunioribus in telligit homo qui moribus ē maturior pa tri cōformior 7 obediētior. Iste aūt filius dr fuisse in agro.i.in exercitio meritorie operatiōis cui dr Prouer.29. Prepara foris opus tm.7 diligenter exerce agrum tm. ¶ Quātū ad gaudiosū pcōiuz i exul tando dicit.7 cū veniret 7c. Nam p istam domū ad q̄z dr appropinquare iste intelli gitur sancta mr eccl'a.cui9 cap est xps. p symphoniā que resonat in cōcordia diuer sarum cordaz intell'r vniuersalis animoz pcordia que dz esse inter omnes fidel's vt sic virificet de ipsis illud Act.4. Multi tudinis aūt credentiū erat cor vnū 7 aīa vna: p chorum aūt qui est coll'ctio vocum que proferunt exterius intell'r exterior p cordia omniū fidelium q̄ debz esse tam cō formiter viuēdo q̄z in verbum dei pdicā do. q̄z etiam i ipm laudando vñ ps. Lau date eum in tympano 7 choro. Laudate eum in cordis 7 organo. ¶ Signāter aūt dicitur q cū filius senior appropinquaret domi audiuit symphoniā 7 chorum. q2 in domū sancte mris eccl'e debent supradcā duplex cōformitas reperiri. vt dicant cuz ps. In domū dei ambulauimus cū consen su. ¶ Quantū ad copiosuz beneficiuz i pre miando dic.7 vocauit vnū 7c. senior enim filius videns q erga fratrez suū reuertē tem ad prem fuit tantus honor exhibit9 interrogauit vnū de seruis suis causaz tā ti collati beneficij. ¶ Nam p istum seruū interrogatū a fratre intelligit qualz pdica tor euāgelicus qui dz diuinam cognoscere misericordiā 7 requisit9 oibus nūciare in terrogat9 autem respondit.d. frater tu9 venit 7c. Nam inter alia que nūciare debz pdicator euāgelicus 7 q̄ cōtinet sacra scri ptura sunt vt hoies cōuertantur ad peni tentiam. 7 in psenti recipiāt gratiam 7 in futuro gl'az.d. igitur frater tu9 venit dat intelliger remissionē culpe. p sacramentū penitentie. vt de ipo 7 suis similib9 dicat dño illud Is.60. Filij tui de longe veniēt 7 filie tue de latere surgent.d. aūt q occi dit vitulū dat intelligere collatiōem gra tie. p pabulum eucharistie.d. vero q illuz sanum recepit dant intelligere pmissionē glorie per restitutiōem iusticie. q2 ill' qui saluant per iusticiā repromittit gloriam. ¶ Quantū ad hm dicit 7 indignat9 est 7 nolebat introire. Nam hoies de suis me ritis psumentes 7 se iustos reputantes 7 dignos magnis honorib9 dedignant mul toc. qñ vident alios honorare. videns igi tur filius se iustum reputās filium redeū tem ad prem multipliciter honoratū quē respuebat fuit mirabl'r idignat9. ¶ Quā tum ad tertiū dicit pr igitur illi9 7c. ma gna qdem clementia huius pris qñ iuit obuiam filio. vt recōciliaret ipm verbis mulcentib9 indignatiōez illius paternal'r mittigādo ad cui9 similitudinez ds pr ad hoies egreditur. qñ per exteriorez effcm in mūdum mittens filium suū genus hūa num saluauit aut cū se offerret ad recipiē dum peccatorem. ¶ Quantū ad quartuz dicit at ille respondens 7c. vbi duo con sidera.s.
Senioris filij arrogātem cōmendatōez.
Filij pdigij maculātem rephensiōez.
¶ Quantū ad primū dicit at ille 7c. vbi ostendit suam iusticiam patris duritiam.
¶ Quantū ad suam iusticiaz dicit. at ille 7c. veritate iustificat se dupliciter. ¶ P° quia q ōbuit.d. ecce tot ānis seruiui tibi. secūdo quia nō fec q nō debuit.d. 7 nunq̄z mandata tua nō preteriui. ¶ Quantū ad patris duritiā dicit 7 nunq̄z dedisti mihi

edum ꝛc. Nam in h̄ ꝙ dicit pſem nō ōdiſ
ſe ēt rem modicā ſicut dat intelligere q̄li
ter circa ipſum fuerit in donis gratuitis
durus vt ſibi dr̄e potuerit illud Job. 30.
Mutatus ē mihi in crudelē ꝛ in duritiā
manus tue aduerſaris mihi. ¶ Quantū
ad filiū ꝓdigi, maculātem reprehenſionē dic̄
ſed poſtq̄ꝫ filius ꝛc. vbi iſtuꝫ filiū prodigū
oſtēdit dupliciter maculatū quantū ad ꝓ
digalitateꝫ diſpēſantem q̄ꝛ deuorauit ſb̄aꝫ
ſuam. 2º quantū ad luxuriā eneruātem q̄ꝛ
dicit cū meretricibus ex his aūt patrem
reprehēdit q̄ꝛ occidit ſibi vitulum ſagina
tum. ¶ Quantū ad 5m dicit at ille dixit
ſibi tu ſemꝑ ꝛc. Naꝫ qn̄ aliqua bona ſunt
cōtraria inter aliquos ꝛ aſſiduita cōuerſa
tio nullus ratiōabiliter pōt ꝯqueri ſi vnꝰ
alteri nō dat aliquid ſpeciaᵉ vt igitur pr̄
oſtendat ꝙ filius ſenioꝛ iuſte non poterat
cōqueri q̄ꝛ ſibi edum nō dederit euidēter
deduc̄ cum dicit oīa foꝛe ſua filiū cōquerē
tis. ꝛ ipm ſemꝑ fuiſſe ſec̄. ¶ Quantū ad
ſextum dicit epulari aūt ꝛc. h̄ enim ꝙ pr̄
ſupius dixerat qn̄ fec̄ cōuiuium fiº reuer
tenti nunc cōfirmatur poſtq̄ꝫ rationabil'r
reſpondit filio ꝯquerenti. Nam ſic̄ triſtaẗ
homo ō re ꝑdita ſic de recupata letatur.
q̄ꝛ igitur homo peccando moꝛiẗ ꝛ ꝑditur
debet quilꝫ ex caritate ſibi ꝯpati qn̄ vero
redit ad penitentiā debet quilꝫ cōgauderē
Nam ſicut .i. Coꝛ. 13. Caritas patiens eſt
benigna eſt caritas non emulaẗ non fac̄ ꝑ
peram nō inflatur nō eſt ambitioſa non q̄
rit que ſua ſunt nō irritatur n̄ cogitat ma
lum non gaudet ſuper iniquitateꝫ cōgau
det autem veritati homo igitur peccatoꝛ
ſignatus per filium prodiguꝫ moꝛtuꝰ dici
poteſt quia recedit a xp̄o qui eſt vita ve
ritas ꝛ via Jo. 14. Poteſt etiam dici per
ditus quia receſſit a grege cōgregatōis
fidelium cuius paſtoꝛ eſt xp̄s. Ego ſuꝫ pa
ſtoꝛ bonus Jo. 10. ¶ Dicitur autem inuē
tus quādo preueniente diuina gratia. cō
uertitur de via ſua mala. de quo loquitur
dñs Ezechiel'. 34. d. Quod pierat regram
ꝛ ꝙ abiectū erat reducā. vt ipſo inuento.
poſſit dñs diceř illud ps. Inuēi dd̄ ſeruū
meum oleo ſancto meo vnxi eum. ſ. in pꝛe
ſenti per gr̄aꝫ vt tandē in futuro ꝑueniaꝫ
ad gl'am. Ad q̄ꝫ ꝛc.

¶ Feria ſcd̄a dñice tertie in .xlª.

Quanta audiuimꝰ facta i ca
pharnaū fac ꝛ hic in pr̄ia
tua Luc̄. 4. Nos videmus
ꝑ experientiā. ꝙ lꝫ ſit aliqd̄
agēs. ꝙ quantū ē ō ſe ſemꝑ
effcm̄ ſuū pꝛoduc̄. tn̄ multoc̄. ipeditur effe
ctus ꝑ defectū recipiētis. vl' loci. nā lꝫ plā
eta vel ſtella quantū ē ō natura ſua virtu
tem hēat ꝓducendi plantā vl' herbā h̄ tn̄
nō fac̄ in quacūqꝫ materia ſꝫ ſom diſpoſita
ꝛ i loco ꝯueniēti vn̄ Ariſtoteles .2. de aīa
dic̄ actꝰ actiuoꝝ ſunt i patiente diſpoſito. ꝛ
iō ſi nō ſemꝑ ſequaẗ effectꝰ nō ē attribuē
dū agente ſꝫ in diſpōito ſuſceptiuo. ſic̄ eniꝫ
videmꝰ in naturalibꝰ effectibꝰ ſic ſuo mō
ē in ſupnaturalibꝰ. ſ. i miraclis q̄ xp̄s fa
ciebat. Nā ſi aliq̄bꝰ faciebat miracula ſibi
nō ponebāt obſtaculū. ſꝫ cū reuerētia pete
bāt ſic̄ pꝫ ō centuriōe. q̄ dixit xp̄o Mat.
8. Dñe nō ſuꝫ dignus ꝛc. ſi vō nō faciebat
aliq̄bꝰ h̄ erat ꝑꝑ eoꝝ malitiā q̄ ſe redebāt
idignos. ¶ Qꝛ igiẗ illi ō caphar. reuere
banẗ xp̄o. ꝛ ſe diſponebāt ꝑ fidē iō recipie
bāt eiꝰ bn̄ficia. q̄ꝛ vero illi ō Nazareth ō
ſpiciebāt xp̄m. iō inter eos nō ml'ta facie
baẗ miracl'a vidētes igiẗ cōpatrioте xp̄i
h̄ cauſam ſe fingētes neſcire dixerūt ei in
euāgelio hodierno q̄ꝫta audiuimꝰ ꝛc. in q̄
euāgeliſta quattuoꝛ tangit. ſ.
Exp̄ſſionem iuidie cōcitantis.
Diſcretōeꝫ pꝛudentie diſſoluētis.
Perſecutōeꝫ malitie pſequentis.
Oſtenſionem potētie ſupantis.
¶ Pm ꝓbat petitio anioſa. 2m Rn̄ſio lūi
noſa. 3m expulſio ipetuoª. 4m euaſio vigo
roſa. Pm i pn̄º. 2m ibi ait āt Amē dº vob
ꝛc. 3m ibi ꝛ repleti ſunt omnes ꝛc. 4m ibi.

ipse at transiens &c.

Prima pars.

Uātum ad pm vbi tangit &c. q ꝓbat &c. dic. quāta audiuim⁹ facta &c. q: enim illi de nazareth vbi xp̄s fuit nūciatus ꝯcept⁹ ⁊ nutritus ⁊ cōuersatus ip̄m nō diligebant ꝫ magis despiciebāt ⁊ inuidebant: ip̄m non honorabant. in ip̄m fidem non habebant: ꝫ magis sibi non credebāt: ⁊ iō inter ip̄os non fecit multa miracula. ❡ Quia autē mlt̄a magna videbant in xp̄o. qbus ip̄m tanq̄ꝫ vilem reputabāt indignum. Ipsi vo carebant illis tanq̄ꝫ nobiliores reputabant se dignos aduersus ip̄m p inuidiam mouebantur. ❡ Sciēdum est āt q̄ loquēdo spiritualiter. q̄ p illas duas ciuitates .s. Caphar. ⁊ nazareth. intll'r duplex status hominū .s. peccoꝝ ⁊ iustoꝝ. Nā p Capharnaū qui interp̄tatur ager pinguedinis vl' villa consolationis intll'r status peccatorum q: in mundi delectatōibus ⁊ carnis cōcupiscētijs. vt plurimum hoies sp̄ūaliter infirmantur. ❡ Per Nazareth āt qui iterp̄retat̄ flos siue floridus intell'r status iustorum q floridi dici p̄nt. q: instar floris h̄ntis puritatem in essentia, venustatem in appentia ⁊ suauitatē in redolentia. ❡ Sunt puri p nitorē pudicitie mental'. pulchri p decorē exēplaris euidentie. odoriferi p vaporē noialis fame. vt d̄ ipsis dici possit illō Cant. 2. Flores appeurunt in terra nr̄a. ❡ Signāter āt xp̄s fec̄ mlt̄a miracula in Caphar q̄ꝫ i Nazareth: q: peccatores plus idigēt dio auxilio q̄ꝫ iusti. naꝫ iuxta illō Math. 9. Non ē opus valenti bus medicus ꝫ male habētibus.

Scd̄a ps.

Egtur āt. Amē dico vob̄ &c. vbi tangit discretōeꝫ prudētie dissoluent̄. q̄ ꝓbat R̄o lūinosa. volēs ei xp̄s suis cōpatriotis petētib⁹ satisfacer̄ sue r̄n̄sioni vt sit euidētior supaddit ex^a. Sm̄ h igit̄ h duo possum⁹ ꝯsiderare .s. r̄n̄sionē generalem. Confirmatōem exemplarem. ❡ Q^m ad pm dic̄. ait āt &c. Nā ꝓph̄e int̄ alios hoies duplicē excellētiā obtiebāt .s. vite ⁊ doctrie. ❡ Q: igit̄ xp̄s istā duplicē excellētiā i sūme: iō ꝓpriissime dici pōt p pheta d̄ q̄ ꝓphauit Moy. deutero. 18. propheta d̄ gēte tua ⁊ frib⁹ tuis sic me suscitabit tibi dn̄s d̄us tu⁹ ip̄m audies: q: fm Ambro. solet gnāri ex assiduitate ꝯtēpt⁹. ⁊ xp̄s nutrit⁹ fuerat cū ill' d̄ nazareth. iō se ponēs in nūero. dic̄ nēo ꝓph̄a accept⁹ est in p̄ria sua. ❡ Q^m ad 2m dic̄. In vitate dico vob̄ &c. q: ei xp̄s. d. nēo ꝓph̄a &c. duo iplicavat .s. q̄ hōi magis honorant̄ ab extrāeis q̄ꝫ a ꝯpatriot̄. ⁊ q̄ extranei ab ois recipiunt plura bn̄ficia. iō xp̄s duo adducit ex^a veteris testi. pm ē q^m ad honorem exhibitū. 2m q^m ad bn̄ficia ipēsa. ❡ Q^m ad pm dic̄ in vitate dico vob̄ &c. ad itll'cn̄ liale hui⁹ ystorie. scie. ē q̄ sic habet̄. 3. R. 17. Qd̄ cū mlt̄iplicata essent pccā Regis Acab psequent̄ Helyam. ⁊ orass̄ꝫ Helyas q̄ nō plueret sup terrā. exaudiuit eū dn̄s ⁊ trib⁹ ānis ⁊ sex mēsib⁹ clausuꝫ fuit celū ⁊ nō fuit pluuia sup terrā a d̄ q̄ fcm̄ ē verbū dn̄i q̄ inde recederet ⁊ iret ad torētē postq̄ꝫ āt siccatus ē torrēs. dixit iteꝝ dn̄s Helye q̄ iret i sareptam sydonie vbi p̄recipat mulieri vidue q̄ pasceret eū: q surgens abijt illuc: ⁊ cum peruenisset ad portā ciuitat̄ appuit ei mlier vidua colligēs ligna: cui dixit Helyas q̄ daret sibi aquā ad bibēdū qui pgens vt afferret dixit si bi q̄ paret ei bucellā panis: q̄ r̄ndēs q̄ n̄ hēbat nisi modicū de farina ⁊ modicum d̄ oleo. dixit sibi Helyas q̄ faceret ei paneꝫ puulū sbcineritiū ⁊ q̄ nō timeret: q: deus multiplicaret farinā ⁊ oleū: ita q̄ non deficeret dn̄s plueret sup terrā q̄ fec̄ vt sibi dixit. d̄ quo comedit Helyas mulier ⁊ domus ei⁹ tota. x qb⁹ p; q̄liter Helyas a suis ꝯpatriot̄ expll'us fuit ab extrāeis honorifice ⁊ reuerēt recept⁹. ❡ Hāc āt ysto

riã xp̄s ĩ exẽplũ. adducẽs dic̃. in veritate di
co vob̃ ⁊c. ¶ Sp̄ũalr̃ aũt loquendo dicer̃
possum⁹ q̄ per istam mulierem viduam i
telligitur q̄libꝫ aĩa exñs in pccõ mortali.
Nam q̄libꝫ aĩa exñs in diuina gr̃a: vocat̃
sponsa xp̄i. sed qñ peccat mortaliter amit
tit diuinam gr̃am. ⁊ per ꝯñs ip̄m sponsuꝫ
⁊ iõ dr̃ vidua. hanc ãt aĩam sic viduatam.
figuratiue deplorat Jere. d. deutero. i.
¶ Q̃ũo sedet sola ciuitas plena pp̄lo fcã
est q̃si vidua dña gentium p̄nceps ꝓuicia
rum fcã est sub tributo. ¶ Ubi sciendum
q̄ per istam ciuitatem intllr̃ quelibꝫ aĩa.
q: sicut ciuitas constat ex multis ciuibus
inter quos dꝫ esse ciuium vnitas: siue dile
ctionis ⁊ pacis: ita in aĩa multe sunt potẽ
tie intellectiue ⁊ sensitiue: inter quas d̃bꝫ
esse pax ⁊ concordia: vt. s. sensualitas ĩ om
nibus obediat rõni. sed licet sic esse debe
ret. tamen multotĩ. in ipsa peruersum dñi
um. q: rõ subicitur ⁊ sensualitas dominat̃
⁊ sic fit ciuitas. de qua dic̃ dñs Js. i. Q̃ũo
facta est meretrix ciuitas fidelis plẽa iu
dicio. iusticia habitat in ea. nunc auteꝫ ho
micide. i. peccata mortalia. Jsta igitur aĩa
instar ciuitatis ierm̃. aliq̃n dr̃ plena pp̄lo
quãdo. s. exñs in gr̃a. ornatur diuersis vir
tutibus ⁊ consortio angeloꝝ vt dici possit
illud Exo. p̄. Ecce pp̄ls filiorum isrl̃ mul
t⁹ ⁊ fortior nob̃ est. Sed qñ peccat morta
liter efficit̃ solitaria. q: gr̃am ⁊ virtutes
amittit ⁊ remanet ab angelis d̃relicta: vt
dicere possit ilud Js. 49. Ego sum desti
tuta ⁊ desolata. dr̃ ẽt exñs in gr̃a dña: q:
tũc erat xp̄s vt spõsa sua cõiuncta qui est
dñs oiuꝫ. ⁊ per ꝯñs ip̄a dña. sed istõ amit
tit dum ip̄o peccãdo dimisso efficitur vi
dua. ¶ Dr̃ ẽt exñs ĩ gr̃a p̄nceps ⁊ libera
q: gr̃a tribuit hõi p̄ncipatum ⁊ libtatem.
vt fit Joseph p̄nceps egypti. i. sensualitatꝫ
gñ. 42. tñ efficit̃ serua ⁊ tributaria dũ dya
bol⁹ d̃uiẽs ei⁹ impio s̃biugat̃. plorãs igit̃
Jeremias statũ miseꝝ aĩe peccatricis que
rit. d. O dñe qũo ciuitas. i. aĩa q̃ solebat eẽ
plena pp̄lo per virtutẽs ⁊ gr̃am ⁊ ab ãge
lis sociata. sedet sola his oibus spoliata.
¶ Q̃ũo ẽt illa que solebat esse dña ti
bi coniuncta vt spõsa per gr̃am fcã est vi
dua: Q̃ũo ẽt dñe illa q̃ esse p̄nceps ⁊ liba
fcã est serua. Nam egressus est a filia sy
on ois decor ei⁹. ¶ Sic ãt querenti respõ
det dñs Osee. 2. d. Quia dixit vadam p⁹
amatores meos qui dant panem mihi: ⁊
aquas meas. ⁊ linum meũ ⁊ lanam meaꝫ.
⁊ potum meum ⁊ oleum meũ. Ecce ego re
spondeo q: me suum sponsum dereliquit:
⁊ secuta ẽ vicia ⁊ peccata tanq̃ꝫ suos ama
sios. ¶ Sciendum est q̄ isti offidentes se
diliger̃ aĩam peccatricẽ sunt tres. ¶ Pri
mus est caro lasciuiens. dat panem ⁊ potũ
i. delitias corpis. ¶ Scd̃s ẽ mundus alli
tiens dat lanam ⁊ linum. i. res tẽporales.
¶ Terti⁹ est dyabolus dat sibi oleum. i.
excellentiam mũdialem. ¶ Primus igit̃
dic̃ aĩe dimitte spõsum tuum xp̄m q̄ vult
vt pn̄iam facias ⁊ ꝯserues cordis ⁊ corpo
ris puritatem que sunt nimis difficilia:
q: difficile est ieiunare vigilare corp⁹ di
uersis austeritatibus macerare ⁊c. Sꝫ ve
ni post me dabo tibi panẽ ⁊ potum. i. oẽs
consolõnes corporis quas tuus anim⁹ cõ
cupiscit. O q̃ꝫ falsus est iste sic blãdiens.
Nam anima proponit d̃litias. cum tamẽ
in eis mors sit abscondita. quia Ro. 8. Si
enim secundum carnem vixeritis morie
mini. ¶ Secundus auteꝫ dicit anime pec
catrici dimitte sponsum tuum xp̄m qui ti
bi precipit mundum despicere. diuitias ꝯ
temnere. paupertatem eligere. quia talia
sunt nimis grauia. Sed veni post me. q̄a
dabo tibi lanam ⁊ linum. i. omnes mun
danas diuitias aurum ⁊ argentum ⁊c. vt
in his glorieris. O quam falsus est iste.
Naꝫ ista promittit quasi certa ⁊ firma: cũ
tamen oppositum reperiatur. quia mũd⁹
transibit ⁊ ꝯcupiscẽtia eius. Jo. 2. ¶ Ter
tius ãt dic̃ aĩe dimitte spõsũ tuũ xp̄ꝫ dicit
Math. ij. Discite a me q: mitis sũ ⁊ hũil̃

cordc.q2 ista difficilia.sed vḗi post me da
bo tibi oleū.i.oēs supbie excellētias quia
honores mundi ⁊c.vt nulli sbsis.sed ꝑsis
oibus.O q̄3 falsus ē iste.te sic extollēs.q2
sub ista exaltatōe falaci constat cōfusiōis
hūiliatio.⁊ pene.nā sic dr̄ Ys.2.Dies dn̄i
exercituū sup oēm supbum ⁊ excelsum.⁊
sup oēm arrogātez ⁊ humiliabit.¶ Ista
vidua.i.aīa peccatrix dr̄ i sarepta sydo
nie.naz ſm Bedā sydonia interpretat̄ ve
natio inutilis.sarepta vero incēdium vel
angustia panis.ſm igit̄ Bedā.Ille q ser
uit lucris ⁊ negotijs mūdanis ē inutili ve
natiōi deditus.⁊ sic ē in sydonia q aūt pa
titur incēdium carnaliū cupiditatū angu
stiāq3 spūalis pāis esse dicitur in sarepta
ex qbus p3 q̄ anima exn̄s in peccato mor
tali.⁊ sequēs predictos amaxios hab3 ca
rentia3 diuine cōsolationis ⁊ gratie.iuxta
illud Jaco.10.superbis dn̄s resistit humi
libus dat gratia3.¶ Dicitur autem q̄ ad
viduam hanc missus fuit helyas.Nam ꝑ
Helyam ad hanc missum intell'r aliqua
bōa inspiratio interna vel eruditio exter
na q̄3 deus sua ꝯsueta misericordia mittit
anime peccatrici vt dimissis vicijs cōuer
tatur ad spo^m suu3 xp̄m qr̄ igitur anima
sic peccatrix nisi sit sue salutis oblita tam
dulcem inuitatiōem audiens ⁊ videns q̄
amatores sui ipsam decipiunt nō dicatur
illud Osee.2.Uadam ⁊ reuertar ad viru3
meum priorem. quia mihi bene erat tunc
melius q̄3 nūc ⁊ re vera sic est.¶ Sic igi
tur illa vidua honorifice susceperat helyā
afferens aq̄3 ⁊ subcineritiu3 panem sic aīa
vidua quando ad ipsam aliqua bona inte
rior inspiratio vel exterior eruditio.deb3
ipsam deuote suscipere.subcineritiū panē
⁊ aq̄3 offerendo.Nam per panem quo nu
triuntur homines datur intelligi q̄ ani
ma vidua quādo recipit diuinam inspira
tionem vel eruditiōem humanam debet
ipsam enutrire vt de ipsa dici possit illud
Ys.51.Non dficiet panis eius.i.diuina in
spiratio vel eruditio humana ꝑ aq̄3 vero
qua terra irrigat̄ datur intelligi q̄ aīa
irrigare d3 diuinam inspiratōem.vel hūa
nam eruditōem per lachrimaꝝ infusiōe3.
¶ Quantū ad benefi^m ipensu3 dic̄ ⁊ mul
ti leprosi erant in Isrl' ⁊c.vbi sciendu3 q̄
ad inte^m huius lr̄e q̄ sicut habet̄.4.Re.5.
Cum naamā princeps regis syrie esset le
prosus ⁊ nūciatū sibi fuiss3 q̄ si iret ad he
liseum ꝓphām curaret ipm a lepra.stati
veniens ad eum hūit ab ipso cōsilium vt
lauaret septies in iordane q̄ qde3 faciēs
curatus est.Cum aūt multi alij leprosi es
sent i Isrl' nullus m̄datus ē nisi Naamā
qui nō erat de illo populo sed syrus.ex q̄
p3 q̄ pl'a beneficia recipiunt̄ ab extraneis
q̄3 a cōpatriotis.¶ Hanc igit̄ historiam
xp̄s reducens ad memoriā dicit multi le
prosi erant ⁊c.¶ Spūaliter autem loquē
do dr̄e q̄ per Naamā qui interpretat̄ de
corus intelligit̄ quil3 homo quem deus d
corem creauit.quia ad ymaginem suam.s3
tam̄ instar Naamā leprosus efficit̄ quan
do peccat mortal'r vt verificet̄ de ipso illd
Jaco.1.Flos eius dcidit ⁊ decor vl'tus ei9
deperijt qui signāter dicitur princeps re
gis syrie qui iterpretat̄ sublimitas.i.dya
bolus significatus ꝑ regem syrie.⁊ signat
peccatum superbie per quem homo subli
mis vult effici huic igit̄ sic leproso instar
Naamā dicitur per inspiratiōem vel pre
dicationē q̄ helyseus qui interpretat̄ de9
meus saluator.i.xp̄s yh̄s humāi generis
saluator potest ipsum mundare cui ānun
ciationi sue salutis instar Naaman debet
stati assentire ⁊ ad ipsum solicite ire sine
mora si aute3 ad xp̄m sic recursum habue
rit dabit sibi consilium.q̄ si vult purgari
a vitijs lauet se in iordane qui interpreta
tur riuus iudicij vel fluuius iudicantis ꝑ
quem intelligitur riu9 vel fluuius q̄ xp̄s
yh̄s fecit suo sanguine pretioso quem pro
nob̄ effudit qui nos mūdat ab omni pec
cato.¶ Signāter autem dicitur q̄ lauet

septies p septem vicia capitalia a qb⁹ se
debet lauare in sanguine yħu xp̄i. in cui⁹
signum xp̄s septies in hoc mundo sparsit
sanguinem suum p̄tiosum. ¶ Primo in
circoncisiõe ꝯ pecm̄ luxurie. Secundo in
orõne ꝯ pecm̄ gule. 3° in flagellatõe ad co
lũnam ꝯ pecm̄ inuidie. 4° in coronatiõe ꝯ
pecm̄ supbie. 5° in manuum pforatõe con
tra pecm̄ auaritie. 6° in pedum affixione
ꝯ pecm̄ accidie. 7° in cordis aptiõe ꝯ pec
catum ire. ¶ Ista septẽ lotio fuit figura
ta Leuit.14. vbi sinialr dr ꝙ qñ aliquis le
prosus debebat mundari ꝙ sacerdos asp
gebat illum septies sanguine paseris ymo
lati. ¶ Ubi sciendum ꝙ p illum leprosum
intellr quilibꝫ peccõr. per passerem ãt ymo
latum intllr xp̄s yħs qui dicit per p̄s. Ui
gilaui ⁊ factus sum sicut paser solitarius
in tecto. qꝛ tpe passiõis sue derelictus a
discipul' suis solus remansit. qui dr paser
ymolatus. qꝛ p nobis voluit ymolari. Si
cut igitur leprosus mundandus sanguie
ymolati passeris aspgebatur septies. Sic
peccõr infectus septem vitijs capitalibus.
dꝫ vt mundetur lauari septies in sanguie
yħu xp̄i ꝙ si fecerit instar Naaman reci
piet sanitatem.

Tertia pars.

s Eqtur. Et repleti ⁊c. vbi tangit
persecutõem malitie persequen
tis. ꝙ pbat expulsio impetuosa.
vbi tria possumus ꝯsiderare.
Concitatõem mentis.
Malignitatem operis.
Peruersitatem finis.
¶ Qm ad pm dic. ⁊ repleti ⁊c. oẽs in Sy
ria h̄ audiẽtes ꝯsuetudo qdem maloꝝ ẽ
vt odiãt illos q̃ corrigunt eos. qꝛ igr ex
odio pcedit ira. iõ dicunt oẽs ira repleti.
¶ Qm ad 2m dic. ⁊ surrexerũt ⁊ eiecerũt
eũ extra. In lege ei mãdatum erat ꝙ hõ
blasphem⁹ d̄bebat ð castris eicer ⁊ lapida
ri. Qꝛ igr pp v̄ba q̃ xp̄s dicebat q̃ nõ in
telligebãt iudei reputabãt ipꝫ blasphemũ
iõ ip̄m eiecerũt extra ciuitatẽ. ex q̃ pueni
ens fuit sꝫ Ambro. ꝙ iudei salutẽ pderẽt
q̃ saluatorẽ yħm vitupabilr expellerũt.
Ista igr eiectõ fuit figurata Judic.ij. vbi
sinial'r dr ꝙ f̄res Jepte eiecerũt eũ de do
mo ⁊ terra suaꝛ q̃ eiecto amõite pugnaue
runt ꝯ ipos ⁊ ita valida pugna ꝙ d̄fẽder
nõ valebant: tunc habito ꝯsilio miserunt
ad Jepte vt veniret in auxilium eorum.
qbus ille respondit: nõne vos estis q odi
stis me ⁊ eiecistis de domo p̄ris mei. ⁊ ve
nistis ad me necessitate cõpulsi. qui dixe
runt illi qui venerant ad eum vt ipꝫ face
rent p̄ncipem suum ⁊ dñm. quo sic acquie
scente fuit factus dñs ⁊ pugnauit ꝯ amõi
tas h̄ñs de ipsis victoriam. ⁊ sic suos qui
prius ipm expulerant de inimicoꝝ mani
bus liberauit. ¶ Ubi sciẽdũ ꝙ per Jepte
q interpretar apiens vel aptus: intelligit
xp̄s qui pro nobis fuit apert⁹ ⁊ lãceatus.
q ẽt per passionem suaꝫ nobis aperuit ia
nuam paradisi. per f̄res aũt eius intelligũ
tur oẽs hoies huius mundi qui sunt f̄res
xp̄i per similitudinem ⁊ humana natura.
per amõitas ãt qui interpretant ppl's ini
quus ipugnantes f̄res Jepte intllit d̄mo
nes ipugnantes totũ gen⁹ hũanũ. ¶ Cõ
tigit ergo aliqñ ꝙ hoies xp̄m expellunt
a seipsis peccãdo mortalr. ⁊ tunc ab amo
nitas. i. a demonibus multiplr ⁊ grauiter
impugnant. ita ꝙ nõ p̄nt hoies resister p
proprijs virib⁹ nisi adiuuentur a Christo. ꝙ
qdem cognoscentes debent ad ipm recur
rere. si autem contingat ꝙ reprehendant
a Christo. qꝛ ipsum eiecerunt dicente ill'
illud Job.6. Quare detraxistis sermoni
bus veritatis. non debent pp hoc a peti
tione desistere sed amplius ipsius adiuto
rium peter. ipm solũ dñm ⁊ p̄ncipem sta
tuẽdo. ꝙ qdẽ si voluerint facere dimittẽ
do dyabolum: ⁊ ipm in dñm recipiendo:
pugnabit p ipsis ꝯ dyabolũ ⁊ victoriã ob
tiebit. ¶ Qm ad 3m dic. ⁊ duxerũt eũ vsqꝫ
⁊c. Nã finis quẽ intẽdebãt illi ð nazareth

erat peruersissimus:q: volebant xpm pci pitio interficere violenter in quo bm Be dam. Fuerūt peiores dyabolo q xpm vio lenter precipitare noluit:ß solū psuasit.

Quarta pars.

Equitur. Ipse āt transiēs p me dium illoꝝ ⁊c. vbi tangit ōnsionē potētie supantis. q pbat euasio vigorosa. Naꝫ tāta erat potētia xpi quod triplex violentia possumus h psiderar: q pñt hōi fieri. s. tētionis .expulsiōis: ⁊ inie ctōis. nō potuit xpo inferri nisi qñ voluit qꝫ triplicē violētiaꝫ possumus h psidera re q in xpo nō potuit inferri. ¶ Qm igi tur ad pmam dicit. Ipe āt transiens. Nā lꝫ iudei essent ꝫ xpm turbati: turba non. non poterant ipsis potētia qn haberet li berum transitum impedire: vt de ipo di ci potuerit illud. 3. Re. 19. Ecce dñs transit ⁊ sps grandis ⁊ fortis subuertens mōtes ⁊ cōterēs petras. ¶ Qm ad bam dic. per mediū illoꝝ. xps eim trāsiens p medium iudeoꝝ ab ipsis ipelli nō potuit qn transi ret vt ō iudeis ignorātibus eis potētiam dici potuerit illud Jo. p. In medio vr̄um stetit quem vos nescitꝭ. ¶ Qm ad tertiā dicit. Ibat. Nam iudei nō potuerunt xpꝫ tenere qn iret qcunqꝫ vellet. instar illorū aīaliū de qbus dr̄ Ezech. 1. Animalia ibāt ⁊ reuertebant in silitudinē fulgoris coru scantis ⁊c.

¶ Feria tertia dñice tertie in. xlª.

Si peccauerit in te fr̄ tuus: vade ⁊ corripe eū int te ⁊ ip sum solū ⁊c. Math. 18. Int alia dīa pcepta. vnū ē ōpxi mi dilectōe. iuxta q xps di xit Jo. 15. Hoc ē pceptū meū vt diligatis iuicē sic dilexi vos. cuis cāꝫ assignās apl's dic. Qui diligit pximū legē ipleuit: huis āt dilectō maxie dꝫ ōndi pxio qm ad aīaꝫ suā. vñ si aliqs videret peccātē pximū: q: peccādo pdit aīam dꝫ amicabilr ipm corri gere ⁊ a pccis retrabet. ne āt hō offensus ab alio res sit apd deū: dꝫ offensam libera liter indulger. ⁊ h q xps nob inuit i euā gelio hodierno i quo quattuor tangunt. s.

Proximi caritatiua monitio.

Prelati diffinitiua iurisdictō.

Xpi confortatiua ɔdescensio.

Delicti cōpletiua remissio.

¶ Pm pbat familiaritas amorosa. 2m au ctoritas vigorosa. 3m benignitas gratio sa. 4m vniuersitas glosa. Pm in pricipio. 2m ibi: Amen dico vobis ⁊c. 3m ibi. Iterū dico vobis ⁊c. 4m ibi. tunc accedēs Pe trus.

Prima pars.

Quantū ad pm vbi tangit ⁊c. q p bat ⁊c. dicit. Si peccauerit in te ⁊c. Int alia cetera bona. magnū ē elymosina: iuxta q dixit Tob. Raphael angelus Tob. 12. Bona est orō cum ieiu nio ⁊ elymosina magis thauros auri con dere. qm̄ elymosina a morte liberat. ⁊ ipa est que purgat pccā. ⁊ facit inuenire vitā eternam: hec aūt elymosina pt eē triplex. Nā quedam ē pure spūalis q solū ē affcū vt si aliqs alteri ɔpatit in necessitatibus suis: quedam est pure corporalis que solū est in effectu vt qñ aliqs de rebus suis si ne cōpassiōe tn̄ in interiori aliqd tribuit i digenti. qdā ꝟo ē corporal' ⁊ spūalis: vt qñ aliqs cōpatitur alteri. ⁊ affectu ⁊ sbuēit in effectu: sicut in sanis ɔsilijs ⁊ monitis salutaribus: in qbus quasi aliqd corpora le est vox prolata. ⁊ quasi quid spirituale est interius affectus. de qua quidem ely mosina h. tertio modo de qua fit h mētio vbi quis instruitur proximum corrigere delinquentem. ¶ Duplex autem est cor rectio. vna que est ad correctionem pec cantis propter iustitie conseruationem. ⁊ illa non semper ordinatur ad emendatio nem delinquentis; quia aliquando p cul

pam ibi infligitur pena mortis ⁊ tal' cor
rectio non ad singulares personas sed ad
iudicem ad quē ptinet inter hoies iusticiā
conseruare. ¶ Alia est correctō que ordia
tur ad delinquentis emendatōem ⁊ illa ē
actus caritatis pertinet ad omnes. q: sic̄
dr̄ Eccl'ci.7. Deus vnicuiqꝫ mandauit de
proximo suo. quid autem mandauerit dr̄
ibidem.29. Corripe proximum tuum ne
forte non dixerit. ⁊ si dixerit ne forte ite
ret. ⁊ de hac correctōe loquitur hic xp̄s.
¶ Sunt āt quedam pccā publica ⁊ t'lia
debent argui publice: iuxta illud.1. Thy.
5. peccantem coram hominibus arguēt ce
teri timorem habeant. ¶ Aliqua v̄o sunt
priuata. ⁊ illa non debent argui coram ho
minibus ƀm formam ħ datam: vt sic prio
corrigat ipsum inter se ⁊ ipsum. ¶ Si aūt
peccatum ocultum fratris verteretur in
preiudicium alicuius cōitatis vt si aliqs
tractaret secreto cum aliquibus ciuibus
qualiter ciuitas in manibus inimicorum
essꝫ tradenda. vel si aliquis hereticus in
secreto corrumperet fideles vel h⁹i: tunc
secreta correctō non essꝫ expectanda ſꝫ sta
tim essꝫ denunciandum superiori q possit
periculum precauere. ¶ His visis scien
dum est ꝙ actu transgressionis de quo ƌ
bet aliqs corrigi concurrunt duo. s. vnus
iniuriās ⁊ ali⁹ corrigēs. Scōm hoc ħ duo
possum⁹ ꝯsiderare. s.
Trāsgressionē offensiuam.
Increpatōem reductiuam.
¶ Q^m ad p^m dic̄. si peccauerit in te fra
ter tuus ⁊c. p pccm̄ enim ꝙ fit in f̄re itell'i
pōt oīs iniuria q̄ꝫ vn⁹ fac̄ alteri: iuxta il
lud ꝓuer. 14. Qui despic̄ ꝓximū peccat.
¶ Q^m ad 2^m dic̄. vade ⁊ corripe eū ⁊c. vbi
tria possum⁹ ꝯsiderare. s.
Increpantꝭ actum.
Obtempantꝭ fructum.
Despicientꝭ modum.
¶ Q^m ad p^m dic̄. vade ⁊c. act⁹. n. dilect⁹
ē caritatiue f̄rem corriger̄ delinquētē: ƌ q̄
correctiōe dic̄ ps. Corripiet me iust⁹ i mi
sericordia ⁊ icrepabit me. oleū āt pccōris
nō ipinguet cap̄ meū. Nā meli⁹ ē a iusto
corripi q̄ꝫ ab iniusto liniri. iuxta illō ꝓuer.
27. Meliora sunt vl'nera diligentꝭ q̄ꝫ frau
dulentia odientꝭ oscula. ¶ Istam autem
correctōem dꝫ homo facere in secreto. vn̄
Criso. Non aūt dicit accusa nec increpa.
nec vindictas expete. sed argue. i. remēo
ra sibi pccm̄. dic ei qui ab eo passus es. ip
se ei ira ⁊ iracundia deficiet. ebrius factus
q̄si graui somno. vnde oꝫ te q sanus es
ad illum qui egrotat adire vel ideo secre
te corripiendum est ƀm Jero. Ne aliȷ̄ au
dientes scādalizentur in ip̄m: vel ne diffa
matus in publico ⁊ amissa bōa fama effi
ciat̄ inuerecūdus: ⁊ per ꝯn̄s ꝓnior ad pec
candum. ¶ Q^m ad obtempantis fructuꝫ
dic̄. si te audierit lucratus eris fratreꝫ tu
um. Nam quando delinquens secrete cor
rectus emendatur de suis vitiȷ̄s: tunc in
ter alia duo bona sequuntur. Primuꝫ est
ꝙ sua fama conseruatur illesa. 2^m est ꝙ re
ducitur ad saluteꝫ vt dicere possit cū apo
stolo p̄ma cor. 9. Factus sum iudeis tanq̄ꝫ
iudeus vt iudeos lucrifa. ¶ Quautuꝫ ad
despicientis modum dicit. si te audierit.
Nam in correctione fraterna est procedē
dum sicut procedit medicus volens infir
mum curare. Nam medicus corporis pro
salute corporis. ¶ Primo dat quedā me
dicinam preseruatiuam que purgat dispo
sitiones morborum anteq̄ꝫ generentur.
postquam autem generati sunt vtitur pri
mo vnguentis linitis, pulueribus corosi
nis. Deinde sagitis apertiuis ⁊ si non
valeat illa precidit membrum putridum
ne pereat totum corpus. ¶ Sic suo mo
do procedendum est in correctione pro sa
lute anime obtinenda. Naꝫ si certa signa
delinquendi appareant frater delinquēs
primo debet caritatiue moneri vt a pec
cato recedat. post pccm̄ v̄o p̄ liniri dꝫ mā
sueta correctōe inter se ⁊ ip̄m solū. postea

dura adhibēdo vnū vl' duos testes deinđ dicendo ꝑlati eccl'e. ꝙ si sic corrigi noluerit ab alijs fidelibus tanq̄ȝ mēbrum putridum ne alios inficiat separet. ¶ Pȝ igit ordo ⁊ modus correctiōis. Corrigens dȝ Primo vti amore q: inter se ⁊ ipsuȝ soᵐ. Secundo cautela .q: debet adhibere vnū vel duos. Tertio timore ⁊ verecūdia quia debȝ dr̄e eccl'e. Quarto detestatōe. ⁊ pena quia dȝ haberi sic̄ ethnicus ⁊ publicanus. ethnicus enim grece. latine dr̄ gens gētilium. i. exigentiū vectigalia ⁊ facientium opera q̄ vix possint fieri sine peccato vel nunq̄ȝ. ¶ Homo aūt debȝ primo a seipo exemplo apl'i illud. i. Cor. 9. Castigo corpus meū ⁊ in seruitutem redigo. ne forte cum alijs ꝑdicauerim ipse reprobus efficiar. ¶ Secundo pōt homo corripi a proximo iuxta illđ Apl'i. d. i. Thes. 5. Rogamꝰ autem vos fratres corripite inquietos cōsolamini pusillanimes suscipite ifirmi patientes estote ad oēs ⁊ de hac correctiōe loquit hic xp̄s. ¶ Tertio pōt homo corripi a deo de q̄ correctiōe dicit Job. 5. Beatus hō qui corripit a deo.

Secunda pars.

Equit. amen dico vob̄ ⁊c. vbi tā
s gīt ꝑlati diffinitiua iurisdictio
ꝙ probat auctoritas vigorosa.

Quia igitur xp̄s in parte ꝑcedente dixerat ꝙ contra incorrigibl's debet proferri sententia excōmunicationis. d. ꝙ fiat sicut ethnicus ⁊c. ne talis sententia vilipendat ab aliquo. h̄ secūdum Criso. ostendit quā ta sit ꝑlatoruȝ auctoritas q̄ȝ ab ipsis iuste contra peccatores cōtumaces prolatā ip̄e confirmat in ceᵒ. ¶ Sciendum est autem ꝙ secundum doctores due sunt claues in eccl'a. s. scie ad dicernēdum ⁊ potentie ad sententiādum. Clauis sententie acquirit per studij exercitatōem. Clauis auteȝ potentie datur in sacerdotij susceptitone. ⁊ ista presupponit scientiam dicernendi. q: iuxta sentētiam xp̄i: cecus si ceco prestet ducatū ambo i foueam cadunt. ¶ Quid igitur prelati eccl'e sententiant in mundo de ligatione vel solutione peccatoꝝ claue nō errante deus confirmat in ceᵒ. si vero sentētiarēt de aliquo claue errāte vel sententiaȝ excōmunicatōis proferet ex odio vel ex iniusta causa vel iuris ordine non seruato quia nullus debet excōmunicari nisi prius monitus ⁊ citatus ita ꝙ contumax iudicetur talis lata sententia nō approbetur a deo. ¶ Ista autem iurisdictio iudicandi data ꝑlatis eccl'e. fuit figurata Leuit. 13. vbi sentential'r dicitur. Quod quando aliquis homo suspectus habebat de lepra adducebat ad aarō vel ad aliquē filiorum eius q diligenter examinabat si erat lepra icurabil'. vel poterat aliquo modo curari. qui si videbatur lepram incurabilem separabat illū a consortio aliorum. si vero lepra erat curabilis. tunc lotis vestibus. ⁊ rasis pillis corpis. ⁊ oblatis multis sacrificijs mūdus iudicatus per sacerdotem reducebat ad castra. ¶ Ubi sciendum. ꝙ lepra intelligitur peccatum quia sic̄ lepra infic̄. ita peccatū animā deturpat ad istam autem lepram dicernendā. i. peccatum sententiādum. debet primo homo sacerdotem adire qui debet habere scientiam vt possit quale peccatum sit veraciter iudicare cuius sententie firmiter ⁊ stādum. si igitur sacerdos cognouerit ꝙ peccatum instar lepre curabile est. debet istđ homini iudicare. ⁊ tunc homo. s. peccator debet vestimēta lauare ⁊c. Nam ꝑ lotiōeȝ vestimentoꝝ intelligi debet peccatoꝝ cōtritio per ꝙ peccator lauare suam cōscientiam lachrimis irrigādo vt possit dicere cum ꝑs. Laboraui in gemitu meo lauabo ꝑ singulas noctes lec. m. lachri. meis stratum meū rigabo. ¶ Per pillos auteȝ corporis qui ex supfluitate nascunt intelligūtur peccata que sunt i anima supflua que peccator debet radere. per integrā confessionem per hostias vero quas offerebat

mundatus intelligit cōpleta satisfactio.q3 peccator d3 facere vt dicat cum ps. Dirupisti dn̄e vincula mea tibi sacrificabo hostiam.his autem tribus phibitis dicitur peccator ad castra reduci.q: qui pri⁹ erat priuatus iustorum cōsortio.sancte consortio fidelium adunatur.

Tertia pars.

Equit.Iterum dico vob̄ ₇c.vbi tangit xp̄i cōfortatiua cōdescensio.q̄ probat benignitas glosa. Nam multum debēt cōfortari fidel's quādo sentiunt a dn̄o ₫ suis exaudire petitionibus.₇ xp̄s in ipsis habitare per grām. secundū h̄ igit hic duo possum⁹ conside.s.
Liberalitatem munificā.
Familiaritatem deificā.

¶ Quantū ad primū dicit itez dico vob̄ ₇c.Nō enim so^m xp̄s dedit potestatem p̄latis eccl'e sententiādi malos sed ēt oēs fideles confortat dum se dicit in suis petitionib⁹ licitis ipsos exauditurꝯ vn̄ Glo. Non so^m in excōmunicatione sed etiam in omni petitiōe.que fit a cōsentientibus in veritate eccl'e dat cōfirmatiōem.¶ Ad h̄ q̄ oratio exaudiat debet inter alias tres h̄re pdictiones p̄ma ē q̄ sit pia.i.de ptinētibus ad salutez.2ª est q̄ sit pseuerans.i. nō iterrupta per pcc̄m mortale vel aliqd aliud oratōni cōtrarariū sed semp vt cōtinua p opus bonu3. q: scd̄m Aug. Non cessat orare q n̄ cessat bn̄facere.¶ 3ª ē q̄ p se oret.q: si qs pseuerāter oraret pro q̄ poss3 ipediri oratōis effect⁹ pp prauitatez illius trib⁹ aūt pdictis pdictiōibus pcurrentib⁹ semp oratio exaudit.q̄ dedit xp̄s intelligere Luc.ij.illō petite.s.pie ₇ dabit vob̄ qrite.s.pseuerante: ₇ inuenietis pulsate.s.p vob̄ ipsis ₇ aperiet vob̄.¶ Sciēdu3 ē aūt loquēdo moraliter q̄ p istud p sensu3 q d3 esse inter aliqd petēs vt exaudiat a dn̄o.intell'r psensus q d3 esse i hoīe q d3 esse iter ratōe3 ₇ sensualitatē vt.s.sensualitas obediat ratiōi ₫ quo psensu dicit Eccli.25.In tribus bn̄placitū est spūi meo que sunt pbata coram deo ₇ hoibus.pcordia fratrum.₇ amor pximorꝫ.₇ vir ₇ mul'r bene psentiētes vbi virū bm Iero^m intelligitur ratio p mulierem ho sensualitas.

¶ Quantū ad 2^m dicit vbi duo vel tres sunt ₇c.magna enim ē benignitas ₇ familiaritas xp̄i quādo dignat per gratiam inter hoīes habitare.signāter aūt dicitur pgregati in noie meo.quia q vult xp̄m habere secum d3 esse p amorem inuicē pgregati:que qdem congregatio debet esse in nomine yh̄u vn̄ Criso. Nam aūt dicit simpliciter vbi cōgregati fuerint.s3 addit in nomine meo.q.d.si quis pter me principalem causam amicitie ad proxi^m habuerit cu3 eo ero etiā si i alijs virtuosus erit xp̄s autem esse i medio multipliciter dici potest.s.instar.
Cordis in corpe ad viuificādum.
Lucerne i tabernacl'o ad illustrādum.
Colūne in hedifi° ad sustinēdum.
Pugil in p̄lio ad defendendū.

¶ Primo ē i medio instar cordis in corpore ad viuificādum.Nam sic vita corporalis primo viget in corde.₇ inde cetera mēbra fluit.sic xp̄s vita dicitur p essentiā qui dicit ₫ seipo Io.14.Ego inqt veni vt vitam habeāt ₇ habundantius habeāt.

¶ Unde pōt figurari per lig^m vite i medio paradisi ₫ quo sententiali'r dicit Gen̄. 2.Quod cum dn̄s fecissz paradisum terrestrem.₇ de terra pduxiss3 omne lig^m pulchrū visu ₇ ad vescendū suaue.q̄ etiam pduxiss3 lig^m vite in medio padisi.¶ Ubi sciēdū q̄ p paradisu3 terrestrē quē ds in prin° mūdi fec̄ intell'r cōgregatio verorū fideliū.quil3 corporal'r sint in terra tn̄ mētaliter sunt i ce°.pp q̄ padisus terrestris merito dici pt in isto padiso quil3 fidelis signatus p arbores siue ligª q̄ ds ₫ terra pduxit.q: in isto mūdo terrēo quēl3 hoie3 posuit vt istar ligni padisi sit pulcer visu per honestā puersationem ₇ ad vescendū

suauis.p bonam operatõem vt dici possit de ipso illud ps.Erit tanq̃ȝ ligᵐ q̄ plãtatum secus decursus aquarũ q̄ fructuȝ suũ dabit in tẽpore suo.¶ Per ligᵐ autem vite in medio padisi etiam d̃ terra productum intellr̃ xp̃s qui quantũ ad corpulentam substantiã dici põt de terra pductus q̄r veraciter natus de virgine sumpsit carnem humanã vnde põt dicere illud Sap. 7.Sum qdem ⁊ ego mortal' homo sil' hoĩbus ex generĩ terreno illius q prior fact⁹ est ⁊ in vẽtre mr̃is figuratus sum caro.q ideo ligᵐ vite dr̃.quia sic fructus illi⁹ ligni p esum suũ cõseruabat vitam in hoie pp̃ter q̄ erat ligᵐ vite vocatũ sic xp̃s gustatus mental'r in ania vitam sp̃ũalem cõseruat.nam sic dr̃ Deutero.30.Ipse enim est vita tua.¶ Scd̃o xp̃s dr̃ esse i medio instar lucerne in taber.ad illustrandum. Nam sic lucerna in tabernaclo ponit̃ vt ipsum illuminet sic positus ẽ xp̃s vt illuminet mundũ.Nam iuxta illud Jo.i.Ipse est lux vera q̃ illũinat omnem hominem veni.in hunc mundum figuratus per lucernam de qua Exo.27.Ardebat lucerna semper in tabernaclo testimonij.Nam in tabernaculo testimonij.i.in sancta matre ecclesia sicut lucerna ardens ⁊ lucens sic xp̃s semper est illuminans ipsam radijs veritatis ⁊ inflamãs incendijs caritatis. ¶ Tertio xp̃s dicitur esse i medio instar colũne in hedificio ad sustinendũ quia sic colũna ponitur in hedificio vt ipsuȝ sustineat sic xp̃s positus est in ecclesia sancta vt sustentamentũ omniuȝ fidelium viatorum vt sic iuxta illud Tyt.Sit colũna ⁊ firmamentũ veritatis.¶ Quarto xp̃s dicitur esse in medio instar pugil in prelio ad defendenduȝ. Nã sic pugil pugnat fortiter vt suos ab inimicis d̃fendat sic xp̃s pro nob̃ pugnat viriliter ⁊ nostros supat inimicos de quo Exo.15.Dominus quasi vir pugnator op̃s nom̃ ei⁹ curr⁹ pharaonis ⁊ exercituȝ eius proiecit in mare.currus phãonis.i.potentias dyaboli hoc aũt fuit figuratuȝ Jos.10.Ubi sententialr̃ dicitur q̄ cum Jos.cum populo isrl'itico pugnaret contra inimicos suos in suũ auxiliuȝ. ⁊ p̄sidium stetit sol in medio celi.⁊ nõ festinauit occubare spacio diei vni⁹ obediẽ do dño voce hominis ipugnare pro Jsrl'. ¶ Ubi sciendũ q̄ per Jos.⁊ populo isrl' pugnante cõtra hostes intelligunt̃ homines huius mundi qui habent pugnare cõtra vicia ⁊ demones velud contra hostes viriliter dimicare.⁊ licet h̃ sit difficile tãtis ⁊ talibus resistere proprijs viribus tamen possunt cum adiutorio d̃i vt possint dicere illud Exo.14.Domin⁹ deus pugnabit pro nob̃.¶ Per solem auteȝ intelligitur yh̃us xp̃s de quo prophatum fuit ad cõsolatõeȝ ⁊ omniũ dimicantiũ Malach. 3.Ubi dicitur vob̃ autem timentibus nomen meuȝ orietur sol iusticie.Iste igitur sol xp̃s yh̃s in medio celi stetisse dicitur innostruȝ auxilium quia in sancta matre ecclesia in qua sunt multi fidel's diuersis virtutibus adornati instar celi stell' ornati diuersam habentes claritatem stat firmus ⁊ fixus vt ipsius solatio possimus d̃ nostris hostibus victoriaȝ obtinere quos confortando de suo solatio dicit Mat.28. Ecce ego vobiscũ sum oĩbus diebus vsq; ad consumatiõem seculi vnde confortando omnes homines in pugna defensoreȝ tam validum dicitur paral'.20.O iudea ⁊ ierᵐ nolite timere nec paueat̃ cras eggredimini contra eos ⁊ dñs erit vobiscũ.

Quarta pars.

Sequitur.tunc accedens Petr⁹ ad eum ⁊c.vbi tangitur delicti completiua remissio q̄ probat vniuersitas copiosa.licet enim aliquaȝ iniuriam alteri dimittere sit actus pietatis ⁊ misericordie dimittere omnem iniuriaȝ adhuc est maioris pietatis.q̃ȝ qdem actũ Christus vult nos habere vt hic pȝ euidenter.vbi duo possumus considerare.C

Petri interrogatõem singularē.
Xpi respõsionem generalem.
¶ Quantū ad primū dicit tunc accedens Petrus. Nam petrus tanq̄ principal' inter alios apostolos interrogabat ꝓ omnibus quotiens sit fratri delinquēti iniuriā dimittenda secundum Jeroᵐ. Credens fore satis ⁊ multum septies iniuria parceretur. ¶ Quantuꝫ ad secundum dicit. dicē ei y̅h̅s non tibi septies ⁊c. Christus enim volens ostēdere ꝙ actus remissionis nō terminatur ad aliquem certum numeruꝫ sicut Petrus existimabat ostendit generaliter fore peccantibus dimittenduꝫ nec per numerum determinatuꝫ ꝙ etiam possit Christus. d. ſ; vsq̄ septuagies septies intelligitur ꝙ solummodo totiens sit dimittendum. sed more scripture ponitur d̄ terminatum numerum pro indeterminato sicut Dañ. 7. Millia milliuꝫ ministrabāt ei. ¶ Sciendū est ꝙ potest triplex assignari ratio. q̄r in isto mundo potest tanta remissionis liberalitas repiri. ¶ Prima sumitur ex libertate arbitrij. Nam homo quia est liberi arbitrij potest dum viuit in mundo dato ꝙ peccauerit si sibi remittitur iterū ad bonum redire post mortem vero non potest homo redir̄ si moritur in peccato ad opera bona. ¶ Secunda ratio sumitur ex magna misericordia dei. Nam ex quo deus misericors est. nostram fragilitateꝫ cognoscens de quo ps. Quomodo miseretur p̄r filiorum misertꝰ est dominus timentibus ſ quoniam ipse cognouit figmentuꝫ nostrum. ⁊ debemus nos alijs misereri iuxta dictum xpi Luc. 6. Estote misericordes sicut ⁊ pater vester misericors est. ¶ Tertia ratō sumitur ex pte thauri. s. passionis xpi qui ei iste thaurus preciosus vult vti ꝯsiderando passionem eius. qui se ipsuꝫ toᵐ dedit liberalis erit ad indulgendum alijs general'r. ⁊ sic amicitie dei efficitur pticeps in p̄senti p grām ⁊ in futuro p gloriam ⁊c.

¶ Feria 4ª dñice tertie in. xlᵉ.

Ccesser̄t ad y̅h̅m ab ierosolimis scribe ⁊ phei dñtes q̄r discipuli tui trāsgrediū- (a) tur traditões seniorum ⁊c. Mat. 15. Or sicut d̄r Sap. 7. Rex sapiens populi stabilimentū ē. ex ſ cognoscere possumus ꝙ rex vt populū suū conseruet firmū ⁊ stabilē ꝙ sit p sapiētiam suā. dꝫ inter alia quattuor hr̄e vl' facere vt reᵐ vnanimiter ꝯseruetur. ¶ Nā primo dꝫ iudices si quos hꝫ in regno itroducētes ꝯsuetudines vl' leges indebitas acriter increpare. 2º debꝫ ipsorū iniustam institutā vel ꝓbatam sniam reprobare. 3º debꝫ veritatem certā ⁊ deo placibileꝫ modūq̄ viuēdi meritoriū subditis declarare 4º debet s̄m suaꝫ sapientiā simplices illustrare. ¶ Quia igit̄ xp̄s rex magnus ⁊ sapiens q: iuxta illō Apoc. 19. Ipse ē rex reguꝫ ⁊ dñs dominantiū. ⁊ dei virtꝰ ⁊ sapiᵃ i. Cor. i. hinc ē traditões iniquas sub velamine sanctitatis statuerāt ipos redarguēdo infringere debuit. ⁊ verā doctrinā inserere deuotos ⁊ simplices illustrādo. ꝙ q deꝫ facit i euāgelio hodierno i quo iuxta p̄dicta quattuor inuitur. s.
Sanctitatꝭ simulatio vitiosa.
Prauitatis ꝓlatio pudorosa.
Veritatis declaratio luminosa.
Respondentis eruditio amorosa.
¶ Primū ꝓbat iudeorū supstitio. 2ᵐ isti tutõis ānulatio. 3ᵐ salutaris eruditõ. 4ᵐ spūal' expõitio. Pᵐ i pñº. 2ᵐ ibi ipe āt respondēs ⁊c. 3ᵐ ibi ⁊ ꝯuocatis ad se ⁊c. 4ᵐ ibi. ⁊ respondens aūt petrus.

Prima pars.

Vantū ad pᵐ. vbi tāgit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dicē accesser̄t ad y̅h̅m ⁊c. (q) tpe ei Moy. d̄ volūtate d̄i constituti fuerunt septuaginta senes etate ⁊ moribus maturi ⁊ scia p̄diti ad regimen totiꝰ ppl'i sup q̄s erat Moy. p̄ncipal' ita ꝙ i vniuerso erāt. 71. vt habetur numeri.

Ex illo át tempore statutum fuit ꝙ tot es
sent ad regimen totius populi. ⁊ isti dice
bantur iudices ordinarij.qr sicut habetur
in multis glosis ebraycis.isti per imposi
tóem manus instituebantur rectores.isti
autem stabant in Jerᵐ tanqȝ in ciuitate
dignissima que ciuitas erat sacrificij ⁊ iu
dicij ⁊ ad eos:vt habetur deutero. 17. re
currebant oés homines i ambiguis ⁊ dif
ficilibus quorum determinationi stabant
intm̄ ꝙ nullus audebat eorum sniam pre
terire.isti igitur iudices statuebant aliq̄
que pertinebant ad regimen populi inter
que erant aliqua cadentia sub precepto
tanqȝ necessaria.aliqua vero sub monitio
ne tanqȝ decentia ⁊ honesta de quibus ho
nestis ⁊ decentibus erat illud ꝙ h̄ tangit
s.ꝙ euntes ad mensam vt comederent d̄
bebant manus lauare.⁊ ſm aliquos nó so
lum semel.s.i pn̄º.sed sepius ſm multitu
dinem ferculoꝝ.¶ Hác igit lotóem pha
risey ⁊ scribe volebant ad talem itellectū
trahere.dicétes ꝙ p h̄ acqrebāt mūdicia.
qᵐ ad aiam mouebant ad istud dicédum
ex eo sic habet in leuitico ſm legé mosay
cam aliq̄ imūdicie dicebant p ablutóem
corporalem mūdari. ¶ Qr vo discipuli
xp̄i talia non necessitatȝ sed magis cuius
dam supstitóis inquātū sic intellectū tra
hebatur ad falsum:minime obseruabant:
xp̄m ⁊ suis disciplis icrepabant: vt sic tá
qȝ ꝯtéptorem doctrine senioꝝ pplo redde
rent odiosum.h̄ igit tria possumꝰ ꝯside.s.
Adunatóem socialem.
Questioné generalem.
Explicatóem singularem.
¶ Qᵐ ad pᵐ dic. Accesserūt ⁊c. quanto
enim sunt d̄ nobiliori ciuitate vel loco.⁊ tá
vita qȝ scia áplius reputari táto sunt ma
gis rephésibiles si malitiose associát vt
aliqué de leui rephédant.qr igit scribe sa
piétes reputabát in lege.phei át sáctiores
i vita.hic é ꝙ erát valde rephésibiles ſȝ
remigiū qn̄ xp̄ȝ ⁊ suos discipulos malitio
se reprehédere nitebantur. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ
dicit.dñtes qr discipuli tui ⁊c.vbi ex inter
rogatione ista appet ꝙ multas ordinatio
nes fecerant seniores:quas non ordinaue
rat Moy.cum tamen ipe dixerit duter 6.
4.Non addetis verbuȝ ꝙ loquor neqȝ au
feretis ex eo ex quo ſm Criso. Isti xp̄ȝ re
prehendentes reprehésibiles erant.
¶ Qᵐ ad 3ᵐ dicit. Non enim lauant ⁊c.
vbi Beda. Verba enim pphārum carna
liter accipiétes ꝙ dcm̄ erat.s. per Is. La
uamini mundi estote de corpore solū lauā
do seruabant.⁊ ideo statuerant. non nisi
lotis manibus manducandum. ¶ Quali
ter autem intelligenda sunt ista lotio Je
ro. Exprimit.d. Manus át .s. opera non
corporis sed aie lauand sunt vt fiat in ilr
verbum dei. ¶ Sciendum est autem cir
ca istam ptem in qua fit mentio de lotóe
ꝙ loquendo moraliter ista lotio dȝ intelli
gi de spūali lotóe anime. Ná hó dȝ se laua
re quadruplr si vult esse acceptum deo ⁊
animam suam saluare.s.
Aq̄ humectante culpā suā deplorando.
Lacte nitescéte puritaté ꝯseruando.
Vino iocūdante caritaté possidendo.
Sanguine rubricante mortem Christi
meditando.
¶ Pº hó se dȝ lauare aq̄ humectáte cul
pā suā deplorádo. Ná hó imūdus se senti
ens p clpā dȝ lachrimis effunderé vt laue
tur cū ps. Lauabo p singulas noctes lec.
meum .la.me.stratū meū rigabo. ¶ 2º dȝ
se lauare lacte nitescente puritatem cóser
uando. Nam homo si habet puritatem ⁊
non peccauit non debet ipsam peccando
amittere.si vero post peccatum recupera
uerit ipsam debet eam conseruare: vt di
ci possit de ipso illud Cant.quinto. Ocu
li tui sicut columbe super riuos aqua
rum que lacte sunt lote ⁊ resident iu
xta fluenta plenissima. ¶ Tertio de
bet se lauare vino iocundante carita
tem possidendo. ¶ Nam homo de

debet erga deum ⁊ ꝓximum caritatē haberе. q: caritas opit multitudinem peccatoꝝ. 1. petri. 4. Que idō signat̄ ꝑ vinum: qa iuxta illud ps. Uinum letificat coꝛ hoīs. sic caritas facit hoīem spiritualiter letabundum. ¶ 4º dꝫ se lauare sanguine rubꝛicante moꝛtem xp̄i meditando: vt sit de numero illoꝛum d̄ quibus dr̄ Apoc. 7. Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna ⁊ lauerunt stollas suas ⁊ dealbauerūt eas in sanguine agni. Ideo sunt ante thꝛonum dei. ⁊ seruiunt ei die ac nocte in tēplo eiꝰ. Qui igitur vult esse dignus minister xp̄i debet se lauare supꝛadictꝭ modis. ¶ Hoc autem fuit figuratum Exo. 40. Ubi sentētialr̄ dr̄. Dō dominus dixit Moy. ꝙ ad h̄ ꝙ Aaron ⁊ filij eius essent in sacerdotium sempiternum dn̄o debebāt adduci ad foꝛtem tabernaculi in quo erat archa cōtinens tabulas testimonij in quibus erāt scripta pꝛecepta decalogy ⁊ virga Aaron que fronduerat ⁊ māna in vrna aurea. ⁊ debebāt lauari aqua ⁊ indui sanctis vestibꝰ ⁊ sic loti: ⁊ sanctis vestibꝰ induti domino ministrabant. vnde ibidem dr̄ dn̄m dixisse Moy. Applicabis Aaron ⁊ filijs eius ad foꝛes tabernaculi testimōij ⁊ lotos aq̄ indues sanctis vestibus vt ministrēt mihi. ¶ Ubi sciendum ꝙ per illud tabernaculum intellr̄ celum empireum ꝙ ē tabernaculum beatoꝛum: d̄ quo dr̄ Apoc. 21. Ecce tabernaculum dei cuꝫ hominibus ⁊ habitabit cū eis. ⁊ ipsi ppl's eius erunt. ⁊ ipse d̄s cum eis erit eoꝝ d̄s. In isto āt tabernaculo dr̄ fuisse archa testimonij cum contineñ in ipsa. Nam per archam intelligitur deitas q̄ꝫ vident omnes beati: in ista dicunt̄ fuisse tria ꝑ q̄ intellr̄ tres ꝑsone i diuinitate. Nā ꝑ virgā q̄ signū ē potētie ⁊ regiminis. vñ ptātes i māibꝰ poꝛtāt virgas: itllr̄ pr̄ cui applicat̄ potētia. ꝑ tabl'as āt scriptas: q: scriptura ꝯtiet sapiētia: itllr̄ dei filiꝰ q ē sapiētia d̄i p̄ris. ¶ Per mānā q̄ ꝫo dulce ⁊ sapidū: itllr̄ sp̄s sanctꝰ cui applicatur bōitas. ¶ Per foꝛes āt tabernaculi ꝑ q̄s intrabat̄ tabnaculū intllr̄ fides catholica: ꝑ q̄ꝫ intrat̄ in h̄ mūdo in ꝯgregatōem fideliū ⁊ in futuro in ꝯsoꝛtio beatoꝝ ad istas igit̄ foꝛes catholice fidei d̄bēt adduci q̄libet qui vult esse dei minister: qa sine fide impossibile ē placere deo. Coꝛ. ij. Sic āt adductus debet lauari purificando se ab omnibꝰ vitijs ⁊ ampliꝰ nō coinqnari i ip̄is: debet ēt vestibꝰ sanctis indui ꝑ oꝛnamēta virtutū: iuxta ꝯsiliū sibi datuꝫ a dn̄o Apoc. 3. Suadeo tibi emere auꝝ ignitum ⁊ ꝓbatū vt locuplex fias. ⁊ vestimentis albis induaris: sic āt lotus ⁊ vestibus indutus poterit dn̄o digne ministrare. vñ coꝛ. 6. In oībus exhibeamꝰ nos metip̄os sic dei ministros in multa patientia.

Secunda pars.

Sequitur. Ip̄e āt rñdens ⁊c. vbi tangitur puritatꝭ ꝓpalatō pudeRosa. ꝙ ꝓbat instōnis ānullatio. phei ei s̄b noīe cuiusdā sil'ate pietatꝭ docebāt hoīes facer̄ ipietatē. Nā auaritia moti dicebāt ꝙ filij meliꝰ faciebāt deuouēdo ⁊ dedicādo res suas d̄o q̄ꝫ pentibꝰ i eoꝛuꝫ necessitatibꝰ s̄būeīre. si xp̄o ifestarent̄ a pentibꝰ oñdebāt eis q̄liter rñder̄ d̄bebant. ne p̄cepti diuini possent argui trāsgressoꝛes. s̄m h̄ igit̄ h̄ q̄ttuoꝛ possumꝰ ꝯsiderar̄. s.

Increpatōem male instōnis.
Explicatōem bōe obseruatōis.
Applicatōem ēt inique expositōis.
Obiurgatōem false simulatōis.

¶ Qm̄ ad pm̄ dic. ip̄e āt rñdēs ⁊c. peiꝰ q̄dē fac̄ ille qui trāsgredit̄ diuinū p̄ceptum q̄ꝫ faciēs ꝯ q̄cunqꝫ institutōem hūanam. nam iuxta illud eccl'ci. 79. Melioꝛ est hō q deficit sapiētia ⁊ d̄ficiēs sensu in timoꝛe: q̄ꝫ q habūdat sensu ⁊ trāsgredit̄ legē altissimi. lꝫ igit̄ discipli si manꝰ simplr̄ non lauabāt male facerēt q̄m ad hōestatē curilitatē ciuilē. lꝫ bñ facerent si crebꝛo nō lauabāt vitādo supstitōem ip̄oꝝ. phei tñ peiꝰ faciebāt diuinū mādatū suis supstitōibus

postponendo ñ aduertētes φ reprehenden do dr.2.Paral'.23.Qr trāsgredimini pce ptum dñi.φ vob nō proderit ⁊ dereliqui stis dñz vt derelinquat vos.¶ Quātum ad scdm dicit.Nam ds dixit honora prez tuū ⁊c.Nam sic qñ φ dz obseruat ē dign⁹ pmio q: iuxta illud xpi Luc.x.Dign⁹ est mercenari⁹ mercede sua sic qñ φ dz non obseruat dign⁹ ē pena.Nā qui talia agūt digni sunt morte Ro.1.fm h igit hic duo possum⁹ cōsiderare.s.

Exhibitōez reuerētie cōgruentis.

Cominatōez pene affligētis.

¶ Quantū ad primū dicit.Naz ds dixit ⁊c.pueniens qdem ē ⁊ debitū vt hō suos pentes honoret.nā filius īter alia tria hz a prē.s.esse nutrimentū ⁊ documentū.Q: igitur habet ab ipsis esse debz reveri vñ dicitur Eccli.3.Qui timet deum honorat parentes.⁊ quasi dñis serui.⁊ his qui se genuerūt i opere ⁊ sermone ⁊ omni patiē tia.Quia habet nutrimentū ab ipsis debz eis beneficia.Nam dz eis in necessitatib⁹ eorum subuenire posse suo.vnde cuilz dici tur Eccli.3.Filij suscipe senectaz prīs tui ⁊ non cōtristes eum in vita sua.¶ Quia vero habet documentuz ab eis debet eis obīam iuxta illud Eph.6.Filij obedite pa rentibus vrīs domino.h enim iustū est.⁊ h est φ dominus pcipit Exo.30.Honora patrem tuū.⁊ matrem tuā vt sis longeu⁹ super terram.qz dñs deus tu⁹ dabit tibi.

¶ Quantū ad cominatōem pene affligē tis.dixit ⁊ qui maledixerit patri ⁊c. Naz inhonorātib⁹ parentes deus pmittit sup pliciuz.quia sicut dicitur Leuit.20. Qui maledixerit patri suo aut matri moriatur hic autem scdm Criso.hic non fac mētio nem de pmio sed de supplitio vt timorem pheys incuteret alios ad honorāduz pen tes fortius animaret.¶ Sciendū est aūt hic vbi fit mentio de honore parentū φ ē primum pceptum secūde tabule.Nam q: lex ois non mādat nisi iusticiaz alias lex ppie dici nō possz iusti⁹ autē fm Phy⁹. 5.Ethicoꝝ est virtus q ad alterum.iō sunt data pcepta.vt homo bñ ad alteꝝ ordine tur homo āt loquēdo general'r dupliciter ordinari.s.ad deū ⁊ ad proxiᵐ.⁊ fm h de bet habere duplicem iusticiā vnā ad deuz ⁊ aliaz ad proxiᵐ.⁊ iō date fuerūt due ta bule Moy.in quaꝝ prima erāt pcepta or dinātia hoīem ad deum.⁊ ba ad proxiᵐ.

¶ Quantū ad pceptuz pme tabule scien dū φ q: trinitas ē pr filius ⁊ spūs sanct⁹. patri aūt attribuit maiestas ⁊ potētia. Fi lio sapi⁹.⁊ veritas spūi sancto bonitas ⁊ clemētia iō in prima tabula sunt tria pce pta.Primū est nō habebis deos alienos in quo pcipitur humilis adoratio diuine maiestatis.Secundū est nō assumes nom dei tui in vanū in quo pcipitur fidelis ass tio diuine veritatꝫ.Tertiū memēto vt diē sabbi sanctifices i quo pcipitur sincera di lectio bonitatis.¶ Quantū ad pcepta se cūde tabl'e sciendū est φ quantū ad priᵐ ē duplex iusti⁹.s.beneficētie ⁊ inocētie q fundatur sup secūdo pcepto no.q sunt:fa cias alteri q tibi vis fieri.⁊ nō facias alte ri φ tibi ñ vis fieri.⁊ scdm h in scda tabu la sunt septem pcepta quoꝝ recipit respe ctu bñficentie.s.honora prem tuū ⁊ mrem tuā ⁊.6.alia respectu inocentie q consistūt in h vt caueat offensa proxi q necesse ha bent mltiplicari fm φ offensa proxi mul tipliciter pōt admitti.¶ Nam loquendo general'r pximus pōt tripliciter offendi s.in aio verbo ⁊ factō.¶ Offensa in facto ē triplex.q: vl'in psona ppria vel i psona piuncta vel in possessiōe.⁊ fm h sunt tria pcepta.s.nō occides quantū ad psonā pro priaz.Non mechaberis quantū ad psonaz cōiunctam nō furtū facies quantū ad pos sessionez.¶ Quantū ad offensam i vbo ē vnū.s.nō loquaris ptra priᵐ tuū falsum testiōᵐ.¶ Qᵐ ad offensaz in corde sunt duo.s.φ i corde ē duplex pcupi⁹.carnis ⁊ oculoꝝ. ptra pcupiscentiā carnis.ē nō cō

cupisces vxorem pxi tui.ptra cócupiscen tiam oculoꝝ est nó cócupisces agruꝫ nec aliquá rem. ¶ Quantú ad tertiú dič vos aút diciť ⁊c.vbi duo possum⁹ ꝯsiderar.s. Pħeoꝝ eruditióeꝫ iniustaꝫ.
Ipsorum repħensionem iustam.
¶ Quantú ad pᵐ dicit vos aút ⁊c. Nam pħei inducétes hoies vt sua offerent do. cuius oblationis ipsi erant pricipes q: in visum ipsoꝝ cedebat ⁊ nó subuéire paréti bus docebát filios qualr debebant paren tibus ꝯquerentib⁹ respódere.⁊ ħ triplici ter. ¶ Primo sic pl's teneť homo deo q: est pr spúalis q̄ꝫ parentib⁹ carnalib⁹ illō igitur ꝙ voueť deo non oꝫ dari parentib⁹ ⁊ ħ scóm Glo. sic legiť littera vos aút dici tis instruédo filios qualiter habeát respó dere parentibus ꝙ quicúq̄ꝫ dixerit patri vel matri cóquerenti munus quodcúq̄ꝫ é ex me ideo deo voui ⁊ obtuli tibi ꝓderit q.d.certe ħ velle nó debes ne sic sis sacri legiꝫ reus. ¶ Secúdo sic illud ꝙ tm̄ tibi ꝓdest oblatú do quantú ⁊ mihi nó debes petere tibi téporaliter dari sed munus ꝙ deo tibi ꝓdest ⁊ mihi ideo nó debes pete re ꝙ detur tibi.⁊ secundum ħ sic debet le gi remissiue scóm Glo.mun⁹ quodcúq̄ꝫ é ex me.i.oblatum deo tibi proderit sicut ⁊ mihi. ¶ Tertio modo sic quádo i aliquo actu impleť diuinum mandatú nullus de bet impedire.sed in offerédo res tépora les deo.⁊ ad te subtrahere ipleo diuinum mandatú.igitur nó debes ipedire ⁊ sic oꝫ ꝙ littera suppleať vnde Cris.vel potest legi per defectuꝫ ħ modo.quicúq̄ꝫ dixerit patri ⁊c.subaudi faciet dei mandatú vel cóplebit legem vel erit dignus vita eter na. ¶ Licet auteꝫ sic docerent filios respó dere tamen p̄ceptum domini de honore exhibendo parentibus nó obseruabant. ⁊ ideo subditur.⁊ q̄ nó honorificat patré suú aut matrem suam.q.d.secunduꝫ Glo. Vos filiꝫ illa pessima suasistis ⁊ propter filius patreꝫ ⁊ matrem nó honorificabat.

¶ Quantú ad pħeorum repħensioneꝫ iu stam dicit.⁊ irritú fecistis ⁊c.vbi Glo.ét in mádatis dei ō substinédis pentibus fe cistis irritum ꝓpter traditióem vestram s.auaᶜ vr̄e seruientes vt cuiꝫ eorum dice re potuerit illō Ezechiel'.16. Despexistis iuramentú vt irrisuꝫ facerçs pactú meú. ¶ Quátú ad quartú dicit O ypocrite.be ne prophauit ō vob̄ Is.⁊c.Nam pħei san ctitatem simulátes in exteriorib⁹ tam in doctrina q̄ꝫ in naturalibus laudibus vole bant inter alios apparere.sed in interiori bus erant inordinati quorum in persona dicit Is.Is.29.Populus iste ore suo ⁊ la bijs suis glorificabat me cor autem eius est longe a me.cuius prophie sententiam Christus nunc adducit vbi.3.possumus considerare.s.
Vanitatem laudationis.
Vacuitatem retributionis.
Prauitatem erudit0is.
¶ Quantuꝫ ad primum dicit o ypocrite bene prophauit ⁊c. isti vnde ypocrite di cuntur quia sub honore dei terrena lucra sibi cul'are cupiebát quibus cominať xp̄s ve dánationis eterne Mat.23.d.Ve vob̄ scribe ⁊ pħeꝫ qui comediꝫ domos vidua rum orationes longas orantes. propter hoc amplius accipietis iudiciú. ¶ Quá tum ad vacuitatem retributionis dicit si ne causa autem collunt me. Nam ille sine causa dicitur collere qui aliqua faciens ō genere bonorum ipsa facit propter laudé humanam non propter honorem di.ideo admonebat discipulos suos.d. Mat.5.At tendite ne iusticiam vestram faciatis co ram hoibus vt videamini ab eis alioqn mercedem nó habebitis aꝑ patrem vr̄m q in celis est. ¶ Quátú ad prauitaté eru ditionis dič docentes doctriná ⁊ mádata hominuꝫ pħei tanq̄ꝫ praui magistri doce bant hoies seruare traditióes hoium.q: ħ cedebat i eoꝝ comode téporale ⁊ dimit tere legeꝫ diuiná vñ de talibus doctorib⁹

h 8

dicit Rabanus. Non habebũt mercedem cum veris cultorib[9]. docẽtes doctrinam ⁊ mandata hominum. ↄtemptis preceptĩs diuinis.

Tertia pars.

Equit. Et vocatis ad se turbis ꝛc. vbi tangit veritatis declaratio luminosa. ꝙ ꝓbat salutaris eruditõ. q2 pharisey lȝ sanctitatem preten derent erãt veraciter mali. ideo doctrinã xp̃i veracem non poterant audire: ſȝ potius turbabant. vt de ipsis dici potuerit illud Dañ. 9. omnes preuaricati sunt legeȝ tuam. Scd̃m h igitur h duo possumus cõsiderare. s.

Xp̃i eruditõem viridicam.

Phĩeoꝝ turbatõem maleficam.

¶ Q[m] ad primũ dic̃. Et cũ vocasset ꝛc. xp̃s qdem sciens phĩeos incorrigibiles ip̃os ñ vocat vt audiant suam doctrinam ſȝ Criso. sed solum turbam simplicem discipline capacem. ¶ Sciendum ẽ aũt ꝙ cibus corporalis quãtum est de se spũaliter homieȝ non coinquinat nisi inquantum hõ per delectatõem inordinate afficitur ad cibum: sed verba que sunt significantia male itẽtionis vel malitie interioris illa possunt hominem coinquinare. q2 sap̃. 1. Os ꝙ mẽtitur occidit animam. ¶ Q[m] ad 2[m] dicit tunc accedentes discipuli ꝛc. Discipuli q dem xp̃i q2 ip̃m diligebant hẽbant displicentiam quando audiebant ꝙ aliq obloq̃bantur de ip̃o: ⁊ ideo vidẽtes ꝙ phĩey turbati erant de verbis que dixerat xp̃s h sibi notificant vt possit remedia adhiberẽ h igitur duo possumus ↄsiderare. s.

Discipulorum sinceram isinuatõem.

Xp̃i austeram rñsionẽ.

¶ Quantum ad p[m] dicit. Tunc accedentes ꝛc. Nam pharisey videntes ꝑ doctrinam xp̃i reprobatam eorum simulatõem ⁊ doctrinam non valentes ei resistere per rõnem ⁊ scripturam scandalizabantur ſm Criso. in ip̃m ⁊ seductõem in populo procurabant. ¶ Q[m] ad Christi responsionẽ austeram dicit. At ille rñdens ait. Ois plantatõ ꝛc. Ubi Christus de phariseis tria tangit. s.

Instabilitatem: in nõ durando.

Obscuritatem: in cognoscendo.

Calamitatem: in patiendo.

¶ Q[m] ad p[m] dicit. At ille ꝛc. Nam plantatio põt tripl'r accipi. ¶ Primo principaliter ⁊ auctoritatiue ⁊ isto modo pr̃ celestis dicitur plantare. q2 a nullo alio accipit suum esse. ꝑ ↄsequens potentiaȝ operandi. ¶ 2° modo principal'r ⁊ sb̃ auctoritatiue. ⁊ isto modo dr̃ plantare filius. qa enim filius ds̃ est. Ideo ꝑncipal'r dr̃ operari: q2 vero a pr̃e genitus est. a quo sic hȝ essentiam: sic hȝ vt operetur. iõ dr̃ operari sb̃ auctoritatiue. ⁊ hoc ẽ ꝙ ip̃e dic̃ Jo. 14. Uerba que ego loquor vobis a meip̃o non loquor. ¶ 3° modo ministerialiter ⁊ executiue: ⁊ isto modo glibȝ bõus ⁊ iust[9] fructificãs in eccl'a dr̃ plãtare. ¶ Aliquid aũt plantare põt intelligi dupl'r. vno mõ quãtum ad suũ esse. ⁊ hoc modo qcqd plãtatur a deo plantatur: q2 oia ꝑ ip̃m facta sunt ⁊ sine ip̃o fcm̃ est nihil. Jo. 1. ¶ Alio modo quantum ad tale esse. ⁊ hoc modo potest esse plantatio aliqua que non est a deo. ⁊ hoc modo loquitur hic xp̃s. d. Omnis plantatio q̃ȝ. i. qualeȝ ꝛc. Quia igitur pharisey erant mali ⁊ falsam doctrinam docebãt. lȝ quantuȝ ad esse simpl'r eos ds̃ plantauerit. tamen quantum ad tale esse s. culpale non dicuntur a deo plantati. ⁊ iõ tam mali q̃ȝ eoꝝ doctrinam: q2 falsa dicuntur eradicari. ¶ Q[m] ad obscuritatem in cognoscendo dic̃. Sinite illos ceci sunt ⁊ duces cecoꝝ ꝛc. licet aũt pharisey se sapientes reputarent. ⁊ esse vellent alioꝝ doctores: tñ insipiẽtes erant ⁊ stulti. vnde Rabañ. loquens de phariseis cecis dic̃. Ceci quidem sunt. i. luce mandatoꝝ dei ꝑuati. ⁊ sicut duces cecoꝝ. q2 alios in ꝑcipitium trahunt errantes ⁊ in errorem mittentes

¶ .Q.^m ad calamitatem in patiendo dic. cecus aūt si ceco rc. Nam pharisey p suam doctrinam non solum ducebant alios in precipitium:sed ipsimet precipitabantur cum ipsis.vt de quolibz illorz dici potue rit illud Eccl'i.27.Qui foueam fodit in eam incidet.r ió dic Ber.Ridiculosa res est imo magis periculosa. speculator cec⁹ doctor insciꝰ.pcursor claudus.pco mut⁹

Quarta pars.

Sequitur.Respondens autē Pe trus rc.vbi tangit ruditatē eru ditio amorosa.q̄ probat spūalis expositio. lz enim ruditatis signum sit in homine nō intelligere que dicunt. studio sa tamē signum est sapienꝫ iterrogaṙ igi tur vt sibi veritas dclaret. qz igit discipu li non intellexerant que dixerat xps: qa adhuc rudi erant.ió ipm Petrus iterro gat vt veritatem cognoscat. fm hoc igit hic tria ꝯsidera.s.

Discipuli iterrogatōem.

Xpi redargutōem.

Dicti manifestatōem.

¶ .Q.^m ad p^m dic.dixit aūt Petrus rc. Petrus enim tanq̄ꝫ vertex apostolorum se pe p oibus loquebat.qz igit xps ꝯsueue rat loqui parabolice.ió fm Rabanū.Cre didit ipm sic nunc fuisse locutum. cum di xit q̄ illud q̄ intrat per os .rc. r ió tanq̄ꝫ adhuc rudis petit q̄ sibi parabola expōa tur.¶ .Q.^m ad 2^m dic. Ille autem dixit adhuc rc. Nam non solū Petrus non in tellexerat q̄ dixerat:sed nec aliȷ̄ discipuli r ió fm Remigium xps oibus respōdet.

¶ .Q.^m ad 3^m dic.Non itelligitȷ̄ qz oē rc. vbi xps tāgit tria.s.

Qd cib⁹ corporal' nō hz hoiem coinquaṙ.

Que sunt illa q̄ hn̄t hoiem maculaṙ.

Qd nō debuerūt discipl'i tra ditōeꝫ homi nū obseruare.

¶ .Q.^m ad p^m dic.nō itelligitis rc. Cum ei aia sit sb̄a sensual' nō pōt p aliqd corpo rale p se coinquinari: lz h̄ possit eē p accñs inquātum hō male vtit corporalib⁹ reb⁹ r ió fm Criso.xps rñdet.d.nō intelligitȷ̄ rc.¶ .Q.^m ad illa q̄ hn̄t hoiem maculare dic.q̄ aūt pcedūt d ore rc.ad intellectū hu ius dci xpi.sciēdū ē q̄ in aia rōnali est du plex virtus.s. cognitiua r affectiua r ex vtroq̄ꝫ pcedunt boni vel mali:sed hꝫ initi um sunt cognitiua fm complementum ve ro ex affectiua.aia hz ergo sedem in cere bro quantum ad virtutem cognitiuam. in corde vo q^m ad effectiuā.r qz fm affectū actus isti sunt in cōplemento r ex ipo di cuntur moralr̄ bōi vel mali . ió xps dixit q̄ illa que de corde exeunt coinquināt ho minē qz non ex cogitatōibus mal' perue niūt r mala fcā.s.homicidia quibus in p sonis pximiorum nocumentum inferunt adulteria que in violatōe alieni thori cōsi stunt fornicatōes q̄ sunt illicita coitus p sonaꝝ a mrīmonio solutaꝝ.furta qb⁹ res sbtrahunt.¶ .Q.^m vo ad mala vba fal'a testimōia qbus fama ledit pximioꝝ bla sphemie q̄ sunt iniurie in deum attribuē do.s.q̄ ppium est dei attribuitur alicui creature:vel q̄ deo non cōpetit sibi attri buēdo.¶ .Q.^m ad h̄ q̄ nō debuerunt disci puli traditōes hoium obseruare dic non lotis manibus rc.qz eim in pn°. hui⁹ euā gelȷ̄ phey reprehenderūt discipulos xpi: qz nō lauabāt manus r erant traditōnes hoīuꝫ trāsgressores diuini precepti q̄ pe ius erat :r que sunt illa q̄ inqnant ho em nūc in fine ꝯ dictū eoꝝ cōcludit q̄ mãduca re nō lotis māib⁹ nō hz hoiem coinqnaṙ.

¶ Ex supradictȷ̄ aūt pꝫ q̄ xps hoies istruit vt se puros r mundos custodiant r non i quinent a vitȷ̄s r pccis vt sint cū xpo per grām i pn̄ti.r i futuro p gl'aꝫ .ad q̄ꝫ rc.

¶ Feria.5ª.dñice tertie in. xl^a.

Surgens ihs de synagoga introiuit in domum Symo nis rc.Luc.4.Nos videm⁹ p experientiam tam i agen tibus naturalibus q̄ꝫ in ar

tificialibus habentibus intellectum ⁊ voluntatem ꝙ omnis c i efficiens diligit effectum suum. Nam in agentibus artificialibus pȝ ꝙ artifex diligit opus suum ⁊ sibi complacet in ipo. sicut hedificator i hedificio ⁊c. In naturalibus autem pr̃ diligit filium. xp̃s igitur dei filius per quem facta sunt omnia diligit creaturas singulariter autem diligit hominem quem ad ymaginem ⁊ similitudinem suam ꝑduxit de rõne autem dilectionis est ꝙ diligẽs compatiatur dilecto in suis aduersitatib^{9} ⁊ sibi ꝓ posse subueniat si sit capax. ¶ Q2 igitur homo triplicem defectum incurrerat .s. vulneratõem in naturalibus pp̃ q̃ȝ erat debilitatus: expoliatõem in gratuitꝫ pp̃ ꝙ erat deformatus. ⁊ obfuscatõem itellectus pp̃ ꝙ erat excecatus. iõ dei fili^{9} ex dilectõe sibi compatiẽs de sinu p̃ris d̃scẽdit in vterum virginis. vt cõtra debilitatem restitueret fortitudinem. contra d̃formitatem pulchritudinem. Contra cecitatem: claritatem: ⁊ h̃ est ꝙ in p̃nti euangelio continetur in bt̃o Luc. xp̃m d̃i filiũ tripliciṫ nob̃ iduc̃. s.

Ut vigorem roborantẽ nr̃am d̃bilitateȝ.
Ut decorem adornantẽ nr̃am d̃formitatẽ
Ut doctorẽ illustrãtẽ nr̃am cecitatem.

¶ P^{m} ꝓbat restõ sanitatꝫ. 2^{m} expulsio feditatꝫ. 3^{m} eruditõ v̓itatꝫ p^{m} in prin^{o}. 2^{m} ibi cũ ãt sol ad occasum ⁊c. 3^{m} ibi fcã aũt die.

Prima pars.

Uantum ad p^{m} vbi tangit ⁊c. ꝙ ꝓbat ⁊c. dic̃ surgẽs yh̃s ⁊c. Nã ꝑ febrẽ reddẽtẽ hoiem debilem intll̓r d̃bilitas i virib^{9} naturalib^{9} quẽ hõ ꝑ pecc̃m incurrit. q̃ȝ qdẽ xp̃s ꝓ nob̃ inuiṫ curatõe mlieris infirme q̃ȝ a febrib^{9} liberauit. h̃ ãt duo ꝯsidera. s.

Xp̃i bẽignitatẽ in ꝯuersando.
Ipsius ptãtem in liberando.

¶ Q^{m} ad p^{m} dic̃. Surgẽs yh̃s ⁊c. postq̃ȝ eim xp̃s curauerat hoiem a demonio existens in synagoga, ide surrexit vt pi^{9} cum suis discipulis vt eos ad bonũ induceret crebrius habitabat. vnde Criso. Mãebat ei apud discipulos honorans eos ⁊ vt ab hoibus animosiores redderet. ¶ Signãter ãt dr̃ intrasse in domum qui pauꝑ fuerat ad dandum nobis exẽplum ꝙ non dȝ qs verecũdarĩ starĩ cum pauꝑibus s̓ȝ Criso. vñ eccl̓ci. 4. Cõgregatõi pauꝑuȝ affabilem te facito. ¶ Q^{m} ad 2^{m} dic̃. Socr^{9} ãt Symonis ⁊c. in sanatõem qdẽ hui^{9} mulieris q̃ttuor possum^{9} ꝯsiderarĩ. s.

Infirmitatꝫ incomode.
Intercessionis adiutoriũ.
Curatõis remedium.
Liberationis refugium.

¶ Q^{m} ad p^{m} dicit. Socrus aũt ⁊c. Naȝ Symon Petrus vxorem hũit legitimaȝ filiam huius mulieris infirme. de qua habuit vnam filiam nomine Petronilã: nũc cathalogo sanctorum ascriptam. ⁊ iõ hec mulier dr̃ socrus esse que hic dr̃ magnis febribus detineri. vt ex h̃ fcm̃ miraculum euidentius oñdatur. ¶ Q^{m} ad secũdum dicit. rogauerunt illum ꝓ ea. Nam discipuli ⁊ aliȷ̃ circũstantes cognoscentes christi potẽtiã ⁊ mlieris miseriã rogabant ꝓ illa: vt dici potuerit d̃ ipis illd̃ Eccl̓ci. 50. Rogauit ppl̓s dñm excelsum in p̃ce vsqȝ dũ ꝑfectus esſȝ hora dñi. ¶ Q^{m} ad curatõis remediũ dic̃. ⁊ stãs suꝑ eã ⁊c. vbi tria possum^{9} ꝯsiderare. s.

Xp̃i bẽignitatem succurrẽtẽ.
Ipsi^{9} dignitatẽ eminẽteȝ.
Facti v̓itatẽ euidẽtem.

¶ Q^{m} ad p^{m} dic̃. ⁊ stãs ⁊c. Nã starĩ xp̃i suꝑ eã ifirmã nihil alid̃ significat nisi ipsi^{9} bẽignitas q̃ succurrit d̃bili mlieri. ¶ Q^{m} ad xp̃i dignitatẽ eminẽtẽ dic̃. impauit febri. Impar̃ ẽ offm̃ dignitatꝫ. In hoc ergo ꝙ impauit febri appet ei^{9} dignitas: vt de ipo v̓ificeṫ illd̃ eccl̓. s. Uniuerse terre rex impat seruienti. ¶ Q^{m} ad fci v̓itatẽ euidẽtẽ dic̃. ⁊ dimisit illã. Nã stati ad xp̃i ipium febris dimisit mlierẽ ifirmã: vt d̃ ipa

dicant illud Luc.14.Feci est vt impasti. ¶ Q^m ad liberatõis inditiũ dic. Et continuo surgens ministrabat il' in q̃ nobis ostenditur q̄ subita surrectõe ⁊ sedula ministratõe fuerunt iditiũ euidens curatõis mulieris p̄mitus infirmant℥. ¶ Sciendu₃ est ãt circa istam ptem loquendo moraliter q̄ duo sunt genera peccatorum. Nam quedam sunt peccata spiritualia: sicut sup bia: vanagloria: inuidia ⁊c. que respiciunt animam. quedam carnalia: sicut gula: luxuria ⁊ h^9i: que respiciũt corpus que duo genera infirmitatum. s. per hominez d̃moniacum. de quo Luc. imediate ante istud euangelium: fecerat mẽtionem: ⁊ per mulierem febricitantem de qua hic spãliter fit mentio. ¶ Nam per hominem demoniacum intelliguntur homies irretiti peccatis spũalibus. q: demon est spũalis substantia. per mulierem febricitantem intelliguntur homines infecti peccatis carnalibus. cuius ratio est q: sicut febricitanti dulcia videntur amara ⁊ insipida: nociua mult' oc̃. placẽt. Sic hominibus carnalib^9 displicẽt spũalia bõa ⁊ in suis carnalitatibus delectantur qbus cominando dicit Is. 5. Ve qui dicitis malum bonum. ⁊ bonum malum. ponentes tenebras in luce₃: ⁊ lucem in tenebras. ponentes amarum i dulce: ⁊ dulce in amarum. ⁊ sic re vera isti faciunt. ¶ Isti possunt figurari p̄ p̄rem pb:lij febri ⁊ disẽteria iacere. d̃ q act. 18. ¶ Ubi sciendum q̄ per peccatum loquẽdo generaliter oritur ex duob^9. s. ex amore male accedẽte. ⁊ ex timore male humiliante q̄ datur intelligi in duabus infirmitatibus quas dicitur pater pblij habuisse. s. in febre ⁊ discenteria. ¶ Nam per febrem que contingit ex imoderato calore in humoribus existente. intelligit' peccatum ex amore male accedente procedit ex discẽteria: cuius principium dicitur esse fluxus intelligitur peccatum ex timore male humiliante procedens. ¶ Xp̄s igit' redemptor humani generis. ⁊ virum demoniacum: ⁊ mulierem febricitantem curare voluit vt se medicum oium generaliter peccato℞ ostenderet: per quo℞ curationem corporis ⁊ aie sanitas designatur: de quo p̄ cor. 15. Et sicut in Adam oẽs moriũtur ita ⁊ in xp̄o oẽs viuificabunt. ¶ Qualiter autem xp̄s sanat pccõrem. audi qualiter hanc mulierem curauit. q: rogatus stans ⁊ imperans febri. ¶ Ubi sciendum q̄ peccator q: non est dignus vt exaudiat' a dño. Scimus enim q̄m peccatores non audit. Jo. 9. id̃ indiget intercedente p̄ ipso. q̄ cognoscẽs Job. dicebat Job. 5. Uoca si est q tibi rñdeat ⁊ ad aliquez sancto℞ conuertere. ¶ Dr̃ q̄ stans curauit q: p̄ priu₃ fuit xp̄o stare qui nunq̃₃ cecidit nec cadere potuit per peccatum. ceteri autez vel ceciderunt vel cadere potuerunt. sic autem stans nos inducit vt recipiamus p̄ gratiam dic̃ Apoc. 3. Ecce sto ad ostium ⁊ pulso. si quis audierit vocem meam ⁊ aperuerit ianuam intrabo ad illum ⁊ cenabo cum illo ⁊ ipse mecum. ¶ Dicitur etiam q̄ imperans curauit ad designandum dignitatem ipsius. cuius velud regis ⁊ domini est omnibus imperare. De quo eze. 27. Rex vnus erit imperans. ¶ Unde potest figurari per Joseph. De quo dicitur gen̄. 41. Ad pħo dixit ei absq₃ tuo imperio non mouebit quisq̃₃ manum aut pedem in omni terra egypti; quem vocauit saluatorem mundi. ¶ Ubi sciendum q̄ per Joseph qui in benedictionibus patris. Gen̄. 49. dictus filius accrescens ⁊ decorus aspectu quem Pħo saluatorem mundi vocauit intelligitur Christus Jesus: qui pro tanto creuisse dicitur. vl' quia in Christo humanitas nostra fuit diuinitati vnita. Uel quia pro nobis fuit elleuatus in cruce: quia etiam decorus aspcũ dicitur: q: inter homines cõuersationẽ habuit exẽplarẽ: q ẽt ɔuenient saluator mũdi dr̃. q: p̄ salute mundi fuit incarnatus:

iuxta q̄ dixit angelus Joseph. Mathi .1. Loquens de virgine Maria. Pariet in quit filium ⁊ vo. nomen eius yhm .ipe.n. saluum faciet pplm suum a peccatis eorum in omni igit terra egypti.i.in vniuerso mundo non d; q̄sq; mouere manum vel pedē nam p pedē q̄ qs mouet corporalr: intllr affectus hois quo mouet homo mentalr. ¶ Per manū xo q̄ qs opat exteri⁹ itelligit opa q̄ fac hō. tūc igit pedē sine impio xpi nō mouet qñ suū affectū nō pōit i mūdanis. Sed ipe sibi cum gēitu patefac de uote dicēdo cū ps. Dñe añ te omne dside riū meū. ⁊ gemit⁹ me⁹ ad te non est abscō ditus. ¶ Manu; ēt sine imperio ipsius mouere non dr q se non laxat ad illicita: sed exercetur in operibus virtuosis . cui dicitur eccl'ci.9. Quotcunq; pōt man⁹ tua instanter operare q: nec opus nec rō nec scientia nec sapientia erunt apud inferos quo tu properas. ¶ Curat autē ista mulier.i.pccō: in domo Symonis qui interpretatur obediens . q: qui vult curari a Christo debet esse obediens : cui dicitur eccl'ci.4. Eris tu velud fili⁹ altissimi obe diens ⁊ miserebitur tibi magis q̄ mater ¶ Homo aūt sic instar hui⁹ mlieris curatus a xpo d; statim surgere ⁊ xpo ministrare. surgere inq̄ totaliter vicia dseren do ⁊ cito triplici d cā. ¶ Primo quia pōdus peccati habet tantam grauedinē ānexam q̄ nisi cito peccator surrexerit statim ad pccm aliud trahit ⁊ inclinat. Nā teste Grego. Pccm q̄ per penitentiam nō de luitur mox suo pondere ad aliud trahit. ¶ Scdo q: pccm hab; animam excecare iuxta illud sap.2. Excecauit eim illos malitia eorum . ¶ 3° q: vix pōt vnum perseuerare sine alio. Unde prouer.13. Inter superbos semper iurgia sunt. ¶ Dicitur etia; instar mlieris hui⁹ xpo ministrar se exercēdo in opibus bonis. tal' autē sic deo ministrās pt figurari p Samuelē: d quo dr.1. Re.3. Samuel āt ministrabat añ faciē dñi puer accinctus ephot lineo. ¶ Ubi sciendum q̄ per Samuelē q interpretat postulatus a dño intlli pōt pccōr puersus ad pniam pcibus sanctorum a dño postulat⁹. qualis āt sic conuersus debeat esse dicit q̄ hic erat puer ⁊c. Nam in nomine pueri in quo viget inocentia . datur intelligi puritas mentis ⁊ corporis. l; sit etate grandeuus: ad q̄ puritatē nos iducit .1. Cor. 14. Fratres nolite effici pueri sensibus: s; malitia paruuli estote. in ephot xo lineo alba veste ⁊ cādida intllr honesta puersatio . ad q̄ hñdā nos admōet bts petrus in cāonica sua.2.d. Conuersatōem nrām inter gēs hñtes bonā.

Secūda pars.

Egtur . Cū sol āt occidisset ⁊c. vbi inducit xpm vt decorē adornātem nrām dformitatē . q̄ probat expulsio feditatis: vbi q̄ttuor possum⁹ psiderar.s.

Diuersitatis mltitudinē idigentis.
Facultatis pmptitudinē succurrētis.
Ueritatis certitudinem exntis.
Ptātis magnitudinē cohibentis.

¶ Qm ad pm dicit. Cum autem sol ⁊c. Nā non solum xps saluator humani generis existens aliquos sanare voluit. l; singulariter in omnibus solum beneficium ipartiri. Nam iuxta illud .1. Thy.2. Ipe vult omnes homines saluos fieri. inquantum autem dr .cum sol occidisset ducebant infirmos dat intlli fm Theom. deuotio presentantiū q̄s nec icompetēs hora tenebat. ¶ Spūal'r āt loquēdo triplici d cā xps voluit p⁹ solis occasum curare. ¶ P° vt nob suā diligētiā circa materiā salutis dmō straret. ⁊ iō nō solū d die: s; ēt d nocte ifirmos curabat. vnd potest figurari per Jacob patriarcham custodiens oues Labā. ⁊ volens ostendere solicitudinem magnā quam habuit dixit sibi geñ.31. De nocte que estu vrgebat ⁊ gelu. fugiebatq; somnum ab oculis meis. ¶ Ubi sciendum q̄

per Jacob qui luctator vel supplantator
dicitur: intelligitur xp̄s qui pro nobis lu
ctā in cruce sumens ꝯ dyabolum. ip̄m viri
liter supplantauit. ¶ Per Labā vero qui
candidus dicitur. intelligitur deus pater.
in quo fūtaliter est oīs candor pulchritu
dinis. per oues vero intelligitur totū ge
nus humanū. vnde p̄s. Ip̄e est dominus
deus noster: nos autem populus eius ⁊
oues pascue eius. ¶ Christus igiť velud
pastor solicitus de ouibus suis istis dili
gentissimam curā habuit vt ip̄as ad oui
le fidei adunaret. Nam de nocte ⁊ die ip
sis impti̇ebatur doctrine ⁊ curatōis bene
ficia sustinendo frigus ⁊ estū ⁊ noctes in
sōnes deducens. ⁊ ꝙ amplius est ꝑ ip̄sis
vitam corporalem exponēs. vñ sibi regra
tiando possumus dicere illud Sap̄. vltio.
In oībus ei dñe magnificasti populum tu
um ⁊ honorasti ⁊ non despexisti in omni
tempore ⁊ in omni loco assistens ei. ¶ 2º
voluit post solis occasum curare. vt nob̄
operandi regulam indicaret: vt. s. opera q̄
facimus vt soli deo placeant faciamus.
vnde dicit Math. 5. Attendite ne faciatꝭ
iusticiam vestram coram hominibus vt
videamini ab eis. alioquin mercedem nō
habebitis apud patrem vestrum qui in
celis est. ¶ Tertio voluit curare post solꝭ
occasum. vt sic sue passionis efficaciam
exaltaret. vnde Beda. Sol ocubitus ē pas
sio xp̄i per ipsum plures sanantur demo
niaci. ¶ Quantum ad secundum dicit. at
ille singulis manus imponens curabat
omnes ⁊c. licet enim Christus suo velle
vel verbo potuisset omnes infirmos cura
re. tamen tangendo voluit eos curare. vt
per hoc nobis ostenderet quantam virtu
tem secuta fuit humanitas ex coniunctio
ne diuina secundum Cyrillum. ¶ Loquē
do autem spiritualiter per illam manum
qua Christus infirmos corporaliter teti
git ⁊ curauit intelligitur diuina gratia q̄
si tetigerit peccatorem statim curabitur.

hec est manus de qua Ezech. 3. Manꝰ dñi
erat mecum confortans me. hec est manꝰ
de qua figuratiue dić Moy. filijs Israel
Exo. 13. Mementote diei huius i q̄ egres
si estis de egypto: ⁊ de domo seruitutꝭ: qm̄
in manu forti eduxit nos domīus vt non
comedatis frementatum panem. ¶ Ubi
sciendum ꝙ per filios Israel existentes ī
egypto. intelliguntur existentes in tene
bris peccatorum. qui ideo in seruitutem
dicuntur. quia iuxta sententiam Christi
Jo. 8. Omnis qui facit peccatum seruus
est peccati. de statu isto misero ⁊ tenebro
so nos educit dominus de manu forti. i. ꝑ
suam gratiam. omne peccatū mortale to
taliter expellentem vt dicere possit illud
Exo. 20. Ego sum dominus deus tuus q
eduxi te de terra egypti ⁊ de domo serui
tutis. ⁊ ideo dixit Moy. Mementote
⁊c. Nam per panem frementatum: quia
frementum est aliqualiter accidū. intellr
peccati delectatio que lꝫ carnem delectet:
tamen est anime accidiosa. peccator igiť
qui de statu peccati reductus est ad grāꝫ
debet diem illum portare memoriter: nec
debet ad pristina reuerti de cetero vt pa
nem frementatum comedat. Nam sicut di
citur Exo. 12. Qui comederit frementatū
peribit anima ipsius de cetu Israel.
¶ Quantum ad tertium dicit. Exibāt āt
demonia ⁊c. vbi Beda. Demonia filiū dei
confitentur. ⁊ sicut postea dicitur. sciebant
ip̄m esse Christum: q: cum ieiunio fatiga
tum eum dyabolus videret purum homi
nem intellexit. sed q: temptando non pre
ualuit vtrū filius dei essꝫ dubitabat: nunc
āt ꝑ signoꝝ potētiam vel itellexit vł poti
us suspicatꝰ ē eē filiū dei. ¶ Qᵐ ad 4ᵐ di
cit. ⁊ icrepans non sinebat ea loqui ⁊c. In
hoc enim ꝙ xp̄s increpans spiritus repro
bos non sinebant loq̄ q̄zuis veritatem di
cerent signū in Christo magne potestatꝭ.

Equitur. Facta ãt die ⁊c. vbi in
s ducit xp̃m vt doctorem illustrã
tem nr̃am cecitaté. q̈ pbat eru
ditõ vitaȝ. ad h̃ ei q̈ aliq̃ doctria accepta
sit audiẽtib⁹ oȝ q̈ imũis sit a q̃ttuor .s. ab
oñtatõe. ab ãbitõe. ab adulatõe. ⁊ a psona
rum acceptatõe. Nã istis q̃ttuor modis ɔ
sueuit doctria dp̃rauari: vt igit̃ xp̃i doctri
na auditorib⁹ sit accepta. circa ip̃aȝ h̃ q̃t
tuor possum⁹ ɔsiderar̃. s.

Q̃ non fuit inaniter oñtata.
Q̃ nõ fuit arroganter postulata.
Q̃ non fuit facil'r simulata.
Q̃ nõ fuit general'r pmulgata.

¶ Q^m ad p^m dic̃. fcã ãt die ⁊c. Nam eiȝ
inaniter gl'iantiũ. ẽ i dcis suis ⁊ factis co
rã se iactare. xp̃s ãt nõ fic̃ vanagloriosus
sed fic̃ virtuosus magister ⁊ solidus in su
is dicț ⁊ facț oñtatõem vel ppriã gl'iam
non querebat: iuxta q̈ ip̃e dic̃ Jo .8. Ego
gloriam meam non quero: ẽ qui q̃rat ⁊ iu
dicet. ⁊ iõ multis miraculis ppetraț ad d̃
sertum se trãstulit locũ. ¶ Moral'r aũt
loquẽdo p egressum d̃ ciuitate: que fic̃ pȝ
Luc̃. 4. fuit Caphar. ⁊ iter suum in d̃sertũ
intell'r egressus pccõris de statu culpabi
li ad statum pnie. Nam per Caphar. qui
interpretat̃ ager pinguedinis vel villa ɔ
sol'onis. intell'r status pccõrum curantiuȝ
solum de delitijs corporis ⁊ consolationi
bus mundi. quoꝝ deus venter est ⁊ gl'ia i
ɔfusione ip̃orum q terrena sapiunt. phy.
3. ¶ Licȝ ãt hõ exñs in Caphar. diuersis
fuerit vitijs irretitus: tñ aliqñ p̃uẽt⁹ dia
gr̃a: vicia d̃serit. ⁊ sic de Caphar. egredi
põt. ¶ Q^m ad 2^m dic̃. ⁊ turbe reqrebant
eũ ⁊c. Nã d̃ natura supboꝝ ⁊ arrogãtiũ ẽ
in dicț suis ⁊ facț se surger̃: ⁊ vltra q̃ȝ ɔpe
tit apper̃ ⁊ ãbire: iuxta q̈ cuilibȝ supbo dr̃
Abdie. 1. Supbia cordis tui extulit te. ⁊ tñ
dr̃ Js. 2. Dies dñi exercituũ sup oẽm sup
bũ ⁊ arrogãtẽ ⁊ hũiliabit̃. xp̃s ãt non sicut
supbus sȝ hũil'. nõ se ãbitiose igessit sȝ ma
gis respuit honorẽ pñtatum. Nã sicut dr̃
Jo. 6. Cum fecisset miraculũ de p̃aĩb⁹ vo
luerunt eum constituere regem suuȝ. yh̃s
ergo cum cognouissȝ q̈ venturi essent vt
eum regem facerent. tñ turba cum deuo
tõe eum querebat. ¶ Sciendum est autẽ
hic quãtum ad turbas ⁊ ad nr̃am eruditõ
nem moralem q̈ xp̃s dȝ.

Queri diligenter.
Adipisci gratulant̃.
Possideri perseueranter.

¶ P° xp̃s dȝ queri diligenter ⁊ q^m ad h̃
dr̃ q̈ turbe reqrebant eum. Nam xp̃m d̃
bet querere cum cordis deuotõe. dicendo
cum p̃s. Tibi dixit cor meuȝ exquisiui te.
facies mea. faciem tuam dñe requiram.
qualiter autem inueniri possit. audi quid
dicitur Sap̃. 1. Sentite de dño in simplici
tate ⁊ bonitate cordis querite illum. qm̃ i
uenitur ab his qui non temptant illum.
apparet autem his qui fidem habent in
illum. ¶ Secundo xp̃s dȝ adipisci gratu
lanter. ⁊ quantuȝ ad h̃ dicitur quod vene
runt vsqȝ ad ipsum. Nam homo dȝ xp̃m
adipisci cum cordis dilectione. ⁊ hoc est
q̈ dr̃ Js. 6. Ego sum panis vite: q vẽit ad
me non exuriet: ⁊ q credit in me non siti
et vnq̃ȝ. ¶ 3° Christus dȝ possideri perse
ueranter. ⁊ quantum ad h̃ dr̃ q̈ tenuerũt
eum ne discederet ab eis. Nam homo dȝ
xp̃m possidere sine temporis intermissio
ne: vt sic ip̃o inuento dicat illud. Cant̃ .3.
Inueni quem diligit anima mea: tenui eũ
nec dimittam. ¶ Quantum ad tertiuȝ di
cit quibus ille ait ⁊c. natura enim simula
torum est complacere verbis suis homini
bus diuitibus ⁊ adulationibus suis d̃mul
centibus aures quibus multa falsa pmi
scent. propter q̈ dicitur pūer. 1. Siml'ator
ore decipit amicum suum. xp̃s autem nõ
fuit simulator falsidicus sed doctor veri
dicus. ⁊ ideo dicit q̈ oportebat euȝ alijs
ciuitatibus euangelizar̃: q: ad h̃ missus
erat: vt dr̃e potuerit illud Luc̃. 4. sũptum
de Js. Sp̃s dñi super me. pp q̈ duxit me

euāgelizare pauperibus misit me. ¶ Q^m ad 4^m dic. Et p̄dicans in synagogis gal lilee: qñ enim doctor non audet predicar̄ in publico talis doctrina est suspecta. xp̄s āt predicans doctrinam sanam ⁊ veram eam publice ⁊ generaliter docebat. ¶ Ex predictꝫ igitur pꝫ ꝙ bonus predicator ⁊ ac ceptus hominibus ad hoc ꝙ sit acceptus deo debet esse imunis a predictis: ⁊ isti q bus dicit dñs Math. vltimo. Eūtes i mū dum vniuersum predicate euangeliū om ni creature. qui crediderit ⁊ baptizatꝰ fue rit saluus erit. Quā nobis ꝯcedat ⁊c.

¶ Feria.6. dñice tertie in.xla.

Venit Jesus in ciuitatem sa marie que dr̄ Sycar ⁊c. Jo. 4. In aliquo enim preside te vl' rege ad h ꝙ sit cōme dabilis.6. inter alia requirun tur. s. ꝙ sit familiaritate benignus. vnde eccl'ci.23. Rectorē te posuerūt noli extolli esto in illis q̄si vnꝰ ex ill'. Qd sit nobilita te preditus. q: eccl'ci.10. Beata terra cuiꝰ rex nobil' est. Qd sit liberalitate munificꝰ iuxta ꝙ d assuero dr̄ Hester.2. ꝙ in nup tijs Hester dona largitꝰ ē iuxta magnifi cētiā p̄ncipalē. Qd sit claritate pspicuus. q: Sap.6. Rex sapiēs ppl'i stabilimētum est. Qd sit caritate serenus ⁊ ylaris. Ꝓ uer.16. In ylaritate vultus regis vita ⁊ clemētia eiꝰ. q̄si ymb serotinꝰ. Qd sit vni uersitate ꝓficuꝰ. s. i augmētādo regnum ⁊ pplꝫ. q: ꝓuer. In mltitudie ppl'i digni tas regis i paucitate pleb ignominiā p̄n cipis. ¶ Ut igit xp̄s yhs rex dux p̄nceps nr̄ oñdat nob ꝯmēdabil'. bt's Jo. i h euaº. iuxta predcā.6. tangit. s.

Veritatē hūanitatꝫ assumpte.
Dignitatē deitatꝫ excelse.
Largitatē libalitatꝫ imense.
Claritatē dubietatꝫ ꝯnse.
Sedulitatē caritatis intense.
Uniuersalitatē ciuitatꝫ conuerse.

¶ Primum ꝓbat fatigatō corporalis. 2^m dñatō principal'. 3^m exhibitō curialis. 4^m eruditō sp̄ūalis. 5^m affectō singl'aris. 6^m deuotō ppl'aris. P^m in p̄nº. 2^m ibi ve nit mlr ⁊c. 3^m ibi dixit ad eū mlr ⁊c. 4^m ibi. dic ei ml'r vt video ⁊c. 5^m ibi ⁊ ꝯtinuo venerūt discipuli ⁊c. 6^m ibi. ex ciuitate āt illa ⁊c.

Prima pars.

Quantum ad p^m vbi tangit ⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. venit yhs ⁊c. Nam Christus existens in iu dea ⁊ volens in gallileam ire regiōis ne cessario habuerit transire per Samariaꝫ h autem quantuꝫ ad iter Christi tria pos sumus considerare. s.

Situs comoditatem spatiosam.
Hois erūnosam qualitatem.
Tēporis quātitatē numerosam.

¶ Q^m ad primum dic. venit yhs ⁊c. vbi quantum ad istum situm describendum tria tangunt. s.

Habitatio spatialis.
Possessio singularis.
Emanatō aqualis.

¶ Q^m ad p^m sciēdū ē s'm Bedā. Sama ria ē isignis palestie ꝓuincie ciuitas a q vt tota regio ei sociata samaria dicatur. ¶ Q^m ad habitatōem spacialē q̄ fuit in sicar. Sciēdū ꝙ sycar dr̄ corrupto vocabu lo. q: ꝓprio noie dr̄ Sichē ⁊ ē locꝰ iuxta quē Jacob dū rediret de mesopotāia fixit tēptoria. ⁊ pp deflorat ōem Dine filie sue a filio regis Sichē, duo filij Jacob Sy meon ⁊ Leui occiderunt ⁊ omnes homi nes huius regionis vel ciuitatis. vt ha betur gen̄.34. ¶ Quantum ad possessio nem singularem sciendum est ꝙ sicut ha betur gen̄.48. Jacob appropinquans ad mortem ⁊ diuidens filijs. vnam singula rem possessionem dedit filio suo Jo seph vltra partem hereditatis cōmunis d. tibi dabo partem meam extra fr̄es tu os quam tuli de manu Amorei in gladio ⁊ arcu meo. ⁊ h secundum Theodosium

fuit illa possessio. ¶ Quãtũ ad emanatio nem aqualé. sciendũ e q ille fons vt infe rius dr est puteꝰ. ¶ Quantũ ad secũduꝫ. dicit yhs fatigatus ꝛc. Nam dei filius ve ram hũanitatẽ assumens passiones ꝛ erũ nas sine pccõ assumpsit ꝛ ideo sicut i nob accidit poterat ex itinere fatigari. fatiga tio autem xpi.

Insinuat verã hũanitateꝫ.

Roborat nr̃am infirmitatem.

Informat nr̃am actuitatem.

¶ Primo insinuat verã hũanitatem. Nã cũ deꝰ esset ꝛ hõ. fatigari ds nõ potuit ſꝫ som̃ humanitas q̃ꝫ assumpsit. ¶ Scdo ro borat nr̃am infirmitatem vñ Aug. super Johãnem xp̃s fortis q: omnia p ip̃m fcã sunt xp̃s igit infirmꝰ q: verbuꝫ caro fcm̃ ẽ. ꝛ habitauit i nob fortitudo xp̃i te crea uit ꝛ infirmitas xp̃i nos fortes fec. ¶ 3ᵒ informat nr̃am actuitatẽ. Nam cũ ipe sit nr̃ dñs ꝛ magister ꝛ ꝓ nob voluit fatiga ri. nam ipe dixit discipl'is Jo. 13. Si ergo laui pedes vob dñs ꝛ magister. ꝛ vos de betis alterius lauare pedes exẽplũ enim dedi vob vt quemadmodũ ego feci ita ꝛ vos faciatis xp̃s autem hic ddit dupl x exemplum. s.

Austeritatis ꝛ pnie.

Paupertatis ꝛ indigẽtie.

¶ Nã ex h q fatigatꝰ ex itinere fuit p̃bꝫ exm̃ austeritatꝫ vt nõ scimus nimis dlica ti si ꝑmo laboremꝰ. In h aũt q sup fon tem sedebat. dat nob exm̃ iopie ꝛ paupta tis. nã ipe dicit p p̃s. Paup sum ego ꝛ in laboribus a iuuẽtute mea vñ Cris. Sede bat sic sup fontẽ. q. d. nõ throno aut i pul uinari sed simpliciter ꝛ vt ptingebat sup terrã. ¶ Quãtũ ad 3m̃ dic. ꝛ hora erat q̃si 6. Nã circa sextã horã existit in altũ sol ꝛ estus maximꝰ. ꝛ p's magna diei trãsijt. ad h lascitudo debilitas fames ꝛ existuatio cõsecunt. q̃ signãter xp̃s pro nob tũc pati voluit q̃ hora ꝑ nr̃i voluit postmodũ cru cifigi. ¶ Moralr aũt exponẽdo hãc par

teꝫ. sciendũ est q gallilea vno modo inter pretat trãsmigratio ꝛ signat vitaꝫ eternaꝫ ꝑpter q̃ꝫ facti sumꝰ vt illuc trãsmigremꝰ nõ habemus hic ciuitatem manẽtem sed futurã inquirimꝰ Ebr̃. 13. ¶ Per iudeam aũt qui vno modo interpretat cõfessio in telligit status fidei catholice q̃ in quo de bemus fideliter deum ꝯfiteri corde credẽ do. ore p̃dicando ope exercẽdo. Naꝫ Ro. 10. Corde enim credit ad iusticiaꝫ ore aũt cõfessio fit ad salutem. ẜm aũt Jaco. in ca no. sua. 2. Fides sine operibus mortua ẽ. ideo necessariũ est. vt q vl't ad vitam eter naꝫ significatã p gallileam trãsire in iudeã exẽplo xp̃i existere p veram fideꝫ vt veri ficetur illud p̃s. Notus i iudea ds. i. i sta tu fidei dũ in h mundo viuimus p fidem est notus ds quem ꝯfitemur ꝯstanter. sed in Jsrl'. i. i celesti p̃ria vbi videt apte ma gnum nomen eius. q: tunc eius cognosci tur magnitudo. ¶ Per sycar aũt q vno modo interpretat penitẽtia intelligit sta tus penitentie ad quem oꝫ quẽlibꝫ fidel' venire p cõtrictionem cordis cõfessioneꝫ oris ꝛ satisfactõeꝫ opis. q: Ezechie. 18. Im pius si egerit pniaꝫ ab oibꝰ peccatis suis que operatus ẽ. ꝛ custodierit oia p̃cepta mea. ꝛ fecerit iudim̃. ꝛ iusticiã vita viuet ꝛ nõ moriet. ¶ Per samariã qui iterpretat custodiens dom̃ vel cõiuncta dño in qua erat ciuitas sycar. Datur itelligi q exñs in penitentia oꝫ diuina p̃cepta inuiolabi liter custodire sic autem exñs in peniten tia ꝛ custodiens diuina p̃cepta ꝯiungitur domino in h mundo p gratiã. ꝛ in futuro per gloriam. ¶ Per p̃dium ꝭiue posses sionem q̃ꝫ iacob dedit Joseph filio suo in telligitur regnuꝫ celoruꝫ q. deus pr̃ dedit xp̃o filio suo vt det ipsum veris penitẽti bus q eis acquisiuit suo sanguine p̃tioso. ꝛ h est q dixit angelꝰ Luc. 1. Dabit ei do minus deus sedem dd patris sui ꝛ regna bit in domo Jacob in eternum ꝛ reꝰ eius on erit finis. ¶ Per fonte in aũt habẽ

tem aq̃ꝫ ꝑennẽ intellr habũdantia bonoruꝫ omniũ que ĩ celesti pr̃ia veris penitẽtibus largiunt̃. Nam iuxta illud. i. Cor. 2. Oculus ñ vidit nec auris audiuit nec in cor hois ascendit q̃ ꝓparauit ds his qui diligũt eum. sup fonteꝫ igit̃ plenitudinis eternoꝝ bonorum sedere xp̃s dicit̃ patus dare ea oĩbus fidelib9 suis. ꝛ h̃ est ꝙ ipse dicit Mat. 5. Uenite ad me oẽs qui laboratis ꝛ onerati estis ꝛ ego reficiam vos. ¶ Per sextaꝫ aũt horam in q̃ xp̃s sedet sup fontem dat̃ intelligi dieꝫ mortis. Nã dũ in h̃ mundo viuim9 eterna bona ꝑtici pare ꝑfecte nõ possumus. q: non possum9 deum clare videre. nam dñs dicit Exo. 33. Nemo videbit me hõ ꝛ viuet.

Secunda pars.

Equit̃. venit mulier samaritana ꝛc. vbi tãgit dignitatẽ deitatis excelse ꝙ ꝓbat duratio ꝑ̃ncipalis. Quia enim xp̃s hic se oñdit datorem gr̃e spiritus sancti signate ꝑ aq̃ꝫ hinc est ꝙ se verum deũ demõstrat habẽteꝫ dignitatem ꝛ dominiũ ꝑ̃ncipale in susceptõe ãt spũs sci inter alia aũt tria reqrunt̃. s.

Quod homo disponatur per gratiaꝫ preuenientem.

Qd instruat̃ ꝑ facũdiam inducẽtem

Qd alliciat̃ ꝑ sufficientiã excellẽtem.

¶ Secundum h̃ hic tria ꝯsidera. s.

Excitatiõem gratiosam.

Instructionem amorosam.

Comendatõeꝫ virtuosam.

¶ Quantũ ad primuꝫ dicit venit mulier ꝛc. vbi circa excitatiõeꝫ istaꝫ quattuor possumus cõsiderare. s.

Causam sufficientem.

Modum ꝯuenientem.

Temporis cõgruentiam.

Excusationis apparentiam.

¶ Quantũ ad primum venit mulier ꝛc. per istam enim mulierem alienigenam ꝛ incredulam venientem ad Christũ a quo erudiri meruit ꝛ ꝯuerti intelligitur generaliter eccl'a militãs de alienigenis ꝛ infidelib9 ꝓus exñtibus postmodũ vero conuersis ẽ generalr constituta vel spetialr vel exñs in pccõ mortali veniẽs ad verã penitentiã ꝛ reuertẽs ad xp̃ꝫ vt verificetur illud Ys. 55. Ecce gẽteꝫ quã nesciebas vocab. ꝛ gẽtes q̃ non nouerũt te ad te current. ¶ Quantũ ad mom cõuenientẽ dic. dicit ei yh̃s da mihi bibere ꝛc. xp̃s qdem q: nr̃as passiões volũtarie sumpserat ad lr̃am sitiebat ꝛ ideo petebat a mliere potum: sitis aũt xp̃i ꝛ postulatio pocli fuit. modus ꝯueniens excitãdi istam mulierẽ ad gr̃am. quia ꝑ ipsius siti datur intelligi eius ardẽs desideriũ ꝙ hẽbat ad salutem omniũ saluãdoꝝ. Nã iuxta. 1. Thy. 2. Ipse vlt omnes hoĩes saluos fieri ꝛ ad agnitõnem veritat̃ vẽire. ¶ Ista postulatio potus fuit figurata Geñ. 24. vbi siãliter dr̃ ꝙ cum seru9 habraã q̃reret spõsam ysaac filio suo ꝛ venisseꝫ in regionem mesopotamie ad quẽdaꝫ fontem. dixit ego sto ꝓpe fontem aq̃ ꝛ filie habitatoꝝ huius ciuitat̃ egredient̃ ad hauriẽduꝫ aq̃ꝫ igitur puella cui dixero inclina ydriã tuam vt bibam. ꝛ illa responderit bibe dñe ꝛ camelis tuis potum tribuã ipsa ẽ quem ꝓparasti seruo tuo ysaac. ¶ Ubi sciendum ꝙ in xp̃o fuerunt due nature. s. humanitas ꝛ dĩtas ratione humanitatis dici poterat seru9 dei ratiõe vero deitatis erat filius anima igitur hominis inquantũ xp̃s erat homo poterat dici eius soror quia simul in natura inquantuꝫ vero deus dicitur eius sponsa sub quo duplici significato ipsam alloquit̃ Christus Cañt. 5. d. Uẽi in hortum meuꝫ soror mea sponsa mea quo viso dicere possumus ꝙ per habraã pr̃ multaruꝫ gentiuꝫ dicitur: intelligit̃ deus pr̃. qui pr̃ est oĩuꝫ. ¶ Per ysaac auteꝫ qui interpretat̃ risus filium habrae intelligit̃ Christus quantũ ad deitatem qui fec̃ nob̃ risum ꝛ gaudiuꝫ quando venit in mũdum ꝛ nos a seruitute dyaboli liberauit per seruuꝫ autem ha

brae intelligit xp̄s quantū ad humāitaté
cui deus pr̄ dicit Jſ.49.Seruꝰ meꝰ es tu
Jſrl' quia in te glabor per meſopotamiaꝫ
etiaꝫ que interpretaẜ elleuata voce quadā
intelligiẜ hic mundus in quo fuit tunc el
leuatio vocis quando xp̄s in ipſo pſonali
ter ṗdicauit cui predixit deus pr̄ Jſ.59.
Clama ne ceſſes exalta vocem tuaꝫ.⁊ an
nūcia poplo meo ſcelera eorū ⁊ domui Ja
cob pecā eorum. ¶ Per filias autem re
giōis illius intelliguntẜ omnes anime ho
minum ꝯuerſantiuꝫ in h mundo quas ds
virtute ſua creauit p fontem autem ꝓpe
qꝫ ſtetiſſe dicitur quia de rebus mundāis
quantū neceſſitas requirebat accipere vo
luit: volens igitur xp̄s inquantū probaẜ
que anima ſit ſponſa eius inquantū deus
petit potum ab eis. Nam per potum aq̄
ſiti extinguentem intelligiẜ opera miſeri
cordie facta d rebus tēporalibus ſubleuā
tia inopiā egenorum igitur qui xp̄s petē
ti bibere ſe liberaliẜ offert dicendo ſibi ꝙ
non ſolum ipſe bibat ſed potum dabit ca
mel'.i.fidelibus indigentibꝰ talis eſt quē
deus pater filio ſuo ṗparauit in ſponſam.
Nam de talibus dicitur Mat.25.Sitiui
⁊ dediſtis mihi bibere.¶ Quantū ad tē
poris congruentiā dicit diſcipuli autem
eius.quia enim diſcipuli non erant pſen
tes a quibus poſſet petere. ⁊ ſuperuenit
mulier Chriſto ſitiēte haurire aqꝫ ideo
fuit tempus congruū ꝙ ab iſa potum pe
teret.¶ Quantum ad excuſatiōis appa
rentiam dicit.dicit illi mulier ⁊c.vbi poni
tur primo excuſatio.ſecundo excuſatiōis
ratio.¶ Quantum ad primum dicit:diē
ei mulier.ſecundum enim Criſo.h mulr
Chriſtum iudeuꝫ exiſtimauit.⁊ figura ꝓ
pter fymbriam ⁊ locutio.⁊ ideo dicit quo
modo tu cum iudeus ſis ⁊c.¶ Quantuꝫ
ad excuſationis rationem dicit non enim
coutuntur iudei ⁊c. Nam ſamaritani ſe
cundum Criſo.ſemper infeſti fuerunt iu
deis reuertētibus de captiuitate.⁊ ſicut dr̄
in eſdra impediebant eos hedificare tem
plum.⁊ ideo licet iudei vitarent omnes
alias nationes ſpecialiter iſtos vitabanẜ.
⁊ ideo quo vtebantur cū eis.¶ Quantuꝫ
ad ſecundum dicit reſpondens yh̄s ⁊c.ad
h enim ꝙ veritas doceatur oꝫ ꝙ amoueā
tur dubia oppoſita veritati q̄ vt amoueā
tur debet doctori veritatis proponi.ſecū
dum h igitur hic duo poſſumus cōſide.ſ.
Eruditionem viridicam.
Dubitationem propoſitam.
¶ Quantum ad primum dicit reſpondit
yh̄s ⁊c. Jn qualibet enim ordinata petitō
ne que debet effectum habere tria debēt
concurrere.ſ.
Ex pte illius a quo petiẜ poª.
Ex pte petentis indigentia.
Ex parte petiti ſufficiētia.
¶ Quod tria tāgit xp̄s i iſta ſua doctrī
na.¶ Primo enim tāgit Chriſti dantis
potentiam cum dicit ſi ſcires donum dei
⁊c.Nam ipſe eſt ille de quo dicitur Eccl'.
43.Jpſe enim ē oꝑs ſuper omnia opera
ſua terribilis dominꝰ ⁊ magnus vehemē
ter ⁊ mirabilis potentia eius. ¶ Secun
do tangit petentis indigentia cum dicit
forſitā petiſſes ab eo.Nam nullus petit
ꝙ poſſidet ſed ꝙ non habꝫ.⁊ ideo omnis
petens inquantū petens indigēs dici po
teſt. ¶ Tertio tangit petiti ſufficientia
cum dicit.⁊ dediſſet tibi aqꝫ viuam per
iſtam aqꝫ viuam intelligiẜ gratia ſpiritꝰ
ſancti.que animā mortificatā per culpam
viuificare.que gratia in ſcriptura alñ dici
tur aqua.alñ ignis.Nam aqua dicitur.qꝛ
inſtar aq̄ ſufficit ad purgandum.refrige
randum.⁊ cōtinuandum. ¶ Ad purgan
dum inqꝫ quia eſt purgatiua culpe de q̄
dicit Eze.36.Effundam ſuper vos aqꝫ mū
dam ⁊ mūdabimini ab omnibus inquina
mentis veſtris. ¶ Ad refrigerādū etiā.
qꝛ refrigerat ab eſtu cōcupiᶜ de q̄ ꝓuer.
25.Aqua frigida anime ſitienti nūcius bo
nus de terra longinqua. ¶ Ad cōtinuan

dum nihilominus q: per ipsam homo pse uerat i opib⁹ virtuosis. et ideo dr aqua viua. ¶ Dicitur etiã ignis q: instar ignis. qui h3 illuminare inflãmare et molia fortificare. ¶ Habet illũinare inte^m ad cognoscendum inflamare affectũ ad diligédu3 roborare effectũ ad operãdum. ¶ De ps. Expãdit nubem in ptectionem eorũ. et igne3 vt luceret eis p noctem. de 2º Exo. 24. Erat spẽs glẽ dñi quasi ignis ardens sup vertice3 montis. De 3º Luc. 12. Igne3 veni mittere in terrã. et qd volo nisi vt ardeat. q. d. diuina grã in hoie nõ ociat. sed semp fac ipm meritorie operari. ¶ Quãtum ad dubitatõem ppositam dicit. dicit ei mulier etc. vbi Aug. Uidere quõ intellexit mulier aq̃3 viuam. s. q̃ erat in illo fonte. q. d. tu mihi vis dare aq̃3 viuam et ego fero vñ hauriã. et tu ñ fers. d hac ergo aq̃ viua mihi dare nõ potes. q: adiutoriũ nõ hẽs. nec etia3 alio fonte dare nõ potes q: tu nõ es maior patre nostro Jacob qui dedit nob istum puteũ. ¶ Spiritualiter ãt loquẽdo per istum puteum vel fonte3 Jacob intelligit sacra scriptura nã sacra scriptura instar putei alti est.

Alta profunditate.
Magna auctoritate.
Delectabil' suauitate.
Fecũdissima vbertate.

¶ Pro primo dicitur. d ipsa illd Eccli. 7. Alta profunditas quis inueniet eam. De secundo Eccli. 2. Fons sapi^e. verbu3 dei in excelsis. Pro 3º ps. Inebriebũt ab vbertate domus tue. et torrẽte voluptatis tue potab eos. Pro quarto dicitur Geñ. 29. Quod Jacob vidit in agro puteum tres q3 greges ouium acubantes vbi Origẽ. Mistice autẽ fons Jacob scripture sunt si quid instructi in scripturis bibunt vt Jacob et filij eius. simplices autẽ et rudes bibunt more peccatorum Jacob. ¶ Quãtum ad tertiu3 dicit respondit yhs etc. Nã illa res est cõmendabilis que satiat appetitum hominis et ipsum reddit securum. et secundum h aqua q̃3 xps huic mulieri promisit dupliciter cõmendatur. s.

Satiat habũdanter.
Collocat excellẽter.

¶ Quantũ ad pmũ dicit respõdit yhs etc. Nam per istam duplicem aq̃3 quarum vna sitim affert. alia3 vero non: intelligũtur temporal's diuitie que nõ satiant. sed potius maiorem sitim inducũt. Nã Eccli. 5. Auarus non iplebitur pecũia. et q amat diuitias nõ capiet fructu3 ex eis. ¶ Per aq̃3 aute3 que sitim aufert intelligit diuina gratia pducens ad gloriam vbi perfecta satietas reperit de qua ps. Satiabor cũ apparuerit gl'a tua. ¶ Q^m ad excellẽtem collocatiõe3 dic. s3 aq̃ q̃3 ego dabo ei fiet in eo fons aq̃ salientis in vita3 eternã ex predictis igitur p3 q aqua spũal' hab3.

Singularem effectum.
Singularem ortum.
Singularem motum.
Singularem scitum.
Singularem fructum.

¶ Primo h3 singularem effectu3. et ideo dicit. qui biberit ex ea nõ sitiet in eternũ. eius effectũ cognoscẽs ps. d. Super aq̃3 refectõis mee educauit me animãmeam cõuertit. ¶ Secũdo h3 singularem ortũ. et ideo dicit aqua q̃3 ego dabo ei. Nam h aqua h3 ortũ a xpo de q̃ sap. sitierũt et inuocauerũt te. et data ẽ ill' aq̃ d petra altissima aq̃ et reges sitis de lapide duro. ¶ 3º h3 singl'arẽ motũ. et id dicit q fiet i eo fõs aq̃ salient3. nã aq̃ spũal' dr supius ascẽdere. q: hoie3 supius ascẽdere fac. vt iuxta illd gñ. sit sps q ascẽdbat d terra. ¶ 4º h3 singularẽ scitũ id dic fiet i eo. nã aq̃ spũal' satiat i hoie. iuxta illd nũeri. 5. Sit aq̃ scã i uase fictili. i. i hoie terrẽo. ¶ 5º h3 singl'arẽ fructũ. et id dic q ẽ aq̃ salie3 i vitã eternã. Nã p istã hõ mundat et sic mũdat⁹ ingredit vitã eternã. q: Mat. 5. Bti mũdo corde qm ipsi deum videbũt.

Tertia pars.

Equit̄ dic̄. Dicit autē mulier ad
s cum ⁊c. vbi tangit largitatē li
beralitat̄ imēse: ꝙ probat exhi
bitio curialis. q: enim xp̄s huic mulieri cum aqua peteret non negauit. sed sibi dixit ꝙ solum virum vocaret vt sic debito modo aquam acciperet. hinc est ꝙ nobis ostenditur liberalis. hic autem quattuor considera. s.

Petitionē sufficientem.

Monitionem conuenientem.

Excusatōem appentem.

Expressionem euidentem.

¶ Quātum ad primum dicit. dicit ei mulier ⁊c. Illa enim mulier cum audisset a xp̄o ꝙ si petisset dedisset sibi aquam ⁊ ꝙ q bibisset ex illa non sitiret in eternum. volēs pēas corporales vitar̄ ſm Augu. Istam aquam petebat. ¶ Quantum ad secundum dic̄. Dicit ei yh̄s. vade ⁊c. Nā ſm illud .i. cor. ij. Caput mulieris est vir: ⁊ ideo ad virum pertinet mulierem instruere. vt igit̄ xp̄s ostenderet ꝙ vir non erat docendus per mulierem sed econtrario. iō dic̄ ſm Augu. Vade ⁊ voca virum tuum ⁊ veni huc. ¶ Qm ad 3m dic̄. rn̄dit mulier ⁊c. Nam illa mlr̄ qm ad v̄itatem: tunc non hēbat vir̄ legitimū: lz hēret amasiū. ⁊ iō ſm appent̄ se voluit excusare. ¶ Qm ad 4m rūdet yh̄s bene dixisti ⁊c. xp̄s qdē audiēs excusatōem hui9 mlieris ⁊ cognoscēs q̄lr̄ loq̄bat̄ ipā redarguit ſz Criso. oñdēs ei9 turpitudinē ⁊ suos enumerās viros. ¶ Sciē. ē loq̄ndo sp̄ūalr̄ ꝙ vir ⁊ spōsus p̄ncipal' aie ē xp̄s. amasi9 aūt ei9 ē dyabol9. s. āt viri q̄s illa mlr̄ dr̄ hūisse. s. sensus corp̄is. vn̄ Aug. vr̄ āt mihi. s. viros p̄ores aie nos posse accipe. s. sensus corp̄is. an̄ ei ꝙ qs possit vti rōe nō regit̄ nisi sensib9 carnis. ¶ Isti pn̄t figurari p q̄nq3 talēta d̄ qb9 dr̄ Math. ꝙ dn̄s qdā tradit seruo suo. s. talēta vt lucraret̄ d̄ ipsis vt sic qn̄ dn̄s faciet rōnē cū ipo possit dīce dn̄e. s. talēta tradidisti mihi. ecce alia. s. superlucratus sum. ⁊ sibi possit dīce dn̄s eius ꝙ seq̄tur. euge serue bone ⁊ fidelis: q: in pauca fuisti fidelis: supra mlt̄a te ꝯstituam intra in gaudium dn̄i tui. ¶ Ista autem. s. talenta. i. s. sensus corporis: lucratur ipos domando ⁊ subiciendo rōni: si āt homo nolit ipsos domar̄. sed sequi d̄lectatōes ipsorum post istos. s. viros sequitur vnus amasius. s. dyabolus ip̄m in iferuū deducens. nam lz in iuuentute regnat sensus in homine. tamen cum ad senectutē peruenerit incipiunt ad debilitatem venire. post quos relinquitur aie peccatrici vir illegitimus. s. dyabolus. cū quo eternaliter copulabit̄ in iferno.

Quarta pars.

Egtur. dic̄ ei mlier. dn̄e vt vido
s pp̄ha ⁊c. vbi tāgit dubietatem
claritat̄ ōn̄se. ꝙ p̄bat eruditio
sp̄ūal'. Nā illa mlier vidēs ꝙ xp̄s occulta sibi pādērat credēs ex h̄ ip̄m sapientē. iō tanq̄z sapiēti vnā dubitatōem p̄pōit vt ipsam declaret. In oī āt dubitatōe si solui pfecte debeat: q̄ttuor reqruntur. s. ꝙ dubitatio debito mō p̄ponat̄. ꝙ clare dissoluat̄ ꝙ solō acceptetur vel reprobetur. ꝙ si reprobat̄ vlterius declaretur. ſm h̄ igit̄ hic q̄ttuor possum9 ꝯsiderare. s.

Ordinatā p̄positōem.

Explicatam solōnem.

Impfectam adhesionem.

Ratificatā ꝯfirmatōem.

¶ Qm ab pm dic̄. Dic̄ ei mlier ⁊c. Si eiz aliq̄ dubitatō dz ordiate p̄poni inter alia duo reqrunt̄. s. sciēti dissoluer̄ p̄ponatur. ⁊ ꝙ motiuum vtriusq3 partis fideliter adducatur. ⁊ ſm hoc hic duo possumus ꝯsiderare. s.

Dissoluentis sufficientem habitum.

Proponētis cōuenientē modum.

¶ Qm ad pm dic̄. Dic̄ ei mlier ⁊c. De ratōe ei p̄ph̄e ē hr̄e habitū cognitiuū cui9 p̄priū est oculta ⁊ secreta nunciare. Unde

propheta olim dicebatur videns. ¶ Quia igitur xps isti mulieri aliqua secreta nūciauerat .s. de viris quos habuerat. & quem habebat ad p̄sens ideo ipsum dixit esse ꝓphetam. ¶ Quantū ad ꝓponentis cōuenientem modum dicit p̄res nr̄i &c. inter iudeos & samaritanos erat disceptatio d̄ loco in q̄ deus adorari deberet. h̄ aūt interrogādo p̄mo arguit pro samaritanis. d. p̄res nr̄i i monte h̄ adorauerūt ex quo sic arguit ille est acceptior ad adorādū in quo adorauerunt p̄res nr̄i sed ipi adorauerūt in monte gariti in quo samaritani adorant ergo per p̄res illos intelligunt secundū Criso. Qui fuerūt circa habraā in quo. etiam dr̄ habraā ymolasse filium suū ysaac. ¶ Secūdo arguit ꝓ iudeis. d. vos dicitis q: ierosolimis ē locus in quo adorare oꝫ. ex quo sic arguit ille locus vr̄ aptior ad adorādū ī quo iudei adorāt qui se dn̄t illuminatos a deo. sed huius ē mons syon in quo ē templum. q. ē in ier^m ergo. ¶ Quantū ad secundū dicit. Dic ei yh̄s &c. lꝫ eniꝫ illa mlr̄ so^m mentioneꝫ fecerit d̄ duplici adoratiōe s. samaritanoꝝ & iudeorū. tamen loquēdo generaliter tres sunt adoratores. s̄m tria genera hominū adorantiū. Naꝫ qdaꝫ sunt gentil's signati per samaritanos quidam iudei legem Mosaycaꝫ obseruātes. Quidam xp̄iani legem euāgelicā profitentes. ¶ Adoratio igitur samaritanorū erat in monte gariti. adoratio iudeorum in loco digniori. Adoratio vero Christianoꝝ loē corporalē nō querit & h̄ est nobilissima q̄s qdeꝫ tres mōs adorādi xp̄s hic insinuat vbi tria possumus ꝯsiderare. s.
Argumentoꝝ interrogatiōem.
Populorum cōparationem.
Quesitorum declaratōeꝫ.
¶ Quantū ad primuꝫ dicit rn̄dit ei yh̄s &c. Nam h̄ mlr̄ fecerat mentiōem de adoratione samaritanoꝝ in gariti & iudeoꝝ in ier^m quaꝝ neutra erat pfecta adoratio nō aūt fec̄ mentionem de adoratiōe xp̄ianoꝝ que inter oēs est pfectissima. & ideo argumenta sua nō tangebāt questiōeꝫ quantuꝫ ad illud q̄ cōueniebat pfectam veritateꝫ ꝓpter q̄ xp̄s intermitit ipsa. d. quia nec in monte &c. & per ꝯñs inuit aliū tertium modum. ¶ Quantū ad populorū cōparationeꝫ dic̄ vos adoratis &c. Quia illa mulier i argumētis suis inuerat duos pplos diuersimode adorātes quorū cōparationē xp̄s ad inuicem faciens iudeos samaritanis p̄heminet quoꝝ p̄heminentiā rationē tali deduc̄. cognoscētes pfectius q̄ȝ ignorantes sed nos iudei adoramꝰ q̄ scimus. vos aūt samaritani adoratis q̄ nescitis ergo nescitis in q̄ȝ q: deum ab ydolis non discernitis. ¶ Quantuꝫ' ad quesitorum d̄claratiōem dicit sed venit hora &c. postq̄ȝ enim xp̄s ostendit q̄ oratio illorum duorum populoruꝫ nō erat perfecta. licet melior esset oratio iudeorum secundū Criso. hic declarat orationem xp̄ianorū esse perfectissimam. qui locuꝫ corporalem nō querunt. ideo veri adoratores dicūtur. homo autem in adorando oꝫ q̄ sit. Ordinatꝰ in affectu. Illustratus in intellectu. Affectꝰ ordinatur caritate. Illustratur intellectꝰ veritate. ¶ Quantū ad ordinationem affectus q̄ caritateꝫ dicitur q̄ adorant i spiritu. Nam licet d̄us trinitas essentialiter sit amor & caritas iuxta illud Io. 4. Deus caritas est & qui manet in caritate in deo manet & d̄us in eo. tamen sp̄ui sancto caritas applicat̄ & amor vn̄ Apostolꝰ Caritas dei diffusa est in cordibus vestris p spiritum sanctū qui datus est vob. ¶ Cū igitur ista caritate spiritꝰ s. d̄bemꝰ adorare. ¶ Quantū ad illustratōem intellectꝰ per veritatem dicit. & qui adorant in veritate ista āt veritas que requirit̄ in adorādo pōt quadrupliciter ipediri. s. Per errorem depravātem. Per figuram oculrā teꝫ. Per oppositōeꝫ deficiētem. Per intētionem obliquātem. ¶ Pꝰ per errorē depravāteꝫ vn̄ theologꝰ. Q: mlt̄i putāt s̄m

spūm .i. animā adorat nō rectā de deo opi
nionem habētes vt heretici. pp qꝫ addit
et in veritate. ¶ 2° impedit p figurā occul
tantem vñ Criso. In veritate oꝫ adorare
qꝛ priora figª erant .s. circōcisio holocausta
nunc aūt tom est veritas. ¶ 3° ipeditur p
operatiōem deficiētem vñ Criso. dicit ve
ros aūt adoratores q vltra h qꝫ orant age
re n cessant vñ Criso. dicit aūt veros ado
ratores ad differentiā falsorū. quoniā qui
dem sunt falsi adoratores qui tēporalia et
caduca querunt in oratōe. vera aūt adora
tio pōt per adoratōem dañ. de quo sñialr
dr Dañ. 6. Quod cū vellet orare igressus
est domū suā. et fenestris aptis i cenaculo
suo cōtra ierm tribus temporibus in die
flectebat genua et cōfitebatur corā dō suo.
¶ Ubi sciēdū qꝫ per dañ. q ab angelo vir
dsideriorū est dictꝰ Dañ. 9. intellr quilibꝫ
xpianus duotus q totis viscerībꝰ oꝫ desi
derare xp̄m. d. cū ps. Quemadmodū desi
derat ceruꝰ ad fontes aquarū ita dsiderat
aīa mea ad te ds: iste igit volens adora
re dom. domū suaꝫ .i. examinare ꝯscientiā
et tēporali strepitu elongari. iuxta illd xp̄i
Mat. 6. Tu autē cum oraueris intra in
cubiculuꝫ tuū. et clauso hostio ora p̄reꝫ tuū
in abscōdito oꝫ autem cōtra ierm aperire
fenestras .i. vires anime p quas ad aīaꝫ
mors vel vita intrat. istas aperire oꝫ con
tra ierm que visio pacis dr .i. ad pacem di
que exupat omneꝫ sensuꝫ. qua ꝑducimur
ad visionem beatā. debent aūt aperiri tri
bus in die .s. mane dum nascitur meridie
dum ꝑtenditur. et vespere dum morit. vt
dicat cum ps. Benedicam dom in omni
tempore semper laus eius in ore meo.
¶ Quantū ad tertium dicit. dicit ei mu
lier scio &c. mulier enim illa vel quia xp̄s
non determinauit questionem ad placitū
eius pro samaritanis. vel quia xp̄s alte lo
cutus fuit per respectū ad intellectuꝫ mu
lieris que nūdum erat exercitata in spiri
tualibus. non fuit cōtenta totaliter de ra
tione xp̄i sed solutiōem q̄stionis alteri .s.
messie reseruauerit. ¶ Quātū ad quartū
dicit. Dic ei yhs ego sum q loquor tecum
&c. Nam xp̄s vidēs hāc mulierē de aduē
tu messie certā. d seipso vere dubiā seipꝫ
familiariter s̄m Criso. Manifestat se. d.
fore messiam.

Quinta pars.

Equit. et ꝯtinuo venerūt discipu
s li &c. vbi tāgit sedulitatē carita
te intense qꝫ ꝓbat affcō singula
ris. Quia igit xp̄s in mūdum venerat vt
deuios reuocaret ad pniam pccōres. hinc
ē qꝫ ex caritate q̄ꝫ ad genus hūanū hēbat
omniū desiderabat et ꝓcurabat salut. in cō
uersione autem aliquorū distantiū a veri
tatis via inter alia q̄ttuor requirunt. s.
Magister erudiens.
Nūtius deferens.
Populus audiēs.
Minister exequens.
¶ Magister fuit xp̄s nūtius mulier po
pulus samaritani minister cetꝰ apostolo
rum. s̄m h igitur lꝫ nō eodeꝫ ordine quat
tuor possumꝰ ꝯsiderare. s.
Ministrū humilitatis ꝓfunde.
Populum capacitatꝭ digne.
Magistrū veritatis clare.
Nūcium celeritatis ꝓmpte.
¶ Quantū ad primum dicit et ꝯtinuo ve
nerunt discipuli. Discipuli quidem xp̄i
dici possunt mistri xp̄i p̄ncipal' magistri
qꝛ illō qꝫ xp̄s illos docuit alios fideliter
docuerūt hic aūt quantū ad istos duo pos
sumus ꝯsiderare. s.
Stuporem vehemētem.
Timorem reuerentem.
¶ Qm ad pm dic. et ꝯtiuo &c. Naꝫ cū disci
puli q ierāt ad ciuitatē. vt cibos emerēt
fuissent ad xp̄m reuersi et inuenissent som
loquētem cū sola q̄ facere nō cōsueuerat
admirati fuerūt non aūt malum suspican
tes vñ Criso. Admirabant quideꝫ sup ha
bundantem xp̄i māsuetudinem. et hūilita

tem quoniá ita ꝓspicu⁹ existens sustinuit loqui cum tanta hũilitate mulieri inopiꝰ.
¶ Quantũ ad timorem reuerẽtem dicit Nemo tñ dixit ꝛc. discipli ex timore reuerentie lz mirati fuerint ei⁹ hũilitate tamẽ ipm de verb q̃ mulieri dixerat noluerũt interrogare. vt verificatum de ipis illud Mar .12. Et nemo iá audebat iterrogarꝛ.
¶ Quantũ ad sm reliqt ergo ydriaz ꝛc. vbi tria possumus ꝯsiderare. s.
Actum cõgruentem.
Affectum illustrãtem.
Mo^m excitantez.
¶ Quantũ ad p^m dic reliqt ergo ꝛc. act⁹ enim ꝯueniens alicui⁹ nũcij xpi ẽ vt ipsi⁹ exẽplo tẽporalia contẽnat. iuxta quem discipulis dixit Luc. x. Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite portare saccũ neqꝫ perá. hanc igiꝛ mulierez aplis assimilãs in h facto sm Criso. dicit ꝛ sic apli vocati dimiserũt retia. ita h dimisit ydriá repiꝛ aũt q̃druplex ydria. s.
Voluptatis ꝛ concupiscentie. ꝛ h est relinquenda.
Claritatij ꝛ sapi^e. ꝛ h ẽ inclinãda.
Capacitatis rationalis anime. ꝛ h est dilatanda.
Venustatij adornãtij grẽ. ꝛ h ẽ effundẽda.
¶ De pma Eccli. 18. post cõcupiscentias tuas non eas ꝛ a voluptate tua auerte.
¶ De scda dz se declinare ad alios docendum vt possit sapi^a sua dre illud Sap. 7. Quá sine fictõe didici ꝛ sine inuidia cõico ꝛ honestatẽ illius nõ abscondo. ¶ De 3ª dicit dilata os tuũ. i. animá tuam. ꝛ iplebo illd in ps. ¶ De quarta dic beat⁹ Jaco. in ca. sua. 4. vnusquisqꝫ sicut accepit grãz in alterutruz illam administrantes sicut boni dispensatores multiformis grẽ dei.
¶ Quantũ ad effectum illustrãtem dicit ꝛ abijt in ciuitatem ꝛc. Nam illa mulier aliqualiter illuminata a xpo voluit etiaz alios huius illuminatõis esse participes quos scdm Criso. generalr diciꝛ iuitasse.

¶ Quantũ ad modum excitantem dicit. Nunquid non ipse est xps. Nam cũ xps expectareꝛ etiam samaritanis habentes libros Moy. in quib⁹ saluatoris expectabant aduentus hinc est q mulier opinionem de xpo fecit poplo vt ipsos secundũ.
ad eundum ad ipsum fortius aniaret. ¶ Quantũ ad tertium dicit exierunt de ciuitate ꝛc. postq̃z enim ciues sycar audierunt a muliere magna de xpo ꝛ sub dubio ponentem vtrum esset xps venerunt ad ipsum vt cognoscerent veritatem.
¶ Quantũ ad quartum dicit interea rogabant eum discipuli ꝛc. quia enim discipli de aliquo q xps dixerat significatiuo ꝛ caritatem ipsius circa salutem hominũ ne ipsorum animus in suspenso maneret hic eis dbuit explicare scdm h igitur hic quattuor possumus ꝯsiderare. s.
Ardentis desiderij ꝓpalationem.
Audiẽtis collegij dubitatõem.
Figurãtis elloquij expositõem.
Promerentis exercitij temeratõem.
¶ Quantũ ad primuz dicit interea rogabant eum ꝛc. vbi duo ꝯsidera. s.
Propalationis occasionem.
Dilectionis expressionem.
¶ Quantuz ad primum dicit interea rogabant ꝛc. Nam discipuli volebant dare Christo cibos coram aliemgenis. ꝛ quia recesserat i^a. ꝛ credebant q ꝓpter dictum mulieris ad ipsum illi de ciuitate venirẽt rogabant vt in illo tempore intermedio manducaret. ¶ Quantum ad dilectõis expressionẽ dicit ille autem dixit eis ego cibum ꝛc. sicut enim homo exuriens cibũ corporalem desideraꝛ sic Christus humani generis salutem desiderabat. Nam ipse vult omnes homines saluos fieri Tyh. 2. ¶ Quantum ad audientis collegij dubitatõem dicit. dicebant ergo discipuli ꝛc. Nã discipuli nũdum ꝑfecte illuminati illd q xps dixerat d cibo nõ intellexerant nisi d cibo corporali. ꝛ pp h dubi

tabant si aliqs ei talem cibū portassz. Ná ipse alīn recipe cibos oblatos solebat cuiº triplex ratio ꝺm Theoᵐ assignatur pmo ꝓpter meritū afferentiū. 2º ꝓpter discipulorum exᵐ. 3º propter extollens magisterium. ❡ Quantū ad figurantẽ elloquij expressionem dicit. Dic eis ꝩhs cibº ⁊c. xps quidem cognoscēs ꝙ discipuli illud ꝙ de cibo intelligebát de cibo corporali ne ipsorum animº remaneret dubius expōit eis ꝙ intelligebat de cibo spūali qui cibus ē cōuersio ⁊ salus humái generis. ꝓpter ꝙ pr̄ misit in mundū. ❡ Quantū ad ꝯgruētis indicij manu ductōez dic. Non ne vos dicitis ⁊c. Nam xps volens p corporalia dare inteᵐ de spūalibus ipsos sensibiliter manu duc. vbi duo ꝯsidera. s.

Methaphore ꝓpositionez. d. leuate.

Ipsius applicatōez. d. Ecce dico vob.

❡ Leuate oculos vr̄os ⁊ videte regiōes i. samaritanos. q: albe sunt. i. q: ꝺm Cris. Quia ꝓpinqui sunt vt cōuertantur spūaliter aūt homo dꝫ leuare oculos suos ad quattuor. s. Ad seipꝫ p internā considerationem. Ad deū per deuotā orationez. Ad proxiᵐ per largā subuentiōem. Ad ceᵐ p optatam puentionem. ❡ De pmo Jere. 2. Uide vias tuas in cōualle scito quid feceris. De scḋo ps. Ad te leuaui oculos meos q habi. in celis. ❡ De tertio Jere. 21. Leuate oculos vestros ⁊ videte qui veniunt ab aqlone. i. ab aduersitate. q: Prouer. 18. Frater qui iuuat a fratre quasi ciuitas firma. ❡ De quarto Js. 51. Leuate oculos in ceᵐ. ⁊ videte. ❡ Quātū ad 5ᵐ dicit q metit mercedez accipit ⁊c. vbi duo considera. s.

Repromissionem pmij.

Uerificatiōem prouerbij.

❡ Quantū ad primū dicit qui metit ⁊c. vbi duplex pmiū possumº cōsiderare. s.

Datum meritis ꝓprijs.

Acceptū ex cōsortijs mutuis.

❡ Quantū ad primū dicit. ⁊ q metit ⁊c. Nam ds de ꝯgruo remunerat hoīes ꝺm opera sua ⁊ vltra vn̄. i. Cor. 3. Unusqsqꝫ ꝓpriam mercedem accipiet ꝺm suū labo rem. ❡ Quantū ad fructuꝫ acceptū ex cōsortijs mutuis dicit. ⁊ qui seminat simul ⁊ gaudet ⁊ q metit. Metēs qdez spūaliter gaudet nō solus sed sil' cum eo q seminauit vt apoli cuꝫ ꝓphis vnde Criso. ꝓphe enim sunt q seminant sed nō illi messuerūt sed apli. ❡ Quantū ad verificatiōem prouerbij dic in hoc enim ē verbum verū ⁊c. vbi. Primo pōit ꝓuerbij rememoratōem d. In h ⁊c. Secundo ipsius verificatōez. d. ego missi vos metere ⁊c. vbi Criso. sed ⁊ h secundo iste hꝫ maxime veritatez. quia prophe laborauerūt sed fructus eorum laboribus messuimus.

Sexta pars.

Ex quit ex ciuitate aūt illa ⁊c. vbi tangit vniuersalitatez ciuitatis cōuerse. ꝙ ꝓbat duotio populaeris. q: enim samaritani fidē verā penitus ignorabát iō fuit necessariū ꝙ ab aliquo docerent. fuerūt autem docti a muliere instrumétalr̄ nūciáte. ⁊ a xpo principalr̄ pdicante. ⁊ ꝺm h hic duo possumº ꝯsiderar. s.

Nuncij deserētis loquellá inducétez.

Xpi pdicantis doctrinā excellētem.

❡ Quantū ad primū dicit ex ciuitate aūt iª ⁊c. vbi tria possumº cōsiderare. s.

Habitū fidei generatū.

Signū euidens demonstratū.

Xpm doᵐ inclinatum.

❡ Quantū ad primū dicit ex ciuitate aūt iª. Nam samaritani audientes huius mulieris testioᵐ psertim cuꝫ reꝑhensa fuissꝫ ab ipo de cōcubinario credētes secunduꝫ Aug. ꝙ ipm n̄ cōmēdassꝫ nisi esset dignitatis ⁊ excellētie magne cum naturalr̄ que reprehendunt ab aliquo ipm nō consueuerunt comēdare ipsiº dictis firmiº crediderunt. ⁊ iō dr̄ ꝙ crediderūt in euꝫ. ❡ Quātum ad signū euidens demonstratū dicit. Cū ergo venissꝫ ⁊c. vbi duplex sigᵐ fidei

ostenderunt. vnum quia venerunt. aliud q: rogauerūt vt apud eos maneret. ¶ Q^m ad dominum inclinantem dicit. Et mā sit ibi duos dies. Nam Christus tanq̄ pius & benignus videns samaritanoꝝ deuotōez & fidem assensit eis d mora. ¶ Q^m ad 2^m & multo plēs ꝛc. Naȝ sicut adueniēte maiori lumine minus obfuscari videtur vt sicut adueniente sole nō apparet lux stellarum. Sic xp̄o docente q̄ est lux & veritas quelibȝ āt doctrina in eius compatōne vilescit. lȝ igitur pp dictum mulieris multi crediderunt: tñ xp̄o p:edicante crediderunt q̄plures. vnde subdī. & multi dicebant q: non pp tuam loquellam credim⁹: ipsi enim audiuimus & scimus q: hic ē vere pp̄heta vel saluato: mundi. vbi Samaritāi in ista ꝯfessiōe ondunt in xp̄o tria. s.
Entitatē vigo:osam.
Dignitatē generosam.
Uniuersalitatem fructuosam.
¶ Q^m ad p^m dicunt h̄ ꝛc. Nam ip̄e ē d quo dr̄ Baruch. 3. Hic est ds noster & nō estimabit̄ ali⁹ ad eum. ¶ Q^m ad entitatem vigo:osam. dicunt est vere. Nam ipse realiter & veraciter habȝ perfectissimaȝ entitatē. q̄ cognoscēs cēturio dixit math. 27. Uere filius di erat homo iste. ¶ Q^m ad vniuersalitatem fructuosam. dñt saluato: mundi. Nam xp̄s yh̄s non tm̄ fuit saluato: vni⁹ ppl'i: sed totius generis hūani iuxta illud q̄ angelus nunciauit pasto:ibus Luc. 2. d. Euangelizo vob̄ gaudiū magnum q̄ erit omni ppl'o: q: natus est nob̄ saluato: qui est xp̄s dn̄s in ciuitate dd. de quo beatus Johan. in cañ. sua. d. Nos inquit vidimus & testificamur. quoniam pater misit filium suum saluato:em mundi. Nam nō solum tēpo:aneam salutē nobis tribuit sed eternam. q̄ cognoscēs apl's dicit phy. 3. Saluato:ē expectam⁹ dn̄ȝ yh̄m xp̄m q reformabit co:p⁹ humilitatꝭ nr̄e ꝯfiguratū co:pi claritatꝭ sue. Ad q̄ ꝯfo:matōem ille nos ꝛc.

¶ Sabbato dñice tertie in q̄dragesima.

Erexit yh̄s in montē Oliueti & diliculo iterum vēit in templuȝ ꝛc. Jo. ¶ Inter alia enim que requiruntur in aliquo bono magr̄o sunt tria. s. q̄ sit solicitus in docendo. Sagax in respondendo & rectus in determinando. ¶ P^m requirit diligētiam. Scd̄ȝ prudentiam. 3^m iusticiaȝ. Q: vero iniuste sentētiando dȝ āneeti mia pp cōnectōnem ipsarum: q: iuxta illd p̄s. Misericordia & veritas obuiauerunt sibi. iusticia & pax osculate sunt. Docto: exemplo xp̄i dȝ per misericordiam q̄ per iusticiam. Nam sic dr̄ Jaco. 2. Judiciuȝ sine misericordia fiet ei q nō fec misericordiā. Misericordia āt pōt alicui q̄drupl'r exhiberi. ¶ Primo p:em pene dbite dimittendo. & de hoc hr̄ Luc. 6. De vilico q̄ debito:ibus dñi sui dimisit debitum. ¶ 2° p reo aliquo preces porrigendo. vt habet̄ de Moab. ad dd p Absalon. 2 R. 14. ¶ 3° inocenteȝ accusatū defendendo. vt habet̄ Dañ. 11. de Dañ. excusantem Susanam. ¶ 4° vnam totaȝ penam relaxando: vt habetur Math. 18. de seruo qui debebat domino. 10. talento:uȝ. & iste minus magis perfectissimus peccato:i q̄ xp̄s largiter circa mulierem adulteram tenuisse in hoc euangelio in q̄ euāgelista q̄ttuo: tangit. s.
Sedulitatem erudientem veratius.
Peruersitatem explo:ātem malignius.
Sagacitatem rn̄dētem solertius.
Precipitātem idulgētē bēigni⁹.
¶ P^m pbat istructō pmitiua. 2^m petitō tēptatiua. 3^m solō cōfusiua. 4^m rn̄sio ꝯpletiua. p^m i p̄n. 2^m ibi. adducūt āt scribe ꝛc. 3^m ibi. p⁹ āt iclinās se ꝛc. 4^m ibi. erigēs āt se yh̄s. Prima pars.

Circa hanc ad p^m vbi tāgit ꝛc. q̄ pbat ꝛc. dic̄ prexit yh̄s ꝛc. mox q̄d xp̄i erat stār d die in templo vt

ppl'm vẽiẽtẽ doceret b'm Alcimiũ. Q: vo in ciuitate ista nõ inueniebat hoies deuotes recipiẽtes eũ hospitio ibat in bethaniam ad Lazarũ & sorores ei⁹ q̃ sita erat in monte Oliueti. h ãt. 5. considera .s.
Magistrũ sufficiẽtem.
Locũ conuenientem.
Horã congruentem.
Cetum audientem.
Actũ euidentem.
¶ Q^m ad p^m dr̃ q̧ qdẽ xp̃s fuit magr̃ sufficiẽs: iuxta q̧ d̃ seipso dic̃ Jo. 12. Uos vocatis me magr̃ & dñe & bñ dicitis sum & eim. ¶ Q^m ad 2^m dic̃ q̧ fuit mons Oliueti. q̃ quidem locus conueniens xp̃o vt ibi predicaret. q: ille mons dr̃ oliueti, q: ibi erant multe oliue d̃ quibus fiebat oleum vnctõis: & q: xp̃s grece, latine dicitur vnctus vt conuenientia esset inter doctorẽ & locũ. iã in monte oliueti dr̃ docuisse.
¶ Q^m ad 3^m dicit q̧ fuit diluculo. i. mane. q: hora fuit congrua predicatõi xp̃i vt esset audientib⁹ fructuosa. q̧ cognoscens Js. dic̃ Js. 5. Dñs mane erigit mihi aurem vt audiam q̃si magr̃m. ¶ Q^m ad 4^m dic̃. q̧ ois ppl's vẽiebat ad eũ. vñ Luc. 21. Omnis ppl's diluculo ad eũ i tẽplo audire illum. ¶ Q^m ad 5^m dic̃. q̧ sedẽs docebat eos. vt ei xp̃s suam doctrinã ostenderet magis autẽticam: sedẽs docebat ppl'm quĩ dicit Js. 48. Ego sum dñs deus tuus docẽs te vtilia & gubernãs te i via q̃ ambulas. ¶ Sciẽ. ẽ ãt loquẽdo moral'r q̧ xp̃s dedit nob̃ pfectũ modũ viuẽdi. Nã loqn do general'r duplex ẽ mod⁹ viuẽdi. s. actiuus & ptemplatiu⁹. Mod⁹ ãt viuendi cõtemplatiu⁹ daf intll'i in ascensu ipsius in monte. q: montem altum intell'r contemplatio p quam homo leuatur in altum. dr̃ ãt mõs oliuarũ vt supra ad d̃signãdum spũalem pinguedinem: q̃ aia recipit i cõtẽplãdo. 3 vo ier^m. q: va ptẽplatõ visionẽ mẽtalẽ & pacẽ icludit. ¶ Nõ vacat ãt q̧ mõs ille ad oriẽtẽ dr̃ vbi orif sol: q: p ptẽplatõẽ xp̃s i nob̃ orif sol iustitie. ¶ Mod⁹ actiu⁹ daf itll'i in h q̧ xp̃s docebat. nã p doctrinã i q̃ exercitũ ẽ hedificãs proximũ itll'r act's in q̃ ex⁹ xp̃i ad hedificatõem p̃ximi d̃bem⁹ labõrar̃. ¶ Iste duplex modus viuẽdi figurat⁹ fuit geñ. 28. Ubi dr̃ snial'r q̧ Jacob vidit scalam: & ãgelos dñi ascẽdẽtes & d̃scẽdẽtes p ipam & dñs in nixu scale. ¶ Ubi sciẽ. q̧ p ãgelorum ascensum itll'r ptemplatio. p descensum vo opatio q̃ inclinamur vt p̃ximo succurramus. hu ic autem dominus inixus dr̃: q: siue per contẽplatõem ascendamus ad ip̃m. siue p actõem descendamus ad proximum ipse semper nos viriliter sustentat. ¶ In hoc autem q̧ populus dicitur iuisse ad ip̃m datur itell'i q̧ debemus esse solliciti vẽiendi ad ip̃m tanq̃ ad nostrũ refugiũ i oibus fcis nr̃is. ad q̃ nos dulciter inuitat i ps. d. Uenite filij audite me timorem dñi docebo vos. pmittẽs vob̃ suum auxiliũ dicit Math. ij. Uenite ad me oẽs q laboratis & onerati estis & ego reficiam vos: p mittens vero nobis regnũ eternum dicit Math. 25. Uenite benedicti p̃ris mei possidete vob̃ regnũ patũ a p̃stõne mundi.

Secũda pars.

Equitur adducunt ãt scribe. &c.
In xp̃o qdẽ fuerũt veritas doctrine. mãsuetudo misericordie. rectitudo iustitie. q̧ cognoscens ps. dicit Propter veritatẽ & mãsuetudinẽ & iustiiciã deducet te mirabiliter dextera tua. veritatẽ doctrie explorauerũt. Mat. 21. i tributo dãdo cesari dicẽtes magister scim⁹ q: verax es & viã &c. Mãsuetudinẽ misericordie explorauerũt. Mat. 19. dicẽtes discipl'is suis. qr̃ cũ publicãis & pccõribus mãducat &c. qbus xp̃s r̃ndit. Discite qd est miam volo & ñ sacrificiũ rectitudinem iustitie explorãt in euãgelio hodierno in p̃ntatõe adultere ml'ieris. dixerũt itra se pbei aut ipse dicet q̧ ista mulier deb3 lapidari aut non. aut oio tacebit. Si dicat q̧

ſic. deridebimus eum: q2 non hab3 máſue
tudinem q3 ipſe predicat. 7 pp q3 ét ppl's
amat eum. Si autem dixerit q non. tunc
dicemus q non habet rectitudinem iuſti
cie. 7 eum accuſabimus q eſt tranſgreſſor
7 contrarius Moy. 7 deo qui dedit legez
qr cum ipſa eſt lapidandus. ſi vero tacue
rit tunc dicemus q non habet veritatem
doctrine: ſed propter timorem humanaz
veritatem predicare formidat. ex quibus
p3 q illa petitio fuit tota temptatio. 7 ſm
h hic duo ꝯſidera. ſ.
Intentionis expreſſionem.
¶ Queſtionis ꝑpoſitóem.
¶ Qm ad pm dic. Adducunt át 7c. Ubi
quattuor poſſum9 cóſiderare. ſ.
Materia ſbicitur.
Qó ꝑpóitur.
Argumentum adducit.
Solutio queritur.
¶ Qm ad pm dicit. Adducunt autem 7c.
¶ Qm ad 2m dicit. 7 dixerunt magiſter.
hec mulier. ¶ Qm ad tertiú dicit. In le
ge át moy. mádauit h9i lapidar. ¶ Qm
ad 4m dicit. Tu ergo qd dicis. text9 é clar9
¶ Quátú ad iñtionis expreſſioné dicit
h auté dicebát téptátes eú. 7c. vbi Augu.
loqués de iſtis téptantibus dicit hic nos
inuenimus ad accuſandú occaſioné 7 reú
faciem9 táquá legis ꝑuaricatoré. ¶ Scié
dú eſt auté hic loquédo moraliter q per
iſtá mulieré adulterá itelligitur aia quéli
bet exiſtens in peccato mortali. Nam di
citur ſpúaliter ſponſa xpi q3 qdé ſponſat
in baptiſmo. vnde dicit Oſee. 2. Spóſabo
te mihi in fide 7 ſcies q2 ego dominus l3
auté anima ſic deſpóſetur p fidé 7 gratiaz
tam fit adultera quádo mortaliter peccat
vt ſit de numero illoꝝ d quibus Oſee. 4.
Fornicabútur filie vr̃e 7 ſpóſe vr̃e adulte
re erút. l3 auté aia miſera ſic adultera fue
rit tamé debet ad ipſum reuerti. q2 nó ſo
lum é paratus ipſam recóciliádo recipe
ꝫ ad h inuitat Jer. 3. tu át fornicata es cú
amatorib9 multis. tam reuertere ad me 7
ego ſuſcipiá te: que eſt igitur illa miſera
bilis anima tam dulcem iuitationé ꝯſide
rans que nó dicat illud Oſee. 2. vadá 7 re
uertar ad viꝝ meú priorem q2 bene erat
mihi túc magis q3 núc. Signáter autez di
citur. q phariſei mulierem adulterá ad
duxerunt ad Chriſtum. vt de ipſa profer
ret ſententiam vt detur intelligi q Chri
ſtus habet de peccatoribus iudicar. Ná
Jo. Pater dedit ei poteſtatem iudiciú
facere q2 filius hominis eſt.

Tertia pars.

Equitur. Jeſus autem inclinás
ſe 7c. vbi tangit ſagacitatem re
ſpondentem ſolertius: q probat
ſolutio confuſiua. Nam l3 phariſey mali
tioſe Chriſtum interrogarent vt ipſum
crederent manſuetudinem derelinquere
vel a iuſticia deuiare. ipſe tamen ſic ſapi
enter reſpondit q neutrum obtinuerunt:
h át duo poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Chriſti rñſioné rónabilem.
Pheoꝝ detectóem cóſuſibilem.
¶ Quantum ad primum dicit. yhs auté
7c. Nam quando aliquis dare vult aliq3
ſententiam non debet preces ſed propoſi
tam prius diligenter diſcutere: 7 diſcuſſaz
proferre. 7 prolatam ſtabiliter confirmar.
q quidem fecit in illa reſponſione. 7 ió h
qm ad xpm tria poſſum9 cóſiderare. ſ.
¶ Diſcretá diſcuſſioné.
Aptam prolationem.
Ratá cóſirmatóem.
¶ Quantum ad primum dicit. Jeſus au
tem 7c. Nam per ſcripturam que fit cum
diligentia itelligitur diſcreta diſcuſſio q
Chriſtus obſeruauit. quid autem ſcripſit
dicit Augu. q ſcripſit poſtea protulit. d.
Qui ſine peccato eſt veſtrum. ¶ Quan
tum ad apertam prolatióem dicit. cú át p
ſeuerarent 7c. Licet át mala puniri debe
ant: non tamen rónábiliter a quocunq3: ſ

qui malum idicat puniendum.non dꝫ esse
malus sed bõus ſm Greg.18.moral'.Qui
prius semetipsum non iudicat qn in alio
iudicet ignorat.⁊ si nouerit etiaꝫ ꝑ aditū
recte.tamen aliena merita iudicare non
valet cuius inocentie.cui conscientia pro
pria nullam inditīj prebet regulam. Chri
stus igitur phẽis respondens nõ dixit ꝙ
lapidaret vel dimitteret.quoꝝ alteruꝫ ex
poscebant:sed inuit ſm Aug. A quo quis
sit cū malus est puniendus.q: non a mal'
sed a bonis.Q^m ad ratam confirmatõeꝫ
dicit.Et iterum se inclinans scribebat ⁊c.
Ideo enim xp̄s suam responsionem ꝑ ite
ratam scripturam voluit confirmare vt
ipsam verius approbaret.¶ Scienduꝫ ē
autem loquendo allegorice ꝙ ꝑ istam ter
ram in qua Christus se inclinans scribe
bat intelligitur beata virgo Maria que
fuit terra portans fructum saluatiõis hu
mane.de qua p̄s.Dominus dabit bẽigni
tatem ⁊ terra nostra dabit fructum suum
¶ In istam autem terram se inclinauit
quando dei filius in vterum eius d̃scẽdit.
vñ p̄s.Inclinauit celos ⁊ descẽdit.¶ De
scendens autem dei filius in vterum vir
ginis.inclinauit se infra d̃riaꝫ entis.Nã
inter alia entia natura diuia obtinet sum
mum gradum infra quem est natura ãge
lica.postq̃ꝫ est humana natura in qua est
pena ⁊ infra penam est culpam. ifra quã
nihil aliud.q: pccm̄ infimum gradum te
net .imo põt ẽt inter nihiluꝫ reputare. q:
ſm Aug.peccatuꝫ nihil est ⁊ nihil fiūt ho
mines cū peccant.¶ Inclinauit auteꝫ se
dei filius descendens in vterum virginis
¶ P° infra naturam dinam.phy.2.Cum
in forma dei esset non rapinam arbitrat⁹
est esse se equalem deo sed semetipsuꝫ exi
naniuit formam serui accipiẽs in similitu
dinem hominum factus ⁊ habitu inuen
tus vt homo. ¶ Secundo inclinauit se i
fra naturam angelicam.vnde p̄s.Minui
sti eum paulominus ab angelis . ¶ Ter
tio inclinauit se infra naturam humanam
.de seipso illud p̄s.Ego autem sum ver
mis ⁊ non homo obprobrium hominum
⁊ abiectio plebis . ¶ Quarto inclinauit
se vsqꝫ ad penam.Unde Is.53. Uere lan
gores nostros ip̄e tulit ⁊ dolores nostros
ip̄e portauit.ip̄e autem vulneratus est ꝑ
pter iniquitates nostras ⁊ attritus ē ꝑꝑ
scelera nostra.vsqꝫ vero ad culpam non i
clinauit se:q: deus esset peccare non pote
rat.¶ In ista autem terra.i.beata virgi
ne dicitur Christus scripsisse. Nã in ipsa
tota trinitas scripsit.¶ Nam pater i eaꝫ
scripsit suam potentiam.⁊ sic fecit eaꝫ po
tentem ad adiuuandum.vnde de ip̄a p̄s.
Generatio ⁊ generatõ laudabit opa tua
⁊ potẽtiam tuam ꝓnunciabunt figurata ꝑ
Judith probissima:de qua sententialiter
dicitur Judith.13.ꝙ interfecit Olopher
nem ⁊ ciuitateꝫ betulie ab excidio libera
uit.¶ Filius in eaꝫ scripsit suam sapienti
am :⁊ sic fecit eam sapientem ad aduocã
dum.vnde Eccl'ci.29. Collaudabunt mul
ti sapientiaꝫ eius. Figurata ꝑ Abygail q
per sapientiam suam.vt habetur.1.Re .19.
Procurauit clementiam Dauid irati cõ
tra virum suum Nabal. ¶ Spiritus san
ctus in eã scripsit suam bonitatem ⁊ sic fe
cit eam clementem ad miserandum.vnde
de ipsa prouer.16. Clementia eius quasi
ymber serotinus . ¶ Uel scripturam fa
ctam in beata virgine intelligitur multi
plex donorum collatio quo fuit mirabili
ter adornata. Nam ipsa fuit in vtero a d̃o
sanctificata.ab angelo salutata . a spiritu
sancto fecundata mr̃is cum virginitat̃ ho
nore parturiens sine dolore mater dei ⁊ fi
lia domina ⁊ ancilla . Unde ad eius lau
dem cantat ecclesia.Quod nec primam si
milem visa est nec habere sequentem .
¶ Uel possumus dicere loquendo mora
liter quod per istam terram in qua Chri
stus se inclinauit ⁊ scripsit itelligitur cor
hominis qui instar terre fertiliter debet

donum fructum portare. cui dicitur gen̄. i. Germinet terra herbam virentem et afferentem fructum iuxta gen⁹ suū. In istā autem terram se inclinare xp̄s dr̄. quādo per gratiam suam in cor hominis descendit. vt homo dicere possit illud Esdre .7. in me inclinauit misericordiam suā. et tūc facere fructum per bona opera virtuosa ¶ In ista vero terra. i. in cor hominis inter alia duo scribit precepta decalogy vt ipa si saluari volumus inuiolabiliter obseruemus. Unde Math. 9. Si vis ad vitam ingredi serua mandata. ¶ Secundo scribit virtutes et dona sanctus sp̄s qbus spiritualiter resplendemus. vnde Jb. 9. Sanctus vocabit omnis qui inuentus fuerit scriptus in libro vite. i. in ier^m. ¶ Quantum ad secūdū dic̄. audientes āt h̄ etc. vbi duo possumus considerare. s.

Phreor absentiam pudero sam.
Mulieris pn̄tiam timorosam.

¶ Quantum ad primum dicit. audiētes autem etc. Isti enim phey habuerunt verecundiam specialiter seniores. et ideo primi inceperunt exire. cuius rationem assignans Glo. q̄ forte magis erant rei. vel magis alias culpas cognoscebāt. ¶ Q^m ad mulieris pn̄tiam timorosam dic̄. Et remansit solus yh̄s et mulier in medio stās q̄ enim xp̄s fuerat petit⁹ a pheys vt iudex. mulier autem vt rea sibi erat p̄senta ta. Christus autē dixerat q sine peccato ess̄ ipa p̄mus incipet lapidare terrer̄ potuit: ne a xp̄o qui non habebat peccatum diceretur propter adulterium puniendaz. s̄m Augu.

Quarta pars.

Equitur. Erigens autem se Jesus etc. Ubi tangit pietatem indigentem benignius. quod probat remissio completiua. in qualibz qdem diffinitiua sententia duo debent attendi s. misericordia compatiens et iusticia puniens. quia igitur Christus de muliere adultera finalem sententiam protulit. Jō vt prudens iudex. hic duo obseruauit. et s̄z hoc h̄ duo possumus considerare. s.

Christi misericordiam cōpassiuam.
Ipsi⁹ iusticiā punitiuam.

¶ Quantum ad p^m dicit. erigēs autem se Jesus etc. vbi tria possumus ꝯsideraṙ. s.

Sufficiētem examiātōem.
Conuēientez responsionem.
Absoluenté determinatōem.

¶ Q^m ad p^m dicit. Erigens aūt se yh̄s etc. vbi xp̄s dupl'r examinat istā ml'ierem s. q^m ad alioꝝ testimonium. et quātum ad alienuz iudiciuz. ¶ Q^m ad alioꝝ testimonium dic̄. erigens se yh̄s etc. et dixit mulier vbi sunt qui te accusant. q. d. nō hēs testem contra te quia recesserant. ¶ Quantum ad alienum iudicium dic̄. Nemo te condemnauit. Ubi Augu. Ille autem qui aduersarios repulerat lingua iusticie leuans in illam oculos mansuetudinis interrogauit eam. d. etc. ¶ Quantum ad cōuenientez responsionez dicit. que dixit nemo domine. Nam lz yh̄s duas consolationes mulieri. s. de accusantib⁹ vbi essent et vtrū q̄z fuissent ab alio condemnata. Ipsa tam̄ non respondet ad primam. s. de accusantibus vbi essent q̄ timuit deprehendi. qa Christus omnes audierat: sed quia ei nō constabat ꝙ contra ipsam prolata sententia. Ideo respondet ad illam. d. ꝙ nemo condemnauerat eam. ¶ Quantum ad absoluentem declarationem dicit. dicit ei Jesus nec ego te condemnabo. Ubi Augu. Audiuimus supra vocez iusticie. audiam⁹ misericordie et mansuetudinis. Nam dixit ei Jesus. nec ego te condemnabo. a q̄ condemnari timuisti: quia in me pecc̄m n̄ inuenisti. ¶ Quantum ad secunduz dicit. Uade et amplius noli peccare. Nam quia secundum Ambrosium. Penitentia est p̄terita mala plangere et plangenda de cetero non committere. in quibus duobus seruatur peccantis iusticia punitiua. hinc est ꝙ Christus huius mulieris contritio

nē cognoscens sibi recidiuum indicit .d. Jam āplius noli.q.d.Si hoc feceris non te derelinquam.vnde ps.Dñs amat iudicium ⁊ non derelinquet sanctos suos i eternum ꝯseruabunt.iniusti punient.⁊ semen impiorum peribit. Justi aūt hereditabūt terram ⁊ habitabūt in seculum seculi sup eaȝ terrā in q̄ȝ .d. qua ps.Portio mea domine sit in terra viuentium.Ad q̄ȝ trā ⁊c.

¶ Feria secunda dominice quarte in.xlª.

PRope erat pascha iudeorū ⁊ ascē dit yhs ierom ⁊c.Jo. 2.Sunt in dño alia q̄ttuor que debȝ habere quilibȝ rex vel dñs q digne dȝ alijs dominari vel principari.¶ Primū est ꝙ sit iustus in iudicio.vnde Sap. primo. Diligite iusticiaȝ qui iudicatȝ terrā. Nam prouer.29.Rex iustus eriget terram.¶ 2m ē ꝙ sit potens in gubernando que dic̄ Js. 19.Rex fortis dominabit.¶ Tertiuȝ est ꝙ sit sollicitus in augmentando. q: puer. 14.Jn multitudie populi dignitas regis. ¶ Quartum est ꝙ sit prudens in ordinādo.Nam Sap.6.Rex sapiens populi stabilimētū est.vt igit btūs Jo. oñdat nobis xp̄m yhm veꝝ regē ⁊ dñȝ.ei9 iusticiā inobligabilē.potētiā isupabilē.diligētiā commēdabilē.⁊ sapiētiā ifallibilē.i h euāgelio euident oñdit in q̄ iuxta pdcā.4.tāgit.s. Eqtatē iusticie virtuose. Potestatē efficacie vigorose. Uniuersalitatē familie gratiose. Claritatē sapiētie luminose. ¶ Pm pbat expulsio general̄.2m resumptio corpalis.3m adhesio ppl̄aris . 4m cognitō specularis.pm in pn̄.2m ibi. Rñderūt ergo iudei ⁊c.3m ibi cū āt essȝ ierosolimis ⁊c.4m ibi.Jpe āt yhs nō credebat semetip̄m eis ⁊c.

Prima pars.

Uātum ad pm vbi tāgit ⁊c.ꝙ pbat ⁊c.dic̄ prope erat ⁊c.vbi dr̄e possum9 ꝙ ē dupl̄x iusticia.vna pōt dici redditiua qñ.s.reddit cuilibȝ ꝙ sibi debet.vt puta honor do : sbuentō proximo.⁊ sibiipsi carnis castigatō . ¶ Alia pōt dici pūitiua qñ.s.pūit publice dlinquētes.bm hoc igit hic duo ꝯsidera .s. Obseruatōem legalium qm ad iusticiam redditiuam . Expulsionē aialiū qm ad iusticiā pūitiuā. ¶ Qm ad pm dic̄.ppe erat ⁊c.iudei qdē bm legē tres int alias solēnitates hēbāt in qbus oē masculinū.dbebat in loco statuto se pn̄tare dño.q loc9 hedificato templo ierosolis erat.yhs igit exñs i caphar naum :q: vt dr̄ imediate qñ istō euāgeliū post miraculum fcm̄ de aq̄ in vinū conuersa in nuptijs:⁊ mr̄ eius ⁊ fr̄es ei9 descenderunt in capharnaum.⁊ ibi manserūt nō multis dieb9.q: vt deo pr̄i redderent iusticiā sibi dbitā ip̄m i obseruatōe legaliuȝ honorādo voluit sic̄ ⁊ ceteri ascēder̄ ierm in solēnitate paschali in quoꝝ dedit nobi exēplū bm Alcimiū ꝙ dbem9 i oib9 dum adorare.⁊ ipsi9mōita plēius ipler̄.¶ Scdm endū ē āt loquendo moral̄r ꝙ h quattuor possum9 ꝯsiderar̄.s. Locum infectiuū q relinqtur . Terminū qetatiuum q acqritur . Tēpus mēsuratū quo pgreditur. Modū executiuū quo pcipitur. ¶ P9 locū ifectiuū q relinqtur q: Caphar.q ager pinguedinis interptat . siue villa cōsolōnis:intell̄r h mundus in q̄ volunt hoies mundani viuere in ꝯsolōnibus ⁊ delitijs carnis non aduertēs:q: iuxta illud thy.2. Uidua que i delitijs est viuēs mortua ē.vñ est alia ciuitas Caphar . i q̄ homines sepius infirmantur . de qua dr̄ Jo.4.Erat qdā regul9 cui9 fili9 ifirmabat Caphar.Nā p filiū reguli q nobil̄ erat generāl̄r:itll̄r qlibȝ hō.quē sic dēs nobilit ꝙ fecē eū ad ymaginē suā.dās sibi itll̄cm̄ mēoriā

r voluñtatē dedit ei dñiū oīum creaturarū
corporaliū dedit ī eiꝰ seruitiū oīa supcele
stia corpora.s.celū.stellas ⁊c. dedit insuper
ei mistros āgelos scōs.pauit ēt ei ex sua
libalitate qꝫ maius est oībus celestem he
reditatē.¶ Lz āt ds creauerit hoiem ita
nobilē.tñ iuxta illud ps. Nō cuz in hono
re essz nō intellexit cpatus ē iumētis insi
piētibus ⁊ siliis factus est ill'. viuendo .s.
sm desideria carnis.⁊ tūc instar filij regu
li infirmatur. Sic autez in Caphar. existi
bus cominat xps Math. ij. Et tu caphar.
nunqd vsqz ad celum exaltaberis vsqz in
infernum descēdes ¶ 2° contra terminū
quietatiuum qui acgritur:qz ierm. Nā p
ierm que visio pacis dicitur:intellr illa su
perna ierm in qua beati quiete.pacifice ⁊
clare deum contēplantur . volentes autez
ad illam ciuitatem ierm peruēir deb; Ca
phar.dimitterē.s.carnis dsideria relinquē
do : qbus dr Apoc.18. Exite de illa ppl's
meus ⁊ ne particeps sitis delictoꝝ eius ⁊
de plagis eius non aspiciatis : qm puene
runt peccata eius vsqz ad celuz ⁊ recorda
tus est dñs iniquitatum eius. ¶ 3° consi
derar possumꝰ tps mēsuratū q̄ pgredit.
qz ppe pasca. Nam pasca iterptatur vno
mō transitus tps q̄ reliquēdo caphar.i.d
litijs corporal's vadimus in ierm.i. ad ce
lestē priam est tps pasce.i.transitus quo
transimus de vitijs ad virtutes.vnde cui
libz dr numeri. 21. Omnis vir bellator ⁊
armatus Jordanem transeat donec sbuer
tat dominus inimicos suos . Nam donec
subersi ⁊ deuicti fuerint inimici domini.i.
vicia ⁊ peccata:qlibz dz armatꝰ eē donis
⁊ virtutibus.⁊ sic fortis bellator mūdū istū
signatū p Jordanē q vno mō iterptat de
scēsus.qz mūdꝰ dscēdit ⁊ dfluit ptiue dbz
trāsire vicia dferēdo vt tādē pueiat ad vi
sionē xpi i glia padisi.¶ 4° psiderar pos
sumꝰ modū executiuū q̄ pcipit: qz ascēdē
do. Nā p ascēsuz q̄ qs elleuat i altum dat
itelli pfectꝰ i opibꝰ virtuosis . hoies igit

qui volunt in supernam ierm pergere nō
dbz ad mundana peccando dscēdere:sz po
tius in altum ascēder celestia contēplan
do.dicēdo illud Js.2. Uēite ascēdamꝰ ad
montem dñi ⁊ ad domū di Jacob ⁊ doce
bat nos vias suas ⁊ ambulabimus in se
mitis eius. ¶ Modus autē ascēdēdi in
celum fuit figuratus in ascēsu helye in pa
radisum terrestrē. d quo sentētial'r dicit
4.Re.2.qꝫ primo iuit in bethel. Secundo i
Jerico. Tertio ad fluuiuz Jordāis ⁊ post
moduz in curru igneo fuit eleuatus in ce
lum. ¶ Sic homo qui vult in celum ascē
dere primo debz ire in bethel que domus
dei dr:intelligit anima cuiuslibet homi
nis.que ideo dr domus dei.qz in ipsa per
suam gratiā inhabitat. dbz igit ire ad su
am animam.⁊ ipsam per contritōem pur
gare a peccatis iuxta consiliuz beati Jaco.
b.in ca.sua.i.propter qꝫ abitientes omnē
imundiciam ⁊ habundantiā malitie i mā
suetudine suscipite insitum verbum qꝫ
potest saluare animas nostras. ¶ Secun
do dz ire in Jericho. Nam per Jericho q̄
vno modo interpretat odor.intelligit bo
na ⁊ honesta conuersatio q̄ homo debet
habere:iuxta illud.1.pe.2. Conuersatōem
nostrā inter gentes habentes bonā. ¶ 3°
dz ire ad Jordanem. Nam p Jordanē q̄
vno modo interpretat riuus vel fluuius
iudicantis interpretat passio yhu Christi
qui debz iudicare mundū quia Jo.5. Pa
ter dedit ei iudicium facere: quia filiꝰ ho
minis est.in qua passione fuit riuus vel
fluuius suus pretiosus sanguis quē p no
bis effudit.ad hāc dz hō ascēder eā iugi
ter meditādo.iuxta illud .1 pe.2.b. Chri
sto igit passo in carne ⁊ vos eadē cogita
tōe armamini. ¶ Om ad 2m dic.⁊ inuenit
i tēplo ⁊c.vbi q̄ttuor possumꝰ psiderar.s.
Occupatōem indebitam.
Purgatōem pualidam.
Rōnem xidicam.
Consecutōem pphetícam.

¶ Quantū ad primū dicit ꝛ inuenit in tē plo ꝛc. in h enim ꝙ dicitur ꝙ xp̄s inuenit in tēplo dat intelligi ꝙ ipse tēplum intra uit vn̄ hic duo possumus cōsiderare. s.

Ex p̄te xp̄i exēplaritatē actꝰ virtuosi.

Ex parte sacerdotum cupiditatem lucri pernitiosi.

¶ Quantū ad primū dicit ꝙ yh̄s xp̄s ve nit i tēplo ꝛc. vbi Beda. Dn̄s lerᵐ adue niens cōtinuo tēplū moraturus adijt nob dans exᵐ vt quocūq3 domū dei p̄mo igre diamur dn̄m deprecaturi. ¶ Quantū ad cupiditatem lucri p̄nitiosi dicit ꝙ inuēit in tēplo vendētes ꝛc. in lege qde3 mosay ca cōcessum erat iudeis ne cōuerterent ad ydola sicut cetere natiōes ꝙ offerebāt animalia: sacerdotes aūt illius tēporis cu piditate ducti fauebāt ea vendi in tēplo ꝛ ibi numularios accomodar̄ pecuniā vt de oblatione nullus poss3 excusare se h se cundum bedā. ¶ Sciendū est autem mo raliter loquēdo ꝙ p̄ illud tēplu3 intelligi tur quil3 xp̄ianus. qui tēplum dei ideo di citur. quia dn̄s in ipso dicitur habitare p̄ gratiam vnde. 2. Cor. 6. Uos estis tēplu3 dei viui. ¶ Licet autem istud templu3 de beret esse sanctu3 vt esset tēplum domini tamen aliquādo efficitur tēplum dyaboli per culpam deformātem. hic aute3 datur nob intelligi in ill' que in tēplo fuisse in quo inuēta fuerūt quattuor genera signā tia multitudinem vitiorū vbi enim inuen ta fuerūt boues oues columbas ꝛ numu larij. ¶ Nam per boues cornutos intelli gitur peccatu3 superbie. quia sicut erigit cornua sic superbus in altum erigit alios contēnēdo, per columbas autem intelli gitur peccatum luxurie. quia sicut colūba est animal multoē. pulificans ꝙ esse non potest nisi multiplici coitu, propter ꝙ ꝛ columba. q. colens lūbos dicitur: sic luxu riosi semper appetunt delitias carnis.

¶ Per numularios vero itelligitur pec catum auaritie. q2 sicut numularij sedent ad bācbum vt lucrentur. sic auari sunt so liciti qualiter possint in h mundo ditari. quia Eccli. 5. Auarus non implebitur pe cunia. ¶ Per oues autem animalia mā sueta intelligit peccatum ypocrisis quia ypocrite hūiles apparere volunt exteriꝰ ꝛ tamen interius pleni omni malo d quo dicit dominꝰ Mat. 7. Attēdite a falsis p̄ p̄his qui veniunt ad vos in vestimentis ouium intrinsecus autem sunt lupi rapa ces a fru. eorū co. eos. ¶ Quantū ad pur gationem p̄ualidam dicit ꝛ cum fecisset quasi flagellum i volente quidem corrige re debite tria inter alia requir̄. s.

Quod sit seuerꝰ quātū ad duros.

Mansuetus quantū ad dociles.

Discretus quantū ad omnes.

¶ Sed h igitur quantū ad xp̄m homīes corrigētem ꝛ templum expurgātem tria possumus cōsiderare. s.

Sagacitatem discretiōis.

Seueritatem punitionis.

Lenitatem monitionis.

¶ Quantū ad primu3 dicit ꝛ cum feciss3 ꝛc. actus enim discretiōis est vt corripiēs aliquem teneat modu3 p̄uenientem offen se. cum aliquis peccat facit sibi quasi que dam funem fortissimū quo ligantur quia P̄. 5. Iniquitates sue capiunt ipsum a fu nibus peccatorum suorum cōstringuntur dum aūt cōtinuat tunc circōuoluit funem vt fortior fiat talibus cominar̄ dominus Iudic. 16. Quod philistij ligauerunt San sonem duobus funibus nouis ꝛ tulerunt eum de petra ethā. ¶ Ubi sciendum ꝙ p̄ Sanson qui interpretar̄ sol fortis itelligi tur quil3 homo. quē deus instar solis crea uit clarum per inteᵐ fortem per liberum arbitrium. ꝙ cogi nō potest per phylistij qui interpretan̄ cadentes intelligun̄ de mones qui propter peccatum superbie ce ciderunt de celo per duos aute3 funes in telligitur pecc̄ō omissionis. pecc̄ō omissiōis q̄bus demōes ligant hoīes ꝛ tunc ipm as

feruntur de petra ethâ.s.a Christo q fue rat primo per caritatē cōiunct⁹. ¶ Quā tum ad seueritatē punitiōis dicit omnes vendentes eiecit ꝛc. Nam secundum Be dam. Dominus nolens aliquid in domū suam terrene esse negociatiōis neq; eius que inhonesta putarent negociatores ve ro omnes expellit foras ꝛ eorum res. ¶ Quantū ad leuitatem monitiōis dicit ꝛ qui vendebant columbas dixit afferte ista hinc. Quia enim columbe non inficie bant tantum tēplum sicut oues ꝛ boues hinc est ꝙ facilius monet istos tamē nec h̄ erat licitum ideo precepit vt afferant inde. ¶ Per ista autē quattuor genera animalium que Christus eiecit ð templo intelliguntur quattuor vicia supradicta q̄ homo ðbet expellere a seipso signato per tēplum ꝛ h̄ facer̄ deb; dupliciter. ¶ Pri mo considerando penam istis vicijs ðpu tatam. Nam existens in peccato superbie signato per boues cornutos debet cōside rare qualiter pūiatur quia Is.2. Dies do mini exercituū super omnem superbum ꝛ excelsum ꝛ arrogantem ꝛ hūiliabitur. ¶ Existens in peccato luxurie signato ꝑ columbas vacantes libidini. debet cōside rare qualiter puniatur q: Apoc.16. Quo niam glorificauit se ꝛ in delitijs fuit tantū date illi tormentū ꝛ luctum. ¶ Existens in pccō auaritie signato per numularios deditos lucro terreno debet considerare qualiter puniatur quia Iere.22. Oculi tui vero ꝛ cor ad abaritiam. ꝛ ad sanguinē; in nocentem fundendū ꝛ ad calūniam ꝛ ad cursum mali operis ꝑpterea h̄ dicit dñs sepultura asini sepelietur putrefact⁹ ꝛ ꝑ iectus extra portas ier^m. ¶ Existens ēt in peccato ypocrisis signato per oues q: talis ostendit pellem ouinam ꝛ intus ha bet lupinā debet considerare qualiter pu niatur. quia Iob.15. Non veniet in conspe ctu eius. s. dei omnis ypocrita. ꝛ quare q: receperunt mercedem suam. ꝛ ideo Iob. 8. spes ypocrite peribit. ¶ Secundo deb; homo illa quattuor peccata expeller̄ a se ipso cū flagello de funiculis. Nam in fla gello de funiculis duo possumus conside rare. s. ipsas cordulas que sunt ð canepo. ꝙ habet ortum a terra. ꝛ lignum aliquod cui cordule alligantur per cordulas autē debet a se peccatū superbie remouere cō siderando ꝙ instar cordularū de terra est ꝛ iterum cōuertetur in terram ꝛ sic nō su perbire sed magis humiliari. ¶ Per li gnum autem debet alia tria remouere vi cia. Nam per lignum: crux siue passio xp̄i potest intelligi: per cuius consideratōem debet homo a se remouere peccatū luxu rie considerādo xp̄m tot pēis ꝛ dolorib⁹ pro ipso fuisse passum. debet etiam remo uere peccatum auaritie considerando ꝙ xp̄s in cruce pro ipso voluit denudari ꝛ liberaliter dare suū sanguinem pretiosū. ¶ Debet etiam amouere peccatum ypo crisis considerando ꝙ xp̄s in cruce non fuit ypocrita aliud pretendens exterius ꝛ aliud existens interius sed pro ipso vo luit in dextero latere lancea aperiri. ¶ Quantū ad rationem viridicam dicit ꝛ nolite facere ꝛc. Ratio enim quare xp̄s expulit supradicta de templo fuit quia ꝑ h̄ fiebat iniuriam patri suo. dum templū ꝙ dedicatum sibi fuerat ꝛ orationis loc⁹ erat. erat mercatorib⁹ propter ꝙ dixisse legitur Mat.21. Scriptū est domus mea domus orationis vocabitur. vos autē fe cistis illam spelūcam latronum. ¶ Quā tum ad consecutiōem prophicam dicit re cordati vero sunt discipuli ꝛc. Nam ðð ꝑ phia h̄ factum ꝙ xp̄s fecit in emendatiōe templi ꝙ dicebatur domus dei videns in spiritu ꝛ cognoscens istud proceder̄ ex ze lo iusticie dixit zelus domus tue comedit cuius prophie adimpletionem recordati sunt discipuli audiuisse vt sic potuerint di cere illud Is.9. zelus domus dñi exer cituī faciet h̄. ¶ Moraliter autem loq̄n

h⁵

do per domũ istaz intelligit anima cuius libet hominis. que debet esse domuz dei per sanctitatis decorem vnde ps. Domũ tuam domine decet sanctitudo hanc auté si xp̄s yhs maculatam inueniet peccatis ex dilectõe q̄z habet ad ipsam lauat ⁊ mũ dificat suo sanguine precioso vnde Apoc. pmo. Dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. ¶ Licet autez sic deus nos dilexit. propter ꝙ ⁊ nos ipsum versa vice debemus diligere. iuxta illud Jo.i. Nos ergo diligamus deum quoniaz ipse prior dilexit nos pauci tamen sunt q eum diligant sed magis opera vitiosa. de quibus Jo.3. Lux venit in mundum ⁊ dilexerunt homines magis tenebras q̄z lucem. ⁊ quare subdit quia eorum erant mala opera.

Secunda pars.

s Equit. Responderũt ergo iudei ⁊c. vbi tangit potestatem efficacie vigorose ꝙ pbat resumptio corporalis quando enim aliquis videt aliquod opus magnũ ⁊ insolitum esse factũ ab aliquo cuius ignorat potentiam. qr̄ h fecerit ⁊ signum potestatis ipsius ꝙ quidem dari debet. si ratiõabiliter queritur secundum exigentiam questionis. ꝙ quidem datum si sit ad intelligendum difficile debet intelligibilius declarare. Quia igitur xp̄s fecerat op⁹ valde mirabile potestatiue de templo numularios ⁊c. expellendo eius potentiam iudei ignorabant q̄runt per aliquod signum eos certificet d opere facto cũ tanta potentia. ⁊ ẜm h hic 5. possumus cõsiderare. s.

Questionem rationabilem.
Solõnem mirabilez.
Dubitationem notabilem.
Explicatiõem intelligibilem.
Cõsecutionem vniuersalem.

¶ Quantũ ad primũ dicit responderunt ergo ⁊c. vbi Tebo. q: iudei videbãt dñm talia facere cũ ptãte mlta. ⁊ dicẽtez nolite facer domũ patris mei domũ negociatiõnis signũ ab eo petũt. ¶ Quantũ ad ẜm dicit respondit yhs ⁊c. iudei enim signuz querebãt a xp̄o vt si daret eos possent in eo aliqd oppinari dominiũ. vl' si nõ daret ꝙ saltez ab his que faciebat cessaret. xp̄s aũt cognoscens eorum malitiã noluit eis dare signum deitatis sue sed hũanitatis. ⁊ mortis sic alias fecit dans signum de iona. Mat.22. ¶ Quantũ ad tertium dicit dixerũt ergo iudei ⁊c. Nam xp̄s dederat signum de corpore suo ꝙ erat tẽplum spirituale iudei autem intelligebãt de materiali ⁊ ideo deridentes secundũ Theoᵐ ipuz reprehẽdebant. ¶ Quantũ ad quartum dicit ille autem dicebat de tẽplo corporis sui. quia enim iudei illud ꝙ xp̄s dixerat de tẽplo intelligebant d materiali d quo xp̄s nõ intelligebat. hinc est ꝙ euãgelista volens explicare intentõez xp̄i dicit ꝙ loquebat de templo corporis sui. naz corpus xp̄i dicitur tẽplum corp̄is sui. naz corpus xp̄i dicitur tẽplum. ¶ Primo ratiõe diuine inhabitatõis. q: sicut diuinitas p vniõem ꝯpasticam hitat in hũanitate. iuxta illd Coll'.2. In quo hitat oĩs plenitudo gr̄e diuinitatis corporalr̄ sic corp⁹ xp̄i repñtãs eccl'az vnigenitũ ꝯtinet q ẽ ymago di ⁊ gl'a. ¶ 2° dicit tẽplũ ratõe recõciliatiõis. nam sic in tẽplũ recõciliatio fiebat hois cuz deo. ita p xp̄m recõciliati sum⁹ cuz do. iuxta illd. 2. Cor.5. De⁹ erat i xp̄o mũdũ recõciliãs sibi. ¶ 3° dicit tẽplũ ratõe exauditõis. Nã sicut i tẽplo fiũt oratiões vt exaudiant a deo sic oẽs pces nr̄as ad duz porrigim⁹ vt exaudiãt p xp̄z in cui⁹ sigᵐ oẽs oratiões q̃s fac eccl'a do mediatore accipit. d. p dñm nostruz yhm xp̄m. ¶ Qᵐ ad quintũ dic. Cũ surrexisset a mortuis ⁊c. vbi duo possum⁹ ꝯsidera. s.

Temporis ꝯgruitatem.
Cognitionis claritatem.

¶ Quãtũ ad pᵐ dic. Cũ ergo surrexisset a mortuis. Nã discipl'i añ resurrectiõem

xpi multa ignorabát q̄ postea cognouerūt.
¶ Quantū ad cognitiōis claritatem dić
recordati sunt, ⁊c. postq̄z enim xp̄s surre
xissz a mortuis dedit discipulis suis intel
ligentiá vt cognoscerét que erant scripta
de xp̄o. iuxta illud Luć. vltimo. Quia túc
aperuit eis sensuz vt itelligerét scriptu
ras duo aūt erant ſm Criso. q̄ discipuli
nō intelligebát vnū erat ꝙ xp̄s esset deꝰ
ꝙ oculta dederat itelligere qñ se vocauit
téplūz deitatꝭ. d. soluite téplūz ħ aliud erat
ꝙ debebat resurgere ꝙ dedit intelligere
qñ dixit excitabo illud ita enim añ resur
rectiōem nō intellexerit. tñ post resurre
ctionem clariꝰ intellexerūt.

Tertia pars.

s Equitᷣ. Cū aūt esset ierosolimis
⁊c. vbi tangit vniuersalitatez fa
milie grose. ꝙ ꝓbat adhesio po
pularis fructus qdem ⁊ vtilitaté illoꝝ q̄
feć xp̄s fuit ꝯuersio ppl'i adherétis sibi ꝑ
fidé ⁊ ħ é ꝙ hic dr̄. Cum aūt esset ierosoli
mis i pasca mlt'i crediderūt i noie eiꝰ vidé
tes signa q̄ faciebat.

Quarta pars.

s Equitᷣ. Ipe aūt yh̄s nō credebat
seip̄m eis ⁊c. vbi tágit claritaté
sapiᶜ lūınose ꝙ ꝓbat cognitō spi
ritual' vl' specl'aris xp̄s qdé q métes oiuz
cognoscebat. lz aliq de iudeis i ip̄m crede
rent. tñ ipse nō credebat se eis. ⁊ ſm ħ hic
duo possumus ꝯsideraᷣ. s.
Effectum xp̄i mirabilem.
Causam dicti rationabilem.
¶ Quantū ad primū dić. Ipe autez yh̄s
⁊c. vbi Augu. admirádo dić. Qui igitᷣ vl't
ħ illi credebát i noie eius ⁊ ipse yh̄s post
nō credebat semetip̄m eis cui pót rñderi
ſm Criso. vt sic sit sēsus illoꝝ verborū ꝙ
xp̄s nō credebat eis semetip̄m. q: ipfecte
credebát. ⁊ sic nō attingebát ad ꝑfectá no
ticiam xp̄i. ⁊ iō nō reuelabat eis sua secre
ta sić faciebat suis discipl'is q ꝑfecte cre
debát in ip̄m. ¶ Quantū ad ſm dić eo ꝙ
noscerent oés ⁊c. vbi quantū ad xp̄i sapien
tiam duo ꝯsidera. s.
Ipsiꝰ vniuersalitatem oīa ambiétem.
Ipsiꝰ ꝓfunditaté intima penetrátem.
¶ Quantū ad primū dić eo ꝙ ipse nosce
ret oés. Nam sapiª xp̄i nō erat ꝑticularis
vt é sciétia. sz erat vniuersal' q: oīa cogno
scebat vñ de ip̄o Eccl'i. 23. Oia vidit oculꝰ
eiꝰ. ¶ Quantū ad ꝓfunditaté intima pe
netrátem dić. ⁊ q: opus ei nō erat ⁊c. vbi
Criso. Nō indigebat ergo testibꝰ nō pro
prioꝝ plasmatū mentez adiscat. vt det oīa
illa intelligere ⁊ deducet me in operibus
meis sobrie. ⁊ custodiet me i sua potétia.
⁊ erunt accepta opera mea ⁊ disponaz po
pulum iuste ⁊ ero dignus sedium patris
mei iuste. Ad quas sedes.

¶ Feria tertia dñice quarte in. xlª.

i Am die festo mediáte ascé
dit yh̄s in téplū. ⁊ docebat
⁊c. Jo. 7. Ratiōabile vr̄ vt
ille q h3 aliquos regere vl'
gubernare. sit sapiétior in
cognitōe virtuosior in ꝯuersatōe potétior
in opatiōe nobilior i generatōe. ¶ Quia
igitᷣ xp̄s respectu deoꝝ ħ q̄ttuor hūit. Qr
fuit sapiétior ⁊c. Luc. Hinc é ꝙ ip̄os
potuit amore regere rep̄hédere ⁊ guber
nare ꝯgruenter q̄ q̄ttuor euágelista in ħ
euaº fuisse testatᷣ i xp̄o i q̄ q̄ttuor tágit. s.
Cognitiōem sapiᶜ luminose.
Ostensiōem poᶜ virtuose.
Operatōem potétie vigorose.
Cōdictionem exñtie generose.
¶ Primū ꝓbat ppl'oꝝ eruditio. 2^{m} ob ꝓ
brioꝝ supaº. 3^{m} miraculoꝝ ꝑpetratio. 4^{m}
fastigioꝝ explicatio. P^{m} in pñº. 2^{m} ibi n̄
ne Moy. ⁊c. 3^{m} ibi rñdit yh̄us ⁊c. 4^{m} ibi
dicebát ergo qdam ⁊c.

Prima pars.

q Uantuz ad primum. vbi tangit
⁊c. ꝙ probat ⁊c. dicit. Jam die fe
sto mediáte ⁊c. Naz qñ aliquis
facit aliquem actum magnificū ⁊ insolituz

videntes vt plimũ admirant. cui⁹ admi
ratõis oȝ afferre materia ne anim⁹ vidé
tium remaneat in suspenso. ⁊ sm hoc hic
qnqȝ possum⁹ ꝯsiderare.s.
Instructõeȝ magr̃alem.
Suspensioné popularé.
Declaratõeȝ realé.
Monitioné salutaré.
Probatõeȝ rõnalé.
¶ Q^m ad p^m dič. Iaȝ die ⁊c. Ná istõ fe
stũ fuit scenophegia ꝙ ideȝ ꝙ fixio taber
naculoꝝ ⁊ fiebat.15.mésis septimi.i. septé
bris.⁊ quia téplũ erat locus sacrũ. ⁊ quia
ad ipsuȝ conueniebat multitudo populi.
Ideo Christus ascendit vt doceret i tem
plo ad euitandaȝ suspitioné.ad suadendaȝ
deuotioné.⁊ significādā nostrá redemptõ
nem.vnde potest figurari per Esdram: de
quo dicitur.2.Esdre.7. Quod Esdras ma
gnam disciplinā obtinebat ne preteriret
quicunqȝ eorum que essent ex lege domi
ni ⁊ preceptis docendo vniuersum Israel
oém iusticiā ⁊ iudiciũ. ¶ Ubi sciendũ ꝙ
per Esdrá qui interpretat adiutor: intell'r
Christus qui est noster adiutor: Iste curá
habuit seruãdi legé.iuxta ꝙ dicit Mat.
5. Nolite putare quoniam veni soluere le
geȝ sed adimplere. ⁊ non solũ ipsa obser
uauit: sed alios docuit obseruandam. Ná
docuit vniuersum Israel.i.totũ gen⁹ hu
manũ oém iusticiá ⁊ iudiciũ obseruare. d.
Math.6. Primũ querite regnũ dei ⁊ iu
sticiā eius.⁊ hec omnia adiicientur vobis
ad hanc audiendam inuitat Christus qui
libet fidelis.d.prouer.22. Appone cor tu
um ad doctrinam meam que pulchra erit
tibi cum seruaueris eam in corde tuo. ⁊
redundabit in labijs tuis: vt sit in deo fi
ducia tua. ¶ Sed licet Christus sic ho
mines ad suam doctrinam inuitat.tamen
multi ipsam non audientes.sed magis se
quuntur doctrinam dyabolicam ⁊ carnalé
de quibus reprehendendo dicit dominus
figuratiue Apoč.2. Habes inquit angelo
.i.eos peregrinantés doctrinam Balayn
qui docebat Balath mittere scandaluȝ co
ram filijs israel edere ⁊ fornicari. ¶ Ubi
sciendum ꝙ per Balayn qui interpretat
vanus intelligitur dyabolus qui van⁹ di
ci potuit: quando diuinam excellentiá ap
petiuit. ⁊ Balath qui iterpretat absorbés
fratrem. intelligit sensualitas in homine
cuius frater dici potest rationalis anima
propter coniunctioné quá habuit quaȝ ab
sorbere dicitur duȝ ipsa ad se trahit. per fi
lios auté Israel qui videns deuȝ dicitur: i
telligitur rationalis anima. cuius est pro
priũ clare rem contéplari. Balayn igitur
i. dyabolus docet Balath. i. sensualitas ip
sam alliciendo suis malis suggestionib⁹
vt mittat scandaluȝ coraȝ filijs israel. i. ani
má rationalé. ipsaȝ ad se trahendo vt sibi
in delectationis carnis consentiat per qđ
a domino spiritualiter aduertatur oío.
¶ Quantum ad secundũ dič. ⁊ mirabant
iudei ⁊c. Ubi Aug. ⁊ vnde admiratõ ⁊ sti
dens respondet. qȝ multi nouerant vbi na
tus. quemadmodũ erat educatus nunqȝ
viderant eum lr̃as discenté. audiebant ta
men de lege disputanté legis testimonia
proferenteȝ que nemo posset nisi litteras
legisset. ⁊ ideo admirabantur: sed nõ om
nes conuertebantur. ex quo apparet eoꝝ
obstinatio mala. ¶ Quantum ad tertiuȝ
dicit. Respondit ihs ⁊c. Christus qdeȝ
videns iudeos mirantes qualiter sic do
cebat cum litteras non didicisset. determi
nat eis qualiter istud erat. ostendens ꝙ
doctrina sua erat a deo patre. ¶ Licet au
tem videatur repugnantia in verbis chri
sti. quia dicit mea doctrina non est mea.
tamen ibi nulla est contradictio. quia se
cundum Augustinum primo de trinitate.
secundum aliud suam dixit. sed aliud non
suam secundum formam dei suam secun
dum formam hominis non suaȝ. ¶ Quã
tum ad quartum dicit. Si qs voluerit vo
lũtaté ei⁹ facer ⁊c. xps enim si dat ꝯsiliũ

qualiter possunt intelligi verba pdicta. ¶ Quantū ad quintū dicit q a semetipso loquit. gloriam ppriam querit xps qdez volens ondere doctrinā suam a seipso nō hre sed a pre probat h per ratōez ab hūana cōsuetudine sumptā. Nam psuetudo ē inter homines qui volunt aliquā doctrinam docere tanqz suam querūt glām propriam ⁊ se maniter ostentare. qui aūt alterius doctrinā recitat nō querit glām propriam sz illius cuius est talis doctrina his igit suppositis xps sic arguit q doctrinaz ppriaz instruit quasi ex semetipso loquēs querit glām ppriaz sed ego nō quero glo riam ppriaz sed eius q misit me ergo nō doceo doctrinā meā tanqz propriā. sz tāqz doctrinā originem habētem a pre ⁊ ex h duo secunt vnum est qp ipse est doctor verax aliud ē qp doctrinā suaz est verissima.

Secunda pars.

Equit. nonne Moy. ⁊c. vbi tangit ostensionez patientie virtuose. qp pbat obprobrioꝝ suppositatio vbi tria possumus psiderare. s.
Responsionem displicibilem.
Probationem rationabilem.
Obiurgatōem detestabilem.
¶ Quantū ad primuz dicit nōne Moy. ⁊c. Judei enim iponebant duo xpo. vnam qp se faciebat equalez dō. ⁊ ad istud respōdit xps superius quādo dic doctrinā suaz esse doctrinā dei. Aliud qp nō obseruabat legez violādo sabbm ad istud respondēs. ⁊ hic ostendens qp ipsi sunt puaricatores legis non ipse. ⁊ per psequens non debēt ipsum argueř. ⁊ potest esse talis ratio. ad trāsgressores legis non ptinet alios rep hendeř de legis transgressione qz dicitis me facere. ¶ Quantū ad secunduz quid me queritis interficere. in lege quidem scriptum erat a dño qp nullus inocens interficeretur. iuxta qp dicitur Exo. 23. Jnnocentem ⁊ iustum non interficias cuz igitur inocentem ⁊ quererēt xpm interficere iudei. Hinc est qp legem non obseruabant vbi Augu. Si legem facerent in ipsis litteris xpm agnoscerēt ⁊ presentez nō occiderent. ¶ Quantū ad tertiū dicit rndit turba ⁊ dixit demōium hēs ⁊c. turba enim audiens rephensionem xpi nō respondit p ordinez ad illud qp xps dicebat arguēs ipsos qp legem non obseruabāt. sed turba statim ad iniuriā se cōuertit vt verificatū fuerit illud Prouer. 9. Qui arguit ipsuz grauat maculaz sibi. qūta vero fuerit ista iniuria audi. Aug. d. ei dictū est qp demonium haberet qui demones expellebat magis xpi demonstrat patiā. dum iniuriātibus noluit respondere iniurias vnde Augu. Dominus autem nō turbatus sed in sua veritate trāquillus nō reddit maledictuz pro maledicto. ¶ Jstam autez patientiaz exemplo xpi yhu debet quilz fidelis xpianus hre. iuxta illud. i. Thy. ij. Patientes estote ad oēs cuius causam assignās beatus Jacobus in ca. sua. i. d. patiā autem opus pfectum habz. ⁊ hic est qp dicit xps Luc. 21. Jn patiā vestra possidebitis aīas vestras patiā autem secundum Grego. est aliena mala equanimiter ppeti contra eū quocūqz q mala irrogat nullo dolore morderi. ¶ Sciendūz est autem circa illatas iniurias quadruplex remediūz reperit secundum senecam. ¶ Primum est qp iniuria conuertatur in ludum ⁊ solatium. ¶ Secundo est qp homo multa videř dissilet. ⁊ audire. ¶ Tertium est negare se iniuriam pcepisse. magnanimus enim nihil debet sibi iniuriā reputare. ¶ Quartum est iniurias obliuioni tradere. nam vt ipse dic iniuriaꝝ remediū ē obliuiōi. ⁊ ad h admōet glz eccli. 10. Vbi dř omnes iniurie pxi tui ne mēmeris. ⁊ nihil agas iniurie in operibus.

Tertia pars.

Equitur respondit yhs ⁊c. vbi tangit operatiōem potentie vigorose: qp probat miraculorum

ꝑpetratio xp̄s quidem qui ſuam infinitaꝫ
potentiá multa faciebat quoꝝ aliqua fa
ciens in ſabbo rep̄hendebatur a iudeis i
uidentib⁹ ꝙ ſicut tráſgreſſoꝛ legis ſabbꝫ
violabat ipſe vero tanq̄ꝫ bonus magiſter
⁊ ſcientificus eos inſtruédo demóſtrabat
ſe legem non tráſgredi nec ſabbm̄ violar̄
ſm̄ h̄ igit̄ hic tria poſſum⁹ ꝯſiderar̄.ſ.
Medicamentū oſtenſiuū potétie
Argumentū rep̄henſiuū malic.
Documentū aſſecutim prudétie.
¶ Quantū ad primuꝫ dicitur reſpondit ih̄s
⁊c.ih̄s ei ſanauerat vnum hoiem paraliti
cum de quo hic non ſpecialiter fit mentio
quis fuerit ſed foꝛte fuit ille qui longo tē
poꝛe iacuerat ad piſcinaꝫ quem xp̄s vt ha
betur Jo.5.Sanauit in ſabbo.ꝙ videntes
iudei mirati ſunt ſil'⁊ turbati vn̄ Augu.
Fec̄ bonam rem ⁊ turbati ſunt.q2 ſaluuꝫ
fec̄ hoiem in ſabbo.¶ Quantuꝫ ad ſecun
duꝫ dicit ꝓpterea Moy.dedit vob̄ circū
ciſionem.Ná iudei videntes ꝙ xp̄s ſana
bat homines ſabbis dicebant eum legem
ſoluere ⁊ eſſe cōtrarium deo iuxta ꝙ dixe
rūt Jo.9.Non ē hic homo a deo q ſabbꝫ
non cuſtodit.⁊ ideo xp̄s oſtendit.ex h̄ ꝙ
ſanabat ſabbis non erat legis tráſgreſſoꝛ
⁊ intendit talem rationem circūcidere ho
minem in ſabbo legem non ſoluit igitur
multomagis ſanare tom hoiem in ſabbo
legem non ſoluit.ſꝫ ſabbo circūciditis ho
minem igitur quare mihi indignamini
quia tom hominem ſanū feci in ſabbo.
¶ Spiritualiter autem loquendo dicere
poſſumus ꝙ circūciſio in veteri teſtamē
to filia fuit illius ꝙ eſt poſtmodū factum
in nouo ¶ Ubi primo ſciénduꝫ eſt ꝙ cir
cūciſio fiebat in illo mēbꝛo per q̄ꝫ tráſfun
ditur oꝛiginale peccatuꝫ ꝙ in mēbꝛo viri
li per quem homines ꝓpagant̄.¶ Secū
do fiebat cum lapidis cultelis.Tertio fie
bat die octaua .ſignificant̄ autem iſta.
¶ Primo ꝙ homo cōcipitur cum peccō
vnde p̄s.Ecce enim in iniquitatibus con
cept⁹ ſum ⁊ in peccatis cōcepit me mater
mea.¶ Secundo ſignat ꝙ ab oꝛiginali
peccato ⁊ ab aliјs vitiјs mūdamur p xp̄ꝫ
quia iuxta illud.i.Coꝛ.10.Petra autem
erat xp̄s inſtar cuteli petrini cum quo fie
bat circūciſio vn̄ Augu.Nam mūdat de⁹
cū quo naſcimur a vitiis que male viuēdo
addim⁹ niſi p xp̄m cutelis enim petrinis
circūcidebát ⁊ petra noie xp̄ꝫ ſignificabát.
¶ Tertio ſignabat reſurrectóem noſtraꝫ
q2 xp̄s reſurrexit octaua die q2 prima pˢ
ſabbm̄ inſtar octaua die in quo fiebat cir
cūciſio coꝛpoꝛal'.quia tūc a nob̄ amouebit̄
omne malum ⁊ habebim⁹ omne bom vn̄
Augu.Ideo át octaua.q2 poſt q̄ntū ſabbi
dñs die dñico reſurrexit ipſa aūt reſurre
ctio nos circūcidit.i.abſtulit d̄ſideria car
nalia.¶ Quarto ſignat moꝛaliter ꝙ d̄be
mus vitia a nr̄is coꝛdib⁹ amputare.iuxta
illud ꝙ dixit Moy.filiјs Iſrl'.Deutero.
10.Circūcidite ꝑputim coꝛdis vr̄i ⁊ ceruí
cem vr̄am ne induretis amplius táto au
tem maioꝛ cura vob̄ dꝫ eſſe d̄ circūciſione
⁊ ſanatióe mentis q̄ꝫ coꝛpoꝛis q̄ꝫto anima
nobilioꝛ eſt coꝛpe cui⁹ p̄heminétia cogno
ſci pōt ex tribus.¶ Primo ratióe digni
tatis nam coꝛpus fabꝛicatū eſt de terra ſꝫ
anima ad ymaginem dei facta.¶ Secun
do ratione nobilitatis Nam anima eſt cā
omnium bonoꝛum ⁊ maloꝛum.coꝛp⁹ auteꝫ
de ſe nullum bonum poteſt velle:nec ma
lum etiam facere plus q̄ꝫ lapis vel lignuꝫ.
¶ Tertio ratione felicitatis.Nam in ce
leſti patria redundabit gloꝛia ⁊ anime in
coꝛpus ⁊ non ecōtrario.Unde dicit̄ Eccli.
14.Fili in manſuetudine poſſide animam
tuam.⁊ da illi honoꝛem ſecūdum merituꝫ
ſuū.¶ Quantum ad tertium dicit nolite
iudicare ſecundum faciem.Juditium au
tem ſecundum faciem poteſt duobus mo
dis accipi vno modo pꝛo iuditio pꝛecipi
tiј ⁊ iſtud pꝛohibetur.Nam homo nō de
bet eſſe pꝛeceps'i iudicando .ita ꝙ ſtati ſi
ne examinatione debita ſentētia pꝛoferat

fed causam facti inuestigat̃ vt est possibi
bile. ¶ Alio modo per psonarũ acceptio
nem ⁊ h' prohibet̃. Nam homo non debet
in iudicio psonam cõsiderare sed causam
iuxta q̧ dicitur Leuitici.19. Nõ facies q̧
iniquũ est nec iniuste iudicabis, nõ consi
deret personã pauperis nec honora mul
tum. sed iuste iudica proximo tuo. q̧ licet
autem horũ prohibet̃ a domino. d. nolite
iudicare ⁊c. Iudei igit̃ pferebant Moy.
xp̄o quia reputabãt ipsum digniorem se
cundum extimatiõem suam. q̄uis xp̄s es
set ei dignior sicut opera demõstrabant. ⁊
h' iudicium xp̄s prohibet cum dicit nolite
secundum faciem iudicare. i. secundũ opi
nionem vestrã falsam sed ex rebus ipis
que fec̃ Moy. ⁊ ex ill' que facio que sunt
satis maiora.

Quarta pars.

Equit̃. Dicebant quidam ex ill'
⁊c. vbi tangit pdictiõem existẽ
tie generose q̧ probat fastigiorũ
explicatio. Nam xp̄s non vt timidus. sed
vt potens domin⁹ pdicabat q̧ iuxta illd
Mar.7. Erat docẽs sicut potestatem ha
bens h' q̧ turba doctrinã eius audiens.
sciens q̧ principes sacerdotum quere
bant eum interficere mirabatur ⁊ dubita
bat ex cuius doctrina fuit effectus diffe
rens cõsecutum secundum. h' igitur hic.3.
possumus cõsiderare. s.
Dubietatem exhibitiõis.
Dignitatem processionis.
Diuersitatem cõsecutionis.
¶ Quantum ad primum dicit. Dixerũt
ergo quidam ⁊c. Nam aliqui cognoscẽtes
malitiam principum ⁊ sacerdotum cõtra
Christum ⁊ ipsum nõ tenentes. nõ cogno
scentes igitur potentiam dubitabãt vtrũ
cognouissent ipsum esse Christum secun
dum Augu. ⁊ propter h' dimitterẽt ipsum
⁊ quia non cognoscebant ipsum dicebant
sed hunc vnde sit. xp̄s autem cum vene
rit nemo scit vnde sit. ¶ Quantũ ad secũ
dum dic̃. Clamat igitur yh̄s ⁊c. sicut enĩ
erat duplex natura. Sic i ipo erat duplex
natiuitas vna temporalis secundum natu
ram humanam alia eternalis quantũ ad
naturam diuinam. ¶ Quantũ igitur ad
temporalem secundum naturam humanã
poterant aliqua scire iudei. ¶ Quantum
ad originem eternalem secundum naturã
diuinã incõprehensibilis erat. ⁊ s̄m h' hic
duo possum⁹ cõsiderare. s.
Expssionem natiuitatis temporalis secũ
dum humanitatem.
Et eternal' secundũ deitatem.
¶ Quantũ ad primum dicit. Clamabat
ergo yh̄s ⁊c. licet enim iudei ignorarent
partum virginis tamen sciebant q̧ xp̄s
fuerat in bethleem natus. ⁊ i nazaret edu
catus. ⁊ ideo dicit yh̄s ⁊ nescitis. ⁊ vnde
sim scitis. ¶ Quantum ad expressionem
natiuitatis eternalis dicit ⁊ a meipso nõ
veni. Nam natiuitas xp̄i secundum deita
tem erat iudeis ignota nec ipsum cogno
scebant vñ ylari⁹. 6. De trinitate. Quod
ipse sit nescitur dum ignorat̃ a quo sit nõ
enim filium confitetur qui negat natum.
nec natum intelligit qui putabit esse ex
nihilo. q. d. q̧ filius nõ ex seipso est nec ex
nihilo sed a patre. ¶ Quantum ad tertiũ
dicit. Querebant ergo eum apprehende
re ⁊c. vbi duo possumus cõsiderare. s.
Inuidorum malitiam psequentem.
Deuotorum reuerentiam adherẽtem.
¶ Quantum ad primum dicit querebãt
ergo ⁊c. textus est clarus. ¶ Quantum
ad deuotorum reuerentiam adherentem
dicit de turba autem multi crediderunt
in eũ vbi Augusti. Humiles ⁊ pauperes
saluos faciebat dñs. turba enim que suã
egritudinem cito vidit etiam ill' medici
nam sine dilatiõẽ cognouit. ⁊ quia cogno
uit. i. credidit ⁊ ipsi firmiter adhesit. ideo
meruit ab ipso premiari. quia ipse dicit
Jo.3. Qui credit in filium habet vitam
ternam. Ad q̄ ⁊c.

¶ Feria 4ª dñice 4ᵉ in .xlᵃ.

Preteriens yhs vidit cecuȝ a natiuitate ꝛc. Jo.9. Filius quidem habȝ tria a patre. s. Esse. Nutrimentū. Et documentuȝ. ꝑpter ꝙ filius pr̄i tria dȝ. Nam ꝑpter esse dȝ sibi honorem ꝛ reuerentiā vñ Eccli.3. Honora pr̄em tuuȝ vt pueniat tibi benedictio. pp nutrimētū dȝ sibi beneficiū ꝛ subuentōem vñ Eccli. 3. Qui timet doᵐ honorat pentes ꝛ quasi dñis serui. ꝛ his qui se generauerīt in ope ꝛ sermone. ¶ Propter documentū. debȝ sibi timoreȝ ꝛ obiaȝ vñ Collo.3. Filij obedite pentibus p omnia. Quia igit̄ xp̄s ē pr̄ spūal' humani generis ab eo habemꝰ. Esse gratie.
Nutrimentū eucharᵉ.
Documentū sapiᵉ.
¶ Sic in isto ceco nato ostendit̄ istar humani generis dedit esse gr̄e illuminatōe. Nutrimentū eucharistie in sui manifestatione ꝛ documentū sapiᵉ in salubri exortatione hinc est ꝙ instar huius ceci qui ipȝ adorauit dȝ sibi reuerentiaȝ. q2 excusauit. bñficentiā. Qui ipm obtēperauerit obiaȝ de quo ceco fit mentōeȝ in euaᵉ hodierno in quo euāgelista .6. tangit. s.
Potestatem operātem celleriꝰ.
Dubietatem anxiātem incertiꝰ.
Malignitateȝ calūniantem inuidius.
Sedulitatem ingrentem solertiꝰ.
Duplicitatem simulātem sagatiꝰ.
Pietatem miserātem benigniꝰ.
¶ Pᵐ probat restituᵒ organoꝝ. Scd̄m admiratio primorum. Tertiū rephensio detractoꝝ. Quartū inuestigatio cognatorum. Quintum psuasio debitoꝝ. Sextum reuelatio secretoꝝ. Primum in prinᵒ. Secunduȝ ibi itaqȝ vicini ꝛc. Tertiū ibi ꝛ dixerunt ei vbi est ꝛc. Quartū ibi nō enim crediderūt ergo ꝛc. Quintū ibi vocauerīt ergo rursuȝ ꝛc. 6ᵐ ibi audiuit yhs q2 ꝛc.

Prima pars.

Quantū ad primū. vbi tangit ꝛc. ꝙ ꝓbat ꝛc. dicit p̄teriēs yhs ꝛc. Ad vix qdem prudentem ꝛ mā suetū quantū est in se ptinet malitiā mittigare xp̄s igitur dī virtus ꝛ sapiᵃ. videns iudeoꝝ seuitiam q2 volebāt in ipm irruere cū lapidibus vt habet̄ in p̄cedēti euaᵉ vbi dicit yhs aūt abscōdit se ꝛ exiuit d̄ tē plo. vt aūt eorum emoliret duritiam sicut hic dicitur cecum illuminauit. hic igit̄ q̄t tuor possumus ꝯsiderare. s.
Inspectionem macule deformātis.
Requisitōem cāe demerētis.
Declaratōem materie inducētis.
Ostensionem poᵉ excellētis.
¶ Quantū ad primū dicit p̄teriens yhs ꝛc. q2 enim multimōis cecitas inesse pt hoibus vt sciamꝰ qualiter isti acciderat dicit euāgelista ꝙ erat a sua natiuitate cecus ꝛ vt xp̄s daret discipl'is materiā inquirendi eum inspexit diligēter. ¶ Quantū ad scd̄m dicit ꝛ interrogauerūt eum discipuli ꝛc. Nam discipuli moti fuerūt vt hāc questiōem facerent q2 vt dr̄ Jo.5. ꝙ post xp̄s sanauerat paliticū iacenteȝ ad piscinā dixit ei ecce iam sanꝰ factus es iam noli peccare ne deterius tibi cōtingat. ꝛ ex h̄ oppinabant̄ discipl'i ꝙ cecitas inesset homini ꝑpter alicuius pecc̄m ꝛ ideo querūt si h̄ peccauit an pentes eius nō hic quia a natiuitate cecus sed neqȝ filius p pr̄em dȝ sustiner̄ penā. ¶ Quantū ad tertiū dicit̄ respondit yhs ꝛc. Nam q sufficiēter vlt respondere dȝ sue respōsionis cāȝ sufficiētem petentibꝰ assignar̄. ꝛ scd̄m h̄ hic duo possumus cōsiderare. s.
Cōclusionis ꝓposite verā solutōeȝ.
Solutiōis date claram ꝓbationem.
¶ Quantū ad primū dicit respōdit̄ yhs ꝛc. licet enim q̄lȝ homo de cōi lege nascat̄ cū originali pccō. propter ꝙ ps. Ecce eniȝ in iniqtatibus cōceptus sum. ꝛ in peccatȝ cōcepit me mater mea. similiter ēt duȝ in

hoc mundo viuit multa cōmittit peccata q: iuxta illud eccl'ci.7. Non est hō iustus in terra qui faciet bonum ⁊ non peccet. ⁊ sic nec cecus nec parentes eius excusari poterant a peccatꝭ. tamē non propter hoc fcm̄ est vt nasceretur cecus. ⁊ subdit cām d. s; vt manifestenł opa dei in illo. ¶ Q.m ad solōnis date claram ꝓbatōem dic̄. me o; operari. vbi xp̄s itendit talem rōnem vnusq̄sq; o; operari dum tempus est operandi. Sed nunc cū dies est tēpus ē aptū opatōi p q̄z māifestetur ille qui misit me. cuiusmodi sunt opera miraculosa. igitur nunc debeo facere miracula ⁊ sic cecus illuminare vt manifestētur opa dei in illo. per diem aūt de quo dic̄ hic intelligit se ipsum. per talem rōnem. dies est ex p̄sentia lucis. sed ego sum lux. q: dum sum in mundo lux sum mundi. ergo dies est ex p̄ntia mea. ¶ Quātum ad quartū dic̄. H cum dixisset ⁊c. vbi tria possumus considerare. s.

Actum singl'aritatꝭ misericordie.
Preceptū auctoritatꝭ sūme.
Effectum vniuersalitatꝭ magne.

¶ Quantum ad primū dic̄. Hic cu; dixisset ⁊c. In prima quidē creatōe, vt p; gn̄. 2. ds formauit hoiem de limo terre. vt igitur xp̄s se creatorem primū ostenderet in curatōe ceci voluit vti luto: sed sine materia ƀm Criso. potuissꝫ oculos reformare. ¶ Quantum ad preceptum auctoritatis sūme dicit. ⁊ dic̄ ei vade ⁊c. Syloe est quidam fons ad radicem montis syon. vbi n̄ longe est in quo quoddā stagnum recipił aqua d fonte. ⁊ istud stagnum aliquando vocatur natatoria sicut hic. aliquando vocatur piscina. ¶ Quantum ad effectum vniuersalitatis magne dicit. abijt ergo ⁊ lauit ⁊c. magnam quidem vtilitatem consequutus est hic cecus. quia visum quē n̄ habebat recepit. quia quidem d congruo promeruit: quia fuit obediens Christo. Nam; ƀm ps. Preceptum domini lucidū illuminans oculos. ¶ Sciendū est aute; circa istam partem loquēdo moral'r q̄ p istum cecum generaliter potest intelligi totum genus humanum. ⁊ singulariter q̄libet existēs in peccato mortali. nam quili b; existens in peccato mortali cecus dr̄. q: lumen gratie amisit. ¶ Instar autē cecitatis corporalis causate diuersimode reperio multiplicem cecitatem sp̄ūalem.

¶ Nam cecitas corporalis primo causał per nimium fumu;. vnde. .10. Sic̄ acce tum dētibus ⁊ fumus oculis: sic pugil ill' his qui miserunt eum. ⁊ instar huius cecitatis est cecitas in anima spiritualis per peccatum superbie per q̄ homo instar fumi semper elleuatur in altum. Sed re va sicut fumus post modicum tempus euanescit. Sic superbus deicitur in infernum. ⁊ talis cecitas potest figurari per Elymas magi arrogantꝭ superbi. d quo dr̄ Act. 13. Qd̄ cum tanq̄z superbus resisteret Paulo ⁊ Barnabe dixit sibi Paulus. O plene oi dolo ⁊ omni fallatia filij dyaboli inimice omnis iusticie non desinis subuertere vias domini rectas. ⁊ nunc ecce māus domini super te ⁊ eris cecus non videns solem vsq; ad temp9. ⁊ confestim cecidit super cū caligo ⁊ tenebre. ¶ Ubi sciēdu; q̄ per Elymas magum resistentem aplis intelligūtur superbi q̄ semper veritati resistunt: quibus potest dici illud Act. 7. dura ceruice ⁊ incirconcisis cordibus ⁊ auribus vos semper spiritui sancto restitistis tales autem excecat dñs suam grām subtrahēdo. q: Jacobi. 4. superbis ds resistit humilibus dat grām suam. ¶ 2° causatur cecitas corporal' pp nimiū splēdorē vel lucē. istar āt hui9 ē cecitas i aīa sp̄ūal' ꝓpter pcc̄m vanaglorie pp q̄ hō vult corā alijs appere: d talib9 dr̄ Eph. 4. Alieāti sūt a via di p ignorātiā q̄ ē i ill' pp cecitatē cordis ipoꝝ. ¶ 3° cātur pp nimiā tenebrā. Nā hō tāto tpe possꝫ stare i tenebris q̄ amitteret visum instar huius est cecitas in aīa spiri

tualis pp pccm̄ inuidie. Nam inuid⁹ sem
per est obscurus ⁊ tenebrosus: nec aliquē
respicit oculo recto. iuxta illud eccl'ci. Ne
q̄z est oculus ⁊ aduertens faciem ⁊ respici
ens aiam suaz: ⁊ per pñs cecus. ¶ Quar
to causat cecitas corporal' pp nimium ca
lorem. Sicut pz ð illis qui est vase ferreo
vel eneo bacilantur. instar ät huius ē ce
citas spūalis in anima pp pccm̄ iracūdie.
ꝙ quidem cātur ex eo ꝙ sanguis accēdit
circa cor vt de ipsis dicatur illud Ro. 5.
Ceteri vero cecati sunt. ¶ 5ᵒ causatur ce
citas corporalis pp nimium frigus. Naz
q: pupila est nature aque sicut aqua ð fri
gore magno cogelat. sic ⁊ pupila ex frigo
re leditur. instar aūt huius est cecitas i
aia spūalis pp pccm̄ accidie: ꝙ qu dem qð
dā pigritia circa spūalia bona. Nam quia
sicut dr̄ Eccl'ci. 33 Multam malitiam do
cuit. ociositas ideo p h anima excecatur.
¶ Sexto causatur cecitas corpalis pp ni
miū puluerē generās in oculo pruritum.
Instar huius est cecitas in aia pp pccm̄
auaritie. Nā sicut dr̄ Eccl'ci. 20. Exenia ⁊
dona excecant oculos iudicum. ¶ 7ᵒ cau
sat cecitas corporal' pp nimiū vaporē vel
famositatem ascēdentem ad caput. q: tūc
ðbilitatur visus. Instar autem huius est
cecitas spūalis in anima pp pccm̄ gule q
bus cominando dr̄ Is. 5. Ve q potentes
estis ad bibēdum vinum ⁊ viri fortes ad
miscēdū ebrietatē. ¶ 8ᵒ cātur cecitas cor
poralis nimium humorē destruēs organū
oculi. Instar āt hui⁹ ē cecitas in aia pro
pter pccm̄ luxurie ꝙ cātur ex humoꝝ ha
būdātia ⁊ delitijs carnis. ð talib⁹ dr̄. 2. pe.
2. Sūt in delitijs affluentes. In cōuiuijs
sunt luxuriantes. ⁊ oculos hn̄tes plenos
adulterijs. ¶ Isti excecati ex diuersis vi
tioꝝ pn̄t figurari p Sāsonē. ð quo finalit
dr̄ Iudic. 6. Qð cū ad suggestionē Dalið
amisisset capillos pp quos habebat forti
tudinem ⁊ factus fuisset debilis apprehē
derunt eum Philistij ⁊ eruerunt oculos

eius. ⁊ duxerunt gazā victus cathenis: ⁊
clausum i carcere molere fecerūt. ¶ Ubi
sciendum ꝙ p Sāsonē q interꝑtat sol fortis
intell'r qlibz homo qᵐ ad rōnem q istar
solis dz habere claram intelligētiam. vt ð
ipo dicat illud. 3. Re. 2. Cōfortar ⁊ esto vir
fortis ⁊ obserua custodias dñi vt ābules
in vijs eius. ¶ Per Dalidam āt q inter
pretatur paupercula intelligitur hō quā
tum ad sensualitatē que paupercula dicit
q: non est capax gr̄e. sine qua dr̄ hō paup
per capillos autem in quibus consistebat
fortitudo Sansonis diuina gr̄a que facit
hominem fortem: propter ꝙ dr̄ de beato
Stephano Act. 6. Stephanus plēus gra
tia ⁊ fortitudine faciebat signa magna in
populo. Sicut autez Sanson capillos ami
sit fortitudinem ad suggestionem. sic mul
totiens accidit ꝙ anima rationalis dum
a sensualitate seducitur: ⁊ suis consentit
blanditijs: amittit gratiam diuinam ⁊ ef
ficitur debilis ad resistendum peccatis.
Sic autem homie debilitato gratia amis
sa capitur a philistij qui interpretātur ca
dentes intelliguntur demones qui ꝓpter
peccatum superbie ceciderunt de celo. p
gazā autem qui iterꝑtatur fortitudo ⁊ po
tentia: intelligitur fortitudo ⁊ potentia
dyaboli. de quo dicitur Job in collo eius
morabitur fortitudo. sicut igitur philistij
ceperunt Sansonem ⁊ duxerunt in gazā.
ita demones hominem sequentem sensua
litatem capiunt ⁊ ipsum detinēt in sua po
tentia tanq̄z suum seruuz. cui oculos eru
unt. dum eum considerare celestia nec p
tinentia ad salutem. ligant vero cathenis
dum ipsum non permittūt meritorie ope
rari. Sic autem homine captiuato eius
officium est molere. Nam qui molet ali
quid: molam rotundam mouet vel voluit
per quam datur intelligi ꝙ dyabolus ho
minem iam captiuatum facit rotare ð pec
cato in peccatum donec ipsum perducat i
infernum. ¶ Licet autem homo sic dica

fuit multipliciter excecatus: tamen multi
pliciter reperitur collirium sanatiuum se
cundum ꝙ Christus possumus intueri.s.
Natum. Passum.⁊ ymolatum.⁊ in celis
coronatum vel glorificatum . ¶ Primo
Christum possumus considerare natum.
Jo.primo.vbi dicitur. Uerbum caro factũ
est.⁊ habitauit in nobis:⁊ vi.gloriam eiꝰ.
gloriaȝ quasi vnigeniti a patre plenũ gra
tie ⁊ veritatis.¶ Jstud collirium illumi
nans oculos designatur per collirium :de
quo dicitur Jo.9.ꝙ fecit yħs ad illuminã
dum oculos ceci nati ex saliua ⁊ terra fa
ctum fuit collirium.Nam per saliuaȝ que
defluit a capite:intelligitur dei filius qui
procedit a patre.per terram intelligit̃ hu
manitas .tunc igitur ex saliua ⁊ terra fa
ctum fuit collirium quando dei filius as
sumpsit humanam.qui dicit de seipso Jo.
16.Exiui a patre ⁊ vẽi in mundũ. ¶ Jstd
collirium debet homo cecus propter pec
catum superbie super oculos suos menta
les ponere considerando tantum benefici
um ꝙ deus fecit humano generi qui pro
pter dilectõem q̃ȝ habuit ad ipsum filiuȝ
suum misit in mundum vt vitam recupe
raret ⁊ visum.¶ Jstud est colliriũ d quo
figuratiue admonet nos Apoc.3.Suadeo
tibi emere aurum ignitum vt locuples fi
as ⁊ vestimentis albis induaris vt non
appareat cõfusio nuditatis tue ⁊ collirio
vnge oculos tuos vt videas.¶ Nam ho
mo qui vult vt non appareat in ipo pcci
macula per quam denudabitur diuia gr̃a
dȝ indui vestimentis albis per nitorẽ pu
ritatꝭ ⁊ ignitum emere. per ardorem cari
tatis.⁊ collirio vngere oculos vt contem
plari possint assumptõnem humanitatis .
vt de ipso verificetur illud Js.29.De te
nebris ⁊ caligine oculi cecorum videbunt
¶ Secundo Christum considerare possu
mus passum ⁊ ymolatum.p̃ma pe .2. vbi
dicitur.Christus passus est pro nobis:no
bis relinquens exemplum vt sequamini
vestigia eius.¶ Jstud collirium illumi
nans oculos fuit figuratum p collirium
de quo sententialiter dicitur Tob.ij. Af
sumens Tob.de felle piscis liniuit ocl'os
patris sui ⁊ visum recepit.¶ Ubi sciẽdũ
ꝙ per piscem dulcem ⁊ delectabilem gu
stui intelligitur Christus totus saporo
sus ⁊ dulcis de quo psalmista , Magna
multitudo dulcedinis tue domine quam
abscondisti timentibus te. Per fel auteȝ
amarum intelligitur dolor ⁊ amaritudo
passionis eius quam pro nobis portauit
qui dicit de seipso Trenorum.O vos om
nes qui transitis per viam attendite ⁊ vi
dete si est dolor sicut dolor meus.¶ Jstd
igitur collirium debet homo cecus per
peccatum super oculos mentales ponerẽ
passionem Christi iugiter meditando: iu
xta illud prima pe.4.Christo igitur pas
so in carne ⁊ nos eadem cogitatione ar
mamini.ꝙ si fecerit visum recuperabit.iu
xta illud Jsaye.35.Tunc aperientur oculi
cecorum ⁊ aures surdorum patebunt.
¶ Tertio Christum considerare possu
mus in celis glorificatum.Math .16. vbi
dicitur.Dominus Jesus Christꝰ postq̃ȝ
locutus est eis.s.discipulis assumptus est
in celum ⁊ sedet a dextris dei . ¶ Jstud
collirium illuminans oculos fuit figura
tum per collirium.de quo sententialit̃ dr̃
primo.Re.14. Quod cum Jonathas fati
gatus existeret gustato fauo mel' illumi
nati sunt oculi eius . ¶ Ubi sciendum ꝙ
per fauum mel' dulcissimum : intelligitur
illa suauitas q̃ȝ Christus Jesus glorifica
tum habet in celis cuius facit participes
omnes suos fideles quos ipse alloquitur
ecclesiastici.24.Transite ad me omnes q
concupiscitis me ⁊ a generatõibus meis
adimplemini. sp̃s enim meus super mel
dulcis.⁊ hereditas mea super mel ⁊ fauũ.
Per Jonatham autem qui interpretatur
columba vẽi.intelligitur quelibȝ aĩa dũo
ta q̃ȝ xp̃s alloqtur Cant.2.d.Surge ppa

amica mea :columba mea:formosa mea :
⁊ veni.iam ei yemps transijt:ymber abijt
⁊ recessit. Nam aīa cuiuslibꝫ fidelis ami
ca xpi dr̄ per caritatē.columba ꝑ simpli
citatem:formosa ꝑ puritatem.⁊ hanc xp̄s
inuitat vt ad se veniat.allegans transitū
afflictōum tēporalium q̄ per ymbrē ⁊ ye
mem designat . ¶ Si igitur contingat
animā designatam ꝑ Jonatam in his tem
poralibus laborib⁹.q̄z ēt aliq̄n meritorijs
fatigari gustet suauitatem illius celestis
patrie ⁊ glorie q̄z expectare dꝫ cum xp̄o .
signatam per melem.⁊ statim illuminabi
tur mentaliter vt clare possit videre.
¶ Per istas āt illuminatōnes quas ha
bemus per xp̄m allogtur d̄s pr̄ Is .42.
Dedi te in fed̄ ppli mei in lucem gentiū
vt apies oculos cecoꝝ ⁊ educeres d̄ con
clusiōe victum d̄ domo carceris sedentē
in tenebris.⁊ iō p̄s. Deus noster refugiū
⁊ virtus.adiutor i tribulatōibus q̄ inue .
nos nimis. Secunda pars.

Equitur itaqꝫ vicini ⁊c. vbi tan
git dubietatem [anxiātem]incer
tius.q̄ ꝑbat admiratō ꝑximoꝝ
Nā vidētes aliquod fcm̄ mirabile multo
tiēs dubitant. Ex qua dubitatōe donec sit
veritas inter aliquos [multiplex opio ge
neratur :q2 igitur vicini illum cecum illu
minatum videbant mirabantur nō modi
cum.⁊ fcm̄ vertebant in dubium:dōec fue
rūt certificati per ipsum.ꝺm hoc igitur h̄
tria possumus cōsiderare.s.
Admiratōem dubiū ingerētē.
Disputatōem collegiū distinguentē.
Declaratōem aīmū qetantem .
¶ Q^m ad p^m dic̄. Itaqꝫ vicini ⁊c. Nam
vicini huius ceci q2 cognoscebāt eum cer
titudinal'r fuisse cecū:⁊ videbāt q̄ recepe
rat visum :modū ignorabāt ⁊ admiraban
tur.vn̄ Criso.inopinabilitas fci miraculi
incredulitatē inducebat. ¶ Q^m ad 2^m di
cit. Alij dicebant ⁊c. Aliq.n.de vicinis hu
ius ceci considerantes figuram ⁊ staturā
corpis quoꝝ hēbant longā noticiā ꝺꝫ Cri
so. illum esse negare nō poterāt. lꝫ in ipso
viderēt effectū mirabilē q2 claros hēbat
oculos.sed aliqui asserebāt.aliqui ꝯo ꝺm
Aug.considerantes imutatōem corporalē
in ipso fcām per visum negabant illum q
cecus prius fuerat ⁊ aliū sibi similem af
firmabant. ¶ Spūaliter aūt loquēdo per
vicini huius ceci.i.peccatoris intelligunt
demones:qui iō dicunt eius vicini q2 so
cietatem habent cum eo ⁊ ad infernū pa
riter.vt sic miser peccator dicere possit il
lud Job. Frater sum draconum ⁊ socius
scorpionum. Sicut igit vicini huius ceci
cognoscebant ipsum dum erat visu prius
tus.cum autem visum receperat ip̄m nō
cognoscebāt.sic demones exn̄tem in pec
cato mortali cognoscunt q2 factus est sub
ditus.postq̄z autem est illuminatus per
gr̄am ip̄m non cognoscunt q2 ereptus de
manibus ipsorum factus deo filius adop
tiuū. ¶ Q^m ad 3^m dicit . Ille āt dicebat
⁊c. Vicini qdē hois hui⁹ d̄ duob⁹ special'r
dubitabant.s. De persona vtrum essꝫ ille
qui p̄us fuerat cecus.⁊ de modo qūo rece
perat visum . de quibus duobus certificā
tur per ipsum . De primo.d. Ego sum. De
secundo ille hō q dr̄ yh̄s lutū fecit ⁊ lini
uit oculos ⁊c.

Tertia pars.

Egtur. Et dixerunt ei vbi tāgit
⁊c.q̄ ꝑbat ⁊c. Nā ꝑprietas inui
doꝝ est bōa que videt ab alijs fieri appa
rētē reprehēder saltē cāꝫ aliq̄z adducēdo
ꝺm h̄ igit h̄ tria possum⁹ ꝯsiderare.s.
Interrogatōem solicitam.
Occasionē sophisticam.
Discussionē ꝯdicam .
¶ Q^m ad p^m dic̄ .⁊ dixerūt ei ⁊c. Nā ꝯ
suti q n̄ pn̄t q̄ itēdūt asseq nitunt ꝑ alios
implere quēadmodū dn̄tur h̄ tenuisse iu
dei.⁊ ꝺm h̄ hic duo ꝯsidera.s.
Propriam interrogatōem.
Alioꝝ responsionē.

¶ Q^m ad p^m dic̄. Et dixerunt ei rc. vbi Criso. dicebāt āt h meditantes occasionē. iā ei aduersus ipm cōspirauerant. ¶ Q^m ad alioꝝ rn̄sionē dic̄. Adducūt eū ad phe os ḃm Criso. Judei qrentes vbi est ille: volebant ipm inuenire vt ipm ducerēt ad pheos. q: vo nō hūerunt eum ducunt ce cum: vt. s. eum vehementer interrogarent ¶ Q^m ad 2^m dicit. Erat sabbatum qn̄ lu tum fec̄ yhs rc. vt. s. eoꝝ malā mentē dmō straret ⁊ cām pp q̄ȝ eū querebant. vt. s. cō tra eum inuenirent ⁊ vt detraherent mi raculo p exterminatam legis preuaricatō nem. ¶ Q^m ad 3^m dic̄. Jteꝝ interrogaue runt eum rc. vbi tria ꝯsidera. s.

Sedulitatē inquisitōis.
Diuersitatē opinionis.
Ueritatē inqsitōis.

¶ Q^m ad p^m dic̄. iteꝝ rc. pheꝝ qdem vt fortius xpm possent qui miraculum fece rat reprehendere non fuerunt contenti d relatōe q̄ȝ fecerant illi qui cecum adduxe rant. Sed per dcm̄ ceci voluerunt melius informari. ⁊ iō ipȝ iterrogauerūt. ¶ Q^m ad diuersitatē opinionis dic̄. dicebāt ergo ex pheis. aliq ei audiētes miraculū q ce cum referebat aliqualr̄ inuncti sp̄s sācti grā cōmēdabāt auctorē miraculi. alicui vero vt lapides duri detrahebāt. ¶ Q^m ad ṽitatē inquisitōis. dicūt ergo ceco rc. vbi p̄ pōitur interrogatō tēptatiua. 2° re sponsio declaratiua. ¶ Q^m ad p^m dicūt ergo rc. iudei qdem tribus de cāis cecuȝ potuerūt interrogare. ¶ Primo tēptati ue. volebāt eim ipm tēptare quid d Chri sto sentiret vtrū bene vel male: vt sic ipm male facerēt negare miraculū xpi. Si aūt bn̄ nō vt credāt sibi ȝ vt reprehēdāt. ¶ 2° vt itelligam⁹ ḃm Theo. Jstā iterrogatio nē fuisse illoꝝ q dicebāt xpȝ peccōrē nō eē ȝ signa facer̄. ⁊ sic iterrogatō fuit ꝓbatio. ¶ 3° ḃm Aug. vt ex rn̄siōe sua calūniarer̄ eū ⁊ d synagoga eoꝝ eicerēt. ¶ Q^m ad re spōsionē declaratiuā dic̄. Jlle āt dixit. qa ꝓpheta ē. Nā lȝ cec⁹ ḃm Aug. pfecte non essȝ illuminat⁹ in fide: q: tunc dixissȝ ipm filium dei esse. tn̄ non est mētitus ipm di cēdo ꝓpham. q: de ipo dr̄ Math. 21. Hic est yhs ꝓpha a nazareth gallilee.

Quarta pars.

Egtur non crediderunt rc. vbi tangit sedulitatem ingrentem solertius. q probat inuestigatō cognatorum. phei enim non contenti d di cto vicinorum quātum ad cecum illumīa tum a xpo: q: inter eos diuersitas erat. voluerunt per parentes proprios verita tem scire. ȝ h igir̄ hic quatuor possum⁹ cōsiderare. s.

Phcorum duritiam adherendū.
Jpoꝝ diligētiam ad inquirendum.
Uiroꝝ solertiam ad euadēdum.
Dictoꝝ appentiam ad excusandū.

¶ Q^m ad p^m dic̄. Non crediderunt rc. vbi Criso. q: pheꝝ cecū atonitum non va luerāt. sed videbant cū omni ꝓlatione be nefactorē suum predicantem p pentes pu tabāt anihilar̄ miraculū xpi. ȝ tn̄ ḃm Cri so. ꝯsecuti sunt oppo^m. q: p dcm̄ pentum fuit magis ṽitas miracli ꝯpleta. ¶ Q^m ad 2^m dic̄. ⁊ iterrogauerūt eos rc. Jn ista interrogatōe triplicē iplicāt qōnē. p^a ē d psona cū dicūt ē fili⁹ vr̄. ꝫa ē d mutatōne cū dicūt. quō ergo nūc videt. 3^a cū dicunt quē dicitis q: cec⁹ nat⁹ ē. p h āt volebant ḃm eos inducere vt negarēt ipm non fuis se cecū. ⁊ per ꝯn̄s q nunc miraculose non recepissȝ visuȝ. ¶ Q^m ad 3^m dic̄. Respō derūt ergo eis rc. pentes qdē huius ceci d trib⁹ fuissent interrogati. vt supra nō re sponderūt nisi ad duo. ex q̄ pȝ ḃm Criso. eoꝝ igratitudo: q: nō ꝯstanter rn̄derunt. Q: ei iudei xpo inuidentes videbant q multi sequebanr̄ eum ⁊ incuserūt timoreȝ ꝑplo q si aliqs ꝯfiteret̄ xpm eē messiam. ⁊ ipm sequeret̄: expelleret̄ d synagoga ⁊ consortio iudeorum: ⁊ ideo parentes hui⁹ ceci timuerunt bene loqui de Christo. iō

dr̄ h dixerunt pentes eius ꝛc. ꝛ ſbdit cãz. Ji enim ꝯſpirauerant iudei ꝛc.

Quinta pars.

Equit. Uocauerunt ergo rurſuz ꝛc. vbi tangit duplicitaté ſimulã tem ſagatius. ꝙ ꝓbat perſuaſio debitoꝝ. Nam iudei vidẽtes cecuz illuminatum conſtanter aſſerere ſe beneficiuz a xp̄o recepiſſe. ꝛ ꝙ debitum erat de beneficijs grãs agere voluerunt ipſum inducerẽ vt miraculum in xp̄o non attribueret: ſed ſolum deo. vt ſic in iſto miraculo xp̄s nõ hẽretur auctoꝛ in qua perſuaſione magnã diſputatõem fecerunt. h ãt tria poſſumus conſiderare ſm ꝙ ipm tripl'r voluerunt auertere vt veritaté negaret. ſ.

Blãditijs adulando.
Conuitijs inſultãdo.
Iniurijs impꝛoperando.

℃Q^m ad p^m dic̃. vocauerunt ꝛc. vbi cõſidera allocutõem blãdificam. q: vocauerũt eũ pſuaſioné ſophiſticã. q: da gl'am do vbi Augu. dr̄e nega ꝙ accepiſti h plane. nam gl'am deo dare ſed deum potius blaſphemare. ꝛ rñſionem viridica; .cum dic̃: dicit ergo ille: ſi peccatoꝛ eſt neſcio. vnum ſcio cum cecus eſſem modo video. q. d. ſꝫ Criſo. nihil ad me de hoc ꝙ dicitis ꝙ eſt pccõꝛ. q: ð h nolo nunc diſputare vobiſcũ: ſed dico vobis fcm̃: q: cum cecus eſſem: mõ video. ℃Q^m ad 2^m dic̃. Dixerũt ergo illi quid fec̃ tibi ꝛc. Nã. qñ aliqs vult inſultare alicui ipm iducit ad aliqd dicẽdũ ex quo dcõ infert ſibi ꝯuitiũ aſſignãs cãz aliqʒ cui ille dʒ rõnabiliter obuiare. Scđʒ h igiẽ hic q̃ttuoꝛ ꝯſidera. ſ.

Loquẽdi occaſionem.
Conuitij illatõem.
Cãe aſſignatõem.
Dicti repꝛobatõem.

℃Q^m ad p^m dic̃. Dixerunt ꝛc. Qui reſpõdet eis. dixi vob iã ꝛc. Nã cec⁹ i pn̄º. ſm Criſo. q: res nũdũ erat plene manifeſta vicinis loquebaẽ. nũc ãt q: iaʒ euidẽs erat audactius ꝓfert v̄ba. ℃Q^m ad cõuitij illatõem dic̃. Maledixerunt ei ꝛc. Nã lʒ ꝑ conuicio dixerunt ceco ꝙ eſſʒ xp̄i diſcipulus. tñ reali'r non fuit cõuicium ſm Aug. Q: h non eſt malum ſed bonum: q̃ntum ad intentõem dicentiũ fuit ꝯuitium. q: ꝯuitio h ſibi dixerunt. ℃Q^m ad cauſe aſſignatõem dic̃. nos ſcimus q: Moy. locutus eſt ds ꝛc. Nam q: phey dixerãt ſe foꝛe diſcipulos Moy. inuendo ꝙ nolebãt eſſe diſcipuli xp̄i. all'ant cauſam ꝓponẽdo Moy. xp̄o. ꝛ h monebat eos: q: ds locutus fuerat facie ad faciem. vt habeẽ exo. 33. ℃Q^m ad dicti repꝛobatõem dic̃. Reſpondit ille ꝛc. Q: eim phey ſe xp̄m neſcire ꝓferẽtes ei Moy. iõ eos repꝛehẽdit ꝛ cõfundit p miracula que fec̃ xp̄s. q. d. ad miranda ẽ opĩo v̄ra que dic̃ xp̄m non eẽ auc̄tis lʒ non cognoſcatʒ eum: tñ apuit oculos meos: vñ Criſo. veꝝ ſignũ inducit: q: h depꝛauare nõ poterant ſʒ ab eo ꝯuince banẽ. ꝛ h pꝛobat. d. ſcimus ãt ꝛc. vbi tripl'r xp̄m oſtendit fuiſſe potentie excellẽtis. ſ.

Ex diuina acceptatõe.
Ex inſolita opatõe.
Ex magnifica conditõe.

℃Q^m ad p^m dic̃. ſcimus ꝛc. vbi intẽdit talem rationem. Ille quem deus exaudit iuſtus ꝛ bonus eſt ꝛ non peccatoꝛ. Sed ds exaudit xp̄m: q: me illuminauit. igitur eſt iuſtus ꝛ bonus ꝛ non peccatoꝛ. ꝛ per ꝯſequens potentie excellentis. ℃Quãtuʒ ad inſolitam operatõem dicit. a ſeculo nõ eſt auditum ꝛc. vbi ſic arguit. Ille qui facit opera inaudita ꝛ inſolita eſt potentie excellentis: ſed Chꝛiſtus eſt h⁹ qui aperuit mihi oculos cum natus eſſem cecus ꝙ nunq̃ʒ auditum fuit de aliquo. igiẽ ꝛc. ℃Quantum ad magnificam conditõem dicit: niſi eſſet h a deo ꝛc. vbi ſic arguit: nullus poteſt facere opera ſupꝛa naturaʒ. quia me illuminauit. igitur hoc fecit pꝛopter diuinam virtutem. ꝛ ſic patet ꝙ eſt condictionis magnifice ꝛ potentie exce

lentis. ¶ Quantum ad tertiũ dicit. Re
sponderunt ⁊c. vbi primo iniuriantur v
bis. quia dixerant in peccatis natus es to
tus ⁊ tu doces nos. 2º factis quia eiece
runt foras.

Sexta pars.

Equitur. audiuit ihs ⁊c. vbi tã
git pietatem miserantem beni
gnius. qꝫ probat reuelatõ secre
toꝝ. Nam magna pietas ⁊ misericordia
fuit in xp̄o qñ istum a iudeis expulsũ sus
cepit ⁊ reuelauit ei filium dei esse. h̄ autẽ
tria considera. s.

Obuiatõem saluificam.
Interrogatõem mirificam.
Adhesioné firmissimam.

¶ Qᵐ ad pᵐ dic. audiuit ihs ⁊c. Nã xp̄s
obuiãs hõi quẽ illũinauerat beĩgˢ ip̄ꝫ susce
pit. vbi Criso. Qui pp̄ vitatẽ ⁊ xp̄i ꝯfessio
nẽ iniuria opprimunt. hij maxie honorant
qꝫ in ceco fcm̄ est. eiecerunt eum extra tẽ
plo iudei. ⁊ inuenit eum dñs templi ⁊ euꝫ
suscepit. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ dic. dixit tu credis
vbi p̄ xp̄s interrogat si credit in filiuꝫ dei
nõ ãt dic. Si credit in xp̄m. qꝛ s̄m yllariũ
non q̄liscunqꝫ cõfessio de xp̄o sufficit. vt
s. eum credere solum creaturam. 2º cecᵘ re
spondit. d. quis es dñe vt credam. in quo
dcõ s̄m Criso. Innuit desiderium huius
ceci qꝫ habebat ad xp̄m. ¶ 3º xp̄s seip̄m
manifestat. s. vidisti eum ⁊ qui loquitur
tecum ip̄e est. In ista responsione xp̄i ce
cus prius illuminatus corporaliter nunc
illuminatur mentaliter dum ip̄m instruit
d̄ sua potentia mirabiliter operante. ⁊ de
sua doctrina intelligibilit illustrante. cum
dicit. ⁊ qui loquitur tecum ipse est. s. qui te
instruit in salutari doctrina. vnde Augu.
Modo lauat faciem suam. s. cordis eius:
cum dicit. vidisti eum. s. mirabilia faciẽteꝫ
¶ Quantum ad tertium dicit. At ille ait
credo domine. Nam ad veram fideꝫ tria
spãliter requiruntur. s.

Oris confessio.
Operis adimpletio.
Cordis contritio.

¶ Propter primi duo dic Apo. Ro. 10.
Corde enim creditur ad iusticiam. ore ãt
confessio fit ad salutem. ¶ Propter terti
um dicitur Math. x. Dñm deum tuum
adorabis ⁊ illi soli seruies. hic autem tria
habuit iste cecᵘ. Naꝫ df qꝫ ait qᵐ ad ꝯfes
sioné oris qꝫ dixit credo dñe qᵐ ad adhe
sionem cordis qꝫ procidens adorauit. qᵐ
ad exhibitõem opis. sciens illud Math.
vltimo. Qui crediderit ⁊ baptizatus fue
rit saluus erit. Ad q̄ꝫ salutem ⁊c.

¶ Feria. 6ª. dominice quarte in. xlª.

Rat quidaꝫ languens La
zarus. Jo. ij. Bonus pas ⁊
e dñs debet. 6. conditiones
habere. ¶ Primo esse piᵘ
in effectu exẽplo Dauid. 2.
Re. 14. qꝫ cum vidisset angelum cadentem
populuꝫ sibi compassius dixit ad dominũ
ego sum qui peccaui. ¶ Secundo debet
esse mitis in aspectu ad non terrendum
exemplo Moy. de quo Numeri. 12. Erat
eniꝫ Moy. vir mitissimus super omnes
homines qui habitabant in terra. ¶ Ter
tio debet esse prudens in intellectu ad co
gnoscendum. exemplo Salomonis d̄ quo
3. Re. 4. Dedit deus sapientiam Salomo
ni ⁊ prudentiam multam. ⁊ latitudiné cor
dis quasi arenaꝫ que est in littore maris.
¶ 4º dꝫ esse placibilis in affatu ad cõso
landũ. exemplo Aaron. de quo dixit dñs
Moy. Exo. 4. Aaron fr̄ tuᵘ leites scio qꝫ
eloquẽs sit ip̄e loquat p̄ te ad ppl'ꝫ ⁊ erit
os tuũ. ¶ 5º dꝫ esse potens in effectu ad
opandum. exẽplo Helysei. de quo eccl'ci.
41. In diebus suis non pertimuit p̄ncipeꝫ
⁊ potentia nemo vicit eum: nec superauit
illum verbum aliquod. ¶ Sexto debꝫ eẽ
vniuersal' in p̄fectu ad augmentandũ. exẽ
plo Joseph q̄ d̄ se dic geñ. 41. Crescet me

fec dñs in terra paupertatis. vt aũt ista exe cutioni mandent. 6. requirunt. q̃ tãgit in h euaᵍ beatus Johãnes v3.
Calamitatẽ piculi affligẽtis.
Securitatem animi ↄfidentis.
Claritatem radij ostendentẽ.
Affabilitatez eloquij demlcentis.
Celebritatez miraculi excelentis.
Quãtitatem ppli adherẽtis.
¶ Primũ probat morbus aggrauatus. Scõm nũtius destinatᵍ. Tertiũ modᵍ de monstratᵍ. Quarto effectᵍ nũtiatus. Qui tũ mortuᵍ suscitatᵍ. Sextũ cetᵍ aggrega tus. Primũ i pñᵒ. 2ᵐ ibi miserũt ergo so rores ₇c. 3ᵐ ibi vt aũt audiuit ₇c. 4ᵐ ibi venit itaq3 yh̃s ₇c. 5ᵐ ibi yh̃s ãt vt vidit ₇c. 6ᵐ ibi m̃lti ergo ex iudeis ₇c.

Prima pars.

Quantũ ad primũ vbi tangit ₇c. q̃ pbat ₇c. dicit erat qdã languẽs Lazarus ₇c. vbi circa istum lan guidum. quattuor possumᵍ ↄsiderare. s.
Propriam noiationem.
Cõgruam habitationem.
Nobilem cognatiõem.
Intelligibilem declaratiõem.
¶ Quantũ ad pᵐ dicit erat qdã languẽs ₇c. vbi Beda. Lazarus iterpretat adiutᵍ inter enim oẽs mortuos quos dñs suscitat hic magis ab eo adiuuat quem nõ solum mortuum sed quatriduanũ suscitauit. ¶ Quantum ad scõm dicit a bethania du plex enim fuit bethania vna trãsiordanez vbi baptizabat Johãnes qñ iudei miserũt ad eu3. d. tu quis es alia prope ierᵐ quasi p duo miliaria de qua dr hic. ¶ Quantũ ad 3ᵐ dicit de castello Marie ₇ Marthe sororum eius. Nam ille sorores erant val de nobilẽs ₇ habebãt sub se castra ex quo sequit q̃ Lazarus frater earũ nobilẽ erat. ¶ Quantũ ad quartũ dicit Maria autẽ erat que vnxerat dñm ₇c. volens euãgeli sta nos certificare q̃ fuerit h maria. quia multe femine tunc tẽporis hoc noie voca

bantur ipsam nobis determinat pfectum notũ q̃ fec vñ alcimius. ex noie ne errare mus ostendit ex totissima actiõe.

Secunda pars.

Sequit. Miserũt ergo sorores ₇c. vbi tangit securitatẽ animi cõfi dentis. q̃ probat nũtius destina tus inter alia enim q̃ dant securitatem vt vnus succurrat ad alium ẽ dilectio. ppter q̃ dicit Eccli. 22. Ad amicũ etia3 produxe ris gladiũ ne dispes ẽ enim regressus ad amicu3. quia igit inter xp̃m ₇ istas duas sorores ₇ Lazarũ erat vera dilectio. hinc est q̃ i suis necessitatibᵍ secur recurrebãt ad xp̃m. hic igit tria possumᵍ ↄsiderar. s.
Insinuatõez afflictiõis dure.
Expssionez rñsionis mire.
Allegatõem ↄfortationis magne.
¶ Quantũ ad primũ dicit miserũt ₇c. Ille due sorores vidẽtes fratrem infirmũ gra uiter affligebant non modicẽ timentes ne subtraheret ab eis p mortem ẽm Aug. de verbis dñi. ₇ ideo miserũt nũciu3 ad xp̃m q dilIgebat eas ₇ Lazarũ. vt pietate motᵍ ipsum Lazarũ liberaret vbi insup Augu. sup Johãnem nõ dixerũt veni ₇ sana. nõ fuerũt ause dre ibi iube ₇ hic fiet. sed tan tũ ecce quem amas infirmat. q. d. suffic vt noueris nõ amas ₇ deseris dat ẽt itellige re ẽm theoᵐ magnã ea3 fidẽ ₇ deuotõez. ¶ Quantũ ad 2ᵐ dicit audiẽs aũt yh̃s ₇c. Nã qñ aliqd ordinat ad aliquez finez vlti mũ vt ibi sistat. l3 añ finem illũ aliqd acci dat nõ tñ dr ad illud q̃ accidit ordinari 3 ad vltiᵐ finem. q: igit infirmitas Laza ri vltimate determinabat ad resurrectio nez vt sic ds glorificaret. licet iteruenerit mors nãlis q: h ñ fuit terminᵍ. iõ dr q̃ hec infirmitas nõ fuit ad morte3 3 p glo ria dei vñ Theoᵐ. Ipsa mors nõ erat ad mortem. sed potiᵍ ad miraculũ quo facto crederent hoies in xp̃m ₇ vitarẽt eterna3 mortem vñ sequit. sed pro gl'a di. ¶ Quã tum ad tertiũ dicit diligebat autem yh̃s

⁊c. magna qdem ꝯfortatio erat sororibus Lazari ⁊ securitas ad ipetrãdum ꝓ Lazaro dilecto quem hẽbant ad xp̃m q ipsas similiter diligebat. iuxta ꝙ sub noie sum pto dicit Prouer. 8. Ego diligẽtes me diligo ⁊ q mane vigilãt me inueniẽt.

Tertia pars.

s Eqꝛ vt aũt audiuit ⁊c. vbi tãgit claritatẽ radij ondẽtis. ꝙ ꝓbat modus demõstratus. lꝫ enim discipuli audissent ifirmitatẽ Lazari tñ grauedinem infirmitatꝭ ignorabãt ⁊ mortem ⁊ iõ xp̃s q nouerat oia ip̃os illũinauit. vt veritateꝫ cognoscãt. ondens aũt veritateꝫ se iterum inuit ad visitãduꝫ Lazarũ. lꝫ nõ sine cã aliquãtuluꝫ differerat. hic igitur quantũ ad aduentũ xp̃i ꝑ quem illuminãtur discipuli. 5. ꝯsidera. s.

Tarditatem ꝯgruentem.

Securitatem cõfortantem.

Necessitatem iminentem.

Utilitatem ꝯsequentem.

Probitatem animãtem.

¶ Quantũ ad primũ dicit vt aũt audiuit ⁊c. iudeis qdem volẽtes app̃hendere ⁊ lapidare xp̃m sicut dr̃ Jo. 10. Ip̃e exiuit de manibꝰ eorum ⁊ abijt trãsiordanem in eũ locum vbi erat Johãnes baptizãs. s. i emõ iuxta Salym. xp̃s igiꝛ postq̃ꝫ sibi nũciata fuit infirmitas Lazari quẽ sciebat esse defunctuꝫ duobus diebus mãsit in hoc loco ⁊ h fecit ꝓpter triplicem cãm. ¶ Primo secundũ alcimiũ propter miraculi magnitudinem. nam magis fuit mortuũ suscitare q̃ꝫ infirmũ curare. ¶ Secũdo propter miraculi certitudinem. Nam maior certitudo fuit suscitare sepultum ⁊ quatriduanum q̃ꝫ imediate defunctum. ¶ Quantũ ad secundum dicit deinde post h dicit discipulis ⁊c. xp̃s enim ad Lazarum volens ire alloquiꝛ discipulos ⁊ ipsos titubãtes confortat. ⁊ scd̃m h in ista pticula tria possumus considerare. s.

Amorosam disputatiõem.

Timorosam dubitatõem.

Animosam confortationem.

¶ Quãtũ ad primũ dicit deinde post hec ⁊c. Nam viscerosus amor hic ostẽdiꝛ xp̃i ad Lazarũ. quia ꝓpter ipsum voluit in iudeam redire. vbi voluerũt ip̃um lapidare iudei a quibꝰ ſm Augu. discessit vt homo sed reuertiꝛ ad eos vt dñs. ¶ Quãtũ ad timorosam dubitatõeꝫ dicit dñt ei discipuli ⁊c. Naꝫ discipuli nũdum plene illũinati nec adhuc per spũs sancti gr̃a cõfirmati xp̃m deum nõ nouerant. ⁊ ideo ſm Aug. tam de ip̃o dubitabãt q̃ꝫ etiam ð seipsis.

¶ Quantũ ad animosam cõfortationem dicit respõdit yh̃s nõne. 12. hore ⁊c. Ista qdem pticula põt multipliciter introduci.

¶ Primo vt xp̃s se ondat diem ⁊ apl'os 12. horas. Sed ego sum dies. ⁊ vos hore igiꝛ debetꝭ me seq ñ ego vos huiꝰ aũt seqlle rationem subiũgit. d. si quis ambulauerit in die ⁊c. vbi talem ratiõem intendit. sicut se hꝫ dies materialis ad ambulãtes cum ip̃o. sic ⁊ dies spũalis ambulãtes cuꝫ ipso. sed q ãbulat i die materiali nõ offendit quia videt lucem materialem igiꝛ qui ambulat mecũ qui sum dies spũalis non offendit. ⁊ sic nõ oꝫ vos timere me sequi.

¶ Secũdo modo potest introduci inuendo rationes duas prima sumiꝛ ex iudeoꝝ imutatione. secunda ex lucis illustratiõe.

¶ Ex iudeorum imutatione sic arguit. 12. horis diei potest aliqs a proposito suo imutari lꝫ igitur iudei alĩ lapidare me voluerint tñ possunt esse mutati. ⁊ sic nõ oꝫ timere nã de mutatiõe cordium hominuꝫ dicitur Exo. 24. Immutatum est cor ph̃onis in seruorũ eius super populo Israel.

¶ Ex lucis illustratiõe sic arguit vbi est presentia lucis non debet esse timor quia lux confortat ⁊ letificat. sed nunc in mea presentia est presentia lucis. ergo nos nõ debemus timere. ¶ Quantũ ad tertium dicit. h ait yh̃s post h dixit Lazarus ⁊c. necessitas eniꝫ itineris xp̃i fuit vt suscita

ret amicũ dicit autem ipm dormire lʒ iaʒ esset mortuꝰ.quia scdm Augu.licet esset naturaliter mortuꝰ xpo.tamẽ dormiebat qui facilius ẽ suscitare mortuũ.qʒ homini dormiẽtem aliquem excitare.❡ Quantũ ad quartũ dic.Dixerũt ergo discipli ꝛc.vtilitas quidem discipulorũ fuit mors Lazari.quia per resuscitatõem ipsius fuerunt in fide fortius confirmati que mors ipsis ignorãtibus mãifestat a xpo vnde hic.s. possumus ɔsiderare.s.
Dubietatis insinuatõem.
Veritatis declaratõem.
Mortalitatis expssionem.
Vtilitatis consecutõem.
Voluntatis determinatõem.
❡ Quantũ ad primũ dic.Dixerunt ergo ꝛc.vbi Criso.solet enim somnꝰ egrotãtiuʒ esse causa salutis inditiuʒ.dixerunt ergo xpo.si dormit saluꝰ erit.q.d.ꝫm Criso.si dormit nõ igitur est vtile ꝙ tu vadas ad excitãdum eũ ꝙ ꝗdem scdm Criso.Dicebant volentes ĩpedire eius aduentũ in iudeam.❡ Quantũ ad veritatis declaratõnem dicit dixerat autẽ dñs de morte ꝛc. Quanta quidem dubitatõem qʒ habuerũt discipli d̃ verb̃ dñi hic declarat ostẽdens de quo somnꝰ dixerat.❡ Quantũ ad mortalitatis expssionem dicit tunc.dicit ergo eis yh̃s mãifeste ꝛc.vbi Aug.Quia dixerat obscur̃ mãifestat ꝙ dixerat.❡ Quantum ad vtilitatis ɔsecutionẽ dicit.ꝛ gaudeo propter vos.ex duobus enim potuit crescere fides discipulorũ.quia Christus non erat presens Lazaro ꝛ tamen ipsum mortuũ nũciauit. secundo quia ipsuʒ tam fetidum resuscitauit.❡ Quantum ad voluntatis determinatõem dicit sed eamus ad eum.Nam videns xp̃s oportunitateʒ temporis quo poterat clare miraculuʒ facere cõpatiens sororibus Lazari determinauit adeundum.❡ Quantũ ad quintuʒ dicit.dicit ergo Thomas cognoscẽs volũtatem qua se determinauerat ad eundum licet dubitaret ne iudei xp̃m offenderent tamen fortificatꝰ spiritu ꝛ alios vt sequatur Christum vsqʒ ad mortis periculum ortabat.de quo Beda.Sicut enim loquebatur quasi posset facer̃ que alios ortabatur immemor sue fragilitatis sicut petrꝰ.

Quarta pars.

Equit.venit itaqʒ yh̃s ꝛc.vbi tãgit affabilitatem eloquij demulcentis.ꝙ ꝓbat effectus nũciatꝰ vbi tria ɔsidera.s.
Aduentũ xp̃i benignissimũ.
Occursum Marte sedulissimũ.
Accessum Marie deuotissimũ.
❡ Quantũ ad primum dicit venit itaqʒ yh̃s ꝛc.vbi tria possumus ɔsiderare.s.
Temporis ɔgruitatem.
Loci opportunitatem.
Populi numerositatem.
❡ Quantũ ad primũ dic venit itaqʒ yh̃s ꝛc.Nam xp̃s quarta die accessit.ꝫm alcuiñ.vt quatriduanũ impleret ꝛ Lazarus gloriosius resuscitaret.❡ Quantũ ad loci oppor tũitatem dicit erat autem bethania iuxta ierᵐ quasi stadijs.15.Nam octo stadia faciũt vnum miliare.ꝛ sic distabat a ierᵐ per duo miliaria minꝰ vno stadio. ꝛ ideo secundum Criso.Erat locus oportunus vt possent sorores Lazari facilius visitari.❡ Quãtũ ad populi numerositatem dicit multi autem ex iudeis ꝛc.Quia sorores Lazari erant valde nobiles ideo multi iudei venerũt de ierᵐ ad consolandum eas de fratre mortuo.❡ Quantum ad secũdum dicit Martha autem vt audiuit ꝛc.vbi tria possumus ɔsiderare.s.
Marthe ꝓmptam acceleratõeʒ.
Eiusdem fidelem confessionem.
Xp̃i vtilem instructõem.
❡ Quantũ ad primũ dicit Martha aũt ꝛc.Naʒ Martha tanqʒ de xp̃o multũ solicita.vt audiuit aduentũ eius vl̃ xp̃i iuit ad ip̃m cur aũt nõ vocauit sororem suam

Mariam qñ primo iuit ad ipm assignat duplex ratio. ¶ Prima fuit fm Theoᵐ q: voluit iudeos q erant pñtes latere ad uentū xpi. q: ipsum hēbant exosum. q nō credbat posse fieri si vocassz mariā. ¶ Secunda rō fuit scđm vt audita respō sione xpi Marthā ɔsolantem aduentum Marie gaudiosius nūciaret. ¶ Quantū ad Marthe fidelem ɔfessionez dic. dixit aūt Martha rc. vbi duo ɔfitetur de xpo. ¶ Primū ē q i sua p̄sentia potuissz mortez Lazari p̄uenire r ideo dixit dñe si fuisses hic rc. ¶ Scđm ē q xps iā Marthe p̄uentum poterat suis p̄cibus suscitare. ¶ Quantū ad xpi vtilem instructōez dic: dicit ei yhs resurget frater rc. in q̄ instructione ad resuscitatiōem Lazari quattuor considera. s.

Actum euidentez.
Causam sufficiētem.
Modum cōuenientem.
Accessum p̄merentem.

¶ Quantū ad primū dic. dixit ei yhs rc. vbi primo ponit resurrectōis securitas. secundo Marthe credulitas. ¶ Quantuz ad primū dic. dicit ei yhs rc. In ista certificatiōe resurrectōis xpi iplicite certificat Martham d̄ duplici imp̄fectiōe credulitatis q̄z supius p̄tendebat in verbis suis. s. q poterat p̄sens miracła facere. r q si h̄ faceret nisi i virtute alteriꝰ faciebat. ideo xps fm Criso. prudēter dixit resurget frāter non āt dixit rogabo nec dixit nō indigeo alterius adiutorio. ¶ Qᵐ ad Marthe credulitatem dic. scio q: resurget i nouissimo die. Nam q: dominus absolute dixit resurget nō determinādo tēpus retulit Martha secundum Augu. Illud fore dez pro resurrectōe generali q̄z credebat futuraz nō pro resurrectōe presenti. resurrectōez aūt generalez scđm Criso. certitudinal'r credebat. q: sepe xpm docētem audierat. ¶ Quantū ad cām sufficiētez dic. Dicit ei yhs rc. Ego suz resurrectio r vita rc. vbi xps duplicem imp̄fectōem credulitatis Marthe. q̄z supius iplicite insinuuerat hic clarius maīfestat vñ Aug. Dominus aūt maīfestius suam ońdit auctoritatem. Nā subdit dicit ei yhs rc. ego sum resurrectio r vita. quoniā nō indiget alio adiutorio qual'r erit resurrectio. si h̄o ipe vita nō loco sed vbiqz exñs potest sanar. ¶ Quantū ad modum ɔuenientem dicit qui credit i me rc. Naz sicut duplex ē mors ita duplex ē resurrectio. ¶ Est eniz p̄mo mors anime quādo per peccatū separat a deo de qua Apoc. 3. Nomen hēs q viuas r mortuꝰ es. r ab ista per gratiā resurget r fidem quia Abacuch. 2. Iustus autez ex fide viuit. ¶ Secundo est mors corporal'. de qua. 2. Re. 14. Omnes morimur r quasi aqua dilabimur que non reuertunt. r ab ista resurget corpus in resurrectōe finali. h̄ autem duplex resurrectio se habet per ordinem. quia prior est resurrectio anime ad q̄z secuta est resurrectio corporis p̄mo igitur fit mentio de resurrectione anime. secundum August. Cum dicit. Qui credit in me rc. secundo de resurrectione corporis cum dicit. r omnis qui viuit. s. in carne r credit in me per fidem formatam etiam si moriatur ad tempus per mortez carnis. non morietur in eternum. i. sem per quia aliquando resurget. ¶ Quantum ad ascensum promerentem dicit credis h̄. cui respondet vtiqz domine rc. vbi licet Martha non videatur ad questionem explicite respondere. quia questio fuit de credulitate resurrectionis. de qua mentionem non facit. tamen implicite respondet r realiter secundum Aug. Dum Christum confitetur dei filium in cuius virtute est resurrectio. r vita. r quicquid potest perfectionis r operis cogitari. ¶ Quantū ad tertium dicit r cuz h̄ dixisset rc vbi quattuor considera. s.

Marthe secretam insinuatõem.
Marie sedulã acceleratõez.
Judeoꝝ piam cõpassioné.
Marie amaram expressioné.
¶ Qm ad pm dic. Et cum hoc dixisset ⁊c. Ubi Criso. Ideo autem oculte sororez vocat q: si sciuissent iudei xp̃m aduenire recessissent ⁊ non fuissent testes miraculi. ¶ Qm ad Marie sedulam acceleratõez dicit. Illa autez vt audiuit ⁊c. vbi duo possumus considerare .s.
Marie actũ solicitum.
Christi locũ cõgruum.
¶ Qm ad pm dicit. Illa autem vt audiuit ⁊c. Nam Maria tm̃ diligebat ꝙ stati cucurrit ad ipsum quando ipsius audiuit aduẽtum. ¶ Qm ad xp̃i locum ꝯgruum dicit. Nundum enim venerat ⁊c. vbi Criso. Cautius enim stat vt non videat̃ ingerere seipsũ miraculo sed rogari ab alijs ¶ Qm ad iudeorum piam compassiõem. dic. Judei igitur qui erant ⁊c. Nam iudei videntes ꝙ Maria subito surrexerat ⁊ exierat ignorãtes cãm sui exitus crediderunt ꝙ iret ad monumentũ vt ibi ploraret frẽm suum ⁊ sibi compassi secuti sunt eam. ¶ Qm ad Marie amarã exp̃ssioné dic. Maria ergo cum venissz ⁊c. vbi duo tangit .s. honoris exhibitõem. cum dic. Et cecidit ad pedes eius ⁊ doloris expressionem: cum dic. dñe si fuisses hic frater meus nõ essz mortuus ⁊c.

Quinta pars.

Sequitur. Jesus vidit eam plorãtem ⁊c. vbi tangit celebritatem miraculi excellentiã. ꝙ ꝓbat mortu⁹ suscitat⁹. vbi qm ad miraculũ d̃ resurrectõe Lazari i q̃ xp̃s ꝯbuẽit sororib⁹ tria ꝯsidera .s.
Affectũ misericorditer inclinanté.
Affatũ familiariter ꝯsolanté.
Effectum mirabiliter ꝯsequentem.
¶ Qm ad pm dic. Jh̃s ãt ⁊c. Nã magnus effect⁹ ondit̃ fuisse xp̃i ad sorores Lazari qñ lachrimatus est. vbi tria ꝯsidera .s.
Ostẽsioné euidẽtẽ.
Opinioné differentem.
Dispositõem ꝯfirmantem.
¶ Qm ad pm dic. Jh̃s ãt ⁊c. vbi ꝯsidera .s. xp̃i imutatõem: loci interrogatõem. ¶ Qm ad pm dic. Jesus ergo ⁊c. Nam iste fremitus ⁊ ista turbatio xp̃i ip̃m imutantes exterius fuerũt signũ afflictionis q̃z habebat ad Mariã ⁊ Marthã plorãtes ẜm Criso. Judiciũ hũanitatꝭ assũpte fuit. ¶ Qm ad loci interrogatõem dicit. ⁊ dixit vbi posuistis eũ. cui rñderunt veni ⁊ vide. ⁊ seqtur ꝙ iteꝝ lachrimatus est. vbi Alcimm. Q: fons pietatis erat fulgebat ꝑte humãitatis qué resuscitat ꝑ potẽtiam diuinitatꝭ. ¶ Qm ad opinioné differẽtem dic. Dixerunt ergo iudei ⁊c. Inter iudeos eim q venerant ad visitandũ istas sorores aliqui erant diligentes Christum aliqui odientes. inter quos fuit duplex opinio. Nam Christum diligentes ex pietate dicebant. Ecce quomodo amabat illũ Odientes autem Christum ex emulatione ⁊ malignitate. dicebant nõne poterat h qui aperuit oculos ceci nati facere vt ñ h moreret̃. ¶ Qm ad dispõné ꝯfirmãtem dic. Jh̃s ergo fremẽs. ex h enĩz ꝙ xp̃s fremuit: ⁊ in se dispõnes varias sentire voluit ꝯfirmauit intrinsecũ qué hẽbat effectũ ¶ Qm ad 2m dic. erat ãt spelũcha ⁊c. xp̃s ei volẽs actõez q̃rere vt ꝯsolabil'r loq̃ret̃ sorores aliqd ꝑcepit. ꝙ vr̃ Marthe icongruũ ꝑꝑ ip̃a rñdit. p⁹ cui⁹ rñsiõez xp̃s ip̃az istruẽs ꝯsolat̃. ẜz h igit̃ h q̃ttuor ꝯsidra .s.
Jussioné impantem.
Rñsioné appenté.
Instructõem dirigentem.
Deuotõem exequentem.
¶ Quantum ad primum dicit. erat spelũcha ⁊c. Nam in partib⁹ illis ꝑ sepulturis hominum. habebant cauernas ad modum spelunche. In cauerna autem erat foramen vnũ per quod imponebat̃ corp⁹

ꝙ foramen lapide claudebaꝛ. hunc lapidē xp̄s ꝑcepit amoueri. licet potuissꝫ manen te lapide vel solo verbo h̄ facere. tamen facere noluit. sed iussit amoueri lapidem vt sicꝛ ecundum Criso. Accessus ad spelūcā ꝛ amotio lapidis ostenderet esse Lazarum ꝛ nō alium qui resuscitabaꝛ a xp̄o. ¶ Quantū ad responsionem apparētem dicit. Dic̄ ei Martha ꝛc. vbi Teoᵐ h̄ aūt Martha tanq̄ȝ diffidens dicit veluti im possibile credens posse resuscitari ob die rum diuturnitate. scd̄m autem Bedam hec verba non fuerunt disperationis sed admiratiōis. ¶ Quantū ad instructōem dirigentē dicit. Dicit ei yh̄s ꝛc. vbi theo. Christus autem rememorat mulieri ea dem verba de quibus cōtulerat ꝛ pene ꝛ obliuiscenti loquiꝛ in verbis que xp̄s hic dicit inuitur ꝙ eadeꝫ est gl'a patris ꝛ filij. Nam supradixerat discipulis. ꝙ infirmi tas Lazari nō erat ad mortem. sed vt glo rificeꝛ filius p eam. h̄ autem dic̄ Marthe videbis gloriam dei. s. p̄ris. q. d. b̄m Cris. Non glorificeꝛ filius nisi p̄r glorificetur. ¶ Quantū ad deuotiōem exequētem di cit tulerunt ergo lapidem. Nam astātes volentes iperiū xp̄i pficere velud deuoti lapidem amouerūt. ¶ Quātū ad tertiuꝫ dicit yh̄s autem elleuatis ꝛc. xp̄s eniꝫ exi stens d̄us ꝛ homo orat ꝛ gratias agit. vt deus autem vocat ꝛ resuscitat ꝛ liberum i perat dimittēdum. ꝛ secunduꝫ h̄ hic. s. pos sumus ꝯsiderare. s.

Modum cōuenientem.
Causam inducentem.
Vocem excitantem.
Hominem resurgentem.
Dominum iperantem.

¶ Quantū ad primū dicit yh̄s auteꝫ ꝛc. Nam per orationem ꝛ gratiarum actiōeꝫ xp̄i dat nob̄ intelligere ꝙ beneficia debe mus a deo petere cum gratiarū actione ꝛ oratione deuota. ¶ Quantū ad causaꝫ in ducenteꝫ dicit. ego autem sciebam ꝛc. Naꝫ xp̄s quia deus erat non indigebat sed eā que induxit eum adorādum fuit vt popu lus videns cōuerteretur ad fideꝫ. ideo di cit ego autem sciebam ꝛc. ¶ Quantū ad vocem excitantem dicit h̄ cum dixissꝫ ꝛc. xp̄s eniꝫ sua virtuosa voce Lazarū de mo numēto vocauit. ꝛ ipꝫ resuscitauit vt sic il la fuerit vox d̄ qua ps. Vox domini i vir tute vox domini i magnificentia. ¶ Quā tum ad hominem resurgentem dicit ꝛ sta tim prodijt ꝛc. exijt autem ligatus vt dic̄ Criso. vt nō puteretur esse fantasma sed h̄ exhibat ligatus non minus videbatur esse q̄ȝ suscitare. ¶ Quantū ad dominum imperantem dicit. Dicit enim yh̄s solui te ꝛc. vbi Criso. dicit soluite eum vt. s. tan gentes ꝛ ei appropinquātes videāt quia vere est ille. ¶ Sciendum est auteꝫ circa totum istud miraculum loquendo morali ter ꝙ in isto miraculo tanguntꝛ q̄ttuor. s.

Lazarus indigens.
Xp̄s cōpatiens.
Sorores deprecantes.
Discipuli obsequētes.

¶ Quantū ad Lazarum indigentē. scien dum est ꝙ per Lazaruꝫ peccator intelligi tur cuius ratio est quia Lazarus interpre tatur adiutus a domino ꝛ licet d̄ se possit cadere tamen de se nō potest a peccato re surgere nisi specialiter a domino adiuueꝛ vnde ps. In persona peccatoris dicit. Ni si quia dominus adiuuit me paulominus habitassꝫ in inferno anima mea. ¶ De la zaro autem significātem peccatorem mul ta dicuntur videlicet. Quod languidus. Quod erat infirmus. Quod dormiebat. Quod fuit mortuus. Quod fuit sepultꝰ. Quod erat quatriduanus. Quod erat fe tidus. Quod fuit sub lapide clausus. Qd̄ erat ligatus manus. Quod erat ligatus pedes. Quod facies erat sudario velata. in peccatore autem possumus considera re scilicet.

Temptationem inducentem.
Delectationem demulcentem.
Assensum interpretatiuũ detinentẽ.
Cõsensum debilitatũ adherẽtem.
Exteriorem actum ꝯsequentem.
Cõsuetudinẽ malam inclinãtem.
¶ Propter Primũ dicitur peccator ifirmus. Propter scdm dicitur languidus. Propter tertiũ dicit dormiens. Propter quartũ dicitur mortuꝰ. Propter quintũ dicitur sepultus. Propter sextũ dicitur q̃ triduanꝰ. ¶ Primo igitur in peccatore considera tẽptationem inducẽtem, ꝓpter q̃ dicitur peccator infirmus. q: sicut infirmus est debilis in viribus naturalibꝰ sic peccator per peccatũ fit debilis ad resistẽdum tẽptationibus ideo dʒ dicere cũ ps. Miserere mei dñe quoniã infirmus sum. ¶ Secundo ꝯsidera delectatõẽ demulcẽtẽ propter ꝙ peccator dr languidus. Nã sicut languidꝰ cogitat hr̃e aliqua in qbꝰ delectari possit vt langorem contẽperet sic peccator ãmissis tẽptationibus delectat. vt consulendo dr peccatori Eccli.18. Ãn langorem ꝑpara medicinã. i. ãn delectatiõẽ resiste fortiter tẽptationibꝰ vitiosis. ¶ Tertio cõsidera assensũ interpretatiuũ detinẽtem. ꝓpter ꝙ dr peccator dormiens. Nam sicut dormiẽs a somno detinetur sic peccator alñ detietur in delectatione sensuali peccati licet nũdũ pueniat ad opus p deliberatũ consensũ ⁊ talis dr sẽsus iterpretatiuꝰ. ¶ Quarto ꝯsidera cõsensum deliberatũ adherẽtẽ. ꝓpter q̃ dr peccõr mortuus. Naʒ sicut homo dicitur mortuus quãdo vitaʒ amittit sic peccator deliberatiue ꝯsentiẽs peccato amittit gratiam diuinam que dicitur vita spiritualis anime mortuus dici potest vt verificet d ipso illud. 4. Re. 4. Ecce puer mortuꝰ iacebat in lectulo. s. corporis. ¶ Quinto cõsidera exteriorẽ actum cõsequentem pp ꝙ peccator dr sepultꝰ. Nã sicut sepultꝰ tenet in sepulchro sic peccator postq̃ cõsumauit peccm̃ in opeꝛ captiuꝰ a dyabolo dtinetur de talibus dr Eccli. Uidi ipsos sepultos qui etiaʒ cũ adhuc viuerẽt in loco sancto. ¶ Sexto cõsidera cõsuetudinem malam inclinãtem. ꝓpter ꝙ peccator dicitur quatriduanꝰ. Nam p quattuor dies qbꝰ dr peccator mortuus intelligit cõsuetudo peccãdi. vel p quattuor dies itelligunt q̃ttuor de qbus Augu. 8. cõfess. dicit ex voluntate puersa facta est libido. ⁊ dũ seruit libidini facta est ꝯsuetudo ⁊ dum cõsuetudini nõ resistit fcã est necessitas. ¶ Peccatorem aũt sic ꝓfundatum in vitijs quinq; secunt dispẽdia. Primũ est ꝙ ẽ fetidꝰ p ifamiã. Secundũ est ꝙ ẽ lapide clausus p ipenitẽtiam. Tertiũ ꝙ hʒ ligatas manꝰ p defectum operatiõis virtuose. Quartũ ꝙ habet ligatos pedes per defectuʒ dilectionis amorose. Quintũ ꝙ habet velatã faciem p dfectum visionis glõse. ¶ Primo est fetidus p infamiã. Nam sicut res fetida malum odoreʒ emittit sic peccator publicus malam famã infundit ⁊ etiaʒ in aliquos alios alñ suis malis exẽplis corrũpit Cor. 15. Corrũpunt bonos mores colloquia praua sic etiaʒ mala fama multoꝝ corrũpit audientes. ¶ Secũdo est lapide clausus per ipenitentiam: nam sicut ille q est lapide tumulatꝰ nõ potest prodire exterius. sic peccator cõsuetudinarius impenitens efficitur quia sua peccata deprimere per ꝯfessionem contẽnit non aduertẽs cominatiõem sibi factam ab aplõ ad ro. 2. secundũ duritiam tuam ⁊ impenitens cor tuũ thaurizas tibiipsi in die ire ⁊ reuelatiõis iusti iudicij dei q reddet vnicuiq; secunduʒ opera sua. ¶ Tertio habet ligatas manus per defectuʒ operationis virtuose. nam per manus intelligunt opera igitur sicut homo habẽs ligatas manus facere non potest aliquod opus: sic peccator cõsuetudinarius non potest meritorie operari ⁊ ideo sibi dicitur ve ⁊ ve duplici corde ⁊ labijs celestis ⁊ manus male

facientibus 7 peccatori terrã ingredienti duabus vijs. ¶ Quarto ligatus pedes per defectũ dilectionis amorose: nam per pedes quibus homo mouet de loco ad locu3 intelligitur dilectio qua quis spiritualiter in alium tendit pedes dicitur quis habere ligatos qui nec deu3 nec proximũ diligere meritorie potest vt sic verificet de ipso illud Job.18. Immisit in rete pedes suos 7 i maculis ei9 ambulat tenebitur planta ei9 laqueo 7 exardescet contra eum sitis. ¶ Quinto habet faciem vellatam per defectum visionis gloriose. nam per faciem in qua principaliter viget sensus intelligitur visio vel cognitio quam habemus de deo per fidem dum in hoc mundo viuimus 7 clara contéplatio quã in futuro expectam9 sicut igitur habens vellatam faciem non potest videre clare sic peccator impenitens nunq̃3 diuinam gratiam vel faciem poterit intueri iuxta illud Js.50. Iniquitates vestre diuiserũt inter vos 7 deum vestrum. 7 peccata vestra absconderunt faciem eius a vob.

¶ Quantum ad quartum cópatientem sciendum est q͂ circa cópassionem q̃3 xp̃s ostendit Lazaro 7 sororibus. 7. possum9 considerare. s.

Ipsum veniétem ex bonitate.
Se turbãtem ex voluntate.
Plorantem ex pietate.
Precipiétem ex auctoritate.
Rogantem ex humilitate.
Clamante3 ex viuacitate.
Resuscitãte3 ex potestate.

¶ Primo venientem ex bonitate quia dicitur q͂ venit yh̃s ex quo aduẽtu datur nob intelligi aduentus su9 benignissim9 quo dignetur quantum est ex se ad peccatorem venire. Nã ipse dicit Luc.5. Nõ ei veni iustos vocare sed peccatores ad penitentiam. ¶ Secundo considera yh̃m se turbantem ex voluntate quia infremuit spiritu 7 turbauit seipsum per quod dat intelligi inuitatio interior que debet esse in peccatore volente per gratiam suscitari: nam debet turbari voluntarie non coacte de peccatis preteritis cõterendo vt dicere possit illud ps. Anxiat9 est super me spiritus meus 7 in me turbatum est cor meum. ¶ Tertio cõsidera yh̃m lachrimãtem ex pietate quia lachrimatus est per quod potest intelligi planctus quem peccator deb3 habere de sua consideratóe peccati iuxta q͂ anime peccatrici dicit Jere. 6. Filia populi mei accingere cilitio 7 aspgere cinere luctum vnigeniti fac tibi plãctum amarum. ¶ Quarto cõsidera yh̃m precipiente3 ex auctoritate. quia dixit tollite lapide3. Nam duplex est lapis tenés peccatorem clausum ne exeat a peccato. primus est inordinata spes de diuina misericordia que potest vocari presumptio. Secundus est confitendi verecũdia que est indiscretio. Primo debet amouere considerãdo diuinam iusticiam in malos puniendo. Secundo considerando finalem verecundiam. ¶ Quinto considera Christum rogantem ex humilitate quia orauit. 7 gratias egit deo patri ad ostendendum q͂ si aliquid volumus a domino impetrare debemus ipsum humiliter exorare. post receptum vero beneficium sibi gratias referre. ¶ Sexto considera Christum clamantem ex viuacitate. quia clamauit voce magna Lazare veni foras. Nam per istum clamorem vno modo intelligitur clamor ipsius quo peccatores vocat ad penitentiam. Alio modo clamor peccatoris quo debet clamare ad dominum misericordiam postulando. d. cum ps. Domine exaudi orationem meã 7 clamor meus ad te veniat. ¶ Septimo considera Christum resuscitãte3 ex ptãte quia statim pdĳt qui fuerat mortu9. Na3 vox clamoris xp̃i fuit tante potẽtie q͂ ad

ipsam statim Lazarus resurrexit p q dat intelligi q peccator vocatᵘ a dño non dz esse piger nec negligēs. sed solicitus vt a peccato resurgat. d. illud. i. R. 3. Ecce ego q: vocasti me. ¶ Licet aūt deus pius sic vocat peccatorē vt exeat d monumēto peccati tñ multi sunt qui contēnunt exire de qbus conqueritur per ps. Non audiuit populus meus vocem meā ⁊ Isrl' nō intēdit mihi ⁊. 2. Prouer. 1. Uocaui uos ⁊ renuistis. extendi manū meam ⁊ nō fuit q aspiceret. sed qualem vltiōem faciet d talibᵘ dñs fuit figuratū Iob. 10. vbi dicit snialr. Quod qnque reges pugnauerūt contra Iob. ⁊ fugientes abscōdissent se in spelūcha fec eos educi quos postmodū suspendio interfecit. ¶ Ubi sciendū. q p Iob. q saluator interpretat intelligit xps hūani generis saluator p qnque aūt reges intelligunt hoies regētes se. 5. sensibus corporis bm delectatōes ipsoꝝ viuentes vt sic 5. sensus sint. 5. iuga bouū propter q excusauit se ille ne iret ad cenam magnā Luc. 14. Quia tl's a cena celestis pr̄ie penitus excludent tl's dicunt ɔtra Iob. i. xpm pugnare q: sibi in suis opibus cōtradicunt: dicunt etiam fugere a facie Iob. plequentis quia secunt d̄sideria sensuū propter q xps psequitur lz autem peccatores se credant abscōdere tñ veniet tēpus in die iudicij. q xps de spelūchis. i. de sepulchris extrahi faciet qñ mortui resuscitabunt reddituri d factis ppriis rationez quos xps instar Iob. ppter eorum scelera cōdēnabit ad ppetuam mortem vt sic cuilibet tl'i dici possit illud Jb. 14. Tu āt proiectᵘ es de sepulchro tuo quasi stirps inutilis sic sane volutus ⁊ inuolutus cū his qui interfecti sunt gladio ⁊ descēderunt ad fundamenta laci. ¶ Cōsiderans punitiōez tam terribilē mis peccator dz dum hz penitendi spaciū ad dñm se cōuertere dicendo cū ps. Eripe me de luto vt nō infingar: libera me, ab his qui oderūt me ⁊ de pfundis aquarū non me demergat tēpestas aque neqz absorbeat pfunduz neqz vrgeat sup me puteus os suū vnde Aug. Si cecidisti o homo nō claudet sup te puteū os suū si tu nō clauseris os tuū sed cōfitere ⁊ dic d profundis clamaui ad te dñe. dñe exaudi vocem meā. ¶ Quantū ad sorores deprecantes quattuor possumus ɔsiderare. s.

Nā nūciant festinanter.

Occurrūt reuerenter.

Exprimūt diligenter.

Plorant euidenter.

¶ Nam primo nūciant festināter q: statī miserunt. d. ecce quem amas infirmat. nā per istas duas sorores mittentes ad xpm per Lazarū intelligunt duo q debent esse in peccatore si vl't perfectaz recipere sanitatem. s. de cōmissis ɔtrictis de futuris puisio. Nam maria vno modo interpretat amara ⁊ signat cōtrictionem ⁊ amaritudinem q̄z d cōmissis dz habere peccator vt sic dicat illud Job. x. Loquar in amaritudine anime mee dicā deo noli me cōdēnare. ¶ Martha vero vno modo interpretatur dña ⁊ signat puisionem q̄z peccator dz habere q̄tū ad peccata futura vt possit solertius euitare q qdez fit principal'r quādo sensualitati ratio dominat si ergo peccator penitens cōtritus ⁊ prouidus d futuris habeat recursum ad xpm merebitur liberari iuxta q figuratiue dr. 4. R. 14. Uidit dns afflictiōem Isrl' amaram ⁊ saluabit eos. ¶ Secūdo occurrūt reuerēter quia vt audierūt aduentū xpi occurrerunt illi p quarum occursum solicitū dat intelligi. q homo qñ xps venit ad ipm p inspiratōem internā vel admonitōem externā debet solicite sibi occurrere. ⁊ si sentiat se offendisse in aliquo dz hūiliter culpā cognoscet ⁊ veniā postl'are. ¶ Tertio exprimūt diligenter. Nam ambe dixerūt dñe si fuisses hic ⁊c. Naz in psentia nullᵘ spiritualiter moritur. q: cuz ipe sit via veritas ⁊ vita Jo. 14. In psenti vita nullus

Moritur. pñte xpo nullus pōt mori. sed si xps recedit statim moritur q: caret vita. vnde Maximus in quodā sermone. dicit enim Apo. In interiorem hoiem hitarem xpm per fidem in cordibus vestris. pmanente itaq3 fide permanet in homie xps discedente fide discedit ab homine xps. discedente xpo discedit ab homine vita. ¶ 4° plorant euidenter. q: Christus vidit eam plorantem. s. Mariam. per planctum āt istarum intllr planctus quem hō deb3 hre vel assumere qñ se sentit peccasse. vnde ps. Uenite adoremus 7 procidamus ante deum. ploremus coram domino qui fecit nos. ¶ Quantum ad discipl'os obsequētes dicit. q ihs dixit eis. q solue rent ligatum Lazarum. 7 sinerent abire p q datur intelligi xpi bonitas 7 liberalitas qui non solum sibi retinuit ministerium. l3 ipse absoluat principaliter. 7 suis ministerijs concessit. vnde Alcuin9. xps ergo suscitat. q: interi9 per seipsu3 viuificat solunt discipuli. q: per misteriu3 sacerdotū absoluunt viuificati. 7 hoc est q xps dicit discipulis Math. 18. Amē dico vob quod cunq3 ligaueritis super terram erūt ligata 7 in celo. 7 quecunq3 solueritis sup terram erunt soluta in celo.

Sexta pars.

Equitur. Multi autē ex iudeis qui venerant 7c. vbi tāgit 7c. q pbat 7c. xps enim superius qñ grās egit patri dixerat propter populum qui circūstat dixi vt credant: quia tu me misisti. 7 illō euangelista bm Aug. vt verum ostendat verbum Christi dicit. multos credidisse in Christum. quante aute3 vtilitatis sit in Christum credere. audi quid dicitur Math. 16. Qui crediderit 7 baptizatus fuerit saluus erit. Unde Jo. 20. Multa quidem 7 alia signa fecit ihs in conspectu discipulorum suorum que ñ sunt scripta in libro hoc. hec aute3 scripta sunt vt credentes vitam eternam habeatis in nomine eius. Ad q3 7c.

¶ Sabbato dominice quarte in. xl°.

Go sum lux mundi. Jo. 8. Quattuor sunt inter alia p pter que aliqs preponitur alijs imitandus. ¶ Pm est exemplaritas virtuosa 7 hō modo senex pponunt iuuenibus: q: rōne senectutis debent ēt magis virtuosi esse 7 per consequēs exemplares. 7 de hoc dr pma pe. 2. xps passus est pro nobis. nobis relinquens exemplum: vt sequamini vestigia eius. ¶ Secundum est veritas luminosa: 7 hoc modo proponunt magistri 7 iudices 7 ceteri litterati nescientibus: q: ratione sapientie debēt melius cognoscere veritatem. 7 bm hoc dicitur Math. 8. q quidam dixit xpo. magister sequar q cunq3 ieris. ¶ Tertium est nobilitas generosa. 7 hoc mō proponunt nobiles ignobilibus. 7 per pñs ds omnibus. 7 bm hoc dr Deutero. 13. Dñm deum vrm sequmini 7 eum timere. ¶ 4m est ptās vigorosa. 7 hoc mō pponunt rectores sbditis. 7 b3 hoc dr deutero. 17. Facies quecunq3 dixerint qui presunt in loco quem elegerit deus sequerisq3 sniam eo7: nec declinabis ad dexteram vel ad sinistram. Christus sibi vt oñdat nob q ipm obem9 seq 7 ipe pcedere In hoc eua° d seipo tāgit pdcā. 4. s.
Claritatē oia illustratē.
Ueritatē oia discernētem.
Dignitatē oia pcedētem.
Ptātem oia disponētem.
¶ Primum probat refulgētia speculis. Secundum sapiētia magistral'. Tertium prosapia supernalis. Quartum presidentia virtualis. Primum in principio. Secundum ibi dixerunt ergo pharisey 7c. Tertium ibi dicebat ergo ei 7c. Quartu3 ibi vbi est pr tuus 7c.

Prima pars.
Quantũ ad primũ vbi tangit ꝛc. q ꝙ probat ꝛc. dicit. Ego sum lux mundi ꝛc. Ubi Christus sic arguit. Lux que tenebras fugat. ꝛ lumen vite prebet est vtilis toti mundo. Sed ego fugo generaliter tenebras ꝛ lumen vite prebeo. ergo ꝛc. Hic autem tria possum⁹ considerare. s.
Lux essentialis intensiue.
Lux generalis extensiue.
Lux vtilis effectiue.
℄ Quantum ad primum dicit. Ego sum ꝛc. Nam q: ipe lux per essentiam ꝛ p participatõem dic. Ego sum lux mundi. non ait dic in me habitat lux. ℄ Quantum ad secundũ dic mũdi. Nam xp̄s nõ est missus ad vnã patriã solũ: sed generalr̃ ad totum mundũ saluandũ. iuxta ꝙ dixerãt Samaritani Jo. 4. Ipsi eniꝫ audiuimus ꝛ scim⁹ q: hic est vere saluator mundi. vt sic dici possit de ipo illud Eccl̃ci. 43. Spẽs celi glĩa stellaꝝ mundũ illuminãs in excelsis dñs. ℄ Quantũ ad tertiũ dic. q sequitur me ꝛc. Nam vtilitas huius lucis est ꝙ q sequit̃ illam habꝫ vitam eternam: que dr̃ lumen vite. vnde Augu. hec verba domini cum verbis p̄s. concordant. In lumine tuo videbimus lumen quoniam apud te est fons vite. ℄ Sciendum est autẽ circa istã ptẽ loquẽdo spũalr̃ ꝙ lux est.
Letificatiua merẽtium.
Dirrectiua errantium.
Fecũdatiua terrestrium.
Conciliatiua distantium.
℄ Sic Christus instar lucis letificat mestos. Dirigit deuios. Fecundat aridos. Conciliat dispersos. ℄ Primo lux est letificatiua merentium. Nam videmus ꝙ hoies exñtes in tenebris sunt tristes ꝛ in luce ꝺo letant̃. pp ꝙ dr̃ Eccl̃ci. ij. Dulce lumẽ ꝛ delectabile ẽ oculis videre solẽ. Instar cuius xp̄s letificat mestos. i cui⁹ signũ dixit ãgel⁹ in nat. eius. euãgelizo vob̃ gaudiuꝫ magnũ ꝙ erit omni pplo. Luc. 2. ℄ 2° lux est dirrectiua errantium. Nã videmus ꝙ hoies de nocte errant: ꝺ die vero nõ: quia luce melius diriguntur: propter ꝙ dic dñs Jo. 5. Si quis ambulat in die non offendit: q: lucem huius mundi videt. si autem ambulat in nocte offendit. q: lux non est in eo. Instar cuius xp̄s dirigit ꝺuios. vnde cuilibꝫ dr̃ puer. 3. In omnibus vijs tuis cogita illum ꝛ ipse diriget gressus tuos. ꝙ cognoscẽs p̄s. dic. gressus meos dirige ꝺm elo. tuum ꝛ non dominentꝰ mei omnis iniusticia. ℄ 3° lux ẽ fecundatiua terrestriũ. Nam videm⁹ terre expositꝫ magis radijs solarib⁹ sunt maioris fertilitatis. Instar cui⁹ xp̄s fecũdat aridos In cuius signum ipse dicit. Jo. 3. Ego sum vitis vos palmites q manet in me ꝛ ego in eo ꝺ fert fructum multũ: q: sine me nihil potestis facere. ℄ 4° lux est ꝯciliatiua distantium. Naꝫ videmus ꝙ lꝫ oĩa corpora mixta sint ex quattuor elementis contrarijs. quorum ignis est calidus: ꝛ aqua frigida. aer humidus. ꝛ terra sicca. tñ virtute lucis ꝛ influentia corporum celestiuꝫ manent simul. Instar cuius Christus cõciliat dispersos. in cuius signum dr̃ coll. 1. In ipo complacuit deo patri omnem plenitudinem habitare ꝛ per eum reconciliare omnia in ipso pacificans per sanguinẽ crucis eius. siue q̃ in celis siue q̃ in terris sunt. Nam cum hominibus terrenis fit pugna perualida. quia secundum Apo. galat. 5. Caro concupiscit aduersus spiritum. ꝛ spiritus aduersus carnem. ꝺ enim sibi inuicem aduersantur vt non quecũqꝫ vultis faciatis. quia vero ꝺm sententiam Christi Math. 26. Spiritus quidem promptus est. caro autem infirma. hinc est ꝙ caro inclinat hominem ad luxuriam ꝛ q libet sensus corporis ad suum obiectum delectabile. vt visus ad pulchra ꝛc. ꝛ hoc est ꝙ plorans apostolus Ro. 7. d. Uideo aliam legem in membris meis repugnan

Rem legi mentis meę. ꝛ captiuantem me in lege peccati que est in membris meis. Infelix ego homo quis liberabit me de corpore mortis huius. ꝛ subdit soluendo. gratia Christi per Jesuꝫ Christū dominū nostrum. ¶ Ultra vero istum hosteꝫ habet homo mundū inclinātē ipsuꝫ ad auaritiā. ꝛ dyaboluꝫ ipsum inclinantem ad superbiam. ꝛ sic homo duꝫ viuit est in cōtinua pugna. nec in alio q̄ꝫ i Christo potest habere pacem. Unde Christus Johan. 17. Hec loquutus sum vobis vt in me paceꝫ habeatis. De hac igitur luce sic proficua s. Christo. deus pater dedit Js. 40. Dedi te in lucem gentium vt sis salus mea vsq̄ꝫ ad extremum terre. ¶ Licet autem deus filium suum in mundū tanq̄ꝫ lucem miserit audi quid ipse Christus dic̄ Jo. 13. Lux inquit venit in mundum ꝛ dilexerunt homines magis tenebras q̄ꝫ lucem cuius causaꝫ assignans subdit. Erant eniꝫ opera eorū mala. Omnis eniꝫ qui male agit odit lucem. ꝛ non venit ad lucē vt arguantur opera eius. Quattuor eniꝫ sūt inter alia que oculuꝫ corporalē impediunt ne possit clare videre. s.

Vapoꝝ elleuatio.
Medioꝝ alteratio.
Neruoꝝ separatio.
Humoꝝ congregatio.

¶ Sic animā impediunt ne possit spiritualeꝫ luceꝫ videre. Superbia tumens. Vanagloria complacens. Auaritia distrahens Luxuria inficiens.

¶ Primo oculū corporalem īpedit ne possit clare videre vaporuꝫ elleuatio. Naꝫ multotiens propter nimiā comextionem ꝛ potum vel alia causa vaporis ascēdunt ad oculum: ꝛ ipsum obumbrant: ita q̄ bene videre non potest. Instar cuius animam impedit ne possit lucem spiritualem videre. superbia tumens. Nam quia nullus potest Christum videre nisi sit in gratia quam superbi non habent qui ad moduꝫ vapoꝝ volunt semper i altuꝫ ascendere. deuꝫ videre non possunt. sed tantū humiles ꝛ deuoti. Nam iuxta illud Jaco. 4. superbis deus resistit humilibus dat gratiam. Unde Tob. filio suo Tob. 5. vel quarto. superbiam in tuo sensu nunq̄ꝫ aut in tuo verbo dominari permittas. In ipsa enim initium sumpsit omnis perditio. Unde Jsa. 2. Dies domini super omnem superbum ꝛ arrogantem ꝛ humiliabitur. ¶ Secundo oculum corporalem impedit mediorum alteratio. Nam si inter oculum ꝛ rem visam albam interpōatur vitrum rubeum vel viride vel alterius coloris res illa videbitur eiusdem coloris cum vitro. Instar cuius animaꝫ impedit vanagloria complacens. Nam quis nullus potest deum videre nisi sit deo acceptus quod nō sunt vanagloriosi qui ad modum diuersorum medioruꝫ in diuersis rebus mundanis diuersimode gloriantur de quibus Judith. 6. Presumentes de se ꝛ de virtute sua gloriātes humilias. ideo vanagloriosi deum videre non possunt. ¶ Tertio oculum corporalē impedit neruorum separatio. Nam quilibet oculus habet vnum neruiculum deferentem speciem receptam in oculo vsq̄ꝫ ad sensum cōmunem. ꝛ isti neruiculi se tanguntur i medio duorum oculoruꝫ. Et ideo propter istum cōtactum licet in quolibet oculo recipiatur species ita quod in duobus oculis sunt due species tamen sensum cōmuni representantur vt vna: Si tamen vnus illorum neruiculorum in loco contactus separetur ab alio tunc quilibet illorum representat speciem sui oculi ꝛ representāt due species: ꝛ tunc vna res videntur esse due. ¶ Instar cuius animam impedit auaritiam distrahens per q̄ꝫ homo separatur a deo: ꝛ iō dixit xp̄s Luc. 12. Uidete ꝛ cauete ab oī auaritia. q: n̄ i habūdātia ci⁹

q̄ȝ vita est que possidet. Istud aūt consilium male tenent homines non aduertentes illud domini. d. Is. 47. Propter iniquitatem auaritie eius iratus sum ⁊ percussi eum. ¶ 4º oculum corporalem impedit humoꝝ cógregató. Nā qn̄ aliq humores cógregant circa pupilam oculi: tunc impediunt oculum ad vidédum. Instar cuius aīam impedit luxuria inficiens per q̄ȝ homo bestialis efficit ⁊ imundus. ⁊ talis non potest deum videre. q: a talibus blasphematur. q: iuxta illud. 2. pe. 2. Multi sequunt eorum luxurias per quos via veritatꝭ blasphemat. quibus iudicium iaȝ olim non cessat ⁊ perditio eorum non dormitat. ¶ 2º sciendum est quantum ad tenebras ꝙ triplicem inuenio tenebraȝ. s.
Culpe inficientis spūalr.
Ignorantie excecantꝭ mentaliter.
Pene affligentꝭ eternaliter.
¶ Ab istis āt tenebris xp̄s q est lux educit reformando per suam gratiā. Illustrādo per suam sapientiam. Quietando per suam gloriā. ¶ Primo inuenio tenebras culpe inficientꝭ spūalr. Nam culpa est quedam macula in anima ipsam faciens tenebrosam. vnde de peccōribus dicit prouer. 2. Dereliquerunt iter rectum ⁊ ambulāt vias tenebrosas. Ab istis tenebris deº peccatorem educit per suam grām reformādo. vt sic reformatus possit dicere illud Jo. 13. Tenebre transierunt ⁊ lumen verū iam lucet. ¶ Secundo inuenio tenebras ignorantie excecantꝭ mentalr: in qua homo cadit per peccatum. vnde p̄s. Nescierunt neqȝ intellexerunt in tenebris ābulant. Ab istis tenebris Christus peccatorem educit ad lucem. Illustrando per suam sapientiam. Unde Ephe. 6. Eratis eiȝ aliquando tenebre: nunc autem lux in domino vt filij lucis ambulate. ¶ Tertio inuenio tenebras pene affligentis eternaliter. quia propter peccatum acquirit penā eternam. vbi sunt tenebre sine luce. Unde in persona peccatorum dicit psalmista. Posuerunt me i lacu inferiori in tenebrosis ⁊ in vmbra mortis. ¶ De istis Christus ne illuc hominem vadat: liberat si vult conuerti ad penitentiam quietando per suam gloriam. ⁊ hoc est ꝙ alloquens nos fideles beatus Pe. in canonica sua dicit. Uos autem genus ellectum regale sacerdotium. gens sancta populus acquisitionis vt virtutes eius narretis qui d̄ tenebris vos vocauit in admirabilem nom̄ suum. s. glorie. ¶ Tertio sciendum est ꝙ ad sequi Christum tripliciter debemº eū sequi. s.
Per paupertatem: mundum despiciédo.
Per humilitatem: prompte obediendo.
Per puritatem: hōeste ꝯuersando.
¶ Primo per paupertatem mundum d̄spiciendo. Exemplo apostolorum in quorum persona dixit Petrus decio math. Ecce nos reliquimus omnia ⁊ sequuti sumus te. ¶ Secundo per humilitatem prompte obediendo. In cuius signum dicitur Johan. 21. quod Christus dixit Petro sequere me. ¶ Tertio per puritatem honeste conuersando. In cuius signuȝ dicitur Apoc. 14. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati. virgines eniȝ sunt ⁊ sequuntur agnum quocunqȝ ierit. ¶ Unde ad ista tria simlr dicit Christus Luc. 9. Si quis vult post me venire abneget semetipsum per humilitatem. s. ⁊ obedientiam. tollat crucem suam. carnem macerando per castitatem ⁊ pudicitiam ⁊ sequatur me per paupertatem ⁊ penuriam. ¶ Ista sequella q̄ȝ Christum debemus sequi fuit figurata Judic. 9. Ubi sentétialiter dicitur. Quod cum Abimelech vadens ad pugnam cōtra suos aduersarios ascendit in montem Selmō. ⁊ ibi abscisuȝ ramum arboris portabat in humeris suis. d. populo ꝙ me videritis facere cito

facite. quia precedentes ramos de arbori
bus imponentes que suis humeris seque
bantur ducem. ¶ Ubi sciendum ꝙ per
Abimelech qui interpretatur pater me
us rex intelligitur Christus Jesus deus
⁊ homo qui pater noster dicitur. quia per
ipsum sumus creati. quia iuxta illud Jo.
primo. Omnia per ipsum facta sunt ⁊ si
ne ipso factuz est nihil. Qui est pater mi
sericordiarum ⁊ deus totius consolatõis
qui consolatur nos in omni tribulatione
nostra. 2. cor. ij. Iste dicitur iuisse ad pu
gnam quando voluit contra dyabolum
inimicum humãi generis in ligno crucis
pugnare. Per montem autem Selmon
qui interpretatur pax: intelligitur ciuitas
Jerusalem. Ad quam Christus ascendit.
iuxta illud quod Christus predixit Luc.
18. Ecce ascendimus Jerosolimam ⁊ consu
mabuntur omnia que scripta sunt per pro
phetas de filio hominis. Per ramum au
tem arboris intelligitur crux qua Chri
stus suis proprijs humeris deportauit.
iuxta ꝙ de ipso dicitur Johan. 19. Quod
baiulans sibi crucem exiuit in eum qui di
citur caluarie locus. ¶ Portans autem
sic crucem Jesus instar Abimelech horta
tur nos. d. Sicut me videtis facere cito
facite. quasi dicat. Sicut me videtis cru
cem portare significantem penitentiam:
ita ⁊ vos exhortor ad penitentiam. Exem
plum enim dedi vobis vt quemadmoduz
ego feci ita ⁊ vos faciatis. Jo. 13. Ad cu
ius admonitionem debet quilibet assume
re: ⁊ ipsum sequi vt ducem. exemplo ppli
sequentis Abimelech.

Secunda pars.

Equitur. Dixerunt ergo phari
sey ⁊c. Ubi tangit veritatez om
nia discernentem. quod probat
sapientia magistralis. Quia enim phari
sey Christum ex malitia reprehendebant
Ideo Christus tanquam prudens ipsorũ
insinuans ignorantiam dictum suum eui
dentius manifestat. Secunduz hoc igit̃ ħ
quattuor ꝯsidera. s.
Malitiam reprehendentem.
Sapiẽtiam declarantẽ.
Ignorantiã excecantẽ.
Sufficiẽtiam euidentẽ.
¶ Quantum ad primum dicit. Dixerunt
ergo pharisey ⁊c. Nam pharisey existi
mantes Christum solum hominem qui se
dixerat lucem mundi. ⁊ qui sequebantur
eum non ambulabãt in tenebris: sed habe
bat lumen vite. tanquam maligni ⁊ inui
di secundum Criso. Dictum suum calum
niari volebãt. Ex hoc ꝙ de seipso dicebat
Quod responsio videbatur aliquem colo
rem habere ex illo ꝙ dicitur prouer. 27.
Laudet te os alienum ⁊ non os tuum.
¶ Quantum ad secundum dicit. Respõ
dit Jesus ⁊c. vbi primo explicat intentõez
suam. d. eis. Et si ego testimonium perhi
beo de meipso. Secundo probat ħ dicẽs:
scio vnde venio ⁊ quo vado. Nam Chri
stus erat dei filius missus in mundum ꝓ
redemptione humani generis ⁊ redditu
rus ad ipsum: iuxta ꝙ ipse dicit Johan.
16. Exiui a patre ⁊ veni in mundum. Ite
rum relinquo mundum ⁊ vado ad patrez
⁊ filius dei patris sit sapientia ⁊ virtus. ꝓ
ma cor. 1. ⁊ de ratione sapientie sit omnia
certitudinaliter cognoscẽr. hinc est quod
Christus certitudialiter omnia nouit. ex
his autem potest sic formari prima ratio
Ille qui perfecte nouit deum a quo est ⁊
ad quem vadit potest vere testificari de
seipso: quia cum deus sit veritas. de ve
ritate venit: ⁊ ad veritatem vadit. Sz ego
scio vnde venio. quia a deo qui misit me.
⁊ a quo vado. quia ad ipsum redeo. ergo
possum de meipso testificari. ¶ Secũdo
sic. Ille vero potest testificari de seipso q

perfecte nouit seipsum. sed ego perfecte
me noui sciendo me principium. vnde ve
nio. ⁊ medium finez a quo vado. ergo pos
sum vere testificari de meipso. ¶ Tertio
sic. Deus est sibiipsi sufficiens testis: quia
deus est lumen. luminis est autem mani
festare se ⁊ alia. Sed ego sum deus ⁊ dei
filius: quia scio vnde venio. quia a dõ pa
tre. tanq̃ a principio originante: ⁊ a quo
vado: quia ad ipsũmet tanq̃ ad finem ge
tantem. ergo possum d̃ meipso testificari.
¶ Quantuz ad tertiũ dicit. Vos nescitis
⁊c. vbi tria p̃sidera. s.

Cognitõis carentia.
Probatõis euidentia.
Cõdictõis excellentia.

¶ Quantum ad primum dicit. Vos ne
scitis ⁊c. Licet iudei Christum lucem ve
ram presentem haberent tamen non illu
minabantur ab ipso propter eorum mali
tiam. Et ideo secundum Augu. Nõ cogno
scebant ipsum dei filium| sed tantum pu
rum hominem reputabant. ¶ Quantuz
ad probationis euidentiam dicit. vos se
cundum carnem iudicatis ⁊c. Vbi secun
dum Augu. Vos inquit secundum carnẽ
iudicatis ac si obiciat vos quoniaz in car
ne sum. carnem me solam putantes: non
autem deum sed carnem infallibiliter iu
dicatis. ¶ Quantum ad conditionis ex
cellentiam dicit. Ego non iudico quenq̃
⁊c. Nam quia Christus sciebat se verum
deum ⁊ hominem non solum loquebatur:
nec iudicabat de se vt de puro homine si
cut faciebant iudei. Et ideo secunduz Au
gustinum. dicit non iudico quenq̃. s. solũ
secundum carnem. ⁊ ideo addidit. ⁊ si iu
dico ego. ¶ Sciendum est autem morali
ter loquendo q̄ iudicium secundum car
nem iudicare quod sit viuendum secũduz
desideria carnis ⁊ mundi. Exemplo illoꝝ
impiorum de quibus dicitur Sap. 2. Di
xerunt impii apud se non recte iudican
tes. Venite ⁊ fruamur bonis que sunt. ⁊
vtamur creatura tanq̃ in iuuentute cello
riter vio pretioso ⁊ vnguẽtis nos reples
mus ⁊ non pretereat flos temporis. coro
nemus nos rosis antequam marcescant.
nullum pratum sit quod non pertranseat
luxuria nostra ⁊ h̃ sors. Opprimamꝰ pau
perem iustum. ⁊ non parcamuus vidue ⁊
nec reuereamur canes multi temporis.
¶ Que omnia reduci possunt ad diuiti
as. delitias: ⁊ excellentias mundi. Sz ta
men considera diuitias. Nam quantum
valent patet. tam in morte quam pꝰ mor
tem in morte remanet homo diuitiis
expoliatus. Unde Job. 5. Nudꝰ egressus
sum de vtero matris mee ⁊ nudus reuer
tar illuc. Post mortem autem deducunt
hominem ad extremam penam ⁊ penuri
am. sicut patet de diuite Epulone. d̃ quo
dicitur Luc. 16. Quod petiit ardens in
flãma aque gutam a Lazaro habere non
potuit. ¶ Quantum autem valent carna
les delitie patet. Nam in morte corpus
delitiis nutritum deducitur ad vermium
comextionem. Unde Job. 21. In puluere
dormient ⁊ vermes operient eos. ⁊ quid
post mortem dicitur Apoc. 18. Quoniam
glorificauit se ⁊ in delitiis fuit. tantum da
te illi tormentum ⁊ luctum. ¶ Quantum
vero valent mundane excellentie patz q:
in morte qui volebant aliis dominari
⁊ ab aliis honorari: ⁊ ceteros per super
biam pedibus suis subicere ab omnibus
conculcatur post mortem in infernum de
ducuntur. Unde omnes dicturi sunt illd̃
Sapientie quinto. Quid nobis profuit
superbia. aut quid diuitiarum iactantia cõ
tulit nobis. transierunt omnia illa tanq̃
vmbra. In malignitate autem nostra con
sumpsimus. ¶ Christus autem qui non
secundum carnem iudicat dat iudicium
iustum ⁊ verum. Unde quantum ad tem
porales diuitias dicit Math. sexto. Noli

te thesaurizare vobis thesauros in terra vbi erugo ⁊ tynea demolitur. ⁊ vbi fures effodiunt ⁊ furantur. ¶ Quantum ad carnales delitias dicit Luc. 21. Attendite autem vobis ne grauentur corda vestra in crapula ⁊ ebrietate ⁊ curis huius vite ⁊ superueniat in vos repentina dies illa. ¶ Quantum ad mundanas excellentias dicit discipulis Luc. 22. Qui maior est vobis fiat sicut minor. ⁊ qui precessor est sicut ministrator. ⁊ seipsum in exemplū adducens. subdit. Ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat. ¶ Quantum ad quartum dicit. ⁊ in lege vestra ⁊c. vbi primo adducit legis testimonium d. in lege vestra scriptum est. quia duorū hominum testimonium verum est. Ubi Crisostomus. In hominibus quidem ꝓpter hoc determinatum est ꝙ in ore duorum vel trium testimonium stet omne ꝟbum. quia vnus solus non est fide dign⁹ ¶ Secundo applicat ad propositum lex vestra approbat duorum hominum testimonium qui decipi possunt. multo ergo magis debet approbare testimonium meum ⁊ patris qui non possumus decipi. Nam sicut dicitur Numeri. 23. Non ē deus q̄ sit homo vt mentiatur. nec vt filius hominis vt mutetur.

Tertia pars.

Equitur. Dicebant ergo ei vbi est pater tuus ⁊c. Ubi tangit dignitatem omnia precedentem: quod probat sapientia supernalis. Nam iudeis querentibus a Christo de suo genere. Respondet eis implicite se filium dei: ⁊ vnum substantialiter cum pr̄e. ⁊ sꝫ h̄ hic tria ꝯsidera. s.
Interrogatōem malitie inuidenꝰ.
Expressionem ignorantie excecanꝰ.
Ostensionem noticie declaranꝰ.

¶ Quantum ad primum dicit. Dicebāt ergo ei ⁊c. Nam quia Christus crebro nominabat patrem quē ignorabant esse deum. sed credebant purum hominem. ⁊ q̄a ipsum non videbant esse cum Christo. Ideo secundum Augustinum. Querebāt vt ostenderet eis patrem. Uel secundum aliquos. illa iudeorum interrogatio fuit despectiua. quia reputabant eum filiū fabri. ¶ Quantum ad secundum dicit. Neq̄ me scitis neq̄ patrem meum. q: Christus erat deus habens patrem deum. licet iudei Christum cognoscerent quātum ad humanitatem. non tamen quantū ad deitatem. ⁊ per consequens nec patrem qui deus est cognoscebant. ¶ Quantum ad tertium dicit: si me sciretis forsitan ⁊ patrem meum sciretis. vbi Augustinus Quid est enim si me sciretis ⁊ patrem meum sciretis. nisi quia ego ⁊ pater vnū sumus.

Quarta pars.

Equitur. Hec verba locutus est ⁊c. vbi tangit potestatem omnia disponētem: quod probat presidētia virtualis. Nam potentia alicuius in duobus cognoscitur. s. in opere ⁊ sermone. Unde hic duo possumus considerare. s.
Christi affabilitatē in instruendo.
Ipsius vigorositatē in resistendo.
¶ Quantum ad primū dicit. hec verba ⁊c. Christus enim tanq̄ȝ bonus magister ⁊ pius ⁊ affabilis in loco magis competenti ⁊ decenti docebat turbas. s. i templo qui locus erat diuinis laudibus dedicatus. Unde de ipso dicebat Luce nono. Erat docens quottidie i templo. gazofilatiū erat locus in q̄ generaliter ferebant oblōnes. ⁊ dicitur a gaza ꝙ est diuitijs ⁊

phylase q est seruare quasi seruatio
diuitiarum. ¶ Spiritualiter autem secū
dum Bedam. In gazofilatio xps loquit
quoniā parabol. ad iudeos sermóem pfe
rebat tunc autem gazophilatiū aperiri ce
pit quādo discipulis suis celestia reserua
uit vnde in gazophilatiū templo adhere
bat. q: que lex ꝛ prophe figuraliter predi
xerat ad deum ptinebant. ¶ Quantū ad
secundum dicit. ꝛ nemo apphendit eū ꝛc.
Nam tantus est vigor ꝛ potentia xpi q
nullus nisi vellet ꝯtra ipuȝ aliqd potuissȝ
quia igitur nūdum venerat eius hora in
qua disposuerat pati ideo nullus apphen
dit. Inuenio autem quadruplicem horaȝ
Christi. s.

Laboriose exercitatióis.
Dolorose afflictionis.
Formidolose discussionis.
Gaudiose refectióis.

¶ Primo laboriose exercitatónis ꝛ illa
dum Christus fuit in mundo. Nam xps
penalitates ꝛ dolores nostros sine pecca
to. ideo exuriuit sitiuit. ꝛ lasus fuit. ¶ Se
cundo inuenio horam dolorose afflictóis
ꝛ illa fuit in qua pro nob voluit pati ꝛ mo
ri d qua Mat. 15. Erat autem hora tertia
ꝛ crucifixerūt eum. ¶ Tertio inuenio ho
ram formidolose discussióis. ꝛ illa erit in
die iudicij ꝛ est cuilibet homini quando
transibit de h mundo per mortem de qua
Mat. 24. Vigilate quia nescitis qua ho
ra domin9 vester venturus sit. ¶ Quar
to inuenio horam gaudiose refectionis ꝛ
illa erit in patria de quā ps. Satiabor cuȝ
apparuerit gloria tua. Nam h hora non
potest perfecte haberi in hoc mundo. sed
in futuro vbi erit perfecta refectio ꝛ sa
cietas de quolibet fideli dici possit illud
Mat. 10. Dedit illi dominus claritatem.
Ad q̄ȝ claritatem ꝛc.

¶ Feria secunda dominice quinte in qua
dragessima.

Isserunt principes ꝛ phey
ministros vt apphenderét
m yhm ꝛc. Jo. 7. Proprietas
enim inuidorū est de bono
alterius cótristari ꝛ quáto
plura bona vident in alio tanto pls inui
dia molestat. ꝛ omnia bona que dicuntur
vel fiunt ab aliquo semp in malum ꝯuer
tunt. ¶ Sufficiétia vero alicuius haben
tis alios regere vel instruere requirit vt
habeat sapientiá. per q̄ȝ possit obuiare s
ditorum ꝛ psecutorum malitijs. vnde dici
tur Prouer. 20. Dissipat impios rex sa
piens ꝛ incuruat super eos fornicem. Re
quirit etiam vt habeat prouidentiaȝ per
q̄ȝ possit disponere de futuris periculis.
Requirit nihilominus munificentiaȝ per
q velit subuenire indigentibus in neces
sarijs. ¶ Xps autem per suam sapientiá
malitie ꝛ fatuitati iudeorum obsistit. per
suam prouidentiá d futuris disponit. per
suam munificentiaȝ sua magna dona pro
mittit. secundum h igitur in h euangelio
quattuor tangit. s.

Malignitatem inuidétem crudelius.
Sagacitatem puidentem prudentius.
Fatuitatem oppinátem simplicius.
Largitatem exhibétem cómunius.

¶ Primū probat persecutio personalis.
Secundum responsio scientialis. Tertiuȝ
suspitio bestialis. Quartum promissio li
beralis. Primū in principio. Secundum
ibi. Dixit ergo yhs ꝛc. Tertium ibi dixe
runt ergo iudei ꝛc. Quartum ibi in nouis
simo autem die ꝛc.

Prima pars.

Uantum ad primum vbi tangit
q ꝛc. q probat ꝛc. dicit miserunt
principes ꝛc. principes enim sa
cerdotū ꝛ phei videntes q Christus per
suam pdicationem maximum cóuertebat
populum ꝛ q gloriabat ꝛ cómendabatur
a turbis dicentibus Christus cum vene
rit nunquā plura signa q̄ȝ hic facit. moti

inuidia voluerunt eum capere sed timue runt turbam. et ideo consilio habito códu xerunt ministros et forte illius secundum Criso^m. Qui dominabat ibi pro romanis quia tales multoc. per lucrum temporale periculis se exponūt ad que se principes nec etiá phey exponere vt xpm caperent puniendū ex quibus appareret secunduz Criso. quod non solum propter violationem sabbati phey et principes sacerdotum per sequebantur xpm. sed propter inuidiam quia cómendabatur a turbis. ¶ Ista ap prehésio Christi facta fuit figurata in pa rabola quã xps dixit iudeis Mat. 21. De agricolis et vinea vbi dicitur sententiali ter quod quidam homo paterfamilias locas set vineam suam agricolis. et nouissime fi lium misisset vt perciperet fructus agrico le apprehensum filium proiecerunt extra vineam et occiderunt eum. ¶ Ubi quod per istum patremfamilias intelligit deus pr quod est pater omniū hoīuz huius mūdi per creationem eph. 3. Ipse est ex quo omnis paternitas in celis et in terra nominatur per vineam autem intelligit lex mosayca que tunc tépo ris instar vinee dicitur por tasse fructum quia viuentes poterant me ritorie operari. ¶ Per agricolas huius vinee intelliguntur iudei quibus lex spe cialiter erat data per filiuz autem patris familias intelligitur Christus yhs cui di xit Petrus Mat. 26. Tu es Christus fi lius dei viui. pater igitur famil. i. deus pater misit filium suum. i. Christum ad agricolas. i. ad iudeos quibus fuit specia liter missus iuxta quod ipse dicit Mat. 25. Non sum missus nisi ad oues que perie runt domus Isrl. ¶ Licet autem deus pater sic misericorditer filium suum mise rit ad iudeos velud ad agricolas vt ab eis fructum reciperet bonorum operum. tamen ipsi tanquá peruersi et obstinati in suis malitijs eum apprehendisse dicitur et extra vineam eiecisse dicūtur dum ipm calūniabantur quod legez mosaycam non ob seruabat iuxta quod dixerunt Jo. 9. Non est hic homo a deo qui sabbm non custodit. vnde dicitur Luc. 4. Quod eiecerūt eum extra ciuitatem et duxerunt eum vsqz ad supciliuz montis. super quem ciuitas illo rum erat hedificata vt pcipitarent eum. sic igitur tanqz legis trásgressorez eiectū occidisse dicuntur. dum eum tradiderunt pontio pylato vt crucifigeret iuxta quod dic Jo. 19. Apprehendit pylatus yhm et fla. et infra. tunc tradidit eis illum vt crucifi geretur.

Secūda pars.

Sequitur. Dixit ergo yhs etc. vbi tangit sagacitatem prouidentez prudentius. quod probat responsio scientialis proprietas quidez sagacis est suos aduersarios verb bládis alloqui vt sic possit eorum malitiam mittigare. Ná Prouer. 15. Responsio mollis frangit irá sermo durus suscitat furorem Christus igitur sagax suis psecutoribus non arro ganter respondet sed dulciter eos debent nihilominus salubriter instruendo. et secū dum h igitur hic duo possumus conside rare scilicet.

Breuitatem psentie ad morádum.
Calamitatem indigétie ad habéduz.

¶ Quantū ad primum dicit. Adhuc mo dicum tempus vobiscum sum etc. Christus enim volens satisfacere suis psecutoribus respondit eis benigne. Adhuc modicum tempus vobiscū etc. q. d. secundū Augusti. Quod modo vltis facere estis facturi sz non modo. quia enim volo implere dispé sationem meam. et sic peruenire ad pas sionem meam signanter autem dicit vo biscum et non hic sum. q. d. secundum Au gusti. et si psequimini me tamen non cessa bo que sunt pro vobis dispésans et ea que sunt ad salutem docens et monens vos. ¶ Sciendum est autem super illo verbo

vado ad eum qui misit me. q deus pater filium suum misit in mundum vt nos a peccatis redimeret ⁊ donaret hereditatem eternā. iuxta illud Gall'r.4. At vbi venit plenitudo tēporis in quo misit de⁹ filium suum factum ex muliere factum sb lege vt omnes qui sub lege erant redimeret. vt adoptionem filiorum reciperem⁹ vnde potest figurari per Joseph de quo sententialiter dicitur Gen̄.45. Quod cū esset in egypto ⁊ fratres eius haberent maximā penuriam victualium ⁊ iuissent ad ipsum licet eum non cognoscerēt fratrem suum esse ipse tamen consolatus est eos. d. ego sum Joseph nolite timere pro salute enim vestra misit me dominus an̄ vos in egyptū. ¶ Ubi sciendum q per Joseph qui dictus est filius accrescens ⁊ decor⁹ aspectu intelligitur Christus ꝙhs qui pulcher aspectu dicitur quia sine peccato. accrescens autem quia in ipso tantū creauit humanitas q fuit diuinitati coniuncta. qui instar Joseph dicitur fuisse in egypto quando fuit missus in vtero de quo Baruch.3. In terris visus est ⁊ cum hominibus conuersatus est. ¶ Per fratres autem Joseph. i. xp̄i intelliguntur omnes homines huius mundi. qui quantum ad humanitatem Christo consimiles fratres aliq̄liter dici possunt vt d' ipo dicāt illd' Gen̄. tregessimoseptimo. Frater enim ⁊ caro nr̄a est. ¶ Isti fratres id̄o dicunt̄ fuisse i magna pēuria. anteq̄ Jo. fratrē suū cognouissent. q: genus humanū anteq̄ dei filius in mūdum istum per incarnationem venisset fuit in magna penuria gratie spiritus sancti quia nūdū fuerat habūdanter effusa. Cur sūt sic voluit vt haberent penuriā audi quid dixit populo Moy. Deutero.8. Afflixit inquit te dominus penuria ⁊ dedit tibi māna cibū quem ignorabas tu ⁊ patres tui vt osten

deret tibi q non in solo pane viuit homo sed in omni verbo q egreditur de ore di. ¶ Nam re vera verbum dei ex ore eius proueniens est Christus dei filius a patre genitus ab eterno vnde Johānis pri mo. In principio erat verbum ⁊ verbum erat apud deum ⁊ deus erat verbum. vt igitur in isto verbo cognosceremus habundantiam gratie. nos reficientis spiritualiter ante ipsius aduentum erat penuria in mundo sed per ipsum in omnes fideles volentes se disponere liberaliter est diffusa eius gratia nam Johānis pri mo. Uidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti a patre plenum gratie ⁊ veritatis. de cuius plenitudine omnes nos accepimus gratiam pro gratia. ¶ Iste igit̄ instar Jo. confortat nos omnes. d. Ego sum Joseph nolite timere vel pauere. in cuius signum dixit angelus pastoribus Luce secundo. Nolite timere euangeli⁹ vobis gaudiū magnum q erit omni populo quia natus est ⁊c. ¶ Causam autem huius confortationis assignans Christo subiungit. pro salute vestra misit me dominus in egyptum. Nā in egyptum idest in mundum istum obscurum misit dominus filium suum saluatorem ad quem recipiendum cum reuerentia nos admōet beatus Jacobus in canōica sua dicens. Abicientes omnem immundiciam ⁊ habundantiam malitie in mansuetudine ꝯsuscipite insitum verbum q potest saluare animas vestras. ¶ Quantum ad secundum dicit queritis me ⁊c. Nam iudei habentes presentem despexerunt ⁊ in ipsum noluerunt credere qui postmodum absente volentes querer̄ nullatenus potuerunt inuenire vt de quolibet dici potuerit illud Prouerbiorum decimoquarto. Querit derisor sapientiā ⁊ non inuenit. ¶ Moraliter autem lo

quendo sciendum.est q̃ illud.q̃ Christus tunc dixit iudeis.idest q̃ ipsum quererẽt tamen nõ inuenirẽt.põt ⁊ nũc dicere mul tis. ¶Nam aliqui sunt qui Christum volunt in delitijs corporalibus. Aliqui in diuitijs temporalibus ⁊ aliqui in hono ribus secularibus.sed licet in talibus que rant Christum tamen non inueniunt. Hoc autem fuit figuratuꝫ Job.vigesimo octauo.vbi dicitur. Sapientia non inue nitur. ⁊ quis est locus intelligentie ne scit homo pretium suum nec inuenitur in terra suauiter viuentium abissus dicit nõ est in me.⁊ mare loquitur non est mecuꝫ. ¶Ubi sciendum q̃ homines suauiter vi uentes intelliguntur homines dediti car nalibus desiderijs.per abissum vero pro fundum intelligũtur dediti diuitijs tem poralibus per peccatum auaritie qui in star abissi nunquaꝫ possunt repleri.iuxta illud Ecclesiastici nono. Auarus non im plebitur pecunia.nõ aduertens miser pec cator ⁊ auarus.q̃ non congregabit tot di uitias quin veniat ad mortem.⁊ sic ꝺ abis so diuitiarum profundabit in infernum. ¶Per mare vero tempestuosum.⁊ timi dum intelliguntur dediti honoribus secu laribus per superbiam. qui instar mare semper sunt tempestuosi.iuxta illud Pro uerbiorum decimotertio.Inter superbos semper iurgia sunt non aduertens q̃ su pbia instar maris finaliter tradet in mor teꝫ vt verificetur illud Apoc.2.Dedit ma re mortuos qui in eo erant.¶Ubi auteꝫ Christus inueniatur dixit angelus figu ratiue Luc.2.Inuenietis infantem pãnis inuolutum ⁊ positum in presepio.¶Ubi considera infantem: humilitatem contra superbiam in pãnis vilibus: paupertateꝫ contra auaritiam in repositione presepij. austeritatem contra luxuriam vnde vo lentibus Christum querere dicitur Sap. primo. Sentite de domino in bonitate ⁊ simplicitate cordis querite illum quantuꝫ ad mundiciaꝫ quoniam inuenitur ab his qui non temptant illum.s.per superbiam apparet autem ill' qui spem habent in il lum licet sint pauperes rebus propter suam munificentiã.

Tertia pars.

Equitur. Dixerunt ergo iudei ⁊c. vbi tangit fatuitatem oppi nantem simplicius q̃ probat suf picio bestial'. iudei quidem velud arro gantes quia legem habebant a deo se co lectos vocabant.gentil's vero despectiue vocabant dispersos quia legem mosaycaꝫ non habebant.quos tamen deus puniuit quia hodie per vniuersum mundum di spersi.gentiles vero ad unitatem fidei cõ gregati fatue autem oppinantes dixerũt ad semetipsos quo hic iturus est quia nõ inueniemus eum nunquid in dispersioneꝫ gentium iturus est ⁊ docturus gentes li cet autem fatue oppinarentur tamen sa lutem gentium predixerunt docuit auteꝫ gentes dominus siue Christus ⁊ si non per seipsum personaliter sicut iudeos ta men docuit per omnes discipulos quib9 dixit Mat.28.Euntes docete omnes gẽ tes baptizantes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti. ¶Sciendum est autem hic vbi fit mentio de doctrina ⁊ euangelizatione Christi facta per disci pulos q̃ ipsi nobis euangelizauerũt illud figuratiue q̃ dicitur Apoc.14.vbi senten tialiter dicitur. Quod Johãnes vidit tres Angelos predicantes quorum pri mus volabat per medium celi. habens eternum vt euangelizaret sedentibus su per omnem terram ⁊ super omnem gen tem.d.voce magna timete deum ⁊ date

illi honorem. ⁊ adorate eum qui fecit celũ ⁊ terram ⁊ omnia que in eis sunt. ¶ Cu ius rationem assignans dicit ꝙ venit hora iudicij eius. ¶ Secundus angelus sequutus est primum. d. cecidit Babilon illa magna quea vino fornicationis sue potauit omnes gentes. ¶ Tertius angelus sequutus est illos. d. voce magna si quis adorauerit bestiam ⁊ eius ymaginem receperit caracterem in fronte sua vel manu. bibet de vino ire dei. ⁊ cruciabit igne ⁊ sulphure: ⁊ fumus tormentorum suoꝝ ascendet in secula seculorum. nec hẽbunt requiem die ac nocte. ¶ Ubi sciendũ ꝙ homo potest in tribus ponere spem suam scilicet.

In Christo: ⁊ h est bonum.
In mundo: ⁊ h ẽ malum.
In dyabolo: ⁊ h est peximũ.

¶ Et secundum hoc sunt tres predicatores indicantes nobis proprietates illoꝝ trium in quibus sperare possumus ⁊ qd agere debeamus. ¶ Primus igitur angelus ãnunciat nobis de Christo ꝙ ipse fecit celum ⁊ terram propter est maxime potestatis. Et ideo ipsum debemus timere: ⁊ sic expellere a nobis omne peccatũ: quia eccl'astici. 1. Timor domini expellit peccatum. ¶ Secundo ipsum honorare faciendo opera virtuosa: quia talis honor est verus. Unde. Pꝛ. 3. Honora dominũ de tua substantia ⁊ de premitijs omniũ frugum tuaꝝ da pauperibus. ¶ Tertõ ipsum adorare faciendo sibi reuerentiã cognoscendo ipsum esse redemptorem omnium ⁊ glorificatorem iustorum. ¶ Ratõ autem quare debemus ista facere reddit quia venit dies iuditij. vbi Christus veniet iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ rationem a nobis exiget qualiter ipsũ timuerimus peccata cauendo ipsum honorauerimus: bona opera faciendo. Ipsum adorauerimus reuerentiam exhibẽdo. d. illud Luc. 13. Redde rationem vilicationis tue.

¶ Secundus angelus ãnunciat de mundo duo. ¶ Primo eius placibilitatẽ apparentem quia de vino consolationis sue apparentis potat omnes gentes. dum. s. omnibus proponit seipsum. ⁊ quicqd i ipso consolatõis ⁊ letitie signate per vinũ inebrians ⁊ delectans. ¶ Secundo nobis annunciat eius labilitatem deficientem. Nam quia iuxta illd Johan. 2. Mũdus transibit ⁊ concupiscentia eius in ipso confidere non debemus. Ideo dicit qa cecidit Babilon. i. mundus omni confusione plenus dicit. Cecidit in preterito ad maiorem certitudinem veritatis. vt de ipso dici possit illud Js. 21. Cecidit Babilon ⁊ omnia scuptilia eius contrita sunt i terra. ¶ Tertius angelus annunciat de dyabolo. ¶ Primo eius naturam impugnantem quia vocat eum bestiam q: crudelis instar bestie est hominibus ipsos impugnando grauiter vt sit illa quarta bestia de qua Dañ. 7. Bestia quarta terribilis atq; mirabilis ⁊ fortis nimis. Dentes ferreos habens magnos. Comedens atq; comminuens ⁊ reliqua pedibus conculcans. ¶ Secundo tangit eius culpam deformantẽ qua in se habet ⁊ i alios si potest inducit quã vocat ymaginem ⁊ caracterem bestie. ¶ Nam culpã in diabolo dici potest caracter indebilis. in homine vero ymago potest per penitẽtiam aboleri. ¶ Tertio tangit eius penam affligentem quam in se patitur ex qua peccatores patientur. quia dicit. ⁊ bibent de vino ire dei. quando. s. Christus dicet ill'. Mat. 25. Discedite a me maledicti in ignem eternum qui paratus est dyabolo ⁊ angelis eius. Quantum vero sit horribilis audi illd Js. 34. Ascendet fumus eius a generatione in generationẽ. ⁊ desolabitur in secula seculorum.

Quarta pars.

Sequitur. In nouissimo autem die rc. vbi tangit largitaté exhibentem ꝯmunius ꝙ probat pro missio liberalis xp̄s enim tanꝗ liberalis dignos. ꝛ tempore congruo inuitat ad dona sua liberaliter subsequéda vellato siue figurato sermone queꝫ nob beatus Johãnes huius historie clarius demóstrauit. ꝛ secundum h hic. 5. possumus considerar̄. s.
Temporis ꝯgruitatem.
Inuitantis curialitateꝫ.
Recipientis facultatem.
Muneris largitatem.
Teguminis claritatem.
¶ Quantum ad primum dicit in nouissimo autem die rc. Quia enim multi ad festiuitatem cóuenerant fuit tempus congruum vt eos Christus liberaliter inuitaret vt sic ab ipso recederent recreati. Nam secundum Criso. Cum recessuri essent domum celebrate festiuitate domin⁹ dat eis viatica ad salutem. Istud festum secundum Augu. appellatur scenophegia i. tabernaculorũ constructio. ¶ Quantuꝫ ad secundum dicit. si quis sitit veniat ad me ꝛ bibat inter alia enim que desideret ꝛ appetit homo est bibere quando sitit. cuius est ratio. quia homo inter alia que desiderat est viuere, quia vero sitis accidit ex h ꝙ calor nimis consumit humidũ nutrimentum quo consumpto mors sequitur. hinc est ꝙ homo desiderat ꝛ appetit bibere. vt sic per potum frigiduꝫ ꝛ humidum nutrietur calor nimius ꝛ nutrimentum humidum augeatur. ¶ Ut Christ⁹ desiderium magnum ostenderet, ꝙ debemus habere de nostra salute, ꝛ de habendo diuinam gratiam. ideo nos inuitando sitiendo vocat quos ad spiritualem potũ inuitat Is. 55. Ne quis autem possit se excusare dicit Apoč. Ego sitienti dabo de fonte aque viue gratis. si quis sitit veniat ad me ꝛ bibat. ¶ Ad istum possunt omnes homines accedere dum in h mundo viuit. siue peccatores sint siue iusti fuerint peccatores vt indulta culpa recipiãt gratiam iustis autem vt in ipsis gratia que inerant augmentetur. ꝛ sic fons ille vel potus omnibus viatoribus patet de quo figuratiue dicitur Zach. 12. In die illa erit fons patens domui Dauid. ꝛ habitãtibus Jerusalem in ablutionem peccatoris ꝛ menstruate. ¶ Ubi sciendum. ꝙ per Dauid. qui manu fortis interpretatur intelliguntur actiui qui fortes debent esse in aggrediendo difficilia ꝛ sustinendo aduersa quorum cuilibet dicitur. 3. Re. 2 Confortare ꝛ esto robustus. vir fortis ꝛ obserua custodias domini tui. per ierusalem autem que visio pacis dicitur. intelliguntur illis qui dimissis temporalibus in quibus multiplex reperitur distinctio. mentem suam cum deo spiritualiter viuũt celestia contéplando vt de ipsis dici possit illud Mat. 17. Leuantes oculos suos nemineꝫ viderunt nisi solum Jesum per peccatores autem intelliguntur peccantes in spiritualibus de quoruꝫ quilibet dicitur Ecclesiastici. 13. Cor neꝗ grauabitur in doloribus. ꝛ peccator addiciet ad peccandum. ¶ Per menstruatam vero immundam intelliguntur peccantes peccatis carnalibus quantum ad corpus ꝛ animam maculantur de quibus dominus Is. 37. Justa mensuram menstruate facta est viam illoruꝫ coram me. ¶ Quãtum ad tertium dicit, Qui credit in me rc. Nam fides siue credulitas quadam facultatem dat homini vt Christo potum spiritualem accipiat gratie. salutaris vnde Christus dicit Mat. 21 Discipulis, Omnia quecunqꝫ petieritis in oratione credentes accipietis. fides siue credulitas per ꝗꝫ habemus facultatem recipiendi gratie potum spiritualem est.

Purgatiuam viciorum.
Conteptiuam mundanoꝝ.
Spretiuam tormentoꝝ.
Adeptiuam supernoꝝ.
¶ Primo est purgatiua viciorum. Nam qualiter per fidem purgantur in homine patet per illud ꝙ dicitur Prouer.15. Per misericordiam ⁊ fidem purgantur peccata per timorem domini declinat omnis homo a malo. Hoc autem patet in Magdalena. cui Christus dic̄ Luc.7. Fides tua te saluam fecit vade in pace. ¶ Secundo est conteptiua mundanorum. ⁊ hoc patet in Mat. de quo dicitur Mat.9. Quod cum Christus vidisset eum sedentem in tholoneo ⁊ dixisset sibi sequere me. surgens secutus est eum. Hoc etiam in alijs discipulis vnde Mat.19. Ecce nos relinquimus omnia ⁊ secuti sumus te. quorum exemplo debemus ⁊ nos sequi Christum.
¶ Tertio est spretiua tormentorum. ꝙ patet in Andrea qui iudicat⁹ cruci dicebat. O bona crux que decorem ⁊ pulchritudinem de membris domini suscepisti. suscipe me discipulum eius vt per te me recipiat qui per te me redemit hoc etiam patet in Stephano Laurentio. ⁊ multis alijs de quibus Cor.ij. Sancti per fidem vicerunt regna operati sunt iusticiam. adepti sunt repromissiones. ¶ Quarto est adeptiua supernorum. Nam qualiter patriarche ⁊ prophe apostoli. ⁊ martires doc. virgines confesso. adepti sunt bona patet per illud. ꝙ in laudibus verorum gloriosorum dicitur Ecclesiastici.44. Omnes isti in generationibus gentis sue gloriam sunt adepti ⁊ in diebus suis habentur in laudibus vnde ad comendationem fidei dicit Augusti. de verbis domini. Nulle maiores diuitie. nulli thesauri. nulli honores. nulla huius mundi maior est substantia q̄ȝ fides catholica. que peccatores homines saluat cecos illuminat infirmos curat cathecuminos baptizat. fideles iustificat penitētes reparat iustos augmentat martires coronat. virgines ⁊ viduas casto pudore conseruat. clericos ordinat sacerdotes consecrat. in eternam hereditatem cum sanctis Angelis collocat.
¶ Quantum ad quartum dicit. Flumina de ventre eius fluent aque viue. Nam tunc munus aliquod large donatum dicitur quando illum cui datur replet interius ⁊ in alios caritatiue redundat. vt igitur munus ꝙ Christus dat suis fidelibus ostendet liberaliter datum innuit qualiter hominem replet interius ⁊ qualiter possit in alios redundare. ⁊ secundum hoc hic tria possumus ꝯsiderare. s.
Vbertatem magnificā.
Sacietatem intrinsecā.
Vtilitatem extrinsecā.
¶ Quantum ad primum dicit flumina pluraliter non flumine singulariter vnde Criso. Dicit autem flumina ⁊ non flumē copiositatem oculte insinuans. ¶ Quantum ad sacietatem intrinsecam dicit. De ventre eius vbi Augusti. venter autem interiores hominis est conscientia cordis cui bibito illo liquore vescit. vescit purgata cōscientia ⁊ auriens fontem etiam ipsa fons erit. ¶ Quantum ad vtilitatem extrinsecam dicit. Fluent aque viue. Nam per fluxum illorum fluminum fluentium aquas viuas intelligitur vtilitas que venit ad proximos exterius ab illo qui in seipso habet gratiam habundanter vt dicere possit illud Deutero.32. Concrescat vt pluuia doctrina mea. fluat vt ros eloquium meum. ¶ Quantum ad quintum

dicēs hoc autem dixit de spiritu ꝛc. euangelista quidem sciens Christum fuisse locutum de aqua ꝛ flumine figuraliter sub tegmine nob ipsius dictum declarat ostēdens ꝙ per h spiritus sanctus gratia dicitur aqua vel fluui9 quia lauat maculam deformantem refrigerat cōcupiscentiam ardescētez. viuificat animā morientem.
¶ Primo lauat maculam deformantem ꝛ h dedit vobis intelligere quando dixit Ezechielis. 36. Effundam super vos aqꝫ mundam ꝛ mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris ꝛ ab vniuersis ydolis vestris mundabo vos. ꝛ dabo vob cor nouū. ꝛ spiritum nouum ponam in medio vestri. ¶ Secundo refrigerat cōcupiscētiam ardescentem vnde Ecclesiastici. 18. Nōne ardorez refrigerabit ros. q. d. ymo vt h ardore refrigerato dicant homines cum ps. Trāsiuimus per ignem ꝛ aqꝫ ꝛ eduxisti nos in refrigerium. ¶ Tertio viuificat animam morientem vnde Jo. 6. Spiritus est qui viuificat caro autem nō prodest quicqꝫ. h est iª de qua Christus dixit samaritane Johan. 4. Qui biberit ex aqua qꝫ ego dabo ei non sitiet in eternum sed aqua quaz ego dabo ei fiet in eo fons aque salientis in vitam eternam.
¶ Gratia spiritus sancti dicitur fluuius quia instar fluuij habet.
Amaritudinem in ortu.
Longitudinem in fluxu.
Cōitatem in vsu.
Circularitatem in reditu.
¶ Primo habet amaritudinem in ortu. Nam sicut flumina oriūtur a mare ꝙ quidem est amarum sic gratia spiritus sancti orif in homine se disponente ad ipsam per amaritudinem doloris in cōtritione pudoris in confessione. sudoris in satisfactione vt dicere possit illud Js. 38. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine anime mee. ¶ Secundo habet longitudinem i fluxu. Nam sicut fluuius longe pretenditur sic gratia spiritus sancti facit ꝙ homo non solum amicos diffunditur diligendo etiam diligit inimicos. ad ꝙ Christus nos admonet Mathei quinto dicens. Diligite inimicos vestros benefacite his qui vos oderunt.
¶ Tertio habet cōmunitatem in vsu. vnde de ipsa Mathei septimo Omnis eniz qui petit accipit. ꝛ qui querit inuenit ꝛ pulsanti aperietur. in cuius signum dicitur Actuum decimo. Quod in nationes gratia spiritus sancti effusa est. ¶ Quarto habet circularitatem in reditu. Nam sicut flumen a mare oritur ꝛ in mare reuertitur sic spiritus sancti gratia que habet ortum a deo. nos iterum reducit in deum vt talis reductus possit dicere illud Ezechielis trigesimoquarto. Leuauit me spiritus ꝛ introduxit me in atriū interius. ꝛ ecce repleta erat gloria domini dei. ¶ Inuenio autem secundum duplicem statum hominū iustorum scilicet viatorum ꝛ comprehensorum duplicem aqꝫ scilicet torrentis ꝛ fluminis. ¶ Nam per torrentem que aliquando deficcatur ꝛ deficit intelligitur status viatorum que finitur in morte. ¶ Per fluuium autem perpetuum ꝛ durabilem intelligitur status comprehensorum qui permanet in eternum. viatores autem habent aquaz torrentis. quia sic se habent gratiam spiritus sancti. quia quod ipsam possunt amittere. cōprehēsores autem habent aqꝫ fluminis. quia sic habent spiritus sancti

grãm. ꝙ ipſam nõ poſſunt vlterius ꝓcẽ.
¶ Aq̃z torrẽtis viatorũ fuit figurata per
aq̃z torrẽtis quẽ vidit Ezechiel. Ezechiel.
47. vbi ſentẽtialr̃ dr̃. Quod vidit quẽdaz
virũ q habebat in manu ſua quãdam mẽ
ſurã. ⁊ mẽſus eſt inqt cubitos mille. ⁊ tra
duxit me per aq̃z vſq3 ad talos. rurſuſq3
menſus ẽ mille ⁊ traduxit me ꝑ aq̃z vſq3
ad genua. ⁊ rurſus mẽſus eſt mille. ⁊ tra
duxit me per aq̃z vſq3 ad renes. ⁊ mẽſus
eſt mille ⁊ traduxit me vſq3 ad torrẽtem
q̃z nõ potuit trãſuadere. ¶ Ubi ſciendũ
ꝙ ꝑ iſtum virum quem vidit Ezechiel. in
telligitur xp̃s qui vir a virtute dr̃ d̃ quo
Zach. 6. dr̃. Ecce vir oriens nomen eius.
Iſte dicitur hr̃e menſurã in manu q2 nob
ꝯcedit regulam modũ ⁊ menſurã viuendi
ꝯ. illud Mat. 19. Si vis ad vitã ingredi
ſerua mãdata de quo Iſ. 40. Quis men
ſus eſt pugillus aquas. ⁊ celos palme põ
derauit. q. d. nullus niſi d̃s. ⁊ xp̃s eſt d̃s. ⁊
ſic ꝑ omnia menſurare. ¶ Signãter autẽ
dicitur ꝙ menſus ſup mille. Nam nume
rus millenarius cõſtat ex decem centena
rijs. centenariꝰ ex. x. denarijs. denariꝰ ex
metallo   eſt aũt milenariꝰ q̃z centẽa
rius q̃z etiam denariꝰ dicunt̃ numeri per
fecti. ¶ In milenario ſunt tres denarij ꝓ̃
mus eſt decies centũ que faciũt mille. ſe
cundus. x. que faciũt centum. tertiꝰ eſt de
cies nũerũ que faciũt. x. in qua igit̃ nume
rus ſupradictis ꝯtinetur denariꝰ dant̃ in
telligi ꝓ̃cepta. x. debemꝰ obſeruare ꝑfecto
corde ꝑ mundam cogitatõem in ore ꝑ ho
neſtam ꝯuerſationem ⁊ locutõem. in operẽ
ꝑ virtuoſam exercitatõem. ¶ Qualr̃ aũt
per aq̃z iſtam ſub eadem menſura tradu
ctꝰ fuit Ezechiel. dr̃. Primo ꝙ traductꝰ
fuit vſq3 ad talos. ſecundo vſq3 ad genua
⁊c. Nam ꝑ talos in qbus eſt corporis ſb̃
portatio. q2 ſemp pedes ⁊ talos totũ cor
pus firmat̃ intelligunt̃ qui exñtes in gr̃a
ſpũs ſancti. ꝑ ipſa efficiunt̃ ad aggredien
dum difficilia ⁊ ſuſtinendũ aduerſa vnde
Ro. 8. Ipſe enim ſpũs adiuuat infirmita
tem nr̃am ꝑ genua vero q̃ eſt itineris am
bulatio. quia ꝓpter iuncturam genuũ ꝑ q̃z
q̃z tibia põt extẽdi ⁊ retrahi ambulat hõ
recte intelligunt̃ q ſunt expediti ⁊ ꝓmpti
ad opera meritoria. de qbus Ezechiel. 1.
Ubi erat ſp̃s illuc gradiebant̃ nec reuer
tebant̃ cũ ambularẽt. ſ. ad vicia. ¶ Per
renes ãt vbi eſt carnis infeſtatio. q2 in re
nibus viget ꝯcupiᵃ carnis que hoĩbus ẽ
infeſta intelligunt̃ illi q vicia carnalia do
mant qbus dic̃ Apoſtolus Ro. 8. Si eniz
ſm carnem vixeritis moriemini. Si autẽ
ſpiritu facta carnis mortificaueritis viue
tis. ¶ Per torrentem aũt quẽ nõ potuit
trãſuadere ꝓpter ſuam ꝓfunditatẽ ⁊ aq̃
rum habũdãtiã dat̃ intelligi. ꝙ poſtq̃z ſpi
ritus ſanctus hoĩs talos tetigit ⁊ fec̃ euz
fortem ad aggrediẽdum difficilia ⁊ ſuſti
nendũ aduerſa. tetigit genua. ⁊ fec̃ ipſum
ꝓmptũ ad opera meritoria tetigit renes
⁊ fec̃ eum caſtum domãdo vicia carnalia
ſi ꝑſeuerauerit in iſtis illa gr̃a creſſet in
tantum ꝙ amplius radere nõ poterit q2
terminabit̃ in gl̃a que põt dici gr̃a conſu
mata q̃ ideo irradibilis dr̃ quia nũquam
illa tranſibit aliqs. ſed ipſa ꝑpetuo rema
nebit. Aq̃z fluuij quantũ ad ꝯprehenſores
fuit figurata ꝑ aq̃z fluuij q̃z vidit Iohan
nes Apoc. 21. vbi dic̃ oſtẽdit mihi angl̃s
fluuiũ aq̃ viue ſplẽdide tanq̃z criſtallum
ꝓcedentẽ de ſede dei ⁊ agni ĩ medio pla
tee ierᵐ. ⁊ ex vtraq3 ꝑte fluminis lignuz
vite afferens fructũ. 12. ¶ Ubi ſciendum.
ꝙ per fluuiũ in quo ẽ aquaꝝ habundãtia.
intelligit̃ plẽitudo ⁊ habundantia gl̃e ꝙ ĩ
ꝑadiſo ꝑticipant ꝯprehenſores. Nam ſic̃
dr̃ Cor. 1. Oculus nõ vidit nec auris audi
uit nec in cor hoĩs aſcendit que ꝑ̃parauit
d̃s his qui diligũt eum. ⁊ ideo ꝑs. Satia
bor cum apparuerit gl̃a tua. ¶ Dicit̃ aũt
iſte fluuiꝰ aq̃ viue ꝓpter emanatiõem in
deficiẽtem vt ſic iuxta illd̃ Iſ. 58. Sit illa
gl̃a quaſi ortus irriguꝰ ⁊ ſic̃ fons aquarũ

cuius non deficiunt aque. dr vero splendidus sicut cristallus per claritatem refulgentem. vnde Apoc. 21. Dicitur q illa ciuitas non eget sole neqz luna vt luceant in ea. nam claritas dei illuminat eam 7 lucerna eius est agnus. ¶ Dr aut pcedere de sede dei 7 agni. propter eius dignitatem excellentem. dicitur vero q pcedit i medio platee ierm. propter eius largitate diffundente: vt dici possit illud Numeri. 20. Egresse sunt aque largissime ita vt populus biberet 7 iumenta: dicitur etiam q ex vtraqz fluminis erat lignum vite afferens fructu. 12. propter vbertatem habundantem vt de ipsa dici possit illud Dan. 4. Fructus ei9 nimi9. ad quem qdem fructum xps nos inuitat sb nomine sapiétie Ecclastici. 24. Transite ad me omnes qui concupiscitis me 7 a generatóibus meis adimplemini. spiritus me9 super mel dulcis 7 hereditas mea super mel 7 fauum. Ad qz hrditaté 7c.

¶ Feria tertia dñice quinte in. xl°.

Ambulabat yhs in gallileam 7c. Jo. 7. Uidemus in naturalibus q si aliquis infirmatur grauiter 7 nó potest sanitatem recipere nisi aliqua pars in ipso sit sana: qua mediáte virtus naturalis operatur ad expellédu3 morbum. cooperante multotiens artis sb sidio. ¶ Sic loquendo spiritualiter accidit q homines defectuosos simul 7 vitiosi moraliter nó possunt reformari vl' corrigi nisi per aliquem potenté: sapientem: 7 bonum. ¶ Quia igitur totum gen9 humanum anteqz incarnaretur dei filius spiritualiter erat infirmum. per seipsum saluari non poterat: donec venit in mundu3 Christus Jesus qui peccatum non fecit nec inuétus é dolus i ore eius prima pe. 2. per quem totu genus humanu sanitaté 7 vitá spiritualem recepit de quo ps. Misit verbu suu3 7 sanauit eos 7 eripuit eos de interiectionibus eoru. Inter iudeos at ad quos spáliter missus fuit xps: aliqui erant malitiosi. 7 isti erant vitandi. aliqui erant vanagloriosi. 7 isti erant corrigendi Nam iuxta illud prouer. 27. Melior est manifesta correctio qz amor absconditus. Aliqui vero erant timorosi: 7 isti erát cófortandi dicendo eis illud Eph. Confortamini in domino 7 in potentia virtutis ei9 Sm hoc hic beatus Johánes quattuor tágit. s.

Prauitaté inuidentem crudelius.
Uanitatem appetenté sublimius.
Potestaté declinanté humilius.
Debilitaté formidanté timidius.

¶ Primu probat persecutio bonitatis. Secudum indiscretio affinitatis. Tertiu dispensatio tarditatis. Quartu hesitatio veritatis. Primu in pricipio. Scdm ibi. Erat at in proximo 7c. Tertium ibi. dicit ergo yhs 7c. Quartum ibi. Querebant eum iudei 7c.

Prima pars.

Quantum ad primu vbi tangit 7c. q probat 7c. dicit. Ambulabat yhs 7c. Quia iudei propter inuidiá Christum persequebantur ipsoz consortio aliquando declinabat. Na3 sicut dicit Boetius. A multis bonis actibus homo se retrahit videns se ex hoc alijs displicere. dicit igitur euangelista q ambulabat yhs 7c. ¶ Sciendum est q xps verá informatóem moralé in gallileá dr ambulasse. Ná gallilea vno mó interptat trásmigrató: 7 signat trásmigratóe3 qz hó o3 facer d vitijs ad virtutib9 de qua dicit ps. Transmigra in montem sicut passer. Ná exns i pfundo vicioz dr i móté transmigrar qn trásit ad opa virtuosa d vitijs. sic pass erepta é d laqo venátiu. vt át hác trásmigratóem daret nob itelliger i gallileá dr ábulasse. postqz obem9 ábulare. vt

glib; nr̃m dicere possit illud eccl'ci.5. Ambulauit pes meus iter rectum a iuuẽtute mea. talis figurari potest per Noe. d̃ quo dicitur Geñ.6. Noe vir iustus atq; perfectus fuit in generatõibus suis'. cum deo ãbulauit ⁊ genuit tres filios. Sem. Châ. ⁊ Japhet: quem dñs pp̱ bonitatem suam in diluuio liberauit. ℭ Ubi sciendum ꝙ homo qui vult liberari ne submergatur in profundũ inferni d; esse.
Noe p̱ mãsuetudiñe ⁊ tempantiam.
Justus p̱ rectitudinem ⁊ iusticiam.
Perfectus p̱ claritate; ⁊ prudentiam.
Debet ãbulare cũ deo p̱ rectam itentõe;.
Debet filios gignere p̱ rectam opatõem.
ℭ Noe ei; interp̄tat̃ reqeſcẽs ⁊ signat hominẽ q per virtutem temperantie est quietus a passionibus. qetans ⁊ ꝯtinens in affectõib⁹ vt dicere possit illud eccl'ci 24. In his omnibus requiem quesiui ⁊ in hereditate dñi morabor. ℭ Secundo d; esse vir. Nam vir a viroꝛe dr̃. ꝙ signat in quo d; esse vigoꝛ ⁊ fortitudo. vitijs resistẽdo: difficilia aggrediẽdo: ⁊ aduersa viriliter sustinendo. cui dr̃. 1. R. 18. Esto vir foꝛtis ⁊ preliare bella domini. ℭ Tertio debet esse iustus per rectitudinẽ ⁊ iusticiam. Nam teste Ber. Justicia est reddere vnicuiq; ꝙ suum est. tribue i ꝙ suũ est, supiori. equali ⁊ inferioꝛi. Redde reuerentiam p̄lato ⁊ obediẽtiã. quoꝛu; altera coꝛdis. altera coꝛpoꝛis ẽ reddere equali consilium quo ignoꝛantia erudiatur ⁊ auxilium quo infirmitas iuuat̃. tribue subiecto custodiam vt possit cauere peccatum ⁊ disciplinam vt ꝙ minus cauit minime maneat impunitum. ℭ Quarto d; esse perfectus p̱ claritatẽ prudentie. Na; teste Seneca. Qui nihil d̃ p̄teritis cogitat vitã p̱dit: q nihil de futuris p̄meditat̃ in oĩa incautus incedit. Sic ãt oꝛdinatus virtutibus cardinalibus debet ambulare cũ deo ℭ Debet etiam filios gignere per bõam operationem. Nam homo sic virtutibus adoꝛnatus d; in virtuosis actibus exercerі ꝙ datur intelligi in fecunditate filioꝛũ. signanter aũt dr̃ ꝙ Noe tres filios genuit propter tria que ꝯsiderare possumus ĩ actibus virtuosis. ℭ Primo famã eoꝛu; significatam p̱ Sem qui interp̄tat̃ famosus. Nam p̱ bõa opera efficitur homo famosus ⁊ est alijs in exemplum. Nã p̄uer. 15. Fama bona impinguat ossa. ℭ Secundo ꝯsiderare possumus cautela; periculorum signatam per Châ qui interp̄tatur calidus. Nam hõ in suis operibus debet esse cautelosus ne decipiatur per aliquas circunstantias malas. vnde virtuosos homines admonens apl's dicit Eph. 5. Uidete fratres quomodo caute ambuletis nõ quasi insipientes sed vt sapientes. ℭ 3° ꝯsiderare possum⁹ magnitudinem p̄mioꝛũ signatam per Japhet qui interp̄tat̃ latitudo. Nam homo ex suis bonis operib⁹ acq̄rit de congruo gloꝛiam padisi q̃ accepta potest dicere cum p̄s. Eduxit me in latitudinem, saluum me fecit quoniã voluit me.

Secunda pars.

Equitur. Erat aũt in proximo ⁊c. vbi tangit vanitatem appetentem sublimius. quod probat indiscretio affinitatis. Nam parẽtes xp̄i attingentes sibi ex parte matris eius: nundum adhuc persuadebãt sibi ꝙ festũ ascẽderet. vt i fcis suis coꝛã pplo oñderet ⁊ ꝯm h hic q̃ttuoꝛ possumus ꝯsiderare. s.
Tẽpoꝛis dispositõem ꝯgruẽtem.
Itineris psuasionẽ indicantẽ.
Persuasiõis rõnem iducentem.
Gregis dubitatõem hesitantẽ.
ℭ Quantũ ad pᵐ dicit. Erat ãt ⁊c. Nam scenophegia erat vnũ d̃ solẽnibus festis iudeoꝝ ⁊ fiebat. 15. mẽsis septẽbꝛis. dicebatur ãt senophegia a fixiõe tabernaculoꝛũ: q: i illo festo iudei septẽ dieb⁹ hitabãt in tabernaculis in memoꝛiã ꝙ 40. ãnis hitauerãt in deserto. ℭ Qᵐ ad 2ᵐ dic. Dixe

Fiunt aũt ad eum fr̃es eius ꝛc. xp̃s qdẽ ex parte mr̃is sue hẽbat aliquos ↄsanguineos q tñ non erant de numero .12. apl'orum nec adhuc pfecte in ip̃m credebant. q dñr h fratres more scripture: q̃ ppinquos cõsãguieos multotiẽs fr̃es appl'at. ¶ Isti igit̃ persuadebant xp̃o ꝙ iret in iudeam ad festum dicẽtes transi hinc ꝛ vade i iudeam ac si dicant ſm Bedam: tu signa facis ꝛ pauci vident ea. transi ergo ad vrbem regiam vbi sunt principes vt visis signis laudem cõsequeris ab eis. ¶ Q^m ad 3^m dic̃. vt discipuli tui ꝛc. vbi consãguinei xp̃i tribus rõnib⁹ vt xp̃s ad festum ascendere inducebant. ¶ Primo pp gregis confortatõem. ¶ 2° pp honoris acqsitõem. ¶ 3° pp opis publicatõem. Propt̃ p^m dicũt vt discipuli tui videãt opa tua que tu facis. Propter 2^m dicũt. Nemo i oculto aliqd facit ꝛ querit ip̃e in palã eẽ. Propter 3^m dicũt. si hoc facis manifesta teipsum mundo. ¶ Sciendum ẽ aũt al'r exponẽdo lr̃am ꝙ consanguinei xp̃i videbant xp̃o tria imponere. Primo formidinem ꝛ imbecilitatem. 2° anẽgloriam ꝛ vanitatẽ. 3° arrogantiam ꝛ falsitatem facti. ¶ In hoc ꝙ dicunt in ocultũ facere ostẽdunt ip̃m timorosum. ꝛ ꝙ pp formidinez nõ audebat facer̃ publice. In h q inuunt ip̃z appere publicari hoibus oñdunt ip̃m vanagloriosum. In h 3° mundo q: dubitatiue loquunt̃ dicẽtes. si hoc facis: oñdũt ip̃m mõdosuz: q̃si multa dicat. ꝛ oñdat se facere que non facit. ¶ Q^m ad 4^m dic̃. neqz eim fr̃es eius credebant in eum. vbi Aug. loquẽs d cõsanguineis xp̃i dic̃ xp̃m esse ↄsanguineum poterũt hr̃e. creder̃ aũt in eũ ip̃a ppinqtate fastidierunt.

Tertia pars.

Egtur dicit ei Iesus ꝛc. vbi tangit ptãtẽ declinantem humili⁹: ꝙ pbat disceptatõ tarditatꝫ. licz ei xp̃s possꝫ ad festũ p libito volũtatꝫ: tñ ex dispẽsatõe tardar̃ voluit: nec cũ suis ascendere ↄsanguineis. Sed postmoduz sine ipsis ascẽdit p̃bens nob humilitatꝫ exẽplũ ne nob oñtatõem suadẽtib⁹ aures demus. h igit̃ q̃ttuor possum⁹ ↄsiderare. s.

Responsionẽ mitigantẽ.

Rõnem cõgruentem.

Expressionẽ euidentem.

Conclusionẽ ↄñtem.

¶ Quantum ad primuz dic̃. dic̃ ergo eis yh̃s ꝛc. ¶ Circa xp̃m triplex tp̃s possumus cõsiderare. s. tp̃s natiuitatꝫ sue. d quo nõ loquit̃ h. tp̃s passiõis sue d quo dixit iudeis Io. 7. Adhuc modicũ tp̃s vobiscũ sum ꝛ vado ad eum qui misit me. tp̃s glorificatõis ꝛ istud includit. tp̃s resurrectionis. ascensionis ꝛ finalis discussionis. ꝛ d isto tempore loquitur hic xp̃s. Unde Beda. Ne autem videatur h ↄ̃rium ei ꝙ dic̃ apostol⁹. At vbi venit plenitudo temporis misit deus filium suum. referẽdum ẽ h ꝙ h dic̃: non ad tp̃s natiuitatꝫ: sꝫ ad tp̃s gl'ificatõis. ¶ Istud aũt tempus ſm Criso. põt referri ad tempus passionis. Unde Criso. Uidetur autez mihi oculte insinuari fortasis enim volebant proder̃ ꝛ tradere iudeis. ꝛ ideo dicit tempus meum nũdum aduenit. hoc ẽ tempus crucis ꝛ mortis. tempus autem vestrum semper ẽ paratum. q: ꝛ si vos semper sitis cum iudeis non interficient vos eadem cum ipsis zelantes. ¶ Quantum ad secundum dic̃. Non potest mundus odisse vos ꝛc. Ratõ quare tempus cõsanguineoꝝ xp̃i semper dr̃ esse paratum: est q: sicut mundani nõ odiebant mundum. tempus autem xp̃i ñ paratum q: cum mundana reprehẽderet odiebat̃ a mundo. ex quo pꝫ ꝙ odium causatur ex maloꝝ opum redargutõne. vult igitur xp̃s dicere ꝙ mundus eos nõ odiet: q: eadem cum ip̃o volunt. cuiusmodi erant consanguinei sui. ipsum autem odiebant: quia ipsius opera reprehendebat. ¶ Quantum ad tertium dic̃. Uos aũt ascẽdete ꝛc. vbi xp̃s euident̃ exprimit suos

cōsanguineos ascensores ad festū cū qui
bus tñ nō ascendit vt nobis daret exem
plum ſꝫ Theo. vitādi vanāgloriā ¶ Sciē
duꝫ est autē ꝙ xp̄s nob̄ innuit hic duplex
festum. s.
Temporalis letitie.
Solēnitatis eterne.
¶ Primū querebāt cōsanguinei xp̄i ⁊ h̄
festū nō est acceptū deo iuxta ꝙ ipse dicit
Is. primo Neomeniā ⁊ sabbatū ⁊ festiui
tates. alias nō ferā. iniqui sunt cetus ve
stri. calendas vestras ⁊ solemnitates ve
stras odiuit anima mea. ¶ Istud festū
fuit figuratū per festū Amalechitarū de
quibus dicitur sententialiter primo. Re. 3.
Quod postquā acceperāt magnā predā
discumbebāt super faciem terre comeden
tes ⁊ bibentes ⁊ quasi festum diē celebrā
tes ꝓ cuncta preda ⁊ spolijs que ceperant
tamen inuadens Dauid percussit ⁊ ipsos
interfecit. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Ama
lechitas qui interpretantur gens bruta i
telliguntur peccatores qui turpes ⁊ bru
ti dicuntur propter peccati maculam de
formantem. de quibus dicitur Ezech. 10.
Uiri isti posuerunt imundicias suas i cor
dibus. ⁊ scandalum iniquitatis sue statue
runt contra faciem suam. Isti dicuntur ac
cipere predicta preda ⁊ spolia. super qui
bus festum faciunt ⁊ letantur, cum dita
ti sunt rebus temporalibus luxuriantur i
ipsis. quibus dicitur Amos. 6. Ue q dor
mitis in lectis eburneis ⁊ laxiuitis i stra
tis vestris: qui comeditis agnum d̄ gre
ge ⁊ vitulos de medio armenti: qui cani
tis ad vocem psalterij. ¶ Per Dauid
autem qui manu fortis dicitur intelligit
Christus. De quo Job. 9. Si fortitudo q̄
ritur: robustissimus est. Iste igitur istar
Dauid inuadit Amalechitas. i. peccato
res imundos ⁊ ipsos interfecit: auferen
do predam ⁊ spolia: quando superuenien
te mortis sententia ipsos expoliat rebus
temporalibus ⁊ tradidit eos in infernuꝫ
cruciandos: iuxta illud. 2. pe. 2. Nouit do
minus pios de temptatione eripere. ini
quos vero in diem iudicij cruciandos re
seruare. magis autem eos qui post carnē
concupiscentias imundicie ambulant.
¶ Aliud est festum solēnitatis eterne: ⁊
istud est festum Christi ⁊ bonorum ⁊ bea
torum omnium. ⁊ h̄ festum fuit figuratuꝫ
per festum iudeorum. de quo siialiter dr̄
Hester. 8. Quod cum iudei mediāte He
ster ⁊ procurante cum rege assuero euasis
sent mortis periculum q̄ꝫ Amā hostis eo
rum ꝓcurauerat leticia magna fuit in po
pulo. epulantqꝫ faciebant conuiuia ⁊ fest⁹
dies. ¶ Ubi sciendum ꝙ per iudeos qui
interpretantur confitentes siue glorifican
tes intelliguntur omnes homines huius
mundi qui Christum confiteri debent cō
stanter ⁊ ipsum glorificare: iuxta ꝙ de cō
fessione dicitur phy. 2. Omnis lingua cō
fiteatur quia dominus Jesus Christus i
gloria est dei p̄ris. de glorificatiōe ꝟo dr̄
prima cor. 6. Empti enim estis pretio ma
gno. glorificate ⁊ portate deum in cor^e ve
stro. ¶ Per Aman autē q interpretatur
iniquus: intell'r dyabol⁹ q est inimic⁹ hu
mano generi: q: sicut Aman procurauit
mortem iudayci populi: sic ipse mortē hu
mani generis suis tēptatōib⁹ ⁊ versutijs
ꝓcurauit: iuxta illō sap̄. 2. Inuidia dyabo
li introiuit in orbem terrarum. ¶ Per
Hester qui interpretatur preparata vel
elleuata in populis intelligit virgo Ma
ria que prepata interpretatur. dicitur ꝙ
inter omnes feminas se disposuit vt iuēi
ret a deo gratiam: vt de ipsa carnem as
sumens humanam: temporaliter nasceret
elleuata vero in populis dicitur ꝙ super
omnes feminas predicatur beata.
¶ Per Assuerum autem regem qui in
terpretatur beatitudo. intelligitur deus
qui est beatitudo nostra: beatificans nos
in gloria paradisi. Unde ps̄. Beatus po
pulus cui⁹ dominus de⁹ ei⁹ ppl's quē ele

git i hereditatē sibi. ¶ Sicut igit hester regina pcurauit cū Assuero rege ne morerent populus sicut Aman pcurauit: sic virgo Maria suis precib⁹ ⁊ fructū quē portauit in vtero .s. xpo yhu pcurauit a dño vt a morte nos eriperet grām donaret ⁊ vitam. vt sibi dicere possumus cum ps. Eripuisti animam meā de morte ⁊ pedes meos de lapsu vt placeam corā te in lumine viuentium. ¶ Sic igitur liberati debemus instar iudeorum diē festū peragere ⁊ cum eplis spūalib⁹ cum leticia gratulari. ¶ Quantum ad 4ᵐ dic. hoc cū dixisset ⁊c. vbi tria psidera .s.

Morā detinentem.
Actum deducentem.
Modum pgruentem.

¶ Q.ᵐ ad pᵐ dic. h cum dixisset ⁊c. xps enim cognoscens q cum suis consanguie is ascēdisset ad festum concitasset irā p sequētium iudeoꝝ fm Theo. noluit cū ip sis ascendere: sed in gallilea remansit.

¶ Quantum ad actum deducentem dic. vt ascēderunt. lʒ enim h videatur ōriari illi q xps dixit superius .s. q nō ascenderet ad festū diē. tñ vt fm veritatem non sunt ōria. primo q: xps dixit superi⁹ consanguineis suis q non ascenderet cū eis q nec fecit. 2° q: xps nō ascēdit eo modo quo suadebant vt ascēderet .s. vt sibi ⁊ ipsis mundanam gloriam querēt fm Aug. Sed ascēdit vtilr vt turbam doceret.

¶ Q.ᵐ ad modū pgruentem dicit. nō tñ manifeste sed quasi in oculto. lʒ enim xps solo velle possʒ inordinatum motum exp mere. tñ h noluit p ne ipsius deitas manifestaretur vt eius incarnatio certi⁹ appe ret. ¶ 2° vt nobis daret exemplum vt picults iminentib⁹ sciam⁹ quid sit agendū: quia nec qbuscunqʒ picul' expōere nos debem⁹. Sʒ aliqñ licitū ē declinare. ⁊ iō xps h fec dispēsatiue: ad q dsignādum :nō dr q simplr ascēdit in oculto fm Criso. Sʒ qsi i occulto. ¶ Ul' iō xps occulte ascēdē voluit vt fm Alcuinū vt nos doceret pōpam declinare mūdanam. ¶ Sciendum ē autem hic vbi fit mentio de ascensu xpi. q loquendo allegorice iuenio xpm triplr ascendisse .s.

In montem ad erudiēdum veraciter.
In crucem ad redimēdum vtiliter.
In celū ad regnandū feliciter.

¶ Primo in montem ad docēdum veraciter. Nam xps qui dicit d seipso Jo .14. Ego sum via veritas ⁊ vita. Nam veritatem potuit docere vt merito sibi dici potuerit illud Jo .17. sermo tuus veritas ē.

¶ 2° ascendit in crucem ad redimendū vtiliter. Nam xps vt gen⁹ humanum redimeret voluit crucifigi. ⁊ h ē q predixerat discipulis Math .10. Ecce ascēdimus Jerosᵐ. ⁊ fili⁹ hōis tradetur pncipibus sacerdotum ⁊ scribis ⁊ condēnabūt eū morte. ⁊ tradēt eum gentib⁹ ad illudendū ⁊ flagellandum ⁊ crucifigendum. vnde pōt figurari per Dauid. de quo sententialiter dr .2. Re .15. Quod cū persequeretur ab Absalon filius ei⁹ ascendebat culmē oliuarū scandens ⁊ flens opto capite ⁊ nudis pedib⁹ incedens. ¶ Ubi sciendum q p dauid qui interpretatur manu fortis ⁊ decorus aspectu. intellr xps qui fortis est per potentiam insuperabilem. ⁊ decorus aspectu per sanctitatem admirabilem. de quo dicitur primo. Re .2. Non est sanctus vt ē domin⁹ neqʒ est ali⁹ extra te. ⁊ non ē forq sicut de⁹ noster. Per Absalon aūt qui interpretat pris amaritudo filium Dauid intellr popul⁹ iudaycus: quem xps quasi in filium adoptauerat. ⁊ cum quo xps fuit corporalr conuersatus. qui pris amaritudo dici potuit. dum xpo procurauit amaritudinē passiōis. sic igit Absalon psequutus fuit Dauid prem suū. sic ⁊ iudei xpm sunt psecuti. vt d ipsis xps dre potuerit illud Js .p. Filios enutriui ipsi āt spreuerūt me. xps āt psecut⁹ ascēdebat culmē oliuarū q ē ascēsus mōtuosus i q sunt oliue: itllr

ascēsus xp̄i ī mōtē caluarie qui erat iuxta ciuitatem ierm vicinam montis oliueti. ī quo monte caluarie xp̄s crucifixus fuit. dr̄ autem ꝙ instar Dauid ascendebat scā dens ꝛ flens. q: xp̄s in passiōe sua clamās ꝛ lachꝛimans spm tradidit deo pr̄i. Nam iuxta illud Jo. 27. Clamans voce magna emisit spm. dr̄ ꝙ ascendebat apto capite. q: xp̄s in sua passione fuit a iudeis velatus. Nam Luc. 21. Uelauerunt eū ꝛ pcutie bant faciem ei⁹: dr̄ ēt ꝙ incedebat nudis pedib⁹ q: ad lr̄am iuit. ¶ 3° xp̄s ascēdit in celū ad regnādum feliciter. Nam xp̄s post moꝛtē ꝛ passionē suam a moꝛtuis re surrexit vt in eternū regnaret super oēs celos ascēdit. vn̄ pōt figurari p Helyam: de quo dr̄ fnial'r. 4. Re. 2. Quod cū in celū dberet ascēdere iuit p̄ in bethel. 2° in ieri cho. 3° ad flumen ioꝛdāis ꝛ inde fuit in ce lum. i. in aeris altitudinē vt poꝛtaref ī pa radisum terrestrem. ¶ Ubi sciendum ꝙ per Helyam qui interpꝛetaf ds dn̄s: intel ligitur xp̄s quē post resurrectōem suaȝ co gnoscēs Thomas. Jo. 20. Dominus me⁹ ꝛ deus meus. sicut autem Helias antequā ascēderet in celum . p̄ iuit in bethel ꝛc. sic spūaliter fecit xp̄s. Nam bet. interp̄tatur domus dei. ꝛ signat beatā virginē in cui⁹ vtero velud in domo dei xp̄s conceptus fuit. Jericho āt interpꝛetaf luna ꝛ signat istum mundum. instar lune mutabilem ꝛ defectibil'in quē venit xp̄s quando d vir gine matris fuit natus. Joꝛdanis autem interpꝛetaf fluuius iudicantꝭ. ꝛ signat 'pas sionē xp̄i q debȝ iudicar̄ mūdū. cui⁹ fluui⁹ fuit ei⁹ sanguis p̄tiosissim⁹ quē ꝓ nob̄ re dimēdis effudit. xp̄s igiť p̄ vēit ī bethel: qn̄ d virgīe carnē assumpsit. 2° vēit ī ieri cho qn̄ fuit visibil'r nat⁹. 3° vēit ad ioꝛda nē qn̄ ꝓ nob̄ oībus fuit passus. postmodū ī celum ascendit quando in ascēsione sua celum triūphaliter ascendit. ¶ Moꝛalit autem loquendo dicere possumus ꝙ hō tripl'r dȝ ascēdere. s.

De statu culpe ad statum grosum.
De statu gr̄e ad statum oposum.
De statu opis ad statū gl'osum.

¶ Primo inqȝ de statu culpe ad statum grosum. Nā hō sentiēs se in culpa. de cul pa dȝ surgere ꝛ ascēdere vt p diuinā gr̄aȝ illustretur: iuxta admonitōem apostoli di centꝭ Eph. 5. Surge qui doꝛmis ꝛ exurge a moꝛtuis ꝛ illuminabit te xp̄s. Sic auteȝ ascendentes alloqr̄ xp̄s figuratiue Amos 2. Ego sum qui ascendere vos feci de ter ra egypti: ꝛ eduxi vos in deserto. 40ª. an nis vt possideretis terrā Amoꝛei. ¶ Ubi sciendum ꝙ per terram egypti q iterp̄ta tur obscuritas intell'r status culpabilis q fac̄ hoiem tenebꝛosum. Unde Ro. p̄. Eua nuerunt in cogitatōibus suis. ꝛ obscuratū est insipiens coꝛ coꝝ. ¶ Per terram aūt Amoꝛei que interpꝛetatur ppl's illumina tus: intell'r status gr̄e per quam homo il luminatur. quam illuminatiōem petebat ps. d. Illumina oculos meos ne vnqȝ ob doꝛmiam in moꝛte: ne qn̄ dicat inimicus meus ꝓualui aduersus eum. xp̄s igitur d terra egypti. ꝛ de statu culpe facit hoiem ascendere ad terram Amoꝛei. i. ad statum gr̄e. ꝛ h per desertum austeritatis ꝛ peni tentie de cōmissis. ¶ 2° homo dȝ ascēde re de statu gratie ad statum oposum. Nā homo postqȝ recepit gr̄am non dȝ ociari sed meritoꝛie operari. tales p̄nt figurari per Jonatham. de quo fnialiter dicitur p̄ Re. 14. Quod pugnans contra philisteos inimicos populi israelitici. ei ascendit Jo nathas reptās māib⁹ ꝛ pedib⁹ ꝛ armiger. ei⁹ post eum. ꝛ aggressus phylisteos glo riose triūphauit de ipsis. ¶ Ubi sciendū ꝙ per philistii qui interpꝛetantur caden tes siue ceciderunt. intelligunf dmōes q pp pcc̄m supbie ceciderūt d celo. p ppl'm āt israeliticū q vidēs deū dr̄: intell'r totum gen⁹ hūanū ꝙ ds creauit ad suā ymaginē ꝛ vt ipȝ possit videre: si fecerit opa ī gl'ia p aradisi. ¶ Per Jonathā vero ꝛ armig

nũ ipm sequẽte: intellr quilibz hõ in quo sunt principalr due partes.s.corpº et aiam quaꝝ aia signat p Jonatham q dr colũba veni q̃z xps alloquit Cant.2.d. Surge p pera amica mea:columba mea et veni. ¶ Corpus autem signat per armigerum q: sicut armiger dz obedir suo dño:sic corpus aie.et sensualitas rõni. Sicut igit Jonathas cum suo armigero reptãs pedibº et manibus ascendit et pugnãs ꝯ phylistheos suos adversarios victoriam obtinuit: sic homo ex anima consistens et corpore debet pugnare contra demones ipsum idu centes ad vitia affectu reptando signato per pedes.et effectu signato per manº viriliter debet ascendere et pugnando victoriam obtinendo allectus promissione xpi d.Apoc.2. Vincenti dabo edere de ligno vite qꝫ est in padiso dei mei. ¶ Tertio debet homo ascendere de statu opis ad statum glosum. Nam postq̃z homo dimisit vitia et adeptus grãm in qua meritorie fructificavit p opera satis cõgruuz est vt sibi tribuatur premium in gl'a Nam sicut dicit xps Luc.x. Dignus est mercenariº mercede sua.h autem fuit figuratuz geñ. 35. Ubi dominus dixit Jacob. Surge et ascende in bethel et habita ibi. ¶ Ubi sciendum qꝫ per Jacob qui interpretatur luctator: siue supplantator: intellr homo qui luctando contra vicia non supplantantur sed potius supplantat et vincit. hunc autẽ alloquitur xps.d.qꝫ surgat et ascendat in bethel et habitet ibi. Nam per Bethel q domus dei dr intelligi pote st celum ẽpyreum in quo deus lz vbiqz sit. tamen atonomaice dicitur habitare:iuxta illud ps. Ad te domine levaui oculos meos q habitas in celis. ¶ Ad hanc igitur domum inuitat dominus hominem exercitatum in bonis operibus. vt surgat ab isto mundo miserrimo et ascendat ad habitandum cum ipso.

Quarta pars.

Equitur. Judei ergo querebant eum et c. vbi tangit debilitatẽ formidantem timidius:qꝫ pbat he sitatio veritatis. Nam iudei qui conuenerant ad festum xpm querebant lz diuersimode.q: turba deuota cuz reuerentia: pñcipes enim et pharisey ex inuidia.et ideo inter ipos erat de xpo opinio diuersa.quia quidam dicebant bene.quidam male. Sz propter timorem illi qui bene dicebãt loq publice non audebant.et per pñs succũbebant.et ßm hoc h duo psidera .s.

Congruitatem tpis in postulando.

Diuersitatem multitudinis in opinando

¶ Qm ad pm dic. Judei ergo et c. Nam dies festus fuit tẽpus congruum vt xps quereretur:q: tunc hominum multitudo conueniebat ad festum ad qꝫ xps ascendebat.et h ãt dñt vbi est ille et non vbi ẽ xps possumus auertere ßm Criso. Quod isti malitiose eum querebant. ¶ Quantuz ad secundum dicit.et murmur multus et c. licz autem aliqui in corde crederent et priuate dicerent ipm esse bonum. tamen timẽtes principes sacerdotum et scribas h dicere publice nõ audebant. nõ aduertentes qꝫ scriptũ ẽ.eccl'ci.4. Usqz ad mortem certa p iusticia.et ds expugnabit p te inimicos tuos. Nam sicut dixit xps Jo.8. Si manseritis in sermone meo vere discipli mei eritis.s.veritatem viriliter defendendo. et vere discipuli mei eritis et cognoscetis veritatẽ et veritas liberabit vos. Nã tunc xps qui ẽ via veritas et vita. Jo.14. Nos liberat. Ad q̃z et c.

¶ Feria quarta dominice qnte in .xlª.

Facta sunt encenia in ierosolimis et yẽps erat et c. Jo.x. f pprietas inuidoꝝ est temptare verbaliter cum simulatione illuz cui propter suas

suffic̄iẽtias inuident.⁊ si quãdo verba nõ
valeãt si possunt procedunt ad opera pso
nales iniurias inferẽdo sicut pꝫ de fratri
b⁹ ioseph. Gen̄.37. Propuetas aũt prudẽ
tis ⁊ fortis viri ẽ iniurijs verbalib⁹ respõ
dere rationabiliter. psonalibus vero non
deici sed habere pstantiã ⁊ vt motus pra
uos nos psequentiũ mittiget eis ad me
moriã collata beneficia reuocare sicut dr̄
Michee.6. Quia dixit dñs populo trans
gressori ⁊ ipsum psequenti suis operib⁹
malis. popule meus quid feci tibi aut qd
molestus fui tibi responde mihi. q: eduxi
te de terra egypti.⁊ d̃ domo seruitutis li
beraui te. ¶ Judei ergo inuidentes xp̄o
⁊ verb adulatorijs eum inclinare volebãt
⁊ psecutiõibus psonalibus detrahere tũc
xp̄s tanq̃ꝫ prudens magister ⁊ bonus nec
fuit verbis eoꝝ allectus nec pturbatus pse
cutionibus qn ymo verb respondit ratõa
bil'iter.⁊ reducẽdo eis ad memoriã colla
ta beneficia eorũ impetũ benigne voluit
mittigare ⁊ h est q̄ in euãgelio nob inuit
in quo euãgelista q̃ttuor tangit.s.
Questiõeꝫ malignitatꝫ inuidẽtis.
Solutõeꝫ veritatis declarãtis.
Persecutõeꝫ puersitatis furẽtis.
Rephensiõeꝫ sagacitatꝫ negligẽtis.
¶ Primũ probat locutõ venenosa. Secũ
dum õductio seriosa. Tertiũ inuasio anio
sa. Quartũ expssio fructuosa. Primuꝫ in
principio. Secundũ ibi Respondit autem
yh̄us loquor ⁊c. Tertiuꝫ ibi sustulerunt la
pides ⁊c. 4m ibi respondit eis yh̄s ⁊c.

Prima pars.

Q Uantuꝫ ad primum vbi tangit
⁊c. q̄ probat ⁊c. dicit. Facta sunt
encẽia ⁊c. Judei ergo inuidẽtes
xp̄o.⁊ nõ credentes ipsum esse messiã nec
filius dei. q̄ ipse ⁊ verb ⁊ factis multoꝝ.
asserebat. libenter insidiabant ei ⁊ ipsum
interrogabãt coram multitudine vt ipsuꝫ
in populo diffamare.⁊ quia xp̄s secunduꝫ
ritum iudeorum ibat ad festiuitates eoꝝ
ad quas cõueniebat multitudo ppl'i qui q̄
stiones multoꝝ. pponebant.⁊ scdm̄ h hic
duo possum⁹ psiderare.s.
Opportunitatem inquisitõis.
Prauitatem intentiõis.
¶ Quantũ ad primũ dic̄ fcã sunt encẽia i
ierosolimis ⁊c. vbi tria psidera.s.
Festum celebratũ.
Tempus ordinatũ.
Locum designatũ.
¶ Quantum ad primum dicit facta sunt
encẽia ⁊c. vbi Augu. grece enim cenõ dici
tur nouũ. quandocũqꝫ enim nouũ aliquod
fuerit dedicatuꝫ encenia vocabat.⁊ idem
Augu. encenia festiuitas erat dedicatõis
templi. ¶ Quantũ ad tẽpus ordinatum
dicit.⁊ yẽps erat vbi sciendum secundum
Jerom. Quod tres fuerunt dedicatiões
tẽpli prima facta fuit a salomone rege d̃
mense Septẽbris vt habet.2. Paral'.7. se
cunda facta fuit a zorobabel ⁊ yh̄u sacer
dotem post reuersioneꝫ de captiuitate ba
bilonica tẽpore veris ⁊ de mẽse Martij.
vt habetur primo Esee.6. Tertia fcã fuit
a iuda huius tempore yemali ⁊ de mense
Nouembris vt habetur primo Mach.
4. Tẽpore igitur tertie dedicatiõis xp̄s
ierat ad festiuitatem solẽnem secundum
Crisom. Quia proximũ erat passionis tẽ
pus ideo Jerosolimis conuersabatur.
¶ Quantum ad locum designatum dicit
⁊ ambulabat yh̄s in templo ⁊c. Nam Sa
lomon fecerat vnam porticum ante tem
plum vbi stabat ad orandum. vt habetur
primo. R. 6. Que porticus extensio nomi
ne templum aliquando dicebatur.⁊ ideo
secundum Alcimuũ. dicitur q̄ ambulabat
yh̄s in templo salomonis. ¶ Moraliter
autem loquendo per illud tẽplum in quo
Christus dicitur ambulasse intelligitur
quilibꝫ homo in quo Christus velud in
spirituali templo. dicitur per gratiam ha
bitare vnde Apostolus. Uos estis tem
plum dei viui sicut dicit dominus quoniã

inhabitabo i ill' ꝛ ambulabo iter omnes ꝛ ero illoꝝ deus. ꝛ ipsi erunt mihi i populus. ¶ Istud autem téplum .i. seipsum debet domino consecrare vt de ipso dici possit illud .3. Re .8. Dedicauerũt templuꝫ domini. rex ꝛ filij Isrl'. Dicitur autem hĩ festiuitas dedicationis fieri ierosolimis que visio pacis dicitur. quia tunc fit illa dicatio quando pacem habet homo cum seipso sensualitatem rationi subiciendo. cum proximo sibi subueniẽdo vt dici possit illud .2. Paral' .4. Facta est grandis celebritas in ierm. ¶ Dicitur autem Christus ambulare in porticu ipsius templi. que dicitur porticu salomonis. Nam per illam porticum que foris templum erat intelliguntur .5. sensus corporis apparentes exterius in quibus Christus ambulare dicitur quãdo sensus hominis excitat vt actus suos habeat ordinatos vt .s. vitent illicita. ꝛ licita operentur. vt quilibet illoꝝ dicat cum ps. Auerte oculos meos ne videant vanitatem in via tua viuifica me: ambulat etiam in porticu xps cum ex istis sensibilibus mouet homines ad considerationem beneficioꝝ dei per q̃ꝫ dispo nitur vt xps animã ingrediatur per gratiam. ꝛ cõuiuium faciat amorosum. iuxta ꝙ xps dicit Apoc .2. Ego sto ad hostium ꝛ pulso si quis audierit vocem meã ꝛ aperuerit ianuã intrabo ad illum ꝛ cenabo cũ illo .s. per grãm. ꝛ ipse mecũ .s. per gloriaꝫ. ¶ Sciendũ est autẽ scdm magistrũ historiarum in tẽplo salomonis inter alia erãt x. Primũ erat quidam locus qui vocabatur sancta. Scdm autem qui vocabatur sancta sanctoꝝ in quem sacerdos semel intrabat in anno. Tertiuꝫ erat velum distinguens sacerdos a pplo. Quartũ erat altare holocaustoꝝ super quem fiebant sacrificia. Quintum erat altare tynuamatis vbi adolebat incensum. Sextũ erant duo cherubin. Septimũ erat mar in quo sacerdotes se lauabant manꝰ ꝛ pedes. Octauũ erat mensa ꝓpositionis super q̃ꝫ ponebãtur panes. Nonum ibi erant due colũne principal's in porticu tẽpli Christus erat candelabrũ cum lucernis. ¶ Ubi sciendũ ꝙ in homine signato per tẽplum. ¶ Primo debet esse locus qui dicitur sancta .i. corpus sanctificatꝰ ꝛ purus. de qua sanctificatione dicitur prima Thesa. Hec est voluntas dei sanctificatio vestra vt abstineatis vos ab omni fornicatione vt sciat vnꝰ quisqꝫ vestrum vas suũ possider in sanctificatõe. ꝛ honore. ¶ Secundo in homine debet esse locus qui dicitur sancta sanctorum .i. anima vltra corpus sanctificata. nã sicut sancta sanctorum erat locus dignior in templo. sic anima pars nobilior in homine que principaliter debet sanctificari donis ꝛ virtutibus adornari sicut autem in sancta sanctorum semel intrabat sacerdos in anno sic quilibet homo saltem semel in anno debet animam suam ingredi examinando suam conscientiaꝫ ꝛ ab omni peccati macula abluendo. Non vocat autem a ministerio ꝙ dicitur sacerdotem sancta sanctorum non ingredi sine sanguine quia non potest purgari anima hominis nisi virtute passionis xpi in qua pro uob effudit suũ sanguinem pretiosum vn de Eph .1. Ipse est in quo habemus redẽptionem per sanguinem ipsius remissionem peccatorum secundum diuitias gratie eius que super habundauit in nobis. ¶ Tertio debet esse in homine veluꝫ distinguens sacerdotem a populo per ꝙ intelligit discretio per q̃ꝫ homo distinguit bonum a malo ꝛ intra se tam bona q̃ꝫ mala vt sic possit dimittere malum ꝛ bonum operari iuxta ꝙ sibi dicitur per ps. Declina a malo ꝛ fac bonum inquire pacem ꝛ psequere eam. ¶ Quarto debꝫ esse in homine altare holocaustoꝝ super quẽ offerebant sacrificia per ꝙ intelligitur vita actiua ꝛ laboriosa. per q̃ꝫ homo seipsuꝫ sacrificat holocaustũ vt hostiam salutare

carnem suā per penitentiā macerando iuxta amonitionem apli.d.Ro.12.Obsecro vos fratres per misericordiā dei vt exhibeatis corda vr̃a hostiam viuentē sanctā deo placētem rationabile obsequiū vr̃m. ¶ Quinto dz esse i homine altare tymiamatis vbi adolebat incensum per ꝙ intelligitur, vita contēplatiua per quem elleuatur in deum orando.d.⁊ petens cum ps. Dirigat oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. ¶ Sexto debēt esse in homie duo cherubin ꝑ quos intelligunt timor ⁊ amor. Nam cherubin interpretat plenitudo sapiētie timor autem ⁊ amor sapientiā ꝓmerentur. Nam de timore dicit ps. Initium sapientie timor domini. ð amore vero dicit Christus Jo.15. Discipulis. Jam non dicam vos seruos quia seruꝰ nescit ꝙ faciat dominus eius vos autem dixi amicos quia quecūqz audiui a patre meo nota feci vob. h̄ duo quilibet debet habere. vnde de timore dicitur cuilibet Eccli.12. Deum time ⁊ mādata eiꝰ obserua. ð amore vero dicitur. deutero.5. Ama dominū deū tuū. ⁊ obserua ꝓcepta eius. ¶ Septimo debet esse in homine mare in quo sacerdotes lauabant manus ⁊ pedes. per ꝙ intelligitur amarum lauacrum lachrimarum in quo de cōmissis debz peccator penitens lauare quantum ad affectus illicitos signatos per pedes, ⁊ opera vitiosa signata per manus, vt possit dicere. cum ps. Laboraui in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meum lachrimis meis stratum meum rigabo.

¶ Octauo debet esse in homine mensa propositiōis sup q̄z ponebant panes. per q̄z intelligit pietas ⁊ misericordia per q̄z homo subuenit alteri in necessarijs iuxta possibilitatem suā. ad q̄z habendaz admonet tob. filiū suū Tob.4 Quō poteris ita esto misericors. si multū tibi fuerit habūdanter tribue. si exiguū tibi fuerit etiam exiguū libēter impartiri stude. ¶ Nono dz esse in hoie due principales colūne ꝑ quas intelligunt due ptes fortitudinis signate ꝑ colūnam firmaz ⁊ fortem. s. audatiam in aggrediēdo difficilia ⁊ patientiaz i sustinēdo aduersa ⁊ sic quantū ad primū figuret per leonem fortissimū de quo dicitur Prouer.30. Leo fortissimꝰ bestiarum ad nullius pauebit occursuz. ¶ Quantū ad secundū figuret per Tob. cecitate ꝑcussum cui dixit Raphael Tob.5. Forti aīo esto, i ꝓximo erit vt curreris a dō. ¶ Decimo debet esse in homine cādelabruz cuz lucernis. p ꝙ intelligit intentio recta hominis in suis operibus instar candelabri ⁊ aliorū hedificatio signata per lucernas ardentes vt sic alios inducat ad simile ⁊ ad diuinā laudem iuxta ꝙ dicit Christus discipulis Mat.5. Sic luceat lux vestra coram hominibus vt videant vestra bōa opera ⁊ glorificent patrem vestrum qui in celis est. ¶ Signanter fit mentio de tempore ꝙ dicitur. ꝙ yemps erat ⁊ Christus ambulabat. ¶ Primo ad designandum ꝙ dum homo viuit in h̄ mundo pleno illecebris signato per yemē turbidam ⁊ pluuijs ⁊ niuibus ⁊ glaciebus expositaz debet sic seipsum exponere vt recipiēdo diuinam gratiam tēplum domino consecretur vt sic expleto tempore pegrinationis vocando ipsum. Ad se habitandum i paradisi gloria vt possit sibi dicere illud ꝙ dicitur anime sancte Cant.2. Surge inquit propera amica mea columba mea formosa mea ⁊ veni. Jaz enim yemps trāsijt ymber abijt ⁊ recessit. ¶ Secundo ad designandum in dispositionem hominuz nolentium se templum domino cōsecrare vnde per yemem frigidam intelligūtur homines nō calefacti caritate diuina sed frigidi per peccatum nō aduertens miser peccator cominationem sibi factam a domino Amos.3.d. Percutiam domum yemalem. ¶ Quantum ad secundum dicit Circūdederunt ergo eum ⁊c. Nam iudei

peruersam intentiõeꝫ habentes circunderunt Christum interrogantes vt sibi possent nocere dicentes aũt si tu es xp̃s dic nob palam.volebãt xp̃m in verb suis cõprehendere cogitabãt enim in cordib⁹ suis dicentes xp̃s nob respondebit dubie vel certitudinaliter.si dubie tunc dicem⁹ sibi.ꝙ est duplex in verbo ⁊ timens dicere veritatem.si certitudinal'r dicet se non esse xp̃m vt sic habeamus nr̃m propositũ aut dicet se esse xp̃m.⁊ tũc poterim⁹ ip̃m arguere de arrogãtia quasi scđm Augu. sibi arroget regiã potestateꝫ vel dignitatem ⁊ quasi scđm Alcimiũ cõtra augustuꝫ imperiũ vsurparet.

Secunda pars.

Equit respondit eis yh̃s ⁊c.vbi tangit solutiõem veritatis đclarantis.ꝙ probat đductio ꝑiosa. Ad aliquod quesituꝫ dupliciter potest responderi.s.verb vl' factis responsio vero que fit per opera est efficatior ꝙ que fit ꝑ verba.Christus igitur iudeis petentib⁹ ⁊ indispositis ad suis verb credendum facta rememorat vt ex ipsis cognoscant ꝙ petunt dans differẽtiaꝫ inter incredulos ⁊ suos fideles.hic igitur duo ꝯsidera.s.

Petitõis veritatem euidẽtem.

Cognitõis diuersitateꝫ differẽteꝫ.

¶ Quantũ ad primũ dicit respondit eis yh̃s ⁊c.Licet enim Christus verba diceret propter que iudei poterant credere ipsum esse ⁊ filium dei verum licet etiam faceret opera per que ꝯ idem cognoscere poterant.tamen nec operibus credebant nec verb ⁊ ideo Christus eis querentib⁹ ꝙ diceret si erat xp̃s rñdit.ꝙ non oportebat ꝙ ꝯ eis diceret quia ꝙ istud non crederent cum facta essent mãifesta ⁊ patentia.⁊ tamen operibus nõ credebant vnde Christus hic sic arguit. ¶ Ille qui facit opera que nulla pura creatura potest facere est plusꝙ̃ creatura ⁊ per cõsequens creator.quia creator ⁊ creatura imeditate diuidunt totum ambitũ entis.cum igitur propria virtute. ego faciam opera que nulla creatura pura potest facere sicut cecos illuminare leprosos mundare mortuos suscitare.⁊ omnes langores curare igitur sum creator ⁊ per consequẽs deus. quia solus est omnium rerum creator.secundum ꝯ dicit Christus opera que ego facio in nomine patris mei.i.ad honorem patris mei qui misit me saluare mũdum que nulla pura creatura potest facere testimonium ꝑhibent de me quia suꝫ deus. ⁊ per consequens messias promissus in lege. ¶ Quantum ad secundum dicit sed vos non creditis ⁊c.licet enim omnes homines debeant esse grex Christi tanquaꝫ suo sanguine pretioso redẽpti.tamen ali qui fugiunt ipsum pastorem.aliqui vero secuntur ex quo distinctio gregum subsequitur. hic duo possumus considerare scilicet.

Discedentiũ conditõeꝫ ꝑnitiosam.

Adherentiũ discriptiõeꝫ g̃rosam.

¶ Quantũ ad primũ dicit ꝫ vos non creditis ⁊c. Nam q꞉ iudei non erant de grege Christi nec ad eternaꝫ gloriam ꝑdestinati nec credebant verb nec operibus vñ Augu.dixit꞉ sed quia non creditis vos. quando non estis de ouibus meis. quia videbat eos ad sempiternũ interituꝫ predestinatos. Nam ad vitam eternam sui sanguinis pretiosi cõparatos Oues enim sunt credendo pastoreꝫ sequẽdo. ¶ Quãtum ad adherentium discriptionem gratiosam dicit.Oues mee vocem meam ⁊c. Nos videmus ꝙ oues pastorem suũ audiunt ⁊ ipsum vocantem secuntur.pastor suas oues cognoscit ⁊ ipsas adducͣ ad pascua ⁊ đfendit a lupis sic spiritualiter omnes fideles signati per oues. ¶ Primo debent Christum suum pastorem audire ipsius precepta inuiolabiliter obseruando. Nam quia iuxta illud Ro.10.Fides est ex auditu.auditus autem per verbum

xp̄i. Hinc ē q̄ fideles oēs debēt xp̄z audire: vt q̄libz possit dicere vel audire illud Is.5. Dñs erigit mihi aurem: audiam eū quasi magistrū. ¶ 2º debēt seipsum sequi vestigia indeclinabil'r imittando: vt q̄libz dicere possit illud Job.23. Vestigia eius sequutus est pes me⁹. viam eius custodiui et non declinaui ex ea. ¶ Pastor autez xp̄s oues suas. ¶ Primo cognoscit per eternam predestinatōem. iuxta illud q̄ ipse dicit Jo.x. Ego sum pastor bonus et cognosco oues meas. ¶ 2º deducit eas ad pascua per eternam retributōem: q: dat eis vitam eternam: iuxta q̄ ipse dicit Jo.x. Ego veni vt vitam hēant et habūdantius habeant. ¶ 3º defendit eas ab hostib⁹ per securā mansionem: q: non peribunt in eternuz: iuxta q̄ ipse dic̄ Is.56. Dabo eis in domo mea et muris meis locū. et nomē meli⁹ a filijs et filiab⁹. nomen sempiternū dabo eis: q: non peribunt. ¶ Istud autez dcm̄: non peribunt in eternum d̄clarat .d. et nemo capiet eas ⁊c. Ubi sciendū q̄ oues possunt intelligi perire dupliciter. vel q: possent amittere suum premium: vel propter debilitatem pastoris: neutro aūt mō oues xp̄i possent perire. et h̄ xp̄s sic p̄bat. ¶ Primo quantum ad premium sicut illud quod est eternum: quia vitam eternā do eis. ergo premium non potest perire. ¶ Secundo quantum ad pastorem. Sic oues pastoris qui non potest pati violentiam perire non possunt. Sed tales sunt oues mee quia capiet eas quisq̄z de māu mea. i. de potestate mea. ergo perire non possunt. ¶ Secundo probat minorem sic. Ille q̄ est maius omnibus non potest pati violentia. Sed pater nascendo dedit mihi essentiam qui maior est. igitur non possunt pati violentia. et hoc est q̄ dic̄ pater meus q̄ maior ē omnibus. ¶ Tertio sic. quando sunt aliqui duo habentes eandem essentiam et potentiam. si vni non potest fieri violentia nec alteri. Sed ego et pater habem⁹ eandem essentiam et potētiam: q: ego et pater vnum sum⁹. igitur si non potest fieri violentia patri nec mihi. ¶ Sed patri nemo potest fieri violentia: quia nemo pōt rapere oues d̄e manu. i. d̄ potestate patris mei. ergo nec d̄e mea: et h̄ est q̄ dicit. et nemo pōt rapere de manu patris mei. Ego enim et p̄r vnum sumus. ¶ Sciē. ē āt loq̄n° spūal'r q̄ h̄ inuunt nob̄ oues d̄ duplici grege: et per p̄ñs duplex. s. oues bone q̄ruz pastor ē xp̄s et oues male q̄z pastor ē dyabol⁹. ¶ Primo igit dicendum ē de bono pastore xp̄o et ouib⁹ bōis. ¶ 2º de malis et dyabolo. pastore regente ipas. ¶ Quantum ad oues bonas sciendum est q̄ per eas intelliguntur omnes deuoti fideles qui sunt xp̄i pastoris. i oui bus aūt naturaliter intellectis inuēio q̄tuor que suo modo debent esse in omnib⁹ ouibus spiritualiter intellectis. Nā oues sumpte naturaliter habent.

Innocētiā et simplicitatē.
Patientiā et taciturnitatem.
Beniuolentiā et societatem.
Affluentiam et vtilitatem.

¶ Instar igitur ouiū d̄bent esse veri fideles xp̄iani significati p̄ ouibus d̄bēt esse.

Innocētes neminē offendēdo.
Patiētes aduersa tollerādo.
Benigni humiliter cōuersando.
Fructiferi vtiliter opando.

¶ Primo instar ouium veri fideles debent esse innocentes neminem offendēdo vt quilibet dicere possit illud Job. vigesimoquinto. Donec deficiam non recedam ab innocentia mea ad quam seruandam debent inducere tam vitatio mali quam adeptio boni. Nam qualiter vitatur per ipsam et periculum. audi quid dicitur Augusti. Recordare obsecro te quis vnquam innocens perijt. aut quando recti deleti sunt: quasi dicat nunquam. ¶ Quantum autem bonum adipiscitur et premium audi quid dicitur. Job.22

Saluabit.saluabit imunditia manuũ suaꝝ
vnde ps.Non priuabit bonis q ambulāt
in inocentia beatus hō qui sperat in te.
¶ Secūdo instar ouiũ tacentiũ ꝓpter ꝙ
xp̄s cōparatur Js.53.Ubi dicitur.Sicut
ouis ad occisionem ducet ⁊ quasi agnus
coram tondente se obmutescet ⁊ non ape
ruit os suũ.debent veri fideles esse paciē
tes aduersa sustinēdo.Nam q: iuxta illd
Jacobi pmo pacientia opus ꝑfectum hꝫ.
hinc est ꝙ oēs fideles debent esse pacien
tes in oibus iuxta illud.i.Thes.5.Paciē
tes estote ad oēs videte ne qs malũ pro
malo alicui reddat sed semꝑ ꝙ bonuꝫ est
sectami inuicem ⁊ in oēs vnde ꝯfortando
apl'os xp̄s dicit Luc.21.Jn patientia vr̄a
possidetis animas vr̄as.¶ Tertio instar
ouiũ beniuolentiā ⁊ societatem habentiuꝫ
fidel's debēt esse benigni humiliter ꝯuer
sando ad ꝙ admonet nos apl's Eph.4.d.
Estote aũt vos benigni inuiceꝫ misericor
des donātes inuiceꝫ sic̄ ⁊ deus in xp̄o do
nauit sic aũt exn̄tes benigni debēt ad iui
cem hũiliter cōuersari.iuxta illd Eccl'i.3.
Quāto maior es hũilia te in oibus ⁊ corā
deo gratiā inuenies vñ Petrus.i.Cañt.
sua.5.Hũiliamini sub potēte manu dei vt
vos exaltet i tempor̄ visitatōis.¶ Quar
to instar ouium habentiũ affluentiā ⁊ vti
litatem fideles debent esse fructiferi vti
liter operādo vt quilibet possit dicere cũ
ps.Ego āt sicut oliua fructifera in domo
dei.ad quem nos admonet sapiēs Eccl'i.
29.Quasi rosa plantata suꝑ riuos aquaꝝ
fructificāte vt iuxta illud Coll'.Primo.
Sint in omni oper̄ bono fructificātes.ad
ꝙ nos admonemur Eccl'i.9.Ubi dicitur.
Quantũcũqꝫ potest manus tua instanter
operare.quia nec opus nec ratio nec scie
tia nec sapientia erunt apͩ inferos quo tu
properas ergo iuxta illud Gall'.6.Dum
tempus habemus operemur bonum ad
omnes maxime ad domesticos fidei.
¶ Loquēdo āt mō de bono pastore bon⁹
pastor ē xp̄s qui dicit d seipso Jo.10.Ego
sum pastor bonus vñ potest figurari per
Abel de quo dicit Geñ.4.Fuit aũt Abel
pastor ouiũ.¶ Ubi sciendũ.ꝙ per Abel
iustum de quo apl's Cor.ij.Fide plurima
hostiā Abel.qꝫ Caym obtulit deo ꝑ quē
testimoniũ cōsecutus est iustus esse intel
ligitur xp̄s qui pro nob oibus se obtulit
deo patri hostiā.ꝙ nob reducens ad me
moriā apl's.⁊ vt ip̄m sequamur in operi
bus dicit apl's.Estote imitatores dei sic̄
filij karissimi ⁊ ambulate in dilectiōe sic̄
⁊ xp̄s dilexit nos ⁊ tradidit semetipsum
pro nob hostiā ⁊ oblatiōem deo in odoreꝫ
suauitatis. ¶ Jste aũt instar Abel dicit
pastor ouiũ.i.totius generis hũani signa
ti ꝑ oues de quo loquit Ezechiel'.37.Erit
mihi ppl's ⁊ ego ero eis ds ⁊ seru⁹ meus
dd rex super eos ⁊ pastor vnus erit ouiuꝫ
earum.¶ Oues iste.i.veri fidel's debent
primo suum pastorem.i.xp̄m audire per
obiam ⁊ subiectiōem vt possit quilꝫ eoruꝫ
dr̄e illud Abach.3.Domine audiui audi
tum tuũ.⁊ timui timore filiali te cuꝫ reue
rentia honorādo. ¶ Talis autem sic au
diens potest figurari per Samueleꝫ q vo
catus a dño respondit pmo.Rx.3.Loquer̄
dñe quia audit seru⁹ tu⁹.¶ Ubi sciendũ
ꝙ per Samuelem qui interpretat audiēs
deum de quo dr̄ primo.Rx.2.Samuel aũt
ministrabat añ faciem dñi puer accinctus
ephot lineo intelligit quilibet fidel' qui d
bet esse puer per castitatem nitescētem.⁊
accinctus ephot lineo per honestatem cō
placentem.vt de ipso dici possit illd Ro.
13.Dei enim minister est iste igitur istar
Samuel cum obia ⁊ ꝓmptitudine debet
dicere loquere dñe quia audit seru⁹ tu⁹.
vt sic in amore ipsius spiritualiter trāsfor
matus dicat illud Cañt.5.Anima lique
facta est vt locutus est dilectus.¶ Secũ
do debet ipsum sequi per diligentiā ⁊ im
mittationem vt quilibet possit sibi dicere
illud Mat.8.Magister seqr̄ te quocũqꝫ

teris. qualiter autez ipm sequi debeat ipe met dicit Mat. 8. Si quis inquit vlt post me venire deneget semetipm. s. per pprie voluntatis abdicatóez. et tollat crucem suá per carnis maceratióem. et sequaẜ me per mundane hereditatꝫ despectóem. ¶ Hoc autem fuit figuratum Judic^m. 9. vbi sen tentialiter dicitur. Quod cuꝫ abimelech iret ad pugnandum contra scicimitas ꝛc. require euangelio. 26. parte pma iuxta fi nem. ¶ Secundo inueniuntur oues ma le quarum pastorem dyabolus et isti sunt peccatores a uia veritatis errantes vt la chrimabiliter possint dicere illud Js. 5. Omnes nos errauimus vnusquisqꝫ i viá suam declinauit. et tales Christum nó au diunt eius seruádo mádata de quibus có queritur per ps. o. Non audiuit populus meus vocem meam et Jsrl' non intendit mihi. ¶ Quia isti nec xpm audiunt nec ipsum secuntur recto dei iudicio cógruit vt contra tales iretur quia ps. dicit. Jra tus est furor tuus super oues pascue tue. quia vero exigente iusticia malum debꝫ puniri hinc est ꝙ tales de operibus suis mal' puniuntur quorum penam dicit ps. Denũtians dicit. Sicut oues in inferno positi sunt mors depascet eos. et ideo iu xta illud Apoc. 9. Jn diebus illis querét homines mortem et non inuenient eam et cupient mori et fugiet mors ab eis. nam si cut dicitur Js. 66. Vermis eorum nó mo rietur. et ignis eoruꝫ non extingueẜ: pastor autem animarũ erit dyabolus. quin ymo multitudo demo^m decipientiũ homines vt in infernum deducant de quibus dicit dominus Jere. 50. Grex perditus factus est populus meus et pastores eos deduxe runt. et. ÿ. pastores eorum non pdebat eis.

Tertia pars.

Equiẜ. sustulerũt lapides iudei ꝛc. vbi tangit persecutióem per uersitatis furientis, ꝙ probat inuasio animosa. Nam iudei tanqꝫ duri et

infragibiles de qbꝰ dominus Exo. 32. Cer no ꝙ populus iste dure ceruicis sit in pse quendo xpm currerent ad lapides vt per duritiem lapidum secundum Chriso^m. et Augu. Ostendent duritiam cordis vnde dicitur sustulerũt lapides ꝛc. vt sic domi nus dicere potuerit illud ꝙ dixit Moy. Exo. 17. Quid faciam populo huic adhuc pusillum et lapidabit me. tales lapides nõ debemus nos sumere vt lapidemus xpm sed potius lapides quos assumpsit dd ad vincendum goliam de quibus dicitur pri mo. R. 17. Quod cuꝫ. 5. Lapidibus de tor rente eum mortuũ proiecit ad terram sic re vera dyabolum signatum per goliam debemus deuincere cum. 5e lapidibus. i. 5. plagas xpi quas pro nob in corpore suo portauit in cruce moriens acceptis de tor rente sui sanguinis pretiosi.

Quarta pars.

Equiẜ respondit eis yhs ꝛc. vbi tangit rephensionem societatis negligentꝫ ꝙ probat expssio fru ctuosa. Naꝫ valde sunt homines rephési biles quãdo nó recognoscũt collata bene ficia. sed etiam ꝙ peius est ipsa cóferenteꝫ psecũtur. quibus tamen ad ipsorũ verecũ diam debet ad memoriá reduci beneficia cum debita ratione. et ßm h hic quattuor possumus psiderare. s.

Beneficiorꝫ rememoratóeꝫ.

Judeorꝫ excusatóem.

Detractorꝫ confutatóeꝫ.

Predictorꝫ confirmatóeꝫ.

¶ Quantũ ad primũ dicit respondit eis yhs ꝛc. Receptũ quideꝫ beneficiũ nó me retur iniuriá nec vituperiũ. sꝫ magis lau dem et pconiuꝫ et ideo dicit scdm Theo^m. Dñs aũt oñdens ꝙ nullá iustá hñt occa sioneꝫ faciẽdi aduersus eũ dñte signa que fecerat. d. mlta bõa opa oñdi vob ex pre s. ßm Alcimiũ. Jn sanitatibus infirmorꝫ in exhibitóe doctrine et miraculorꝫ q̃ ex pre oñdi quia gloriaꝫ per oia q̃siui. igiẜ ꝙ pp

eoꝝ opus mē lapidatis.¶ Quantū ad se
cundū dicit responderūt ei iudei ꝛc. Naʒ
blasphemia ē pccm̄ in deum qñ.s.aliquid
ꝙ est ꝓprium deo attribuit creature. vt
siquis ꝙ creatura pōt creare beatificare
ꝛc.vel qñ aliqd attribuit deo ꝙ sibi non
cōpetit.vt si dr̄et ꝙ deus pōt peccare vel
qñ dicit cōtra reuerentiā diuine maiesta
tis.ꝛ sic blasphemās deberet lapidari iu
xta illō Leuit .24. Qui blasphemauerit
nomē dñi morte moriat lapidibus obrue
tur eum ois multitudo ppl'i iudei ergo lʒ
nō possent pp euidētiā facti negare xp̄m
fuisse inter eos opa mlta bona tñ ꝫm Al
cuium iponebant ei blasphemiā q: dixe
rat se deum.d.ego ꝛ pr̄ vnum sumus.
¶ Quantū ad tertiū dicit respondit eis
ih̄s ꝛc. nōne scriptū est xp̄s enim prope
rat opinionem illoꝝ qui credebant ꝙ illa
ꝓpositio ego ꝛ pr̄ vnū sumus vt pōt veri
ficare ð creatura ꝛ deo q: nō verificat nisi
de ill' qui sunt vni⁹ nature.sed soᵐ oñdit
ꝙ non est blasphem⁹ ex ħ ꝙ dixit se deuʒ
esse.ꝛ pōt esse ratio talis.si de quo magis
videt in esse ꝛ nō in ē nec illud de quo mi
nus ſʒ magis blasphemare qui vocat ho
mines deos solum quia ad eos factus est
sermo dei q̄ʒ ego.quem pr̄ sanctificauit ꝛ
misit in mundum.sed lex siue scriptura q̄
solui nō potest nec per ꝯsequens blasphe
mare vocat hoies deos sine blasphemia.
ꝙ autem lex siue scriptura vocet homies
deos pʒ per illud ps.Ego dixi dij estis ꝛ
filij excelsi omnes.ꝙ āt scriptura blasphe
mare possit.pʒ quia scriptura non potest
solui iuxta ꝙ dixit Christ⁹ Mat.5.Am̄
qppe dico vob̄ donec trāseat ceᵐ.ꝛ terra
tota vnū aut vnus apex non p̄teribit a le
ge donec omnia fiāt.Ex his igit talis for
mari rō.blasphemās dicit q sibi vel alij
attribuit ꝙ nō est sui sed dī.sed scriptura
non potest mentiri.q: non pōt solui ergo
nec blasphemare.ꝛ ħ est ꝙ dic̄ euāgelista
respōdit ih̄s nōne scriptū est ꝛc. ¶ Quā
tum ad quartū dicit si nō facio opera ꝛc.
xp̄s enim dixerat superius ꝙ erat ideʒ cū
deo ꝛ ꝙ istud dicēdo nō blasphemabat.ꝛ
ħ cōfirmat hic.vbi talem rationem inten
dit Ille qui fac̄ opera q̄ non p̄t facere nisi
deus nō blasphemat.d.se deū esse. ſʒ ego
facio huius opera igitur non blasphemo
dicendo me deū esse ex quo sequit ꝙ cum
ex operibus possim cognosci ds.ꝛ deus
nō est diuisus ꝙ vos potestatis cognosce
re ꝙ ego sum in pr̄e ꝛ pr̄ in me ē.¶ Scie
dum est ꝫm Augu.Quod aliter dicūtur
hoies esse in deo ꝛ aliter xp̄s.Naʒ hoies
dicuntur esse in deo per gratiā xp̄s auteʒ
quia dei filius p̄ vnitatē nature.ad q̄ʒ mā
sionem cum deo per gratiā admonet xp̄s
suos discipulos Jo.15.d.Manete in me ꝛ
ego in vob̄ cuius vtilitatem assignans.d.
Qui mā̄et i me ꝛ ego i eo hic fert fructū
multū illū inq̄ʒ fructū de q̄ Ro.6.Libera
ti a peccato ꝫui facti deo hētis in sanctifi
catōeʒ fineʒ vō vitā eternā.Ad q̄ʒ vitā ꝛc.

¶ Feria quinta dñice.5ᵉ in.xlª.

r Ogat ih̄s qdaʒ phšeus vt
māducaret cū illo ꝛc.Luc.
7.Sic̄ enim i corporalibus
inter alia tria debēt induce
re infirmū vt sanitateʒ ꝓcu
ret.s.qñ cognoscit medicū piū prudētem
ꝛ scm̄.exhibēteʒ ꝛ largū.sic suo mō in sp̄ua
libus.q: igitur sic p̄fectus medicus ꝛ pi⁹
ꝛ clemēs iuxta illud.2.Par'.30. Pius ē
ꝛ clemēs est dñs deus nr̄ ꝛ nō auertet fa
ciem suā a nob̄ si reuersi fueritis ad eum.
quia ēt est sanctus ꝛ prudēs.q: ipse ē dei
virtus ꝛ sapiª.xp̄s.1.Cor.1.¶ Quia nihi
lomin⁹ est largus ꝛ exhibēs q: ipse q ꝓ
piciatur oibus iniquitatibus tuis ꝛ sanat
omnes infirmitates tuas in ps.Hinc est
ꝙ ad ipsum peccatores infirmi sp̄ualiter
debent accedere cum fiducia ꝛ spe certissi
ma recuperāde salutem.ꝙ si nō accedant

possunt ꝺ negligentiar eꝑhendi. Nam te
ste Criso. super Mat. petentis negligen
tia reꝑhenditur cum de dantis misericor
dia non dubitatur. ¶ Ut igitur secure ad
xp̄m eamus vt sanitatem recuperemus ꝛ
gratiam beatus Luc. in euanº. h̄ dat nob̄
mulieris exemplum peccatricis que ve
niens ad xp̄m humiliter spiritualem me
ruit ab ipso sanitatem in quo euaº quinqꝫ
tangit. s.

Benignitatē familiariter ꝯuētez.
Sedulitatem ꝑsonaliter inquirētem.
Temeritatem mendaciter iudicantem.
Sagacitatem veraciter dirigētez.
Liberalitatez misericorditer indulgētez.

¶ Primū probat cōdensio amorosa. Se
cunduz exp̄ssio dolorosa. Tertiū cogitatio
vitiosa. Quartū cognitio luminosa. Quin
tuz remissio copiosa. Primū in prinᶜ. Se
cundum ibi ꝛ ecce mulier ꝛc. Tertium ibi
videns autem phẽus ꝛc. Quartū ibi ꝛ re
spondens yh̄s ꝛc. Quintū ibi. Dixit autez
ad illam ꝛc.

Prima pars.

(q)Uantū ad primū vbi tangit ꝛc.
ꝙ probat ꝛc. dicit rogabat yh̄m
quidam ꝛc. signum quidem ma
gnē benignitatꝭ est quādo p̄r vel dominꝰ
filio vel seruo amicabl'r ꝯdescendit. Quia
igitur nr̄ p̄r ꝛ dn̄s ꝛ medicꝰ spiritualiter
cōdescendit phẽo ip̄m feliciter inuitanti
signū fuit benignitatis in ip̄o. hic aūt duo
possumus cōsiderare. s.

Affectū inuitātis cordialiter.
Effectū approbātis realiter.

¶ Quantū ad primū dicit rogabat yh̄m
ꝛc. signū ꝙ aliqs ex affectu ꝛ cordialiter
inuitat aliū. est qn̄ oretenus ipsum rogat
obnixe. vt autem intelligamꝰ hunc phẽuz
xp̄m inuitasse cordialiter dicit ꝙ ip̄m ro
gauit vt de xp̄o dei sapiª dicere potuerit
illud Sap. 8. Apposui hanc sapientiaz ad
ducere mihi ad cōuiuandū sciens quoniā
cōicabit mecuz ꝺ bonis suis xp̄s cōicauit
isti phẽo ip̄m inuitanti quādo ip̄m cōuer
tit ad viam veritatis. ¶ Quantū ad 2ᵐ
dič ꝛ ingressus domū ꝛc. in hoc eniz xp̄s
in effectu approbauit phẽi desideriuz qn̄
domū intrans realiter mādučauit cuz ip̄o
vt ipletum fuerit illꝺ Apoč. 3. Ego sto ad
hostium ꝛ pulso si qs audierit vocez meā
ꝛ aperuerit ianuam intrabo ad illum ꝛ
cenabo cum illo ꝛ ip̄e mecuz. ¶ Morali
ter aūt loquēdo per istum aūt phẽum qui
interp̄etaꝛ diuisus intelligiꝛ peccator qui
ꝑpter peccata sua dr̄ diuisus a deo iuxta
illud ꝙ dr̄ Is. 50. Iniqtates vestre diuise
runt inter vos ꝛ ꝺum vestrū. lꝫ aūt pecca
tor sit diuisus a deo tamen dꝫ visionem ꝑ
curare ꝑ posse ꝙ qdem facit xp̄m ad suū
hospitium inuitando vt de ip̄o figuratiue
dici possit illud ꝙ dr̄ ꝺ labā Gen. 24. vbi
dr̄ ꝙ venit eleazar ꝓcuratorem ꝛ dispēsa
torem domus habrae stantem extra do
mū suam. d. ingredere benedicte dn̄i cur
foris stas paraui locum ꝛ domū camell'ꝭ
introduxit eū in hospitiuz ac distrauit ca
mellos. ¶ Ubi ꝙ ꝑ habraā qui iterp̄eta
tur. p̄r multaruz gentium intelligiꝛ deus
p̄r. qui p̄r omniū est per creatōem ipsorū
per eleazar aūt qui interp̄etaꝛ deus meꝰ
adiutor intelligiꝛ xp̄s ꝺ quo ps. Dominꝰ
meus adiutor meus ꝛ sperabo in eum.

¶ Iste dr̄ procurator ꝛ dispēsator domꝰ
habrae. i. ꝺi p̄ris. q: reᵐ celeste ꝙ ē domꝰ
dei nob̄ ꝓcurauit suo sanguine p̄tioso. ꝛ di
spensat s̄m exigentiā meritoꝝ iuxta ꝙ di
xiꝛ ap̄lis Luč. 21. Uos ingt estis qui ꝑmā
sistis mecuz in tēptationibus meis. ꝛ ego
dispono vob̄ sicut disposuit mihi p̄r meꝰ
regnū vt edatis ꝛ bibatis super mensam
meā in reº meo. ¶ Per labā vero q can
didus interp̄etaꝛ intell'r peccator qui lꝫ
sit indignatus ꝑ culpā tamen desiderat ꝑ
gratiā candari. cui dr̄ Eccl'i. 9. Omni tem
pore sint vestimēta tua cādida. ꝛ oleum ꝺ
capite tuo nō descendat sicut igitur labā
exiuit obuiā eleazar ꝛ ip̄z inuitauit libera

liter ad hospitium. Sic qlibȝ homo p gratiam volens esse candidus. dȝ obuiarꝫ xpo ⁊ ipm ad suum hospitium. i. ad inhabitatōez anime sue inuitare dicendo illō apoc. 22. Ueni dñe yhu. cui inuitatōi ānuens dic ibidem. Ecce venio velociter. ex h autem aduētu xpi in aiam fit ꝙ homo non remanet plus diuisus sed magis vnitus p gratiā ⁊ coniunctus: ad q̄ȝ cōiunctōnem nos hortatur apostolus Eph. 4. Soliciti sciȝ seruare vnitatē spiritus in vinculo pacis vnum corpus ⁊ vnus spiritus sicut vocati estis in vna spe vocatōis vr̄e. ¶ Ista vnitas q̄ȝ dȝ haberꝫ homo cum xpo fuit figurata geñ. 15. vbi sīaliter dr̄. Quod cuȝ dñs precepissꝫ Habrae ꝙ offerret sibi sacrificium de aialib⁹ quadrupedibus ⁊ volatilibus diuisit habraam aialia sȝ aues nō diuisit. ¶ Ubi sciēdū ꝙ per animalia quadrupēdia super terrā gradiētia: intelliguntur oēs homines dediti rebus temporalibus. ⁊ isti merito dicuntur a xpo diuisi. q: iuxta illō xpi Math. 6. Nemo pt duobus seruirꝫ. ⁊ ideo dic ibidē. Non potestis deo seruirꝫ ⁊ mamōe. i. diuitijs ⁊ rebus mundanis. Quia igitur homo nō pt seruirꝫ dō ⁊ mundo. ꝯsequēs est ꝙ qui seruit mundo fit diuisus a deo. Unde de talibus dr̄ Osee. x. Diuisuȝ ē cor eorum: nec interibunt. ¶ Per aues vero volantes in altū ⁊ terram dimittētes intelligunꝫ homines diuina altius contemplando: q q̄ si nihil sprctis temporalibus superna cogitant ⁊ inquirunt. ⁊ isti instar auium nō dicuntur diuisi: sed dō per gratiam vniūtur plēius: vt d̄ talibus dici possit illud Gallat. 3. Omnes enim vos vnum estis in xpo yhu.

Secunda pars.

Equitur. Et ecce mr̄ ⁊c. vbi tangit sedulitatē psonalr̄ inquirētē ꝙ pbat exp̄ssio dolorosa. Nā loquēdo spūalr̄ pecōr ē cōmēdandus qñ cognoscēs sua facinora ⁊ sibi cōstat d̄ bōitate spiritualis medici recurrit ad ipsuȝ fructus dignos pnie bȝ d̄lictoꝝ genera veraciter ostēdēdo. ¶ Quia igitur illa peccatrix mulier peccata sua cognouit ⁊ sciuit bēignitatē xpi aiaꝝ spūalis medici ⁊ cum actibus ostendētibus veram pniam solicite vēit ad ipm pōt merito comēdari. qa igitur bm Grego. in omel. hec mulier turpitudinis sue aspexit maculas lauāda ad fōtē misericordie cucurrit. h igit tria possumus considerarꝫ. s.

Conditionē calamitatis magne.
Inspectionē bēignitatꝫ sūme.
Exp̄ssionē sedulitatis digne.

¶ Q.m ad pm dicit. ⁊ h mulier ⁊c. Nam mulier d̄ qua fit hic mētio sicut tȝ sancta mr̄ eccl'ia. fuit Maria Magdalēa figurans animam peccatricē d̄ qua d̄signatur conditio calamitatis magne ⁊ miserie qñ vocaꝫ peccatrix ⁊ fornicaria. vnde eccl'i. 9. Omnis ml'ier fornicaria quasi stercus in via conculcabitur. ⁊ q̄ dicitur in ciuitate fuisse ad d̄signandum ꝙ suum peccatū erat publicuȝ: vt sibi dici potuerit illō Iere. 3. Polluisti terram i fornicatōibus tuis ⁊ in malitijs tuis. Inter alia autē tria fuerunt Magd̄. ⁊ sunt alijs mulieribus occasio d̄linquēdi. vȝ.

Corporalis allegantia.
Tēporalis affluētia.
Libertatis eminētia.

¶ Primo corporalis allegantia. Nā mulier qñ se pulchram ⁊ ellegātē cognoscit vanagloriatur in sua pulchritudine. ⁊ se ml'totiēs per peccatū maculat ⁊ alios ad peccandū inducit ⁊ ꝙ seipsam maculet audi puer. ij. Circul⁹ aureus in naribus suis mulier pulchra ⁊ fatua. Nam sus hñs in naribus circulū aureū imergit se in lutum ⁊ fedat sic ml'ier pulchra si fit fatua seipsam maculat per imundicias suas ꝙ ēt alliciat alios audi eccl'i. 15. Propter spēm mulieris multi prerunt ⁊ ex h cōcupiscētia q̄si ignis exardescet. ⁊ iō ibidem

nob dr̄. Auerte faciem tuam a mlīere cun
cta ⁊ non circūſpitias ſpém alienam. hác
autem pulchritudinem habuit Magd. q̄
fuiſſe dr̄ formoſa. de qua tñ pulchritudie
dr̄ pꝛouer. 31. Falax gr̄a ⁊ vana eſt pulchri
tudo: mulier timens deum ipa laudabit.
¶ 2ᵐ q̄ fuit magdalena ⁊ eſt alijs mulie
ribus cauſa delinquendi eſt tempoꝛal' af
fluentia. Nam cū mulier affluit in tempo
ralibus tunc vtitur illis ad luxuriaꝫ ⁊ diſ
ſoluitur in delitijs carnis. vnde pᵐa thy.
5. Vidua que in delitijs eſt: viuēs moꝛtua
eſt. ¶ Hanc aūt affluentiam tempoꝛaleꝫ.
habuit Magd. q: multum fuit diues qui
bus diuitijs multotiens fuit abuſa: nō ad
uertens illud q̄ dr̄ in ps. Nolite ſperare
in iniqtate ⁊ rapinas nolite concupiſcere
diuitie ſi affluant nolite coꝛ apponere.
¶ Tertiuꝫ q̄ fuit Magd. ⁊ eſt alijs mu
lieribus cā delinquēdi eſt liberalitatꝭ emi
nentia. Nam q: mulier de ſua natura mo
lis eſt ⁊ inſtabilis ſi dimittatur libera va
dit per illicita ⁊ ꝯria eſt viro ſuo. ⁊ iō dr̄
de muliere. Si nō ambulauerit ad manū
tuam. confundet te in conſpectu inimico
rum tuoꝝ. hanc auteꝫ habuit Magd. Nā
cum eſſꝫ nobil' fcā diuiſione cum Lazaro
frē ſuo ⁊ Martha ſoꝛoꝛe ſua ſibi caſtrum
magdallū venit ſibi in ſoꝛtē a q̄ Magda
lena fuit deinceps nominata: vt ſic iuxta
illud Iob. pꝛimo. Fuerit hn̄s libertatem
quecunqꝫ facere voluiſſet. ¶ Qᵐ ad 2ᵐ
dicit vt cognouit q̄ yh̄s ⁊c. vt ei Magd.
cognouit q̄ yh̄s ex ſua benignitate accu
buerat in domo phariſey. lꝫ cum pſequerē
tur de eius benignitate ꝯfixa venit ad ipꝫ
humiliter vt miſericoꝛdiam inueniret: vt
ſic dicere potuerit illud ps. Cognoui do
mine q: equitas iudicia tua ⁊ in veritate
tua humiliaſti me. fiat miſericoꝛdia tua
vt conſoletur me. ¶ Nam quia mulier
cognouit Chꝛiſtum iuſtum iudicem. qa
iuſtus dominus ⁊ iuſticiam dilexit: equi
tateꝫ vidit vultus eius. ⁊ ipſa humiliauit
vt eſſet obediens vt dicere potuerit cum
ps. Bonum mihi q: humiliaſti me vt di
ſcam iuſtificationes tuas. hinc eſt q̄ petit
ſuam miſericoꝛdiam conſolantem. d. Fiat
miſericoꝛdia tua vt conſoletur me. q: igit
illa mulier confixa fuit de Chꝛiſti miſeri
coꝛdia ſecure venit ad ipm non erubeſcēs
ꝯuiuas. d. illud ps. Ad te dñe leuaui ani
mam meam deus meus in te confido nō
erubeſcam. vnde Grego. in omel'. Cōuiuā
tes non erubuit. Nam q: ſeipſam grauit
erubeſcebat itus nihil eſſe credidit q̄ ve
recundaretur foꝛis. ¶ Qᵐ ad tertiuꝫ di
cit. attulit alabaſtrum vnguenti ⁊c. Nam
in peccatoꝛe cuius figuram hec mlīer pec
catrix gerit typum. ſi vult ad perfectum
ſtatum pn̄ie vēire generaliter duo reqrū
tur. Pꝛimo q̄ habeat interius pectū mo
tum. Secundo q̄ habeat exterius bonum
actum. ⁊ ſm hoc ſi duo ꝯſidera. ſ.
Motū interioꝛē: aimū moliētē.
Actū exterioꝛē: dn̄m inclinantē.
¶ Qᵐ ad pꝛimū dic̄. attulit alabaſtrum
⁊c. Alabaſtrum eniꝫ eſt aliquod genꝰ mar
moꝛis q̄ habet vnguēta incoꝛrupta ſerua
re ſm Bedā. De quo Maria habuit vnā
vas ſiue piſidē q̄ꝫ ⁊ impleuit vnguento. ⁊
ſic venit ad xp̄m in domo phariſey vt ci
bum caperet recumbentem. ¶ Moꝛalit
autem loquendo p illud vnguentuꝫ latēs
in marmoꝛe candido ⁊ diuerſis coloꝛibus
interiecto intellr̄ interioꝛ coꝛpoꝛis conſi
deratio q̄ꝫ ipſius aiam inſtar vnguenti
molis ⁊ odoꝛiferi molitur ad pn̄iam cum
deuotōis ⁊ ſuauitatis odoꝛe. q̄ꝫ xp̄s alloq
tur Cant. 4. d. Odoꝛ vnguentoꝛum tuoꝝ
ſuper omnia aromata. Nam nulla ſūt aro
mata ita ſuauia ſicut eſt bona conſideratō
qua peccatoꝛ deteſtando vitia rectum ha
bet pꝛopoſitum penitendi qꝰ vnguentum
dicitur eſſe in marmoꝛe candido diuerſo
rum coloꝛis candidi ⁊ cum diuerſis virtu
tibus inſtar diuerſoꝛum coloꝝ. ¶ Vel p
alabaſtrum q̄ eſt candidum firmū ⁊ pla

hum datur intelligi q verus penitens debet esse.
Candidus p pulchritudiné et ptinétiam.
Firmus p fortitudiné et constantiam.
Planũ per mãsuetudinem et modestiam.
¶ Primo deb3 esse candidus p pulchritudinem et continétiam. Nam iuxta illud eccl'ci.3. Qui diligit deum exorabit p peccatis et continebit se ab alijs: et ideo in oratióe róne dier exaudietur. ¶ 2º d3 esse firmus per fortitudinem et cõstantia3 vt dicere possit illud Esdre.9. Ego constãs aio factus sum bm opitulatóem dñi dei mei. ¶ 3º d3 esse planus p mãsuetudiné et modestiam: iuxta illud q sibi dr eccl'ci.x. Fili in mansuetudine obserua aíam tua3. et da illi honorem bm meritũ suum. et Apo. phy.3. Modestia vr̃a nota sit omnibꝰ hominibus. ¶ Talis sic afferés xp̃o vnguéta armotica põt figurari p reginã Sabba de q dr.3.R.4. Quod non sunt alata aromata tam multa q̃3 ea que dedit regina Sabba Salomoni regi. ¶ Ubi sciendum q per reginam Sabba que interpretatur captiua vel cõuersio intelligitur peccator cuiꝰ anima primo captiua dicitur. dũ extitit in mortali peccato q̃3 reprehẽdẽdo dominus admonet Js.53. Solue vincula colli tui captiua filia syon. ¶ Secundum inquantum interpretatur conuersio intelligitur anima peccatoris que seipsum cõsiderans ad lamenta pnie se conuertit vt dicat illud ps. Qm̃ die ac nocte grauata est super me manus tua. conuersus sum i erumna dum confringitur spina. delictu3 meum cognitu3 tibi feci et iniustitias meas non abscondi. ¶ Quantum ad actum exteriorem dñm inclinantem dic. et stans retro secus pedes et c. bm Grego. in q̃da3 omel'. Contraria c̃rijs curantur. hinc é q peccõr volés fructꝰ dignos pnie facer̃. d3 pp oppsita illor̃ i qbꝰ offendit dum ipsiꝰ irã placar̃: vt sic ex his i qbus é dlectatꝰ culpabilir̃ p pniam affligat. Nã sic dr̃ sap. ij. per q̃ peccat p h̃ et torquet. H autem fecit peccatrix volens recõciliari deo de vitijs perpetratis. Unde Grego. in omel'. quod in se habuit oblectamenta tot de se inuenit holocausta. solent autem peccatrices mulieres in.6. deum offendere.s.
In dissoluto gestu p inerecũdiam.
In altiori situ per superbiam.
In vagabundo aspectu p luxuriam.
In curioso ornatu p vanãgloriam.
In illicito tactu p incótinentiam.
In suaui olphatu p carnis diligẽtiam.
Primo inq̃3 in dissoluto gestu p inuerecundiam cui dr̃ Jere.3. Frons mulieris meretricis fcã est tibi noluisti erubescere. ¶ Secundo solent offendere in altiori situ per superbiam. Unde prouer.9. Mulier stulta et clamorosa plenaq3 illecebris et nihil oĩno nesciens. sedit in foribꝰ domus sue super scella i excelso vrbis loco vt vocaret transeuntes per viam et pergentes in itinere suo. ¶ Tertio solent offendere in vagabundo aspectu per lasciuiam. vñ ecclesiastici.26. Fornicató m'ieris inextollentis oculorum et palpebris suis agnoscetur. ¶ Quarto solent offendere in curioso ornatu per vanãgloriam. Unde prouer. 7. Mulier occurrit vecordi iuueni ornatu meretrico prepata ad capiendas animas. ¶ Quinto solent offendere in illicito tactu per incontinentia3.s. nunc amplexando. nunc osculando et c. Unde prouer. septimo. Apprehensum deosculabatur iuuenem procaci vultu blanditur.d. Ueni inebriemur vberibus et fruamur cupitis amplexibus donec illucescat dies. ¶ Sexto solent offendere in suaui olphatu per carnis diligentiam. scilicet cum vnguentis et speciebus varijs vt suam oculteńt possetenus feditatem. et carnem nutriat delicate. vt sibi dicí possit illud Ysaye quinquagesimo sexto.

Ornasti te vnguento regio ⁊ multiplica sti vnguenta tua. ¶ Sed quid talibꝰ acci dat audi Isayaꝫ dicenté Is. 2. Pro eo ꝙ elleuate sunt filie syon ⁊ ambulauerunt ex tento collo ⁊ nutibus oculoꝝ ibát ⁊ plau debant ⁊ ambulabant collo ⁊ pedibus su is composito gradu incedebant, decalua bit dominus verticé filiaꝝ syon ⁊ crinem earũ nudabit. ⁊ erit ꝓ suaui odore fetor. ⁊ pro zona funiculum ⁊ ꝓ crispante crine caluitium ⁊ ꝓ facia pectorali cilitium.

¶ Ná q: mulieres vane instar filiaruꝫ sy on elleuantur per superbiaꝫ extéto collo per iuerecũdiam. nutibus oculoꝝ respici unt per laxiuiam. plaudunt manibus per incontinétiam. pedibus gradu composito incedunt per vanágloriá. hinc est ꝙ dñs decaluabit eas auferendo ab eis suá gra tiá ornamétũ anime sicut capill' sunt orna mentuꝫ capitis: crinem é: eaꝝ nudabit. q: sicut crines ex superfluitate nascuntur: sic deus earum pecá que dicuntur superflua coram oibus hominibus in die iudit͞ij de nudabit iuxta ꝙ dić Naũ. 3. Reuelabo in quit pudenda tua in facie tua ⁊ ostendam gentibus nuditatem tuam. ⁊ tunc ꝓ suaui odore fetor intollerabil' ⁊ que cingebátur zonis aureis sericis ⁊ argenteis. ligabunt gressis funiculis ⁊ sic explicádum de sin gulis. Nam tunc implebitur illud dictuꝫ Christi Math. 22. Ligatis manibus ⁊ pe dibus mittite euꝫ in tenebras exteriores ibi erit fletus ⁊ stridor dentium. ¶ Con siderans igiť h̄ mlier peccatrix Magd. typum gerens hominis penitentis dána ꝗ proueniunt de offensis in cuius satisfa ctione. 6. considero illis opposita ꝑ q̃ ðuꝫ offendit. s.

Pudorem erubescétie.
Timorem reuerétie.
Dolorem pnie.
Horrorem curiositatis.
Ardorem caritatis.
Odorem suauitatis.

¶ Primo considero pudorem erubescen tie ꝯ iuerecundiam. cum dr̄ stans retro. nos videmus ꝙ quádo aliquis homo of fendit aliquem dñm tanq̃ꝫ verecunduꝫ ñ audet appere in conspectu eius sed stat a longe vel retro. Quia igitur ista mulier verecundabatur ꝙ ꝯ deuꝫ offenderat sta bat retro. Unde Grego. Vicésenus in di gnitatem át suam ostendens stabat retro post tergum deiectis liminibus ⁊ effusa coma. ¶ Secũdo considero timorem re uerentie ꝯ superbiam. cum dr̄ secꝰ pedes eius. Q: enim illa ml'ier timebat deum offenderat, ió tanq̃ꝫ humilis ⁊ reuerens Non ad caput sed ad pedes dñi se ꝓiecit Unde Grego. in omel'. Secus pedes dñi stetit. ꝯ pedes enim dñi stetimus cum in peccatis positi. Sed si ad veram pniam post peccata conuertimur iam retro pe des stamus. q: eius vestigia sequimur q impugnabamus. ¶ Tertio considero do lorem pnie ꝯ laxiuiam cuꝫ dicit lachrimis cepit rigare pedes eius. Nam signum do loris ⁊ pnie est produceř lachrimas ⁊ plo rare. Unde homo penitenti diciť trenoꝝ 2. Deduc q̃si torrentem lachrimas per di em. ⁊ noctem non des requiem tibi. neqꝫ taceat pupila oculi tui. ¶ Quia igiť ista mulier dolebat ꝙ deuꝫ offenderat. Ideo tanq̃ꝫ penitens lachrimas effundebat vt dici potuerit illud de illa trenoꝝ p̄. Plo rans plorauit in nocte ⁊ lachrime eius in maxill' eius. Maria Magd. legiť quater plorasse ⁊ habuisse q̃ttuor genera lachri marum. s.

Compunctóis dolorose.
Cópassionis viscerose.
Doloris intensiui.
Amoris suauissimi.

¶ Primo inq̃ꝫ cõpunctõis dolorose ha buit lachrimas quas effudit ex cõsidera tione peccatorum suorum. de quibus dici tur h̄. lachrimis cepit rigare pedes yh͞u. Iste fuerunt tante virtutis ꝙ impetraue

runt remissionem omnium peccatoꝝ: iu
xta ꝙ inferius dr̄ ꝙ xp̄s dixit sibi remit
tunt tibi pecc̄a tua. ¶ 2° hūit lachrimas
viscerose cōpassionis. ⁊ h̄ in morte Lazari
fratris sui. iuxta ꝙ ipe dicit Jo. ij. Chri
stus ergo vt vidit eam. s. Mariā ploran
tem ⁊ iudeos q venerant cuȝ ea plorātes
infremuit spū. ⁊ dixit. vbi posuistis eum.
⁊ iste fuerunt tante virtutis ꝙ induxerūt
xp̄m ad resuscitandum Lazarum. vbi dici
tur ibidem ꝙ yh̄s veniens ad monumen
tum. Clamauit. Lazare veni foras: ⁊ statiȝ
ꝓdijt qui fuerat mortuus. ¶ Tertio hūit
lachrimas doloris intēsiui. ⁊ tempor̄ pas
sionis Christi. Naȝ dr̄ Luc. 23. quādo xp̄s
ducebatur ad crucem sequebatur euȝ mul
titudo populi ⁊ mlieres que plangebant
eum inter quas credendum est ꝙ maria
magd̄. fuit principal. ⁊ iste fuerunt tante
virtutis ꝙ induxerunt xp̄m ad maximā
compassionem. Unde dr̄ ibidem. Conuer
sus ad eas yh̄s dixit filie ierm. nolite fle
re super me. sed super vos ip̄as flete ⁊ sup
filios vr̄os. qm̄ ecce dies venient in q̄bus
dicent beate steriles ⁊ vētres que nō ge
nuerunt ⁊ vbera que non lactauerunt.
¶ Quarto habuit lachrimas amoris sua
uissimi. ⁊ h̄ tempor̄ quo xp̄s fuit sibi sbla
tus per mortem. Nam sicut dr̄ Jo. 20. ma
ria stabat ad monumentū foris plorans.
⁊ iste fuerunt tante virtutis ꝙ primo me
ruerunt visionem angelorum. Unde dici
tur ibidem. Dum ergo fleret inclinauit se
⁊ prospexit in monumento. ⁊ vidit du
os angelos in albis sedentes. ¶ Secun
do meruit visionem xp̄i. Nā sicut ibidem
dr̄ Conuersa Maria retrorsum vidit xp̄ȝ
stanteȝ ⁊ sic ꝙ petebat obtinuit. ¶ Quar
to considera honorem curiositatis ꝯ va
nagliā. cū dic̄ ⁊ capill' capitꝭ sui tergebat.
Nā q: mlieres solēt multū gl'ari i pulchri
tudie capilloꝝ. iuxta illd̄. 1. cor. ij. Mulie
res in comā nutriet glia ei⁹ qm̄ capilli ꝓ
velamine dati sunt ei. signū despectus cu
riositatis est de capill' ꝓprijs curar̄. Unā
Grego. in omel'. Capillos ad cōpositōem
vultus exhibuit. Sed iam capillis lachri
mas tergebat. ⁊ ad nostram instructōem
subdit capill' pedes tergimus qn̄ fcis ei⁹
q̄bus ex caritate compatimur. ex his que
nobis superfluunt miseremur. Sed multi
sunt q habēt capillos recuruatos ad cap̄
pauperib⁹. s. non sbuēientes: quibus tam̄
dr̄ Js. 4. Erit ꝓ crispante crine caluitium
i. priuatio vite eterne. ¶ Quinto conside
ro ardorem caritatis ꝯ incontinentiaȝ: cuȝ
dr̄ ⁊ osculabatur pedes ei⁹. Nam signum
dilectōis ⁊ pacis est osculum. q: igit̄ ista
mulier iam amore caritatis ardebat. ideo
christi pedes osculabatur os suum ponēs
in obsequium xp̄i. quo multoc̄. vsa fuit illi
cite. Unde Grego. in omel'. Quod supba
dixerat si pedes dn̄i osculans h̄ in redem
ptoris sui vestigia figebat. ⁊ subdit oscula
batur mulier pedes quos tersit ꝙ nos q̄
cunqȝ plene agimus si studiose diligim⁹
quos ex largitate ꝯtinem⁹. ¶ Sexto cō
sidero odorem suauitatis ꝯ carnis diligē
tiam. cum dr̄ ⁊ vnguento vngebat. Nam
ꝑ vnguētum odoriferū quo iam mlier vn
xit pedes yh̄u intll'r odor bone fame ꝑ ꝙ
qs famosus efficitur vt sibi dici possit il
lud Cant. p̄mo. Trahe me post te in odo
rem vnguētoruȝ tuoꝝ currim⁹. Un̄ d̄ hac
Grego. in omel'. Unguentū sibi ꝓ odore
sue carnis adhibuit. ꝙ ergo si turpiter ex
hibuerat. h̄ iam deo offerebat. ¶ Cōside
rans beatus Grego. moduȝ ꝙ tenuit ma
gdalena vt de peccatis suis misericordiā
inueniret dicit in om'. Cogitanti mihi de
Marie pnia flere magis libȝ q̄ȝ aliqd di
cere cui⁹ ei vel saxeuȝ pectus ⁊c. ¶ Mo
raliter autem loquendo vnguētum ē mo
lificatiuum sanatiuum ⁊ odoriferum. ⁊ si
gnat deuotiōem quaȝ debemus ad Chri
stum habere vt sic eius pedes vngamus
ipsius humanitatem deuotius contēplan
do. per quam molificatur homo interius:

per mentis contritioné sanat a vitijs per gr̃e receptoém. redolet exterius per bõe fame diuulgatõnem. Nam sicut dr̃ eccl'ci 7. Melius est nomen bonum q̃z vnguenta preciosa. ¶ Qualr' at̃ istud vnguentum quo debemus yhesum vngere fuit figuratum Exo. 30. vbi sñaliter dr̃. Quod dominus dixit Moy. q̃ acciperet quattuor spẽs aromaticas. s. miram primá 7 cinamomum 7 calamũ 7 cassiam. 7 ista debét terere 7 miscere cum oleo oliuarũ 7 inde facere vnguentum 7 ex ipo vngere tabernaculum. ¶ Ubi sciendũ q̃ per tabernaculum loquendo spiritualr' intell'r christ⁹ q̃ᵗᵘ ad humanitaté in qua velud tabernaculo dici possit deitas habitare. vnguentum autem q̃ Christus debet vngi vt fiat nobis placabilis. ¶ Primo conficitur ex mira per carnis mortificationem. Nã quia mira est amara carnis mortificationem signat qui multotiens homini videtur amara ad q̃z nos inducit Apostolus coll'. 3. Mortificate mébra vestra que sũt super fornicatoém immundiciá libidinem concupiscẽtiaz malá auaritiá que est ydolorũ seruitus. ¶ 2° conficit de cinamomo per mentis humiliationé. Naz q: cinamomũ quanto est de minori virgula tanto é nobilius humilitaté signat per quam homo seipsum despicit 7 reputat se minorez. Ad quá habendá inducitur eccl'ci. 30. vbi dicitur. Quanto maior es humilia te in oĩbus 7 corá deo inuenies gr̃am vt dicer̃ possit illud eccl'ci. 24. In plateis sicut cinamomũ 7 balsamũ aromatizans odorez dedi. ¶ Tertio conficitur de calamo p plebis hedificatoém. Nam q: calamus fluus 7 multorũ nodoꝝ 7 de calamo potest sibilum fieri potest significare hedificatoém populi q̃z homo dz facere per publicam 7 honestá cõuersatoém dsignatam in colore fluo p bõaz 7 multiplicé opatoém signatá in nodoꝝ multiplicatoém. 7 p grosam 7 fructiferá p̃dicatoéz signatá p sibilum; ad q̃z inducit Is. vbi dicit. Clama ne cesses. exalta vocé tuá quasi tuba. 7 ánuncia populo meo scelera eoꝝ 7 domui Jacob peccata eoꝝ. ¶ Quarto conficitur de cassia. p opis cõtinuatoém. Nam q: cassia habz corticé durũ 7 forté signare põt perseuerátiá in bonis operibus. de qua dr̃ Math. x. Qui át perseuerauerit vsq; in finem hic saluus erit. ¶ Supradicta postq̃z territa sunt. i. perfecte habita fuerit dẽbent miscere cũ oleo oliuarũ. i. cuz misericordia: 7 ex his omnibus fieri vnguentum. rigorem diuine iusticie placantem. vt d̃ tali vnguẽto facienti dici possit illud Eccl'ci. 30. Unguentarius faciet pigmenta suauitatis.

¶ Sciendũ est q̃ Magdalena tribus vicibus dr̃ vnguentum portasse ad vngẽdũ xp̃m. ¶ Primo hic vbi dr̃ pedes domini rigasse lachrimis 7 vnxisse vnguento: 7 istud fuit contritõis dolorose. rõne culpe cõmisse. Consolõnis gaudiose rõne venie promisse: vt sic iuxta illud Cant. 4. in ista vnctione fuerit mira 7 aloe cuz oĩbus vnguentibus p̃mis. ¶ 2° portauit vnguentum ad vngendum caput 7 corpus yhu ante. 6. dies pasce in bethania. vbi hẽtur Jo. 12. 7 Math. 26. Mar. 14. Et istud fuit vnguentum deuotõis amorose ratione caritatꝫ intense. compassionis viscerose. ratione mortalitatꝫ ostẽse. vt sic fuerit vnguentum de quo dicitur primo exo. 27. Qd̃ Moy. cõposuit oleũ ad scificatõnis vnguẽtũ. ¶ 3° portauit ad vngẽdũ corp⁹ dñi in sepulchro vt hr̃ Mar. 16. 7 istõ fuit vnguẽtũ sedulitatꝫ virtuose. rõe ingsitõis solicite. hõestatꝫ grõse. rõe opinõis bone. vt sic sibi potuerit dr̃e illud cant. p̃. Meliora sũt vbera tua vino fragrãtia vnguẽtis optimis. oleum effusum nomé tuuz.

Tertia pars.

Equit. Uidens át phicus 7c. vbi tangit temeritatem mendaciter detrahẽtem. q̃ pbat cogitatio viciosa. Quia eĩm iste phicus vidit pecca

tricem mulierem ad xp̄m accedere statiȝ vt malus cepit cogitare malum in aīo ⁊ xp̄o suscipienti ip̄am detrahere ⁊ mulierē despicere vt maximā peccatricem s̄ȝ Grego. in omel. ⁊ s̄m hoc h̄ quātum ad istum ph̄eum q̄ttuor possumus ɔsiderare. s.
Exteriorē cognitōem.
Interiorē cogitatōem.
Suspitōem p̄mittent̄.
Despectōem obsequent̄.
¶ Q͞m ad p͞m dicit. videns āt ph̄eus qui vocauerat eum. Nam illa mli'er venit ad xp̄m non occulte sed publice. ⁊ iste ph̄eus vidit ip̄am xp̄i pedes tangentem ⁊ ip̄os lauantem, osculantē. ⁊ vngentem. nō tamē ista vidit oculo simplici sed maligno de quo d̄r Ezech. 31. Memento q̄m mal⁹ est oculus neq̄ȝ. ¶ Q͞m ad s̄m dic̄. ait intra se. d. Ex his enim que videt homo vl' sentit exterius format exterior cogitatio siue bona siue mala. Quia igit̄ iste ph̄eus ex his que viderat d̄ muliere peccatrice solūmodo iudicabat s̄m faciem. statim in animo malū cogitare cepit. ⁊ dicere illud Ezech. In die illa ascēdent sermones cogitatos super cor tuum ⁊ cogitabis cogitatōem pessimam. ¶ Q͞m ad 3͞m dicit si eēt p̄pheta sciret ⁊c. Nam p̄prietas p̄phete est cognoscere ēt occulta. ⁊ q: xp̄s vt vid̄bat ph̄eo non cognoscebat istā mulierem fore peccatricem, suspicatus fuit ip̄m nō esse propham. Nam s̄m Grego. in omel. Si ad pedes ph̄ey talis mulier accessisset dicturus erat q̄ d̄r Is. recede a me noli me tangere q̄m mundus sum. ⁊ ideo cogitabat sic se xp̄m debere dicere. ¶ Q͞m ad quartum dic̄. q: peccatrix est. Nam ille ph̄eus mulierē istā despiciebat tanq̄ȝ peccatricem vt ipsius obsequiū q̄ circa xp̄ȝ faciebat deuote. cū tn̄ debuisset ipsius potius cōmēdare. vtpote sicut prudens ⁊ sapiens egrotatam se sentiēs venit ad medicū vt reciperet sāitatē q̄ dic̄ d̄ seip̄o Luc. 5. Nō egēt q̄ sani sunt medico s̄ȝ q̄ male habēt. nō eīm veni vocare iustos ad penitētiam sed peccatores.

Quarta pars.

Sequitur ⁊ rn̄dēs ỹh̄s ⁊c. vbi tāgit sagacitateȝ veraciter dirigētem. q̄ p̄bat cognitio luminosa. q: enim iste ph̄eus ingrat⁹ adhuc erat ⁊ deuius. xp̄s bonus magister ⁊ pastor ip̄sum reducere voluit, vt non amplius in errorem maneret. q: vero multoc. hoies per exēpla parabolica p̄suadent̄ ⁊ reducūtur magis q̄ȝ rōnib⁹. q̄ modus persuasionis apud palestinos sepius erat in vsu. hinc est q̄ xp̄s ip̄m phariseū volens ad viam veritatis reducere ip̄m excitando p̄ponit sibi parabolā. ⁊ s̄m hoc hic quattuor possumus considerare. s.
Excitatōem ad accedendum.
Propositōem ad māuducēdum.
Applicatōem ad cōmēdandū.
Cōclusionē ad determinādum.
¶ Quantum ad p͞m dic̄. Et rn̄dens ỹh̄s ⁊c. qn̄ enim magister excitat discipulum ad cognoscendum aliquid. tunc discipul⁹ debet esse attentus. q: igitur xp̄s excitabat ph̄eum vt intelligeret. hinc est q̄ attētus esse debuit. hic duo ɔsidera. s.
Excitatōem ad cognoscēdum.
Attentōem ad audiendum.
¶ Q͞m ad p͞m dic̄. ⁊ rn̄dens ỹh̄s ⁊c. l̄ȝ eis ph̄eus nihil dixerit q̄ moueret xp̄m ad sibi rn̄dēdū tn̄ cord̄ cogitauerat ad cui xp̄s rn̄dens se nō solū esse p̄phetam s̄ȝ Tytuȝ Sȝ dn̄m p̄phaꝝ ofidit. ⁊ sic s̄m Greg. Cogitatio rn̄det. ¶ Q͞m ad attētōem ad audiendum dicit at ille ait. Magister dic. vbi in illo suo dicto phariseus profitetur in xp̄o sapientiam. cuȝ vocat eū magistrū ⁊ exposuit doctrinā cū dic̄. dic vt sic ista faciendo possit dicere illud Math. 22. Magister scimus quia verax es ⁊ viam dei in veritate doces. ¶ Quantum ad secundum dicit. duo debitores ⁊c. Ubi considera.

Primo padigma pponitur.
Secundo solutio querit.
Tertio quesitũ soluitur.
Quarto dictũ asserit.
¶ Quantũ ad primũ dic duo debi. ℞c. vbi duo cõsidera. s.
Obligatiõem aggrauãtez.
Responsionem psolantem.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Erãt duo ℞c. Nam p feneratorez intellr deus q instar feneratoris vel lucri. vlt q de suis dõis datis hoibus. siue naturalib⁹ siue gratuitis lucrent solicite p opera bona sicut in parabola q̃ dixit xp̃s Mat. 25. Ubi dicit q homo qdam tradidit bona sua seruis suis vt lucrati sunt in eis. ⁊ laudauit. d. euge serue bone ℞c. ⁊ nõ lucrantem rephẽdit per debitores aũt duos intelliguntur omnes hoies huius mũdi duobus sexib⁹ virili ⁊ muliebri q omnes sunt debitores dei specialiter in duobus. s. in gratiarum actione pro beneficijs receptis. ⁊ in venie postulatiõe pro delictis cõmissis vñ Ro. 8. Debitores sum⁹ nõ carni vt ſm carnez viuam⁹. signãter autem dr̃. q vnus debebat denarios qngẽtos. ⁊ alius qnquaginta. ad designãdum q tam in beneficijs receptis. q̃z in delictis pmissis. nõ oẽs sunt equal's. sed quantũ ad beneficia vn⁹ recepit pl's ⁊ alius minus. ⁊ ideo vnus pl's tenetur q̃z alius. ⁊ quantũ ad delicta vnus pl's offendit q̃z alius. ⁊ ideo vn⁹ alio pl's tenet vnde Greg. in omel'. de duobus aũt debitoribus padigma opponit quoꝝ vn⁹ min⁹ ⁊ alius pl's dz. ¶ Quantũ ad respõsionem psolantem dic. Non hñtibus aũt ℞c. Nã magna psolatio ẽ debitori siue multuz siue parũ debeat qñ sentit a debito penit⁹ absolutũ. ⁊ maxime qñ ad satisfaciendum se sentit totalr ipotentem. ¶ Quia igit peccator nõ potest p se satisfacere do magna ẽ sibi psolatio qñ sentit se a debito p diuinam misericordiã absolutũ. ⁊ h ẽ q cognoscẽs tob. ⁊ regratiãs deo dic Tob. 3. Benedictũ ẽ nomen tuũ ds pr̃m nr̃oꝝ. qui cũ iratus fueris misericordiã facis. ⁊ in tẽpore tribulatõis peccã dimittis his q inuocãt te. ¶ Scdo solutio querit. cũ dicit qs ergo eum pl's diligit. q. d. qs istorum duoꝝ secundum Greg. i omel'. pl's diligit illum q debitũ dimisit. ¶ Tertio quesituz soluit cum dicit rñdens Symon dixit ℞c. Cũ eniz xp̃s Magd. q̃z phseus reputabat maximam peccatricem pl's donauerit q̃z phseo q reputabat se iustũ. ex sua respõsione puincitur q minus diligebat xp̃m q̃z ipsa Magd. Nam lz ipe etiam foret debitor. qz iuxta illud Eccli. 7. Non ẽ eniz hõ iustus i terra q faciat boᵐ ⁊ nõ peccet. tñ Magd. reputabat amplius obligatã etiã forte erat in veritate ⁊ ideo p debitorem qngentoruz denarioꝝ Magd. datur intelligi. p debitorez vero. 50. denarioꝝ potest intelligi phseus. ¶ Quarto dictũ asserit. cui dicit ãt ille dic recte iudicasti ℞c. vbi sciendum quantũ ad istã questiõez ⁊ ipsi⁹ solutiõez q tria possumus psiderare. s.
Affectus intensionem.
Effectus ipensionem.
Actus executõem.
¶ Intẽsio affectus ẽ dilectio. Impensio effectus ẽ remissio. Excussio actus ẽ opatio dilectio igitur xp̃i cũ cã de pgruo hui⁹ effectus q̃ est remissio cuius dilectiõis signũ est actus vel operatio. cũ ergo querit quis duoꝝ pl's diligit vtrũ cui pl's dimittitur vel cui minus p quos xp̃s dedit intelligere nob Magd. que pl's diligebat. ⁊ phseus q minus ſm opinionem suã dici põt. q si loquamur de dilectõe in se certũ ẽ q maria Magd. pl⁹ dilexit q pz ex actibus suis qz aliter nõ possem⁹ cognoscere interiorem effectũ nisi p actus exteriores interiores que fuerunt signa dilectionis interne que fuerunt plures i Magd. q̃z in phseo. ¶ Si aũt loquamur de remissione que fuit effect⁹ dilectiõis. patet etiam q Magd. plus dilexit quia pl⁹ fuit sibi

dimissum nec ꝑ h intelligẽdum est ꝙ ap
probetur ille.ꝙ plus peccauit.❡ Loquẽ
do simpliciter sed ostendit ꝙ quantũ est
ratione obligatiõis q̃ est ꝓpter peccatum
dimissum amplius obligat.sed multi sunt
qui multoc̃.recipiũt magna beneficia.qui
nõ recognoscũt a deo nec sibi regratiãtur
⁊ qui magnã remissiõem ꝯsecuntur suoꝝ
peccatoꝝ ⁊ tñ nolunt deũ perfecte dilige
re.sed ad petendũ similia post tẽpus mo
dicũ reuertunt isti sunt d̃ quibꝰ dicit Ro.
p̃mo.Cum cognouissent deũ nõ sic̃ deum
glorificauerũt neq̃ grãm egerũt.sed eua
nuerũt in vanitatibꝰ suis.⁊ obscuratũ est
insipiẽs cor eorum dñtes enim se esse sa
pientes stulti facti sunt.❡ Quãtũ ad ter
tium dicit ⁊ ꝯuersus ad mulierez dixit ad
illaz ⁊c.Nã postq̃ȝ xp̃s ꝓposuit ꝑadigma
pħeo de duobꝰ debitoribꝰ cõfirmauit eiꝰ
sententiã.nunc applicat ad ꝓpositũ cõmẽ
dans Magd̃. q̃ plura signa dilectõis q̃ȝ
pħeꝰ ostenderat vbi tria possumꝰ ꝯside.s.
Cõpassionem inclinãtem.
Attentiõem excitãtem.
Applicatõez euidentem.
❡ Quantũ ad primũ dicit.⁊ ꝯuersus ad
mulierez ⁊c.magna eniȝ fuit cõpassio xp̃i
qñ voluit ad mulierez penitẽ.cõuerti.⁊ ta
men huiꝰ erat necessariũ vt sibi deberet
mulier penitere ꝑfecte ꝙ xp̃s cõuerteret
ad ipsam vñ Trẽnoꝝ.5.Cõuerte nos deꝰ
ad te ⁊ cõuertemur.xp̃s igit vt maria ꝑ
fecte cõuerteretur ad ipsum.fuit ad eam
cõuersus cum benignitate vt sibi dici po
tuerit illd̃ dcm̃ ps.Multiplicasti magni
ficentiã tuam.⁊ ꝯuersus cõsolatus es me
⁊ h ꝙ ipse ꝓmittit volentibus ad ipsum
cõuerti Zach.p̃mo.d.Cõuertimini ad me
⁊ ego cõuertar ad vos.❡ Quantũ ad at
tentõez excitãtez dicit.dixit simoni vidẽs
hanc mulierem ⁊c.lȝ enim symon illaȝ mu
lierem videret corporaliter.⁊ iª que facie
bat quia eius intentõem non videbat.eiꝰ
opera reprobat.⁊ ideo xp̃s ipȝ excitat ad

ipsam ⁊ eiꝰ opera intuendũ.d.vides hãc
mulierem.q.d.si ꝑfecte cognosceres ipaȝ
non despiceres sed potius comẽdares.
❡ Quantũ ad applicatõem euidẽtem di
cit.Intraui domũ tuã ⁊c.Ubi xp̃s enume
rans bona q̃ fecit Magd̃.quem tñ pħeꝰ
nõ fecit ipsa que sunt ꝑferret in tribus si
gnis dilectiõis.s.
In pedum ablutione.
In osculum datione.
In vnguẽti vnctione.
❡ Und̃ Greg.in omel.enumerant enim
bona peccatricis enumerant aũt ⁊ mala
falsi iusti. ❡ Quantũ igit ad signuȝ dile
ctõis in pedũ ablutõe dicit intraui domũ
tuã ⁊c.Naȝ iste pħeus non lauãdo pedes
xp̃i aqua q̃ habetur cõmuniter.non exter
gendos linteo cõtra morem antiquoꝝ fec̃
Nã dr̃ de habraã Geñ.18.Quod dixit tri
bus viris apparentibꝰ sibi lauent pedes
vr̃i ⁊ requiescite sub arbore.ꝙ aũt pħeus
non fec̃ de rebus cõmunibus.illa mulier
fecit de rebꝰ specialibꝰ quia lachrimis pe
des rigauit.⁊ capill' suis tersit quasi mun
di despiciẽs vanitatem.⁊ ideo ẜm Tibur
tium venata est sanctitatem.❡ Sciẽduȝ
est ãt ꝙ ad capillos qbus Magd̃.tersit
pedes dñi ꝙ ꝑter illa q̃ dicta sunt superiꝰ
de capill'. ꝙ per capillos ornãtes caput
intelligunt cogitatiões que spiritualr̃ mẽ
tem ornãt.nam cogitatiões hois triplici
ter diuidunt quedam sunt cogitatões bo
ne ⁊ de habentibꝰ tales cogitatiões dicit
Sap.5.Iusti aũt in perpetuũ viuent ⁊ ap̃
dñm est merces eoꝝ.⁊ cogitatio eoꝝ ap̃ al
tissimũ.Alie sunt cogitatiões male ⁊ iste
a nob̃ totaliter expellẽde.q: sicut dicitur
sap.primo ꝑuerse cogitatiões separant a
deo.Alie sunt indifferentes que nec tota
liter sunt boᵉ nec male s; v̾ãe q̃ sunt circa
tẽporal's. ⁊ iste sunt moderãde ⁊ inciden
de vt.s.hõ de ipis non pl's cogitat necessi
tas ipsa reqrit de qbꝰ ps.Dñs scit cogita
tiões hoiuȝ.qᵐ v̾ãe sunt.❡ Qᵐ ad sigᵐ

dilectiõis in osculũ datiõe dicit. Osculum mihi ⁊c. Nam phẽus nõ osculando xp̃m. fecit ꝯtra morem antiquoꝝ nam dr̃ Deu tero. 18. Quod Moy. eggressus in occur suz ietro cognati sui osculatus est eũ salu tauerũtqꝫ mutuo verb̃ pacificis. ꝙ autem phẽus nõ fecit q: caritate carebat. h̃ mlr̃ fecit ergo caritatis accẽsa. nam sicut dicit Greg. Amore eius. s. xp̃m igne succẽsa ar debat desiderio dr̃ autem ꝙ non cessauit osculari pedes yh̃u ad designãdum ꝑseue rantiã. nam sic dicit Greg. in omel'. Amor dei nunq̃ꝫ est ociosus operat̃ enĩz magna si est si aũt operari negligit amor nõ est. ¶ Quantũ ad signum dilectõis vnctõis vnguẽti dic̃ oleo cap̃ meũ ⁊c. Naꝫ phẽus neqꝫ pro se neqꝫ ꝓ xp̃o legit̃ vsus vnguẽ to fuisse. ꝙ aũt phẽus non fecit suppleuit Magd. vnguẽs xp̃i pedes vnguẽto naꝫ sicut dic̃ Jo. 12. Maria accepit libraꝫ vn guenti nardi pistici p̃ciosi ⁊ vnxit pedes yh̃u. ¶ Quantũ ad quartũ dic̃ pp̃ ꝙ dico tibi ⁊c. Nam q̃stionem q̃ꝫ xp̃s supius fec̃ symoni d̃ qua eius r̃nsionem approbauit nec ꝯcludendo determinat. d. dilectiõem esse causam de ꝯgruo remissionis debitil' peccati ⁊ b̃ꝫ h̃ hic duo ꝯsidera. s. Determi natõeꝫ quantũ ad debitorẽ maiorẽ. Scd̃m quantũ ad minorem. ¶ Quantũ ad p̃mã determinatõeꝫ dicit. pp̃ ꝙ dico tibi ⁊c. Cũ eñi xp̃s debitorẽ maiorẽ itelligeret pecca tricem hinc ẽ ꝙ ipsa loquit̃ symoni. sibi d̃ terminatõeꝫ ꝓblematis applicãdo. Nã q: ꝑ multa signa oñderat magnitudinẽ dile ctiõis ꝯcludit xp̃s ex hoc remissiõeꝫ oiuꝫ peccatorũ. d. remit̃tunt̃ ei pccã multa cui⁹ cãm assignãs. subdit qm̃ dilexit mlt̃ũ. Nã b̃m Glo. Ardor caritat̃ in ea rubiginem pccõꝝ ꝯsumpsit vñ Greg. tanto ergo pcci rubigo ꝯsumit̃. q̃ꝫto pccõris cor mag̃ᵉ ca ritatis igne ꝯcremat̃. ¶ Qᵐ ad scd̃am d̃ terminatõeꝫ dic̃. cui ãt min⁹ dimittit̃ min⁹ diligit. sic̃ enim magna dilectio ẽ cã remis siõis maioris debiti sic minor minoris. q: igit̃ phẽus min⁹ diligebat q̃ꝫ sᵃ mlier vt patuit ꝑ signa min⁹ meruit. ꝙ sibi dimit teret q̃ꝫ illa vñ Tytus. Cuꝫ tetigit aũt se pius eum. q multum peccauit ꝑ confess̃. purgari pauco vero peccãte ex arrogãtia nõ venire ad ꝯfessionis remediũ.

Quinta pars.

Equit̃. Dixit aũt ad illam venit ⁊c. vbi tãgit liberalitatem mise ricorditer indulgẽtem ꝙ probat remissio copiosa. Nam xp̃s ꝯcluso phẽo ad mulierem se ꝯuertit vt ad eius ꝯsola tionem remissiõem istam ãnũciet ipsius fidei ꝯstantiã comẽdando. lꝫ ex dictis xp̃i aliꝫ humãitus sapiẽtes murmurauerint. ⁊ b̃m h̃ hic tria possumus ꝯsiderare. s.
Diuine bonitat̃ donũ plenariũ.
Hũane prauitat̃ iudiᵐ temerariũ.
Deuote credulitat̃ actũ meritoriũ.
¶ Quantũ dicit ad illã ⁊c. Nã tanta bõa nitas xp̃i. vt isti mulieri. nõ soᵐ ad culpã pccã dimitteret. ſꝫ etiam quantũ ad penaꝫ vnde Greg. in omel'. Ecce q̃ ad medicum eggressa sanata ẽ. ¶ Quantũ ad b̃m dic̃. ⁊ ceꝑunt q sil' ⁊c. Nã dimittere pccã soli⁹ ẽ d̃i iuxta ꝙ d̃ se dic̃ Js. 43. Ego suꝫ ipe q d̃leo iniqtates tuas. Q: igit̃ xp̃s quẽ pu tabãt soᵐ hoieꝫ dixit mlr̃ remittunt̃ tibi pccã tua ceperũt mala cogitare vl' iudica re d̃ ip̃o. d̃ qb⁹ ꝯqueri poterat. d. cuilꝫ illd̃ ps. Si his q oderãt me sup me mala locu t⁹ fuissꝫ sꝫ sustinuissẽꝫ. tu v̾o hõ vnanim⁹ dux me⁹ ⁊ not⁹ me⁹ q sil' mecũ dulces ca piebas cibos. ¶ Qᵐ ad 3ᵐ dic̃. Dixit ãt ad mulierẽ fides ⁊c. xp̃s eñi vt istã mulie rẽ oñdat fidẽ hr̃e ꝑfectã. ¶ Prio mũdat habitũ virtuosuꝫ. ¶ Scd̃o ꝯmendat actũ fructuosuꝫ. ¶ Quantũ ad primũ dic̃ fides tua. te saluã fec̃. Fides ẽ habit⁹ i hoie vir tuosus. q: sic̃ dic̃ Abach. 2. Just⁹ i fide sua viuit iõ ꝑ fidem meruit mlr̃ ista saluari. ¶ Quantũ ad cõmendationem fructus virtuosi dicit. vade in pace. fides enim q̃ est in anima dꝫ ostendi ꝑ opera virtuosa

p que pacificat homo cuȝ deo. vnde theologuẽs de hac muliere dicit postq̄ aũt ei pccã dimisit nõ sistit remissiõeȝ pcci. sȝ adducit operatõeȝ bõi. d. vade i pace. i. in iusticia. iusticia ẽ pax hois ad deũ. sic pccm̃ ẽ inimicitia inter deũ ⁊ hoiem. Nã sic dic aplus Ro. 2. Glã bono: ⁊ pax omni opanti bonũ. Ad q̄ gloriam.

Feria sexta dñice 5ᵉ in. xlᵉ.

Ollegerũt põtifices ⁊ phei ɔsilium ⁊c. Jo. ij. In iudicio agit vt procedat ad sniaȝ debem⁹ iter alia. 5. ɔsiderar̃. s. psonaȝ d̃ qua agit. si sit rea Inqsitioneȝ q̄ discutit si sit debita. Allegationem q̄ adducit si sit vera. Determinationeȝ q̄ producit si sit recta. Sniam q̄ cõcludit si sit iusta. Sȝ tñ si ɔsiderem⁹ cõsilium ⁊ iudiᵐ illoꝝ principũ sacerdotũ ⁊ pheoꝝ inueniem⁹ toᵐ oppositũ illi⁹ q̄ dȝ in iudi° ⁊ ɔsilio iustoꝝ. Nã pmo psona d̃ quo agit qui fuit xp̃s nõ fuit rea. q: de ipso dr̃ scõa Pe. 2. Quod pccm̃ non fecit nec inuẽtus ẽ dolus in ore eius. Secũdo q: inquisitio nõ fuit debita. tũ q: subito. Nam audito q̄ ppter resuscitatõeȝ lazari multi credebant in xp̃o statiȝ festinãter collegerũt vt de ipsis verificatũ fuerit illud Prouer. pmo. Pedes enim illoruȝ ad malum currũt. ⁊ festinãt vt effundant sanguinem. tũ quia cum ira. vt verificatuȝ fuerit de ipsis illd̃ Eccli. 26. In synagoga peccantiũ exardebat ignis. ⁊ in gente incredibili exardescet ira. tũ quia cum inuidia. vt verificatũ fuerit d̃ ipis illud Eccli. 45. Propter inuidiã circũdederunt illuȝ. Tertio quia allegatio nõ fuit vera q: propter miracula q̄ faciebat xp̃s. non fuisset ciuitas submersa. Sed magis q: xp̃m interfecerũt vt de ipsis dici potuerit illd̃ ps. Non est in ore eorum veritas cor eorum vanum est. Quarto q: determinationem nõ fuit recta vt fuerint impij de qbus dicit Sap. Dixerũt impij ap se non recte cogitãtes circũueniam⁹ iustum qm̃ cõtrarius est operib⁹ nr̃is morte turpissima condẽnem⁹ eũ. Quinto q: sentẽtia nõ fuit iusta. sed iniqua q: sententiauerũt dignũ morte quib⁹ potuit dr̃e illud Job. 21. Ecce noui cogitatões vestras ⁊ sententias cõtra me iniquas. ⁊ scđȝ h̃ euãgelista in h̃ euãgelio. 5. tangit. s.

Malignitateȝ adunãtem celerius.
Sagacitatem arguẽtem q̄ forti⁹.
Dignitatem rñdentem audati⁹.
Prauitatem psequentem crudeli⁹.
Bonitatem declinãteȝ prudẽtius.

Primũ probat pncipal' ɔgregatio. Secundum general' prolocutio. Tertiũ ɔsularis cõsulatõ. Quartũ mortal' machinatio 5ᵐ doctrinal' absentatio. pᵐ in pn°. 2ᵐ ibi ⁊ dicebãt qd facimus ⁊c. 3ᵐ ibi vnus aũt ex ipsis ⁊c. 4ᵐ ibi ab illo ergo dic ⁊c. 5ᵐ ibi yh̃s ãt iã nõ i palã ⁊c. Prima ps. Qantũ ad primũ. vbi tangit ⁊c. q̄ pbat ⁊c. dic̃. Collegerunt ⁊c. Nã bon⁹ rector alicui⁹ ciuitatꝭ qñ videt vl' dubitat iminere ciuitati pculuȝ cõgregat sapiẽtes ad habẽdum ɔsilium. qd sup hoc sit agendũ. q̄ qdeȝ ẽ comẽdabile qñ subẽ cã ratiõalis. qñ v̄o nõ sbest cã ratõalis t'lc ɔsiliũ poti⁹ arguit insipiẽtiã. q̄ prudentiã. De futuris pncipes sacerdotũ ⁊ phei audiẽtes q̄ xp̃m mlti se qbant q: videbãt eũ resuscitasse Lazarũ timuerũt ne ipsi⁹ augumentaret sequella ⁊ eorũ decresceret ⁊ ideo cõcitati inuidia ⁊ etiã ira turbati ɔgregauerunt ɔsilium cõtra xp̃m. q̄ qdem cõsiliuȝ. q: ratõaleȝ cãm nõ habuit magis fuit isipiẽs q̄ ex prudẽtia bona hic aũt duo possum⁹ ɔsiderar̃. s.

Malitiam psecutam.
Innocẽtiam psecutam.

Quantum ad primum dicit. Collegerunt ⁊c. In hoc enim apparuit eorum malitia, quia statim audita fama Christi s

diuulgatõe n ꝑaculi facti de Lazaro. ex q
bus xp̃m venerari d̃bebant. tamen statim
ꝓcati sunt suam maliciam contra ipsum
consilium facientes vt de ipsis xp̃s dicer
potuerit illud ps. In eo dum conuenirẽt
simul accipere animam meam consiliati
sunt. ¶ Quãtũ ad secũdũ dicit. aduersus
xp̃m. Nam xp̃m inocentem ⁊ sine peccato
pontifices ⁊ pharisey ꝑsequebant ad mor
tem. vnde cõpleta est ꝓphetia ps. d. Asti
terũt reges terre ⁊ pricipes conuenerunt
in vnum aduersus dñm ⁊ aduersus xp̃m
ei9. non aduertẽtes miseri ꝙ dñs dissipat
conscilia gentium. reprobat aũt cogitatio
nes populorũ ⁊ reprobat consilia ꝑncipũ.

Secunda pars.

s Equtur. Et dicebant qd facimus
⁊c. vbi tangit sagacitatem argu
entem q̃z forti9. ꝙ probat gene
ralis prelocutõ. vbi duo considera. s.
Solicitatõem negotij.
Allegatõem periculi.
¶ Quantum ad pᵐ dic. ⁊ dicebant quid
facim9 ⁊c. Nam pricipes ⁊ pharisey vidẽ
tes signa que faciebat xp̃s solicitabant se
ad inuicem vt contra xp̃m remedium in
uenirent. vnd Criso. Reprehendẽs istos
dicentes, q: hic ⁊c. hominẽ adhuc vocant
qui tantam susceperunt eius deitatis de
monstratõem. ¶ Quantum ad secunduz
dicit. Si dimittimus eum sic ⁊c. Ubi du
plex allegãt ꝑiculum. s.
Firmitatis adhesionis.
Calamitatis d̃structõis.
¶ Quantum ad primũ dicit. Si dimitti
mus ⁊c. Quia enim Christus multa mi
racula faciebat multi credebant in ipsum
iuxta ꝙ de seipso dicitur Johan. 2. Quod
cum esset Jerosolimis in pasca die festo
multi crediderunt in nomine eius viden
es signa que faciebat. ¶ Quantum ad
calamitatem destructionis dicit. ⁊ veniẽt
romani ⁊c. Quia enim templum habeba
tur in maxima reuerentia. Christus aũt
predicabat aliqua que videbantur contra
templum ⁊ contra paternas leges. quia
predicabat sacramentalia ceremonia que
in aduentu ipsius inceperant deficere ⁊ ꝯ
tra iudicialia. dicebant iudei ꝙ si Christũ
permitterent viuere ⁊ signa que faciebat
omnes in ipsum crederent. ⁊ sic null9 re
maneret qui defenderet ciuitatem nec tẽ
plum sed potius templum haberetur in
despectũ. ⁊ tunc venirent romani s3 Aug.
⁊ Criso. dicebant vt incuterent populum
templum expoliantes ⁊ ciuitatem d̃struẽ
tes. ¶ Sciendum est autem hic vbi fit
mentio de signis. quod inuenio quattuor
signa. s.
Austeritatis ⁊ pñitẽtie.
Pietatis ⁊ clementie.
Caritatis ⁊ amicitie.
Securitatꝫ ⁊ confidentie.
¶ Primo inq̃z austeritatis ⁊ pñie. Nam
homo qui cognoscit se offendisse deũ pec
cando debet assumere lamenta pñie ꝑ au
steritatem durius corpus macerando: ad
ꝙ nos admonet Apo. ro. 6. d. Sic exhibui
stis membra vr̃a seruire imundicie ⁊ ini
quitati ad iniquitatem. ita nunc exhibete
mẽbra vr̃a seruire iusticie ⁊ sanctificatiõi.
¶ Istud fuit figuratum Ezech. 9. Ubi dr
snialr ꝙ dñs dixit Ezechieli ꝙ videret ab
hominatões filioꝝ israel pmo vidit ꝙ se
niores domus israel offerebãt thura ydo
lis ⁊ adorabant ea. 2° mlieres plãgebant
adonidẽ. 3° viri aliq habebant dorsa ꝯsa
ꝯ templũ ⁊ faciem ad orientẽ. ⁊ adorabant
ad ortum solis. Uidẽs ãt dñs abhomina
tões istas ⁊ nolens eas sustinere misit. 6.
viros qui eos interficerent. In medio au
tem. 6. istorum apparuit vnus indutus
lineis habens atramentarium scripto
ris ad renes eius. cui dixit dominus ꝙ
transiret per mediam ciuitatem Jerusa
lem ⁊ signaret signum thau super frõtes
virorum dolentium ⁊ gementiu; de abho
minatiõibus q̃ fiebãt in ciuitate. 6. ãt viri

ꝑcepit ꝙ sequeret̄ eum. ⁊ suꝑ quos inuenirent signū thau. non offenderēt suꝑ quos autem nō inuenirēt omnes interficerēt ⁊ factū ē ita. ¶ Ubi sciendū. ꝙ omnia pccā loquēdo general'r reducunt̄ ad tria. s. ad luxuriaꝫ auariciā. ⁊ superbiā. per tres igitur abhoīationes huic visas ab Ezechiele intelligunt̄ tria p̄dicta peccata. ⁊ per cōsequens vniuersitas peccatoꝝ. Nam per ꝑs. abhominatōem intelligit̄ peccatū auaricie. q2 Coll'. 3. Auaricia est ydoloꝝ seruitus. que auaricia quantū regnet audi qd dicitur Jħ. 6. A minore qppe vsqꝫ ad maiorem auaricie. student ⁊ tñ sicut dr̄ Eccl'i 10. Auaro nihil ē celestiꝰ. ⁊ nihil ē iniquꝰ q̄ꝫ amare pecuniā. ¶ Per secundā abhominatiōem intell'r pccm̄ luxurie. Naꝫ sic fabulose dr̄. adonix fuit amaxius mulieꝝ quo mortuo i signū displicētie mortis sue mulieres semel in anno cōgregabantur ⁊ ipsius mortem plāgebant sic luxuriosi qñ occurrit opportunitas ꝙ possint vti carnalibus d'litijs delectant̄ in ipsis. qñ vero nō possunt d' talibus ꝯquerendo dominꝰ loquit̄ Jere. 5. d. Saturaui eos ⁊ mesati sunt in domo meretricij luxuriabātur.

¶ Per tertiā abhominatiōeꝫ intell'r peccatum suꝑbie. Nam tēplum sic erat dispositum ꝙ ingrediētes tēpluꝫ hēbant faciē versus occidēteꝫ ⁊ dorsum ad oriēteꝫ. Isti autem faciebant oppoᵐ. suꝑbi igit̄ hoies quasi despiciētes deum q adorabat̄ in tēplo vertūt sibi dorsum nec se moriētes cōsiderāt. ⁊ ideo ad occidētem nō respiciūt sed solum ad orientem cōsiderando semꝑ viuere in ꝓsperitatibus mundi vt d' quolibꝫ tali dici possit illud Job. ij. Uir inanus erigitur in suꝑbiam. ⁊ quasi pulum onagri se liberum natum putat. Nam sic dicitur Job. 15. Cūctis diebus suis ipius superbit. quia vero peccatorū abhominationibꝰ diditi sunt abhominabiles. iuxta illud Prouer. 16. Abhominabil's deo qui agunt ipie hinc est ꝙ istas abhoīationes non ꝑmittit impunitas ꝑtransire nec pōt aliquis effugere manus eius. ⁊ ideo dicit ꝙ misit. 6. viros ⁊c. Nam ciuitatem ierᵐ intell'r hic mundus in quo instar ierᵐ q̄ visio dr̄. debꝫ esse pax ⁊ ꝯcordia q̄ꝫuis in ipso magis sint discensiones ⁊ guerre.

¶ Per. 6. aūt viros intelligit̄ iusticia. ꝑ q̄ꝫ deus punit hoies de pccis. Nam d' ratione iusticie ē vnicuiqꝫ reddere ꝙ suū ē. quia igit̄ numerus senarius ꝯstat ex suis ꝑtibus aliquotis quarū vna si ducatnr in aliam reddit soᵐ senariū. ⁊ nō plus neqꝫ minus. ideo ꝑ senariū numeꝝ potest iusticiā designari. deus igit̄ videns homines peccatores ⁊ nolēs ꝙ malum remaneat īpunitum q2 scdm̄ Augu. Nullum malum impunitū ⁊ nullum boᵐ irremuneratuꝫ. ds mandat scdm̄ suam iusticiaꝫ ꝙ de suis abhoiationibus puniant̄ de quo Apoc. 19. Uera ⁊ iusta iudicia eiꝰ. Non vacat auteꝫ ꝙ in medio. 6. virorū significantiū iusticiā stabat vir indutus lineis. Nam ꝑ istuꝫ virum intell'r xp̄s qui vir dicitur. quia fuit omnes hoies virtuosus vt sibi dicere possumus illud Geñ. 41. Nunqd inuenire poterimus talem virū qui spū dei plenus sit q. d. q2 iuxta illud Job. 36. Ecce ds excelsus in fortitudine sua ⁊ nullus ei similis in lege latoribus. ¶ Dicit̄ etiaꝫ vestitus lineis ꝑ humanitatem purissim. i. coopiente deitatē dr̄ nihilominꝰ ꝙ hēbat atramētariū scriptoris ad renes eius ad designādum ꝙ ipse dei virtus ⁊ sapientia xp̄s vñ Eccl'i. 1. Fons sapiētie verbum d'i in excelsis. ⁊ hꝫ per suam sapientiaꝫ scribere noīa omniū saluandorū ꝙ cognoscens ꝑs. dicit Impfectum meum viderunt oculi tui ⁊ in libro tuo omnes scribent̄ in medio igitur. 6. virorum p̄dictorum visus est xp̄s pius ⁊ misericors in cuius signum dicit Mat. Misereor super turbam quia iam triduo ⁊c. vt mediator inter deuꝫ ⁊ hoies mittigaret rigorem iusticie diuine vt per ipsum verificatum fuerit illud Abac. Cuꝫ

Fratus fueris misericordie recordaberis huic viro.i.xp̄o dixit dñs ꝙ trãsiret per mediã ciuitatem. Nam thau ē figura triangularis ⁊ signat veraꝫ penitentiã habētem tres angulos.s.cõtrictionem amaraꝫ confessi͛.claram satisfactõem plenam.

❡ Per viros ãt dolentes sup abhoĩationibus intelligunt̄ hoĩes dolētes de pccĩs suis super quoꝝ frontem signauit thau p̄ suam p̄dicationem ip̄os ad penitentiã vocauit.d.Mat.4.Penitentiã agite appropinquabit regnũ celorum aduertēdum ēt autem ⁊ metuēduꝫ ꝙ dr̄ in figura.ꝙ post illum virũ ibant.6.p̄dicti viri ⁊ sup quos nõ inuenirent signũ thau occiderēt. Naꝫ sicut dr̄ Eccli.2.Impius si egerit penitentiam ab oibus suis q̄ operatus ē.⁊ custodierit omnia p̄cepta mea.⁊ fecerit iudiᵐ ⁊ iusticiam vita viuet ⁊ nõ morieт. ❡ Secundo inuenis sigᵐ.pietatis ⁊ clementie. Nam si hõ postq̃ȝ peccauerit velit ad penitentiaꝫ cõuerti deus pius ⁊ clemens ei omnia pccã dimittit vt sibi dr̄e possit illđ Job.3.In tempore tribulationis peccata dimittit his qui inuocãt te.2.Sap.ij.Misereris omniũ quoniã omnia potes ⁊ dissimulas peccata hoium p̄pter penitentiaꝫ.

❡ Istud signũ fuit figuratuꝫ Is.18.Ubi sententialr̄ dicit̄.Quod cũ ezechias egrotassꝫ misit ad euꝫ dñs Is.prophaꝫ.q diceret dispõe domui tue q: morieris tu ⁊ nõ viues.quo audito vertit facieꝫ suã ad pietem.⁊ orauit ad dñm petēs misericordiã ⁊ fleuit fletu magno.ꝙ vidēs dñs misericordiã motus misit iteruꝫ Isayã qui dr̄et ex p̄te domini audiui oratiõem ⁊ vidi lachrimas tuas ecce addidi tiã sup dies tuos 15.annos ⁊ de manu regis assirioꝝ eruam te.in cuius rei dedit sibi signuꝫ.ꝙ vmbra que descenderat in orologio achaꝫ p.10. gradus. ❡ Ubi sciendum ꝙ per ezechiaꝫ egrotum intelligit̄ homo existens in peccato mortali.ꝙ est in anima quedam infirmitas spiritualis.⁊ h̄ est ꝙ dicit apostolꝰ Cor.ij.Inter vos sunt multi infirmi ⁊ ibēcill's ⁊ dormiũt multi huic igitur sic egroti dñs Is.p̄phetaꝫ mortem annũciantēꝫ.⁊ ꝙ disponat domui sue.i.aliq̃ȝ bonam inspiratõem internam vel p̄dicationem externam qua admonet̄ peccator vt a peccõ resurgat ⁊ sue disponat domui.i.conscientie propter alias eternalr̄ moriet̄. Nã Ezechiel.8.Anima que peccauerit ipsa morietur.ꝙ ãt ezechias audita cominatõe mortis ꝙ egerit sequit̄.ꝙ vertit faciem suam ad pietem. ❡ Naꝫ p̄ versionem faciei ad pietem intelligi p̄t despectus oĩum hoiuꝫ mundanoꝝ.quia sicut ille qui faciem suaꝫ vertit ad pietem nõ multa videre põt sic homo mundaⁿ despiciēs pauca videre dicitur.q: appetitus rerum tēporalium oculorum ꝯcupiscentia nominat̄. ❡ Per orationem q̄ petebat misericordiã intelligit̄ honor ⁊ reuerentia q̃ȝ peccator dꝫ exhibere ⁊ suorum recognitio delictoꝝ.d.cũ p̄s. Miserere mei dñe quoniã infirmus sum p̄ fletum intelligit̄ dolor ⁊ ꝯtrictio cõmissarũ q̃ȝ dꝫ peccator habere.d.illud.22.Recedite a me q: amare flebo. ❡ Ad cõsolationem aũt talis penitētis dic̄ dñs vt hic sequitur per Is.audiui ⁊c.per q̄ datur intelligi acceptatio penitētie peccatoris volentis ad deũ cõuerti.⁊ ipsius dei magna misericordia ad sibi dimittendum vt dicere possit illud p̄s.Audiuit dominus ⁊ misertus est mei dominꝰ factus est adiutor meus cõuertisti planctum meum in gaudium mihi.⁊ non solum autem dimittit peccatori peccatum.sed addit vitam sicut addit Ezechie.i.gratiaꝫ ⁊ vltra h̄ eruit eũ de manibus regis assiriorum.i.demoᵐ.⁊ omnium vitiorum.⁊ h̄ est ꝙ in persona peccatoris petit p̄s.d.Eripe me de inimicis meis deus meus.⁊ ab insurgentibus in me libera me.Istorum autem omniuꝫ signum fuit ꝙ vmbra ⁊c. Nam per orologium iudicantium horarum intelligitur scriptura diuina que nob̄ ostendit rectum

modum penitendi vnde Ro.15. Quecūqꝫ
scripta sunt ad nostram doctrinaʒ scripta
sunt vt per pacientiā ⁊ consolatiōem speʒ
habeamus. ¶ Per vmbraʒ autem que
est similitudo alicuius corporis. licet non
sit corpus ⁊ non habet subsistentiā intelli
gitur homo qui factus est ad similitudi
nem dei nec tamen ē deus ⁊ etiam firmꝰ
non persistit vt dicerꝰ possit illud ps. Sic
vmbra cum declinat ablatus sum. ista vm
bra .i. homo aliquando descendit in orolo
gio .10. lineis quādo facit contra .x. prece
pta diuina. si igitur peccator vl't perfecte
curari oꝫ ꝙ sicut dscendit trāsgrediendo
rursum ascendat seruando ⁊ si vult vitaʒ
eternam possidere vnde xp̄s Mat.9. Si
vis ad vitam ingredi serua mandata.
¶ Tertio inuenio signū caritatis ⁊ amici
tie. ꝙ fuit. quādo dei filius vt nos recōci
liaret patri voluit carneʒ assumere ⁊ mor
tem crucis sbire vnde Jo.3. Sic deus di
lexit mundum vt filium suū vnigenitum
daret. vt omnis qui credit in eum non pe
reat sed habeat vitam eternaʒ. ¶ Istud
signum fuit figuratum Geñ. Ubi sinia
liter dicitur. Quod cum noe cuʒ filijs suis
euasissent diluuiū in signum pacis huma
ni generis cuʒ deo. dixit sibi dominus ar
chum meuʒ ponam in nubibus celi. ⁊ erit
signum federis inter me ⁊ inter terram.
¶ Ubi sciendum ꝙ per noe ⁊ filios suos
qui euaserūt diluuium intelligitur totum
genus humanum. quia ab ipsis fuit post
modum deriuatus ꝙ tunc euasit diluuiuʒ
quando ipsuʒ perire noluit. sed ipsius mi
sereri qui dicit Ezechiel'.8. Nolo mortem
peccatoris sed vt magis cōuertatur ⁊ vi
uat in cuius dilectionis signum posuit ar
chum in nubibus. Nam per archum ar
maturam belantium intelligitur dei filiꝰ
qui venit ad pugnandum pro nob̄ quādo
fuit in vtero virginis factus homo. que
fuit nubes splendidissima sicut autē in ar
chu celesti sūt quattuor colores possumꝰ

reperire. ¶ Nam primo fuit in ipo color
viridis in incarnatione nascens de virgi
ne tota per gratiam virescētem. ¶ Secū
do fuit in eo color niger in morte super li
gnum crucis de quo Apoc.6. Sol factus
est niger tanqꝫ sacus cilicinus. ¶ Tertio
fuit in eo color croceus in resurrectiōe.
¶ Quarto fuit in eo color rubeus in sua
ascensione ascendens in celuʒ instar ignis
ascendentis super alia elemēta vt sic pro
pter istos colores varios iuxta illd Eccl'i.
50. Fuerit quasi archus refulgēs inter ne
bulas glorie. ¶ Iste igitur archus in nu
bibus .i. in virgine positus fuit in signum
pacis ⁊ federis inter genus humanuʒ. ⁊
deum. quia iuxta illud. Eph. Ipse est pax
nostra qui fecit vtraqꝫ vnum. ¶ Quarto
inuenio signum securitatis. ⁊ confidentie.
Nam magnū securitatis est quando xp̄s
i pericul' nos gubernet qui dicit de seipo
Is.58. Ego sum dñs deus tuus docens te
vtilia. ⁊ gubernās te i via qua ambulas.
¶ Istud signū fuit figuratuʒ Exo.12. Ubi
sententialr dicitur. Quod quando voluit
educere ppl'm suū de egypto. ⁊ egyptios
interficere dixit eis ꝙ acciperēt sanguinē
agni ⁊ domos suas signarēt illo sanguine
⁊ quando angelus puniens egyptios vi
derit illum sanguinem in signum super
domos transiens ⁊ nullus existentem in
domo lederet alios vero in quoruʒ domi
bus nō erat sanguis puniebat ad morteʒ.
¶ Ubi sciendum. ꝙ per egyptios qui in
terpretantur obscuri intelliguntur pecca
tores in tenebris vitiorū existentes de q
bus ps. Nescierūt neqꝫ intellexerūt in te
nebris ambulant. ¶ Per ppl'm aūt dñi
quem dñs eduxit de egypto intelligūtur
penitentes quos dñs eduxit de tenebris
peccatorū vt ipsos pducat postmoduʒ ad
patriā padisi. ꝙ nob̄ reducens ad memo
riam dixit Moy. pplo. Deutero.4. Uos
autē tulit dñs ⁊ eduxit de fornace ferrea
egypti. vt haberet populum hereditarius

fecit est in p̄senti die. ¶ Per angeluȝ au
tem interficiētem hoies intelligit diuina
iusticia puniens peccatores de qbus ps.
Sic fluit cera a facie ignis sic peāt pecca
tores a facie dei. sed aduertēdum q̄ licet
angelus egyptios. i. peccatores interfece
rit tam̄ filios Isrl' non tangit. i. penitētes
ipos dño ꝓtegente. vt quilȝ coruȝ dr̄e po
tuerit illud ps. Tu aūt eruisti animā ⁊ nō
pireт ꝓiecisti post tergum tuū omnia pec
cata mea. ¶ Protexit aūt nunc ds pplm
suū per sanguinem agni quo domus erāt
signate. Nam p illum agnum intell'r yh̄s
de q̄ dixit Baptista Johānes. Ecce agnꝰ
dei ecce qui to. peccata mūdi. p domū aūt
intelligit quilȝ homo instar domus debet
yh̄s per grāȝ habitare vñ. i. Cor. 2. Nesci
tis quia tēplum di estis vos ⁊ spūs di ha
bitat in vob. homines igit qui volunt iu
sticiā dei punitiuā euadere debent seipos
signare xp̄i sanguine ipsius passionem iu
giter meditādo vt dicat quilȝ cum aplo il
lud gall't. 2. xp̄o crucifixus sum cruci. Naȝ
ipse in quo. ⁊ de quo habemꝰ redēptioneȝ
p sanguinem ipsius remissiōem peccatoꝝ
secunduȝ diuitias gratie eius que super
habundauit in nob.

Tertia pars.

Equit. vnus aūt ex ipsis ⁊c. vbi
s tangit dignitatem respondēteȝ
audactius q̄ probat p̄sularis cō
sulatio. Quia enim cayphas erat ī gradu
digno q: pontifex ⁊ princeps. hinc est q̄
inter cōsularios dedit responsum hic aūt
tria cōsidera. s.

Personalem ꝯdictionem.
Prophalem exp̄ssionem.
Realem declaratōem.

¶ Quantū ad primum dicit vnus aūt ex
ipsis ⁊c. Iste pontifex vidēs se in sublimi
gradu posituȝ arrogāter primꝰ inter oēs
respondit xp̄o fortius inuidens de cuius
tamen arrogātia dicit Chriso. Cum auteȝ
illi hesitabāt ⁊ in ordine cōsilij ꝓponebāt
dicētes qd facimus. hic nimis inuerecū
de ⁊ cuȝ crudelitate clamauit. ¶ Quantū
ad scōm dicit. Dixit eis vos nescitis ⁊c.
quādo enim aliqs vlt auctēticare suū con
silium conat aliorum dicta infringere vel
ipsos de negligētia rep̄hendere. ⁊ ꝺm h
hic duo cōsidera. s.

Rep̄hensionem negligentis ꝯsilij.
Responsiōem p̄sidentis epi.

¶ Quantū ad primū dicit. dixt eis ⁊c. pō
tifices qdem ⁊ phei qui ꝯsiliuȝ collegerūt
aduersus yh̄m nesciebant inuenire cōtra
ipm consiliū. ⁊ ideo dixit eis vos nescitꝭ.
¶ Quantū ad responsiōeȝ p̄sidentis epi
dicit. Quia expedit nob ⁊c. cayphas q
dem ꝓferens ista verba ⁊ dans suū ꝯsiliū
vnam intentiōeȝ habuit. ⁊ aliam vero ha
buit spūs sanctus: q voluit. q̄ ista lȝ igno
raret ꝓferret. Nam intentio chayphe lo
quendo. scōm dubitatōem ꝓpositam erat
q̄ expeditius eant q̄ yh̄s q erat vnus so
lus homo scōm opinionem suaȝ moreret.
q̄ȝ q̄ romani venirēt ad ciuitateȝ destruē
dā ⁊ pplm captiuarēt vnde sic arguit vbi
bonum priuatū p̄iudicat boni cōi. bonum
priuatū est dimittēdum ⁊ bonum cōmune
p̄elligendum. sed bonum q est vna singu
laris p̄sona p̄iudicat bono cōi. quia si vi
xerit tota gens p̄ijt igitur expedit q̄ mo
riatur. ¶ Intentio aūt spiritus s. fuit q̄
expediebat q̄ yh̄s moreret pro salute hu
mani generis ne totuȝ genus p̄iret vnde
Theo. Loquēs de verb chaype dicit aut
ipse qdem praua dixit intentione tñ spūs
s. gratia eius ore vsa est ad futuri p̄sagiū.
¶ Quantū ad tertiū dic. h aūt a seipo ⁊c.
vbi tria ꝯsiderare possumꝰ. s.

Locutionis modum.
Redēptionis actum.
Supplectiōis fructum.

¶ Quantū ad primū dic. h aūt ⁊c. homo
enim loquit al'n aliqua istinctu suo ꝓprio
naturali. al'n vero motus supiori virtute
q̄zuis nō intelligat nec ꝓsequatur q̄ dicit

ẜm intentionem virtutis mõentis. ⁊ isto
secundo modo locutus est chayphas ẜm
Orig. Ignorans quid significaret sᵃ q̄ ꝓfe
rebat. rõne autem officij fuit sibi ꝯcessa
illa ꝓphetia ⁊ non alij. vnde Criso. Uide
quanta est pontificalis virtus peccantis
pontifex enim est effectus ⁊ sibi indignꝰ
ꝯxñs ꝓphauit nesciens quid diceret.
¶ Q^{m} ad redemptõis actum dic̃ ꝙ yh̃s
moriturus ꝑ gente. vbi Criso. Uide quan
ta spiritus sancti virtus est: a mente eim
mala voluit proferre verba prophetie.
¶ Q^{m} ad supplectõis fructũ dic̃. ⁊ nõ tm̃
ꝑ gente ⁊c. lz eim cayphas solum loquere
tur de gente iudayca ꝙ non periret. expe
diebat ꝙ moreretur xp̃s: tamen ẜm inté
tõem s. s. mouentis xp̃s non solum moritu
rus ꝓ iudayco ppl'o erat sed ꝓ toto gene
re humano vniuersaliter sumpto vt sicut
totum genus humanuz per adaz fuit mor
tuus: ita per mortem xp̃i recuperaret vi
tam. ꝙ cognoscés apl's dic̃. prima cor. 15.
Qm̃ qdem ꝑ hominem mors. ⁊ ꝑ hoiem
resurrectõ mortuoꝝ. ⁊ sicut in Adam oés
moriuntur: ita ⁊ in xp̃o omnes viuificabũ
tur. ¶ Sciédum est autem hic vbi fit mé
tio de morte xp̃i loquendo sp̃ũaliter. Chri
stus dici põt mortuus ꝓ humano genere
multipl'r. s. sicut.
Pastor diligés ꝓ suis ouibus.
Justus inocés pro peccatoribus.
Pater ꝯpatiés ꝓ suis filijs.
Dñs ꝓtegés ꝓ suis seruulis.
¶ P° sic̃ pastor diligés ꝓ suis ouibꝰ. Ná
xp̃s q dic̃ d̃ seipso Jo. x. Ego sum pastor
bonꝰ ꝓ suo grege sustinuit passioné. d̃ q̃ ꝓ
phetauit zach. 13. d. Percute pastoré ⁊ dis
pergent oues. Ná tc̃ xp̃s pastor ꝑcussus
é qñ captꝰ viculatꝰ fuit. d̃ q̃ Jo. 18. Choors
⁊ tribunus ⁊ ministri iudeoꝝ ꝯphéderũt
yh̃m ⁊ ligauerũt eũ ⁊ duxerũt ad Aná p^{m}
tc̃ át dispse sunt oues qñ sicut dr̃ Math.
26. Discipli eo relicto fugierũt oés q̃z qui
dé morté ip̃emet ꝑdixit. d. Jo. x. Ego sum
pastor bonus ⁊ cognosco oues meas ⁊ co
gnoscunt me mee. sicut nouit me pater. ⁊
ego agnosco p̃rem: ⁊ aiaz meá pono ꝓ oui
bus meis. ¶ 2° xp̃s mortuꝰ est ꝓ hũano
genere sic̃ iustus ⁊ inocés ꝓ pccõribꝰ. Ná
yh̃s q de seipso dic̃ Jere. 2. Absq3 pccõ ⁊
inocés ego sum. ꝓ toto hũano genere exi
stente in tenebris pccõꝝ mori voluit redi
mendo. Unde beatus Pe. in canł. sua. 3.
dicit. Xp̃s semel ꝓ peccatis nostris mortuꝰ
est iustus ꝓ iniustis vt nos offerret deo
mortificatos qdem carne viuificatos aũt
spiritu. sed tamen considerans Js. ingra
titudinem hominum dicit Js. 7. Qd̃ ad
ꝓcuratõem impijssime Jezabel' fuit mor
tuus Nabot sine culpa quo mortuo mise
runt ad iezabel dicentes mortuus est Na
bot ⁊ lapidatus. ¶ Ubi sciédũ ꝙ per Na
bot qui interpretał ꝓph̃a vel ꝓphetia in
tell'r xp̃s q fuit verus ꝓpheta. de quo dr̃
Math. 21. h̃ est yh̃s ꝓph̃a a nazareth gal
lilee. per Jezabel' át qui interpretatur flu
xus vanus. intelligunł pontifices ⁊ pha
risey qui vani dici potuerunt. q: xp̃m nõ
cognouerunt saluatorem suum. cum tamé
viderent eius oꝑa que nullꝰ solus homo
facere potuisset. vt sic in eis verificatum
fuerit illud Sap. 13. Uani sunt oés hoies
in quibus non subest scia dei. ⁊ de his q̃
videnł bona non poterunt intelligere eũ
qui est neq3 opibus attédétes agnouerũt
qs esset artifex. Sic̃ igił iezabel' ꝓcurauit
morté nabot inocétis. Sic põtifices ⁊ pha
risey xp̃i morté qñ ꝯgregati sunt p̃ncipes
sacerdotũ ⁊ seniores ppl'i in atriũ p̃ncipis
sacerdotũ q dicebał cayphas ⁊ ꝯsiliuz fe
cerũt qũo yh̃m dolo tenerét ⁊ occiderent.
Math. 26. ¶ 3° xp̃s mortuꝰ é ꝓ gñe hũa
no sic̃ pr̃ ꝯpatiés ꝓ suis filijs. Ná xp̃s d̃ q̃
ꝓph̃ice dr̃ Js. 9. Paruulꝰ ei natꝰ é nobis
⁊ filiꝰ datꝰ é nob. ⁊ factꝰ é p̃ncipatꝰ sup hu
meꝝ eiꝰ. ⁊ vocabił nom̃ eiꝰ admirabil' ꝯsi
liariꝰ. ds fortis. pr̃ futuri secl'i. p̃nceps pa
cis ꝓ nobis filijs suis qbus ꝯpassus fuit

voluit mori vt saluté cõsequeremur eter
nam vt verificetur illud primo Thymo.
5. Non enim posuit nos deus in iram sed
in acqsitõnem salutis p dñm nrm yesum
Christum. mortuus est p nobis. vnde po
tuit figurari per Dauid. de quo sententia
liter dr. 2. Re. 18. Qd cum audiss3 mortem
filij sui Absalon l3 psequeretur ipm cõpati
ens sibi dicebat quis mihi det vt moriar
p te fili mi Absalon. ¶ Ubi sciendum q
p dd regem intllr xps q iuxta illd Apoc.
19. Hab3 in vestiméto 7 in femore suo scri
ptum rex regum 7 dñs dominantium. p
Absalon aũt qui interpretatur pris ama
ricatio psequentem prem suum. 7 fuit val
de formosus. intllr totum genus hũanu3
q deus fecit pulchrum sibi rõnalem aia3
tribuendo. q tunc prem suum psecut9 fu
isse dr: qñ primi parentes fecerũt ꝯ prece
ptum dei nostri. ex quo secuta fuit patris
amaricatio. q: incarnatus dei filius fuit. q
p redemptiõe humani generis sustinuit
amaritudinem passionis: q vt ostendat
voluntaria videns humanu3 genus mor
tuum vt sibi vitam redderet dicebat in
star Dauid: qs mihi det vt moriar p te
fili mi Absalon q beatus Pe. reducens
nob ad memoriam. d. in cañ. sua. Sciétes
q non corruptibilibus auro vel argéto re
dempti estis de vana vestre conuersatiõe
prne traditionis. sed pretioso sanguine q
si agni incõtaminati 7 imaculati yhu xpi.
¶ 4° xps mortuus p humano genere é
sicut dñs ptegens p suis seruulis. Nam
xps de quo dr Deutero. x. Ipse est deus
deorum 7 dñs dominatiũ nos ptegens p
nobis mori voluit. fuit figuratus p acab
regem israel: de quo siñaliter dr. 3. Re. 22.
Qd cũ stans in curru suo pugnaret cõtra
regem syrie 7 suum exercitu3 pcussus fu
it de sagita int pulmoné 7 stomacũ 7 mor
tu9 é vespe. ¶ Ubi sciédũ q p regé acab
q interpretat prnitas frnitatis potent: itel
ligit xps q frnitaté nobiscũ hũit rõe hũa
nitatis. prnitaté át rõe deitatis cui possum9
dicere illud Is. 63. Tu dñe pr noster es 7
redemptor nóster a seculo nomen tuum.
Iste est rex israel qui iterpretatur vidés
deum. q: ipse rex oium sanctor3 in patria
deum ꝯtemplantium clara luce. ¶ Per
regem aũt Syrie qui interpretat sublimi
tas intllr dyabolus d quo dr Job. 41. Ip
se est rex super oés filios superbie. cuius
exercitus est ꝯgeries pccõrum. rex igitur
israel. i. xps stás in suo curru pugnauit ꝯ
dyabolum. Nam per curru3 ligneum ha
bentem rotas qttuor intllr crux xpi que
fuit lignea in qua cũ tabula superius po
sita fuerunt quattuor anguli q possunt p
quattuor rotas mistice designari. ¶ In
isto igitur curru stás xps pugnauit con
tra dyabolum quem moriendo deuicit. 7
tunc vicit leo de tribu iuda radix Dauid
Apoc. 5. ¶ Dicitur aũt q mortuus é ve
spere rex israel. i. xps q: circa horam no
nam tendentem iam sole ad vesperá mor
tuus est. dr aũt q rex percussus 7c. quia
xps in cruce pcussus fuit vsq3 ad cor in
dextro latere lance. vt habetur Jo. 19. per
quattuor aũt angulos crucis intelligi pos
sunt qttuor virtutes quas nob xps i cru
ce pédens oñdit. s. patiétia. obediétia. hu
militas 7 caritas. de qbus loquens Ber.
sup Cant. sermõe. 65. dic. xps in passione
patiétiam exhibet. humilitatem comen
dat. obedientia implet. caritatem perficit
his virtutũ quattuor gémis corõa crucis
ornat. est ei supeminens caritas. a dxtris
obediétia. a sinistris patiétia. i pfundo ra
dix virtutũ humilitas.

Quarta pars.

s Eqtur ab illo ergo die 7c. Ubi
tangit prauitaté psequété crude
lius. q pbat mortis machinatio
põtifices qdé 7 plici audito a cayphe con
silio diffinitiuá dederũt sñiam ꝯm Criso.
¶ Ista át sñia data ꝯ xpm fuit iniqua 7 i
iusta. Ex aio. Ex cá. Ex ordine. ¶ P° ex

ūo q: eam dederunt pp inuidiam. vnde Mar. ij. sciebat enim q pp inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes. ¶ Secundo ex cā. q: nulla causa iusta erat mortis sue. vnde dicit Pillat⁹ Luc. 23. Ecce ego coram vob interrogans nullam inuenio cām in homine isto. ex his in quibus eū accusatis. ¶ 3⁹ ex ordine q: ipm non condemnauerunt sponte confessuz nec tetib⁹ deuictum. vnde Mar. 14. Multi eīm falsum testimonium dicebant aduersus euz & conuenientia testimonia non erant. Q: igitur isti ꝯ Christum dederunt iniustam sniam: in die iudicij dicet illud Math. 25. Discedite a me maledicti in ignem eternum q paratus est dyabolo & āgelis ei⁹.

Quinta pars.

Sequitur. yh̄s ergo iam in palā &c. vbi tangit bonitatem declarātem prudētius. q probat doctrinalis absentatio. xp̄s sicut bon⁹ magister & pastor sciens suos discipulos persecutionem passuros. vt habetur Luc. 21. Ipsos ne dispent dat eis exemplū q ipse absentauit a suis psecutoribus ita & ipsi tpe. p tpe suos persecutores vitare. hic igit tria considera. s.

Diffugiū exēplaritatis ꝯfortanṫ.
Terminū securitatṫ ꝓtegenṫ.
Collegiū societatis cōdescenṫ.

¶ Q^m ad p^m dicit. yh̄s ergo iā &c. Ubi Crisostomus. Cum conscilium congregauerunt principes & pharisey vt occiderēt Jesum. ipse cautius se obseruans non vltra cum fiducia conuersabatur cum iudeis. ¶ Quantum ad secundum dicit. Sed abijt &c. Christus igitur absentans se a iudeis iuit ad locum desertum. non ad locū populosum ne forte & ipsi materiā acciperent vt ipsum persequerentur. & sic i loco d̄serto geti⁹ moreref. vñ Aug. nō ad aliā ciuitatē abijt populatā s; ad quēdā rēotā ¶ Q^m ad 3^m dic. & ibi morabaf cū discipulis suis. discipuli enim sicut obediētes & reuerentes xp̄o erant societas ꝯdescēs ad habitandum cum eo: & iō xp̄s libenter habitabat cum ill'. Ideo dr̄ Jo. 6. Abijt ergo yh̄s in montem. & ibi sedebat cū discipulis suis. ¶ Moralr aūt loquendo dr̄e possumus q p iudeos xp̄m persequentes intelligi possunt mali homines bonos p sequentes siue vicia & peccata q̄ incensant hoīes persequuntur: vt quilib; dicer possit cum ps. Multiplicati sunt q tribulāt me a testimonijs tuis nō declinaui. vidēs aūt homo se fortiter psequi d; fugere ad desertum pnie & inimicos ꝓ viribus deuitando. ¶ Signanter āt dr̄ q vadens i desertum morabatur iu ciuitate effrē qui interpretaf fertilitas. q: l; status pnie istar deserti sit asper tamen re vā est fertilis: q: per pniam regnū acqrif sempiternum iuxta q xp̄s dic̄ Math. 9. pniaz agite approp iquabit regnū celoꝝ. Ad quē regnū.

¶ Sabbato dominice qnte in. xl^e.

Cogitauerūt autem princi pes sacerdotum vt & Lazarum interficerent &c. Jo. ij. Quia ѕm Augu. inuisa diligere possumus incognita nequaq̄. ex quo appet q nihil amaf nisi cognitum: ꝯueniens est vt res pretiosa & vtilis cognoscatur: vt sic cognita si sit absens desideretur. si vero presens honoref l; aliqui maliuoli ex his accendātur inuidiam quibus displicet oē bonum. ¶ Q: igitur xp̄s pretiosus fuit in se q: teste cēturiōe. Uere fili⁹ deierat iste. Math. 27. fuit ēt nobis vtilis q: noster saluator ꝯueniēs fuit q māifestaretur hoibus vt desiderij poss; interius & exterius honorari. ¶ Hanc autem manifestationem pater & spiritus sanctus fecerunt in baptismo. vt habetur Math. secundo. In hoc etiaz euangelio dr̄ q vox patris venit de celo dicens. & clarificaui & iterum clarificabo.

hanc autem manifestationem fecerũt opera miraculosa que fecit sicut mundare leprosos curare alias infirmitates varias resuscitare mortuos ⁊ specialiter quatriduanum Lazarum. cuius memoria in hoc euangelio recolitur ꝙ fuit materia inuidie malis ⁊ impijs. bonis autem tam iudeis q̃z gentilibus reuerentie ⁊ honoris. Uñ ipse dicebat Jo. x. Opera que ego facio in nomine patris h testimonium perhibent de me. vt ſm Augu. Dent xp̃o testimonium facta non verba. Jn hoc igit̃ euãgelio beatus Johãnes q̃ttuor tangit. s.

Persequẽtiũ malignitatẽ inuidiosam.
Obsequẽtiũ festiuitatẽ gaudiosam.
Adherẽtiũ sedulitatẽ amorosam.
Contẽplantiũ veritatẽ luminosam.

¶ Primũ ꝓbat aius concitatus. 2m ocursus adunatus. 3m affect⁹ demonstratus. 4m effectus nunciatus. Primum in p̃n. 2m in crastinum ãt ꝛc. 3m ibi. Erant autẽ gentiles ꝛc. 4m ibi. nũc aia mea ꝛc.

Prima pars.

Quantum ad pm vbi tangit ꝛc. ꝙ probat ꝛc. dic̃. Cogitauerunt ꝛc. Nam homines inuidi alium ꝓsperare videntes deiciuntur in animo. ⁊ querunt posse tenus ipsius famam extinguere ip̃m ⁊ alios qui sue fame causa malignius persequendo. Quia igitur principes sacerdotum videbant ꝙ per Lazaruz suscitatum xp̃s erat famosus in populo d̃terminauerunt Lazarum interficere inuidia ꝯcitati. hic igit̃ duo ꝯsidera. s.

Jntẽtõem deprauatam.
Occasionẽ allegatam.

¶ Q.m ad pm dic̃. Cogitauerũt ꝛc. Cũ ei p̃ncipes sacerdotũ ex resuscitatõe Lazari debuissent xp̃m extollere. tñ sic̃ maligni ꝑsecuti nõ solũ ip̃m ſ ⁊ Lazarũ resuscitatũ a mortuis vt sic fama miraculi deleret̃: d̃ qbus dñs Jere. ij. Cogitauerunt sup me ꝯsilia. dñtes venite mittam⁹ lignũ i panẽ ei⁹. ⁊ eradamus eũ d̃ terra viuẽtiũ. ⁊ nom̃ eius nõ memoretur ãpli⁹. Sz qd h cogitauerũt ⁊ errauerũt ⁊ excecauit̃ ei illos malitia coꝝ sap̃. 2. ¶ Q.m ad 2m dic̃. Multi per illum ꝛc. Nã hoies vidẽtes miracula que faciebat xp̃s ⁊ spãliter qñ viderũt ꝙ resuscitauit Lazarum quatriduanuz crediderunt in xp̃m. qd̃ tñ displicebat p̃ncipibus sacerdotum. Unde Jo. ij. Multi ex iudeis qui venerant ad Mariam ⁊ martham ⁊ viderant que fecit crediderunt i eum.

Secunda pars.

Equit̃. Jn crastinum ãt ꝛc. vbi tangit obsequium: festiuitatem gaudiosaz. ꝙ ꝓbat occursus aduuatus: ꝑꝑ oꝑa indicantia magne potentie dz oꝑantibus honor exhiberi. Quia igit̃ xp̃s Lazarum resuscitauit a mortuis. qd̃ qdem diuulgabat̃ a turbis. hinc est ꝙ visso tanto miraculo maximã potẽtiam d̃clarantem: xp̃s merito debuit honorari. Sz ṽo inuidi de bono alterius inuident. Jõ enim vident honorem exhiberi alicui fortius contristant. ⁊ ſm hoc h tria possum⁹ ꝯsiderare. s.

Deuotoꝝ ꝓcessionẽ.
Populoꝝ comẽdatõem.
Jnuidoꝝ obstinatõem.

¶ Q.m ad pm dic̃. Jn crastinũ ꝛc. i. ꝓcessione qdã fcã yh̄u vel xp̃o fuerunt tria. s. populus occurrẽs. xp̃s suscipiẽs. ⁊ apl'ic⁹ cetus hoc vidẽs: ſm h hic tria ꝯsidera. s.

Ex pte ppl'i modũ festinalẽ.
Ex pte xp̃i actũ exẽplarẽ.
Ex pte cetus apl'ici d̃fectũ sciẽtialẽ.

¶ Q.m ad pm dic̃. Jn crastinum ꝛc. qñ ei dñs aliqs dign⁹ reuerẽtia vẽit ad locum aliquẽ hoies illius loci occurrũt ei solẽniter ip̃z factis magnificis ⁊ verbis pacificis honorando. ⁊ ſm h hic tria ꝯsidera. s.

Aduẽtum nunciatum.
Obsequm d̃monstratum.
Preconium ꝓclamatum.

¶ Q.m ad pm dic̃. Jn crastinũ ꝛc. Sic̃ eiz dr̃ Jo. 12. añ. 6. dies pasce vẽit yh̄s in bethania vbi fecerũt sibi cẽam ⁊ Martha ministrabat. ⁊ Lazarus quẽ suscitauerat

erat vnus ex discumbētibus cum xp̄o in crastinum ãt venit yh̄s Jerosolimã ⁊ no tum fcm̄ fuit turbis que venerũt ad diem festum. vt sic dicere potuerint illud Job. Audiuimus famam potētie tue. ¶ Quã tum ad obsequium demõstratum dic̃. Ac ceperunt ramos arboꝝ ⁊ palmaꝝ ⁊ ꝓcesserunt obuiam ei. signum qdeꝫ demõstratum ⁊ reuerentie qñ quis vadit pacifice obuiam alicui venienti. ¶ Quia igif tur ba qñ cognouit xp̄m venientem ierosolimam exiuit obuiam sibi demonstrauerũt honorem ⁊ reuerentiam q̃ꝫ habebant ad ipsuꝫ: vt de ipsis dici potuerit illð Eccli. 25. Homines sensati obuiabant illi, dr̃ ãt ꝙ cũ ramis palmarum obuiauerunt xp̄o. vbi mistice loquendo dic̃ Augu. Rami palmarum laudes sunt significãtes victoriam que erat dñs mortem moriẽdo supaturus in triũpho crucis de dyabolo mortꝫ p̄ncipe triũphaturus. ¶ Loquendo vero moraliter possumus dicere ꝙ si volumus xp̄o digne obuiare debemus ramos palmarum portare per victoriam oiuꝫ vitiorum. vt quilibꝫ possit dicere illud Job. Sicut palma multiplicabo dies. i. in operibus virtuosis. ¶ Qm ad preconium ꝓclamatum dicit. et clamabant osana. Naꝫ homo petens ab alio beneficia. debet sibi honorem debitũ exhibere. vnde hic duo considera'. s.

Suffragium necessarium postulatum.

Honorem debitum ãnunciatum.

¶ Qm ad pm dic̃ osana. Nam osana idẽ est salua obsecro q idem est ꝙ saluifica. ⁊ sic est verbũ. h aũt salus erat suffragium necessariũ hõi. postulare ðbemus dicẽdo cum p̄s. Saluuꝫ me fac ðs qm̄ intrauerũt aque vsqꝫ ad aiam meã. ¶ Qm ad honorẽ ðbitũ ãnũciatũ dic̃. bñdict9 q vẽit i nomie dñi ⁊c. vbi ãnũciãt honorẽ duplicẽ. s.

Sanctitatꝫ eminentꝫ.

Dignitatꝫ excellẽtis.

¶ Qm ad pm dic̃. bñdictus q venit in nomine dñi ⁊c. Nam nulli ꝓprie ꝯuenit benedictõ nisi rõne sanctitatꝫ ⁊ bonitatis in ip̄o. Quia vº xp̄s erat bonus ⁊ sanctus: iõ ꝯuenienter benedici debuit ⁊ laudari: ð quo dixit Helisabet virgini Marie Luc. primo. Benedictus fructus ventris tui. ¶ Qm ad honoreꝫ dignitatꝫ excellentꝫ dicit. rex israel. Nam iudei a romanis oppressi ⁊ solũmodo sensum accipientes scripturarum ƀm lr̃am legentes in diuersis locis scripture ꝓmissum fuisse saluatoreꝫ ⁊ regem iuxta illud ꝙ prophetauit Jƀ. d. Jƀ. 38. Dñs enim iudex noster dñs rex noster. dñs legifer noster ip̄e veniet ⁊ saluabit nos, crediderunt istum regem secũdum Theo. Missuꝫ esse magne dignitatis ⁊ excellentie ⁊ aliud hr̃e cõmũem vsũ qui liberaret eos de manibus romanoruꝫ ¶ Nam q: videbant xp̄m multa facere ꝙ cõem naturam hoium videbantur excedere credebant ip̄m esse regem illum ꝓmissum in lege. vt sic dicere potuerit eis qñ ierunt obuiam xp̄o illð p̄mi. Re. 12. Ecce nunc rex gradietur ante nos. ¶ Qm ad actum exemplarem respectu xp̄i dic̃. inuenit yh̄s asellum ⁊c. qñ eiꝫ actus aliqs confirmatur ꝑ scripturam autẽticam tũc hꝫ auctoritatem maiorem. ⁊ iõ xp̄s i actu suo dans nobis exemplum ip̄m ꝯfirmat ꝑ ꝓphetiam. vnde hic duo ꝯsidera. s.

Humilitatꝫ ostẽsionem magr̃alem.

Veritatꝫ confirmatõem ꝓphetalẽ.

¶ Qm ad pm dic̃. ⁊ inuenit ⁊c. Exemplũ qdem magne humilitatꝫ fuit qñ xp̄s rex magnus ⁊ dñs non venit in equis ⁊ curribus nec eqtare voluit: sed asinare. Unde Theo. Quõ dominus venerit ostẽdit euãgelista. subdens ⁊ inuenit Jesus asellum ⁊ sedit super eum. ¶ Spiritualiter auteꝫ loquendo Christus super asinam sedit ⁊ pulum ad designandũ ꝙ ad saluandũ oẽs venerat tam iudeos q ƀ legꝫ portauerãt signatos per asinam q̃ diu portauerat bastum: q̃ꝫ ẽt gentiles q nullum iugum scri

pture legis hēbant.p pullum indomitum designatos.⁊ sm hoc videtur ꝙ prius super asinam sederit:⁊ postmodum sup pulum.q: prius iudeis legem habētibus viam salutis pponit postmodum gentilibꝰ d̄ quibus loquens apl's Act.13.dicit vobis primum oportebat loqui verbum dei.sed qm̄ repulistis illō.idignos vos iudicastis eterne vite ⁊ ecce ꝯuertimur ad gentes.

¶ Quantum ad veritatis confirmatōem pphetalem dicit.Sicut scriptum est.Noli timere ⁊c.Nam cōfirmandū ppl'm dñi legit dñm fuisse zach.9.Exulta satis filia syon.i.Jerusalem.Jubila filia Jerm.Ecce rex tuus venit tibi mansuetus iustus ⁊ saluator.ipse pauper ⁊ ascēdēs super asinā ⁊ super pulum asine.sed euāgelista magis curans de verborum similitudine dic̄.Noli timere :vbi ille dixit exulta filia.euangelista āt dicit.Ecce rex tuus vēit tibi spiritual'r tria tangit.s.

Excellētiam nobilitatꝫ sūme.

Beniuolentiam familiaritatꝫ care.

Diligētiam sedulitatis magne.

¶ Primo tangit excellentiam nobilitatꝫ sūme.cum dic̄ rex.Nam q: rex gradꝰ nobilitatis est ⁊ excellentie.⁊ xp̄s rex nominatur datur nobis intelligi ꝙ ipse est nobilis ⁊ excellentie sūme.Nam ipse rex sūmus est cui militant exercitus angelorum in celo.⁊ cetus electoꝝ in mundo: de quo admiratiue dicitur Job.25.Nunquid est numerum militum eius.q.d.non.Nam sicut solūmodo de angelis dicitur Dan.7. Milia milium ministrabant ei.vt merito dici possit de ipso illud Ecclesiastici p̄. Unus est altissimus creator omniū.ops rex potens ⁊ metuendus nimis.sedēs super thronum illiꝰ ⁊ dñans dn̄s.¶ 2° tangit bēiuolētiam familiaritatꝫ care.cū subdit tuꝰ.Nā q: rex iste dr̄ tuꝰ.i.humāo genere datꝰ:hic ē ꝙ datur nob̄ intll'i ꝙ ipse familiaris est ⁊ bēiuolētie care: ꝙ cognoscens beatus Johānes dic̄ Jo.3.Sic dn̄s dilexit mundum vt filium suum vnigenitum daret vt omnis qui credit in eum n̄ pereat sꝫ hēat vitam eternam.¶ 3° tangit diligentiam sedulitatꝫ magne.cum dicit.venit.Nam iste rex sic magnificus ⁊ nobis familiaris factus ad nos vēisse dr̄ in sedulitatis ⁊ diligētie magne.vnde ipse venit.

Ut lux intellectū illuminans sua claritate

Ut ignis affectū inflamās sua caritate.

Ut virtꝰ effectū corroborās sua viuacitate

¶ Primo venit vt lux intellectū illuminans sua claritate.Nam de ipso dr̄ Jo.x. Erat lux vera que illuminat omnē hoīem venientem in hunc mundū.ꝙ cognoscēs ps.Dicebat da mihi intellectum ⁊ scrutabor legem tuam ⁊ custodiam illā in toto corde meo.cui rn̄det xp̄s i ps.Intellectū tibi dabo ⁊ instruam ⁊c.¶ 2° vt ignis affectum inflamans sua caritate.Nam de ipso dicit Moy.populo Deutero.4.Dominus deus tuus ignis consumens ē d̄s emulator.⁊ ideo Ro.5.Caritas dei diffusa est in cordibus vr̄is per spiritum scm̄ qui datus est vobis.¶ Tertio venit vt virtus effectum roborans sua viuacitate vnde de ipso ps.Deus noster refugium ⁊ virtus adiutor in tribulatōibus que inuenerunt nos nimis.ꝙ cognoscens Js.dicit Js.12.Ecce dn̄s saluator meus fiducialiter agam ⁊ non timebo.q: fortitudo mea ⁊ laus mea dn̄s.⁊ factus est mihi in salutem.q: igitur sic xp̄s ad nos venit instar iudeoꝝ debemꝰ ipm laudare dicentes benedictus q venit in nomine dn̄i.Nam ipꝫ debemus benedicer̄.¶ Primo in oībus locis pp imensam potentiam maiestatis d.cum ps.In omni loco dominatōis eiꝰ benedic anima mea dn̄o.¶ 2° in oībꝰ horis pp ꝯtinuā influentiā potestatꝫ pp qd̄ cuilibꝫ dr̄ tob.Omni tpe bn̄dic dn̄m ⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat ⁊ oia consciētia tua in ipo pmāeāt.¶ 3° in oībꝰ modis pp ifinitā influētiā bonitatꝫ.iuxta illd̄

q̄ post multa recepta bñficia dixit āgel⁹ Raphael tob. ⁊ filio suo. Uos autem benedicite dūʒ ⁊ enarrate oīa mirabilia ei⁹ ipm benedicite ⁊ cantate ei. ¶ Q^m ad ȝ secrum scīētialē ex pte cetus aplici dic. h āt nō cognouerunt ⁊c. discipuli ante ascensionē ⁊ resurrectōem xp̄i ad p̄rem p quā fuit glorificatus non habuerant spiritum sanctum in habundantia. ⁊ ideo non oīa que fiebant circa xp̄m clare cognosceb it. Nam dr̄ Jo. primo. In mundo erat ⁊ mūdus eum non cognouit. Sed postq̄ȝ xp̄s fuit clarificatus ⁊ misit sp̄m sanctum illa clari⁹ cognouerunt. Unde Criso. videāt euangeliste sapiētiam. non verecōdantur priorem ignorantiam diuulgare. ¶ Q^m ad 2^m dic. testimonium ergo phibebat turba ⁊c. Nam turba deuota que viderat oculis pp̄rijs Lazarum mortuuȝ ⁊ resuscitatum a xp̄o diuulgabat istud miraculuȝ ex quo simplices ⁊ boni homines mouebantur ad honorandum xp̄m. ⁊ iō sibi venienti ier^m solēniter occurrerūt. de qbus potuit dicere illud Jo. 15. Uos testimōiuȝ phibebitis de me q: ab initio mecuȝ estis ¶ Q^m ad 3^m dic. pliseȝ āt dicebant ad semetipsos ⁊c. pliseȝ quidem sicut inuidētes xp̄o. videntes multitudinem hoīum ipm sequentium dicebāt se nihil pficere nisi interficerēt xp̄m. ex quo pȝ q̄ aliq xp̄ȝ laudabāt ⁊ aliq in suis opibus detrahebāt. vn̄ Aug. turba turbauit turbam quē ēt in uidet tota turba q: p⁹ eū abijt mundum p quē factus ē mundus.

Tertia pars.

Sequtur. Erāt āt gētiles ⁊c. vbi tāgit sedulitatē adherētiū amorosam. q̄ pbat effectū dmōstratuȝ Q: eim gētiles q venerāt ad festū pasce xp̄m dsiderabāt videre. h exprimūt discipulis xp̄i vt ipsis mediātib⁹ possint q̄ dsiderant obtinere familiares alicui⁹ dñi dȝ cē curiales petētib⁹ in eis accessū ad dñȝ suū pcurarē. dñs vo dȝ bēigni⁹ ipos recipiendo p̄rnaliter iformādo vt dici possit petētib⁹ illō ps. Accedite ad eū ⁊ illuminamini ⁊ facies vr̄e nō confundent. ⁊ p̄m h hic q̄ttuor possum⁹ p̄siderare .s.

Petitōem deuotōis digne.
Intercessionē curialitatȝ magne.
Cōdescēsionē bēignitatȝ sūme.
Informatōem vtilitatis bone.

¶ Q^m ad p^m dic. erāt āt gētiles ⁊c. Ubi duo p̄sidera. s. Deuotōis obsequm. Intercessiōis suffragiū. ¶ Q^m ad p^m dic. Erāt āt ⁊c. tēplū qdē salomonis q̄ erat in ier^m famosus ⁊ in magna reuerētia toti mundo i tm̄ q̄ in festiuitatib⁹ iudeoꝝ n̄ tm̄ ipsi. sed ēt multi de gētilib⁹ vēiebāt. ¶ Imminēte igit̄ festo pascatis multi gentiles venerant iero^m vt adorarent in templo. Aliqui igitur de istis gentilibus desiderabant xp̄ȝ videre q: ipsi⁹ fama audierāt d suis magnis miracul' sp̄al'r d Lazaro suscitato vt completum fuerit figuratiue illud q̄ de Salomōe dr̄. 2. paral'. 9. Q̄d omnes reges terre desiderabant videre faciem Salomonis vt audirent sapientiaȝ q̄ȝ dederat deus in corde suo. ¶ Q^m ad intercessiōis suffragiū dic. hi ergo accesserūt ad phylipū ⁊c. Ubi sciēdū ȝ aliquos q̄ q dsiderabāt xp̄m videre erāt pseliti cōuersi ad ritū iudeoꝝ de qbus dic Criso. Prope existes deceteto vt pseliti fierēt fama igit̄ xp̄i audita volūt eum videre. ¶ Q^m ad 2^m dicit. vēit phylipus ⁊c. beatus igitur Andreas primus fuit vocatus a xp̄o ad gradū apostolatus q vocatus indicauit Symoni fr̄i suo adduxit ad xp̄m in crastinū. iuenit yh̄s phylipūȝ ⁊ vocauit eum: vt habet Jo. 1. Quia igit̄ Andreas fuit p̄mus vocatus q̄ȝ phylipus. fecit sibi phylipus reuerentiam notificādo sibi petitōem q̄ȝ petebāt gētiles. q: silr a xp̄o audierat Math. x. in viā gentium ne abyeritis ad ignaros sermonis. d. Uidens q̄ ignorantes ipsum erant gentiles noluit apud Christum solus introducere sȝ fuit

cõsultus Andreã ⁊ tunc pↄiter rogauerũt
vñ Cri.o. Philipp⁹ dixit Andree quasi
prior existẽti audierat enim in viã gentiũ
ne abieritis ꝑpterea cum discipulus cõi
tans cum magistro refert. ¶ Quantũ ad
tertiũ dicit yhs autem Rñdit ⁊c. xp̄s quí
dem sciens iminere tẽpus sue passionis.
resurrectiõis ascensiõis in qb⁹ clarificat⁹
est.i.clarus factus.ad q̃z glorificatõem le
quebatur cõuersio gentiliũ.occasione acce
pta de deuotiõe gentiliuz querentiũ vide
re ipsum tẽpus sue glorificatiõis ꝑximuz
futurum ãnũciat dans intelligere.ꝙ si tũc
ipsum gentil's querebãt amplius ipũm q̃
rerent cũ esset glorificatus secundũ Aug.
Quia igitur tunc ipsum gentil's videre
querebant sed quia erant in posteruz cre
dituri. ¶ Quantũ ad quartũ dicit. Amẽ
amen dico vob̃ ⁊c.aliq̃s enim volens aliũ
inducere vt ip̃m in actibus suis sequaẜ.dz
sibi modum suũ quem habz ostendere vt
sic videat si potest ipsum cum difficultate
vel facilitate imitari. xp̄s igitur volens
discipulos suos inducere vt ipsum seque
rentur ꝑdicit eis modum sue mortalitat̃
vt sciant qualiter habeant euz sequi quez
etiam moduz ostendit eis Luc.9. Qui vlt
post me venire abneget semetipsum ⁊ tol
lat crucem suaz ⁊ sequatur me.hic igitur
duo considera.s.
Actum passionis dñsum.
Actum imitationis suasum.
¶ Quantũ ad primũ dicit. Amen amen
⁊c. Nam quia xp̄s dixerat se clarificatur⁹
ne forte aliq̃s dubitaret de modo. hinc ẽ
ꝙ istum modũ sub typo rei tẽporal' osten
dit.d.ꝙ sicut granũ frumenti non fructifi
cat nisi moriaẜ sic nec filius clarificabitur
nisi post mortem suam .nam scd̃m Bedã
Ipse ex semine patriarchaꝝ in agro hui⁹
mundi seminatus.i.incarnatus vt eũ mo
riendo cum multiplicatõe resurgeret.sol⁹
mortu⁹.est cũ multis surrexit. xp̄s aũt p
mortẽ suã q̃druplicẽ attulit nob̃ fructũ.s.

Destructiõez potẽtie ipugnantis.
Deletõem macule deformãtis.
Infusionem gratie viuificãtis.
Coll'onem gl'e quietãtis.
¶ Primo p mortem xp̄i habem⁹ fructũ
destructõis potentie ipugnantis. Nã dya
bolus tanq̃z hostis hũani generis nos i
pugnat assidue volens nos inducere ad
peccatũ vnde.1.Pe.2. Aduersari⁹ vr̃ dya
bolus tanq̃z leo ⁊c. de cuius potentia dr̃
Job.41. Non ẽ potestas sup terram q̃ cõ
paretur ei q factus est vt nullum timeret
istam aũt ipugnãtem potentiam xp̄s per
suam mortem destruxit vt sic iuxta Hbr̃.
2.p mortez destrueret euz q habebat mor
tis iperium.i.dyabolum. ⁊ liberaret eos
qui timore mortis p totaz vitam obnexi.
¶ Secundo habemus p mortem xp̄i fru
ctum deletõis macule deformãtis. Nam
culpa maculat animã hois ⁊ eam deo exo
saz.vnde anime peccatrici dicit dñs Jer.
2. Maculata es iniquitate tua coram me
hanc autem maculam siue culpam Chri
stus nob̃ per mortem suam remisit. nam
iuxta illud Eph.primo. Ipse ẽ in quo ha
bemus redẽptionem per sanguinem ipi⁹
remissionem peccatoꝝ vnde.i.Pe.2. xp̄s
semel pro peccatis nostris mortu⁹ est.iu
stus pro iniustis vt nos offerret deo mor
tificatos quidem carne viuificatos autez
spiritu. ¶ Tertio per mortem Christi ha
bemus fructum infusionis gratie viuificã
tis. Naz sicut homo propter peccatũ dici
tur spiritualiter mortu⁹ iuxta illud Jaco.
.i. Cõcupiscentia cum cõceperit parit pec
catum.peccatuz vero cum cõsumatum fue
rit generat mortez sic propter spũs sancti
gratia.dicitur homo viu⁹.iuxta illud Jo.
6. Spiritus est qui viuificat caro autem
non prodest quicq̃z. ¶ Hanc autem viui
ficantem gratiam habemus per mortem
ipsius vnde Gall'r.2. Uiuo ego iam non
ego.viuit ergo in me Christus.ꝙ aũt nũc
viuo in carne in fide viuo filij dei qui dile

xit me ⁊ tradidit semetipſ̄ ꝑ me. ¶ Quar-
to ꝑ mortem xp̄i habem̄ fructum glorie
quietantis. Ná in h̄ múdo gen̄m ꝑfectaꝫ
hr̄e non possumus. vñ Aug. Fecisti nos
dñe ad te venire ⁊ inquietuꝫ est cor nr̄m.
quiescat in te. Sed qñ in gl'a ꝑadisi deuꝫ
videbim⁹ ⁊ sibi ꝑfecti cóiuncti erim⁹. túc
erit desideriū vestrum cópletum vñ p̄s.
Satiabor cū apparuerit gl'a tua. ¶ Hác
aūt quietem ⁊ gl'am habemus ꝑ mortem
xp̄i. ⁊ h̄ est ꝙ cóforta̋s nos apl's dič Cor.
x. habentes itaqꝫ fratres fiduciá in introi-
tu sanctorū in sanguineꝫ xp̄i. iniciauit nob̄
viam nouá ⁊ viuétem per velamen ⁊ car-
nem suam vt de eo possimus dicere illud
Theſ. 2. vocauit nos in re^m suū ⁊ gloriaꝫ.
¶ Propter igitur istos multiplices fru-
ctus quos cósequimur ex morte ⁊ passióe
xp̄i potest ipse dicere illud Eccl'i. 24. Ego
quasi vitis fructificaui suauitateꝫ odoris
⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honestatꝫ.
¶ Quantū ad actum imitationis suasuꝫ.
qui animam suam ⁊c. duo enim sunt inter
alia que inducūt aliquem vt aliuꝫ solicite
imitttetur. s.

Amor inclinans.
Premiū aliciens.

¶ Et secundum h̄ inter alía ꝑticula tria
considera. s.

Affectum viscerosum.
Obsequium virtuosuꝫ.
Premiū gloriosuꝫ.

¶ Quantū ad primuꝫ dicit qui amat ⁊c.
Nam per animá intell'r vita. amor ⁊ odiū
Vita hois dupliciter potest ꝯsiderare.
¶ Primo ꝙ homo amet vitam suam in
tantū ꝙ nollet eá exponere morti pro xp̄o
sed potius vitam suá seruare. talis amor
est malus ⁊ ecóuerso. ꝙ homo sic vitá suá
odiat ꝙ pro Christo non timet morti sbi
re istud odium est bonum. ¶ Alio modo
ꝙ hó amet vitá suá ita ꝙ non curet de vi-
ta eterna. ⁊ iste male amat ⁊ ecótrario. q
vitam istam téporalem odit ⁊ despicit ꝑꝑ
vitam eternam iste bene odit. ⁊ sic istis
duobus modis. amádo perdit. ⁊ odiendo
custodit. ¶ Signáter autem dixit xp̄s q
odit animá suam in h̄ mundo nó autē dixit
qui odit simpliciter sine additione. qr
vita hois in h̄ mundo. signata per animá
est plena multis miserijs ⁊ diuersis peri-
culis ⁊ hinc est ꝙ prius homo ꝺberet eli-
gerē dissolutóeꝫ anime a corpore. q̄ꝫ in ipo
viuerē exéplo apl'i dñtis Eph. i. Cupio dis-
solui ⁊ esse cum xp̄o. Nam sic ibidem dič
mihi viuere xp̄s ē mori lucrū. cuius cám
assignás dicit Ro. 7. Video aliaꝫ legem i
mébris meis repugnáteꝫ legi métis mee
⁊ captiuáteꝫ me in lege peccati q̄ est i mē-
bris meis. ⁊ suspirás subdit. Infelix ego
hó quis me liberabit de corpe mortis hu-
ius. ¶ Moral'r aūt dicit Criso. Amat át
animá suam in h̄ mundo q desideria eius
incóuenientia facit. odit aūt eam qui nó
cócedit ei noxia cócupisci. ¶ Quantū ad
obsequiū virtuosuꝫ dicit q mihi ministrat
⁊c. Nam de ratióe boni seruitoris ⁊ mini-
stri ē. ꝙ sit solicit⁹ fidel' ⁊ assidu⁹. ¶ Q^m
ad primū dič q mihi ministrat. quantū ad
secundum dicit me sequaꝫ. quantuꝫ ad ter-
tiuꝫ dicit. ⁊ vbi ego sum ibi sit. ⁊ minister
meus. sed qua vtilitate h̄ fiat dicit Aug.
Sꝫ quo fructu qua mercede sequitꝫ ⁊ vbi
sum ego illic ⁊ minister meus erit grat⁹
enim amaꝫ ⁊ operis quo ministraꝫ. Illi
precium sit esse cum illo. ꝙ intelligédum
est non quantū ad localem habitationem
sed quantū ad gl'e ꝑticipationem. ⁊ ideo i
his verb̄ xp̄s tria tangit. s.

Sedulitateꝫ obsequij ꝯplacentis.
Accerbitatem supplicij ꝑmerentis.
Iocūditatem p̄mij quietátis.

¶ Quantum ad primum dicit qui mihi
ministrat ministrare Christo est facere si-
bi obsequium cóplacens ad istud autem
obsequiuꝫ hortatur nos apostol⁹ Ro. 12.
Obsecro vos per misericordiá dei vt ex-
hibeatis corda vestra hostiam viuentem

fenctā deo placētem ratiōabile obsequm vrm verus aūt minister dz esse.
Innocēs sine malicia.
Cōstans sine falatia.
Obediens sine pigritia.
¶ Primo dz esse inocens sine mali" vt sit ic de quo dicit ps. Innocēs manibus ⁊ mundo corde. vt d ipo illud dicat ps. Ambulans i via imaculata hic mihi ministrabat. ¶ Secundo dz esse cōstans sine falacia vt possit dre illud qd dicit Esdras .2. Esdre. 9. Ego cōstans anio factus sum bm opitulatiōem dñi dei mei. ¶ Tertio debz esse obediens sine pigritia vt de ipo possit dicere dñs illud ps. In auditu auris obediuit mihi talez ministrū instruit apostolus. 1. Thy. 4. Tu vero vigila in oibus labora opus fac euāgeliste ministeriū tuū imple sobrius esto. ¶ Ubi primo ɔsidera attentā circōspectionem cū dicit. tu vero vigila vt sic drc possit minister xpi ⁊ platus illud Jere. 3. Vigiliabo super eos vt hedificem ⁊ plātem. ¶ Secundo ɔsidera virtuosam operationem. cum dr in oibus labora. vñ tali dr. 2. Thy. 2. Labora sic bonus miles xpi yhu. ¶ Tertio ɔsidera salubrez exortatōez. cum dr opus fac euāgeliste cui dr Is. 40. Sup montem excelsuz ascende tu qui euāgelizas syō exalta i fortitudine vocem tuā qui euāgelizas ierm.
¶ Quarto considera solicitam gubernationem cum dicitur ministeriuz tuū iple. vt sic sit istar Marthe Luc. x. Martha autem satagebat circa frequens ministerium. ¶ Quinto considera tēperataz cōsolationem cum dicitur sobrius esto vnde apostolus. i. Thes. 5. Non dormiam9 sicut ⁊ ceteri. sed vigilemus ⁊ sobrij simus.
¶ Secundo tangit accerbitatez supplitij ɔmerentis cum dicitur. me s quatur. Nā per istam sequellam intelligitur austeritas ⁊ passio Christi in qua ipsum imitari debemus si volumus eternaz promereri. vt quilibet dicere possit illud Job. 23. Vestigia eius secutus ē pes meus viaz eius custodiui ⁊ non declinaui ex ea dz homo aūt tripliciter seq xpm. s.
Per pauptatem altissimā ɔtra auaritiaz.
Per puritatez mūdissimā ɔtra luxuriā.
Per hūilitatem ɔfundissimā ɔ supbiaz.
¶ Primo inqz per paupratem altissimaz cōtra auariciam dicendo cum ps. Paup sum ego ⁊ in laborib9 a iuuentute mea.
¶ Per puritatem mūdissimā cōtra luxuriam dicendo xpo illud Job. purus ē sermo meus ⁊ mūdus sum in ɔspectu tuo.
¶ Tertio p hūilitatem ɔfundissimā contra superbiā dicendo cuz dd illud. 2. R. 6. Ludā ⁊ vilior fiā plusqz fact9 suz ⁊ ero humil' in oculis meis. ¶ Tertio xps tangit iocūditatem pmij quietātis cum dr ⁊ vbi sum ego illic ⁊ minister meus erit. Nam p illud esse cum xpo intelligit illud iocū de pmium qd cum ipso pticipabimus in gloria. vñ dicebat Christus ad prem Jo. 17. Pr quos dedisti mihi volo vt vbi suz ego ⁊ illi sint mecum ⁊ videant deitatem meam qz dedisti mihi xps aūt suis ministris ipm sequētibus suam ɔsentiā tripliciter repromittit. s.
Ut quierent feliciter.
Ut epulent suauiter.
Ut exaltent solēniter.
¶ Primo vt quierent feliciter. de qbus dr Luc. ij. pueri mei mecū sunt in cubili.
¶ Secundo vt epulent suauiter d qbus Luc. dicit. 22. Vos estis qui pmāsistis me cū in tēptationib9 meis ⁊ ego dispono vb sicut disposuit mihi pr me9 regm. vt edatis ⁊ bibatis sup mēsam meā in re° meo.
¶ Tertio vt exaltent solēniter. de qbus dicit. i. Pe. 5. hūiliamini sub potenti manu dei vt vos exaltet in tēpore visitationis.
¶ Quantū ad premiū glosum dicit. si qs mihi ministra. ho. cm pr meus ⁊c. Nā honorari a deo idē est qd ab ipo eternalr premiari. qd qdē ɔmittit oib9 honorātib9 i h mūdo suis obtēperādo mādatū. iuxta illd

ꝙ ipe dicit ꝑmo. Re. i. Quicūqȝ inqt hono
rificabit me honorificabo eū. qui q̄ȝtus sit
ille pȝ ex h̄ ꝙ d̄ suis fac̄ suos filios. ⁊ her̄
des regni sui ⁊ coheredes xp̄i. vt habet̄
Ro. 4.

Quarta pars.

s Equit̄. modo anima mea turba
ta ē ⁊c. vbi tāgit cōplacentiū ve
ritatem luminosaȝ. ꝙ ꝓbat esse
etus nūciatus inter alia enim q̄ placēt de
uotis hoibus ē gl'orificatio xp̄i ꝑ q̄ȝ fuit
clarificatus mūdo. que clarificatio fuit ēt
nois p̄ris sui in cuius noie dicit in mūduȝ
venisse ⁊ ip̄m mãifestasse vn̄ dicit Jo. 17.
Pr̄ mãifestaui nomen tuū hoibus quos
dedisti mihi de mundo. hāc aūt claritateȝ
petebat xp̄s vt ⁊ ipe clarificet p̄rem Jo.
17. Pr̄ venit hora clarifica filium tuū. vt
⁊ filius tu⁹ clarificet te ⁊ hanc clarificatio
nem ꝓmittit filio. sub admiratōe turbaꝝ
quas xp̄s instruit. lȝ ex qbusdaȝ dictis in
cipiant dubitare. ⁊ secunduȝ h̄ hic q̄ttuor
possumus ꝯsiderare. s.
Promissionem supnalem.
Opinionem popularem.
Declaratōem magistralem.
Dubitatōem litteralem.
¶ Quantū ad pᵐ dicit nūc aīa mea ⁊c.
Quare eniȝ pr̄ clarificare filiū fuit filij po
stulatio. vn̄ hic duo ꝯsidera. s.
Petitionem salutarem.
Rn̄sionem liberalem.
¶ Quantū ad pᵐ dic̄ nunc aīa mea ⁊c.
Nam clarificatio q̄ȝ xp̄s petit fuit passio
nem suā ꝑ q̄ȝ exaltatus fuit a p̄re ⁊ nomē
eius ꝑ totum mūduȝ solēniter diuulgatū
Phy. 2. Hūiliauit semetipȝ fact⁹ obediēs
vsqȝ ad mortē. mortē āt crucis. ꝓꝑ ꝙ ⁊ d̄s
exaltauit illū. ⁊ dedit illi nom̄. ꝙ ē sup oē
nom̄ vt i noie yh̄u. oē gēu flectet̄ celestiū
terrestriū ⁊ ifernoꝝ. ⁊ ois ling^a ꝯfitear̄ q꞉
dn̄s yh̄s xp̄s in gl'a ē d̄i p̄ris. ¶ Hāc aūt
sensualitas respuebat. ſȝ eam acceptabat
ex q̄ placebat patri. ⁊ scd̄m h̄ hic tria pos
sumus ꝯsiderare. s.
Passibil' sensualitatꝭ timorē.
Intelligibil' ꝑsonalitatis amorem.
Appetibil' supnalitatis honorem.
¶ Quātū ad pᵐ dic̄. nūc aīa mea ⁊c. xp̄s
eniȝ ex n̄s ver⁹ hō ꝑmittebat al'ii naturaȝ
hūanā tiere mortē ⁊ d̄ ipa dolet̄. s. tpe pas
siōis sue. sic̄ alias exurire ⁊ sitire ⁊c. ⁊ iō
dic̄ nūc aīa mea turbata ē vt dr̄e potuerit
illō ps. Anxiat⁹ est i me sp̄us me⁹ ⁊ i me
turbatū ē cor meū. ¶ Qᵐ ad intelligibil'
ꝑsonalitatꝭ amoreȝ dic̄. ⁊ qd dicā pr̄ saluifi
ca ex hac hora. Nā q̄ȝdiu itellectual' aīa ē
sēsualitati ꝯiūcta sibi ꝯfederat̄ amor̄ nāli.
sibiqȝ ꝯpatit̄. ⁊ ipaȝ appetit a pēis ⁊ ꝑicul' li
bari ⁊ ex isto amor̄ xp̄s nc̄ dic̄ qd dicā. q. d.
qd ꝑ sēsualitate nisi vt libet̄ a pēis. ⁊ iō pr̄
saluifica ex hac hora penaȝ. s. subtrahēdo.
¶ Qᵐ ad appetibil' supnalitatꝭ honoreȝ
dic̄. Sȝ ꝓpterea veni in horā hāc. pr̄ clari
fica nom̄ tuū. Nam appetit⁹ ratiōalis pl'us
oȝ honorare q est supra naturaȝ. q̄ȝ amare
sensualitatē ad q̄ȝ naturalr̄ inclinat̄. ⁊ h̄ fa
cit qn̄ neglecto sensualitatꝭ amore volūta
ti diuine i oibus se ꝯformat. iuxta ꝙ cum
xp̄s dixissȝ ad p̄reȝ Luc. 22. Pr̄ si vis trā
sire a me calicē istū sbiūgit vez̄ n̄ nō mea
volūtas ſȝ tua fiat. ⁊ ſm h̄ dicit xp̄s ꝓpea
vēi i horā hāc. q. d. n̄ cū iustū vt liberē ex
hac hora passiōis ⁊ mortꝭ. ſȝ ꝓpterea hāc
vt. s. moriar. ⁊ iō volo mori ex q̄ morte. ⁊
passione tu pr̄ clarifica nom̄ tuū diffundē
do notitiā tui nois ꝑ passionē meā i gēti
bus ꝙ qdeȝ fuit fcm̄ ſm Criso. Q꞉ ꝑ pas
sioneȝ xp̄i nō sōᵐ nom̄ p̄ris diul'gatū fuit
ꝑ mundū sed ēt nom̄ xp̄i vt verificatū fue
rit illō Malach. i. Ab ortu solis vsqȝ ad
occasum magnū est nom̄ tuū i gentibus.
¶ Quantū ad rn̄sioneȝ liberalē dicit ve
nit ergo vox de ce° ⁊c. Nā sic̄ in xp̄o erāt
deitas ⁊ hūanitas sic pr̄ eum clarificauit
q̄ȝtū ad vtrāqȝ naturā. Nā quātū ad d̄ita
tem ip̄m clarificauit. q꞉ ab eterno ipsum
claruȝ genuit. iuxta illud Sap̄. 7. Ipe can
dor ⁊ lucis eterne ⁊ speculum sine macl'a.

¶ Quantum ad humanitatē clarificauit
ipm quando victor a mortuis reſurrexit:
de qua claritate dixit xp̄s diſcipulis imi
nente ſua paſſione. Jo. 12. Nunc clarificat⁹
ē fili⁹ hois ⁊ de⁹ clarificat⁹ ē ieo. Si ds cla
rificat⁹ i eo: ⁊ de⁹ clarificabit eū i ſemetipo
⁊ continuo clarificabit eum. ¶ Quantū
ad ſecundum dicit. turba aūt que ⁊c. cau
ſa enim diuerſitatis opinionis fuit d vo
ce iſta in populo ſm Aug. Fuitq̄ȝ licȝ illa
vox eſſet dearticulata ⁊ ſignificatiua tam̄
modicū durauit. ita ꝙ aliqui non intelle
xerunt ſignificatum vocis ſed nec articu
latōem aliq̄ȝ. ſed ſolum ſonum ꝑceperunt: ⁊
iſti dicebant tonitruum fcm̄ eſſe. ¶ Aliq
vero perceperunt dearticulatōem vocis.
ſed tn̄ ſignificatum vocis penitus ignora
bant. ⁊ iſti dicebant ꝙ angelus fuerat ſi
bi locutus. ¶ Quantum ad tertium dic̄
Rn̄dit Jeſus ⁊c. Quia enim vox patris
ad xp̄m fcā de celis: ſignificans gr̄am di
uinam ꝓꝑ aliquos venit ad vtilitatem ip
ſorum debuerunt ⁊ illi propter quos vēit
⁊ ſignificatum ipſius clarius explicari. H̄
igit̄ q̄ttuor poſſumus ꝯſiderare. ſ.
Neceſſitatē incūbētē.
Utilitatem ꝯn̄tem.
Claritatem influentem.
Ueritatē euidentem.
¶ Quantum ad primum dicit. Reſpon
dit yh̄s ⁊c. Non enim fuit neceſſariūȝ ꝙ
iª vox ꝓꝑ xp̄m veniret q: ipe ſciebat om
nia. Unde Ebr̄. 4. Omnia autem nuda ⁊
aperta ſunt oculis eius. ſed fuit neceſſa
ria ꝓꝑ turbam ignorantem xp̄m ſȝ Aug.
⁊ fructuȝ ſue ſacratiſſime paſſioni. fuit ēt
neceſſaria propter aliquos qui dicebant
Chriſtum a deo non eſſe: iuxta ꝙ phari
ſei dixerunt Jo. 9. Non eſt hic homo a do
qui ſabbatum non cuſtodit. Unde Criſo.
ad illum enim inſtat vox patris. ipſi dice
bant quoniam eſt ex deo. q. d. imo ex deo
eſt. ¶ Quantum ad vtilitatem ꝯn̄tem di
cit. nunc iudicium eſt mundi ⁊c. Utilitas
quidem que fuit ſequuta ad ſignatum vo
cis audite fuit ꝙ dyabolus qui princeps
mundi dicitur. per paſſionem expelleret
de cordibus hominum: in quibus habita
bat per infidelitatem quando Chriſto co
gnito adherebunt ſibi per fidem. ad quod
ſequitur clarificatio Chriſti ſibi ꝑ vocem
promiſſam. Unde Aug. Preuidebat eim
dominus per paſſionem ⁊ glorificatōnem
ſuam per vniuerſum mundum m̄ltos po
pulos credituros. in quorum cordib⁹ dya
bolus intus erat. cui quando ex fide renū
ciant eicietur foras. ¶ Quantum ad cla
ritatem influentem dicit. Et ego ſi exalta
tus fuero omnia traham ad meipm.
¶ Paſſio quidem Chriſti cā eiectionis
dyaboli ab hominibus. ſed etiam a cōgre
gatione fidelium ad ſalutē. quod quidem
prophetatum fuit Iſ. 5. Ubi dicit. Leua
bit dominus ſignum in nationes ⁊ cōgre
gabit profugos iſrael ⁊ diſperſos iuda col
liget a quattuor plagis terre. Et ideo di
cit ſe omnia ad ſeipſum tracturum vt ve
rificatum de ipſo fuerit illud Jre. 31. In
caritate perpetua dilexi te. Jdeo attraxi
te miſerans tui. ¶ Quantum ad verita
tem euidentem dicit. H autem dicebat ⁊c.
Nam quia Chriſtus aliqualiter obſcure
dixerat ſuam paſſionem ⁊ mortem vocās
exaltationem a terra ſecundum Auguſti.
Quia tunc fuit eleuatus in cruce. clarius
exprimit euangeliſta. d. quod ſuam preſi
gnificabat paſſionem ⁊ mortem. ¶ Quā
tum ad quartum dicit. Reſpondit ei tur
ba. Judei quideȝ ex verbis que Chriſtus
multotiens dixerat. ⁊ ſpecialiter quia hic
dicit ſe exaltaturum per quam exaltatio
nem intellexerunt non paſſionem ipſius
credentes ſecundum litteralem ſenſum
ſcripture Chriſtum non poſſe pati. dubi
tant ⁊ querunt ab ipſo. Quia vero de rōe
bōi magiſtri eſt diſcipulos vel auditores
in dubitatōibus ſuis erigere ⁊ veritatem
eis oſtendere. Jō xp̄s ꝑdicēdo eis ipoꝝ

ignorãtiã instruit. sequacib⁹ suis dat exẽ plum hic quattuor possum⁹ ꝯsiderare. s.
Questionem testualem.
Diffinitiõem scientialem.
Instructionez salutarem.
Absentatiõem exẽplarem.
¶ Quantũ ad p̄mũ dicit r̃ndit ei turba ꝛc. Nam iudei accipiũt hic legem ꝑ toto veteri testamẽto in quo m̃ltis locis habet ꝙ xp̃s siue messias dẽbeat semp manere. Nam dicitur Is. 9. Multiplicabit eius iperiũ ꝛ pacis nõ erit finis ꝛ Dañ. 7. Po testas ei⁹ potestas eterna que nõ auferetur. ꝛ reᵐ eius ꝙ ñ corrũpet. Quia igitur iudei solũ intelligebãt s̃m litteralem scripture ꝛ nõ sp̃ualem ideo ex solo textu intellecto litteraliter mouent questiõez xp̃o ꝑpter 1ᵃ que dixit de exaltatõe ipsius.
¶ Quantũ ad diffinitiõez scientialez dicit Dixit ergo eis yh̃s ꝛc. Illi enim deficiũt sciẽtia qui habẽt modicũ lum̃. ꝙ pz ex eo ꝙ omne ꝙ manifestat aliquid est lumen. scientia autem mãifestat scibile ergo est lumen. Sed iudei modicum lumen habebant ꝛ ideo dicit eis yh̃s adhuc modicuz lumen in vob est ergo claruz est. sed verbum xp̃i ꝙ deficiebant in scientia ꝙ etiaz pz ex his que xp̃o dixerunt. ꝙ habebant ex lege ꝙ manet xp̃s in eternum. Quia lex non solum dicit. ꝙ xp̃s manet in eternum. sed etiam dicit. ꝙ xp̃s debet mori. nam Is. 9. dicitur de Christo. Sicut ouis ad occisionez duc tur ꝛ quasi agnus coraz tondentẽ se obmutescet ꝛ non aperuit. os suum. ꝛ Iere. ij. dicit. Ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimaz. ꝛ in ps. Ego dormiui ꝛ soporatus suz ꝛ resurrexi quia dominus suscepit me. patet igitur ꝙ in iudeis erat modicum lumen scientie quantũ ad inteᵐ scripture. ¶ Qᵐ ad instructõez salutarem dic̃. ambulate dum lucem h̃etis ꝛc. vbi duo ꝯsidera. s.
Veritatem admonẽtem.
Utilitatem ꝯsequentem.

¶ Quantũ ad p̄mũ dicit ambulate ꝛc. Cum enim iudei vt dictũ est modicũ lum̃ haberent scientie scripturaꝝ quia soᵐ credebant xp̃m in eternuz mansurũ ꝛ nunq̄ȝ moriturum admonet eos xp̃s secundum Augu. Ut lumen in eis proficiat vel ꝙ cognoscant ipsum non solum in eternuz mãsurum. sed moriturũ resurrecturũ ꝛ ascensurum in celum ꝛ ad iudicãdum venturũ ꝛ ꝙ non se permittant a tenebris cõprehẽdi sic credendo ipsius eternitatem vt negent mortis humilitatem. ¶ Quantũ ad vtilitatem ꝯsequentem dicit. ꝛ q ambulat in tenebris vbi ꝯsidera hui⁹ admonitionis duplicem vtilitatez. s.
Euitationem periculi.
Collõnez premij.
¶ Quantũ ad p̄mũ dic̃ ꝛ qui ambulat i tenebris ꝛc. vbi Cris. Quãta iudei dñiq̄ȝ nunc agunt ꝛ nesciunt qd agant. sed vt in tenebris ambulãtes putant qdem rectam incedere viam cõtrariam. ¶ Quantũ ad collatõez premij dicit. dum lucem habetis ꝛc. Nam filiatio spiritualis per assimilationem filij spiritualis ad patrez spiritualem. pr̃ autem noster spiritualis est xp̃s inquantũ deus qui ẽ lux vera que illuminat omnem hominem veniẽtem in hunc mundum Io. p̄mo. Cui luci tunc aliqs assimilatur quãdo habet de ip̃o perfectam cognitionem ꝛ non semiplenaz. Quia igit̃ iudei habebant semiplenam cognitionem de xp̃o dicentes ipsum semp mansurũ nõ autem moriturũ ideo orat̃ eos vt ad perfectam cognitionem ipsius veniant consequentes misericordiã magnaz. ꝛ vtilitatez quia filiationem ipsius vt eis dici possit illud Eph. 5. Eratis eniz aliquãdo tenebre nunc autem lux in dño. vt filij lucis ambulate. ¶ Qᵐ ad absentatiõem exẽplarem dicit. h̃ locutus est ꝛc. vbi Aug. Abscõdit se ab eis ne ab eis qui credeñt ꝛ diligeñt capiunt. Sed ab eis qui videbãt ꝛ inuidebant ꝛ subdit Augu. Cum autem se abscondit

ipse in futurum ꝯsuluit nō sue potestati s̄ rogauit ex qb⁹ pꝫ ꝙ xp̄s se abscōdit a peccatoribus de qbus dicit. Deutero.22. Abscondā faciem meā ab eis ⁊ ꝯsiderabo nouissima eoꝝ. Mãifestat aūt se bōis iuxta ꝙ ipse dicit Jo.14. Qui diligit me diligetur a patre meo ⁊ ego diligā eum ⁊ manifestabo me ei.s.in h̄ mundo per gratiam. ⁊ in futuro per gloriam.

¶ Feria scd̄a dñice 6ᵉ in.xlᵉ.

Ante sex dies pasce vēit ỹe sus in bethania ⁊c. Jo.12.
a
Tria enim sunt inter alia signa dilectōis.s. Familiaris receptio. Liberalis exhibitio. Corporalis visitatio explica de quolꝫ. Quia vero p naturā corruptā multi sunt mali qbus displicēt bona multoꝝ. accidit q̄ de bonis q̄ vident murmurāt ⁊ ēt indignanť. sic̃s filij Jsrl̄. de qbus dicitur Ps. Murmurauerunt in tabernaculis suis ⁊ nō exaudierūt vocem dñi. ¶ Quia igiť xp̄s in bethania fuit familiariter recept⁹ ad cenā cui Magdā. fuit liberalr̄ obsecuta ad quem videndū simul ⁊ Lazarū ꝯuenit mlťa turba signū fuit curialitatꝫ. ⁊ dilectōnis ad xp̄m lꝫ iudas ꝓditor mal⁹ ⁊ inuidus s̄ aliqb⁹ xp̄s reuerēter exhibitꝫ murmurauerit ⁊ b̄m h̄ euāgelista in euāgelio hic quattuor tangit.s.
Solēnitatem refectiōis recreantis.
Pietatem deuotiōis reuerētis.
Prauitatem detractōis murmurātis.
Sedulitatem cōgregationis inquirētis.
¶ Primum probat cōuiuium gratiosuꝫ. Secundum obsequium amorosum. Tertium iudicium viciosum. Quartum collegium curiosum. Primum in principio. Secundum ibi Maria ergo accepit ⁊c. Tertium ibi. dicit ergo vnus ex discipulis ⁊c. Quartum ibi. Cognouit ergo turba ⁊c.

Prima pars.

Quantū ad primū vbi tangit ⁊c.
a
ꝙ ꝓbat ⁊c. dicit añ.6. dies pasce ⁊c. Ad festiuitatem alicuius cōuiuij.s. requiruntur.s.
Temporis cōuenientia.
Loci cōgruentia.
Pabuli sufficiētia.
Mīcelli diligentia.
Collegij excellētia.
¶ Et b̄m h̄ hic.5. possum⁹ ꝯsiderare.s.
Collegij claritudinem
Tēporis imminētis aptitudinem.
Loci cōtinentis pulchritudinem.
Pabuli saciantis magnitudinem.
Mīcelli seruientis ꝓmptitudinem.
¶ Quantū ad pᵐ dicit. Añ.6. dies pasce iudei enim ꝑueniebant solēnitatem pascalē nā scd̄m Theo. decima die p̄mi mēsis accepto agro ymolādo i festo pasce sequēti die.s. nona mēsis faciebant cōuiuia ⁊ tē icipiebāt exordia festiuitatis pascal. ⁊ isto die fecerūt xp̄o cenam in bethania q̄ dies fuit ante sextū dieꝫ pasce. ¶ Quantū ad secundum dicit venit ỹhs in bethania. bethania qdem interpretař domus obediētie appropinquāte igitur tempore passionis sue xp̄s in bethaniā venit secundum Alcuinū. Ad designādum ꝙ ipse fuit deo patri obediens vsqꝫ ad mortem. ¶ Quātum ad tertiuꝫ dicit. Fecerūt autem ei cenam ibi. ad istam cenam vocanť omnes s̄ uoti Apoc.x. Quibus dr̄ venite cōgregamini ad cenaꝫ magnā dei. ¶ Quantū ad 4ᵐ dic. ⁊ Martha ministrabat: martha eniꝫ tanq̄ s̄ xp̄o quē diligebat solicita noluit officiū alteri cōmitteř. s̄ solicite ministrař vn̄ de ipa Luc.4. Martha āt sathagebat circa frequens ministeriū. ¶ Qᵐ ad quintū dic Lazar⁹ vero erat vn⁹ ex discūbentib⁹ cū eo. ¶ Innueř āt volēs euāgelista de resurrectōis Lazari sigᵐ s̄bdit Lazar⁹ de vn⁹ ⁊c. ¶ Spiritualr̄ āt loqndo circa istā ꝑsēm 5ᵉ possum⁹ ꝯsiderař.s.

Cõuiuium copiosum.
Locum gratiosum.
Tempus numerosum.
Ministrum virtuosum.
Collegium amorosum.

¶ Quantũ ad primũ. dicit fecerunt xp̃o
cenam. ꝑ cenaꝫ in qua reficit homo corpo
raliter intell'r spiritual' refectio q̃ꝫ se dic̃
nobiscũ refici cõferendo nob̃ suam gr̃am.
per q̃ꝫ nobiscũ habitat in h̃ mundo. ⁊ qua
nos cum ip̃o reficimur in gl'a. iuxta illud
ꝙ figuratiue dicit Apoc̃. 2. Ecce sto ad ho
stium ⁊ pulso. si qs audierit voceꝫ meam
⁊ apuerit ianuã intrabo ad iᵐ. ⁊ cenabo
cũ illo ⁊ ipse mecũ quo audito dꝫ statim fi
delis ania esse solicita vt aperiat. d. Cañt.
5. Surgã ⁊ aperiam dilecto meo. Nam ꝑ
pesulum siue serã ligneã tenens clausum
hostiuꝫ intelligi põt. quodcũqꝫ obstaculuꝫ
ꝓhibens introitũ xp̃i ꝙ dꝫ totaliter amo
uere ꝙ si factum fuerit tunc xp̃s intrabit
ad illũ ⁊ cenabit cũ iº. ⁊ ipse secũ. ¶ Quã
tum ad locũ gratiosum dicit. ꝙ ista cena
facta fuit in bethania. bethãia interpreta
tur domus obediẽtie per ꝙ datur intelli
gi ꝙ qui vl't xp̃o facere cenã dꝫ ꝙ sit obe
diens suis mandatis vt dicere possit illð
Deutero 26. Obediui voci dñi dei mei ⁊
feci omnia que p̃cepisti mihi. ⁊ talis vere
obediens potest figurari per Graditas
quibus dixit Jos. 33. Fecistis omnia vob̃
Moy. in quoqꝫ in omnibus obedistis.
¶ Ubi sciendum. ꝙ per rubẽitas qui in
terpretant videntes ⁊ graditas qui inter
pretãtur accincti intelligunt veri obediẽ
tes ⁊ humiles. qui instar rubẽitarum de
bent videre quantũ sit accepta a deo obe
dientia de qua dicitur primo. Re. 15. Me
lior est obedientia q̃ꝫ victime vt quilibet
vere obediẽs dici possit illud Js. 30. Erũt
oculi tui videntes p̃ceptorem tuum ⁊ au
res tue audientes verbum post tergum
moneñ. ¶ Jlle dr̃ p̃ceptorẽ suũ vider̃ q
sibi obedit in p̃sentia. Jlle v̓o audire v̓ba
monentis post tergum q obedit in absen
tia. Qui etiam instar graditaꝝ debent ac
cincti esse. per ꝓmptitudinem ad exequẽ
dum mãdata quibus dicit primo Mach.
3. Accingimini ⁊ estote filij potẽtes ⁊ esto
te parati in mane vt pugnetis aduersus
natiões has que cõuenerũt dissipare nos
⁊ sancta nr̃a. ¶ Per Moy. aũt qui inter
pretat assumptus de aquis intell'r deus
pr̃ qui de aquis assumptus dicitur q: nul
li passioni ⁊ mutabilitati subiectꝰ ẽ qui dic̃
de seipso Malach. Ego dominꝰ ⁊ nõ mu
tor. per Jos. aũt qui interpretat saluator
intelligit xp̃s saluator humani generis.
Comẽdando igit Jos. i. Christus suos fi
deles dic̃ fecistis omnia que p̃cepit vob̃
Moy. i. pr̃ meus celestis mihi quocũqꝫ
in oibus obedistis vt ð quolꝫ illoꝝ possit
dicere illud xp̃s p̃s. Jn auditu auris obe
diuit mihi. ¶ Quantũ ad tẽpus numero
sum dr̃ ꝙ iª cena fuit añ. 6. dies pasce. pa
sca enim ideꝫ ẽꝙ phase ⁊ interpretat trã
situs. ꝑ quẽ intell'r trãsitus queꝫ hõ facit
in mortem. añ igit istum trãsitũ duꝫ tẽpꝰ
habemꝰ merẽdi dũ. s. viuimꝰ in h̃ mũdo ð
bemꝰ xp̃o cenã facere ipꝫ recipiẽdo ꝑ suã
gr̃am nos virtuosis opibꝰ disponẽdo ð q̃
tpe dic̃ apl's Cor. 6. Ecce nũc tp̃s accepta
bile. Ecce nc̃ dies salutꝭ nemini dãtes vllã
offensiõeꝫ vt nõ vitupet ministeriũ nr̃m.
Sed in oibus exhibeamus nos metip̃os
sicut dei ministros in multa paciẽtia nec
oꝫ diffidere quia dicit dñs Js. 49. Jn tpe
placito exaudiui te ⁊ in die salutꝭ suꝫ tui.
¶ Jsti autem tempori additur senarius
quia dicitur añ. 6. dies pasce ad designan
dum tempus nob̃ datum ad merendum.
Nam cũ septem dies totuꝫ tẽpus vertat
6. dies. s. ante mortem sunt opabil's. septi
mus vero qetus. Nam sicut dr̃ Apoc̃. 14.
Beati mortui q i dño moriunt amodo iaꝫ
dicit sp̃us vt requiescant a laboribus suis.
¶ Hoc aũt fuit figuratũ Exo. 23. vbi dr̃ ꝙ
dñs dixit pp'o isr'litico. 6. dies opaberis

septima die cessabis. ¶ Ubi sciendum q̄ per ppl'm Israeliticū qui videns deū dr. intelligi pōt ppl's xpianus. nunc ē vidēs deum in enigmate p speculum fidei expectans visionem postmodū facialez cui pt dici illō. Deutero.26. En dñs ellegit te vt sis ei ppl's peculiaris. dr q̄.6. dieb⁹ opet̄ .i. duz in hoc mūdo viuit. q: postea nō erit tēpus operandi ⁊ ideo dr cuilibz Eccli.9. Quodcūqz pōt manus tua instanter opa re. q: nec opus nec ratio nec sciētia nec sapientia erunt ap̄ inferos quo tu pperas. ¶ Quantū ad ministeriū virtuosum dic. q̄ Martha ministrabat. Nā p Marthā que syro sermone interp̄tat̄ dominās. vel dominatrix intell'r in hoīe ratio que dbz ceteris potentijs dñari. vt de ipa dici posfit illud. q̄ de Joseph dictum fuit Jacob Geñ.45. Joseph fili⁹ tu⁹ viuit ⁊ dñat̄ i vniūsa t̄ra egypti. Nā p t̄rā egypti q̄ iterp̄tat̄ tenebrosa intell'r sensualitas a q̄ ꝑ originali te: vicia pululant̄ ⁊ faciūt animā obscurā ⁊ tenebrosam. tunc Joseph .i. ratio i terra egypti dominat̄ quādo p̄est oībus potentijs. ¶ Secundo instar Marthe dz xp̄o solicite ministrare vt possit figurari p abisatan de quo dr.4. R. p̄mo. Quod dormiebat cum rege dd ⁊ ministrabat ei rex dd nō cognouit eam. ¶ Ubi sciēdū q̄ p abisatā que interpretat̄ patris mei incensum vel holocaustuz intell'r deuota anima. q̄ se dz offerre holocaustū dño vt dicat cū ps. Holocausta medulata offerāz tibi cuz incenso arietuz. Que signāter dr sunāitis que iterpretat̄ mortificās siue mortificata quia debet pp̄ter xp̄m mortificari vicijs ⁊ peccatis vt possit dr̄e cuz ps. Propter te mortificamur tota die. ad q̄ admonet apl's Coll'.3.d. Mortificate mēbra vestra que sunt sup terram: abisatan igit̄ .i. ratio dz ministrare regi dd .i. xp̄o vt dr̄e possit illud Esdre.24. In habitatōe sancta coraz ip̄o ministraui. ¶ Signāter āt dicitur. q̄ rex nō cognouit ad designādū castū ministerium q̄ est inter animā ministrātem ⁊ xp̄m. Naz dr Prouer.22. Qui diligit cordis mundiciāz habebit amicuz regem. ¶ Quantū ad collegiū amorosum dic. q̄ Lazarus erat vn⁹ ex discūbentib⁹ cū yh̄u. Nam per Lazarū qui interpretat̄ adiut⁹ a dño q mortu⁹ fuit. ⁊ a dño resuscitat⁹. itell'r homo qui pp̄ter pecc̄m. existēs mortu⁹ a dño per suam misericordiā suscitat̄. qui signāter adiut⁹ a dño dr. quia nisi ds ip̄z iuuaret nō possz peccator. a peccato resurger̄ vn̄ Jo.5. Sic̄ enim pr̄ suscitat mortuos ⁊ viuificat. sic ⁊ filius quos vl't viuificat. Non vacat aūt q̄ dr Lazarū post resuscitatiōem suam: ⁊ nō ante discubuisse cuz xp̄o. q: duz aliqs extitit mortu⁹ ⁊ p pecc̄m non potest cum xp̄o discūbere. nisi p̄us p gratiam suscitetur.

Secunda pars.

Equit̄. Maria ergo accepit ⁊c. vbi tāgit pietatē deuotōis reuerentis q̄ pbat obsequiū amoro suz. Nam in quolz actu pfecto. requirunt̄ quattuor cāe. ⁊ ꝑm h̄ in obsequio q̄ legitur magō. fecisse xp̄o q̄druplicit̄ ꝯsidera .s. Causam efficientem.
Materiam cōgruentem.
Formam euidentem.
Finem cōplacentem.

¶ Quantū ad primū dicit. Maria ergo ⁊c. Nam cā efficiēs in isto actu fuit Maria Magō. Nam Martha existente solicita de oībus discūbentibus Lazaro discūbente cum xp̄o intēto ad refectōez pp̄riā. Maria de solo yh̄u ⁊ ipsius obsequio deuotius cogitabat vn̄ Criso. Maria aūt nō faciebat cōem famulatū. sed ad soluz do^m cōstituit honorem. ⁊ nō vt ad hoiem accedit sed vt ad deum. ¶ Quantū ad scōm dicit accepit. libram ⁊c. Nam nardus ꝑm Ysidor.15. Ethimol'. est herba aromatica fragili radice sed vigera. ⁊ folijs densis quoꝝ sumitate cōsurgunt in spicas. tūc dr esse p̄ciosius ⁊ ideo ad designādam p̄ciosi

latem vnguenti. de quo fit hic mentio. dr
ꝙ erat nardi pistici. ¶ Quantum ad ter
tium dicit ⁊ vnxit pedes yesu ⁊c. Naȝ qꝛ
vngere ⁊ extergere actus quosdam ipoꝛ
tat, ⁊ ois actus est forma : ideo in istis ac
tibus pōt formalitas designari. Duplicū
igitur actum h ꝯsidera. s. Unctionem ⁊ ex
tersionem. de primo dic dñs Luc. 7. Hoc
vnguentum vnxit pedes meos. ⁊ de secū
do ibid. pedes meos capill' tersit. ¶ Q^m^
ad 4^m^ dicit. ⁊ domus impleta ex odore
vnguenti. Nam qꝛ vnguentum illud erat
odoriferum: rō qñ fuit effusum dedit com
placentem odorem : vt merito Magd. di
cere potuerit illud Cant. primo. Dum eēt
rex in acubitu suo nardus mea dedit odo
rē suū. ¶ Spūal'r āt loquēdo h quattuoꝛ
possumus ꝯsiderare. s.
Personā opantem.
Materiā ꝯgruētem.
Actum liniētem.
Effectum consequentem.
¶ Q^m^ ad p^m^ dic Maria magd. Nā vno
modo interpretatur amara. ⁊ signat statū
penitentium qui debent de peccatis suis
cum amaritudine cordis dolere dicendo
illud Job. x. Loquar in amaritudine aní
me mee. s. veniam ⁊ misericordiam postu
lando. ¶ Secundo Maria interpretat il
luminata. ⁊ signat statum profitentium q
postq̄ȝ veniam perceperunt de suis offen
sionibus debent per bona opera proficer̄
quam illuminatōnem petebat ps. Illumi
na oculos meos ne vnq̄ȝ dormiam i moꝛ
te. i. in peccato mortali : ne quando dicat
inimicus meus. i. dyabolus. preualui ad
uersus eum. s. in infernum deducendo cru
ciandum. ¶ Tertio Maria interpretat
stella maris. ⁊ signat status perfectorum
qui instar stelle debent in alios influere
per doctrinam viridicam ⁊ vitam exteri
us exemplarem: vt sint ille stelle de qui
bus Baruch. 3. Stelle dederunt lumen in
custodijs suis ⁊ letate sunt. vt de talibus
dicatur illud ꝙ de Magd. dicitur Luc.
x. Maria optimam partem elegit que ñ
auferetur ab ea. ¶ Signanter h Maria
dr Magd. que interpretatur magnifica.
qꝛ magnificum est hominibus ⁊ cōmēda
bile quando de peccatoribus efficiuntur
penitentes. ⁊ de penitentibus proficiētes,
⁊ d proficientibus autem ad apicem perfe
ctōis attingunt: de quorū quolibet admi
ratiue dr Esdre. x. Nōne magnificus ē q
hoc fecit. q. d. sic. ¶ Q^m^ ad materiam cō
gruentem dicitur ꝙ fuit libra vnguenti
nardi pistici. Nam sm triplicem statum
hominum predictorum. s. penitentium. p
fitentium: ⁊ perfectorum. dicuntur tria d
isto vnguento. s. ꝙ fuit de nardo ꝙ fuit pi
sticum ⁊ ꝙ fuit pretiosum. Nardus enim
est herba amara: parua ⁊ aspera. ¶ Per
vnguentū igitur de nardo ꝙ portauit ma
ria datur intelligi ꝙ penitentes. ¶ Primo
debēt esse amari p anxietatem in ꝯtritio
ne. Naȝ debent ꝯteri de pccis vt dicāt do
mino illud Js. 38. Recogitabo tibi omnes
ānos meos in amaritudine aie mee. ¶ 2°
dȝ esse pua per humilitatem ꝯfessionis.
Nā pēitētes in ꝯfessiōe puificaȓ istar nar
di. ⁊ humiliare corā sacerdote. sua ꝯfitēdo
peccata. ⁊ tunc talem vocat ad se Sap.
Si quis paruulus veniat ad me. ¶ 3° in
star nardi dȝ esse asper p austeritatem sa
tisfactionis. Nam qui in delitijs carnis ⁊
alijs peccatis fuerunt nutriti debent per
opera deo satisfacere. seipsos aspere affli
gere vt de ipsis dicere possit dominus il
lud Baruch. 4. Delicati mei ābulauerunt
per vias asperas. ¶ Secundo dicitur ꝙ
fuit pisticus. i. fidele fidelitatis in tribus
consistit. s.
In adhesione.
Obsecutione.
Dispensatōe.
¶ Per vnguentum pisticum. i. fidele ꝙ
portauit Maria. datur nobis intelligi ꝙ p
fitentes. ¶ Primo debēt esse fideles in

q

adherẽdo xpo cũ reuerentia.iuxta quod cuilibꝫ dicẽ Moy.Deutero.x.Dñm deuꝫ tuũ timebis.ꝛ illi soli seruies ipi adhereb ꝛ intrabis in nomine illius.cui⁹ cãm assi gnãs subdit.Ipse enim ẽ laus tua.ꝛ de⁹ tu⁹ qui fecꝫ tibi magnalia.¶ Secundo de beñt esse fideles in obsequẽdo xpo.cuꝫ di ligentia.ꝯsiderantes q: sic dicit Eccli.46. Bonũ sancto deo .ꝛ ad qꝫ admonet apl's Ro.5.d.Obsecro vos p misericordiã dei vt exhibeatis corda vr̃a hostiã viuẽtem sanctã deo placẽtem rationabile obsequiũ vr̃m.¶ Tertio debẽt esse fideles xpo in dispensando cum ꝑudentia.Nam homo bona que xps ꝓtulit siue temporalia siue spiritualia dꝫ cum ꝑudentia dispensare. iuxta admonitõem beati Pe.d.i.Canť. sua.4.Vnusqꝫ sicut accepit gratiam in alterutrũ illã administrãtes sic bõi dispẽ satores multiformis gratie dei.¶ Tertio dicitur qꝫ fuit ꝑciosum ꝑciositas auteꝫ in tribus ꝯsistit.s.
In claritate sapi᷎.
In formositate gr̃e.
In caritate amicitie.
¶ Per vnguẽtũ igiť illđ ꝑcio᷑.qꝫ porta uit Maria dať intelli qꝫ pfecti.¶ Prio debẽt esse ꝑciosi p claritatẽ sapi᷎ illustrã tis.Nã sic dr̃ Sap.6.Clara ẽ ꝛ nũqꝫ mar cessit sapi᷑.đ cui⁹ ꝑciositate dr̃ prouer.8. Melior ẽ sapi᷑.ꝯctis opib⁹ ꝑciosissimis. ꝛ oẽ desiderabile ñ põt ei ꝯpari.ꝛ iõ cuilꝫ dr̃ Prouer.16.Posside sapientiã.q: auro melior ẽ.ac q're prudẽtiã q: melior ẽ argẽ to vñ Prouer.3.Beat⁹ hõ q sapientiã in uenit.ꝛ affluit prudẽtia.¶ 2᷑ debẽt esse ꝑ ciosi p venustatẽ gr̃e decorãtis p qꝫ debẽt esse tã dđ qꝫ hoib⁹ gr̃osi.de qb⁹ dr̃ Eccli. 29.Florete flores q̃si liliũ date odorem ꝛ frõdete i gr̃a.¶ 3᷑ đbẽt esse ꝑciosi p cari tatẽ amicitie ꝯiungenťqꝫ ẽ pfcõ alioꝝ vir tutũ.Nã iuxta illđ.i.Cor.13.Nñc ãt manẽt fides spes caritas.maior ãt hoꝝ ẽ caritas ꝛ iõ.i.Jo.9.De⁹ caritas ẽ ꝛ q manet i cari tate i deo manet ꝛ đs i eo.¶ Q᷑ ad actũ linimẽtem.dr̃ qꝫ vnxit pedes yh̄u ꝛ extersit capill' suis.vbi duplicẽ actũ tãgit.s.vnctõ nis ꝛ extersiõis.vnctio ãt ẽ triplex.s.
Austeritatis ꝛ penitentie.
Pietatis ꝛ clemẽtie.
Dignitatis ꝛ sanctimonie.
¶ Prima ꝯpetit penitentib⁹.2᷑ ꝓficiẽti b⁹.3᷑ pfectis exñtib⁹.¶ Primo ẽ vnctio austeritatꝫ.ꝛ pnie ꝛ ista ꝯpetit penitẽtib⁹. vt đ quolꝫ dici possit illđ qꝫ de đđ dr̃.2.Re. 12.Quod surrexit đđ de terra ꝛ lotus vn ctusqꝫ ẽ.Naꝫ đ terra pccõr dr̃ surgere qñ de statu culpe ꝓsternentis hoiem.ad sta tũ venit penitẽtie.in qua lauať per lachri marũ effusionem ꝛ vngiť per austeritateꝫ carnis maceratiõem.¶ Scđo est vnctio pietatis ꝛ clemẽtie.ꝛ ista cõpetit proficien tibus quoꝝ cuilꝫ dicitur Eccli.9.Omni tẽ pore sint vestimẽta tua cãdida.ꝛ oleum đ capite tuo nõ deficiat vel descẽdat.¶ Ter tio ẽ vnctio dignitatꝫ.ꝛ sanctimõie.vñ dicꝫ dñs figuratiue Exo.29.Cũ laueris aaron cũ aq̃ induces eũ vestimẽtis suis.ꝛ oleo vnctiõis fundes sup cap ei⁹.¶ Vbi qꝫ p aaron summũ sacerdotẽ q dꝫ esse pfe ct⁹ i virtutib⁹ itell'r stat⁹ pfectoꝝ ꝛ dignĩ tate magna polentiũ.isti velđ aarõ debẽt exui vestimẽtis carnalib⁹ ꝛ lauari aq̃ spirĩ tual' gr̃e.ꝛ sic vestimẽtis idui spũalib⁹ p diuersitatẽ virtutũ vt sic vngi oleo scitatꝫ vt đ quolꝫ dicať illud ps.Inuẽi đđ seruũ meũ oleo scõ meo vnxi eũ.¶ Quantũ ad actũ extersiõis fcẽ circa pedes dñi sciẽdũ ẽ qꝫ pedes dñi itelligunť paupes ꝛ hũil's pp xpm.q: pedes sunt infimiores i corpe. ¶ Per capillos q ex supfluitate nascunť intelligunť supflua que hꝫ homo ꝑter sibĩ necessaria.tunc igitur aliqs tergit capill' suis pedes dñi.quãdo subueñt paupibus indigẽtibus đ supfluis facultatibus suis quibus dicturus est Christus in die iudĩ cij illud Mat.25.Quod vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis.¶ Quãtũ a

effectū cōsequētem dicitur q domꝰ ipleta ē ex odore vnguēti. ¶ Nam sicut sunt tres status hoīuȝ vt supradictū est. sic in quolȝ statu dȝ odorem dare vt penitētes odorem dent. p sensitiuū maceratiōem. p ficientes per pauperū subleuatiōeȝ pfecti per celestiū cōtēplatiōeȝ. ¶ Et primi dicant illud Eccli. 24. Quasi mirra electa d di suauitatem odoris. De his dicat illud Cant. 2. Quasi vinee florētes dederūt odorem suū. ¶ Tertij aūt dicant illud Eccli. 24. Sicꝰ cynamomū ꝛ balsamū aromatiȝās odorem dedi. Nam p odorem balsami q est suauissimꝰ contēplatio celestium diuinorum pōt intelligi in qua summa suauitas reperit. ¶ Supradicti igitur statuū diuersorū dantes diuersitatem odorū possunt dr̄e cuȝ aplo illud. 2. Cor. 3. Xpi bonꝰ odor sumꝰ deo i his q salui fiunt ꝛ in his qui pereunt. Alijs qdem odor mortis i morteȝ. Alijs odor vite in vitā. Nam d bono odore hoīs aliqui viuūt. s. boni qbus placent bōa q̄ facit. Aliq vero moriunt. s. mali qbus displicēt bona q̄ quicūqȝ fac illud displicuit iude d vnctōe dñi.

Tertia pars.

Sequitur. Dixit ex discipl'is suis iudas ꝛc. vbi tangit prauitatem detractionis murmurātis q p bat iudicium viciosum. Quia enim iudas de vnctione facta Christo per Mariam idebite murmurauit: euāgelista ipsius iude malam intentionem exponit ꝛ Christus cōmendat opus q circa ipsum exercuit Magd. ꝛ secundum h hic tria possumus cōsiderare. s.

Murmuratōeȝ indebitam.

Explicatōem viridicā.

Applicatōem deificam.

¶ Quantuȝ ad primum dicit. dicit ergo vnus ex ꝛc. Ubi Augusti. hinc audies ex vnguento illo quomodo erat alijs odor bonus ꝛ vitam. alijs bonus ꝛ mortem.

¶ Naȝ sequitur dicit ergo vnus ex discipulis suis iudas ꝛc. Judas enim sub specie subleuatōis pauperum q̄ȝ furtuȝ optabat voluit suam maliciaȝ per apparenteȝ misericordiā palliar vt de ipso dici potuerit illud Prouer. 29. Homo qui blandis fictisqȝ sermonibꝰ loquitur amico suo rete expandit gressibus. ꝛ tamen odor iste fuit ei in mortem. quia abiens laqueo se suspendit Mat. 27. ¶ Quantū ad secunduȝ dicit vt autem h non q de egenis ꝛc. cui cōcordat Alciuium. d. portabat ministerio. ꝛ asportabat furto. ꝛ ideo cuȝ esset fur ideo auarus ꝛ per consequens impiꝰ pauperibus etiam crudelis. ꝛ ideo non intendebat pauperes subleuare sed potius defraudare contra consilium Ecclesiastici. d. Filij elymosinā pauperis non defraudes. ꝛ oculos tuos non transuertas a paupere. ¶ Quantum ad tertium dicit. Dixit ergo yh̄s ꝛc. Nam quia iudas calumniabat opus misericordie. pretendens misericordiam pauperum. hic est q Christꝰ Mariam sufficienter excusat ꝛ causam remouet tanq̄ȝ nullam. ꝛ scḋm h hic duo possumus ꝯsiderare. s.

Marie legiptimā excusatiōem.

Cause rationalem remotōeȝ.

¶ Quantuȝ ad primum dicit. dicit ergo yh̄s ꝛc. Nam cōsuetudo fuit apd iudeos inungere corpora defunctoꝝ. Christus igit sciebat se in proximo moriturū. ꝛ ideo ad designādum se fore mortalem voluit ante morteȝ inungi. ꝛ h est Mariā figuratiue excusando dicit Mat. 26. Mittens enim vnguentū h in corpus meum ad sepeliendum me fecit. vnde Alciuiū signat se moriturum ꝛ ad sepeliendum de aromatibꝰ esse vngendum. ¶ Quantū ad cause rationalē excusatiōeȝ. dicit paupes enīȝ semper ꝛc. Nam qꝛ iudas cām sue murmurationis assignabat subleuatōeȝ pauperum ideo xp̄s eam excludit. d. paupes ꝛc. ꝛ iō apl's vnctiōis propter paupes non est dimittendum dum h scḋm Augu.

Quarta pars.

Sequitur. Cognouit ergo turba
&c. vbi tangit sedulitatem cōgre
gatōis inquirentis: qd pbat col
legium curiosum. Nam illo tempore quo
fcā fuit xpo cena in bethāia. q: prope erat
pascalis solēnitas multa turba venerat
pp festum q: nouiter erat fcm̄ miraculum
de suscitatōe Lazari qui erat in bethania
c um xpo que modicum distabat a Ier[m]
moti quadam curiositate. ibant ad viden
dum ipm. & hoc est qd dicit euangelista.
Cognouit turba &c. ex quo pz ſm Augu.
qd curiositas eos duxit non caritas q: ca
ritas non curassent de xpo. Nos igit
veri fideles caritate moti non curiositate
superflua. queramus solum xpm dicētes
illud Judith. 4. Nos alium deuz nescim9
pter ipm. Nam sicut dr Act. 4. Non ē
in aliquo alio salus qd dedit ipe nobis itel
ligere illud Jo. 17. d. Ad prēm. Hec est
vita eterna vt cognoscant te solum deum
& quē misisti yhm xpm &c. Ad q̄z vitā.

In cena domini.

Ante diem festum pasce &c.
Jo. 13. Quattuor sunt inter
alia que reddunt aliquem
rectorez dn̄m vel magistrū
cōmēdabilē. s. sinceritas in
amādo. Familiaritas i cōuersādo. Genero
sitas i essendo. Sagacitas i dirigendo.
Explica ꝺ q̄libz. Qz igit xps erat i
ter suos. rector dn̄s & magr. hic ē qd euā
gelista volēs ipz nob reddeꝛ cōmēdabilē
ondit in hoc euāgelio pdicta in ipo fuisse
in q̄ euāgelio q̄ttuor tangit. s.
Caritatē ad amātē intimi9.
Humilitatē inclinātem infimius.
Benignitatē instruētē vtilius.
Dignitatē vel nobilitatē sblimius.
P[m] pbat affectō viscerosa. 2[m] opatō
virtuosa. 3[m] cōditiō generosa. 4[m] mōitio
fructuosa. P[m] i pn. 2[m] ibi. & cena fcā &c.
3[m] ibi. veīt ergo ad symonē &c. 4[m] ibi post
q̄z ergo lauit &c.

Prima pars.

Quātū ad p[m] vbi tangit &c. qd p
bat &c. diē an̄ diē festū &c. Naz i
oi diligēte aliū reqrit cognitio
& cōgruitas tpis: q: iuxta illud eccli. 3.
Oia tps hn̄t & suis spatijs trāseūt vniuer
sa. & iō ibi dz dr̄e qd ē tps dilectōis. & tēp9
odij. ꝓ tria considera. s.
Tēpus determinatum.
Intellectum illustratū.
Affectū demōstratū.
Quantuz ad primū dicit ante diē festū
pasce. tps quidem pascale qd ꝓ ōterminaꝛ
fuit tēpus cōgruū passioni xpi q̄z pcessit
cena q̄z fecit cū discipulis suis cuius ratō
ē. q: illo tēpore comedebāt azima & ymo
labaꝛ agnus. Quia igit xps sine fremēto
pcci velud agnus pro nob voluit ymolari
qd fuit maximū beneficiū cōueniens scōm
Bedaz. vt illud fieret pascali tēpore que
fuit solēnitas inter omnes alias principa
lis de quo tēpore dicitur Luc. 22. Quod
appropinquabat dies festus azimoꝝ qui di
citur pasca. Quantū ad scōm dic sciēs
yhs quia &c. xps enim sciebat p mortem
& passionem suā q̄z intelligit p horā se trā
siturū de ꝓ mūdo ad patrem. iuxta qd ipe
dixit discipulis Jo. 16. Exiui a pr̄e & veni
in mundū. iterū relinquo mūdum & vado
ad patrem. Quantū ad tertiū dic. Cuz
dilexisss suos &c. Nā vera dilectō. Pri
mo dz esse pfectam & tal' fuit dilectio xpi
respectu discipuloꝝ. Illa enim pōt dici p
fecta dilectō cui nihil deest ex parte diligē
tis. Ex pte igitur xpi nihil fuit in dile
ctione qua discipulos dilexit qd dedit nob
intelligere Jo. 15. d. Sicut dilexit me pr̄. &
ego dilexi uos. Cōstat āt qd dilectio pa
tris ad filiū fuit & ē pfcā igit & dilectō q̄
dilexit discipl'os sl'r fuit pfcā. Scōo
dilectō dz esse ordinata & tl'is fuit dilectō

xp̄i respectu discipulos. Naꝫ illa dilectio
p̄t dici ordinata q̄ ad finē debitū ordinat.
finis āt debitus ē xp̄s p q̄d vitā eternam
hēmus. Nā sicut dic̄ Jo.5. Vitam eternaꝫ
dedit nob̄ d̄s. ⁊ h̄ vita in filio eius . qui hꝫ
filiū hꝫ vitam. ⁊ sicut ibidem dr̄ . h̄ est ve
rus d̄s ⁊ vita eterna. ¶ 3° dilectō dꝫ esse
ppetua q: sicut dr̄ puer .18. Omni tempo
re diligit q amicꝰ ē. ⁊ fuit dilectio xp̄i ad
discipulos ꝙ dedit itelligere Jo.14.d. Si
qs diligit me sermonē meum seruabit. ⁊
pater meus diliget eum ⁊ ad eū veniemꝰ
⁊ mansionē apud eum faciemus: per quā
qdem mansionem intell'r firmitas ⁊ ppe
tuitas dilectōis sue. Unde Aug. Nemo ei
amas ⁊ deseris.

Secunda pars.

Sequitur. Et cena fcā. vbi tangit
humilitatem inclinantem infimi
us. ꝙ probat operatio virtuosa:
tunc eīm actus humilitatis magis ē com
mēdandus qn̄ fit a digniori persona ⁊ ho
ra competenti ⁊ modo conuenienti. tunc
igitur xp̄s rex regum ⁊ dominus domi
nantium hora debita ⁊ modo conuenieti.
pedes discipulorum lauerit. implens illd̄
Eccl'ci.3. Quanto maior es. tanto humilia
te in omnibꝰ: hinc est ꝙ actus iste merito
pōt ꝯmēdari. ⁊ s̄m h̄ h̄ q̄ttuor possumꝰ cō
sidrare.s.
Tēpus ꝯgruentissimum.
Ministrū dignissimū.
Modū aptissimū.
Actum humilimum.
¶ Qm ad pm dic̄. Et cēa fcā. Ubi sciēdū
ꝙ p actū lotōis d̄ q̄ fit hic mētio ꝙ tunc
actꝰ aliqs magis ē necessarius qn̄ eiꝰ op
pom alicubi repit. Q: igit iudas iā tēpta
tus erat a dyabolo q miserat in cor suum
vt xp̄m pderet: ⁊ sic p pcc̄m erat obnoxiꝰ
hic s̄m Aug. Q̄d magis indigebat laua
ri. Nā an̄ hoc tp̄s nō fuit oportunū ped̄s
discipuloꝝ lauari a yh̄u. int hos āt plus i
digebat iudas d̄ q̄ dixit dn̄s Jo.6. Nōne
ego vos .12. elegi ⁊ vnus ex vob̄ dyabolꝰ
est. Nam sic dr̄ pma Jo.3. Qui fac̄ pcc̄m
ex dyabolo est. ¶ Qm ad 2m dicit. sciens
q: omnia dedit ei pr̄ ⁊c. vt eiꝫ aduertamꝰ
actum humilitatis queꝫ xp̄s fecit pedes
discipuloꝝ lauando: hinc est ꝙ euangeli
sta ipsius dignitatem on̄dit: ⁊ h̄ quantum
ad duplicē intelligētiam.s.
Potestatꝭ in durando.
Nobilitatis in nascendo.
¶ Qm ad pmā excellētiam dic̄. sciens ꝙ
omnia dedit ei pr̄ in manus. Nam d̄s pr̄
est dn̄s oium. ⁊ diues in oēs qui inuocant
illum Ro.4. Unde dicit Job. 4. Omnia
q̄ sub celo sunt mea sunt. Quia igitur sic
pr̄ habꝫ omnia ⁊ sibi equalem genuit fili
um. omnia in manibus eius dedit: iuxta
ꝙ ipse dicit Math.ij. Oia tradita sūt mi
hi a pr̄e meo. ¶ Qm ad excellentiam di
gnitatis in nascendo dicit. ⁊ q: a deo exi
uit ⁊ ad deum vadit. Nam maxima est in
xp̄o natiuitatis nobilitas: q: quantuꝫ ad
deitatem est dei eternalis filius. cui apo
stoli dixerunt. Jo.16. In hoc credimus q:
a deo existi. ¶ Qm ad 3m dicit. Surgit
a cena ⁊c. Xp̄s enim volens lauare pedes
discipulorum vt eis daret humilitatꝭ exē
plum. efficatius discipulis recumbentibꝰ
solus a cena velud solicitus minister sur
rexit vt videat que sunt necessaria mini
sterio vestimenta deponit vt sit ad lauan
dum expeditior. precingit se linteo. ⁊ pōit
aqua in peluim: vt sic cuꝫ aqua sit materia
⁊ instrm̄ ad lauandum ꝯueniens: ⁊ linteū
panꝰ sufficiēs ad tergēdum: i q̄ oibus da
tur intll'i. humilitas xp̄i magna ad quam
nos exhortat. d. Math .ij. Discite a me:
q: mitis sum ⁊ humil' corde ⁊ inuenietis
regem aiabꝰ vr̄is. ¶ Qm ad 4m dic̄. ⁊ ce
pit lauare ⁊c. actꝰ qdē fuit hūilitatꝭ mage
qn̄ xp̄s dei filiꝰ nō manꝰ sꝫ pedes lauit. vt
cū se sciret a deo exisse ⁊ ad deū pgere. n̄
dei deo: sꝫ hois serui ipleret offm̄. ¶ Spi
ritualr āt loquēdo p vestimēta qbus fuit

xp̄s indutus intll'r sua magnificentia q̄z hēbat tnq^m dei filius eternal'r: in q̄ iuxta illud p̄s. Amictus fuit lumine sicut vesti mento. ¶ Ista vestimenta deposuit qñ d̄ sinu p̄ris venit i mundū: vt de ip̄o dici po tuerit illud Hester. 15. Deposuit vestimē ta ornatus sui: p linteū aūt album ⁊ can didum q̄ xp̄s se p̄cinxit intll'r eius hūani tas munda ⁊ candida: q: sine peccati ma cula q̄z assumpsit factus homo. de q̄ phy. p̄. Cum in forma dei eē non rapinā arbi tratus est esse se equalez deo: sed semetip sum exinaniuit formā serui accipiens in similitudinē hoium factus ⁊ habitu inuē tus vt homo. Sic igitur dei filius misit aquam in peluim qñ in isto mūdo pēdēs i cruce ↄfsit suū sanguinē p̄tiosissimū. isto sanguine xp̄s pedes discipulo⁊ lauasse dr̄: q: totū humanū gen⁹ lauit a pccōrum maculis suo sanguine p̄tioso. Unde apoc. p̄. Dilexit nos ⁊ lauit a pccis nr̄is in san guine suo. ¶ Abstersisse vero pedes ip̄o rum linteo dr̄: q: mediante humanitate Christi ds lachrimas iustorum abstergit vt semper in gaudijs ⁊ consolōnibus p̄se uerent. iuxta q̄ dr̄ Apoc. 21. Abster get ds oēm lachrimā ab oculis eo⁊ ⁊ mors vltra nō erit: neq̄z luctus: neq̄z clamor: neq̄z do lor erit vltra. ¶ Sciēdū ē ēt h̄ vbi fit mē tio d̄ cēa q̄z fecit xp̄s discipl'is q̄ i ip̄a: cor pus suū ⁊ sanguinē s̄b sp̄ēbus panis ⁊ vi ni tradidit instituēs eucharistie sacramē tum: vbi inter alia ↄsiderare possumus q̄ cōuiuiū p̄ficiunt septē q̄ septem oia fuerūt in ista cena pretiosa. Regre dñica f̄a post penḱ.

Tertia pars.

Equitur. Uenit ergo ad Symo nem Petrum ⁊c. Ubi tangit di gnitatem nobilitatem s̄blimius. q̄ p̄bat ↄditio generosa. Qñ ei seruus q̄ naturaliter debet seruire ⁊ obsequij dño. videt dñm volentem sibi seruire fci causa ignorans ⁊ extollens eius magnificentiā. obsequium primitus debet totaliter recu sare. videns autem voluntatem domini sui oio volentis h̄ facere q̄ si non faceret sibi societatē negaret. deb; voluntatē sui domini cum humilitate familiariter assē tire. ¶ Quia igitur xp̄s dñs ⁊ magister circa petrum seruum ⁊ discipulum igno rantem ministerium officium humilitat̄ maxime voluit exercere: dum. s. pedes ip sius lauare voluit. Mirum non est si pe trus xp̄m extollens h̄ ipsum renuit. qui tandem ipsius volūtatem cognoscens p̄ misit facere q̄ volebat. h̄ igitur quantum ad Petrum tria ↄsidera. s.

Admiratōem fastigiū inuentē.

Negatōem obsequij renuentem.

Obiectōem bn̄placitū acceptātē.

¶ Q.^m ad p^m dicit. venit ergo ad Symo nem Petrum. Christus quidem lauans pedes discipulorum ⁊ veniens ad Petrū ignorantem causam quare hoc faceret fu it miratus: eius admirationem ⁊ ignorā tiam Christus aliqual'r remouet. ⁊ f̄m h̄ hic tria considera. s.

Humiliationis accessum.

Admiratōis excessum.

Cognitionis successum.

¶ Q.^m ad p^m dicit. venit ergo ad Symo nem Petrū. Ubi xp̄s exercens istū hūilí tatis actū vtrū Petrus fuerit p̄mus: fue runt opiones tn̄ Aug. attēdens dignitatē Petri inter apl'os dic̄. q̄ Petrus fuit p̄ mus: ⁊ q̄ null⁹ ali⁹ p̄sumpsisset lauari an̄ ip̄m. ⁊ f̄m h̄ est sensus l'r̄e q̄ xp̄s lauit pe des discipulo⁊ suo⁊ quo ordine fcm̄ ē q̄ primo venit ad Symonem Petrum tan q̄z ad verticem apostolorū. vn̄ Aug. Nō enim ita intelligēdum est q̄si pedes alicu ius iā lauasset ⁊ post eos venisse ad Pe trum. ¶ Quantū ad admiratōis excessu; dicit. ⁊ dicit ei Petrus. Petrus quidem considerans dignitatem ⁊ excellentiā xp̄i q: d̄i filius eternalis: iuxta q̄ sibi predixit Math. 16. Tu es xp̄s fili⁹ d̄i viui. ⁊ ↄside

rans vilitatem ꝓpriam q: homo putrid⁹ ⁊ fili⁹ hoīs vermis Job.25. Admirari potuit de actu tam hũili xp̄i.⁊ ideo dicit.tu mihi ⁊c.vñ Criso.tu mihi lauas pedes. manib⁹ qbus oculos aperuisti : leprosos mũdasti.mortuos suscitasti.q.d.h̄ nullo modo debeo sustinere. ¶ Quantũ ad cognitionis successuꝫ dicit rñdit yh̄s ⁊c.Nã Petro ignorãti cur xp̄s pedes discipulorum lauabat xp̄s cognitiõem faciendaꝫ ꝑmittit que ꝓmissio fuit adipleta tripliciter. ¶ Primo ꝑ operis significatõeꝫ.Nã lotio pedũ exterior signat interiorem lotionem affectuũ.Quia igit̄ discipuli indigebant lotiõe affectuũ vt purgarent̄ a vi t s.vel si aliq purgati erant vt puriores existerent.iõ xp̄s eoꝝ pedes lauit.⁊ hui⁹ significatiõis operis cognitõem Petrus habuit qñ xp̄s postea dixit q lotus ẽ nõ indiget nisi vt pedes lauet h̄ scdm̄ origẽ. ¶ Secũdo scdm̄ Augu. Fuit adipleta ꝑ gregis exortatiõeꝫ.Nã lauãs xp̄s pedes discipuloꝝ qui fuit actus hũilitatis maxime dedit eis exẽplum.ꝙ debebant in cõsimilib⁹ actib⁹ exerceri.⁊ hui⁹ exortatiõis gregis cognitiõem Petrus hũit quãdo xp̄s postmodũ sibi dixit exẽplum enim dedi vob̄ vt quẽadmoduꝫ ego feci ita ⁊ vos faciatis. ¶ Tertio scdꝫ origẽ.Fuit ipleta per tẽporis insinuatiõeꝫ.Nam q: discipli indigebãt lauari vt dictũ est oportebat ꝙ h̄ fieret tẽpore cõgruo.s.in cena q: ab illo tẽpore vsqꝫ ad passionem xp̄i nullus ali⁹ lauare d̄buit nec potuit nec tẽpore passionis q: nõ erat xp̄s alius post resurrectionem ⁊ ascẽsionem xp̄i nõ indiguerũt lauari q: mundi erant per spũm sanctuꝫ habitanteꝫ in ip̄is.huius aũt insinuatõis tẽporis cognitõeꝫ Petrus habuit.quãdo fuit per paclitum omnia docentem illustrat⁹. ¶ Quantũ ad scdm̄ dic̄.dic̄ ei ⁊c.vbi duo considera.s.

Recusatiõem euidentem.

Cominationem ꝑterrentem.

¶ Quantũ ad p^m dic̄.dicit ei Petr⁹ ⁊c. Nam Petr⁹ ignorãs vtilitatem sequẽteꝫ ad lotiõeꝫ exterioreꝫ pedũ quasi ꝑtinaci⁹ obsequiũ recusauit ƀm Augu. ¶ Quantũ ad cominatõem ꝑterrentem dicit rñdit ei yh̄s si nõ ⁊c.ꝑ istã enim ꝑteꝫ in q̃ hic loquitur intelligit̄ ꝑticipatio bonoꝝ celestiũꝫ ⁊ ꝯsortium yh̄u xp̄i.de qua p̄s.Dñs ꝑs hereditatis mee ⁊ calicis mei.tu es q restitues hereditatem meã mihi. ¶ Q^m ad tertiũ dicit.Dic̄ ei Symon Pe.⁊c.Quia enim Petrus totũ exhibuit xp̄o.lauãdũ ꝙ nõ erat necessariũ suꝑfluis resecatꝫ cui⁹ dictũ exponit euãgelista quantũ ad aliqꝫ sui ꝑtem.hic igitur q̃ttuor ꝯsidera.s.

Exhibitiõeꝫ liberalem.

Rñsionem magistralem.

Applicatiõem generalem.

Exp̄ssionem ꝑsonalem.

¶ Quantũ ad p^m dic̄.dicit ei Pe.⁊c.vbi Aug. at ille amore ⁊ timore ꝑturbat⁹ pl's expauit sibi negari q̃ꝫ vsqꝫ ad suos pedes humiliari. ¶ Quantũ ad rñsionem magistraleꝫ dic̄.Dicit ei yh̄s ⁊c.lꝫ enim Petr⁹ exhibuissꝫ xp̄o nõ solum pedes lauãdos. sed ⁊ man⁹ ⁊ cap̄.xp̄s tamẽ nõ acceptauit nisi de pedibus.Nam ꝑ Petrũ intelligũtur hoĩes q sunt in statu salutis.tales ãt non indigent lotiõe capitis cui⁹ ratõ est. quia cap̄ immeditate est ipsa ratio que in hoĩbus q̃ sunt in statu salutis imeditate cõiunguntur cũ xp̄o.⁊ ideo quantũ ad rationem nõ indigent lotiõe manuũ ꝑ quas designant̄ opera.q: ipsorum sunt opera.indigent lotione pedum q: per pedes inferior pars corporis intell'r sensualitas ratione cuius est valde difficile ⁊ forte nisi in cõfirmatis impossibile ẽ ꝙ homo non pecet aliquãdo venialiter ꝙ cognoscens beatus Johãnes.i.Cañt.sua dicit. Si dixerimus quoniã peccatum non habemus ipsi nos seducimus ⁊ veritas in nob̄ non est.⁊ ideo indigemus lotione peduꝫ q̃ꝫq̃ꝫ scim⁹ in statu salutis vũ Origẽ.Imposti

bile aũt puto nõ ꝯtaminari extrema anie ⁊ infima eius q̃q̃ quo ad hoies ꝑfectus qs esse putet. ¶ Quantũ ad applicatiõez generalez dicit ⁊ vos mundi estis sed nõ oẽs. Inter discipulos qdez tũc erat iudas ꝑditor: qui nõ solum quantũ ad sensualitatem erat infect⁹ peccatis venialib⁹. s; quãtũ ad rationem peccis mortalib⁹ xp̄m magistrũ suũ prodẽdo. caste mũdus nõ erat. ⁊ ideo indigebat maiori lotiõe q̃ pedu;. ¶ Quantũ ad expssionem ꝑsonalem dic̃ sciebat enim qs nam esset ⁊c. Quia enim xp̄s dixerat discipulis suis generalibus verb q erant mundi s; nõ omnes nullum explicãdo specialr. facto vel nomine secũdum Augu. ⁊ Orige. Quia euãgelista ꝑsonam explicat iude. ⁊ si nõ nomine tamẽ ꝑditionis facto.

Quarta pars.

Sequitur. postq̃ aũt lauit pedes ⁊c. vbi tãgit benignitatẽ isinuãtem vtili⁹. q ꝓbat monitio fructuosa Q: eni xp̄s dñs ⁊ magister pedes discipuloꝝ lauerat q fuit fcm̃ mirabile. c⁹ significatiõez ignorabãt discipuli. nũc eis q̃liter fec̃ h ostendit. q: vt daret hũilitatis ex^m. q qdẽ pri⁹ Petro. d. q. Ego facio tu nescis modo scies ãt postea hic igit tria possumus cõsiderare. s.

Diligentiã pietatis.

Excellẽtiam dignitatis.

Doctrinam hũilitatis.

¶ Quantũ ad p^m dicit. postq̃ ergo lauit ⁊c. signum qdem pietatis maxime fuit q xp̄s ita diligẽs fuit q ignorãtes disciplos voluit erudire ⁊ redder attẽtissimos vt adiscant. h duo ꝯsidera. s.

Magri ꝯpatõem mirificã.

Collegij excitatõem solicitam.

¶ Q^m ad p^m dic̃. postq̃ ergo lauit ⁊c. Christus qdẽ lauare pedes discipulorum voluit. surrexit a cẽa. dꝑosuit vestimenta ꝯpleto ꝯo obsequo lotionis vestimenta resumpsit. ⁊ iterato recubuit. ⁊ bm magr̃m ystoriarum tunc instituit sacramentu; eucharistie. ⁊ dedit seipsum discipulis ad manducandum sub speciebus panis ⁊ bibendum sub speciebus vini. ¶ Quantu; ad collegium excitationem solicitam dic̃. Dicit eis scitis quid fecerim vob ⁊c. vbi Orige. vel interrogatiue ꝓfertur vt ostẽdat facti magnitudinem vel imperatiue vt eorum erigat intellectum. ¶ Quantũ ad secundũ dicit. vos vocatis me ⁊c. Na; grad⁹ magisterij ⁊ dominij est gradus dignitatis ⁊ excellentie magne quem gradus Christus habebat. ⁊ sic a discipulis vocabatur. ¶ Sciendum est etiam q aliqui dicunt Christum dominũ solum verbo ⁊ non opere. de quibus Christus dixit Mat. 7. Multi dicent mihi in illa die domine nonne in nomine tuo prophetauimus. ⁊ in nomine tuo demonia eiecimus. ⁊ in nomine tuo virtutes multas fecimus. ⁊ tunc cõfitebor ill' quia nunq̃ noui eos. Discedite a me omnes q operamini. ¶ Aliq vero dicunt xp̄m magistrũ ⁊ dñm nõ solum verbaliter s; se sibi conformant in operib⁹ bonis ⁊ isti vitã adipiscẽtur eternã q nob isinuat xp̄s Mat. 7. d. Non ois qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celorum. ¶ Quantũ ad teriũ dicit. si ergo ego laui ⁊c. Quia enim xp̄s dicebat discipulis. lauare alterutru; q ipse iam fecerat iam cãm assignat que fuit. vt eis pberet humilitatis exẽplum. est aũt aliud lauacrũ q est spiritual' significationis. ⁊ istud est multiplex. ¶ Primo enl; est lauacrũ sufficientis satisfactionis quo scilicet Christus nos lauit suo sanguine precioso d quo Apoc. primo. Dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. ¶ Secundo est lauacrum baptismalis regnatõis quos lauat xp̄s pncipaliter. ⁊ hõ baptizãs ministerialr. d. Thy. 3.

Secundū suam misericordiā saluos nos fecit. per lauacrum regenerationis τ renouationis spūs sancti quem effudit in nob per ihm xpm saluatorē nrm. ¶ Tertio est lauacrū penitentialis renouationis quādo aliquis peccator in virū alterum per penitentiam renouat hac lotione lauat seipm peccator vel se disponēdo ad penitentiā vel satisfaciēdo d peccatis cōmissis vt dicere possit cum ps. Laboraui in gemitu meo. lauabo p singlas noctes lectū meū. lachrimis meis stratū meum rigabo.

¶ Quarto est lauacrū virtualis exercitationis. quādo quis per virtutū exercitiū lauat affectus cōtagijs terrenorū quo lauacro debent omnes fideles lauari quibus dicitur Is. primo. Lauamini mūdi estote afferte cogitationū vestrarum ab oculis meis quiescite peruerse agere discite bene facere. ¶ Quinto est lauacrū liberalis remissionis quādo. s. quis remittit alteri vl iniuriam sibi factam ad qd omnes fideles tenent. Nam sicut dicit xps Mat. 6. Si dimiseritis hoibus peccata eorum dimittet τ vob pr vr celestis peccata vestra. si autem nō dimiseritis hominibus nec pr vr dimittet vob peccata vestra. ¶ Sexto est lauacrū doctrinalis eruditionis quādo quis aliū instruit vere in lege diuina. Nā sermo diuinus inde lauatiuam habet virtutem iuxta qd xps dixit Jo. 15. Vos mū di estis propter sermonem quē locutus sum vob. ¶ Septimo est lauacrum tēporalis elargitionis quando quis subuenit de rebus suis tēporalibus indigēti ad qd omnes tēpore necessitatis secundum suā possibilitatem tenent. vnde dicitur Luc. 7. Date elymosinā τ ecce omnia munda sunt vob. nā sicut dicitur Tob. 12. Elymosina a morte liberat τ fac inuenire vitam eternam ipsa est que purgat peccata.

¶ Sciendum est etiam qd propter illationem cōclusiuam q̄ Christus fecit dicendo si ergo laui pedes vestros τ vos debetis ad inuicem lauare pedēs. qd illud ergo in scriptura multas infert bonas cōclusiones. ¶ Primo. conclusionem prudentē per peccati detestationem de qua Mat. 4. Estote ergo prudentes sicut serpentes τ simplices sicut colūbe. ¶ Secundo diligentem per ad deum cōuersionem d qua Tob. 13. Cōuertimi ergo prudētes τ facite iusticiā. coram deo credentes qd faciet vobiscū misericordiā suam. ¶ Tertio prouidentem ab hoste per circūspectionem d qua dicitur Mat. 24. Vigilate ergo qr nescitis qua hora dominus vester vēturus sit. ¶ Quarto sufficientem per penitētie satisfactiōem de qua Luc. Facite fructus dignos penitētie. ¶ Quinto pmerentē & longitudinem tempore executionem de qua Mat. 6. Querite ergo primū regnū dei τ iustitiam eius. τ post h omnia addicientur vob. ¶ Sexto perterrentem per peccatorū austeram cominatiōem de qua Luc. 3. Sub arboris non facientis fructū dicit dominus de homine peccatore. succidite ergo illam vt quid etiam terram occupat. ¶ Septimo per consolatiōem per iustorum eternam repromissiōem de qua dicit dominus Mat. x. Omnis ergo qui confitebitur me corā hominibus confitebor τ ego eum coram patre meo qui in celis est. ¶ Sciendum est ergo qd descendēdo ad exempla que hodie dedit nob xps dicere possumus qd inter alia tangunt septem q̄ in hoc eua⁹ nob dedit. s.

Cōsiderande mortalitatis.
Cōsiderande caritatis.
Tollerande aduersitatis.
Contēnende psperitatis.
Cōseruande castitatē.
Exercende hūilitatis.
Desiderāde sanctitatis.

¶ Primo i hoc eua⁹ dedit nob exm̄. cōsiderāde mortalitatē qd dat nob intelli cum dr. qd sciens qr venit hora eius vt trāseat de h mūdo ad patrem. Nam p istum trā

situm intellr mors Christi. De qua pma cor.15. Christus pro nobis mortuus est.

Hanc autem mortem exemplo Christi attente considerare debemus mortem iugiter meditando. iuxta qꝫ cuilibet dicitur Eccl'ci.14. Memor esto quoniam mors nõ tardat. Nam dicitur Hebr.9. statutum ẽ hominibus semel mori. et sic dicere possũt homines in hoc mundo viuentes illud Sap.2. transiet vita vestra tanq̃ vestigium nubis et sicut nebula dissolvetur. vnde Ber. de morte. Quicquid in rebus hũanis certius morte. qd incertius hora mortis inuenitur. non miseretur inopiam. nõ reueretur diuitias. non sapientie. non etati denique parcit. senibus mors est i ianuis iuuenibus in insidijs. et ideo negligentem hominem nõ cogitantem de morte. Idem Ber. in quodam sermone reprehendit. d. Miser homo quare omni hora nõ disponis cogita te iam mortuum quem scis de necessitate esse moriturum. distinguis q̃liter oculi vertentur in capite vene rumpentur in corpore. et cor scindetur dolore.

¶ Secundo dedit nobis exemplum considerande caritatis: quod datur intelligi cum dicitur. Cum dilexisset suos qui erãt in mundo in finem dilexit eos. de quo secundo Thes.2. Christus dilexit nos et dedit nobis consolationem eternam et spẽ bonam in gratia sua. hanc autem dilectionem. Exemplo Christi debemus habere deum et proximum diligendo: iuxta illud Roma.13. Plenitudo legis est dilectio et qualis debeat esse dicitur prima Johan. 3. Filioli mei non diligamus verbo neq̃ lingua sed opere et veritate. de ista caritate dicit Augusti. De doctrina christiana. Sola caritas est que vicit omnia et sine qua nihil valent omnia et que vbiq̃ fuerit trahit ad se omnia. amate scientiam: sed anteponite caritatem. scientia si sola sit inflat. quia vero caritas hedificat scientiam non permittit inflari. ¶ Tertio dedit nobis exemplum tollerande aduersitatis. quod datur intelligi in eo qꝫ iudam proditorem sustinuit et sibi pedes lauit et corpus suum tradidit. vnde dicere possumus illud Sap.15. Tu autem deus noster suauis et mitis es patiens et in misericordia disponens omnia. hanc autem patientiam exemplo Christi debemus habere equanimiter tollerando. ad quod nos admonet beatus Jaco. in canl. sua.5.d. Patientes estote inter vos et firmate corda vestra quoniam aduentus domini appropinquabit. ¶ Quarto dedit nobis exemplũ contemnende prosperitatis: quod datur intelligi cum dicitur quod deposuit vestimẽta sua. Unde ps. Nolite sperar̃ i iniquitate et rapinas: nolite concupiscere diuitie si affluant nolite cor apponere. ¶ Quinto dedit nobis exemplum conseruãde castitatis. quod datur intelligi cum dicitur qꝫ linteo precinxit se. Nam per cincturã lintei albi et candidi puritas et castitas intelliguntur que perfectissime fuerunt i christo. ¶ Quam castitatem exemplo Christi debemus habere. ad quod nos admonet Christus Luc.13.d. Sit lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Ubi Grego. Lumbos enim precingimus cum carnis luxuriam per continẽtiam cohartamus. Lucernas autem ardẽtes in manibus tenemus: cum per bona opera proximis nostris lucis exẽpla monstramus. ¶ Sexto dedit nobis exemplũ exercende humilitatis. quod datur intelligi cum dicitur qꝫ lauit pedes discipulorum suorum qui fuit actus humilimus. Hanc humiliationem exemplo Christi debemus habere: superbiam deponendo vel deprimendo. Unde cuilibet dicitur Ecclesiastici.7. Humilia valde cor tuum quoniam vindicta carnis impij ignis et vermis ¶ Septimo dedit nobis exemplum desi

derande sanctitatis: quod datur intelligi quando dixit Petro si non lauero te &c. de quo dicitur Luc. 4. Scio te q̃ sanctus dei sis. ¶ Hanc autem sanctitatem exemplo Christi debemus habere: vitia deponendo: ad quam sanctitatem nos inducit Exo. 12. d. Uiri sancti eritis mihi. De talibus sanctis dicitur Dan. Tempus aduenit: & regnum obtinuerunt sancti. Nam cum venit transitus sanctorum de hoc mũdo: tunc regnum obtinent sempiternum. Ad quem regnum. Ille nos perducat. Qui est benedictus Amen.

¶ Iste liber compositus fuit a Fratre Philippo de monte Calerio ordinis minorum viro in p̃dicationibus doctissimo.

¶ Impressum Mediolani p̃ Magistrũ Uldericum scinzenzeler. Anno domini Mcccclxxxxviij. die. xij. mensis Julij.

Registrum.

a b c d e f g h i k l m n o p q
Omnes sunt q̃terni preter q q é ternus.

550 A